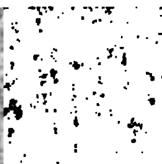
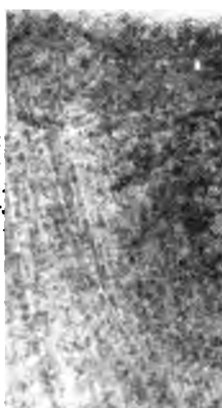

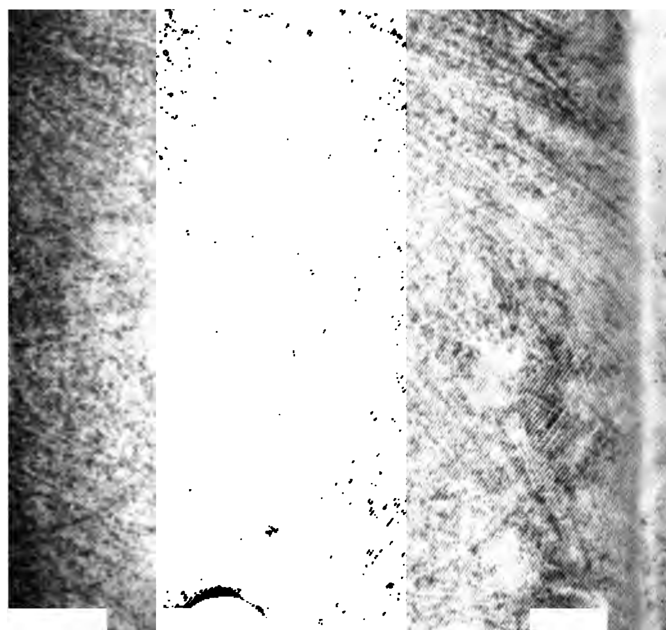

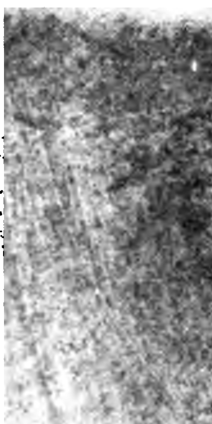

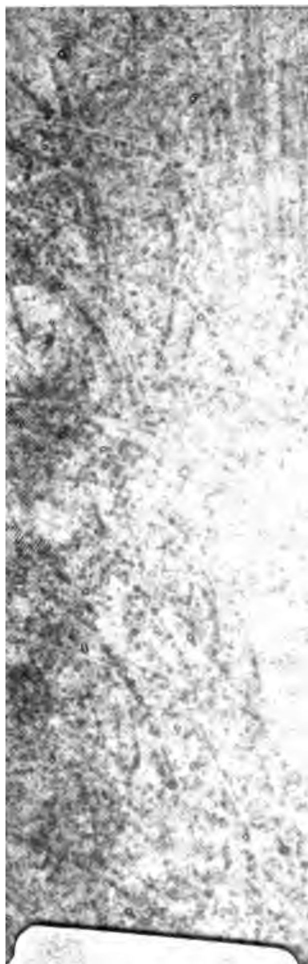

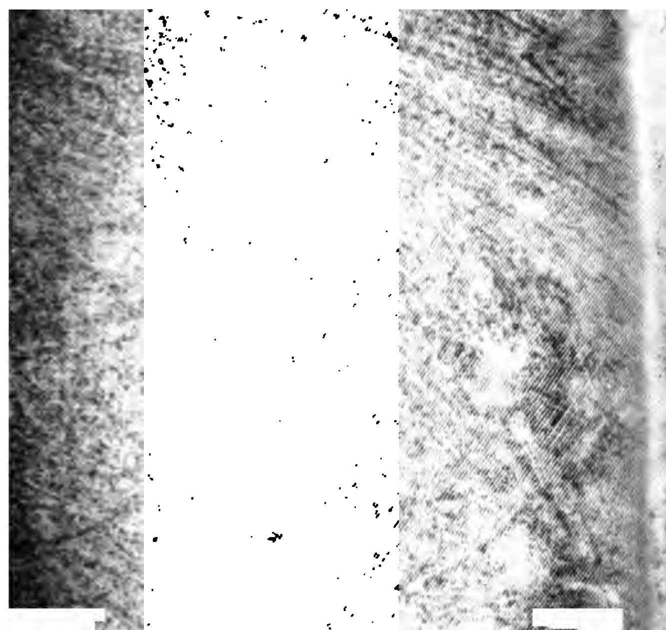

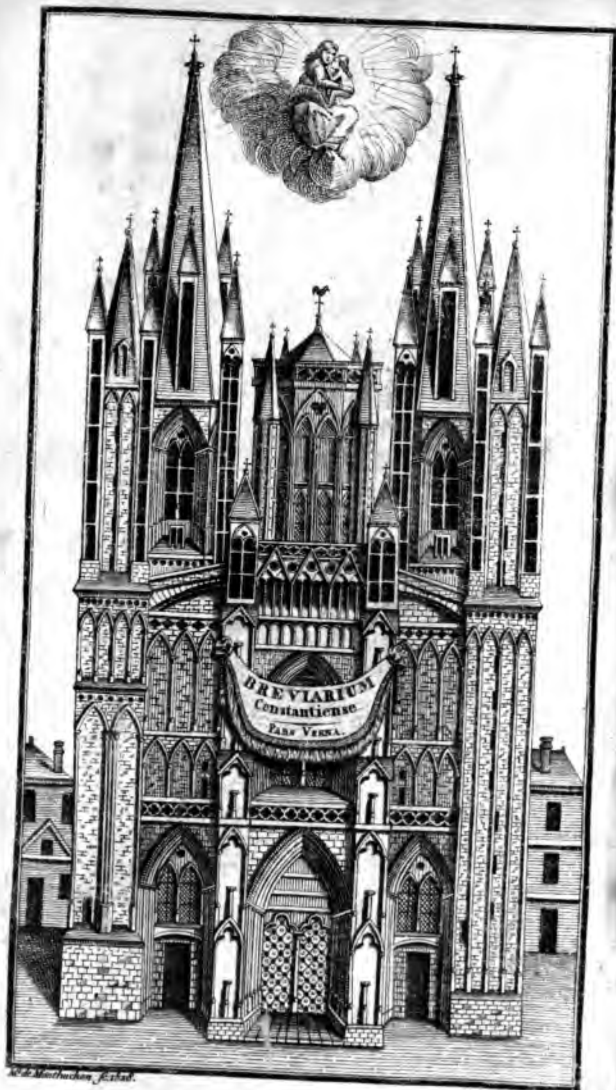

600090970V

BREVIARIUM
Constantiense
PARS VERNA.

BREVIARIUM CONSTANTIENSE,

ILLUSTRISSIMI ET REVERENDISSIMI
IN CHRISTO PATRIS
D. D. PETRI DUPONT-POURSAT,
CONSTANTIENSIS EPISCOPI,
JUSSU ET AUCTORITATE,
NECNON DE VENERABILIS EJUSDEM ECCLESIÆ CAPITULI
CONSENSU
RECOGNITUM ET EDITUM.

PARS VERNA.

CONSTANTIIS,
Ex Typis P. L. TANQUEREY, Typographi-Bibliopolæ
DD. Episcopi Clerique.

1830.

TABULA

Horarum quibus pridiè Officium diei sequentis inchoari potest.

20 Januarii	2 h.	1/4	30 Julii	3 h.	3/4
13 Februarii	2	1/2	28 Augusti	3	1/2
1 Martii	2	3/4	7 Septembr.	3	1/4
18 ejusd.	3	»	24 ejusd.	3	»
4 Aprilis	3	1/4	13 Octobr.	2	3/4
20 ejusd.	3	1/2	30 ejusd.	2	1/2
10 Maii	3	3/4	18 Novembr.	2	1/4
8 Junii	4	»	15 Decembr.	2	»

Præcipua Passionis Christi Capita, singulis Horis canonicis accommodata.

MATUTINA ligat Christum qui crimina solvit.
PRIMA replet sputis; causam dat TERTIA mortis.
SEXTA cruci nectit; latus ejus NONA bipartit.
VESPERA deponit; tumulò COMPLETA reponit.

CUM Domino psalles, psallendo tu tria serves:
Sit tibi cor sursùm, benè profer, respice sensum.
Auscultando cane, simul incipe, desine planè.
Sit mens sublimis, pes junctus, visus in imis.

DECEM PRÆCEPTA DEI.

UNUM crede Deum, nec jures vana per ipsum.
Sabbata sanctifices, caros venerare parentes.
Non sis occisor, fur, mœchus, testis iniquus.
Nec nuptam alterius, nec rem cupias alienam.

QUINQUE PRÆCEPTA ECCLESIÆ.

Observato dies quos vult Ecclesia festos:
Et Missæ intersis, sublatâ ad cœlica mente.
Indictasque tibi jejunans exige luces:
Et semel ad minimum retegas peccata quotannis.
Paschatis in quindenâ ad sacram accede synaxim

TABULA PERPETUA

Litt. Dom.	*Cyclus Epactarum.*	*Septuagesima.*	*Dies Cinerum.*	*Pascha.*
D	23.	18 Jan.	4 Feb.	22 Mart.
	22. 21. 20. 19. 18. 17. 16.	25 Jan.	11 Feb.	29 Mart.
	15. 14. 13. 12. 11. 10. 9.	1 Feb.	18 Feb.	5 April.
	8. 7. 6. 5. 4. 3. 2.	8 Feb.	25 Feb.	12 April.
	1. *. 29. 28. 27. 26. 25. xxv. 24.	15 Feb.	4 Mar.	19 April.
E	23. 22.	19 Jan.	5 Feb.	23 Mart.
	21. 20. 19. 18. 17. 16. 15.	26 Jan.	12 Feb.	30 Mart.
	14. 13. 12. 11. 10. 9. 8.	2 Feb.	19 Feb.	6 April.
	7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.	9 Feb.	26 Feb.	13 April.
	*. 29. 28. 27. 26. 25. xxv. 24.	16 Feb.	5 Mar.	20 April.
F	23. 22. 21.	20 Jan.	6 Feb.	24 Mart.
	20. 19. 18. 17. 16. 15. 14.	27 Jan.	13 Feb.	31 Mart.
	13. 12. 11. 10. 9. 8. 7.	3 Feb.	20 Feb.	7 April.
	6. 5. 4. 3. 2. 1. *.	10 Feb.	27 Feb.	14 April.
	29. 28. 27. 26. 25. xxv. 24.	17 Feb.	6 Mar.	21 April.
G	23. 22. 21. 20.	21 Jan.	7 Feb.	25 Mart.
	19. 18. 17. 16. 15. 14. 13.	28 Jan.	14 Feb.	1 April.
	12. 11. 10. 9. 8. 7. 6.	4 Feb.	21 Feb.	8 April.
	5. 4. 3. 2. 1. *. 29.	11 Feb.	28 Feb.	15 April.
	28. 27. 26. 25. xxv. 24.	18 Feb.	7 Mar.	22 April.
A	23. 22. 21. 20. 19.	22 Jan.	8 Feb.	26 Mart.
	18. 17. 16. 15. 14. 13. 12.	29 Jan.	15 Feb.	2 April.
	11. 10. 9. 8. 7. 6. 5.	5 Feb.	22 Feb.	9 April.
	4. 3. 2. 1. *. 29. 28.	12 Feb.	1 Mar.	16 April.
	27. 26. 25. xxv. 24.	19 Feb.	8 Mar.	23 April.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18.	23 Jan.	9 Feb.	27 Mart.
	17. 16. 15. 14. 13. 12. 11.	30 Jan.	16 Feb.	3 April.
	10. 9. 8. 7. 6. 5. 4.	6 Feb.	23 Feb.	10 April.
	3. 2. 1. *. 29. 28. 27.	13 Feb.	2 Mar.	17 April.
	26. 25. xxv. 24.	20 Feb.	9 Mar.	24 April.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17.	24 Jan.	10 Feb.	28 Mart.
	16. 15. 14. 13. 12. 11. 10.	31 Jan.	17 Feb.	4 April.
	9. 8. 7. 6. 5. 4. 3.	7 Feb.	24 Feb.	11 April.
	2. 1. *. 29. 28. 27. 26. 25.	14 Feb.	3 Mar.	18 April.
	xxv. 24.	21 Feb.	10 Mar.	25 April.

FESTORUM MOBILIUM.

Ascensio.	*Pentecostes.*	*Festum Corporis Christi.*	*Dom. inter Pent. et Advent.*	*Prima Dom. Advent.*
30 Aprilis.	10 Maii.	21 Maii.	28	29 Nov.
7 Maii.	17 Maii.	28 Maii.	27	29
14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29
21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29
28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29
1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30
15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	26	30
22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30
29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30
2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	28	1 Dec.
9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1
16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1
23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	25	1
30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	24	1
3 Maii.	13 Maii.	24 Maii.	28	2 Dec.
10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	27	2
17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2
24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2
31 Maii.	10 Junii.	21 Junii.	24	2
4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
11 Maii.	21 Maii.	1 Junii.	27	3
18 Maii.	28 Maii.	8 Junii.	26	3
25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3
1 Junii.	11 Junii.	22 Junii.	24	3
5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27
19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27
26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	24	27
2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23	27
6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	27	28 Nov.
13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28
20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28
27 Maii.	*6 Junii.*	17 Junii.	24	28
3 Junii.	*13 Junii.*	24 Junii.	23	28

TABULA TEMPORARIA

An. Dni.	*Aureus Num.*	*Epactæ.*	*Indictio.*	L. D	L. M.	*Dom post Ep.*	*Septuagesima.*	*Dies Cinerum.*
1831	8	xvij	4	b	s	3 †	30 Jan.	16 Feb.
32	9	xxviij	5	a g	M	6	19 Feb.	7 Mart.
33	10	ix	6	f	i	3 †	3 Feb.	20 Feb.
34	11	xx	7	e	A	2 †	26 Jan.	12 Feb.
35	12	j	8	d	a	5 †	15 Feb.	4 Mart.
1836	13	xij	9	c b	m	3 †	31 Jan.	17 Feb.
37	14	xxiij	10	a	D	2	22 Jan.	8 Feb.
38	15	iv	11	g	d	5	11 Feb.	28 Feb.
39	16	xv	12	f	q	2 †	27 Jan.	13 Feb.
40	17	xxvj	13	e d	G	5 †	16 Feb.	4 Mart.
1841	18	vij	14	c	g	4 †	7 Feb.	24 Feb.
42	19	xviij	15	b	t	2 †	23 Jan.	9 Feb.
43	1	*	1	a	P	5	12 Feb.	1 Mart.
44	2	xj	2	g f	l	4	4 Feb.	21 Feb.
45	3	xxij	3	e	C	1 †	19 Jan.	5 Feb.
1846	4	iij	4	d	c	4 †	8 Feb.	25 Feb.
47	5	xiv	5	c	p	3 †	31 Jan.	17 Feb.
48	6	xxv	6	b a	F	6	20 Feb.	8 Mart.
49	7	vj	7	g	f	4	4 Feb.	21 Feb.
50	8	xvij	8	f	s	2 †	27 Jan.	13 Feb.
1851	9	xxviij	9	e	M	5 †	16 Feb.	5 Mart.
52	10	ix	10	d c	i	4 †	8 Feb.	25 Feb.
53	11	xx	11	b	A	2 †	23 Jan.	9 Feb.
54	12	j	12	a	a	5	12 Feb.	1 Mart.
55	13	xij	13	g	m	4	4 Feb.	21 Feb.
1856	14	xxiij	14	f e	D	1 †	20 Jan.	6 Feb.
57	15	iv	15	d	d	4 †	8 Feb.	25 Feb.
58	16	xv	1	c	q	3 †	31 Jan.	17 Feb.
59	17	xxvj	2	b	G	6 †	20 Feb.	9 Mart.
60	18	vij	3	a g	g	4	5 Feb.	22 Feb.
1861	19	xviij	4	f	t	2 †	27 Jan.	13 Feb.
62	1	*	5	e	P	5 †	16 Feb.	5 Mart.
63	2	xj	6	d	l	3 †	1 Feb.	18 Feb.
64	3	xxij	7	c b	C	2 †	24 Jan.	10 Feb.
65	4	iij	8	a	c	5	12 Feb.	1 Mart.
1866	5	xiv	9	g	p	3	28 Jan.	14 Feb.
67	6	xxv	10	f	F	5 †	17 Feb.	6 Mart.
68	7	vj	11	e d	f	4 †	9 Feb.	26 Feb.
69	8	xvij	12	c	s	2 †	24 Jan.	10 Feb.
70	9	xxviij	13	b	M	5 †	13 Feb.	2 Mart.
1871	10	ix	14	a	i	4	5 Feb.	22 Feb.
72	11	xx	15	g f	A	3	28 Jan.	14 Feb.

PETRUS DUPONT-POURSAT,

MISERATIONE DIVINA,

ET SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA, EPISCOPUS CONSTANTIENSIS,

CLERO CONSTANTIENSI

SALUTEM IN CHRISTO JESU.

JAMDUDUM desiderabatur, FRATRES DILECTISSIMI, nova nostri Breviarii editio, siquidem prior penitùs exhausta sit, et posterior, attritis caracteribus chartâque versicolore confecta, defatigaret oculos, legentique tædium pareret. Quibus votis ut consuleremus, id quoque in causam venit, nempè ardens quo tenebamur desiderium in nostram Diœcesim introducendi perfectam in divinis Officiis uniformitatem. Volumus etenim et intendimus ut, intra tempus à nobis infrà determinandum, deficientibus Breviariis Ecclesiæ Abrincensis necnon et Bajocensis paulatìm substituatur præsens nostrum Breviarium, et solum in usu sit; ut, quemadmodùm jàm olim unum corpus, unum cor, una mens sumus, ità et in persolvendis Deo laudibus unius quoque labii simus.

Nunc verò quid in hâc novâ editione præstiterimus paucis juvat indicare. Et primò quidem nec impensis nec curis pepercimus, nihil non deniquè moliti sumus ut castigatior, emendatior, nitidiorque præcedentibus foret. Licèt vetus Breviarium maximo studio eximiâque peritiâ fuisset conditum, quædam tamen nobis piisque ac sapientibus è nostro Capitulo viris, quorum operâ et consilio usi sumus, visa sunt immutanda, addenda aut penitùs delenda. Id autem quandoquè saltem necessarium fuisse nemo non compertum habebit, qui attentè perpenderit quantùm per ultimam turbinem desolata et immutata fuerit nostrarum Ecclesiarum facies. Plu-

rimis etenim Ecclesiis ac Monasteriis subversis, et Reliquiis peremptis aut dispersis, eorum mentio, nunc aut inutilis aut inopportuna, necessariò fuit expungenda.

Ne Clerus, qui sæpissimè, his luctuosis temporibus, sacri Ministerii laboribus urgetur, prolixitate gravaretur Officiorum, multarum Diœceseôn exemplum secuti, Officio nocturno Festorum ritûs Duplicis-Minoris, quæ sæpè recurrunt, tres duntaxat lectiones assignavimus; *Legendas*, ut vocant, Sanctorum, quantùm licuit, absque præcipuorum factorum dispendio, contraximus; symbolum *Quicunque* ad Primam omittendum statuimus, quotiès in Missâ diei dici non debet Præfatio SS. Trinitatis; nec non preces ad Primam et Completorium, in Feriis et Simplicibus Tempore Paschali occurrentibus.

Ferias Septuagesimæ et Temporis Paschalis, Festis etiam Simplicibus cedere æquum judicavimus. Commune Presbyterorum ex integro, et unicuique Communi Canticum proprium, sicut et omnibus Festis Duplicibus iisque Dominicis quibus assignatur Officium proprium, addidimus. Officia SS. Cordis D. N. J. C. et SS. Cordis ejus purissimæ Genitricis V. Mariæ, quorum Festa è primis celebrasse gloriatur nostra Diœcesis, suis locis digessimus, eaque ab omnibus deinceps regulariter fieri præcipimus.: quem cultum universalis approbat Ecclesia, pio amore ubiquè terrarum amplectitur pietas, et sola respuit impietas, subsannat hæresis. Verùm enim verò quid Fidei rationive consentaneum magis quàm benignissimum Cor Jesu toto animo colere, Cor illud *in quo habitat omnis plenitudo divinitatis*; (*a*) Cor illud organum tantæ caritatis, quâ *dilexit nos et tradidit semetipsum pro nobis oblationem et hostiam Deo in odorem suavitatis*; (*b*) Cor illud *thronum gratiæ*, fontem pietatis et misericordiæ, *nolens aliquos perire, sed omnes ad pœnitentiam reverti*, (*c*) cunctosque ad se tàm suaviter invitans: *Venite*, inquit, *ad me omnes qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos*. (*d*) Nihil autem post dulcissimum Cor Jesu tàm veneratione dignum quàm Sacratissimum Cor Mariæ. Si enim Chrysostomo licuerit de corde Apostoli dicere: *Cor cœlis sublimius, orbe latius, radiis solaribus splendidius, igne ferventius; cor Pauli, cor erat Christi*; (*e*) quantò magis Cordi Virginis hæc conveniunt!

Æquum etiam sumus arbitrati omnibus utriusque nunc coadunatæ Diœcesis Constantiensis et Abrincensis sanctis Pontificibus et Sacerdotibus Festum solemne in Octavâ S. Laudi consecrare; ut, si quis forsàn eorum hucusquè aut neglectus, aut non, ut par est, honoratus videatur, sic saltem honoris debiti partem recuperet, et quos Pastores et Patres habuimus in terris, eosdem intercessores habere mereamur in cœlis.

Sanctos perpaucos et gravibus de causis expunximus; quosdam ritu majori donavimus; alios diebus olim sibi dicatis restituimus; nonnullos tandem de novo introduximus. Nunquid

---

(*a*) Coloss. 2. 9. (*b*) Ephes. 5. 2. (*c*) 2. Petr. 3. 9. (*d*) *Matth. 11. 28.* (*e*) *in Ep. ad Rom. Cap.* 16. *Homil.* 32.

etenim sinere potuissemus oblitterari et prorsùs perire memoriam S. Auberti Abrincensis Episcopi qui partem gregis nobis commissi olim tàm sanctè gubernavit, et celebre Monasterium S. Michaëlis *in periculo maris* fundavit? Nunquid non dolebat pietas vestra in Liturgiâ nostrâ omitti tam sanctum Vincentium à Paulo, pauperum patrem, Cleri exemplar, *virum misericordiæ, cujus memoria in benedictione est;* tum S. Vincentium Ferrerium qui *potens in opere et sermone coram Deo et omni populo* tot ac tanta prodigia in Galliâ, Italiâ, Hispaniâ ac Germaniâ operatus est, ut totius Europæ cognominatus fuerit Apostolus; tum S. Joannem Franciscum Regis, Velaunorum et Helviorum Apostolum; tum S. Aloysium Gonzagam, Christianæ juventutis decus ac Patronum, necnon et ipsius consortem S. Stanislaüm Kotska, qui uterque *consummatus in brevi explevit tempora multa;* tum deniquè quosdam alios *viros gloriosos* de Religione optimè meritos, quorum palmis accendimur, instruimur exemplis et suffragiis adjuvamur.

Canones tandem alio ordine disposuimus, et remotis antiquatis et abrogatis, alios substituimus magis præsenti disciplinæ accommodatos; et plurimos ab ipsomet Ecclesiæ nostræ veluti penu deprompsimus, partim videlicet ex antiquis Synodis in hâc Diœcesi celebratis, partim ex Conciliis nostræ Provinciæ Rothomagensis.

Psalterium eodem prorsùs modo quo in veteri Editione remanet distributum, ità videlicet ut pars diei cuilibet assignata proprium obtineat scopum. Die Dominicâ ob lucem creatam, Christum resurgentem et promulgatam novam legem; Dei et Divinæ legis amor accenditur: Feriâ secundâ benignus et beneficus Deus celebratur: Feriâ tertiâ et quartâ amor proximi et Christianorum spes nobis commendantur: Feriâ quintâ ob institutam Eucharistiam, quæ fidei mysterium est, collaudatur fides: Feriâ sextâ Christi patientiæ exempla in vitæ hujus ærumnis et laboribus imitanda proponuntur: Sabbato deniquè propter beneficia à Deo accepta grates Deo persolvimus.

Quapropter omnibus nostræ Diœceseos Ecclesiis, Monasteriis, Collegiis, Communitatibus, necnon omnibus Clericis nobis subditis qui ad Officium canonicum tenentur, mandamus ac præcipimus, ut hocce nostro Breviario auctoritate nostrâ, de consensu venerabilis Ecclesiæ nostræ Cathedralis Capituli reconcinnato, deinceps utantur; districtè videlicet prohibentes ne quodlibet aliud sive privatim sive publicè recitare præsumant. Vetus tamen Breviarium toleramus, donec deficiant exemplaria quæ nunc in manibus sunt, strictè inhibentes ne alia deinceps nisi de nostrâ hâc novâ editione comparentur; et licentiam utendi suo Breviario usquè ad annum 1840 concedimus Clericis antiquæ Diœcesis Abrincensis, sicut et illis qui olim ad Bajocensem pertinebant; quos tamen non lateat nobis eò gratius facturos, quò citiùs nostram Liturgiam in suas Ecclesias introduxerint.

Cæterùm, Fratres carissimi, *estote prudentes, et vigilate in*

orationibus. (*a*) Omni siquidem tempore viro Christiano, et à fortiori Clerico, orandum incumbit; at procul dubio eò ferventiùs quò magis periclitatur Ecclesia. Porrò, FRATRES DILECTISSIMI, nonne instare videntur ista tempora periculosa ab Apostolo prædicta, quibus *exurgent homines loquentes perversa, corrupti mente, reprobi circa fidem ?* (*b*) Nonne gentes per *Philosophiam et inanem fallaciam seductæ à fide deficere* videntur? Nonne virus incredulitatis et impietatis, *sicut cancer serpit* et occidit animas pro quibus Christus mortuus est? Nonne Ecclesia, *vinea* illa à Deo *plantanta, destructâ maceriâ, vindemiatur ab omnibus qui prætergrediuntur viam ?* Nonne *exterminavit eam aper de silvâ, et singularis ferus depastus est eam ?* (*c*) Nunc ergò, ô Sacerdotes, standum est *inter vestibulum et altare ;* nunc orationibus jungenda lacrymæ et jejunia; nunc opponere nos oportet quasi murum pro populo contra imminentem iram Domini, sicut olim Moyses et Aaron, ut vim concordibus armis cœlo inferamus et *cesset plaga disperdens*, nec *auferatur à nobis regnum Dei. Orate et pro Regibus et omnibus qui in sublimitate sunt, ut quietam et tranquillam vitam agamus in omni pietate et castitate* (*d*) et tandem sine offensione ad æternæ salutis portum feliciter pervenire mereamur.

Datum Constantiis, in Palatio nostro Episcopali, sub signo sigilloque nostris, necnon Secretarii Episcopatûs nostri subscriptione, anno Domini millesimo octingentesimo trigesimo, die verò mensis Martii vigesimâ quintâ.

† PETRUS, Episc. Constantiensis.

De Mandato Illustrisimi ac Reverendissimi DD. Episcopi Constantiensis :

CORNU, Can. Sec.

(*a*) 1. Petr. 4. 7. (*b*) 2. Tim. 3. 8.
(*c*) Ps. 79. (*d*) 1. Tim. 2. 2.

FESTORUM MOBILIUM.

An. Dni.	*Pascha.*	*Ascens.*	*Pentecostes.*	*Fest. Corp. Christi.*	*Dom. post Pent.*	*Dom. prima Advent.*
1831	3 April.	12 Maii.	22 Maii.	2 Jun.	26	27 Nov.
32	22 April.	31 Maii.	10 Jun.	21 Jun.	24	2 Dec.
33	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Jun.	26	1 Dec.
34	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Nov.
35	19 April.	28 Maii.	7 Jun.	18 Jun.	24	29 Nov.
1836	3 April.	12 Maii.	22 Maii.	2 Jun.	26	27 Nov.
37	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
38	15 April.	24 Maii.	3 Jun.	14 Jun.	25	2 Dec.
39	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
40	19 April.	28 Maii.	7 Jun.	18 Jun.	24	29 Nov.
1841	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Jun.	25	28 Nov.
42	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
43	16 April.	25 Maii.	4 Jun.	15 Jun.	25	3 Dec.
44	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Jun.	26	1 Dec.
45	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
1846	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Jun.	25	29 Nov.
47	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Jun.	26	28 Nov.
48	23 April.	1 Jun.	11 Jun.	22 Jun.	24	3 Dec.
49	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Jun.	26	2 Dec.
50	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1851	20 April.	29 Maii.	8 Jun.	19 Jun.	24	30 Nov.
52	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Jun.	25	28 Nov.
53	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
54	16 April.	25 Maii.	4 Jun.	15 Jun.	25	3 Dec.
55	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Jun.	26	2 Dec.
1856	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
57	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Jun.	25	29 Nov.
58	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Jun.	26	28 Nov.
59	24 April.	2 Jun.	12 Jun.	23 Jun.	23	27 Nov,
60	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Jun.	26	2 Dec.
1861	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
62	20 April.	29 Maii.	8 Jun.	19 Jun.	24	30 Nov.
63	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Jun.	26	29 Nov.
64	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
65	16 April.	25 Maii.	4 Jun.	15 Jun.	25	3 Dec.
1866	1 April.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	27	2 Dec.
67	21 April.	30 Maii.	9 Jun.	20 Jun.	24	1 Dec.
68	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Jun.	25	29 Nov.
69	28 Mart.	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	27	28 Nov.
70	17 April.	26 Maii.	5 Jun.	16 Jun.	24	27 Nov.
1871	9 April.	18 Maii.	28 Maii.	8 Jun.	26	3 Dec.
72	*31 Mart.*	*9 Maii.*	*19 Maii.*	30 Maii.	27	1 Dec.

[*In sequenti Calendario appositum est tempus quo quisque Sanctus obiit.* Ann. *significat anno :* c. ann. *circa annum :* s. *seculo :* c. med. s. *circa medium seculi :* c. fin. s. *circa finem seculi.* : init. s. *initio seculi. Quibus nihil apponitur, tempus eorum mortis planè incertum.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, *Solemne-minus.*
xxix	b	iv	2	Basilii magni, Cæsariensis in Cappadociâ Episcopi, et Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-minus :* obiit 1. Jan. ann. 379.
xxviij	c	iij	3	Genovefæ, Virginis Parisiensis, *Duplex-majus :* ann. 512.
xxvij	d	Prid.	4	Titi, Cretensis Episcopi, *Semiduplex :* 1. sec.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ *sine jejunio*, *Simpl.* cum *commem.* S. Simeonis Stylitæ, Anachoretæ prope Antiochiam : c. ann. 459. *vel* 460.
25. xxv	f	viij	6	*EPIPHANIA DOMINI*, *Solemne-majus.*
xxiv	g	vij	7	De Octavâ, *Semiduplex.*
xxiij	A	vj	8	De Octavâ Epiphaniæ, *Semid.* cum *commem.* S. Luciani, Presbyteri et Martyris : ann. 290.
xxij	b	v	9	De Octavâ Epiphaniæ, *Semid.*
xxj	c	iv	10	De Octavâ Epiphaniæ, *Semid.* cum *commem.* S. Pauli, primi Eremitæ Thebaidis : c. ann. 341. *vel* 342.
xx	d	iij	11	} De Octavâ Epiphaniæ, *Semid.*
xix	e	Prid.	12	}
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, et Baptismus Domini, *Duplex-majus.*
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictav. Episcopi et Eccl. Doct. (è 13.) *Duplex-min.* c. ann. 368.
xvj	A	xviij	15	Mauri, Glannofoliensis Abbatis, *Semid.* c. 584.
xv	b	xvij	16	Nominis Jesu, *Duplex-majus :* cum *commem.* S. Marcelli, Papæ et Mart. c. ann. 310.
xiv	c	xvj	17	Antonii, Abbatis, *Semiduplex :* ann. 356.
xiij	d	xv	18	Melanii, Rhedonensis Episc. (è 6.) *Simplex :* ann. 530.
				Prima Sedes Septuagesimæ, die 18.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
xij	e	xiv	19	Sulpitii, Bituricensis Episc. (è 17.) *Semiduplex* : ann. 644. cum *commem.* S. Launomari, Abbatis : ann. 594.
xj	f	xiij	20	Sebastiani, Martyris, *Duplex-minus* c. ann. 288. cum *commem.* S. Fabiani, Papæ et Mart. ann. 250.
x	g	xij	21	Agnetis, Virginis et Martyris, *Semiduplex* : ann. 303. *vel* 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Diaconi et Martyris, *Semiduplex* : ann. 303. *vel* 304.
viij	b	x	23	Fulgentii, Ruspensis Episc. et Ecclesiæ Doct. (è 1.) *Semiduplex* : ann. 533.
vij	c	ix	24	Timothei, Episcopi Ephesini et Mart., *Semiduplex* : c. ann. 97.
vj	d	viij	25	Conversio Sancti Pauli, Apostoli, *Duplex-majus* : ann. *quibusdam* 30, *vel* 31. *aliis* 34. *vel* 35. cum *commem.* S. Præjecti, Claromont. Episc. et Mart. ann. 673. *vel* 674.
v	e	vij	26	Polycarpi, Smyrnensis Episcopi et Martyris, (è 26. Mart.) *Semiduplex* : ann. 166.
iv	f	vj	27	Joannis Chrysostomi, Constantinop. Ep. et Eccl. Doct. (è 14 Septemb.) *Duplex-minus* : ann. 407. Exceptio corporis Constantinopoli, hâc die : ann. 438.
iij	g	v	28	Juliani, Cenomanensis Episcopi, *Simpl.* (è 27.) III. *vel.* IV. s.
ij	A	iv	29	Francisci Salesii, Genev. Episc. (è 28 Decemb.) *Duplex-minus* : ann. 1622.
j	b	iij	30	Batildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semiduplex* : c. ann. 680.
*	c	Prid.	31	Gaudi, Ebroicensis Episcopi, *Duplex-minus* : c. ann. 491.

				FEBRUARIUS.
xxix	d	Cal.	1	Ignatii, Antiochensis Episcopi et Martyris, (è 20. Decemb.) *Semiduplex* : ann. 107.
xxviij	e	iv	2	*PRÆSENTATIO DOMINI, ET PURIFICATIO B. M. VIRGINIS*, *Solemne-majus.*
xxvij	f	iij	3	Blasii, Sebast. Episcopi et Martyris, *Simplex* : ann. 316.
25. xxvj	g	Prid.	4	Joannæ Valesiæ, Reginæ Franciæ, Monialium Annuntiationis Fundatricis, *Semiduplex* : anno 1505.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		FEBRUARIUS.
				Prima dies Cinerum, die 4.
xxv.xxiv	A	Non.	5	Agathæ, Virginis Catanensis, et Mart. *Semiduplex :* anno 251.
xxiij	b	viij	6	Vedasti, Atrebatensis Episc. *Simplex :* c. ann. 539. cum *commem.* S. Amandi, Traject. Episcopi : c. ann. 679.
xxij	c	vij	7	Joannis de Mathâ, Presb. Ordin. SS. Trinit. Fund. (è 21. Decemb.) *Semiduplex :* anno 1213.
xxj	d	vj	8	Festum SS. Cordis B. M. V. *Solemne-minus.*
xx	e	v	9	Apolloniæ, Alexand. Virginis et Mart. *Simplex :* ann. 249.
xix	f	iv	10	Scholasticæ, Cassinensis Virginis, *Simpl. :* c. ann. 543.
xviij	g	iij	11	
xvij	A	Prid.	12	Eulaliæ, Barcinon. Virg. et Mart. *Simplex :* anno 304.
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	Valentini, Presbyteri, et Mart. *Simplex :* c. ann. 306. *vel.* 270.
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	Theodori, Martyris, *Simplex :* ann. 306.
xj	g	xij	18	Simeonis, Hierosolymitani Ep. et Mart. *Semiduplex :* anno 106. *vel* 107.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	*Ultima Sedes Septuagesimæ, die* 21.
vij	d	viij	22	
vj	e	vij	23	
*	*	*	*	*Dies intercalaris addendus in anno Bissextili.*
v	f	vj	24	Matthiæ, Apost. *Duplex-majus.* I. s. *In anno Bissextili*, die 25.
iv	g	v	25	
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	} Honorinæ, Virginis et Martyris, *Simplex.* III. *vel.* IV. s.
j	c	Prid.	28	
				In Anno Bissextili Februarius est dierum 29. et Festum Sancti Matthiæ celebratur 25 Februarii, et bis dicitur *sexto Calendas*, id est, 24. et 25. Festum verò Sanctæ Honorinæ, die 28. et Littera Dominicalis quæ assumpta fuit mense Januario, mutatur in præcedentem; ut, si in Januario Littera Dominicalis fuit A, mutatur in præcedentem,

quæ est g; et sic de aliis.

Feriâ vj. post Cineres fit Officium de Quinque Plagis Christi, *Duplex-majus.*

Feriâ iv, vj, et Sabbato post Dominicam I. Quadragesimæ, *Quatuor Tempora.*

MARTIUS.

Cycl. Epact	Litt. Dom.	Dies Mensis		
*	d	Cal.	1	Leonis Carentani, Lampurd. Apostoli et Martyris, *Duplex-minus :* c. an. 900.
xxix	e	vj	2	Albini, Episcopi Andegavensis, *Semi-duplex :* anno 549. *vel* 550.
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	Coletæ, Virginis, Clarissarum Reformatricis, *Simplex :* anno 1447.
xxiv	c	Non.	7	Perpetuæ et Felicitatis et Soc., Mart. Carthag. *Simplex :* ann. 203. *vel* 204.
xxiij	d	viij	8	Joannis de Deo, Ordinis Fratrum Caritatis Institutoris, *Simplex :* an. 1550.
				Primum Novilunium Paschale, die 8.
xxij	e	vij	9	
xxj	f	vj	10	Quadraginta Martyrum, Sebast. *comm.* c. ann. 320.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	*Ultima dies Cinerum, die* 10.
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patricii, Hibernorum Apost. *commem.* anno 464. *aliis* 493.
xiij	g	xv	18	Alexandri, Hierosolymitani Episcopi et Mart. *commem.* ann. 250. *vel* 251.
xij	A	xiv	19	JOSEPH, SPONSI B. M. V. *Solemne-minus.* I. s.
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Prima Sedes Paschæ, die* 22.
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	*ANNUNTIATIO DOMINICA, Solemne-majus.*
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	*f*	*Prid.*	*31*	

ycl. pact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		MAIUS.
xiij	c	xvij	16	Brandani, Abbatis in Britanniâ, *Semid.* : anno 578.
xij	d	xvj	17	Joannis Nepomuceni, Pragensis Presb. Canonici et Martyris, *Semiduplex* : an. 1383. cum *Commem.* S. Peregrini, Ep. Antissiodorensis et Martyris. an. 304.
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Yvonis, Presb. Trecorensis, *Semiduplex* : anno 1303.
ix	g	xiij	20	
viij	A	xij	21	Ortarii, Abb. in territorio Constantiensi, *Semid.* c. ann. 580.
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	Mariæ Jacobi, Salomes et omnium SS. Mulierum Christi Ministrarum, *Semiduplex.* 1. s.
v	d	ix	24	
iv	e	viij	25	Philippi Nerii, Congregat. Orat. Institut. *Semiduplex* : anno 1595. cum *commem.* S. Urbani, Papæ et Martyris : an. 230.
iij	f	vij	26	Augustini, Episcopi Cantuar. *Semid.* : c. an. 604. *aliis* 607.
ij	g	vj	27	Ebrulphi, Bajoc. Abbatis, *Simplex* ; c. ann. 596.
j	A	v	28	Manvæi, Bajoc. Episc. *Semiduplex* : c. ann. 480. cum *commem.* S. Germani, Parisiensis Episc. ann. 576.
*	b	iv	29	
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	

[Feriâ iv, vj et Sabb. Hebd. Pentecostes, *Quatuor Tempora.*

Feriâ tertiâ intra Octav. Ascensionis, fit commem. Translationis capitis S. Ludovici.

¶ Dominicâ primâ post Pentecosten, fit Festum SS. Trinitatis, *Solemne-minus.*

Feriâ v. post SS. Trinit. Festum Corporis Christi. *Solemne-majus.* et in die Octavâ Festum Sacerdotii D. N. J. C. *Duplex-majus.*

Dominicâ tertiâ post Pentecost. Festum SS. Cordis D. N. J. C. *Solemne-majus* : sine Octavâ.]

JUNIUS.

xxvij	e	Cal.	1	Jovini, Abbatis Hensionensis, *Simplex* : c. fin. v. s.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		JUNIUS.
25. xxvj	f	iv	2	Pothini, Lugd. Episc. Blandinæ, Virg. et Soc. Mart. *Semiduplex :* ann. 177. cum *commem.* SS. Marcellini Presb. et Petri Exorcistæ, Mart. an. 304.
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Duplex-minus :* post ann. 537. *aliis* 545.
xxiij	A	Prid.	4	
xxij	b	Non.	5	Bonifacii, Mogunt. Episcopi et Martyris, *Simplex :* anno 755.
xxj	c	viij	6	Norberti, Magdeburg, Episc. Institut. Ordinis Præmonstratensis, *Semiduplex :* anno 1134.
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	Gildardi, Rotomag. Episc. *Semiduplex :* c. ann. 525. cum *commem.* S. Medardi, Episc. c. ann. 545.
xviij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	Ebremundi, Abbatis, *Semiduplex :* anno 719. *vel* 720.
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apost. *Duplex-majus :* c. fin. I. s.
xv	b	Prid.	12	Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii, Mart. *Simplex* : anno 309.
xiv	c	Idib.	13	*Ultima sedes Pentecostes, die* 13.
xiij	d	xviij	14	
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	Joannis, Francisci Regis, Societ. Jesu Presbyt. *Semiduplex* : an. 1640. cum *commem.* SS. Cyrici et Julittæ, Mart. anno 304 *vel* 305.
x	g	xv	17	Ferreoli et Ferrutionis, Martyrum, *Simplex :* anno 211. *vel* 212.
ix	A	xiv	18	Cyrilli, Alexandrini Episcopi et Ecclesiæ Doct. (è 28 Januar.) *Duplex-minus :* ann. 444.
viij	b	xiij	19	Gervasii et Protasii, Martyrum, *Semiduplex* : I. *vel* II. s.
vij	c	xij	20	Latuini, Sagiensis Episcopi. *Simplex :* III. *vel* IV. s.
vj	d	xj	21	Aloysii Gonzagæ, Societ. Jesu. *Semiduplex* : an. 1591 cum *commem.* S. Leufredi, Abb. anno 738.
v	e	x	22	Paulini, Episcopi Nolani, *Semiduplex :* ann. 431. cum *commem.* S. Albani in Britann. majori, Martyris : c. ann. 286. *vel* 287. *aliis* 303.
iv	f	ix	23	Vigilia.
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ, *Solemne-minus.*
ij	A	vij	25	De Octavâ S. Joannis Baptistæ, *Semiduplex.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		JUNIUS.
j	b	vj	26	De Octavâ, *Semid.* cum *commem.* SS. Joannis et Pauli, Martyrum : c. ann. 362. *vel* 363.
*	c	v	27	De Octavâ, *Semiduplex.*
xxix	d	iv	28	Irenæi, Lugd. Episc. et Eccl. Doct. ac Sociorum, Mart. *Duplex-minus :* c. ann. 202. cum *com.* Oct. S. J. B., et Vigiliæ SS. Apost. Petri et Pauli.
xxviij	e	iij	29	PETRI ET PAULI, APOST. *Solemne-majus :* c. ann. 65. *vel* 66. cum *commem.* omnium SS. Apost.
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apostoli, *Duplex-majus :* cum *commem.* Octavarum S. Joannis B., et S. Petri ; *necnon* S. Martialis, Episc. III. s.

JULIUS.

xxvj	g	Cal.	1	Octava Nativitatis S. Joannis Baptistæ, et ipsius Decollatio, *Duplex-minus :* ann. 28 *vel* 31. cum *commem.* Oct. Apost. Petri et Paul. et S. Theobaldi, Presb. Solit. ann. 1066.
25. xxv	A	vj	2	Visitatio beatæ Mariæ, Virginis, *Duplex-majus :* cum *commem.* Octavæ SS. Apostolorum.
xxiv	b	v	3	De Octavâ SS. Apost. *Semiduplex.*
xxiij	c	iv	4	Ordinatio (ann. 372.) et Translatio (ann. 473.) S. Martini, Turon. Ep. *Semiduplex :* cum *commem.* de Oct. SS. Apostolorum.
xxij	d	iij	5	Severi, Abrinc. Episc. *Duplex-minus :* vj. s. c. an. 578. cum *commem.* Oct. SS. Apost.
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Apostolorum Petri et Pauli, et Cathedra, seu Pontificatus S. Petri primùm Antiochiæ, deindè Romæ, *Duplex-majus :* cum *commem.* omnium SS. Pontificum in Sede Romanâ B. Petri successorum.
xx	f	Non.	7	Thomæ, Cantuariensis Episcopi, et Mart. (è 29 Dec.) *Semiduplex :* ann. 1170. *Translatio hâc die,* ann. 1222.
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, et Sanctæ Felicitatis eorum matris, Martyrum, *Simplex :* c. ann. 150.
xvj	c	v	11	Benedicti, Abb. Cassinensis, (è 21. Mart.)

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		JULIUS.
				Semid. ann. 543. *Translatio hâc die*, c. ann. 653.
xv	d	iv	12	
xiv	e	iij	13	
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanensis Episc. et Doct. *Duplex-minus :* ann. 1274.
xij	g	Idib.	15	Thomæ de Aquino, Eccl. Doct. (è 7. Mart.) *Duplex-minus :* ann. 1274.
xj	A	xvij	16	Helerii, Monachi Gerseïensis, et Mart. *Duplex-minus :* c. ann. 542. *aliis* 558.
x	b	xvj	17	
ix	c	xv	18	Clari, Presb. et Mart. *Duplex-minus :* c. ann. 885. *aliis* 894. cum *commem.* S. Arnulphi, Mart. c. ann. 534.
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Presb. Mission. Institut. *Duplex-minus* : (è 27 Sept.) an. 1660. cum *commem.* S. Arsenii, Diac. Rom., Solit. an. 445. *aliis* 449.
vij	e	xiij	20	Margaritæ, Virg. et Mart. *Simplex :* ann. 303.
vj	f	xij	21	Victoris, Mart. Massiliensis, *Semiduplex :* c. ann. 290. cum *commem.* Sanctæ Praxedis, Virg. ann. 159.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, *Duplex-majus :* I. s. cum *commem.* S. Wandregisili, Abb. ann. 666. *vel* 667.
iv	A	x	23	Apollinaris, Ravennensis Episc. et Mart. *Simplex :* I. *vel* II. s.
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi), Apost. *Duplex-maj.* ann. 44. cum *commem.* S. Christophori, Mart. III. s.
j	d	vij	26	Joachim et Annæ, parentum beatæ Mariæ Virginis, *Duplex-majus.*
*	e	vj	27	
xxix	f	v	28	Samsonis, Episc. de gente Britan. *Semiduplex :* ann. 564. *vel* 565.
xxviij	g	iv	29	Lazari à Christo suscitati, et SS. Mariæ ac Marthæ, Christi hospitum, *Duplex-minus* : I. s. cum *commem.* Sancti Lupi, Trec. Episc. c. ann. 478. vel 479.
xxvij	A	iij	30	Ignatii de Loyolâ, Societ. Jesu Institut. *Semiduplex* : (è die 31.) ann. 1556.
25. xxvj	b	Prid.	31	Germani, Antissiod. Episcopi, *Semiduplex* : ann. 448.
				[Dedicatio Ecclesiæ Cathedralis : ann. 1056, & aliarum Ecclesiarum Diœcesis, cujus Anniversarium olim celebrabatur Dominicâ secundâ Julii, nunc verò ex Decreto Pii Papæ VII. Dom. post Oct. Omnium SS.]

AUGUSTUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxv.xxiv	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, (è 20 Aprilis.) *Duplex-majus* : ann. 44. et 65. *Dedicatio Basilicæ ejusdem hâc die* : anno 439. *vel* 451. cum *com.* S. Exuperii, Bajoc. Episc. IV. *vel* V. s.
xxiij	d	iv	2	Stephani, Papæ et Mar+. *Simplex* : ann. 257.
xxij	e	iij	3	Inventio Corporis S. Stephani, Protomartyris, *Semiduplex* : ann. 415.
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Presb. Instit. Ord. Fratrum Prædic. (è 6.) *Semid.* ann. 1221.
xx	g	Non.	5	Memmii, primi Catalaun. Episcopi, *Simplex* : post 306. cum *commem.* Sanctæ Afræ, Mart. ann. 304.
xix	A	viij	6	Transfiguratio Domini, *Duplex-majus* : ann. 28. *vel* 32. cum *commem.* Sancti Xysti, Papæ et Mart. ann. 258.
xviij	b	vij	7	Victricii, Rotomag. Episc. *Semiduplex* : ann. 417.
xvij	c	vj	8	
xvj	d	v	9	Radegundis, Reginæ Francorum, Viduæ. (è 13.) *Semiduplex* : ann. 587.
xv	e	iv	10	Laurentii, Diaconi et Mart. *Duplex-majus* : ann. 258.
xiv	f	iij	11	Translatio S. Coronæ Spineæ (è 18.) *Duplex majus* : ann. 1239. cum *comm.* Sanctæ Susannæ, Virg et Mart. c. ann. 295. *ac* Sanctæ Claræ, Virg. Clarissarum Abbatissæ, ann. 1253.
xiij	g	Prid.	12	Taurini, Ebroic. Episc. *Semiduplex* : c. III. *vel* IV. s. Reversio Normanniæ ad obsequium Caroli VII. regis Francorum : ann. 1450.
xij	A	Idib.	13	Hippolyti, Concordiæ et Sociorum, Mart. *Semiduplex* : ann. 252. *vel* 258. cum *commem.* S. Cassiani, Martyris, III. s.
xj	b	xix	14	Vigilia *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	*ASSUMPTIO BEATÆ MARIÆ VIRGINIS*, Ecclesiæ Cathedralis et totius Diœcesis Patronæ, *Annuale* : I. s.
ix	d	xvij	16	De Octavâ Assumptionis, *Semiduplex* : cum *commem.* S. Rochi, Laïci apud Montem-pessulanum, ann. 1327.
viij	e	xvj	17	De Octavâ Assumptionis, *Semiduplex.*
vij	f	xv	18	De Octavâ, *Semid.* cum *commem.* Sanctæ Helenæ : ann. 328.
vj	g	xiv	19	De Octavâ, *Semiduplex* : cum comm.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		SEPTEMBER.
xv	g	v	9	De Octavâ Nat. *Semid*, cum *commem.* S. Gorgonii, Mart. ann. 303.
xiv	A	iv	10	Auberti, Abrincensis Episc. *Duplex-min.* c. ann. 725. cum *commem.* Oct. Nativ. Beatæ Mariæ Virg.
xiij	b	iij	11	De Octavâ, *Semiduplex.*
xij	c	Prid.	12	
xj	d	Idib.	13	
x	e	xviij	14	Exaltatio Sanctæ Crucis, (imperante Constantino : ann. 326. *vel* 327.) imperante Heraclio : ann. 629. *Duplex-majus :* cum *commem.* Octavæ. *Feriâ iv, vj et Sabb. post Fest. Exalt. S. Crucis*, Quatuor Tempora.
ix	f	xvij	15	Octava Nativitatis B. Mariæ, et Festum SS. Nominis ejusd. B. M. V. *Duplex-majus.*
viij	g	xvj	16	Cornelii, Papæ et Mart. ann. 252. et S. Cypriani, Carthagin. Episc. Mart. et Eccl. Doct. ann. 258. *Duplex-minus.*
vij	A	xv	17	Flocelli, Mart. *Semiduplex :* II. *vel* III. s. cum *commem.* S. Lamberti, Traject. Episc. et Mart. ann. 708.
vj	b	xiv	18	Sinerii *vel* Senatoris, Abrinc. Episcopi, *Duplex-minus :* vj. s. c. an. 574.
v	c	xiij	19	
iv	d	xij	20	
iij	e	xj	21	*LAUDI, CONSTANTIENSIS* Episc. *Annuale :* c. ann. 567. [Officium S. Matthæi, Apost. et Evangelistæ, fit *Duplex-majus*, Feriâ quintâ inter Quatuor Tempora hujus mensis.]
ij	f	x	22	Mauricii et Soc. Mart. *Semiduplex :* an. 286. cum *commem.* Oct. S. Laudi.
j	g	ix	23	Theclæ, Virginis et Martyris, *Semiduplex :* c. fin. I. s. cum *commem.* Oct. S. Laudi, et S. Lini, Papæ et Mart. c. ann. 76.
*	A	viij	24	De Octavâ, *Semiduplex.*
xxix	b	vij	25	De Oct. *Semiduplex :* cum *commem.* S. Firmini, Episc. et Mart. an. 287.
xxviij	c	vj	26	De Oct. *Semid.* cum *commem.* SS. Cypriani et Justinæ, Mart. an. 304.
xxvij	d	v	27	Cosmæ et Damiani, Martyrum, *Semiduplex :* c. init. IV. s. cum *com.* Octavæ.
25. xxvj	e	iv	28	FESTUM OMNIUM SS. PONTIFICUM ET SACERDOTUM Constantiensium et Abrincensium, et OCTAVA SANCTI LAUDI, *Solemne-minus.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		SEPTEMBER.
xxv. xxiv	f	iij	29	**Michaelis Archangeli, et Omnium Angelorum**, *Solemne-minus.* [*Hoc Festum sumpsit initium in Apuliâ circa finem v. seculi. Celebris est etiam ejusdem Archangeli Apparitio in monte Tumbâ in hâc Diœcesi.* c. ann. 706. *vel* 709.]
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Presbyteri et Eccl. Doctoris, *Duplex-majus* : ann. 420.

OCTOBER.

xxij	A	Cal.	1	Remigii, Rem. Episc. (è 13. Jan.) *Semid.* c. ann. 533. *Translatio prima hâc die*, ante ann. 585.
xxj	b	vj	2	Angelorum Custodum, *Duplex-minus* : cum *commem.* S. Leodegarii, Episc. et Mart. ann. 678.
xx	c	v	3	Dionysii Areopagitæ, primi Athenarum Episc. et Mart. *Semiduplex* : c. an. 95.
xix	d	iv	4	Francisci, Assisinatis in Umbriâ, Ordin. Minorum Instit. *Semiduplex* : an. 1226.
xviij	e	iij	5	
xvij	f	Prid.	6	Brunonis Monachi, Instit. Ord. Carthusian. *Semid.* ann. 1101. cum *commem.* Sanctæ Fidis, Virg. et Mart. an. 287. *vel* 290. *aliis post ann.* 303.
xvj	g	Non.	7	Sergii et Bacchi, Mart. *Simplex* : ann. 303
xv	A	viij	8	Demetrii, Martyris, *Simpl.* : an. 303.
xiv	b	vij	9	Dionysii, primi Parisiensis Episcopi, et Sociorum, Martyrum, *Duplex-minus* : ann. 272. *aliis* 275, *vel* 286.
xiij	c	vj	10	Francisci Borgiæ, Presb. Societ. Jesu *Semiduplex* : ann. 1572.
xij	d	v	11	Nicasii, Quirini et Sociorum, Martyrum, *Semiduplex* : c. ann. 250.
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	
ix	g	Prid.	14	Callisti, Papæ et Mart. *Semid.* an. 222.
viij	A	Idib.	15	Theresiæ, Virginis, Instauratricis Ordinis Carmelitici, *Semid.* ann. 1582.
vij	b	xvij	16	
vj	c	xvj	17	
v	d	xv	18	Lucæ, Evang., *Duplex-majus* : 1. s. cum *commem.* S. Hermelandi, Abbatis. (è 25. Mart.) ann. 710. *aliis* 715. *vel* 718. *Translatio hâc die* : ann. 1029.
iv	e	xiv	19	
iij	f	xiij	20	Hilarionis, Abb., *Semid.* : an. 371. *vel* 372.

OCTOBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
ij	g	xij	21	Ursulæ, Avediæ et Sociar. Virg. ac Mart. *Semiduplex :* ann. 450. *vel* 453.
j	A	xj	22	Melloni, Rotomag. Episc. I. *Semiduplex :* c. ann. 800. cum *commem.* S. Romani, Rotomag. Episcopi : c. ann. 644.
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	Maglorii, Episc. de gente Britannicâ, *Semiduplex :* ann. 575.
xxviij	d	viij	25	Crispini et Crispiniani, Martyrum, *Simpl.* ann. 287. *vel* 288.
xxvij	e	vij	26	
xxvj	f	vj	27	
25. xxv	g	v	28	Simonis et Judæ, Apostolorum, *Duplex-majus :* I. s.
xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	Leonis, Papæ et Eccl. Doct., *Dupl.-min :* (è II. Aprilis.) ann. 461. *vel.* 462.
xxij	c	Prid.	31	Vigilia *cum jejunio :* cum *commem.* S. Quintini, Mart. ann. 287.

NOVEMBER.

xxj	d	Cal.	1	*OMNIUM SANCTORUM, Annuale : instit.* c. ann. 835.
xx	e	iv	2	COMMEMORATIO OMNIUM FIDELIUM DEFUNCT., *Duplex-majus :* instit. an. 998.
xix	f	iij	3	De Octavâ Omnium Sanctorum, *Semiduplex :* cum *commem.* Sancti Vigoris, Bajocensis Episcopi : ante an. 537. *vel* 538.
xviij	g	Prid.	4	Caroli Borromæi, Mediolan. Episcopi. (è 3.) *Duplex-minus :* ann. 1584. cum *commem.* de Oct.
xvij	A	Non.	5	Eustachii et Soc. Mart. (è 1.) *Semiduplex :* II. s. cum *commem.* de Oct.
xvj	b	viij	6	De Octavâ, *Semiduplex :* cum *comm.* S. Leonardi, Solitarii : c. an. 559.
xv	c	vij	7	De Octavâ, *Semiduplex.*
xiv	d	vj	8	Octava Omnium Sanctorum, et Veneratio Reliquiarum Ecclesiæ Cathedralis ac totius Diœcesis, *Duplex-majus.*
xiij	e	v	9	Maturini, Presbyteri. (è 1.) *Semiduplex :* ante ann. 388. cum *commem.* S. Ursini, Episc. II. *vel* III. s.
xij	f	iv	10	
xj	g	iij	11	Martini, Turonensis Episc. *Duplex-majus :* ann. 397. *aliis* 400.
x	A	Prid.	12	*Martini, Papæ* et Martyris, *Semiduplex :* ann. 655.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		NOVEMBER.
ix	b	Idib.	13	Brictii, Episc. *Semiduplex :* ann. 444.
viij	c	xviij	14	Stanislaï Kostkæ, è Societ. Jesu. (è 13.) *Semiduplex :* ann. 1568. cum *comm.* S. Laurentii, Dublinensis Episcopi, ann. 1181.
vij	d	xvij	15	Maclovii, Alethensis Episc. *Duplex-minus* : c. ann. 565.
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	Gregorii Thaumaturgi, Neocæsariensis Episc. *Semiduplex :* ann. 270.
iv	g	xiv	18	Rumpharii, Constantiensis Episc. *Duplex-majus :* post ann. 589.
iij	A	xiij	19	Elizabeth, Viduæ, *Simplex :* an. 1231.
ij	b	xij	20	
j	c	xj	21	Præsentatio B. Mariæ Virginis, *Duplex-majus :* cum *comm.* S. Columbani, Abbatis : ann. 615.
*	d	x	22	Ceciliæ, Virginis et Martyris, *Semiduplex :* II. *vel* III. s.
* xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ et Martyris, *Semiduplex :* ann. 100.
xxviij	f	viij	24	Joannis à Cruce, Presbyt. Ord. Carm. *Semiduplex :* ann. 1591. cum *commem.* S. Chrysogoni, Mart. ann. 304.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Virginis et Mart. *Semid.* iv. s.
25. xxvj	A	vj	26	
				Prima Sedes Adventûs, die 27.
xxv.xxiv	b	v	27	Odilonis, Abb. Cluniac. *Semiduplex* : an. 1048 *vel* 1049.
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	Saturnini, Tolosani Episc. et Mart. *Simplex :* c. ann. 250. *aliis* 258. *vel* 275.
xxj	e	Prid.	30	ANDREÆ, APOSTOLI, *Solemne-minus :* I. s.

DECEMBER.

xx	f	Cal.	1	Eligii, Noviom. Episc. (è 30. Novemb.) *Semiduplex* : c. ann. 659.
xix	g	iv	2	
				Ultima Sedes Adventûs, die 3.
xviij	A	iij	3	Francisci Xaverii, Presbyt. Societ. Jesu. Indiarum Apostoli, *Duplex - minus* : ann. 1552.
xvij	b	Prid.	4	Barbaræ, Virginis et Mart. *Semiduplex :* c. ann. 235.
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrensis Episc. *Duplex-minus* : c. ann. 320. *vel* 342.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		DECEMBER.
xiv	e	vij	7	Ambrosii, Episcopi et Eccl. Doctoris, (è 4. Apr.) *Duplex-majus* : an. 397.
xiij	f	vj	8	*CONCEPTIO BEATÆ MARIÆ VIRGINIS*, *Solemne-majus*.
xij	g	v	9	De Oct. Concept. *Semiduplex* : cum. *commem.* de Adventu; et sic per totam Octavam.
xj	A	iv	10	De Oct. *Semiduplex* : cum *commem.* Sanctæ Valeriæ, Virg. et Mart. *post* med. III. s.
x	b	iij	11	De Octavâ, *Semiduplex* : cum *comm.* S. Damasi, Papæ : ann. 384.
ix	c	Prid.	12	De Octâvâ, *Semiduplex*.
viij	d	Idib.	13	De Oct. *Semid.* cum *comm.* S. Luciæ, Virginis et Martyris : ann. 304.
vij	e	xix	14	De Oct. *Semidupl.* : cum *com.* S. Gatiani, Episc. Turonensis : III. s.
vj	f	xviij	15	Octava Conceptionis, *Duplex-majus*.
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	
*	e	xij	21	Thomæ, Apostoli, *Duplex-majus* : I. s.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia, *cum jejunio*.
xxvj	b	viij	25	*NATALE DOMINI*, *Annuale*. *In secundâ Missâ fit commemoratio de Sanctâ Anastasiâ.*
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI PROTOMART. *Solemne-minus* : ann. 33. cum *com.* omnium SS. Mart. et Octavæ Natalis Domini.
xxiv	d	vj	27	Joannis, Apostoli et Evangelistæ, *Duplex-majus* : ann. 100. *vel* 104. cum *commem.* Oct. Natalis Domini.
xxiij	e	v	28	Innocentium, Martyrum, *Duplex-majus* : cum *commem.* Octav. Natalis Domini.
xxij	f	iv	29	De Octavâ Natalis Dñi, *Semiduplex*.
xxj	g	iij	30	Officium Dominicæ intra Octavam Natalis Domini, *Semiduplex*.
* 19 xx	A	Prid.	31	De Octavâ Natalis Domini, *Semiduplex* : cum *commem.* S. Sylvestri, Papæ : ann. 335. *ac* Sanctæ Columbæ, Virg. et Mart. an. 258. *vel* 273.

* Hæc Epacta 19. nunquàm est in usu, nisi quandò eodem anno concurrit cum *aureo numero xix*.

TABLE DES LETTRES DOMINICALES DEPUIS 1600 JUSQUES A 5699.

ANNÉES d'après chaque Séculaire.				ANNÉES SÉCULAIRES.			1600
				1700, 2100 2500, 2900 3300, 3700 4100, 4500 4900, 5300	1800, 2200 2600, 3000 3400, 3800 4200, 4600 5000, 5400	1900, 2300 2700, 3100 3500, 3900 4300, 4700 5100, 5500	2000, 2400 2800, 3200 3600, 4000 4400, 4800 5200, 5600
				C	E	G	B A
1	29	57	85	B	D	F	G
2	30	58	86	A	C	E	F
3	31	59	87	G	B	D	E
4	32	60	88	F E	A G	C B	D C
5	33	61	89	D	F	A	B
6	34	62	90	C	E	G	A
7	35	63	91	B	D	F	G
8	36	64	92	A G	C B	E D	F E
9	37	65	93	F	A	C	D
10	38	66	94	E	G	B	C
11	39	67	95	D	F	A	B
12	40	68	96	C B	E D	G F	A G
13	41	69	97	A	C	E	F
14	42	70	98	G	B	D	E
15	43	71	99	F	A	C	D
16	44	72		E D	G F	B A	C B
17	45	73		C	E	G	A
18	46	74		B	D	F	G
19	47	75		A	C	E	F
20	48	76		G F	B A	D C	E D
21	49	77		E	G	B	C
22	50	78		D	F	A	B
23	51	79		C	E	G	A
24	52	80		B A	D C	F E	G F
25	53	81		G	B	D	E
26	54	82		F	A	C	D
27	55	83		E	G	B	C
28	56	84		D C	F E	A G	B A

TABLE DES EPACTES Depuis 1800 Jusques à 1999.

Années d'après chaque séculaire.						Années séculaires. 1800	1900	2000	2100	2200	2300	2400	2500	2600	2700	2800	2900
						Epactes.											
0	19	38	57	76	95	4	29	24	19	13	8	4	28	22	18	13	7
1	20	39	58	77	96	15	10	5	30	24	19	15	9	3	29	24	18
2	21	40	59	78	97	26	21	16	11	5	30	26	20	14	10	5	29
3	22	41	60	79	98	7	2	27	22	16	11	7	1	26	21	16	10
4	23	42	61	80	99	18	13	8	3	28	22	18	12	7	2	27	21
5	24	43	62	81	..	30	24	19	14	9	3	29	23	18	13	8	2
6	25	44	63	82	..	11	5	30	25	20	14	10	4	29	24	19	13
7	26	45	64	83	..	22	16	11	6	1	25	21	15	10	5	30	25
8	27	46	65	84	..	3	27	22	17	12	6	2	27	21	16	11	6
9	28	47	66	85	..	14	8	3	29	23	17	13	8	2	27	22	17
10	29	48	67	86	..	25	19	14	10	4	28	24	19	13	8	3	28
11	30	49	68	87	..	6	30	25	21	15	9	5	30	24	19	14	9
12	31	50	69	88	..	17	11	6	2	26	20	16	11	5	30	26	20
13	32	51	70	89	..	28	22	17	13	7	1	28	22	16	11	7	1
14	33	52	71	90	..	9	3	29	24	18	12	9	3	27	22	18	12
15	34	53	72	91	..	20	14	10	5	29	23	20	14	8	3	29	23
16	35	54	73	92	..	1	25	21	16	10	4	1	25	19	14	10	4
17	36	55	74	93	..	12	6	2	27	21	15	12	6	30	26	21	15
18	37	56	75	94	..	23	17	13	8	2	27	23	17	11	7	2	26

L'Epacte ou la Lettre Dominicale d'une année proposée se trouve sur la ligne verticale de la séculaire, et dans la colonne horisontale des années après cette séculaire. Exemples en 1840 E D Lettres Dom. 26 Epact.

Remarques. La Lettre Dom. d'une séculaire se trouve sous cette séculaire au-dessus des colonnes des Lettres Dom. Dans les années bissextiles, on se sert de la seconde Lettre, mais il faut ajouter un jour intercalaire à la Septuagésime et au Mecredi des Cendres arrivant dans les mois de Janvier et de Février.

TABULA PERPETUA

Litt. Dom.	*Cyclus Epactarum.*	*Septuagesima.*	*Dies Cinerum.*	*Pascha.*
D	23.	18 Jan.	4 Feb.	22 Mart.
	22. 21. 20. 19. 18. 17. 16.	25 Jan.	11 Feb.	29 Mart.
	15. 14. 13. 12. 11. 10. 9.	1 Feb.	18 Feb.	5 April.
	8. 7. 6. 5. 4. 3. 2.	8 Feb.	25 Feb.	12 April.
	1. *. 29. 28. 27. 26. 25. xxv. 24.	15 Feb.	4 Mar.	19 April.
E	23. 22.	19 Jan.	5 Feb.	23 Mart.
	21. 20. 19. 18. 17. 16. 15.	26 Jan.	12 Feb.	30 Mart.
	14. 13. 12. 11. 10. 9. 8.	2 Feb.	19 Feb.	6 April.
	7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.	9 Feb.	26 Feb.	13 April.
	*. 29. 28. 27. 26. 25. xxv. 24.	16 Feb.	5 Mar.	20 April.
F	23. 22. 21.	20 Jan.	6 Feb.	24 Mart.
	20. 19. 18. 17. 16. 15. 14.	27 Jan.	13 Feb.	31 Mart.
	13. 12. 11. 10. 9. 8. 7.	3 Feb.	20 Feb.	7 April.
	6. 5. 4. 3. 2. 1. *.	10 Feb.	27 Feb.	14 April.
	29. 28. 27. 26. 25. xxv. 24.	17 Feb.	6 Mar.	21 April.
G	23. 22. 21. 20.	21 Jan.	7 Feb.	25 Mart.
	19. 18. 17. 16. 15. 14. 13.	28 Jan.	14 Feb.	1 April.
	12. 11. 10. 9. 8. 7. 6.	4 Feb.	21 Feb.	8 April.
	5. 4. 3. 2. 1. *. 29.	11 Feb.	28 Feb.	15 April.
	28. 27. 26. 25. xxv. 24.	18 Feb.	7 Mar.	22 April.
A	23. 22. 21. 20. 19.	22 Jan.	8 Feb.	26 Mart.
	18. 17. 16. 15. 14. 13. 12.	29 Jan.	15 Feb.	2 April.
	11. 10. 9. 8. 7. 6. 5.	5 Feb.	22 Feb.	9 April.
	4. 3. 2. 1. *. 29. 28.	12 Feb.	1 Mar.	16 April.
	27. 26. 25. xxv. 24.	19 Feb.	8 Mar.	23 April.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18.	23 Jan.	9 Feb.	27 Mart.
	17. 16. 15. 14. 13. 12. 11.	30 Jan.	16 Feb.	3 April.
	10. 9. 8. 7. 6. 5. 4.	6 Feb.	23 Feb.	10 April.
	3. 2. 1. *. 29. 28. 27.	13 Feb.	2 Mar.	17 April.
	26. 25. xxv. 24.	20 Feb.	9 Mar.	24 April.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17.	24 Jan.	10 Feb.	28 Mart.
	16. 15. 14. 13. 12. 11. 10.	31 Jan.	17 Feb.	4 April.
	9. 8. 7. 6. 5. 4. 3.	7 Feb.	24 Feb.	11 April.
	2. 1. *. 29. 28. 27. 26. 25.	14 Feb.	3 Mar.	18 April.
	xxv. 24.	21 Feb.	10 Mar.	25 April.

FESTORUM MOBILIUM.

'scensio.	Pentecostes.	Festum Corporis Christi.	Dom. inter Pent. et Advent.	Prima Dom. Advent.
Aprilis.	10 Maii.	21 Maii.	28	29 Nov.
Maii.	17 Maii.	28 Maii.	27	29
Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29
Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29
Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29
Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30
Maii.	25 Maii.	5 Junii.	26	30
Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30
Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30
Maii.	12 Maii.	23 Maii.	28	1 Dec.
Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1
Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1
Maii.	2 Junii.	13 Junii.	25	1
Maii.	9 Junii.	20 Junii.	24	1
Maii.	13 Maii.	24 Maii.	28	2 Dec.
Maii.	20 Maii.	31 Maii.	27	2
Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2
Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2
Maii.	10 Junii.	21 Junii.	24	2
Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
Maii.	21 Maii.	1 Junii.	27	3
Maii.	28 Maii.	8 Junii.	26	3
Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3
Junii.	11 Junii.	22 Junii.	24	3
Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27
Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27
Maii.	5 Junii.	16 Junii.	24	27
Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23	27
Maii.	16 Maii.	27 Maii.	27	28 Nov.
Maii.	23 Maii	3 Junii.	26	28
Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28
Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28
Junii.	13 Junii.	24 Junii.	23	28

TABULA PASCHALIS
ANTIQUA REFORMATA.

Aur. Num.	*Cyclus Epactarum.*	*Litt. Domin.*	*Septuages.*	*Dies Cinerum.*	*Pascha.*	*Ascensio.*	*Pentecostes.*	*Corpus. Christi.*	*Dom. post Pent.*	*Dominica I. Adventûs.*
			Jan.	*Feb.*	*Mar.*	*Apr.*	*Maii.*	*Maii.*		
16	xxiij									
5	xxij	d	18	4	22	30	10	21	28	29 N.
	xxj	e	19	5	23	1 Maii	11	22	28	30
13	xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1 Dec.
2	xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
	xviij	A	22	8	26	4	14	25	28	3
10	xvij	b	23	9	27	5	15	26	27	27 N.
	xvj	c	24	10	28	6	16	27	27	28
18	xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
7	xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
	xiij	f	27	13	31	9	19	30	27	1 Dec.
15	xij	g	28	14	1 Ap.	10	20	31	27	2
4	xj	A	29	15	2	11	21	1 Jun.	27	3
	x	b	30	16	3	12	22	2	26	27 N.
12	ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28
1	viij	d	1 Fe.	18	5	14	24	4	26	29
	vij	e	2	19	6	15	25	5	26	30
9	vj	f	3	20	7	16	26	6	26	1 Dec.
	v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
17	iv	A	5	22	9	18	28	8	26	3
6	iij	b	6	23	10	19	29	9	25	27 N.
	ij	c	7	24	11	20	30	10	25	28
14	j	d	8	25	12	21	31	11	25	29
3	*	e	9	26	13	22	1 Jun.	12	25	30
	xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1 Dec.
11	xxviij	g	11	28	15	24	3	14	25	2
	xxvij	A	12	1 Mar	16	25	4	15	25	3
19	25 xxvj	b	13	2	17	26	5	16	24	27 N.
8	xxv. xxiv	c	14	3	18	27	6	17	24	28
		d	15	4	19	28	7	18	24	29
		e	16	5	20	29	8	19	24	30
		f	17	6	21	30	9	20	24	1 Dec.
		g	18	7	22	31	10	21	24	2
		A	19	8	23	1 Jun.	11	22	24	3
		b	20	9	24	2	12	23	23	27 N.
		c	21	10	25	3	13	24	23	28

DU CALENDRIER.

Le nom de *Calendrier* est employé pour signifier en général la distribution régulière du temps, des saisons, des solemnités religieuses et civiles. Le mot *Calendrier* dérive du mot *Calendes*, qui désignait le premier jour du mois chez les Romains.

CHAPITRE I.

De l'Année et de ses différentes parties.

1. La division du temps en année est la plus naturelle et c'est aussi celle qui est généralement adoptée ; or on distingue deux sortes d'années, savoir l'année Solaire et l'année Lunaire.

2. L'année Solaire est le temps que le soleil emploie pour faire le tour de l'écliptique d'Occident en Orient. On compte ce temps en prenant pour point de départ le point équinoxial du Printemps ; de sorte que l'année Solaire se compose du nombre de jours qui s'écoulent depuis le départ du soleil du point équinoxial du Printemps jusqu'à son retour au même point ; or ce temps est de 365 jours 5 heures et environ 49 minutes. Dans le Calendrier, qui fut rédigé par ordre de Jules César, et qu'on appelle pour cette raison Calendrier *Julien*, on avait supposé que la durée de l'année était exactement de 365 jours 6 heures. Ce Calendrier a été en usage dans toute l'Eglise jusqu'à la réforme qui en fut faite par le Pape Grégoire XIII, en 1582.

Mais comme il serait incommode de faire commencer une année 6 heures, 12 heures, ou 18 heures après la fin du jour, on laisse les 6 heures de chaque année, qui au bout de 4 ans produisent 24 heures, ou un jour entier, que l'on ajoute à la 4.e année, qui par ce moyen se trouve avoir 366 jours, tandis que l'on n'en attribue que 365 aux autres qui sont des années *communes*. Cette année de 366 jours est appelée *bissextile*. Cette dénomination vient de ce que les Romains plaçaient le jour qu'on devait ajouter à chaque 4.e année, immédiatement après le 24 Février, qu'ils désignaient par *sexto Calendas Martias ;* le jour suivant, qui était le jour intercalaire, était désigné par *bis sexto Calendas Martias ;* de sorte qu'ils comptaient le 24 Février deux jours de suite. D'après notre manière de compter les jours du mois, on peut dire que le jour intercalaire qu'on ajoute dans les années bissextiles est le 29 Février.

3. Dans le Calendrier *Julien*, on avait supposé que la durée de l'année était exactement de 365 jours 6 heures, tandis qu'elle n'est réellement *que de 365* jours 5 heures et environ

49 minutes ; il y avait donc chaque année 11 minutes d'erreur. Ces 11 minutes accumulées pendant 134 ans produisaient un jour de trop, et par conséquent dans une période de 402 ans 3 jours de trop. Il arriva de là que depuis le Concile de Nicée tenu en 325 jusqu'à la réforme du Calendrier en 1582, il s'était glissé dix jours de trop ; en sorte que l'équinoxe du Printemps qui, en 325 avait été fixé au 21 Mars, arrivait le 11 de ce mois en 1582, quoique le Calendrier l'annonçât toujours au 21.

4. Le Pape Grégoire XIII, qui entreprit en 1582 la réforme du Calendrier, ordonna d'abord qu'on supprimât dix jours dans cette même année. Cette suppression eut lieu dans le mois d'Octobre immédiatement après la fête de St François, qui arrive le 4 du même mois ; le lendemain 5 Octobre fut compté pour le 15 ; par ce moyen l'équinoxe de l'année suivante 1583 fut replacé au 21 de Mars. Afin de prévenir l'erreur pour les siècles futurs, il fut statué que désormais on retrancherait 3 jours sur chaque période de 400 ans ; et pour rendre cette correction moins embarrassante, il fut convenu que les trois premières années Séculaires (celles qui terminent le siècle) de chaque période de 400 ans, qui devraient être Bissextiles, ne seraient plus que des années communes.

Les années 1700 et 1800 ont déjà souffert cette réduction. Il en sera de même de l'année 1900 ; mais l'an 2000 sera Bissextile. La suppression de deux jours, en 1700 et en 1800, fait qu'il y a dans le 19.e siècle douze jours de différence entre le Calendrier Julien conservé par les Russes, et le Calendrier Grégorien admis par tous les catholiques et même par les protestans. On a donné le nom d'*Équation Solaire* ou de *Métemptose* à cette suppression d'un jour renouvelée à chacune des trois premières années Séculaires.

5. L'année se divise en 12 mois dont tout le monde connaît les noms. Ils ont chacun trente ou trente-un jours, excepté Février, qui n'en a que vingt-huit dans les années communes, et vingt-neuf dans les années Bissextiles, à cause du jour intercalaire qu'on lui attribue dans ces années-là.

6. Les Romains avaient une manière assez bizarre et qui leur était particulière de compter les jours du mois. Il y avait trois points fixes dans chacun de leurs mois, savoir les Calendes qui tombaient le premier jour du mois, les Nones qui arrivaient le 5, et les Ides qui tombaient le 13. Dans les mois de Mars, de Mai, de Juillet et d'Octobre, les Nones arrivaient le 7, et les Ides le 15. Ils comptaient les autres jours en rétrogradant, et les rapportaient à un des points fixes immédiatement suivans. Ainsi le 2 Janvier était désigné par *quarto Nonas Januarias* ou par abréviation IV. *Non. Jan.* mais le 2 Mars l'était par VI. *Non. Mart.* le 25 Mars serait exprimé par VIII. *Cal. April.* etc. Il faut remarquer que bien qu'il n'y ait que 7 jours depuis le 25 Mars jusqu'au premier Avril, les Romains comptaient le 25 Mars pour le 8.e avant les Calendes d'Avril, parceque le jour même des Calendes était compté. Ils comptaient de même les Nones et les

Ides. (Voyez le Calendrier.) On conserve encore cette manière de compter dans les dates des Bulles et de quelques rescrits de l'Eglise Romaine, dans le Martyrologe et le Calendrier Grégorien.

CHAPITRE II.

Des Lettres Dominicales et du Cycle Solaire.

1. Dans le Calendrier Grégorien chaque jour de la Semaine est désigné par une des sept premières lettres de l'Alphabet. La lettre qui durant le cours de l'année doit marquer tous les Dimanches s'appelle *Lettre Dominicale.*

2. La lettre A répond au 1.er Janvier, au 8, au 15, au 22 du même mois. La lettre B répond au 2, au 9, au 16, etc. La lettre C au 3, au 10, au 17 etc. La lettre A, qui est placée au premier jour de l'année, se trouve aussi placée auprès du dernier jour qui est le 31 Décembre, parceque l'année solaire commune est composée de 52 semaines et un jour, et par conséquent, lorsque l'année commence par un Dimanche elle finit aussi par un Dimanche. L'année suivante commencera donc par un Lundi, et la lettre A, qui marquait le Dimanche, marquera le Lundi; B marquera le Mardi, C le Mercredi, ... et enfin G le Dimanche. G sera donc la lettre Dominicale de cette année; l'année qui viendra après commencera par un Mardi, et la lettre Dominicale sera F, etc. On voit que les sept lettres seront successivement Dominicales d'année en année, mais dans un ordre rétrograde; et si toutes les années étaient des années communes, les lettres Dominicales reviendraient dans le même ordre de sept ans en sept ans.

Mais comme, dans les années bissextiles, on ajoute un jour qu'on intercale après le 24 Février, l'ordre des lettres Dominicales est interrompu à cette époque, et la lettre Dominicale doit être changée; en sorte que, si la lettre Dominicale qui a servi au commencement de l'annee était E, elle devrait être D après le 24 Février. Dans les années bissextiles il y a donc deux lettres Dominicales, l'une qui sert jusqu'au 24 Février, et l'autre depuis cette époque jusqu'à la fin de l'annèe.

3. *Remarque.* Il est vrai que la lettre Dominicale change le 24 Février lorsqu'on compte les jours du mois à la manière des Romains. Dans les années bissextiles, ils comptent deux jours de suite le 24 Février qu'ils désignent par *VI. Cal. Mart.* et le lendemain est désigné par *bis VI. Cal. Mart.* ce qui occasionne nécessairement un changement dans l'ordre des lettres qui désignent les jours de la semaine, le jour intercalaire n'étant affecté d'aucune lettre; mais, d'après notre manière de compter les jours du mois, la lettre Dominicale ne change que le 1.er de Mars. Il est facile de s'en assurer. Par ex. si la lettre Dominicale est A, cette lettre répond au 19 Février, le 26 Février sera encore un Dimanche, et la lettre A se trouve auprès du 26.

4. Cette interruption occasionnée par les années bissextiles est cause que les lettres Dominicales ne reviennent pas dans le même ordre de sept ans en sept ans ; ce n'est qu'au bout de 28 ans qu'elles reparaissent dans le même ordre ; et même ce retour périodique dans l'espace de 28 ans, n'a lieu communément que pour un siècle, parcequ'on supprime un jour, la dernière année du siècle, trois fois dans 400 ans. Cette suppression d'un jour à la fin du siècle intervertit encore l'ordre des lettres Dominicales. Au moyen du tableau ci-devant on trouvera facilement la lettre Dominicale d'une année quelconque entre 1600 et 5699.

5. Cette période de 28 ans qui contient toutes les variétés que les lettres Dominicales peuvent subir, s'appelle *Cycle solaire*. Cette dénomination vient de ce que le Dimanche était autrefois appelé le jour du Soleil. Les années de ce cycle se comptent par les chiffres ordinaires 1. 2. 3........ jusqu'à 28 inclusivement. Lorsqu'une période est achevée, on recommence la suivante, sans avoir égard au dérangement qui arrive dans les lettres Dominicales à la fin du siècle.

6. Pour trouver le Cycle solaire d'une année quelconque, il suffit d'ajouter 9 au nombre qui exprime l'année, et diviser la somme par 28, le reste de la division marquera l'année du Cycle solaire pour l'année proposée. Si l'on veut savoir, par exemple, qu'elle était l'année du Cycle solaire pour 1830, on ajoutera 9 à 1830 et l'on divisera la somme 1839 par 28, on trouvera 65 pour quotient et 19 de reste ; ainsi en 1830 on était dans la 19.e année du Cycle courant. On ajoute 9 à l'année proposée, parceque la première année de l'ère chrétienne était la dixième du Cycle courant, et par conséquent 9 ans entiers s'étaient écoulés depuis le commencement de ce Cycle.

CHAPITRE III.

De l'Indiction.

L'Indiction est une période de 15 ans. On n'en connaît pas l'origine avec certitude ; mais on se servait fréquemment de cette période pour les dates. Elle est encore en usage pour la date des Bulles. On trouvera l'Indiction pour une année quelconque, en ajoutant 3 au nombre qui marque l'année, et divisant la somme par 15, le reste de la division marquera l'année de l'Indiction. Ainsi pour avoir l'Indiction de 1830 on divisera 1833 par 15, le reste 3 de la division fait connaître que l'Indiction de 1830 est 3.

CHAPITRE IV.

De l'Année lunaire et des Mois embolismiques.

1. L'Année lunaire commune se compose de douze mois lunaires ou lunaisons. On entend par lunaison le nombre de

jours qui s'écoulent depuis une nouvelle lune jusqu'à la nouvelle lune suivante. La durée moyenne d'une lunaison est de 29 jours 12 heures et environ 44 minutes. On néglige, au moins pour quelque temps, ces 44 minutes, et l'on suppose que chaque lunaison est de 29 jours et demi; et pour plus de commodité, on fait les mois lunaires de 29 jours et de 30 jours alternativement. Les mois de 29 jours sont appelés *Mois caves*, ceux de 30 jours sont appelés *Mois pleins*; les mois impairs savoir Janvier, Mars, Mai etc. sont des *Mois pleins*, les mois pairs, tels que Février, Avril, Juin etc. sont des *Mois caves*.

2. Les 12 mois lunaires ne composent que 354 jours, et par conséquent l'année lunaire commune est plus courte de 11 jours que l'année solaire. Ces 11 jours produisent dans une période de 19 ans, 7 mois que l'on appelle *embolismiques* ou *intercalaires*. Dans le Calendrier Ecclésiastique on s'en sert pour ramener le commencement de l'année lunaire vers les premiers jours de Janvier, quand il s'en est un peu écarté. Pour cet effet on attribue 13 mois lunaires à plusieurs années, savoir à 7 dans l'espace de 19 ans. Ces 7 années sont appellées *embolismiques*, parcequ'elles contiennent toutes un mois *embolismique*. Ce sont les 3.ᵉ, 6.ᵉ, 9.ᵉ, 11.ᵉ, 14.ᵉ, 17.ᵉ et 19.ᵉ. Tous les mois *embolismiques* ont chacun 30 jours, excepté le 7.ᵉ ajouté à la 19.ᵉ année, qui n'en a que 29.

CHAPITRE V.

Du Cycle lunaire et du Nombre d'Or.

1. Le concile de Nicée, qui s'est tenu en 325, a ordonné que la fète de Pâque serait célébrée le Dimanche qui suit immédiatement la pleine lune qui tombe au jour de l'équinoxe du Printemps ou le plus prochainement après cet équinoxe; or l'équinoxe du Printemps est fixé au 21 Mars, et le jour de la pleine lune est toujours le quatorzième depuis la nouvelle lune. Il était donc important d'avoir une méthode sûre pour connaître le jour de la pleine lune ou celui de la nouvelle lune. On a cru pendant long-temps l'avoir trouvée au moyen du Cycle lunaire. Le Cycle lunaire est une période de 19 ans, après laquelle les nouvelles lunes reviennent aux mêmes jours que dans la période précédente. Cette période fut proposée par Méton, Astronome d'Athènes, et sa découverte parut si belle et si précieuse que l'on marqua en caractères d'or, au milieu de la place publique, le quantième du Cycle de 19 ans imaginé par Méton; et l'on appela *nombre d'or* le nombre qui marque l'année courante de ce Cycle, et qui désigne les jours des nouvelles lunes pour cette année.

2. Le Cycle lunaire de 19 ans n'est pas rigoureusement exact, il est trop long d'une heure et demie environ dans l'espace de 19 ans. Cette erreur, quelque légère qu'elle paraisse, produit un jour en 312 ans et demi; et, pendant 12 siècles et demi qui se sont écoulés depuis le concile de Nicée jusqu'à la *réforme du Calendrier* en 1582, il y avait 4 jours

voit dans le Calendrier que l'Epacte XVI répond au 15 Janvier, ainsi en ajoutant seulement 10 à l'Epacte VI, la nouvelle lune sera marquée pour le 15, comme cela doit être.

8. L'équation lunaire, ou *Proemptose*, a lieu au bout de trois siècles, parceque le cycle lunaire de 19 ans produit un jour d'erreur en 312 ans et demi. Ce cycle est trop long d'une heure et demie en 19 ans, d'où il résulte qu'au bout de 312 ans et demi, la nouvelle lune serait marquée un jour trop tard ; on fait donc une anticipation d'un jour sur l'âge de la lune marqué par ce cycle; cette anticipation d'un jour est ce qu'on appelle *Proemptose*. Il est facile de voir que, puisque dans 312 ans et demi il y a un jour de trop, dans 2500 ans il y aura 8 jours de trop; l'équation lunaire aura donc lieu huit fois dans ce long intervalle de temps. Ces équations se font de 300 ans en 300 ans, excepté la dernière qui ne se fera qu'au bout de 400 ans après la septième équation. Les équations solaire et lunaire agissant en sens contraire, l'une tend à retarder d'un jour l'indication de la nouvelle lune, l'autre à l'avancer d'un jour; et lorsqu'elles se rencontrent ensemble, comme cela est arrivé en 1800, il n'y a aucun changement à faire dans le cycle des Epactes; aussi le même cycle qui a servi pour le 18.e siècle, sert pour le 19.e.

9. Il est facile de remarquer qu'il n'y a que 19 Epactes qui servent pour le même siècle : lorsque ces 19 Epactes ont paru successivement, elles reparaissent dans le même ordre, pendant toute la durée du siècle.

10. Le tableau suivant marque la série d'Epactes dont on se sert dans le 19.e siècle et qui a servi aussi pendant le 18.e siècle.

NOMBRES D'OR.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
EPACTES.	*	XI.	XXII.	III.	XIV.	XXV.	VI.	XVII.
Lettres du Mart.	P.	I.	C.	c.	P.	F.	f.	s.
NOMBRES D'OR.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	
EPACTES.	XXVIII.	IX.	XX.	I.	XII.	XXIII.	IV.	
Lettres du Mart.	M.	i.	A.	a.	m.	D.	d.	
NOMBRES D'OR.	16.	17.	18.	19.				
EPACTES.	XV.	XXVI.	VII.	XVIII.				
Lettres du Mart.	q.	G.	g.	t.				

Lorsque le nombre d'or est 19 on ajoute 12 à l'Epacte correspondante XVIII, la somme est 30, et retranchant ce nombre, il reste 0 ou *, et la même période recommence.

Le tableau suivant présente la série d'Epactes qui servira entre 1900 et 2200... L'an 2000 devant être bissextile il n'y aura point d'équation solaire, il n'y aura point non plus d'équation lunaire; l'an 2100, il y aura équation solaire et équation lunaire, et par conséquent point de changement dans *la série d'Epactes.*

NOMBRES D'OR.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
EPACTES.	XXIX.	X.	XXI.	II.	XIII.	XXIV.	V.	XVI.
Lettres du Mart.	N.	K.	B.	b.	n.	E.	e.	r.
NOMBRES D'OR.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
EPACTES.	XXVII.	VIII.	XIX.	X.	XI.	XXII.	III.	XIV.
Lettres du Mart.	H.	h.	u.	P.	I.	C.	c.	P.
NOMBRES D'OR.	17.	18.	19.					
EPACTES.	25.	VI.	XVII.					
Lettres du Mart.	*F*.	f.	s.					

Pour trouver l'Epacte d'une année quelconque dans les deux périodes ci-dessus, il faudra d'abord chercher le Nombre d'or par la méthode indiquée Chap. V. n.° 4, et l'Epacte placée au-dessous sera l'Epacte cherchée. On suivra la même marche pour trouver la lettre du Martyrologe.

CHAPITRE VII.

Remarques sur la disposition des Epactes dans le Calendrier.

La disposition des Epactes, par rapport aux jours du mois, peut présenter certaines difficultés. D'abord, pourquoi ces nombres sont-ils écrits dans un ordre rétrograde ?

1. On répond que c'est afin qu'ils puissent marquer les jours de la lune au commencement de l'année pendant laquelle ils indiquent les nouvelles lunes. Par exemple, quand la dernière lunaison d'une année finit au 2 Décembre, comme il y a encore 29 jours jusqu'à la fin du mois, il s'en suit que l'Epacte de l'année suivante sera XXIX. Comme d'ailleurs la lunaison commencée le 3 Décembre a 30 jours, elle finira le premier Janvier, et la nouvelle lune sera le 2 : l'Epacte XXIX doit donc se trouver en face du 2 Janvier. Pareillement, si cette dernière lunaison commençait au 3 Décembre, la lunaison suivante finirait au 2 Janvier, et l'Epacte 28, pour désigner la nouvelle lune, doit être placée en face du 3 Janvier. On prouvera de même que les autres Epactes doivent être placées dans un ordre rétrograde, pour pouvoir désigner l'âge de la lune au premier Janvier.

2. On demande aussi pourquoi on place o au premier Janvier ? il faut se rappeler que l'Epacte d'une année marque le nombre de jours qui restaient du mois de Décembre précédent après la nouvelle lune. Or si la lune s'est terminée au 31 Décembre, la nouvelle lune aura lieu le premier Janvier, et par conséquent l'Epacte sera o.

3. On voit encore l'Epacte 19 placée à côté de l'Epacte XX au 31 Décembre. (elle ne sert que lorsque le nombre d'or 19 est en concurrence avec l'Epacte 19, ce qui a eu lieu en 1690, et n'arrivera pas avant 8500.) On a dit que le mois embolismique ajouté à la 19.e année du cycle lunaire n'a que 29 jours, par conséquent la lunaison commencée au 2 Décembre finira le 30, et la nouvelle lune suivante tombera le 31. *L'Epacte 19 qui désigne* la nouvelle lune durant le

des Cendres, le Dimanche de la Quinquagésime; avant celui-ci, le Dimanche de la Séxagésime; et enfin, celui qui le précède, le Dimanche de la Septuagésime; d'où il est facile de voir combien il y a de Dimanches entre l'Epiphanie et la Septuagésime.

8.° Si on veut trouver les fêtes mobiles depuis Pâque jusqu'à la fin de l'année; il faut compter sept semaines, ou 49 jours, depuis Pâque inclusivement, le 50.e sera le jour de la Pentecôte. Le Dimanche d'après, c'est la fête de la Sainte-Trinité, et le Jeudi qui suit cette dernière fête, c'est celle du St-Sacrement; d'où il est facile de compter combien il y a de Dimanches depuis la Pentecôte jusqu'au premier Dimanche de l'Avent, qui est le 4.e avant la fête de Noël.

9.° Il est évident, d'après ce qui vient d'être dit, que le jour de la célébration de la Pâque est déterminé par la lettre dominicale et l'épacte, et que toutes les fois qu'elles sont les mêmes pour deux ou plusieurs années, la Pâque, et par suite les autres fêtes mobiles (n.° 6. et 8.), seront aussi les mêmes. C'est sur ce principe qu'a été formée la Table Paschale universelle. (Voyez ci-devant.) Dans la première colonne à gauche, sont les sept lettres Dominicales. Dans une seconde colonne à droite de la première, sont les Epactes. Et comme chaque lettre dominicale peut être en concurrence avec les 30 épactes possibles, on a mis en regard de chaque lettre dominicale les 30 épactes : on a calculé ensuite à quels jours tomberaient la Pâque et les autres fêtes mobiles pour une année qui aurait la lettre dominicale dont il s'agit, et l'une quelconque des épactes. Enfin, on a écrit les jours trouvés pour ces fêtes sur la ligne des épactes.

10.° Ainsi pour se servir de cette table, il faut d'abord chercher la lettre dominicale, prendre en face, l'épacte; et sur la ligne de l'épacte on trouvera la Pâque et toutes les fêtes mobiles. Mais il faut faire attention, pour les années bissextiles, à ne jamais se servir que de la dernière lettre, (n.° 4.) et à ajouter 1 au nombre qui désigne les fêtes mobiles qui tombent avant le mois de Mars; car cette année Février a 29 jours, et on a formé la table comme s'il n'en avait que 28.

Des Quatre-Temps.

Les Quatre-Temps ont lieu, 1.° le 1.er Mercredi après celui des Cendres. 2.° Le 1.er Mercredi après la Pentecôte. 3.° Le 1.er Mercredi après l'Exaltation de la Sainte Croix. 4.° Enfin le 3.e Mercredi de l'Avent.

Temps où la célébration des Mariages est défendue.

La célébration des Mariages est défendue par le concile de Trente, (*Sess.* 24. *Cap.* 10.) depuis le 1.er Dimanche de l'Avent jusqu'au jour de l'Epiphanie, et depuis le Mercredi des Cendres jusqu'au Dimanche de l'Octave de Pâque inclusivement.

RUBRICÆ GENERALES.

:æ vocantur leges qui-
itur Officium sive or-
ım sive recitandum.
cæ in tres partes divi-
In primâ, agitur de
n genere; in secundâ,
ı Officii; in tertiâ, de
n partibus.

PARS PRIMA.

)e Officio in genere.

ıum quotidiè fit vel de
:â, vel de *Feriâ*, vel
to, de quibus dicetur
n prioribus Capitibus.
autem hæc Officia pos-
quandò inter se con-
, vel plura ex iis in eo-
e occurrere, undè se-
unum aut aliud trans-
el tantùm habere com-
ıtionem, in hâc primâ
getur, tribus posterio-
ıpitibus, de *Concurren-
Occurrentiâ et Trans-
Officii*, et de *Comme-
ınibus*.

APUT PRIMUM.

De Dominicâ.

FICIUM Dominicæ inci-
esperis Sabbati præce-
Octo constat partibus,
ıneratim dicuntur *Ho-*
ı quòd, ex institutione
æ, definitis horis reci-
. Hæ sunt : *Officium
ınum, Laudes; Prima,
, Sexta, Nona*, quæ
ır vocantur *Horæ mino-*
ımùm *Vesperæ* et *Com-
um :* de quibus dicetur
ingillatim in Parte se-
. Sic constituitur Offi-
)ominicæ, ceterorum ty-
forma; et in eo semper
:ur Psalmi ut ordinan-
Psalterio pro Dominicâ.
)ominicæ duplicis sunt
s, *privilegiatæ* scilicet, quæ excludunt Officia etiam superioris ritûs; *communes*, quæ admittunt Officia ritu superiora, aut dignitate æqualia; sed ritu tantùm æqualia, et inferiora excludunt.

3. *Privilegiatæ* in tres classes dividuntur. Prima classis earum est quæ excludunt Festa cujuscunque gradûs et dignitatis; et sunt octo sequentes: prima Adventûs, prima Quadragesimæ, Passionis, Palmarum, Paschæ, in Albis depositis, Pentecostes et Trinit.

4. Secunda, earum est quæ sola Annualia et Solemnia-majora admittunt, cetera verò excludunt; et sunt sex sequentes: secunda, tertia et quarta Adventûs; secunda, tertia et quarta Quadragesimæ.

5. Ad tertiam pertinent tres Dominicæ, videlicet, Septuagesima, Sexagesima et Quinquagesima, quæ cedunt Annualibus, Solemnibus-majoribus, et etiam Solemnibus-minoribus; cetera verò excludunt.

6. *Communes* dicuntur reliquæ anni Dominicæ, quæ cedunt omnibus Duplicibus-majoribus; cetera verò excludunt.

7. Officium, in Dominicis Adventûs, à Natali Domini ad Præsentationem, à Septuagesimâ ad Trinitatem, sumitur in Proprio de Tempore : in ceteris Dominicis, Officium fit ut in Psalterio, præter Lectiones et Responsoria, Antiphonas ad *Benedictus* et ad *Magnificat*, quæ sunt propria cuique Dominicæ.

8. Officium Dominicæ fit ritu Duplici, nisi contingat illud transferri, vel anticipari,

ut dicetur infrà, ac proindè habet primas et secundas Vesperas. Responsorium tamen non habent, nisi primæ Vesperæ Dominicarum quæ sunt Duplices-majores et suprà. Ad utrumque Completorium et ad Primam non dicuntur Preces, et cetera observantur quæ observari debent in Officio Duplici-majore. In Dominicis tamen quæ non sunt duplices, Invitatorium dicitur ut in Semiduplicibus.

9. Dominica nunquàm dimidiat Vesperas; et ideò, si in Sabbato Officium fiat de Festo Duplici, cui non cederet Dominica, Vesperæ erunt integræ de Dominicâ sequenti cum Commemoratione de Festo illo Duplici. Similiter, si Feriâ secundâ fieri debeat de Duplici, cui non cederet Dominica, Vesperæ in ipsâ Dominicâ erunt integræ de Dominicâ: quod ipsum servatur etiam quandò Officium Duplex, cui cederet Dominica communis, transfertur à Dominicâ privilegiatâ in Feriam secundam; secùs autem, si Festum sit Solemne-minus aut suprà.

10. Officium Noctis, extra tempus Paschale, tres Nocturnos habet; Tempore verò Paschali, unum, cum ritu proprio Antiphonarum, qui suo loco notatur. Cetera ut in Duplici-majore servantur.

11. Dominicale Officium nec transfertur, nec omninò omittitur, nisi in quibusdam casibus de quibus dicetur posteà. Sed si in Dominicam inciderit Festum cui, secundùm regulas supradictas, Officium Dominicæ cedere debeat, fiet Commemoratio Dominicæ in utrisque Vesperis, et Laudibus: et in Officio Nocturno ultima Lectio legetur de Homiliâ Dominicæ.

12. De Dominicâ occurrente in Natali vel Epiphaniâ Domini, aut in istorum Festorum Vigiliis, vel intra eorum Octavas; item de Dominicâ inter Circumcisionem et Epiphaniam, fit ut in propriis locis notatur.

13. Ità assignantur Officia sex Dominicarum inter Epiphaniam et Septuagesimam, et viginti-quatuor inter Pentecosten et Adventum, ut si aliqua earum non possit celebrari suo loco, transponatur ab uno tempore ad aliud. Quæ igitur interdùm propter occursum Septuagesimæ celebranda supersunt, ponuntur post vigesimam-quartam post Pentecosten, ut notatur proprio loco. Contingit autem aliquandò, ut unum ex his Officiis, nec etiam ante ultimam post Pentecosten locum habere possit, tuncque Sabbato ante Septuagesimam fit Officium de Psalterio; et in eo, omissis Lectionibus ipsius Sabbati, tres Lectiones de primo Nocturno illius Dominicæ in duas coguntur, et dicuntur duo prima Responsoria de eodem Nocturno, Lectio verò tertia de Homiliâ in Evangelium ejusdem Dominicæ, cum Responsorio septimo ejusdem Officii, et ad *Benedictus*, dicitur Antiphona Dominicæ cum Oratione. Minores autem Horæ de Sabbato dicuntur cum Oratione tantùm de Dominicâ, quæ tamen non dicitur ad Vesperas hujus diei aut præcedentis. Idem fit de Officio Dominicæ vigesimæ-secundæ post Pentecosten, quandò accidit die 13 vel 14 Novembris; tunc enim Sabbato præcedenti ponitur Officium prædictæ Dominicæ eodem ritu

celebrandum. Quòd si Sabbatum impediatur Festo Semiduplici aut suprà, etiam Annuali, pro ultimâ Lectione legitur Homilia Dominicæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes per Antiphonam ad *Benedictus*, Versum et Orationem.

CAPUT II.

De Feriis.

1. Dies Hebdomadæ, sermone ecclesiastico, vocantur *Feriæ*, et unicuique tàm in Psalterio, quàm in Proprio de Tempore, aliquod Officium assignatum est, quod *Feriale* dicitur.

2. Officium Feriale incipit ubi desinit Officium præcedens, et terminatur ubi Officium sequentis diei incipit.

Hoc Officium iisdem constat partibus ac Dominicale. Semper in eo dicuntur Psalmi Feriales, proùt singulis Feriis in Psalterio assignantur.

3. In Officio Noctis unicum habet Nocturnum, quod, extra Tempus Paschale, constat Psalmis, aut Psalmorum divisionibus novem, sub tribus Antiphonis, cum uno Versiculo, uti disponuntur in Psalterio; et tribus Lectionibus, cum tribus Responsoriis, ut notatur in Proprio de Tempore, et non dicitur *Te Deum*. Tempore verò Paschali dicuntur tantùm tres Psalmi sub unâ Antiphonâ, ut notatur in Proprio de Tempore, et dicitur *Te Deum*.

4. In singulis Feriis fiunt Suffragia, ut notatur infrà. Part. III. Cap. XVIII.

5. Hæ regulæ per totum annum servandæ in omni Officio Feriali. Sunt verò quædam aliæ, quæ servantur pro diversitate Feriarum.

6. Inter Ferias, aliæ sunt *majores*, seu *privilegiatæ*; aliæ *minores*, seu *communes*.

7. Feriæ *majores* in tres classes dividuntur. Prima classis est earum quæ nullum Officium admittunt, cujuscunque sit ritùs et dignitatis; scilicet Vigilia Natalis Domini, Feria quarta Cinerum, Feriæ omnes à Dominicâ Palmarum usquè ad Dominicam in Albis depositis, et à Vigiliâ Pentecostes inclusivè usquè ad Dominicam SS. Trinitatis.

8. Ad secundam classem pertinent omnes Feriæ Quadragesimæ à Feriâ v. post Cineres ad Sabbatum ante Palmas inclusivè, quæ nulla Festa admittunt nisi sint Solemnia-minora aut suprà. Duplicia autem in eis occurrentia vel anticipantur vel transferuntur, exceptis Festis quinque Plagarum, et Compassionis B. Mariæ, quæ propriè pertinent ad Officium de Tempore; de Semiduplicibus verò aut Simplicibus, fit tantùm Commemoratio in Vesperis et Laudibus et in Nocturno per quartam Lectionem.

9. In tertiâ classe collocantur Feriæ Adventùs, Feriæ secunda et tertia Rogationum, Feria sexta post Octavam Ascensionis, Feriæ quatuor Temporum et omnes Vigiliæ Simplices (de aliis Vigiliis vide infrà Caput III.) quæ admittunt Festa Semiduplicia et suprà. Quòd si de iis non fiat Officium propter Festum occurrens, fit Commemoratio in Officio Nocturno, si habeant Evangelium proprium; et etiam in Laudibus et Vesperis, exceptis Feriis Rogationum, Feriis Vigiliarum, et Quatuor Temporum, quarum Commemoratio fit in Officio Nocturno, et in Laudibus tantùm.

10. In omni Feriâ majori

(nisi aliter notetur) Preces dicuntur flexis genibus ad omnes Horas, non excepto Nocturno, in quo, cùm Laudes immediatè non sequuntur, dicuntur eæ quæ habentur ad Tertiam, cum Oratione congruâ. Majores verò Preces dicuntur ad Laudes et ad Vesperas, si sint de Feriâ; exceptis tamen quæ occurrunt Tempore Paschali, ut sunt dies Litaniarum sive Rogationum, in quibus non dicuntur Preces, nequidem ad Primam et Completorium, et non flectuntur genua.

11. In Feriis Quadragesimæ incipiendo à die Cinerum, Vesperæ dicuntur in Choro ante comestionem.

12. In Vesperis, quandò dicuntur de Feriâ, diebus Quatuor Temporum, vel Rogationum, non dicitur Oratio de Laudibus, sed Oratio de Dominicâ. In Feriis verò Quadragesimæ, Oratio propria posita est ad Vesperas cuique diei, quæ dicitur etiam quandò tantùm fit Commemoratio de Feriâ, quæ Commemoratio nunquàm omittitur. In Feriis autem Adventûs et Temporis Paschalis, Oratio semper sumitur de Dominicâ, ubi propria non ponitur.

13. Feriæ *minores*, seu *communes*, sunt aliæ omnes Feriæ per annum, et cedunt omni Officio sive Festi Simplicis et suprà, sive de beatâ Mariâ in Sabbato, sive de Octavâ quâcunque.

14. In hoc differunt Feriæ majores à minoribus, quòd in Feriis minoribus, non dicuntur Preces ad Laudes et Vesperas, et non flectuntur genua in Precibus consuetis ad Primam et ad Completorium, (quæ preces omittuntur in Feriis Temporis Paschalis) nec habent unquàm Orationem sibi propriam, sed Orationem de Dominicâ; et si fieri contingat Officium de digniori, nulla fit Commemoratio de Feriâ minori; sed ejus Officium omninò omittitur.

15. Non convenit incipere Officium quod persequi non licebit: et ideò cùm de Festo Simplici in Feriam majorem incidente fiat tantùm Commemoratio, si in die præcedenti Feriam majorem fiat de Feriâ minori, vel de Festo alio Simplici quod terminatur ad Nonam, Vesperæ non erunt à Capitulo de Festo Simplici sequente, ne incœptum Officium videatur posteà dimitti; sed Vesperæ erunt Feriales de Feriâ minore, ut in Psalterio, sine Precibus, cum Commemoratione de Festo Simplici; nec ideò Vesperæ erunt quasi primæ Vesperæ de Feriâ majore: Feria enim quæcunque nunquàm habet primas Vesperas.

CAPUT III.

De Officio Vigiliarum.

1. VIGILIÆ nomen inditum est Officio diei qui præcedit quædam Festa Solemnia. Ad duos ordines revocantur Vigiliæ.

2. Vigiliæ prioris generis illæ sunt quæ cum Missâ partem aliquam Officii habent, quæ ad ipsam refertur, nec tamen totum Officium habent proprium. In his ad Nocturnum, Invitatorium, Hymnus, et Psalmi, cum Antiphonis, et Versiculo de Feriâ, ut in Psalterio dicuntur; prima et secunda Lectio leguntur de Scripturâ occurrente, tribus in duas redactis; tertia de Homiliâ in Evangelium Vigiliæ. Primum et secundum Responsorium

um similiter sunt de
tertium est Evangeli-
Vigiliâ : Preces dicun-
omnes Horas, flexis ge-
Oratio propria ad Lau-
ad Horas : Suffragia et
morationes communes
im tempus. Cetera om-
Psalterio sumuntur.
quædam ex his Vigiliis
.t in Dominicâ, vel in
olemni-majori, et su-
nticipatur die præce-
um jejunio (si sit jeju-
: si verò occurrat in
plici, vel Duplici, aut
i-minore, fit Comme-
o de Vigiliâ in Noctur-
Homiliam Vigiliæ quæ
timâ Lectione legitur,
Laudibus per Antipho-
l *Benedictus*, cum Ver-
Feriæ occurrentis ex
io (nisi Antiphona et
orii assignentur) et O-
propriâ Vigiliæ.
igiliæ secundi et supre-
eris, sunt quæ à Solem-
suâ nunquam divellun-
t habent integrum Offi-
jàm ad crastinam So-
atem aliquo modo per-
; cujusmodi sunt Vigi-
talis Domini, Epipha-
Assumptionis B. Mariæ
is, Ascensionis et Pen-
s. Hæ duæ posteriores
ebdomadæ diebus sem-
ligantur. Prior scilicet,
Feriæ Rogationum; al-
Sabbato post Octavam
ionis : non item tres
de quibus fit quâcun-
etiam Dominicâ, si in
incidant, ut in propriis
otatur.
e Festo quocunque, eti-
nnuali, occurrente in
s Natalis Domini et
ostes, nihil fit. Preces
enibus in Vigiliâ Pen-
s (quia tempus est Pas-

chale) in nullo Officio dicuntur. In Vigiliâ autem Natalis Dñi et Assumptionis B. M. V. dicuntur ad Nocturnum, si separetur à Laudibus, nisi sit dies Dominica. Ad alias autem Horas non dicuntur, quia ad Laudes Officium est Semiduplex, et ad Horas diurnas Duplex-minus.

6. Vigilia Epiphaniæ, quia fit pariter in die Dominicâ, omnia Festa quæ Dominicâ die celebrari non possunt, similiter excludit; eaque anticipantur aut tranferuntur, si talia sint quæ anticipari possint aut transferri. Quòd si neutrum fieri possit, ut si sit dies Octava, fit tantùm Commemoratio illius in Laudibus Vigiliæ. Quòd si Festum tale sit de quo in Dominicâ fieri possit Officium, fit de eo : et pro ultimâ Lectione in Officio Nocturno legitur Evangelium Vigiliæ cum Homiliâ, nec quocunque pretextu anticipatur Vigilia.

7. Vigilia Ascensionis, etsi excludat tantùm Simplicia et Semiduplicia, suo die pariter fiet, nec anticipabitur propter aliquod Festum Duplex-minus aut suprà, si in eâ contingat; sed de eâ fiet tantùm Commemoratio in Nocturno, et Laudibus; et cetera observabuntur quæ in loco proprio notantur.

CAPUT IV.

De Festis in genere.

1. Festum nuncupatur dies vel Mysteriis Religionis, vel Sanctorum cultu consecrata.

2. In Festis duo sunt attendenda, *gradus* scilicet et *dignitas*. Gradum indicat enuntiatio solemnitatis, seu ritûs, posita in Calendario vel in Breviario. Dignitas verò attenditur à Mysterio, vel ab eminen-

tiâ Sancti cujus fit Officium.

3. Ratione *dignitatis*, Festum SS. Trinitatis et Festa Domini, inter quæ numerantur Annuntiatio et Præsentatio Domini, Visitatio B. M. V., Festa Crucis, Coronæ Spineæ et similia, ac Dedicatio Ecclesiæ, æquali gradu, præstant ceteris quibusque Festis. Festa B. Mariæ præcedunt Festa SS. Angelorum : S. Joannes Baptista et S. Joseph cedunt Angelis : deindè collocantur Festa Apostolorum, et Evangelistarum, qui tamen Apostolis subsunt. Ceteri Sancti, Martyres, Pontifices, Doctores, etc. qui in Calendario habentur, censentur æqualis dignitatis esse.

4. Ratione *gradûs*, Officium *Annuale* primum locum obtinet; secundum *Solemne*; tertium *Duplex*; quartum *Semiduplex*; quintum et ultimum *Simplex*, de quibus gradibus nunc agendum.

CAPUT V.

De Officio Annuali.

1. OFFICIUM fit Annuale in ipso die Dedicationis Ecclesiæ, in Festo Patroni Primarii, in Festo Titularis, et in Festis in quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Annuale*.

2. De Annuali fit totum Officium à primis Vesperis, usquè ad Completorium sequentis diei inclusivè, nisi aliter fieri debeat propter concurrentiam Officii, de quâ infrà, ante finem hujus Partis.

3. In Primis Vesperis [exceptis Festis Paschæ et Pentecostes] Psalmi Feriales cum Antiphonis Festo propriis dicuntur; post Psalmos, Capitulum, et Responsorium, Hymnus cum Versiculo et Cantico *Magnificat*, post cujus Antiphonam omnia propriâ Oratione complentur, nisi facienda sit quædam Commemoratio; de quâ posteà, Cap. XIV.

4. Completorium habet etiam Psalmos Feriales et cetera ut in Psalterio, exceptis duabus Antiphonis, unâ scilicet ad Psalmos, alterâ ad Canticum *Nunc dimittis*, et aliquandò Oratione, quæ sunt propriæ, et dicuntur etiam per Octavam, quandò fit Officium de eâ, et intra Octavas Festorum Domini, etiamsi non fiat de Octavâ, nisi occurrat Festum Solemne majus aut suprà, vel Fest. habens Ant. proprias.

5. Officium Noctis, extra Tempus Paschale, habet tres Nocturnos; Tempore verò Paschali, unum duntaxat.

6. Ante Psalmum *Venite*, Invitatorium bis dicitur, et post quemlibet Psalmi versum, integrum repetitur; post *Gloria*, verò cum *Sicut erat*, repetitur à medio, quod designatur per asteriscum *, et posteà adhuc integrè dicitur.

7. In Nocturnis, Psalmi de Dominicâ dicuntur, nisi proprii notentur, ut semper fit in Festis Domini et B. Mariæ Virginis. Post Lectiones, ad quodlibet Responsorium dicitur *Gloria Patri*, et ultimum Responsorium cujusque Nocturni resumitur usquè ad Versum exclusivè. Quid sit autem resumptio Responsorii, vide Part. III. Cap. IX. num. 8.

8. Ad Laudes Matutinas, Psalmi Dominicales, excepto Cantico *Benedicite*, cujus loco dicitur proprium, si habeatur; et tunc dicitur etiam per Octavam, cum Psalmis de Feriâ, quandò fit de Octavâ.

9. Ad Primam, post Psalmos, qui sunt de Dominicâ, et Antiphonam, quæ prima est de Laudibus, cetera ut in Ordinario Breviarii dicuntur.

Tertiam, Sextam et
'salmi de Dñicâ, ut ad
In Responsoriis brevi-
ur bis *Alleluia*, præ-
. Septuag. ad Pascha.
secundas Vesperas,
oprii, quandocunquè
icti erunt ad Officium
lliàs de Dominicâ su-

Completorium, Psal-
itulum de Dominicâ:
in Vigiliâ servantur.

CAPUT VI.

)e *Officio Solemni.*

:IUM Solemne, aliud
liud minus.

fficio Solemni-majore.

me-majus fit in Festo
sancti Institutoris in
)rdine, et si quod in
ngregatione instar e-
:ur; et in Festis in
ı Calendario apponi-
'ox, *Solemne-majus.*
:ium Solemne-majus
nuale, excepto quòd
rnis ad Responsoria
ur *Gloria Patri*, nisi
ıum cujusque Noc-
)st quod non resumi-
onsorium, sed repe-
tùm Reclamatio: qui
ı mutatur, etsi ali-
de Festo Solemni-
nquàm Annuali, quo-
externum.

Officio Solem.-min.

:ium Solemne-minus
ito Patroni Secunda-
n Festis in quibus in
io apponitur hæc
mne-minus.
:ium illud fit ut So-
ajus, exceptis sequen-
toto Officio dicuntur
eriales, nisi aliter no-
d Completorium u-
omnia (nisi aliter
ut in Psalterio di-
et similiter ad Pri-
ne precibus.

CAPUT VII.

De *Officio Duplici.*

1. OFFICIUM Duplex, aliud majus, aliud minus.

§ I. *De Officio Duplici-majore.*

2. Duplex-majus fit in Festis Secundariis Patroni principalis, ac Titularis; in Festo Sancti cujus habentur insignes Reliquiæ cum concursu populi; in die Octavâ Festi Annualis aut Solemnis-majoris, et in diebus in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Duplex-majus.*

3. Officium Duplex-majus fit ut Solemne-minus, excepto quòd in Responsoriis brevibus Horarum, extra tempus Paschale, non dicitur *Alleluia*, nisi aliter notetur.

§ II. *De Officio Duplici-minore.*

4. Duplex-minus fit in Festo Secundario Patroni cujus Festum primarium est Solemne-majus; in die Octavâ Festi Solemnis-minoris, Octavam habentis; et in diebus in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Duplex-minus.*

5. Extra Tempus Paschale, ad Officium Nocturnum dicuntur novem Psalmi de Feriâ, sub tribus Antiphonis, id est, tres Psalmi sub unâquâque Antiphonâ, tùm Versiculus, deindè tres Lectiones, cum tribus Responsoriis. Prima Lectio constat tribus de Scripturâ occurrente simul junctis; secunda propria est, itemque tertia quæ continet initium Evangelii diei cum Homiliâ. Antiphonæ, Versiculus et Responsoria sumuntur de proprio, vel, si desit, de Communi Sanctorum, hoc ordine: Feriâ secundâ et quintâ, de primo Nocturno; Feriâ tertiâ et sextâ, de secundo Nocturno; Fe-

riâ quartâ et Sabbato, de tertio Nocturno.

6. Tempore Paschali, constat Nocturnum tribus Psalmis sub unicâ Antiphonâ; iique dicuntur secundùm Feriam, ut notatur in proprio de Tempore.

7. Cetera omnia fiunt ut in Duplicibus-majoribus. In quo differant quoad privilegia Duplex-minus et Duplex-majus, videbitur infrà, ubi de Concurrentiâ et Occurrentiâ. Cap. XII et XIII. Part. I.

CAPUT VIII.

De Officio Semiduplici.

1. OFFICIUM fit Semiduplex in Festo Sanctorum de quibus habentur insignes Reliquiæ sine concursu populi (modò non sint de iis de quibus infrà, Cap. IX. num. 1.) in Festis Secundariis Patronorum minùs principalium; et in diebus in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Semiduplex.*

2. Officium Semiduplex fit ut Duplex-minus, exceptis sequentibus.

3. Illud Officium non transfertur, sed de eo fit ipso die quo cadit: vel si eodem die fieri debeat Officium de digniori, tunc de Festo Semiduplici fit solùm Commemoratio, si Solemnitas diei patitur fieri Commemorationem; alioquin omninò omittitur, ut fusiùs dicetur Capite XIII. de Occurrentiâ Officii.

4. Incipit illud Officium die præcedenti à Capitulo Vesperarum, post quod non dicitur Responsorium.

5. Ad Officium Noctis, Invitatorium semel integrum dicitur ante Psalmum *Venite,* et semel post primum versum, semelque post *Gloria Patri;* post alios autem versus, à Reclamatione tantùm resumitur.

6. Non legitur Evangelium nec Homilia; sed Lectiones dicuntur hoc modo: prima de Scripturâ occurrente, tribus in unam junctis; secunda et tertia de Festo.

7. Habet secundas Vesperas, nisi ob Concurrentiam alterius Festi aliter fieri debeat.

CAPUT IX.

De Officio Festi Simplicis.

1. RITUS Festi Simplicis adhibetur in Festo Sancti de quo habentur Reliquiæ minùs insignes, (modò tamen non sint de iis quibus ad libitum nomen imponitur, ut sæpè fit Corporibus Ossibusve, quæ è sacris Romæ aut Coloniæ Cæmeteriis eruuntur; de iis enim nullum unquàm Officium, aut Commemoratio fieri licet;) et in Festis in quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Simpl.*

2. De his ut de Semiduplicibus generalis regula est, ea nunquàm transferri, sed semper fieri ipso die quo cadunt; nisi contingat eodem die fieri de Festo Semiduplici, aut suprà, vel de die intra Octavam, vel de Dominicâ anticipatâ, vel de beatâ Mariâ in Sabbato, vel de Vigiliâ, aut de Feriâ majore; tunc enim de Simplici fit tantùm Commemoratio.

3. Cetera in Festo Simplici fiunt ut in Semiduplici, exceptis quæ sequuntur.

4. De Simplici Festo fit tantùm à Capitulo Vesperarum præcedentis diei, post quod non dicitur Responsorium, et terminatur ad Nonam inclusivè.

5. Ad Vesperas et ad Laudes dicuntur Suffragia: ad Completorium et Primam, Preces, nisi aliter notetur. Vide Part. III. Cap. XVII et XVIII.

6. Ad Officium Noctis, quod aliàs fit ut Semiduplex, Lectiones duæ priores de Scripturâ occurrente; unica tantùm de Festo, omni tempore dicitur.

7. Ad Laudes Matutinas, Psalmi Feriales sub unâ Antiphonâ dicuntur, quæ vel propria est, vel quarta de Laudibus in Proprio, vel in Communi Sanctorum.

CAPUT X.

De Officio Octavarum.

1. OCTAVA nuncupatur series dierum quibus continuatur Officium alicujus Festi: sex dies Festum proximè sequentes, vocantur *dies intra Octavam*; ultima dicitur *dies Octava*.

Octavæ aliæ aliis sunt solemniores, et ad tres ordines revocantur.

2. Ad primum pertinent Octavæ trium Festorum Annualium-majorum, scilicet Natalis Domini, Paschæ et Pentecostes. Intra Hebdomadas Paschæ et Pentecostes primum triduum est Duplex, ultimum Semiduplex: utraque Octava excludit Festa cujuscunque sint ritûs et dignitatis. Intra Octavam quoque Natalis Domini, in primo triduo non fit de ullo Festo (ne quidem Annuali) præterquàm sanctorum Stephani, Joannis Evangelistæ, et Innocentium. In ultimo triduo non fit de Festo aliquo, nisi sit Duplex aut suprà; ità tamen ut Officium Dominicæ intra Octavam in aliquo ex his diebus fiat. De quocunque autem Festo (etiam Annuali) intra Octavam hanc fiat, Vesperæ usquè ad Capitulum exclusivè dicuntur de Natali Domini.

3. Officium hebdomadarum Paschæ et Pentecostes cum ritu sibi proprio terminatur ad Nonam *in Sabbato sequenti.* Officium quoque Natalis Domini, quale fit per Octavam, desinit ad Nonam die 31 Decembris, et Vesperæ sunt propriæ de Officio Circumcisionis, nisi ubi fit de aliquo Festo Annuali aut Solemni-majore die 31 Decembris: tunc enim Psalmi et Antiphonæ sunt de Natali Domini, ut reliquis diebus Octavæ; Capitulum verò, et reliqua de Festo, cum Commemoratione Circumcisionis tantùm.

4. Ad secundum ordinem pertinent Octavæ reliquorum Festorum Domini, sive Annualia sint, ut sunt in Ecclesiis propriis ipsa dies Dedicationis, et Festa Mysteriorum quorum titulo quædam consecratæ sunt, ut Transfiguratio, Corona Domini, Exaltatio Crucis, et similia; sive Solemnia-majora, ut sunt ubique in primis tria sequentia: Epiphania, Ascensio, et Festum Corporis Christi. Quælibet dies intra has Octavas est Semiduplex, admittitque Duplicia-minora occurrentia, et suprà, non autem Duplicia-minora translata, quæ fiunt post Octavam. De Semiduplici autem occurrente fit tantùm Commemoratio in Nocturno per Lectionem, et post utrasque Vesperas et Laudes, per Ant. ℣. et Orat. ut in Proprio vel in Communi; de Simplici verò, in Nocturno, et post primas Vesperas et Laudes tantùm. De Dominicâ occurrente intra has Octavas fit Officium ut ordinatur suo loco, sine Commemoratione de Octavâ. Hæc Dominica non cedit nisi Solemni-minori, et suprà. De Dominicis verò quæ occurrunt vel intra Octavam ipsius diei Dedicationis, vel aliorum Mysteriorum in

propriis Ecclesiis, sola fit Commemoratio. Earum omnium dies Octava habet Officium Duplex-majus, ideòque admittit tantùm Solemnia-minora et suprà, et Dominicas privilegiatas. Eodem ritu peraguntur etiam Octavæ Sanctorum quorum Festa ritu Annuali celebrantur, scilicet Assumptionis beatæ Mariæ Virginis, Patroni primarii, et Titularis Ecclesiæ; ideòque Dominicâ intra Octavas hujusmodi occurrente, totum Officium fit de Octavâ cum Commemoratione Dominicæ in utrisque Vesperis et Laudibus, et nonâ Lectione. Attamen, licèt Festa S. Laudi et omnium Sanctorum sint Annualia, eorum Octavæ pertinent ad tertium ordinem, de quo habetur numero sequenti.

5. Ad tertium ordinem pertinent Octavæ reliquorum Festorum Solemnium-majorum vel minorum, Octavam habentium, scilicet Anniversarii Dedicationis, Nativitatis B. Mariæ, S. Joannis Baptistæ, etc. aut si quod sit aliud Festum Solemne quod consueverit in aliquâ Ecclesiâ cum Octavâ celebrari. Intra eas Officium fit ritu Semiduplici: de Semiduplicibus intra eas occurrentibus fit Officium à Capitulo in primis Vesperis, usquè ad Capitulum Vesperarum sequentium exclusivè. Reliqua verò sunt de Octavâ, cum Versiculo et Antiphonâ ad *Magnificat* II. Vesperarum, et Commemoratione Festi. Duplex verò quodcunque etiam translatum, si necesse sit, plenum habet Officium, id est, primas et secundas Vesperas integras cum Commemoratione Octavæ. De Dominicâ item integrè fit Officium ut solet fieri Dominicâ, etiam cum Symbolo *Quicunque*, ad Primam, si eo tempore dicendum sit. Vide Part. III, Cap. XIV. Dies Octava habet Officium Duplex-majus, si Festum sit Solemne-majus, et Duplex-minus, si Festum sit Solemne-minus.

6. Si duæ Octavæ simul occurrant vel concurrant, et sint ordine æquales, fiet Officium de digniori, cum Commemoratione alterius. Ubi autem Octava peculiaris Festi alicujus Ecclesiæ concurrit cum Octavâ paris ordinis et dignitatis in totâ Diœcesi celebratâ, Officium fit de posteriori cum Commemoratione prioris.

7. Intra hebdomadas Paschæ et Pentecostes, et Octavam Natalis Domini, fit Officium ut in propriis locis notatur.

8. Intra alias Octavas, ad omne Officium Psalmi Feriales ut in Psalterio dicuntur. Ad Nocturnum, quod est unicum, Psalmi novem, extra Tempus Paschale, sub tribus Antiphonis. Antiphonæ, Versiculus et tria Responsoria sumuntur ex uno è Nocturnis Festi, secundùm Feriam: id est, Feriâ secundâ et quintâ, ex primo Nocturno; Feriâ tertiâ et sextâ, ex secundo Nocturno; Feriâ quartâ et Sabbato, ex tertio Nocturno, nisi aliter notetur. Prima Lectio de Scripturâ occurrente, tribus in unam junctis; secunda et tertia ex Proprio, nisi sit memoria Simplicis aut Semiduplicis, vel alicujus Feriæ majoris, facienda per Lectionem tertiam. Ad Laudes Canticum dicitur ut in die Festo; Psalmi verò dicuntur sub unâ Antiphonâ, quæ vel propria est, vel quarta de Laudibus

Festi. In Vesperis similiter Psalmi dicuntur sub unicâ Antiphonâ quæ prima est è II. Vesperis, nisi aliter notetur. Cetera ut in die, nisi quòd intra Octavas tertii ordinis non dicitur *Alleluia*, ad ℟℟. brevia. Tempore autem Paschali, ad Officium Noctis dicuntur tantùm tres Psalmi, ut notatur in Proprio de Tempore.

9. A Vesperis diei 15 Decembris inclusivè usquè ad Natale Domini, et à Nocturno Feriæ quartæ Cinerum usquè ad Pascha, nullæ fiunt Octavæ, neque fit aliquid ampliùs de Octavis nondùm absolutis; quod et observatur à Vigiliâ Pentecostes usquè ad Trinitatem.

10. Si dies Octava Duplex-major incidat in Dominicam privilegiatam, aut dies Octava Duplex-minor in Dominicam communem; tunc non fit de eâ nisi Commemoratio in Vesperis Sabbati ante Dominicam occurrentem, ut in primis Vesperis Festi, nisi sit aliquid proprium: Dominicâ verò in Officio Noctis (siquidem hæc Octava diversum Evangelium habeat ab Evangelio Festi) per nonam Lectionem de Homiliâ in hujusmodi Evangelium; et similiter ad Laudes et Vesperas sequentes, more consueto. Si verò dies Octava Duplex-major incidat in aliquam Dominicam communem et non privilegiatam per annum, fiet Officium de eâ cum Commemoratione Sabbati in primis Vesperis, et Dominicæ in tertio Nocturno per ultimam Lectionem, et in Laudibus et Vesperis.

11. Si Festum Octavam habens occurrerit Feriâ iv. post Sexagesimam, tunc Feriâ tertiâ sequenti quæ præcedit diem Cinerum, Vesperæ eodem planè modo ac ritu dicuntur quo celebratæ sunt reliquis diebus in quibus factum est de Octavâ, sumendo Versiculum et Antiphonam ad *Magnificat*, ex secundis Vesperis Festi: similiter et Completorium dicitur cum propriis Antiphonis, si quas habuit per Octavam; et posteà nihil fit ampliùs de Octavâ.

12. Intra quascunque Octavas non fiunt Suffragia, neque dicuntur Preces ad Primam et ad Completorium, nisi fiat Officium de Feriâ-majori; cum solâ Commemoratione diei intra Octavam.

13. De diebus intra Octavas quæ celebrantur in Adventu, cujuscunque sint gradûs, tantùm fit Commemoratio, (solâ Conceptionis beatæ Mariæ Octavâ exceptâ, ut in Proprio notatur,) et Preces integræ dicuntur flexis genibus ad omnes Horas; et si occurrat Semiduplex, non transfertur, sed fit de eo, cum Commemoratione Adventûs et Octavæ, omissis in Primâ et Completorio Precibus. Dies Octava est Duplex-minus, aut majus, secundùm gradum Festi, cujus celebratur Octava; sed Officium ejus, ut dictum est, nunquàm fit in Dominicâ, sed Commemoratio tantùm.

14. In Festis occurrentibus intra Octavas (quæ non sunt Domini) ad utrumque Completorium dicuntur Antiphonæ, Oratio, et Hymnus de Tempore, in cujus fine dicitur Doxologia de Octavâ, (si propriam habeat.) Item in Dominicis intra easdem Octavas, cùm Officium fit de Dominicâ, non de Octavâ; secùs tamen, si Festa occurrentia propriam habeant Doxologiam.

CAPUT XI.

De Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

1. In omnibus Sabbatis per annum, præterquàm in Adventu, Quadragesimâ, Vigiliis cujuscunque Festi, tàm occurrentibus quàm anticipatis, intra Octavas quascunque, vel nisi fieri debeat de Feriâ propter Quatuor Tempora, vel propter Offic. Dominicæ Sabbato anticipandum, (ut in Rubricis de Dominicis dictum est,) vel nisi occurrat Festum Semiduplex aut suprà, fit Officium Simplex de beatâ Mariâ in Sabbato, ut circa finem Breviarii disponitur. De Festo autem Simplici in Sabbato occurrente fit tantùm Commemoratio, sine Lectione.

2. Quandò Feriâ sextâ occurrit Festum Semiduplex aut suprà (nisi sit de ipsâ beatâ Mariâ,) fit in Vesperis Commemoratio de eâ, et ad Completorium dicitur Hymnus de Psalterio, cum Doxologiâ de Beatâ; cetera ut in Psalterio. Aliàs Officium istud incipit Feriâ sextâ à Capitulo Vesperarum; et post Commemorationem de Simplici, si occurrat, fiunt Suffragia consueta de Sanctis. Completorium ut in Psalterio, cum Hymno *Virgineis titulis*. Si verò Officium Feriæ sextæ sit de ipsâ beatâ Mariâ, nulla alia fit de eà Commemoratio in Vesperis, et ad Completorium pariter nihil mutatur.

3. Nocturnum quod unicum est tùm Tempore Paschali, tùm extra, dicitur ut in Festis Simplicibus et Semiduplicibus, cum *Te Deum*, in utroque Tempore. Reliqua ut in Officio B. M. in Sabbato assignantur. Officium terminatur ad Nonam.

4. Quandò non fit Officium de beatâ Mariâ in Sabbato propter Festum superioris gradûs occurrentis, nulla fit in Officio Commemoratio de beatâ Mariâ in Sabbato. Circà Missam servetur Rubrica Missalis.

CAPUT XII.

De Concurrentiâ Officii.

1. Concurrere dicuntur Officia, quotiès II. Vesperæ Officii desinentis, cum I. Vesperis alterius Officii incipientis simul forent recitandæ. Sed, quia id fieri non potest, unum alteri cedat necesse est.

2. In concurrentiâ Officiorum hæc duo consideranda sunt: gradus et dignitas. Quodnam inter utrumque sit discrimen jàm dictum est suprà, Cap. IV. n. 2. 3. et 4.

3. Festa concurrentia quæ sunt inter se æqualis gradûs et dignitatis, dimidiant Vesperas; id est, Vesperæ dicuntur de præcedenti usquè ad Capitulum exclusivè, et de sequenti à Capitulo usquè ad finem, cum Commemoratione præcedentis.

4. Si verò sunt inæqualis gradûs, Vesperæ integræ dicuntur de Festo superiori; et Festi gradûs inferioris fit sola Commemoratio, dummodò pro solemnitate liceat.

5. Sed imprimìs notandum est quòd Festa Domini, B. Mariæ, Omnium Sanctorum, SS. Angelorum, S. Joannis-Baptistæ, S. Joseph, SS. Apostolorum et Evangelistarum, propter eorum dignitatem, nunquàm dimidiant Vesperas; et si quandò duo ex his Festis inter se concurrunt, Officium, æquali gradu, fit integrum de digniori, et Commemoratio tantùm de minùs digno.

6. Insuper, observandum est

quòd

ıtum in totâ Diœce-
um concurrat cum
liari alicujus Eccle-
lis gradûs et digni-
peræ sint de priori
memoratione alte-

ınica pariter nun-
ıidiat Vesperas. Si
uplex ex iis quæ in
celebrari licet, con-
n Dominicâ commu-
ræ sunt de Festo, et
mmemoratio Domi-
ominicis autem pri-
Vesperæ nulli Festo
isi sit Solemne-mi-
prà, exceptâ tamen
in Albis, quæ ad-
emnia duntaxat ma-

ominicâ quâcunque
te cum Festo etiam
tàm in I. quàm II.
fit semper Comme-

ncurrat Octava Festi
Christi cum Visita-
lariæ, Vesperæ erunt
e Octavâ, eò quòd
uasi solemni.

Annuali verò concur-
ı Epiphaniâ, Præsen-
Annuntiatione, As-
Domini, aut Festo
Christi, fit sola Com-
o, sive in primis, si-
ndis Vesperis.

Feriis privilegiatis,
non sunt earum pri-
rticipes, ideòque ad-
I. Vesperas, etiam
niduplicis, modò de
diè fiat Officium. Si
Officio locus non de-
: Vesperæ erunt Fe-
on quòd Feria habeat
ıs, sed quia nunquàm
um est Officium quod
ıon licet.

rs verna.

CAPUT XIII.

De Occurrentiâ et Translatione Officii.

1. Occurrere dicuntur Officia quæ in eamdem diem incidunt. Ex his unum aut alterum, vel transfertur, vel habet Commemorationem, vel omninò omittitur. Sequentia rem enucleabunt.

2. Si duo Festa eodem die occurrentia, sint diversi gradûs, Officium fit de Festo superioris gradûs, transfertur verò Festum gradûs inferioris. Quòd si sint ejusdem gradûs, Officium fit de digniori, et transfertur minùs dignum. Notandum tamen nullum transferri Festum, nisi sit Duplex-minus, et suprà.

3. Officium Dominicæ nunquàm transfertur: aliquandò tamen anticipatur una Dominica superabundans, ut dictum est suprà, Cap. I. n. 13.

4. Festum Simplex, quod nunquàm transfertur, occurrens in Annuali aut Solemni-majore, prætermittitur.

5. De Simplici occurrente in Solemni-minore fit Commemoratio ad Laudes: in aliis verò gradûs inferioris, ad primas Vesperas. Et si Festum Simplex habeat Lectionem propriam, hæc legitur pro ultimâ Officii Nocturni, nisi sit legenda Homilia in Evangelium Dominicæ vel Octavæ, vel Feriæ majoris eo die occurrentis.

6. Nunquàm pariter transfertur Festum Semiduplex, sed prætermittitur occurrens in Annuali, aut in Solemnibus-majoribus Domini, quæ gaudent privilegiis Annualium; Epiphaniâ videlicet, Præsentatione, Annuntiatione, et Ascensione, aut in Festo Corporis Christi. De Semiduplici autem occurrente in aliis So-

lemnibus-majoribus fit Commemoratio, sed in Laudibus tantùm.

7. Festi Semiduplicis occurrentis in Solemni-minore, Duplici quocunque, Dominicâ, et in die intra Octavam secundi ordinis, fit Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus : et duæ ejus Lectiones, (si texantur de eâdem historiâ) in unam junctæ, substituuntur nonæ in Duplici-majore et suprà, aut tertiæ, intra Octavas, nisi legenda sit Homilia in Evangelium, ut dictum est suprà n. 5.; et in Duplici-minore dicuntur pro quartâ. Quandò autem occurrit in die intra Octavam tertii ordinis, fit de eo Officium et Commemoratio Octavæ, servato ritu qui servari solet in Festorum Semiduplicium concurrentiâ.

8. Festum Duplex - minus, quandò occurrit in Dñicâ quâcunque, vel in Festo superioris gradûs, transfertur in diem proximam non occupatam Festo Semiduplici et suprà, vel etiam, si necesse sit, in diem intra Octavam tertii ordinis.

9. Festum Duplex - minus, occurrens in die Octavâ Duplici-minore, ejusdem dignitatis, transfertur, et fit Officium de Octavâ.

10. Duplex-minus occurrens in Vigiliâ Annualis, anticipatur aut transfertur. De Duplici verò majore et suprà, fit Officium cum ultimâ Lectione et Commemoratione Vigiliæ.

11. Duplex-majus occurrens in Dominicâ privilegiatâ, aut in Festo superioris gradûs, transfertur in proximam diem non impeditam Festo Semiduplici et suprà; vel etiam in diem intra Octavam secundi aut tertii ordinis, si propter occurrentiam Festi cujus Octava decurrit, suo die fieri non potuit. Quòd si Festum Duplex commodè transferri non possit, anticipatur; si autem nec transferri nec anticipari commodè possit secundùm prædictam regulam, tunc pro hâc vice celebrari deberet proximâ die etiam Semiduplici occupatâ.

12. Officia diei Octavæ Epiphaniæ, Ascensionis, Corporis Christi, S. Laudi, et omnium Sanctorum, quæ diversa sunt à Festorum ipsorum Officio, anticipanda erunt ubicunque Festum Annuale vel Solemne-majus Patroni alicujus Ecclesiæ, ipsis diebus occurrens à Clero vel à populo ipsarum Ecclesiarum celebrari solet; non verò propter Festa privatæ devotionis, aut fundationis quarumdam sodalitatum, quæ in aliam diem transferenda sunt, nec debent publico et regulari Officio totius Diœceseos anteferri.

13. Si Festum Duplex-majus festivatum per universam Diœcesim, aut gradu vel dignitate superius, licet non festivatum, occurrat in die Octavâ Duplici-majore, fit Officium de eo, et in utrisque Vesperis et Laudibus Commemoratio Octavæ, cujus Homilia in Evangelium ponitur pro ultimâ Lectione Officii Nocturni, si diversum sit ab Evangelio Festi. Quòd si Festum Duplex-majus non feriatur à populo, transfertur, et fit Officium de Octavâ. De Duplici verò majore occurrente in die Octavâ Duplici-minore, fit Officium, et Commemoratio duntaxat Octavæ, utpotè gradûs inferioris.

14. Festa Annualia et Solemnia etiam minora, quæ suo die celebrari non possunt, transferuntur in proximiorem diem

em non impeditam Fes-
nni et suprà. Excipien-
en Annuntiatio et In-
o Domini, quæ transla-
lajori Hebdomadâ, ce-
r Feriâ secundâ post
icam in Albis; et quod-
atum, in eâ Feriâ oc-
, transfertur.
nnualia et Solemnia per
Diœcesim celebrata hoc
t privilegio, ut quod-
Festum peculiare ali-
cclesiæ in eis occurrens
ratur.
Feriâ IV. Cinerum in-
ad Dominicam Palma-
clusivè, de Simplicibus
iduplicibus fit tantùm
moratio, secundùm
am generalem, et eo-
ctiones propriæ legun-
Dominicis pro nonâ Of-
cturni, et in Feriis pro

Duplicia à populo non
quæ occurrunt in Qua-
mâ, transferuntur in
mpus, exceptis Officiis
e Plagarum et Compas-
Quòd si Officium quin-
garum alicubi incidat
m quod esset superioris
, (excepto Festo SS.
B.M.V., quod trans-
t notatur proprio lo-
t tantùm illius Officii
moratio ad utrasque
s et Laudes, cum Lec-
Iomiliæ in ejus Evan-
pro octavâ Lectione.
Officium Compassio-
urrat die 24 Martii,
tur ad Nonam: si die
25, transfertur in cras-
et terminatur ad No-
i demùm die 26, in se-
Vesperis Annuntiatio-
ninicæ, de eo non fit
moratio.
. Dominicâ Palmarum
inicam in Albis inclu-
sivè, et à Vigiliâ Pentecostes ad Dominicam SS. Trinitatis etiam inclusivè, de Simplicibus et Semiduplicibus nulla fit Commemoratio: Festa Duplicia, et suprà, occurrentia transferuntur; idque in proximum diem Solemni, vel suprà, non impeditum, si translatum sit Annuale aut Solemne; secùs verò, in primum diem Festo Semiduplici, et suprà, non impeditum.

19. Si contigerit transferri Festum Vigiliam habens, tunc de eo fit die proximè sequenti, etiamsi occurrat isto die Festum Semiduplex et suprà, nisi sit Solemne. Quandò autem dies proximè sequens festivatur à populo, aut est Solemne, Festum Vigiliam habens transfertur secundùm generalem Rubricam.

20. De concurrentiâ Festi SS. Cordis et SS. Apostolorum Petri et Pauli, Sacerdotii et S. J. Baptistæ, S. Michaelis et SS. Pontificum; de Festis Annuntiationis et S. Marci translatis, de Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum in Dominicâ occurrente, propriis in locis Rubricæ habentur.

21. Si plura Festa transferantur, priùs fit de superiori vel gradu vel dignitate; si sint inter se æquales, de iis fiet eo ordine quo occurrunt in Calendario.

22. Si Festum Simplex vel Semiduplex occurrat in die in quo fieri tantùm possit de eo Commemoratio, fit etiam tantùm Commemoratio de eo in Vesperis præcedentis diei, etiamsi dicantur de Feriâ. Si autem in die in quo nihil possit fieri de eo, nihil etiam fiet in Vesperis præcedentibus.

23. Cùm Festum habens Oc-

tavam transfertur, non transfertur ejus Octava, sed semper suo die terminatur; ità ut, verbi gratiâ, si aliquo anno Festum celebraretur eo die, qui, si non transferretur, esset ejus dies sexta, postridiè fieret de die septimâ, sequenti verò die de die Octavâ: si verò celebraretur post diem in quâ incidit Octava, eo anno nullam haberet Octavam. Translatis tamen Festis Patronorum, transferuntur et eorum Octavæ, nisi aliter notetur.

24. De diebus intra Octavas quæ celebrantur in Adventu, dictum est suprà, Cap. X. n. 13. *de Octavis*; Octavâ Conceptionis beatæ Mariæ solâ semper exceptâ, de quâ semper fit ut in aliis Octavis per annum occurrentibus, cum Commemoratione de Feriis Adventûs, et absque Precibus.

CAPUT XIV.

De Commemorationibus.

1. COMMEMORATIONES fiunt hoc modo: Post orationem diei, dictis *Dominus vobiscum*, vel *Domine, exaudi*, et *Benedicamus Domino*, in Vesperis, dicitur Antiphona quæ posita est ad *Magnificat*, et in Laudibus, quæ posita est ad *Benedictus*, in Officio de quo fit Commemoratio, sive in Proprio extet, sive de Communi sumatur; post Antiphonam dicitur Versiculus indè sumendus undè sumpta est Antiphona, scilicet post Hymnum Vesperarum, aut Laudum; deindè dicitur Oratio.

2. Si Sanctus de quo fit Commemoratio, sit ejusdem conditionis ac ille de quo fit Officium: putà, si in Festo Martyris proprium Officium non habentis, occurrat Commemoratio facienda de alio Martyre; tunc pridiè in Vesperis pro ejusmodi memoriâ sumitur Antiphona quæ in Communi habetur ad *Benedictus*, cum Versiculo Laudum, et Oratione, quæ ibidem notantur. Ad Laudes verò sumitur Antiphona quæ in Communi assignatur ad *Magnificat* secundarum Vesperarum, cum Versiculo et Oratione Officii, nisi Sanctus ille de quo fit Officium, aut ille de quo fit memoria, propriam habeant Orationem; tunc enim vel utraque, vel alterutra, de Proprio sumitur.

3. Si de Dominicâ, Vigiliâ, aut Feriâ, fiat Commemoratio; Antiphona, Versiculus, et Oratio, nisi aliter notetur, sumuntur è Proprio de Tempore. Si Versiculus defecerit, aut etiam Antiphona, sumuntur de Psalterio.

4. Quandò contingit plures fieri Commemorationes, semper Commemoratio Festi de quo fieret Officium, præcedit Commemorationem ejus de quo facienda tantùm esset memoria.

5. De Dominicâ quâcunque, vel de die Octavâ secundi ordinis, vel de Feriâ majore occurrentibus in Festo superioris gradûs, etiam Annuali, fit semper Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus. Hæ Commemorationes dicuntur privilegiatæ.

6. Excipiuntur Dominicæ intra Octavas Natalis Domini et Epiphaniæ, quarum, cùm prior occurrit 31 Decembris, et posterior 12 Januarii, Officium terminatur ad Nonam. De Feriis etiam Quatuor Temporum et Rogationum non fit Commemoratio ad Vesperas.

7. Quotiescunquè fit in Laudibus memoria Dominicæ, seu diei Octavæ cujuscunque ha-

bentis Evangelium, diversum ab Evangelio Festi, vel Feriæ majoris, aut Vigiliæ; totiès pro nonâ Lectione Officii Nocturni in Duplici-majore et suprà, extra tempus Pasch., et pro quartâ in Duplici-minore, quocunque tempore, et in Duplici-majore, tempore Pasch., legitur Homilia in Evangelium Dominicæ, vel diei Octavæ, vel Feriæ, vel Vigiliæ. Si autem in Festo novem Lectionum fieri debeat Commemoratio diei Octavæ habentis Evangelium proprium, et etiam Dominicæ, vel Feriæ, vel Vigiliæ; tunc legitur utraque Homilia pro penultimâ et ultimâ Lectione Officii Noct., ità ut pro penultimâ Lectione legatur Homilia Officii gradûs superioris. Quòd si hujusmodi Commemoratio occurreret facienda in Festo trium Lectionum, scilicet Duplici-majore aut suprà, tempore Paschali, tunc omitteretur *Legenda*, et ij. iij. et iv. Lectio foret de Homiliâ.

8. In primis Vesperis Annualium, præter Commemorationes privilegiatas, (si quæ occurrant,) non fit alia, nisi de Duplici-majore concurrente, et suprà. Quid autem sit faciendum quandò concurrunt Festa Annualia Sanctorum cum Solemnibus-majoribus Domini, vide Cap. XII. *De Concurrentiâ Officii*; n.° 10.

9. In Laudibus Annualium fit Commemoratio de die Octavâ Duplici-minore, et de die intra Octavam secundi ordinis, si occurrant: in secundis verò Vesperis, de concurrente Festo duplici et suprà, vel de die intra Octavam secundi ordinis, aut etiam de Festo Semiduplici, si postridiè de eo fiat Officium, ut contingere potest in Adventu. Idem observandum est in secundis Vesperis Solemnium-majorum Domini, de quibus suprà n. 8.

10. In primis Vesperis Solemnium-majorum fit Commemoratio de Duplici-minore concurrente, et de die Octavâ Duplici pariter minore, seu concurrente, seu postridiè occurrente, ac de die intra Octavam secundi ordinis: in Laudibus autem, tàm de die Octavâ, quàm de diebus intra Octavas quascunque, aut alio Semiduplici, si occurrat. In secundis deniquè Vesperis fit Commemoratio Festi gradûs cujuslibet inferioris, non excepto Simplici, modò postridiè de eo fiat Officium: itemque dierum intra Octavas quascunque, aut Semiduplicis alterius, licèt horum die sequenti fiat tantùm memoria, propter Dominicam quæ occurrat, aut Festum duplex.

11. In primis Vesperis Solemnium-minorum fit Commemoratio Semiduplicis cujuscunque, et suprà: in Laudibus, etiam Simplicis, et similiter in secundis Vesperis, licèt de Simplici fiat postridiè tantùm memoria.

12. In Duplicibus-majoribus et infrà, ac in Dominicis, fit Commemoratio cujuscunque Officii gradûs inferioris vel minùs digni, quod eâ die nec celebrari, nec transferri, nec anticipari debet.

13. Quandò in Duplici-minore, quocunque tempore, aut in Duplici-majore, tempore Paschali, occurrit Commemoratio facienda de Sancto aut de Feriâ majore, tunc immediatè post ultimam Lectionem diei legitur, sub benedictione propriâ, quarta Lectio de Sancto vel de Homiliâ Feriæ, cujus

fieri debet Commemoratio ; deindè dicitur tertium Responsorium Officii diei. Idem observatur in Feriis Evangelium habentibus, quandò in eis facienda est aliqua Commemoratio.

14. Si diebus intra Octavas fieri debeat Commemoratio de Feriâ Majore, omittitur tertia Lectio diei, sive sit de Octavâ, sive de Sancto, et ejus loco ponitur Homilia in Evangelium Feriæ. Si verò Commemoratio Feriæ Majoris occurrat facienda in Semiduplici, tunc vel duæ Lectiones de Semiduplici texuntur de eâdem historiâ, vel non; si prius, duæ junguntur in unam quæ fit secunda, et tertia dicitur de Homiliâ Feriæ; si posterius, tertia de Semidupl. omittitur, eique substituitur Homil. Fer.

PARS SECUNDA.

De Horis Officii.

Officium est Nocturnum, vel Diurnum.

1. Officium Nocturnum, quod etiam Vigiliarum nomine nuncupatur, institutum est ut celebretur noctu ad exemplum Davidis, qui mediâ nocte surgebat ad confitendum nomini Domini : nunc quia in plerisque locis ex consensu Ecclesiæ manè persolvitur, dicitur vulgato nomine Matutinum.

2. Officium Diurnum (sic nuncupatum, quòd per diem celebrari soleat, ad exemplum ejusdem Davidis, qui septiès in die laudem dicebat Domino) in septem Horas dividitur, quæ sunt : *Laudes*, sic dictæ a Psalmis Laudum, qui hâc horâ Deo cantantur ; olim *Matutinæ*, quòd manè persolverentur, appellatæ : *Prima*, quæ, orto sole, ante Officium Capituli : *Tertia*, quæ inter ortum solis et meridiem : *Sexta*, quæ meridie ante prandium : *Nona*, quæ inter meridiem, et occasum solis : *Vesperæ*, quæ, occidente sole, sive advesperascente die, ante cœnam : *Completorium* deniquè, quod, completo die, ante cubitum Deo persolvitur ; sicque omne Officium consummatur.

3. De his octo Horis singillatìm agendum.

CAPUT I.

De Officio Nocturno.

1. Ad Officium Noctis hæc per ordinem regulariter dicuntur, nisi aliter quibusdam diebus notetur, *Pater... Ave... Credo*, secretò ; deindè *Domine, labia*, etc. *Deus, in adjutorium*, etc. eo modo qui notatur in Ordinario Breviarii. Dicto *Alleluia*, vel *Laus tibi, Domine*, etc. dicitur Invitatorium conveniens, cum Psalmo *Venite*, modo infrà præscripto in Capite I. tertiæ Partis. Posteà dicitur Hym.

2. Hymnum sequuntur Psalmi et Lectiones, sed diversâ ratione, pro diversitate Officii. Nam in Dominicis, in Duplicibus - majoribus et suprà, (extra Tempus Paschale) dicuntur novem Psalmi vel de Dominicâ, vel proprii, vel de Feriâ ; (scilicet in Solemnibus-minoribus Domini aut B. Mariæ, et suprà, dicuntur Psalmi proprii, vel, si desint, sumuntur de Dominicâ : in aliis Solemnibus-minoribus et infrà, Psalmi sunt semper de Feriâ ;) cum totidem Antiphonis, tribus Versiculis, novem Lectionibus ac Responsoriis, per tres Nocturnos distinctis hoc modo :

3. In I. Nocturno dicuntur tres Psalmi, cum tribus Antiphonis, scilicet post singulos Psalmos Antiphona una ; Antiphonam tertiam sequitur Ver-

post quem dicitur se-
'ater noster, usquè ad
s, etc. quod clarà vo-
ntiatur : (quod et in
is observatur in Cho-
ndò in ipsis dicitur O-
minica :) sequitur Ab-
deindè tres Lectiones :
et præcedit Benedic-
solutiones et Benedic-
abentur in Ordinario)
singulas conclusas, (vi-
, Part. III. Cap. VIII.
dicitur Responsorium,
modo pro Solemnitati-
t notatur infrà, Part.
. IX. n. 6. et seq.; Lec-
desumuntur ex sacrâ
râ, quæ per ordinem
io de Tempore occur-
nisi aliæ propriæ de
râ assignentur, quod
najoribus tantùm So-
tibus. Responsoria verò
r ut in Proprio de Tem-
Officium fiat de Tem-
verò de Sancto, ut in
vel in Communi Sanc-
etiamsi Lectiones fue-
Tempore.
II. Nocturno dicuntur
Psalmi, cum totidem
onis, Versiculus alius,
ster; Absolutio, et Be-
nes de Dominicâ in Of-
Tempore, et in Fes-
ini; de beatâ Virgine,
de eâ fit Officium; de
verò in omni Officio de
: Lectiones de aliquo
e aut Tractatu alicujus
aut de Vitâ illius Sanc-
o fit Officium; et post
et Lectionem, unum
sorium, eo ritu quo in
urno.
III. Nocturno alii tres
cum Antiphonis, Ver-
Pater noster, etc. ut
leguntur tres Lectiones
ilià in Evangelium de
e, vel de Festo, secundùm qualitatem Officii, ultimâ interdùm exceptâ, ut videbitur infrà; et primæ Lectioni de Homiliâ semper præponitur principium Evangelii de quò est Homilia. Post singulas Lectiones unum dicitur Responsorium, ut suprà, et post ultimum dicitur *Te Deum*, nisi aliter notetur : post *Te Deum*, vel, quandò non dicitur, post ultimum Responsorium, dicitur Versus Sacerdotalis, (si sit dicendus) quo dicto, inchoantur Laudes, ut infrà; vel terminatur Officium Noct., ut dicitur infrà, n. 10.

6. Excipiuntur ab hoc ordinario Officia tridui ante Pascha, et Defunctorum, in quibus in tertio Nocturno non legitur de Evangelio, nec de Homiliâ, sed de Apostolo.

7. In Festis Duplicibus-minoribus, Semiduplicibus et Simplicibus, post Invitatorium et Hymnum (extra Tempus Paschale) dicuntur novem Psalmi sub tribus Antiphonis, cum Versiculo ex Proprio, vel ex Nocturno de Communi, secundùm Feriam; tres videlicet Psalmi sub unâ Antiphonâ, posteà *Pater noster*, deindè Absolutio et tres Lectiones, sub tribus Benedictionibus : scilicet in Festis Duplicibus-minoribus Lectio j. erit de Scripturâ occurrente, tribus in unam junctis, ij. de Festo, et iij. de Homiliâ in Evangelium; quod et observatur in Duplicibus-majoribus Tempore Paschali. In Semiduplicibus Lectio j. pariter erit de Scripturâ occurrente, tribus in unam junctis; tùm ij. et iij. de Festo. In Simplicibus verò j. et ij. Lectio de Scripturâ occurrente; prima videlicet sola, secunda ex duabus aliis in unam junctis, iij. de Festo.

Post unamquamque Lectionem dicitur unum Responsorium ex Proprio, vel ex eodem Nocturno de Communi, secundùm Feriam. Posteà dicitur *Te Deum*; deindè Versus Sacerdotalis.

8. In Officio Feriæ (extra Tempus Paschale) Invitatorium et Hymnus, si non sint in Proprio de Tempore, de Psalterio sumentur, deindè novem Psalmi sub tribus Antiphonis, cum Versiculo, ut in Psalterio. Post Versiculum, *Pater noster*, Absolutio, et tres Lectiones, quæ erunt de Scripturâ occurrente, in Proprio de Tempore, nisi pro ultimâ Lectione legatur Evangelium cum suâ Homiliâ, vel Commemoratio facienda sit de Sancto per Lectionem de Vitâ illius; tunc enim tres Lectiones de Scripturâ in duas rediguntur. Post singulas Lectiones dicitur Responsorium, ut notatur in Proprio de tempore; si verò ultima Lectio sit de Homiliâ Dominicæ, quæ ex suprà dictis, Part. I. Cap. I. n. 13., aliquandò anticipanda est, eam sequitur vij. ℟. Officii Nocturni ejusdem Dominicæ, cui additur *Gloria Patri;* deindè Versus Sacerdotalis.

9. Quandò autem aliqua facienda est Commemoratio, vide suprà Part. I. Cap. XIV. n. 7. et 13.

10. Versum Sacerdotalem communiter sequuntur Laudes, ut infrà. Si verò non dicantur continuò, dicitur, cum integrâ conclusione, Oratio; et antè et pòst, dicitur *Dominus vobiscum*, vel *Domine, exaudi*, etc., deindè in fine, *Benedicamus Domino*. In Feriis majoribus (extra Tempus Paschale) ante Orationem et *Dominus vobiscum*, dicuntur flexis genibus Preces positæ ad Tertiam.

11. Tempore Paschali, id est, à Dominicâ Resurrectionis ad Sabbatum post Pentecosten inclusivè, tàm in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, unicum Nocturnum dicitur, constans tribus Psalmis, totidem Lectionibus, et Responsoriis. Psalmi variantur, ut notatur in Proprio de Tempore; et in Solemnibus-minoribus, et infrà, dicuntur ut in Officio de Feriâ, sub unâ Antiphonâ. In Annualibus autem et Solemnibus-majoribus, Psalmi dicuntur sub tribus Antiphonis, ipso die Festo; non verò diebus intra Octavam, in quibus ex tribus Antiphonis diei unaquæque dicitur singulis diebus, secundùm Feriam.

CAPUT II.

De Laudibus.

1. AD Laudes (dictis *Pater* et *Ave*, si separentur ab Officio præcedenti; si verò non separentur, post Versum Sacerdotalem) dicitur absolutè *Deus, in adjutorium*, deindè Psalmi et Canticum cum Antiphonis Officio convenientibus, ut habetur in Psalterio pro unoquoque hebdomadæ die, vel ut notatur in Proprio de Tempore aut de Sanctis.

2. In Solemnibus-minoribus Domini vel B. Mariæ, et suprà, Psalmi semper dicuntur de Dominicâ cum Cantico proprio: in ceteris Solemnibus-minoribus et infrà, Psalmi sunt semper de Feriâ, cum Cantico vel proprio, vel de Communi, vel de Psalterio, pro qualitate Festorum.

3. In Semiduplicibus, et suprà, dicuntur quinque Antiphonæ; quæ, si non adsint propriæ, sumuntur de Communi.

tis Simplicibus, Psaltur sub quartâ Anti-
Laudibus illius Com-
e quo fit Officium :
avas, sub quartâ An-
Laudibus Festi, nisi
ıssignetur.
: Psalmos (nisi aliter
dicitur Capitulum,
, Versiculus, Canti-
dictus, cum Antipho-
ratione; omnia pro
Officii.
ces, quandò dicendæ
cuntur post Antipho-
Benedictus; ante Ora-
icitur *Dominus vobis-*
l *Domine, exaudi*, et
Post Orationem repe-
minus vobiscum, dein-
ır *Benedicamus*, et se-
rsiculus *Fidelium ani-*
Pater noster.
ommemorationes sunt
, fiunt post *Benedica-*
post ultimam Oratio-
tur iterùm *Benedica-*
ra ut suprà. vide Part.
XIV.
npore Paschali in Of-
Feriâ, ut in Simplici-
ılmi dicuntur sub unâ
nâ; in Semid. verò et
ıihil mutatur : cetera
Tempore.

CAPUT III.

s minoribus, Primâ,
ertiâ, Sextâ et Nonâ.
rimam, dictis *Pater* et
etò, (si separetur ab
ıræcedenti,) dicitur
adjutorium, et Hym-
lucis. Post Hymnum
ır Antiphona conve-
uod fit etiam ad cete-
s, in Choro tantùm,
nationem Psalmorum,
ır infrà, Part. III. Cap.
In Dominicali ac Fe-
cio, ad Horas mino-
untur Antiphonæ quæ
in Psalterio, vel in
Proprio de Tempore, pro unâquâque Horâ. In Festis verò Antiphonæ depromuntur ex Laudibus per ordinem; scilicet ad Primam, sumitur prima Antiphona; ad Tertiam, secunda; ad Sextam, tertia; ad Nonam, quinta : quarta autem prætermittitur. Psalmi tres de Dominicâ vel de Feriâ dicuntur, proùt de alterutrâ dicti sunt ad Laudes. In Officio Dominicali additur ad Primam post Psalmos Symbolum *Quicunque*, si dicendum sit. Vide Part. III. Cap. XIV. n. 2.

2. Post Psalmos, dictâ ad longum Antiphonâ, sequitur Capitulum de Dominicâ vel de Feriâ, proùt Psalmi usurpati sunt de alterutrâ; excepto toto Tempore Paschali, in quo legitur quotidiè Capitulum de Dominicâ : deindè ℟. br. *Christe Fili*, cujus Versus variatur pro diversitate Temporis ac Festorum. Post ℟. br. ℣. *Exurge*, quem sequitur *Dominus vobiscum*, vel *Domine, exaudi*; posteà Oratio *Domine Deus*, ac rursùs *Dominus vobiscum*; ultimò *Benedicamus.*

3. In Feriis verò, Preces, quandò dicendæ sunt, (vide Part. III. Cap. XVII. n. 2.) inseruntur post ℣. *Exurge*; cetera fiunt ut notatur in Ordinario Breviarii. Quandò autem Preces dictæ sunt ad Laudes, (vide Part. I. Cap. II. n. 10.) in Precibus ad Primam adjiciuntur Versiculi *Eripe me*, et qui sequuntur ante Confessionem, et post Versus qui sequuntur Confessionem, *Domine, exaudi*, deindè *Dominus vobiscum*, Oratio, ac rursùs *Dominus vobiscum*; ultimò *Benedicamus.*

4. Primæ adjungitur Officium Capituli, quòd quatuor constat partibus : 1. Lectione

Martyrologii, quæ Lectio extra Chorum fit ad libitum; deindè dicitur ℣. *Pretiosa*, et Oratio *Sancta Maria*; 2. Lectione Necrologii, (ubi legitur) cum Psalmo *De profundis* et Oratione *Absolve*, in Choro tantùm; 3. Precibus ad opera diurna, scilicet *Deus, in adjutorium* ter, etc. 4. Lectione Canonis, qui quâlibet die diversus est: demùm dicitur ℣. *Adjutorium* et Benedictio, ut in Ordinario Breviarii. Ad has autem Preces tenentur qui extra Chorum recitant.

5. Ad Tertiam, Sextam et Nonam (dictis secretò *Pater* et *Ave*, si separentur ab Officio præcedenti) dicitur *Deus, in adjutorium*, et Hymnus, deindè Psalmi Dominicales vel Feriales, proùt dicti sunt ad Primam; posteà Antiphona, Capitulum et Responsorium breve, pro qualitate Officii. Post Responsorium breve et Versiculum (nisi dicendæ sint Preces, vide Part. I. Cap. II. n.° 10.) dicitur *Dominus vobiscum*, vel *Domine, exaudi*, et Oratio quæ habetur in Proprio de Tempore; aut, si fiat de Sancto, in Proprio vel in Communi Sanctorum. Finitâ Oratione, repetitur *Dominus vobiscum*, deindè *Benedicamus*, et secretò, *Fidelium animæ*, demùm *Pater noster*.

6. Excipiuntur ab hoc Ordinario Prima et ceteræ minores Horæ Feriæ quintæ in Cœnâ Domini, tùm novem sequentium dierum, et Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, in quibus dicuntur ut notatur propriis locis.

CAPUT IV.

De Vesperis.

1. Ad Vesperas, dictis secretò *Pater* et *Ave*, (si separentur ab Officio præcedenti) dicitur *Deus, in adjutorium*, deindè quinque Psalmi, vel cum unâ, vel cum quinque Antiphonis.

2. In I. Vesperis Festorum quorumcunque, dicuntur Psalmi de Feriâ. Excipiuntur tamen I. Vesperæ Pentecostes, quibus assignantur Psalmi proprii; necnon I. Vesperæ quæ in concursu prævalere aliquandò possunt II. Vesperis alterius Officii, in quo ad Laudes et ad Horas dicti fuerunt Psalmi Dominicales; tunc enim in iis I. Vesperis pariter dicendi sunt Psalmi de Dominicâ.

3. Ad II. Vesperas, Psalmi Dominicales vel proprii usurpantur, quotiès in Laudibus Psalmi dicti fuerunt de Dominicâ: alioquin sumuntur de Feriâ. Excipiendæ sunt Vesperæ dierum intra Octavas Paschæ, Pentecostes, et Natalis Domini, ac tridui ante Pascha, quæ dicuntur ut habetur propriis locis.

4. Post singulos Psalmos singulæ dicuntur Antiphonæ, in Dominicis, in utrisque Vesperis Festorum Duplicium et suprà, in II. Vesperis Semiduplicium, et in diebus intra Octavas primi Ordinis.

5. Sub unâ duntaxat Antiphonâ ordinantur Vesperæ dierum intra Octavas secundi et tertii Ordinis.

6. Dicto ultimo Psalmo cum Antiphonâ, legitur Capitulum, (quod sequitur, in I. Vesperis aliquot Dominicarum, omniumque Festorum Duplicium et suprà, Responsorium:) deindè Hymnus, Canticum *Magnificat*, cum suâ Antiphonâ, posteà Oratio, cum *Dominus vobiscum*, vel *Domine, exaudi*, antè et pòst, et in fine *Benedicamus*.

7. Hymnus non dicitur à Fe-

à Majoris Hebdomadæ
n sextam in Albis in-
ieç in Officio Defunc-

ces, quandò dicendæ
ide Part. I. Cap. II. n.
erponuntur post An-
a ad *Magnificat*.
ndò autem aliquæ fa-
iunt Commemoratio-
e propriæ, sive com-
uæ Suffragia nuncu-
fiunt post *Benedica-*
prorsùs modo, qui su-
rt. I. Cap. XIV., et
. Cap. XVIII.

CAPUT V.

De Completorio.

Completorium absolu-
ır *Converte nos*, sig-
ollice pectus, tùm *De-*
'jutorium, faciendo sig-
ucis. Psalmi tres dis-
per Ferias omni die,
Solemnibus - majori-
aprà, in quibus dicun-
o die Festo, non autem
iâ, nec per Octavam)
de Dominicâ, qui et
r in Vigiliâ Pentecos-
nque intra Octavas in-
Natalis Domini, Pas-
Pentecostes. Antipho-
gò communis, de Psal-
propriæ verò in Festis
ibus-majoribus et su-
iam quandò Psalmi de
n Vigiliis, et per Oc-
licuntur (vide Part. I.
. n. 14., et Part. III.
n. 2.); Hymnus, Capi-
Responsorium *In ma-*
rsiculus, *Nunc dimittis*,
à Antiphonâ, ut habe-
Ordinario Breviarii vel
prio, tùm Oratio cum
is vobiscum, vel *Domi-*
udi, antè et pòst; et in
enedicamus, nisi aliter
.
ecum Versiculi (qui
què omittuntur, ut no-
tatur infrà, Parte III. Cap. XVII.) ceteris diebus dicuntur, ut habentur in Psalterio, tùm Oratio *Visita*, nisi alia assignetur, cum *Dominus vobiscum*, vel *Domine, exaudi*, antè et pòst; et in fine, *Benedicamus*.

3. Finito Completorio, dicitur secretò, *Gratia Domini*, etc. tùm una ex Antiphonis beatæ Mariæ ad devotionem. Post completum Officium dicitur secretò, *Pater..... Ave.... Credo...*

4. Excipitur ab hoc ordinario Completorium Feriæ IV. Majoris Hebdomadæ, et sequentium dierum, usquè ad Sabbatum in Albis exclusivè, in quibus dicitur proùt notatur propriis locis.

PARS TERTIA.

De Horarum Partibus.

SINGULÆ Horæ (nisi aliter notetur) inchoantur per *Deus, in adjutorium*, præmisso ad Officium Nocturnum, *Domine, labia*; et ad Completorium, *Converte nos*.

CAPUT I.

De Invitatorio.

1. INVITATORIUM dicitur regulariter in omni Officio Nocturno, cum Psalmo *Venite*, sed variatur pro Officii qualitate, ut in Psalterio, Proprio de Tempore, ac in Proprio et Communi Sanctorum. Variatur quoque pro modo et ordine quo dicitur, tàm ante, quàm post Psalmum, et post singulos versus Psalmi.

2. In Duplicibus et suprà, Invitatorium bis dicitur ante Psalmum *Venite*; et post quemque Psalmi versum, integrum repetitur: post *Gloria Patri*, cum *Sicut erat*, repetitur à reclamatione, quæ designatur per asteriscum *, et posteà denuò integrum dicitur.

3. In Dominicis quæ non sunt Duplices, in Semiduplicibus et infrà, Invitatorium semel dicitur integrum ante Psalmum *Venite*, et semel post primum versum, semelque post *Gloria Patri*: post alios versus, à reclamatione tantùm resumitur.

4. Tempore Paschali, in fine Invitatorii additur unicum *Alleluia*.

5. Non dicitur Invitatorium in Epiphaniâ Domini, nec triduo ante Pascha, nec in Officio Defunctorum, excepto Officio Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum.

CAPUT II.

De Hymnis.

1. HYMNUS dicitur in quâlibet Horâ, præterquàm in Natali Domini ad Laudes; ad Officium Nocturnum Epiphaniæ; et in omnibus Horis Officii à Vesperis Feriæ IV. Majoris Hebdomadæ usquè ad Nonam Sabbati in Albis inclusivè; et præterquàm in Officio Defunctorum.

2. Ad Officium Noctis, Hymnus dicitur post Psalmum *Venite*; ad Laudes post Capitulum; et ad Horas minores, post *Deus, in adjutorium*; ad Vesperas post Responsorium, si dicatur, alioquin post Capitulum; ad Completorium, post Antiphonam Psalmorum.

3. Dicuntur autem Hymni ad Nocturnum, Laudes et Vesperas, in Officio de Tempore ut in Psalterio, quandò proprii Hymni in Proprio de Tempore non adsunt: in Officio de Sanctis, dicuntur ut in Communi, nisi proprii in Proprio Sanctorum habeantur.

4. Doxologia, quæ reperitur in decursu Breviarii, mutatur in propriam, quotiès Officium habet propriam; et intra Octavas Doxologia propria de Octavâ dicitur etiam in omni Officio concurrente vel occurrente, nisi propriam habeat Doxologiam. Excipitur tamen Oct. Natalis Dñi, in quâ Doxologia *Qui natus es* non mutatur.

CAPUT III.

De Psalmis.

1. PSALMI eo modo et ordine quo sunt in Psalterio distributi, dicuntur singulis diebus ad omnes Horas, tàm Diurnas, quàm Nocturnas, non solùm in Officio de Tempore, sed etiam in Officio de Sanctis, iis exceptis pro quibus suo loco assignantur proprii.

2. In fine Psalmorum, et ad quamlibet Psalmorum divisionem semper dicitur, *Gloria Patri*, etc. et *Sicut erat*, etc. præterquàm in triduo ante Pascha; tunc enim in fine Psalmorum nihil dicitur; et in Officio Defunctorum, post Psalmos et Cantica, loco *Gloria Patri*, dicitur *Requiem*.

3. In Festis Solemnibus, et ubi indicantur Psalmi cum suis divisionibus, non dicitur *Gloria Patri*, nisi in fine divisionum.

CAPUT IV.

De Canticis.

1. CANTICA Evangelica dicuntur in omni Officio, tàm de Tempore, quàm de Sanctis, ad Laudes, Vesperas et Completorium, ut in Ordinario Breviarii habentur.

2. Canticum, quod post tres Psalmos priores dicitur in Laudibus, variatur secundùm diversitatem Officii. In Adventu, ab Epiphaniâ ad Præsentationem Domini, nisi priùs occurrat Septuag., in Quadragesimâ, et Tempore Paschali, omnibus Dominicis assignatum est Canticum proprium. In ce-

teris autem per annum Dominicis dicitur Canticum *Benedicite*, ut in Psalterio.

3. In omni Officio Feriali, excepto Tempore Passionis et Tempore Paschali, dicitur Canticum Feriale, ut in Psalterio.

4. Festa Duplicia, et suprà, habent suum Canticum, sive in Proprio, sive in Communi assignatum. Intra Octavas quascunque, dicitur Canticum de die, quotiès fit de Octavâ, et non aliter.

5. Suum etiam habent Canticum Officium Defunctorum, et Officium parvum beatæ Mariæ Virginis, ac Officium tridui ante Pascha.

6. In Festis Semiduplicibus et infrà, in Vigiliis Annualium, quibus proprium non assignatur, et in omnibus Feriis Paschalibus, dicitur Canticum è Psalterio pro Festis, secundùm Feriam.

7. In fine omnium Canticorum dicitur *Gloria Patri* et *Sicut erat*. Excipitur Canticum *Benedicite*, in cujus fine, loco *Gloria Patri* et *Sicut erat*, dicitur *Benedicamus Patrem*, et *Benedictus es*, ut ibidem ponitur. In Officio autem tridui ante Pascha, post Cantica, ut post Psalmos, nihil dicitur; et in Officio Defunctorum, omisso *Gloria Patri*, dicitur *Requiem æternam*.

CAPUT V.

De Antiphonis.

1. AD omnes Horas, Nocturnas et Diurnas, semper cum Psalmis dicuntur Antiphonæ, vel una, vel plures, pro diversitate Officii et Horarum.

2. Antiphonæ positæ ad Completorium in Psalterio non mutantur, nisi in Festis B. M. V. et in omnibus Festis Annualibus, aut Solemnibus-majoribus, ac per eorum Octavas, quandò fit Officium de Octavâ. Intra Octavas tamen Festorum Domini, etiamsi Officium non fiat de Octavâ, dicuntur Antiphonæ de Octavâ, nisi occurrat aliud Festum habens Antiphonas proprias.

3. In Officio Nocturno trium Lectionum, cujus Antiphonæ cum Versiculo ex Officio novem Lectionum desumenda sunt, hoc sumuntur Ordine: Feriâ secundâ et quintâ, è I. Nocturno; Feriâ tertiâ et sextâ, è II. Nocturno; Feriâ quartâ et Sabbato, è III. Nocturno. In Feriis autem Adventûs, etc. quandò et quo ordine è Dominicâ depromendæ sunt, notatur suis locis.

4. In Festis Semiduplicibus, et suprà, Antiphonæ quinque dicuntur ad Laudes et Vesperas, sive ex Proprio, sive ex Communi Sanctorum. In Simplicibus, et in diebus intra Octavas, secundi aut tertii ordinis, et ad Laudes dierum intra Octavam Natalis Domini, Psalmi dicuntur sub unicâ Antiphonâ propriâ, vel de Communi, quæ ad Laudes est quarta Laudum. In Semiduplicibus et suprà, ad Horas similiter, tàm in Proprio de Tempore, quàm de Sanctis, quandò propriæ habentur in Laudibus Antiphonæ, et aliæ propriæ non fuerint ad Horas, sumuntur ex Laudibus hoc ordine: Ad Primam, prima; ad Tertiam, secunda; ad Sextam, tertia; et ad Nonam, quinta.

5. Tempore Paschali, tàm in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, Psalmi dicuntur ad Nocturnum sub unâ Antiphonâ, ut in suis locis ponitur, exceptis tamen Festis Annualibus et Solemnibus-majoribus, ipso die Festo. Ad alias

Horas, in Festis Semiduplicibus et suprà, nihil mutatur in numero Antiphonarum, sed in fine omnium additur *Alleluia*, quod à Septuagesimâ usquè ad Pascha demitur, et omittitur ubicunquè reperitur.

6. Antiphonæ in quocunque Officio eodem semper modo dicuntur, videlicet in Choro inchoantur tantùm ante Psalmos et Cantica; et post Psalmos et Cantica, sive in Choro, sive extra Chorum, integræ dicuntur.

7. Excipiuntur ab hâc regulâ Antiphonæ majores in Adventu, quæ *O* vocantur. Hæ enim ter repetuntur integræ; primò scilicet, ante *Magnificat;* secundò, ante *Gloria Patri;* tertiò, post *Sicut erat.* Vel si pro solâ Commemoratione dicantur, ter etiam hoc modo : Primò, ante *Gloria Patri;* secundò, inter *Gloria Patri* et *Sicut erat;* tertiò, post *Sicut erat.*

8. In Officio quod absque cantu recitatur, Psalmi et Cantica inchoantur absque Antiphonarum impositione.

9. Sabbato ante Septuagesimam, additur *Alleluia* in fine illius Antiphonæ quæ immediatè præcedit vel Capitulum, vel Commemorationem Septuagesimæ, in Vesperis illius Sabbati; et pòst deinceps, usquè ad Pascha, dimittitur.

CAPUT VI.

De Versiculis.

1. VERSICULUS semper dicitur post Antiphonam quæ sequitur ultimum Psalmum cujusque Nocturni : ad Laudes et Vesperas, dicitur post Hymnum, vel post Antiphonam ejus de quo fit commemoratio : ad Primam, et ad reliquas Horas, post Responsorium breve.

2. Quandò Versiculus cantatur cum Neumate in fine, ut observatur semper in medio Nocturnorum, ad illum non respondetur altâ voce, sed tantùm secretò, dùm protrahitur Neuma.

3. A Vesperis Feriæ IV. Majoris Hebdomadæ inclusivè, ad Nonam Sabbati in Albis inclusivè, non dicuntur Versiculi, nisi in Nocturnis.

4. Nullis versiculis, Tempore Paschali, additur *Alleluia.*

CAPUT VII.

De Absolutionibus et Benedictionibus ante Lectiones.

1. ABSOLUTIONES et Benedictiones dicuntur, ut in Ordinario Breviarii disponuntur; scilicet, post Versiculum, dicto *Pater noster*, fit Absolutio, et dantur Benedictiones, ut ibi; præterquàm triduo ante Pascha, et in Officio Defunctorum.

2. Variantur hæ Benedictiones pro diversitate Officiorum, id est, sive novem, sive trium Lectionum, sive de Tempore, sive de B. Mariâ, sive de Sanctis, et pro varietate Temp., ut ibidem notatur.

3. In Festis quæ sunt simul de Domino et de B. Mariâ, ut Annuntiatio, Præsentatio Domini, et Visitatio, dicuntur Benedictiones de Dominicis. In Officio Semiduplici aut Simplici de Sanctis, Absolutio sumitur secundùm Feriam; Benedictiones verò, ut notantur pro secundo Nocturno in Officio novem Lectionum de Sanctis.

In Officio autem trium Lectionum, cujus tertia est de Evangelio, tertia Benedictio semper est *Fulgeat.* Si addatur quarta, et sit de Evang., *Permaneamus*; si verò de Sancto, *Digni.*

4. Lector petens Benedictionem in Choro, dicit *Jube, Domne;* (apud Moniales *Lectrix* dicit *Domna* :) qui verò solus recitat, dicit *Domine*; et dicit Benedictionem.

5. Quandò Dominus Episcopus Lectionem lecturus est, postquàm ipse præmisit ex more *Jube, Domne*, dignior post ipsum, dicit illi : *Ora pro nobis, Pater*. Ipse autem Episcopus dicit pro Benedictione, *Oro ut caritas*, etc. et dicit Lectionem. Idem observatur ubi unicus est Presbyter; et cùm privatìm Officium recitat Sacerdos cum aliis Clericis, inter quos non est alius ab ipso Sacerdos.

6. Ad Absolutiones et Benedictiones semper respondetur, *Amen*.

CAPUT VIII.

De Lectionibus.

1. LECTIONES leguntur in quolibet Nocturno post Psalmos, præmisso semper *Pater noster*, etc.

2. In Dominicis, in Duplicibus-majoribus, et suprà (extra Tempus Paschale) leguntur novem Lectiones, tres scilicet in quolibet Nocturno; in Festis autem Duplicibus-minoribus, Semiduplicibus, ac Simplicibus, in Feriis, ac intra Octavas, et toto Tempore Paschali, in quo Nocturnum unum dicitur, tres tantùm Lectiones leguntur.

3. In Officio novem Lectionum, in primo Nocturno leguntur tres Lectiones ex sacrâ Scripturâ, quæ per ordinem et suâ quâque die in Officio de Tempore occurrunt legendæ, nisi aliæ suis locis assignentur. In secundo Nocturno leguntur, ut designantur in Proprio. In tertio Nocturno leguntur de Homiliâ in Evangelium, ut in Proprio assignantur, et primæ Lectioni de Homiliâ præponitur principium Evangelii quod eo die legitur in Missâ. Excipiuntur ab hoc Lectionum ordinario Officium tridui ante Pascha et Officium Defunctorum, in quibus Homiliæ non leguntur.

4. Si loco ultimæ Lectionis Officii poni debeat Lectio de aliquo Sancto, vel de Evangelio Dominicæ aut Feriæ majoris, cùm occurrunt, observetur quod dictum est suprà in primâ Parte. Cap. XIV. n. 7 et 13.

5. In Officio trium Lectionum, ordinabuntur Lectiones ut sequitur. Si Festum duas habeat Lectiones proprias, prima Lectio erit de Scripturâ occurrente, tribus in unam coactis: secunda et tertia, de Festo. Si unam tantùm habuerit Lectionem propriam, prima et secunda erunt de Scripturâ, tribus in duas redactis, tertia de Festo. Quod etiam servatur in Officio de beatâ Mariâ in Sabbato; in quo, si commemoratio alicujus Sancti occurrat, omittitur ejus Lectio. In Feriali verò Officio, tres Lectiones erunt de Scripturâ, nisi legenda sit Homilia pro tertiâ Lectione, aut alia pro Sancto qui solam habet commemorationem; tunc enim tres Lectiones de Scripturâ contrahentur in duas.

6. Quandò duæ tantùm leguntur Lectiones de Scripturâ, quæ prima assignatur, eo die legitur sola; secunda verò et tertia junguntur in unam.

7. In Duplicibus-minoribus, quocunque tempore, et in Duplicibus-majoribus et suprà, Tempore Paschali, prima Lectio erit de Scripturâ; secun-

da de Historiâ Sancti, vel de aliquo Sermone in ejus laudem; tertia, de Evangelio illius Officii, cum ejus Homiliâ. Quòd si in his Festis occurrat Commemoratio, vide Part. I. Cap. XIV. n. 13. et 7. In aliis verò Festis Lectiones ordinabuntur sicut alio tempore ordinantur, quandò tres tantùm leguntur Lectiones.

8. Si, in Festo non habente Evangelium cum Homiliâ ad Officium Nocturnum, facienda sit commemoratio de Officio occurrente, quod habeat Evangelium cum Homiliâ, prima Lectio erit de Scripturâ, tribus in unam junctis; secunda, de Festo, duabus pariter in unam coactis, modò sint de eodem Tractatu, aut historiâ; tertia, de Evangelio et Homiliâ Officii occurrentis, de quo facienda est commemoratio. De Simplici et Semiduplici, in Dominicam, aut in Festum Duplex et suprà, Tempore Paschali, incidentibus, dicitur quarta Lectio sub benedictione propriâ, ut notatur Part. I. Cap. XIV. n. 13, si de eisdem fiat commemoratio. De Simplici occurr. in Feriam VI. post Oct. Ascens. fit tantùm commem. sine Lectione.

9. Nulla prorsùs esse debet dies in anno, in quâ ad Officium Nocturnum non legatur de Scripturâ sacrâ, sive propriâ, sive occurrente. Si sit Officium novem Lectionum, tres Lectiones primi Nocturni erunt de Scripturâ; si sit Officium trium Lectionum, prima et secunda Lectio, aut saltem prima, erunt de Scripturâ, juxta regulam suprà positam.

10. Initia Librorum sacræ Scripturæ nunquàm omittuntur; sed si, in die in quâ ponitur initium Libri, contingat fieri Officium habens Scripturam propriam, ut sunt Officia Annualia, et Solemnia-majora, tunc initium Libri ponitur die sequenti. Quòd si contingat etiam in hâc die sequenti, poni initium alterius Libri, ut accidere interdùm potest quandò leguntur Prophetæ minores; tunc, si sit Officium novem Lectionum, prima Lectio erit de initio Libri die præcedente positi; secunda et tertia Lectio, de initio Libri hoc ipso die occurrentis, nisi sit Dominica, in cujus Officio Lectiones assignatæ in Breviario nunquàm mutantur. Itaque si ultimis duobus post Pentecosten Sabbatis, celebretur Festum aliquod Annuale aut Solemne-majus, propriam habens Scripturam, initia Michææ et Malachiæ quæ duobus illis Sabbatis assignantur, legentur die præcedenti, saltem pro tertiâ Lectione, si fortè duæ priores sint de alio initio; vel pro secundâ, si tertia sit de aliquo Festo occurrente. Si verò sit Officium Duplex-minus, omittitur secunda Lectio de Sancto; si autem sit Semiduplex in quo duæ sint Lectiones de Sancto, tunc hâc vice duæ Lectiones de Sancto coguntur in unam pro tertiâ Lectione, ut in primâ et secundâ Lectione poni possint duo initia librorum Scripturæ, scilicet diei præcedentis, et diei præsentis. Cùm autem omittuntur Lectiones de Scripturâ occurrente propter Festum habens Scripturam propriam, vel propter initium Libri quod in hanc diem translatum fuerit, non resumuntur illæ Lectiones omissæ; sed eo anno omittuntur, et tantùm

tantùm resumuntur initia Librorum omissorum.

11. Omnia Festa Annualia, et Solemnia-majora habent proprias de Scripturâ selectas Lectiones; in Solemnibus verò minoribus, paucis exceptis, et in omnibus aliis Officiis legitur de Scripturâ occurrente.

12. Lectiones primi Nocturni leguntur cum titulo Libri de quo sumuntur (nisi aliter in propriis locis notetur.) Lectiones etiam secundi Nocturni, quandò sunt ex aliquo Sermone, Tractatu, Epistolâ, aut alio quovis libro sanctorum Patrum, leguntur cum titulo et nomine auctoris, aliàs minimè; et similiter in tertio Nocturno præponitur titulus, et nomen auctoris cujus est Homilia quæ legitur.

13. Ante quamlibet Lectionem, nisi aliter notetur, Lector petit Benedictionem per verba solemnia *Jube, Domne*, de quibus dictum est Cap. præced.; et ità concludit quamlibet, dicens : *Tu autem, Domine, miserere nostri*, et respondetur, *Deo gratias*. Excipiuntur omnes Lectiones de Jeremiâ et de Baruch, à Dominicâ Passionis usquè ad Sabbatum Sanctum inclusivè, quæ hâc clausulâ terminantur : *Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum*, et nihil respondetur. In Adventu, ad Lectiones de Isaiâ, etiam in Officio de Sanctis, loco *Tu autem*, dicitur, *Hæc dicit Dominus Deus : Convertimini ad me, et salvi eritis*, et sic terminantur, nihil respondendo : aliæ verò Lectiones de Prophetis more solito terminantur. In II. et III. Nocturno tridui ante Pascha, et in cunctis Lectionibus Officii Defunctorum, non dicitur *Tu autem, nec* quidquam aliud.

CAPUT IX.

De Responsoriis post Lectiones.

1. Post quamlibet Officii Nocturni Lectionem, ac etiam post Capitulum primarum Vesperarum Duplicium et suprà, (exceptis Sabbatis, quandò Vesperæ dicuntur de Officio Dominicæ, nisi aliter notetur) dicitur Responsorium.

2. Sumuntur autem Responsoria in Officio Nocturno de Tempore ex eo loco ubi primò sunt posita, scilicet die quo inchoatur unus ex sacræ Scripturæ libris; et tandiù repetuntur, quandiù de illo Libro legitur.

3. In Officio autem de Sanctis, sumuntur ex Proprio aut ex Communi Sanctorum.

4. In Officio trium Lectionum, cujus Responsoria ex Officio novem Lectionum sumenda sunt, sumuntur hoc ordine : Feriâ secundâ et quintâ, è I. Nocturno; Feriâ tertiâ et sextâ, è II. Nocturno; Feriâ quartâ et Sabbato, è III. Nocturno.

5. In Feriali Officio Responsoria sumuntur ex Dominicâ præcedenti, nisi aliter notetur, aut propria Responsoria alicui Feriæ assignentur. Sumuntur autem alternatim ex primo et secundo Nocturno, hoc ordine : Feriâ secundâ, quartâ et sextâ, è I. Nocturno; Feriâ tertiâ, quintâ, et Sabbato (si fiat de Feriâ) e II. Nocturno. Sed quotiès anticipatur Lectio aliqua vel de Scripturâ, vel de Homiliâ in Evangelium, ut dictum est suprà, Part. II. Cap. I. n.° 8, et hujus Partis Cap. præcedenti, n.° 10, anticipanda sunt etiam Responsoria quæ has Lectiones sequuntur. Cùm autem

Responsoria propria cuidam Feriæ assignantur, et eâ die dici non possunt, propter Festum occurrens de quo eâ die fiat Officium, hæc Responsoria omittuntur eo anno. Responsoria verò quæ in aliquâ Dominicâ ponuntur, tandiù resumuntur in Officio, seu Feriarum, seu etiam Dominicarum sequentium, quandiù alia Responsoria non assignantur.

In Feriis Quadragesimæ et Temporis Paschalis, Responsoria dicuntur ut ibidem notatur.

6. In Responsoriis tres partes distingui solent, quarum prima Initium, secunda Reclamatio, tertia Versus dicitur. Reclamatio distinguitur ab Initio per Asteriscum *, et semper post Versum integra repetitur.

7. Prætereà post Versum et Reclamationem additur *Gloria Patri*, ad ultimum cujusque Nocturni Responsorium, et ad Responsorium primarum Vesperarum in Duplicibus (præterquàm in Officiis Defunctorum, in Compassione beatæ Mariæ Virginis, et in omni Officio de Tempore à Dominicâ Passionis ad Pascha;) et post *Gloria Patri*, iterùm repetitur Reclamatio; vel, si divisionem habeat, ejus ultima pars quæ hâc notulâ † signatur.

8. In Annualibus, *Gloria Patri*, cum Reclamatione ad omnia Responsoria dicitur; sed prætereà, ad ultimum cujusque Nocturni, post Reclamationem quæ sequitur *Gloria Patri*, fit resumptio integra Responsorii, id est, repetitio ab initio usquè ad Versum exclusivè.

9. In Dominicis, et Festis Duplicibus in quibus *Te* [...] *um* non dicitur, statim i[...] timo Responsorio, post [...] *ria Patri*, omissâ, quæ [...] deberet, Reclamatione, [...] mitur Responsorium usq[...] Versum exclusivè.

10. At in Dominicis Pa[...] nis et Palmarum, ac in [...] cio Compassionis, et t[...] ante Pascha, in nono Res[...] sorio fit statim resun[...] post Reclamationem quæ [...] sum sequitur: eo enim T[...] pore non dicitur *Gloria P*[...] In Officio quoque Defu[...] rum, propter eamdem r[...] nem, Responsorium ulti[...] *Libera* repetitur ab initio [...] ultimum Versum et ejus [...] clamationem.

11. In Feriis, etsi *Te D*[...] non dicatur, non resum[...] Responsorium ultimum [...] turni, sed Reclamatio [...] tùm.

CAPUT X.

De Cantico Te Deu[...]

1. IN omni Festo Simpl[...] suprà, et intra quamcu[...] Octavam per annum, [...] Officio de beatâ Mariâ in [...] bato, et per omne Te[...] Paschale, post ultimum [...] ponsorium, dicto *Gloria* [...] cum ejus Reclamatione, [...] post resumptionem in A[...] libus, dicitur immediat[...] *Deum*, exceptis Dominici[...] ventûs; et à Dominicâ in [...] tuagesimâ usquè ad Pa[...] necnon Festis quinque p[...] rum Christi, et Comp[...] nis beatæ Mariæ, quoru[...] ficia pro Quadragesim[...] habentur; ac, ipso Tem[...] Paschali, Feriâ secund[...] gationum.

2. In Choro, dùm can[...] Versus *Te ergo quæsu*[...] *famulis tuis subveni*, etc. [...] nes se convertunt ad alt[...]

CAPUT XI.

De Versu Sacerdotali.

1. VERSUS Sacerdotalis dicitur à Sacerdote post ultimum Responsorium, vel pòst *Te Deum*, quandò dicitur; quem Versum (nisi continuò sequantur Laudes) excipiunt in Feriis majoribus Preces positæ ad Tertiam; aliis verò diebus, Oratio tantùm, cum *Dominus vobiscum* vel *Domine, exaudi*, antè et pòst, et ultimò *Benedicamus, et Fidelium animæ*; et sic Officium noctis terminatur.

2. Excipitur ab ordinario supradicto Festum Natalis Domini; et si quod sit aliud Festum in aliquâ Ecclesiâ, in quo statim post ultimum Nocturturnum Missa major consueverit celebrari; eo enim casu Versus Sacerdotalis omittitur.

3. Non dicitur etiam in Officio tridui ante Pascha, nec in Officio Defunctorum.

CAPUT XII.

De Collectâ, seu Oratione.

1. ORATIO in Nocturnis, si Laudes iis non jungantur, dicitur post Versum Sacerdotalem; in Laudibus et Vesperis, post Antiphonas ad *Benedictus*, et ad *Magnificat*, nisi quandò dicendæ sunt Preces quæ dicuntur post Antiphonam; et in fine illarum, Oratio: ad Horas minores, post Versiculum qui Responsorium breve sequitur, nisi dicendæ sint Preces; tunc enim Oratio dicitur post ultimum Versiculum Precum: ad Completorium, post Antiphonam ad *Nunc dimittis*, nisi dicantur Preces.

2. Ad Primam, non mutatur Oratio quæ habetur in Ordinario, præterquàm in triduo ante Pascha, et in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum. Ad Completorium quandoquè propria assignatur. In aliis Horis dicitur Oratio quæ assignatur in Proprio.

3. Oratio præcedentis Dominicæ semper dicitur in Feriali Officio per hebdomadam, quandò propria non assignatur.

4. In Quadragesimâ, Quatuor Temporibus et Feriis Rogationum, Oratio quæ dicta est in Laudibus, dicitur tantùm ad Tertiam, Sextam et Nonam. In Vesperis autem sequentibus, si fiat de Feriâ, dicitur, vel alia propria, ut in Quadragesimâ, vel Dominicæ præcedentis, ut in aliis Feriis.

5. Ante Orationem dicitur *Dominus vobiscum*, non tamen ab eo qui solus recitat, nec ab eo qui non est saltem in ordine Diaconatûs; nec à Diacono, præsente Sacerdote, nisi de illius licentiâ; nec à Monialibus, etiam consecratis; sed ab iis omnibus ejus loco dicitur *Domine, exaudi*, deindè, *Oremus*. In fine Orationis, postquàm responsum fuerit *Amen*, repetitur *Dominus vobiscum*, vel *Domine, exaudi*: posteà *Benedicamus*; et respondetur, *Deo gratias*: quod semper servatur in fine primæ Orationis, sive unica, sive plures dicantur. Quòd si plures Orationes dicendæ sint (ratione Commemorationum,) ante quamlibet Orationem dicitur Antiphona, et Versiculus, deindè *Oremus*, et post ultimam Orationem, iterùm repetitur, *Domine, exaudi*, vel *Dominus vobiscum*, et *Benedicamus*; et statim secretò dicitur Versus *Fidelium animæ*, si aliud Officium non sequatur. Ad Primam non dici-

tur, etsi sæpiùs immediatè non succedit Tertia, si saltem Officium Capituli sequitur. Similiter nec post aliam Horam quamcunque cui subjiciuntur, vel Officium parvum B. Mariæ, vel Officium Defunctorum, vel Psalmi Pœnitentiales, aut Statio, aut Processio, aut Missa, aut Concio, aut Psalmus, sive Canticum pro Rege, aut pro aliquâ necessitate, aut aliud ejusmodi.

Toto Tempore Paschali, post ℣. *Benedicamus Domino*, in fine Laudum et Vesperarum tantùm, additur duplex *Alleluia;* et similiter ad illius ℟. *Deo gratias:* solummodò autem additur ad primum *Benedicamus Domino*, si contingat illud repeti propter unam aut plures Commemorationes.

6. Quandò Oratio dirigitur ad Patrem, sic concluditur: *Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritûs Sancti Deus, per omnia secula seculorum.* ℟. *Amen.* Si ad Filium, per *Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritûs Sancti Deus, per omnia*, etc. Si in principio vel serie Orationis fiat mentio Filii, dicitur: *Per eumdem Dominum nostrum*, etc. Si in fine Orationis, dicitur: *Qui tecum vivit et regnat in unitate*, etc. Si fiat mentio Spiritûs Sancti, dicitur: *In unitate ejusdem Spiritûs Sancti Deus*, etc. In Orationibus pro Defunctis, nisi aliter notetur, dicitur: *Per eum qui venturus est judicare vivos et mortuos, et seculum per ignem.* ℟. *Amen.*

7. Quandò plures Orationes dicendæ sunt, prima tantùm et ultima dicuntur cum magnâ conclusione, *Per Dominum nostrum*, etc. vel aliter, ut suprà; intermediæ autem sic concluduntur: *Per Christum Dominum nostrum.* ℟. *Amen*, vel: *Per cumdem Christum*, etc. vel: *Qui vivis et regnas Deus.* ℟. *Amen.* vel: *Qui tecum vivit et regnat Deus.* ℟. *Amen.*

8. Notandum autem quòd unicuique Orationi præmittitur *Oremus*, et levis pausa, præterquàm in Officio Defunctorum, et in Litaniis, cùm plures Orationes dicuntur conjunctim, sub uno *Oremus.*

9. In Orationibus, et Versiculis in quibus notatur *N.* pronuntiatur nomen Baptismale ejus de quo fit mentio.

CAPUT XIII.

De Oratione Dominicâ, et Salutatione Angelicâ.

1. ORATIO Dominica *Pater*, et Salutatio Angelica *Ave*, dicuntur secretò ante Horas quaslibet, excepto Completorio, post cujus finem dicuntur. Si Hora jungatur præcedenti Officio, non dicuntur ante ejus initium.

2. Quandò Oratio Dominica dicitur cum Precibus, dicitur secretò usquè ad *Et ne nos*, quod altâ voce profertur. Id quoque observatur in medio cujusque Nocturni, præterquàm triduo ante Pascha, quo tempore *Pater*, dicitur totum secretò.

3. In fine uniuscujusque Horæ, nisi aliud Officium sequatur, dicto submissiori voce *Fidelium animæ;* dicitur etiam secretò, *Pater noster.*

4. Salutatio Angelica sola dicitur ante Officium parvum beatæ Mariæ Virginis, quandò non jungitur Officio Canonico.

5. Si post Completorium immediatè sequatur Matuti-

:unc bis dicitur *Pater*,
edo, quod est finis Of-
; principium sequentis.

CAPUT XIV.

bolo Apostolorum, et
Symbolo Quicunque.

BOLUM Apostolorum
n *Deum*, dicitur inte-
cretò post *Ave*, ante
a Nocturnum, et post
ompletorii. Dicitur e-
cretò post *Pater*, ad
rimæ et Completorii;
ine, altâ voce profer-
rnis resurrectionem.
nbolum *Quicunque* non
ad Primam ab Adven-
iè ad Purificationem,
uadragesimâ usquè ad
sten inclusivè. Dicitur
n Festo SS. Trinitatis
nnibus aliis Dominicis
us Officium fit de Do-
, ut in Psalterio. In fi-
s dicitur *Gloria Patri*,
ne Psalmorum.

CAPUT XV.

De Capitulis et Canone.

PITULA dicuntur ad Ves-
Laudes, et alias Horas
almos, et Antiphonas;
npletorium verò, post
m.
ullum legitur Capitu-
. Laudes Natalis Domi-
que in toto Officio à
is Feriæ quartæ Majoris
nadæ inclusivè, ad No-
bbati in Albis inclusi-
ue in Officio Defuncto-

itula Primæ et Comple-
uæ habentur in Ordi-
reviarii, nunquàm mu-
, et dicuntur de Domi-
l de Feriâ, proùt Psal-
i fuerint de alterutrâ,
Tempore Paschali, in
itur quotidiè Capitu-
Dominicâ.
Horis omnibus ad Ca-

pitulum, quodcunque sit, respondetur, *Deo gratias.*

5. Ad Primam, Canon de quo dictum Parte II. Cap. III. n.° 4. legitur eâ die quâ occurrit, nisi alius assignetur in Proprio Sanctorum pro quibusdam Festis; tunc enim Canon qui eâ die occurrit in Proprio de Tempore, omittitur. Non dicitur Canon in triduo ante Pascha, nec in Commemorat. omnium Fidel. Defunctorum. Quòd si dimittantur aliquæ Lectiones Scripturæ, ut alius liber Scripturæ inchoetur, (sicut interdùm accidit intra Octavam Epiphaniæ,) omittuntur etiam Canones positi post Scripturam quæ dimittitur, et sumuntur Canones appositi post Scripturam quæ tunc legitur.

CAPUT XVI.

De Responsoriis brev.

1. RESPONSORIA brevia dicuntur post Capitulum ad Horas minores tantùm, id est, Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, et Completorium, præterquàm in Feriâ quintâ in Cœnâ Domini, usquè ad Dominicam in Albis exclusivè, et in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quibus diebus non dicuntur.

2. Quandò fit Officium de Dominicâ, aut Feriâ per annum, dicuntur ut habentur in Psalterio; in Adventu autem, Septuagesimâ, Quadragesimâ, Tempore Passionis, et Paschali, quibus Capitula de Psalterio mutantur, mutantur etiam Responsoria brevia, et dicuntur ut in propriis locis notantur. In Festis, si propria desint, dicuntur ut in Communi Sanctorum. Sed Responsoria brevia Primæ et Completorii semper dicuntur ut in Ordinario Breviarii.

3. A Dominicâ Passionis inclusivè usquè ad Pascha, in Responsoriis, tàm brevibus quàm prolixis, Officii cujuscunque de Tempore, *Gloria Patri*, non dicitur; sed post Versum, et ejus reclamationem, repetitur ab initio Responsorium breve usquè ad Versum.

4. In Responsorio brevi ad Primam, *Christe*, ℣. *Qui sedes*, qui dicitur per annum, mutatur aliquandò in Officio, sive de Tempore, sive de Sanctis, proùt in propriis locis notatur.

5. In omnibus Festis Solemnibus, et Annualibus (præterquàm à Septuagesimâ ad Pascha) et in diebus à Natali Domini ad Octavam Epiphaniæ, et toto Tempore Paschali, et intra Octavas primi et secundi Ordinis, necnon in Festo Transfigurationis, et Visitationis, in fine Responsoriorum brevium Tertiæ, Sextæ et Nonæ, ante Versum dicuntur duo *Allel.*, quæ etiam post dictum Versum pro Reclamatione repetuntur; sed ad Responsoria brevia Primæ et Completorii non additur *Alleluia*, nisi Tempore Paschali. Ad Versiculum qui post *Gloria Patri*, et repetitionem integram cujuscunque Responsorii brevis subjicitur, nunquàm dicitur *Alleluia*, nec ad Responsionem ejus, etiam Tempore Paschali.

CAPUT XVII.

De Precibus.

1. PRECES constant aliquot Versiculis sive pluribus, sive paucioribus, pro dierum diversitate, qui dicuntur ante Orationem, præmisso *Kyrie, eleison*, et *Pater noster*, cui additur *Credo*, ad Primam, et ad Completorium, ut habetur in Ordinario Breviarii.

2. Preces hæ non dicuntur, nequidem ad Primam et Completorium, in Dominicis ac Semiduplicibus quibuscunque, et suprà; nec à Vigiliâ Natalis Domini inclusivè ad Octavam Epiphaniæ, nec à Vesperis Feriæ quartæ Majoris Hebdomadæ inclusivè ad Trinitatem, nec intra quascunque Octavas, nisi intra eas quæ occurrunt in Adventu, intra quas fit Officium de Feriâ: tunc enim nihil omninò de his quæcunque Precum nomine continentur, nec ante nec post Confessionem omittitur.

3. Preces Feriales ad Laudes et Horas diei dicuntur in Feriis Adventûs, Quadragesimæ, et IV. Temporum, exceptis IV. Temporibus Pentecostes; ac etiam in Vigiliis, exceptis majoribus, de quibus dictum est Part. I. Cap. III. *de Officio Vigiliarum.*

4. Dicuntur etiam ad Vesperas in Feriis Adventûs, Quadragesimæ, et IV. Temporum, dummodò Vesperæ sint de Feriâ, præterquàm in illis Feriis Adventûs in quibus dicuntur Antiphonæ *O*.

5. In ceteris Feriis, ac Festis Simplicibus (extra Tempus Paschale,) Preces dicuntur ad Primam duntaxat et ad Completorium.

6. Quotiescunquè autem ad Laudes et ad Vesperas Preces dictæ sunt, tunc Preces ad Primam et ad Completorium dicuntur flexis genibus; aliàs flexis genibus non dicuntur, nequidem in ultimis Feriis Adventûs in quibus dicuntur Antiphonæ *O*: et ad Completorium ritus Simplex adhibetur.

7. Quandò dicuntur Preces flexis genibus, ceteris genua flectentibus, et conversis ad Altare, Celebrans solus genua

conversus ad Chorum, pit *Kyrie*, et in eodem tera prosequitur usquè *minus vobiscum.*

ı Precibus Laudum et arum, ad Versic. *Ore- o Papâ nostro, pro Pas- ostro, pro Rege nostro* litur nomen Papæ, E- i et Regis.

Quotiescunquè dicitur *ior*, ad Primam aut ad etorium, observanda uæ notantur in Ordina- eviarii, circa varietatem ı : *Vobis, fratres; et fratres.*

ld ℣. *Dominus vobiscum*, Celebrans, et elevat vo- ac recitat Orationem, ı usquè ad finem Oratio- ficii remanentibus genu- , et ad altare conversis.

CAPUT XVIII.

De Suffragiis.

FFRAGIA, seu Comme- iones communes de Bea- de Sanctis, dicuntur in audum et Vesperarum, Commemorationes occur- , eo modo qui sequitur.

Commemoratio de B. Vir- quæ habetur in Feriis itùs, fit quotidiè ad Lau- t ad Vesperas, exceptis Solemnibus et suprà, tavâ integrâ Conceptio- M. V., usquè ad Vigiliam is Domini. Commemora- atem de Virg. Deiparâ, habetur in Proprio Sanc- n die 2 Januarii, quoti- t ab eo die (exceptis Fes- Octavâ integrâ Epipha-) usquè ad Præsentatio- Domini exclusivè, etiam nplicibus-majoribus, non n in Solemnibus quibus- ue ac Annualibus. In Sim- ous verò et Feriis ejusdem poris, alia Suffragia non itur.

3. Commemoratio de Cruce, cum ceteris quæ in Psalterio sequuntur, fit tantùm in Feriis à Præsentatione Domini ad Feriam IV. Cinerum, et à Trinitate ad Adventum. A Feriâ autem quartâ Cinerum ad Dominicam Passionis, sola fit Commemoratio de Pace. A Dominicâ verò in Albis ad Ascensionem, in Feriis, ac etiam in Festis Simplicibus, fit memoria de Cruce, prout habetur in Proprio de Tempore post Dominicam in Albis; tuncque non fiunt aliæ Commemorationes. In Simplicibus à Trinitate ad Adventum, et à Præsentatione Domini ad Feriam IV. Cinerum, omittitur Commemoratio de Cruce; sed fiunt alia Suffragia.

4. Commemoratio de Beatâ, posita in Psalterio, non fit Sabbatis in quibus fit Officium de eâ, nec ubi ejus Officium parvum dicitur.

5. Commem. de Patrono ac Titulari fit post Commemorationem de S. Laudo, nisi Patronus sit dignior, v. g. Apostolus. Quòd si Ecclesia sub titulo sanctæ Trinitatis, aut alicujus ex Personis divinis dedicata sit, tunc fit ante Commemorationem Crucis: si autem sub titulo alicujus ex Mysteriis Christi Domini, fit de iis quæ Passionem ejus præcesserunt, ante Commemorationem Crucis; post ipsam verò, de iis quæ subsecuta sunt.

6. Si dicatur Officium parvum beatæ Mariæ, post Laudes et Vesperas diei fit tantùm Commemoratio de Cruce: aliæ Commemorationes communes fiunt post Laudes et Vesperas Officii parvi, nisi Commem. fieri debeat de SS. Trinitate, aut Mysteriis Christi; tunc enim fit in Officio diei

secundùm ordinem suprà enuntiatum.

7. Si facienda sit Commemoratio alicujus Festi occurrentis, fit ante ipsa Suffragia, etiam ante Commemorationem de Cruce.

CAPUT XIX.

De Officio parvo beatæ Mariæ, et Antiphonis de eâdem in fine Officii.

1. OFFICIUM parvum beatæ Mariæ non dicitur in Choro, quandò fit Officium Semiduplex et suprà; nec à primâ Dominicâ Adventûs usquè ad Festum Præsentationis Domini inclusivè; nec à Feriâ quartâ Cinerum usquè ad Octavam Paschæ inclusivè; nec tribus diebus Rogationum; nec intra Octavam Pentecostes: quibus diebus omittitur à primis Vesperis.

2. Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo: Officium Nocturnum, Laudes et Vesperæ dicuntur inter Suffragia: Prima post Primam diei, ante Officium Capituli: Tertia post *Benedicamus* Tertiæ; et sic de ceteris.

3. Extra Chorum dicitur pro temporis opportunitate, et ad devotionem.

4. Antiphonæ autem de eâdem positæ in fine Psalterii, post Completorium, variantur pro temporis diversitate, ut ibidem annotatur.

5. Dicuntur autem ad devotionem tàm in Choro, quàm extra Chorum, et juxta consuetudinem locorum, et Ecclesiarum.

6. Illæ Antiphonæ non dicuntur à Vesperis Feriæ quartæ Majoris Hebdomadæ, usquè ad Completorium Sabbati sancti inclusivè.

CAPUT XX.

De Psalmis Pœnitentialibus, et Psalmis Gradualibus.

1. PSALMI Pœnitentiales dicuntur in Choro Feriâ quartâ Cinerum, ac Feriâ quintâ in Cœnâ Domini, ut habetur in Missali.

2. Psalmi autem Graduales, qui indicantur circa finem Breviarii in hâc Parte Vernâ, dicuntur in Quadragesimâ, Feriâ quartâ cujuslibet Hebdomadæ, dummodò Officium fiat de eâ. In Choro post Matutinum diei: extra Chorum, pro opportunitate temporis, et ad devotionem tantùm. De iis habetur in fine Breviarii.

CAPUT XXI.

De Officio Defunctorum, et aliis usquè ad finem Breviarii.

1. OFFICIUM Defunctorum, sive fiat ritu Duplici vel Simplici, dicitur in Choro secundùm consuetudinem Ecclesiarum, cum uno vel tribus Nocturnis. Vesperæ, Matutinum et Laudes dicuntur post Vesperas diei. Privatim verò dicitur pro temporis opportunitate ad devotionem, primo die cujusque mensis non impedito saltem Semiduplici; alioqui remittitur in diem proximiorem similiter non impeditam: in Adventu autem et Quadragesimâ, Feriâ ij. cujuslibet Hebdomadæ similiter non impeditâ, præterquàm in Majori Hebdomadâ. Non dicitur verò Tempore Paschali, scilicet à die Resurrectionis, ad Octavam Pentecostes inclusivè.

2. De Commendationibus, de Benedictione mensæ, ac Itinerario, habentur suis locis Rubricæ, circa finem Breviarii.

FINIS RUBRICARUM.

TABULA

TABULA

rarum quibus pridiè Officium diei sequentis inchoari potest.

Ianuarii	2	h. 1/4	30 Julii	3	h. 3/4
Februarii	2	1/2	28 Augusti	3	1/2
Martii	2	3/4	7 Septembr.	3	1/4
ejusd	3	»	24 ejusd	3	»
Aprilis	3	1/4	13 Octobr.	2	3/4
ejusd	3	1/2	30 ejusd	2	1/2
Maii	3	3/4	18 Novembr.	2	1/4
Junii	4	»	15 Decembr.	2	»

ecipua Passionis Christi Capita, singulis Horis canonicis accommodata.

MATUTINA ligat Christum qui crimina solvit.
PRIMA replet sputis; causam dat TERTIA mortis.
SEXTA cruci nectit; latus ejus NONA bipartit.
VESPERA deponit; tumulo COMPLETA reponit.

CUM Domino psalles, psallendo tu tria serves:
Sit tibi cor sursùm, benè profer, respice sensum.
Auscultando cane, simul incipe, desine planè.
Sit mens sublimis, pes junctus, visus in imis.

DECEM PRÆCEPTA DEI.

UNUM crede Deum, nec jures vana per ipsum.
Sabbata sanctifices, caros venerare parentes.
Non sis occisor, fur, mœchus, testis iniquus.
Nec nuptam alterius, nec rem cupias alienam.

QUINQUE PRÆCEPTA ECCLESIÆ.

Observato dies quos vult Ecclesia festos :
Et Missæ intersis, sublatâ ad cœlica mente.
Indictasque tibi jejunans exige luces :
Et semel ad minimum retegas peccata quotannis.
Paschatis in *quindenâ ad* sacram accede synaxim.

LITANIÆ SS. NOMINIS JESU.

(*Quas devotè recitantibus* 300 *dies indulg. concesserunt, aut confirmaverunt* SIXTUS V, BENEDICTUS XIII et CLEMENS XIII.)

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Jesu, audi nos. Jesu, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redemptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus,
Sancta Trínitas, unus Deus,
Jesu Fili Dei vivi,
Jesu splendor Patris,
Jesu candor lucis ætérnæ,
Jesu Rex glóriæ,
Jesu sol justítiæ,
Jesu Fili Maríæ Vírginis,
Jesu amábilis,
Jesu admirábilis,
Jesu Deus fortis,
Jesu Pater futúri séculi,
Jesu magni consílii Angele,
Jesu potentíssime,
Jesu patientíssime,
Jesu obedientíssime,
Jesu mitis et húmilis corde,
Jesu amátor castitátis,
Jesu amátor noster,
Jesu Deus pacis,
Jesu auctor vitæ,
Jesu exemplar virtútum,
Jesu zelátor animárum,
Jesu Deus noster,
Jesu refúgium nostrum,
Jesu Pater páuperum,
Jesu thesaurus fidélium,
Jesu bone Pastor,
Jesu lux vera,
Jesu sapiéntia ætérna,
Jesu bónitas infiníta,
Jesu via et vita nostra,
Jesu gáudium Angelórum,
Jesu rex Patriarchárum,
Jesu inspirátor Prophetárum,
Jesu magister Apostolórum,
Jesu doctor Evangelistárum,
Jesu fortitúdo Mártyrum,
Jesu lumen Confessórum,
Jesu púritas Vírginum,
Jesu coróna Sanctórum ómnium,

Miserére nobis.

Propítius esto, Parce nobis, Jesu.
Propítius esto, Exaudi nos, Jesu.
Ab omni malo, Líbera nos, Jesu.
Ab omni peccáto,
Ab irâ tuâ,
Ab insídiis diáboli,
A spíritu fornicatiónis,
A morte perpétuâ,
A neglectu inspiratiónum tuárum,
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ,
Per Nativitátem tuam,
Per infántiam tuam,
Per diviníssimam vitam tuam,
Per labóres tuos,
Per agóniam et passiónem tuam,
Per Crucem et derelictiónem tuam,
Per languóres tuos,
Per mortem et sepultúram tuam,
Per Resurrectiónem tuam,
Per Ascensiónem tuam,
Per gáudia tua,
Per glóriam tuam,

Líbera nos, Jesu.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaudi nos, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis, Jesu.
Jesu, audi nos. Jesu, exaudi nos.
℣. Confitébimur tibi, Deus; ℟. Et invocábimus nomen tuum. *Ps.* 74.

OREMUS.

DOMINE Jesu, cujus nomen nemo dícere potest, nisi in Spíritu Sancto: concéde, quæsumus, ut in eódem Spíritu sacratíssimum Nomen tuum invocantes salvos fácias à peccátis; Qui vivis et regnas... in unitáte ejusdem.

LITANIÆ B. M. VIRGINIS.

(Quas devotè recitantibus 300 *dies Indulgent. concessit* PIUS VII, *et ei qui quotidiè recitaverit, Indulg. plenar. in Concept., Nativ., Annunt., Purific. et Assumpt. B. M. V. modò contritus et confessus prædictis diebus communicaverit et Ecclesiam seu Capellam publicam visitaverit, ibique juxta mentem Pontificis oraverit.)*

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Christe, audi nos. Christe, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redemptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix,
Sancta Virgo Vírginum,
Mater Christi,
Mater divínæ grátiæ,
Mater puríssima,
Mater castíssima,
Mater invioláta,
Mater intemeráta,
Mater amábilis,
Mater admirábilis,
Mater Creatóris,
Mater Salvatóris,

Ora pro nobis.

Virgo prudentíssima,
Virgo veneranda,
Virgo prædicanda,
Virgo potens,
Virgo clemens,
Virgo fidélis,
Spéculum justítiæ,
Sedes Sapiéntiæ,
Causa nostræ lætítiæ,
Vas spirituále,
Vas honorábile,
Vas insigne devotiónis,
Rosa mystica,
Turris Davídica,
Turris ebúrnea,
Domus áurea,
Fœderis arca,
Jánua cœli,
Stella matutína,
Salus infirmórum,
Refúgium peccatórum,
Consolátrix afflictórum,
Auxílium Christianórum,
Regína Angelórum,
Regína Patriarchárum,

Ora pro nobis.

Regína Prophetárum,
Regína Apostolórum,
Regína Mártyrum,
Regína Confessórum,
Regína Vírginum,
Regína Sanctórum ómnium.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Christe, audi nos.
Christe, exaudi nos.
℣. Ora pro nobis, san
Génitrix; ℟. Ut digni
mur promissiónibus C

OREMUS.

DEFENDE, quæsumus
mine, beátâ Maríâ s
Vírgine intercedente;
ab omni adversitáte l
am : et toto corde tibi
trátam, ab hóstium
tius tuére clementer ir
Per Christum.

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM.
PARS VERNA.

DOMINICA,
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

odò inchoandum et ordinandum sit Officium noc- icut et cæteræ horæ, habetur in Ordinario Bre- calcem Psalterii.

toriam, Hymnum, et ℣℣. require in

. NOCTURNO.

*s hic * notat media- t pausam.*

Psalmus 1.

o justi, impii cala- mitas.

s vir qui non ábiit in impiórum, et in atórum non stetit, * áthedrá pestiléntiæ it;

1 lege Dómini vo- ,us, * et in lege ejus itur die ac nocte.

it tanquàm lignum lantátum est secus s aquárum, * quod suum dabit in tém- o;

lium ejus non dé- et ómnia quæcum- et prosperabuntur.

sic ímpii, non sic; * quàm pulvis quem ventus à fácie terræ.

non resurgent ímpii

in judício, * neque peccató- res in concílio justórum;

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * et iter im- piórum peribit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto:

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sé- cula seculórum. Amen.

Hi versus Glória *et* Sicut erat *dicuntur in fine Psal- morum, Divisionum et Can- ticorum, nisi aliter notetur.*

Psalmus 2.

Conjuratio in Christum delu- sa: Christi æterna tem- poralisque generatio, vic- toria et imperium.

Quarè fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inána- nia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * adversùs Dóminum, et adversùs Christum ejus.

Dirumpámus víncula eó- rum, * et projiciámus à no- bis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in irâ suâ, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hódiè génui te.

Póstula à me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virgâ férreâ, * et tanquàm vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite: * erudímini, qui judicátis terram:

Servíte Dño in timóre, * et exultáte ei cum tremóre:

Appréhéndite disciplínam, nequandò irascátur Dóminus, * et pereátis de viâ justâ.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

PSALMUS 3.

Christi Passio et Resurrectio: spes in se sperantium Deus.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in *Deo ejus.*

Tu autem, Dómir
ceptor meus es, * glói
et exaltans caput me

Voce meâ ad Dó
clamávi, * et exaud
de monte sancto suo.

Ego dormívi, et s
tus sum; * et exurrex
Dóminus suscépit me

Non timébo míllia
circumdantis me: * (
Dómine: salvum n
Deus meus.

Quóniam tu per
omnes adversantes n
causâ, * dentes pecc
contrivisti.

Dómini est salus; '
per pópulum tuum
díctio tua.

IN II. NOCTUR

PSALMUS 17.

Christi resurgentis
clesiæ à persec
liberatæ gratiarun
Prædicatio Evange
catio gentiu

DILIGAM te, Dómir
titúdo mea: * Dómir
mamentum meum,
fúgium meum, et li
meus.

Deus meus adjútor
et sperábo in eum.

Protector meus, e
salútis meæ, * et su
meus.

Laudans invocábo
num; * et ab inimíc
salvus ero.

Circumdedérunt n
res mortis, * et torren

s conturbavérunt me.
;res inferni circumde-
me : * præoccupavé-
e láquei mortis.
ribulatióne meâ invo-
óminum,* et ad Deum
clamávi.
exaudívit de templo
suo vocem meam ; *
ıor meus in conspectu
ıtroivit in aures ejus.
ımóta est et contré-
terra : fundamenta
ım conturbáta sunt, et
óta sunt, * quóniam
est eis.
ndit fumus in irâ ejus,
s à fácie ejus exarsit;*
nes succensi sunt ab

linávit cœlos, et des-
: * et calígo sub pédi-
us.
ascendit super Chéru-
et volávit : * volávit
pennas ventórum.
pósuit ténebras latíbu-
suum : in circúitu ejus
náculum ejus; * tene-
aqua in núbibus áeris.
e fulgóre in conspectu
nubes transiérunt, *
lo, et carbónes ignis.
intónuit de cœlo Dó-
s, et Altíssimus dedit
n suam : * grando et
nes ignis.
misit sagittas suas, et
ávit eos : * fúlgura
plicávit, et contur-
eos.
apparuérunt fontes

aquárum, * et reveláta sunt fundamenta orbis terrárum,

Ab increpatióne tuâ, Dómine, * ab inspiratióne spíritûs iræ tuæ.

Divisio Psalmi 17.

Misit de summo [Dóminus,] et accépit me, * et assumpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his qui odérunt me; * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * et factus est Dóminus protector meus.

Et eduxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam,* et secundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi;

Quia custodívi vias Dómini,* nec ímpiè gessi à Deo meo ;

Quóniam ómnia judícia ejus in conspectu meo, * et justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * et observábo me ab iniquitáte meâ.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * et secundùm puritátem mánuum meárum in conspectu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocente innocens eris ;

Et cum electo eléctus eris, * et cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies, * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne; * et in Deo meo transgrédiar murum.

Altera divisio Ps. 17.

DEUS meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protector est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * et pósuit immaculátam viam meam;

Qui perfécit pedes meos tanquàm cervórum, * et super excelsa státuens me;

Qui docet manus meas ad prælium: * et posuisti ut arcum æreum bráchia mea,

Et dedisti mihi protectiónem salútis tuæ; * et déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua correxit me in finem, * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatasti gressus meos subtùs me, * et non sunt infirmáta vestigia mea.

Pérsequar inimícos meos, *et comprehendam* illos; * et non convertar done[c]
ciant.

Confringam illos, n
terunt stare: * caden
tùs pedes meos.

Et præcinxisti me
ad bellum; * et suppl
insurgentes in me
me.

Et inimícos meos
mihi dorsum, * et o
me disperdidisti.

Clamavérunt, nec e
salvos fáceret: * ad
num, nec exaudívit

Et commínuam eos
verem ante fáciem v
ut lutum plateárum
eos.

Erípies me de cont
tiónibus pópuli: * con
me in caput géntium.

Pópulus, quem no
nóvi, servívit mihi; *
dítu auris obedívit mi

Fílii aliéni mentíti
mihi: * fílii aliéni inv
ti sunt, et claudicavé
sémitis suis.

Vivit Dóminus, et
dictus Deus meus; * e
tétur Deus salútis me

Deus, qui das vi
mihi, et subdis pópul
me, * liberátor meus
mícis meis iracundis.

Et ab insurgéntibu
exaltábis me: * à viro
erípies me.

Proptéreà confitéb
in natiónibus, Dómi
et nómini tuo psalm
cam.

Magníficans salútes regis ejus, * et fáciens misericórdiam christo suo David, et sémini ejus usquè in séculum.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 27.

Christi et Justorum inter adversa oratio et spes resurgendi.

Ad te, Dómine, clamábo: Deus meus, ne síleas à me; * nequandò táceas à me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dùm oro ad te, * dùm extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus; * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me:

Qui loquuntur pacem cum próximo suo; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secundùm ópera eórum, * et secundùm nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus, * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protector meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea; * et ex voluntáte meâ confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ, * et protector salvatiónum christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ; * et rege eos, et extolle illos usquè in æternum.

Psalmus 29.

Christus post suos in passione labores et suam in resurrectione victoriam; Fidelis à peccato, aut persecutione, aut quocumque periculo liberatus, gratias agit.

Exaltabo te, Dómine, quóniam suscepisti me, * nec delectasti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * et sanasti me.

Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam: * salvasti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus, * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * et ad matutínum lætitia.

Ego autem dixi in abundántiâ meâ : * Non movébor in æternum.

Dómine, in voluntáte tuâ* præstitisti decóri meo virtútem :

Avertisti fáciem tuam à me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo,* et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo,* dùm descendo in corruptiónem ?

Nunquìd confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus, et misertus est meî : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertisti planctum meum in gáudium mihi : * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætítiâ ;

Ut cantet tibi glória mea, et non compungar : * Dómine Deus meus, in æternum confitébor tibi.

PSALMUS 65.

Invitatio ad celebrandum Christi resurrectionem, et innumera Dei in nos beneficia.

JUBILATE Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini ejus,* date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : Quàm terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convertit mare in áridam ; in flúmine pertransíbunt pede : * ibì lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte suâ in æternum ; óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant, non exalteatur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum ; * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probasti nos, Deus : * igne nos examinasti, sicut examinátur argentum :

Induxisti nos in láqueum, posuisti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuisti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam ; * et eduxisti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaustis : * reddam tibi vota mea,

Quæ distinxérunt lábia mea, et locútum est os meum * in tribulatióne meâ.

Holocausta medulláta ófferam tibi cum incenso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

:, audíte, et nar-
omnes qui timétis
quanta fecit ánimæ

ıum ore meo clamá-
exaltávi sub linguâ

tátem si aspexi in
eo, * non exáudiet
s.
reà exaudívit Deus,*
dit voci deprecatió-
.
ctus Deus,* qui non
ɔratiónem meam, et
rdiam suam à me.
D LAUDES.
PSALMUS 62.
*am suspirat exul, di-
bonitatis contempla-
tione.*
, Deus meus,* ad te
vígilo.
t in te ánima mea,
ıultiplíciter tibi caro
ı terrâ desertâ, et ín-
inaquósâ.
ı sancto appárui ti-
vidérem virtútem
: glóriam tuam.
iam mélior est mise-
tua super vitas, *
ɛa laudábunt te.
enedícam te in vitâ
et in nómine tuo le-
ınus meas.
ádipe et pinguédine
ır ánima mea, * et
xultatiónis laudábit
n.
emor fui tuî super
meum, * *in matutí-*

nis meditábor in te.

Quia fuisti adjútor meus,* et in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæsit ánima mea post te; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam,* introíbunt in inferióra terræ:

Tradentur in manus gládii,* partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo;* quia obstructum est os loquéntium iníqua.

PSALMUS 69.

Justus sibi opem precatur.

DEUS, in adjutórium meum intende:* Dómine, ad adjuvandum me festína.

Confundantur, et revereantur,* qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, et erubescant,* qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et lætentur in te omnes qui quærunt te; * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus et pauper sum:* Deus, ádjuva me.

Adjútor meus et liberátor meus es tu:* Dómine, ne moréris.

PSALMUS 99.

Ad Dei laudes et cultum exhortatio.

JUBILATE Deo, omnis terra,* servíte Dómino in lætítiâ.

Introíte in conspectu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus, introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam suávis est Dóminus.

In æternum misericórdia ejus, * et usquè in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

In Dominicis Quadrages.

CANTICUM. *Baruch.* 2.

PECCAVIMUS, impiè égimus, iniquè géssimus, Dómine Deus noster, * in ómnibus justítiis tuis.

Avertátur ira tua à nobis... : * exaudi, Dómine, preces nostras, et oratiónes nostras...

Ut sciat omnis terra * quia tu es Dóminus Deus noster,

Et quia nomen tuum invocátum est super Israel, * et super genus ipsíus.

Réspice, Dómine, de domo sanctâ tuâ in nos; * et inclína aurem tuam, et exaudi nos; áperi óculos tuos et vide:

Quia non mórtui, qui sunt in inferno, quorum spíritus acceptus est à viscéribus suis, * dabunt honórem et justificatiónem Dómino;

Sed ánima, quæ tristis est super magnitúdine mali, * et incédit curva et infirma,

Et óculi deficientes, et ánima esúriens * dat tibi glóriam et justitíam Dómino.

(Tempore Passionis et Pasch. Cantic. ut in propr.).

PSALMUS 148.

Ad Dei laudes omnes invitantur creaturæ.

LAUDATE Dóminum, de cœlis; * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum; * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipse dixit, et facta sunt; * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in æternum, et in séculum séculi: * præceptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum, de terrâ; * dracónes, et omnes abyssi;

Ignis, grando, nix, glá-

cies, spíritus procellárum,* quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, et omnes colles;* ligna fructífera, et omnes cedri;

Béstiæ, et universa pécora;* serpentes, et vólucres pennátæ;

Reges terræ, et omnes pópuli;* príncipes, et omnes júdices terræ;

Júvenes et vírgines, senes cum junióribus, laudent nomen Dómini,* quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram;* et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus,* fíliis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

AD PRIMAM.

Psalmus 117.

Vox Christi resurgentis et Ecclesiæ gratias agentis pro suâ redemptione et innumeris sibi à Deo præstitis beneficiis.

Confitemini Dómino quóniam bonus,* quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus,* quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron,* quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum,* quóniam in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum,* et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor,* non timebo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor,* et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino,* quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino,* quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me;* et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me,* et in nómine Dñi quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis;* et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut cáderem;* et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus,* et factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis et salútis* in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me,* déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam,* et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus:* et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justí-

tiæ; * ingressus in eas, confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini, * justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudisti me, * et factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud, * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dóminus: * exultémus et lætémur in eâ.

O Dómine, salvum me fac, ô Dómine, benè prosperáre: * benedictus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illuxit nobis.

Constitúite diem solemnem in condensis, * usquè ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudisti me; * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

PSALMUS 118.

Divinæ legis laus et amor: piæ in Deum cordis effusiones.

BEATI immaculáti in viâ, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutantur testimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandasti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad custodiendas justificatiónes tuas!

Tunc non confundar, * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis; * in eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam; * non me derelinquas usquequáquè.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiendo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te; * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine, * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In viâ testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor, * non obliviscar sermónes tuos.

Divisio Psalmi 118.

RETRIBUE servo tuo, vivífica me; * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * et considerábo mirabília de lege tuâ.

Incola ego sum in terrâ, * non abscondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpasti superbos: * maledicti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium et contemptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et adversùm me loquebantur; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis,

Nam et testimónia tua meditátio mea est, * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit pavimento ánima mea, * vivífica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudisti me; * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me; * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio, * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * et de lege tuâ miserére meî.

Viam veritátis elégi, * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dñe: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilatasti cor meum.

A Dominicâ primâ Quadrages. ad Pentecost. inclus., non dicitur Symbolum Quicumque.

AD TERTIAM.

Ex Psalmo 118.

LEGEM pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum, * et exquíram eam semper.

Da mihi intellectum, et scrutábor legem tuam; * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclina cor meum in testimónia tua, * et non in avarítiam.

Averte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in viâ tuâ vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum, * quia judícia tua jucunda.

Eccè concupívi mandáta tua: * in æquitáte tuâ vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, * salutáre tuum secundùm elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum, * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáquè, * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in séculum, et in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum, * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ dilexi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ dilexi, * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Divisio Psalmi 118.

MEMOR esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consoláta est in humilitáte meâ, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iníquè agébant usquequáquè, * à lege autem tuâ non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à século, Dómine; * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; * et cus legem tuam.

Hæc facta est mihi, justificatiónes tuas ex vi.

Pórtio mea, Dóm dixi, custodíre legem

Deprecátus sum tuam in toto corde m miserére meî secundù quium tuum.

Cogitávi vias meas converti pedes meos timónia tua.

Parátus sum, et no turbátus, * ut cust mandáta tua.

Funes peccatórum cumplexi sunt me; * gem tuam non sum ob

Médiâ nocte surgéb confiténdum tibi * sup dícia justificatiónis tua

Párticeps ego sum nium timéntium te, * todiéntium mandáta t

Misericórdiâ tuâ, ne, plena est terra, * j catiónes tuas doce me.

Divisio Psalmi 1

BONITATEM fecisti cu vo tuo, Dómine, * s dùm verbum tuum.

Bonitátem et discip et sciéntiam doce me; mandátis tuis crédidi.

Priusquàm humili ego deliqui; * proptér quium tuum custodív

Bonus es tu; * et in táte tuâ doce me ju tiónes tuas.

plicáta est super me
superbórum; * ego
n toto corde meo
r mandáta tua.
látum est sicut lac
m; * ego verò legem
ditátus sum.
n mihi quia humi-
, * ut discam justifi-
tuas.
n mihi lex oris tui *
llia auri et argenti.
s tuæ fecérunt me,
navérunt me : * da
llectum, et discam
tua.
iment te vidébunt
etabuntur, * quia in
a supersperávi.
vi, Dómine, quia
judícia tua, * et in
uâ humiliasti me.
nisericórdia tua ut
ur me, * secundùm
n tuum servo tuo.
nt mihi miseratió-
et vivam; * quia lex
tátio mea est.
ndantur superbi,
ustè iniquitátem fe-
n me; * ego autem
or in mandátis tuis.
rtantur mihi timen-
et qui novérunt tes-
tua.
or meum immacu-
in justificatiónibus
t non confundar.

D SEXTAM.

Ex Psalmo 118.

IT in salutáre tuum
nea, * et in verbum
tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicentes: Quandò consoláberis me ?

Quia factus sum sicut uter in pruínâ; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quandò fácies de persequéntibus me judícium ?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas : * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulò minùs consummavérunt me in terrâ; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm misericórdiam tuam vivífica me, * et custódiam testimónia oris tui.

In æternum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundasti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tuâ persevérat dies, * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc fortè periissem in humilitáte meâ.

In æternum non obliviscar justificatiónes tuas, * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me fac, * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt pecca-

tóres ut pérderent me: * testimónia tua intellexi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Divisio Psalmi 118.

QUOMODÒ dilexi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudentem me fecisti mandáto tuo, * quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi, * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intellexi, * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni viâ malâ prohíbui pedes meos * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi, * quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi; * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáquè, Dómine, * vivífica me secundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine, * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper, * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi, * et de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in æternum, * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in æternum, * propter retributiónem.

Divisio Psalmi 118.

INIQUOS ódio hábui, * et legem tuam dilexi.

Adjútor et susceptor meus es tu; * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me, maligni, * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secundùm elóquium tuum, et vivam; * et non confundas me ab expectatióne meâ.

Adjuva me, et salvus ero; * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judíciis tuis, * quia injusta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ; * ideò dilexi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas; * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam, * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum, * non calumnientur me superbi.

li mei defecérunt in
e tuum, * et in eló-
justítiæ tuæ.
cum servo tuo secun-
isericórdiam tuam, *
ificatiónes tuas doce

us tuus sum ego, * da
ntellectum ut sciam
nia tua.
pus faciendi, Dómi-
dissipavérunt legem

dilexi mandáta tua *
urum et topázion.
ptéreà ad ómnia man-
a dirigébar, * omnem
níquam ódio hábui.

AD NONAM.

Ex Psalmo 118.

abilia testimónia tu-
eò scrutáta est ea á-
mea.
larátio sermónum tuó-
lúminat, * et intellec-
t párvulis.
neum apérui, et attra-
itum, * quia mandáta
siderábam.
ce in me, et miserére
* secundùm judícium
tium nomen tuum.
ssus meos dírige se-
m elóquium tuum; *
dominétur meî omnis
tia.
ime me à calúmniis
um, * ut custódiam
ta tua.
iem tuam illúmina su-
rvum tuum, * et doce
tificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxé-runt óculi mei; * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine, * et rectum judícium tuum.

Mandasti justítiam testimónia tua, * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus, * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer; * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contemptus; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in æternum; * et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in æternum: * intellectum da mihi, et vivam.

Divisio Psalmi 118.

Clamavi in toto corde meo, exaudi me, Dómine, * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac, * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi, * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secundùm misericórdiam tuam, Dómine; * et secundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequentes me iniquitáti; * à lege autem tuâ longè facti sunt.

Propè es tu, Dómine,* et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis,* quia in æternum fundasti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me; * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me:* propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus,* quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequuntur me, et tríbulant me;* à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, et tabescébam,* quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua dilexi, Dómine: * in misericórdiâ tuâ vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas: * in æternum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Divisio Psalmi 118.

PRINCIPES persecúti sunt me gratis, * et à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, *et abominátus sum;* * legem autem tuam dilexi.

Séptiès in die laudem dixi tibi * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * et non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dómine, * et mandáta tua dilexi.

Custodívit ánima mea testimónia tua,* et dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conspectu tuo, Dómine: *juxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulátio mea in conspectu tuo: * secundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum,* cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum,* quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me,* quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine; * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te;* et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

AD

) VESPERAS.

'salmus 109.

livinitas, regnum et sacerdotium.

Dóminus Dómino
ede à dextris meis,
: ponam inimícos
abellum pedum tuó-

m virtútis tuæ emit-
inus ex Sion: * do-
in médio inimicó-
rum.

n princípium in die
tuæ in splendóribus
m: * ex útero ante
m génui te.

it Dóminus et non
it eum: * Tu es Sa-
n æternum secun-
linem Melchísedech.

nus à dextris tuis, *
t in die iræ suæ re-

ábit in natiónibus,
t ruínas, * conquas-
pita in terrà multó-

rrente in viâ bibet; *
eà exaltábit caput.

Psalmus 110.

*eo ob sua per Chris-
tum beneficia.*

ebor tibi, Dómine,
orde meo, * in con-
tórum et congrega-

a ópera Dómini, *
a in omnes voluntá-

ssio et magnificéntia
us, * et justítia ejus
rs verna.

manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in séculum testamenti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo;

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo, * mandávit in ætérnum testamentum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus: * inítium sapientiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in seculum seculi.

Psalmus 111.

Christi et omnium in Christo Justorum encomium.

Beatus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terrâ erit semen ejus: * generátio rectórum benedicetur.

Glória et divítiæ in domo ejus, * et justítia ejus manet in séculum seculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucundus homo qui misé-

rétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício; * quia in æternum non commovébitur.

In memóriâ æternâ erit justus; * ab auditióne malâ non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispersit, dedit paupéribus; * justítia ejus manet in séculum séculi: cornu ejus exaltábitur in glóriâ.

Peccátor vidébit et irascétur, déntibus suis fremet et tabescet: * desidérium peccatórum períbit.

PSALMUS 112.

Dei laus, ob fidelium per Christum exaltationem et multiplicationem.

LAUDATE, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc, nunc, et usquè in séculum.

A solis ortu usquè ad occásum * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terrâ?

Súscitans à terrâ ínopem, * et de stércore érigens páuperem;

Ut cóllocet eum cu[m] [prin]cípibus, * cum princ[ipibus] pópuli sui.

Qui habitáre facit [ster]lem in domo, * matr[em fi]liórum lætantem.

PSALMUS 113.

Ecclesiæ per Christum [libe]ratio: idolorum va[nitas].

IN éxitu Israel de Æg[ypto,] domûs Jacob de pópu[lo] [bar]baro.

Facta est Judæa sa[nctifi]cátio ejus, * Israel p[otestas] ejus.

Mare vidit, et fugit[: Jor]dánis conversus est [retror]sùm.

Montes exultavérunt [ut] aríetes, * et colles sicu[t agni] óvium.

Quid est tibi, mare[, quod] fugisti? * et tu, Jor[dánis,] quia conversus es retr[orsùm?]

Montes, exultastis [sicut] aríetes? * et colles si[cut ag]ni óvium?

A fácie Dómini m[ota est] terra, * à fácie Dei Ja[cob.]

Qui convertit petr[am in] stagna aquárum, * et [rupem] in fontes aquárum.

Non nobis, Dómin[e, non] nobis, * sed nómini [tuo da] glóriam super miser[icórdiâ] tuâ et veritáte tuâ;

Nequandò dicant [gen]tes: * Ubi est Deus e[orum?]

Deus autem noster [in cœ]lo; * ómnia quæcumq[ue vo]luit fecit.

Simulácra géntium

urum, * ópera má-
minum.
bent, et non lo-
; * óculos habent, et
bunt.
habent, et non áu-
iares habent, et non
at.
; habent, et non
ıt; pedes habent,
ambulábunt: * non
at in gútture suo.
s illis fiant qui fá-
* et omnes qui con-
: eis.
s Israel sperávit in
; * adjútor eórum
:tor eórum est.
s Aaron sperávit in
; * adjútor eórum et
r eórum est.
nent Dóminum spe-
in Dómino; * ad-
um et protector eó-

ıus memor fuit nos-
benedixit nobis.
ixit dómui Israel, *
t dómui Aaron.
ixit ómnibus qui ti-
óminum, * pusillis
óribus.
ıt Dóminus super
per vos, et super fí-
ros.
icti vos à Dómino *
cœlum et terram.
n cœli Dómino; *
utem dedit fíliis hó-

nórtui laudábunt te,
, * neque omnes qui

descendunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc, nunc, et usquè in seculum.

AD COMPLETORIUM.

Ante Pascha, Ant. 8. G. Scuto.

Temp. Paschal., Ant. 7. d. Eripuit nos.

PSALMUS 4.

In Deo fidelium spes et requies: ipsi soli adhærendum, spretis mundi vanitatibus.

CUM invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatasti mihi.

Miserére meî, * et exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cùm clamávero ad eum.

Irascímini, et nolite peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino; * multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultùs tui, Dómine; * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum dórmiam, * et requiescam.

Quóniam tu, Dómine, * singuláriter in spe constituisti me.

PSALMUS 90.

Sub Dei tutelâ nil unquàm timendum.

QUI hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Susceptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum;

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus; * non timébis à timóre nocturno,

A sagittâ volante in die, à negótio perambulante in ténebris, * ab incursu et dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, et decem míllia à dextris tuis; * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis, * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * altissimum posuisti refúgium tuum;

Non accédet ad te malum, * et flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angeli mandávit de te, * ut diant te in ómnib tuis;

In mánibus po te, * ne fortè offenda pidem pedem tuum.

Super áspidem et cum ambulábis, * et cábis leónem et dracó

Quóniam in me sp liberábo eum: * pr eum, quóniam cognó men meum.

Clamábit ad me, * exáudiam eum.

Cum ipso sum in t tióne, * erípiam eum, rificábo eum.

Longitúdine diéru plébo eum, * et osten li salutáre meum.

PSALMUS 133.

Deus die ac nocte cendus.

ECCÈ nunc benedíc minum, * omnes ser mini,

Qui statis in domo ni, * in átriis domûs I tri;

In nóctibus extólli nus vestras in sanct benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóm Sion, * qui fecit co terram.

Ante Pascha, Ant circúmdabit te vérita non timébis à timó turno. *Ps.* 90.

Temp. Paschal., A

ios Deus de potestáte
árum, et tránstulit in
m Filii dilectiónis suæ.
ia. *Coloss.* 1.
nnus et reliqua ut in
ario Breviarii.

ERIA SECUNDA
Officium Noct.

Feriis Quadragesimæ
ssionis, et aliis Officiis
tionum, dicuntur, pro
Nocturno, novem Psal-
unamquamque Feriam
, sub unâ duntaxat An-
â post singulos tres
os. In Festis novem
num, in Quadragesi-
currentibus, post quem-
Psalmum, unaquæque
hona dicitur, vel de
io, vel de Communi.
npore verò Paschali,
ntùm dicuntur psalmi,
line qui descriptus est
orio pro unâquâque die.

I. NOCTURNO.

Psalmus 103.

ib opificio et providen-
tiâ celebratur.

edic, ánima mea, Dó-
* Dómine Deus meus,
ficátus es vehementer.
nfessiónem et decórem
ti, * amictus lúmine
vestimento;
endens cœlum sicut
i, * qui tegis aquis su-
a ejus;
i ponis nubem ascen-
uum, * qui ámbulas
pennas ventórum;
facis Angelos tuos spí-
ritus, * et ministros tuos ig-
nem uréntem;

Qui fundasti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in séculum séculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tuâ fúgient; * à voce tonítrui tui formidábunt.

Ascendunt montes, et descendunt campi, * in locum quem fundasti eis.

Términum posuisti quem non transgredientur; * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri; * expectábunt ónagri in siti suâ.

Super ea vólucres cœli habitábunt; * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum;

Ut edúcas panem de terrâ, * et vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo, * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabuntur ligna cam-

pi, * et cedri Líbani quas plantávit:

Illic pásseres nidificábunt; * heródii domus dux est eórum.

Montes excelsi cervis, * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuisti ténebras, et facta est nox; * in ipsâ pertransíbunt omnes béstiæ silvæ:

Cátuli leónum rugientes, * ut rápiant, et quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt, * et in cubílibus suis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus suum, * et ad operatiónem suam usquè ad vésperum.

Divisio Psalmi 103.

QUAM magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntiâ fecisti; impléta est terra possessióne tuâ.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus, animália pusilla cum magnis.

Illic naves pertransíbunt: * draco iste quem formasti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent; * aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur: * áuferes spíritum eórum, et de[l]
et in púlverem suum
tentur.

Emittes spíritum
et creabuntur; * et r
bis fáciem terræ.

Altera divisio Ps.

SIT glória Dómini i[n]
lum: * lætábitur D[ó]
in opéribus suis;

Qui réspicit terr[a]
facit eam trémere;
tangit montes, et fú[m]

Cantábo Dómino
meâ: * psallam De
quándiù sum.

Jucundum sit ei elo[quium]
meum; * ego verò d[e]
bor in Dómino.

Defíciant peccatóre[s]
râ, et iníqui, ità ut no[n]
bénedic, ánima mea,

IN II. NOCTUR[NO]

PSALMUS 104.

Beneficia Israëlitis c
celebrantur; futur[i]
typus.

CONFITEMINI Dño,
vocáte nomen ejus: *
tiáte inter gentes ópe[ra]

Cantáte ei, et psálli[te]
narráte ómnia mirab[ilia]
jus.

Laudámini in n[omine]
sancto ejus: * lætét[ur]
quæréntium Dóminu[m]

Quærite Dóminum
confirmámini; * quæ[rite]
ciem ejus semper.

Mementóte mirabil[ium]
jus quæ fecit, * prod[igia]
jus, et judícia oris ej[us]

n Abraham servi
ilii Jacob electi ejus.
Dóminus Deus nos-
a universâ terrâ ju-
ıs.
or fuit in séculum
nti sui; * verbi quod
it in mille generatió-

l dispósuit ad Abra-
et juramenti sui ad

ítuit illud Jacob in
:um, * et Israel in
ntum æternum;
ıs: Tibi dabo terram
a * funículum hære-
'estræ;
essent número brevi,
mi, * et íncolæ ejus;
rtransiérunt de gen-
ntem, * et de regno
ılum álterum.
relíquit hóminem
eis; * et corrípuit
reges:
e tángere christos
et in prophétis meis
ıalignári.
visio Ps. 104. Et
ıT [Dóminus] famem
erram, * et omne fir-
um panis contrívit:
ante eos virum, * in
venúmdatus est Jo-

liavérunt in compé-
edes ejus; * ferrum
siit ánimam ejus.
c veníret verbum e-
lóquium Dómini in-
ıit eum.

Misit rex, et solvit eum; * princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domûs suæ, * et príncipem omnis possessiónis suæ;

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum, * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum; * et Jacob áccola fuit in terrâ Cham.

Et auxit pópulum suum vehementer, * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convertit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * et dolum fácerent in servos ejus.

Altera divisio Ps. 104.

MISIT [Dóminus] Móysen servum suum, * Aaron quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terrâ Cham.

Misit ténebras, et obscurávit; * et non exacerbávit sermónes suos.

Convertit aquas eórum in sánguinem, * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía et cínifes * in ómnibus fínibus eórum;

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburentem in terrâ ipsórum;

Et percussit víneas eórum

et ficúlneas eórum; * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locusta et bruchus, * cujus non erat númerus,

Et comédit omne fœnum in terrâ eórum, * et comédit omnem fructum terræ eórum,

Et percussit omne primogénitum in terrâ eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et eduxit eos cum argento et auro; * et non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum, * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit coturnix; * et pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum:

Et eduxit pópulum suum in exultatióne, * et electos suos in lætítiâ:

Et dedit illis regiónes géntium, * et labóres populórum possedérunt,

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

IN III. NOCT

PSALMUS I

Bonitas Dei : Jud

gratus an

CONFITEMINI Dó niam bonus, * quó culum misericórd

Quis loquétur Dómini, * audítas nes laudes ejus?

Beáti qui custód cium, * et fáciun in omni témpore.

Memento nostri in beneplácito póp vísita nos in salut

Ad videndum in electórum tuórum dum in lætítiâ ge ut laudéris cum tuâ.

Divisio Psalm

PECCAVIMUS cum nostris; * injustè iniquitátem fécimu

Patres nostri in non intelloxérunt tua: * non fuérunt multitúdinis mis tuæ;

Et irritavérunt tes in mare, * mar

Et salvávit eos nomen suum, * ut ceret poténtiam su

Et increpuit brum, et exsiccátu deduxit eos in aby in deserto;

Et salvávit eos odiéntium, * et re de manu inimíci;

Et opéruit aqua tribulantes eos; * unus ex eis non remansit.

Et credidérunt verbis ejus, * et laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti sunt óperum ejus, * et non sustinuérunt consílium ejus;

Et concupiérunt concupiscéntiam in deserto, * et tentavérunt Deum in inaquóso;

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dñi.

Aperta est terra, et deglutívit Dathan, * et opéruit super congregatiónem Abyron;

Et exarsit ignis in synagógâ eórum, * flamma combussit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * et adoravérunt sculptile;

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti sunt Deum qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terrâ Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut dispérderet eos, si non Móyses electus ejus stetisset in confractióne, in conspectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem; * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis; * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in deserto,

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus, * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor, * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis, * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit; * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usquè in sempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * et vexátus est Móyses propter eos,

Quia exacerbavérunt spíritum ejus, * et distinxit in lábiis suis.

Altera divisio Ps. 105.

Non disperdidérunt gentes, * quas dixit Dñus illis.

Et commixti sunt inter gentes, * et didicérunt ópera eórum.

Et serviérunt sculptílibus eórum; * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem

innocentem, * sánguinem filiórum suórum, et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infecta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum; * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * et abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium; * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * et humiliáti sunt sub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos; * ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo, et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cùm tribularentur, * et audívit oratiónem eórum,

Et memor fuit testamenti sui; * et pœnítuit eum secundùm multitúdinem misericórdiæ suæ,

Et dedit eos in misericórdias, * in conspectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * et cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * et gloriémur in laude tuâ.

Benèdictus Dóminus Deus Israel à século, et usquè in séculum; * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Absolutio et Benedictiones, ut ordinantur post Psalterium.

Lectiones cum ℟. ℟. ℟. *habentur in Proprio de Tempore; et sic in sequentibus Feriis.*

Non dicitur Te Deum *in Feriis, nisi temp. Paschal.*

℣. *Sacerd. ut in Proprio; et sic in sequentibus Feriis.*

AD LAUDES.

PSALMUS 91.

Laudandus Deus, magnificus in operibus suis, justus in judiciis.

BONUM est confitéri Dómino, * et psállere nómini tuo, Altíssime;

Ad annuntiandum manè misericórdiam tuam, * et veritátem tuam per noctem,

In decachordo psaltério, * cum cántico in cítharâ;

Quia delectasti me, Dñe, in factúrâ tuâ, * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognoscet, * et stultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres sicut fœnum, et apparúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut intéreant in séculum séculi:

Tu autem Altíssimus * in æternum, Dómine;

Quóniam eccè inimíci tui, Dómine, quóniam eccè ini-

i períbunt, * et dis-
ur omnes qui ope-
niquitátem.
:altábitur sicut uni-
:ornu meum, * et se-
mea in misericórdiâ

espexit óculus meus
s meos, * et in in-
ibus in me malignán-
ıdiet auris mea.
s ut palma florébit, *
drus Líbani multipli-

áti in domo Dómini, *
s domûs Dei nostri
ıt.
ıc multiplicabuntur
ctâ úberi, * et benè
:s erunt,
mnúntient quóniam
Dñus Deus noster, *
:st iníquitas in eo.
PSALMUS 135.
ıtoris et providi bene-
misericordiam ejus
commendant.
'EMINI Dómino quó-
ınus, * quóniam in æ-
misericórdia ejus.
témini Deo deórum, *
a in æternum miseri-
:jus.
témini Dómino do-
n, * quóniam in æter-
ıericórdia ejus;
acit mirabília magna
quóniam in æternum
órdia ejus;
ecit cœlos in intellec-
ıóniam in æternum
órdia ejus;

Qui firmávit terram super aquas, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui fecit luminária magna, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Solem in potestátem diéi, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Lunam et stellas in potestátem noctis, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Divisio Psalmi 135.

[CONFITEMINI Dómino quóniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;]

Qui percussit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui eduxit Israel de médio eórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

In manu potenti, et bráchio excelso, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui divísit mare rubrum in divisiónes, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et eduxit Israel per médium ejus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et excussit Pharaónem et virtútem ejus in mari rubro, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui traduxit pópulum suum per desertum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui percussit reges magnos, * quóniam in æternum

misericórdia ejus;
Et occídit reges fortes, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Et Og regem Basan, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Et dedit terram eórum hæreditátem, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Hæreditátem Israel servo suo, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Quia in humilitáte nostrâ memor fuit nostrî, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Et redémit nos ab inimícis nostris, * quóniam in æternum misericórdia ejus;
Qui dat escam omni carni, * quóniam in æternum misericórdia ejus.
Confitémini Deo cœli, * quóniam in æternum misericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

In Feriis Quadrag. dicitur Canticum Móysi. *Exod.* 15.

Israel ab Ægypto liberatus grates Deo rependit: Christianus baptismo ablutus, victoris Christi laudes celebrat.

Cantemus Dómino, glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.
Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.
Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.
Dóminus quasi vir pugnátor; * Omnípotens nomen ejus.
Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare; * electi príncipes ejus submersi sunt in mari rubro.
Abyssi operuérunt eos, * descendérunt in profundum quasi lapis.
Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine; * déxtera tua, Dómine, percussit inimícum.
Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuisti adversários tuos, * misisti iram tuam quæ devorávit eos sicut stípulam.
Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ; * stetit unda fluens, congregátæ sunt abyssi in médio mari.
Dixit inimícus: Pérsequar, et comprehendam; * dívidam spólia, implébitur ánima mea.
Evaginábo gládium meum, * interficiet eos manus mea.
Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare, * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

símilis tuî in fórtibus,
e ? * quis símilis tuî,
cus in sanctitáte, ter-
atque laudábilis, et
mirabília ?
ndisti manum tuam,*
rávit eos terra.
fuisti in misericórdiâ
pulo quem redemis-
portasti eum in forti-
tuâ ad habitáculum
n tuum.
ndérunt pópuli, et
nt; * dolóres obtinué-
bitatóres Philísthiim.
conturbáti sunt prín-
dom, robustos Moab
t tremor; * obrigué-
nnes habitatóres Chá-

at super eos formído
or : * in magnitúdine
tui fiant immóbiles
apis;
ec pertránseat pópu-
is, Dómine, * donec
nseat pópulus tuus is-
n possedisti.
odúces eos, et plantá-
monte hæreditátis
irmíssimo habitáculo
od operátus es, Dñe,
tuárium tuum, Dómi-
uod firmavérunt ma-
e.
ninus regnábit * in æ-
n et ultrà.
essus est enim eques
cum cúrribus et e-
is ejus in mare, * et
t super eos Dóminus
naris;

Fílii autem Israel ambu-
lavérunt per siccum * in mé-
dio ejus.

[*In Festis semidupl. et simpl. et in Feriis temporis Paschalis, dicitur sequens*

Canticum. *Eccli.* 39.

Infinita potentia et scientia Creatoris.

Collaudate cánticum, * et benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * et confitémini illi in voce labiórum vestrórum, et in cánticis labiórum, et cítharis;

Et sic dicétis in confessióne : * Opera Dómini universa bona valdè.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries : * et in sermóne oris illíus sicut exceptória aquárum;

Quóniam in præcepto ipsíus placor fit, * et non est minorátio in salúte ipsíus.

Opera omnis carnis coràm illo, * et non est quidquam abscónditum ab óculis ejus.

A século usquè in séculum réspicit, * et nihil est mirábile in conspectu ejus.]

Psalmus 134.

Israel beneficiis cumulatus : Idolorum vanitas.

Laudate nomen Dómini; * laudáte, servi, Dóminum;

Qui statis in domo Dñi, * in átriis domûs Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia

bonus Dñus ; * psállite nómini ejus, quóniam suáve;

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi ;

Quia ego cognóvi quòd magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, in terrâ, in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit ;

Qui prodúcit ventos de thesauris suis ; * qui percussit primogénita Ægypti ab hómine usquè ad pecus ;

Et misit signa et prodígia in médio tuî, Ægypte, * in Pharaónem, et in omnes servos ejus ;

Qui percussit gentes multas, * et occídit reges fortes,

Sehon regem Amorrhæórum, et Og regem Basan, * et ómnia regna Chánaan :

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in æternum : * Dómine, memoriále tuum in generatiónem et generatiónem ;

Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquentur : * óculos habent, et non vidébunt :

Aures habent, et non áudient ; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino : * domus Aaron, benedícite Dómino :

Domus Levi, benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedictus Dñus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Preces, quandò dicuntur, habentur in Ordinario Breviarii.

Oratio, quandò propria non assignatur, dicitur de Dominicâ præcedenti ; et sic in aliis Horis et Feriis.

AD PRIMAM.

Ant. ut in Proprio ; et sic in aliis Feriis.

PSALMUS 8.

Christi excellentia, dignitas et imperium in omnes creaturas.

DOMINE Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universâ terrâ !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuó-

lunam et stellas quæ
asti :
l est homo, quòd me-
ejus? * aut filius hó-
juóniam vísitas eum?
iisti eum paulò minùs
elis, glóriâ et honóre
sti eum, * et consti-
ım super ópera má-
uárum.
ia subjecisti sub pé-
jus, * oves et boves
as, insuper et pécora

ıcres cœli, * et pisces
jui perámbulant sé-
naris.
ine Dóminus noster, *
ıdmirábile est nomen
ı universâ terrâ !

Psalmus 76.

itio spirituális ex fi-
i in Deum et ipsius
enignitate sumpta.

meâ ad Dóminum cla-
voce meâ ad Deum,
ıdit mihi.
lie tribulatiónis meæ
exquisívi, mánibus
octe contra eum; * et
m deceptus.
uit consolári ánima
memor fui Dei, et de-
s sum, et exercitátus
defécit spíritus meus.
cipavérunt vigílias ó-
i; * turbátus sum, et
m locútus.
távi dies antíquos; *
os æternos in mente

neditátus *sum nocte*
cum corde meo; * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Nunquid in æternum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in irâ suâ misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excelsi.

Divisio Psalmi 76.

Memor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum;

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua; * quis Deus magnus sicut Deus noster?

Tu es Deus, qui facis mirabília, * notam fecisti in pópulis virtútem tuam:

Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, * filios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt, * et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum; * vocem dedérunt nubes;

Etenim sagittæ tuæ tránseunt; * vox tonítrui tui in rotâ.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ; * commóta

est, et contremuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis; * et vestígia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum * in manu Móysi et Aaron.

Capitulum et reliqua ut in Ordinario Breviarii.

AD TERTIAM.

Ant. ut in Proprio; et sic in aliis Feriis.

Psalmus 24.

Oratio pœnitentis veniam à Deo, et opem contra cupiditates implorantis.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam; * Deus meus, in te confído, non erubescam:

Neque irrídeant me inimíci mei; * étenim universi qui sústinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi, * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tuâ, et doce me, * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum quæ à século sunt.

Delicta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm misericórdiam tuam meménto meî tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in viâ:

Díriget mansuétos in judício, * docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini misericórdia et véritas, * requiréntibus testamentum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

Divisio Psalmi 24.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in viâ quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum; * et testamentum ipsius, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum, * quóniam ipse evellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére meî, * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt, * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum, * et dimitte universa delicta mea:

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me:

tódi ánimam meam,
e me; * non erubes-
quóniam sperávi in te.
ocentes et recti adhæ-
mihi, * quia sustínui

ra, Deus, Israel, *
nibus tribulatiónibus

PSALMUS 95.
æ, pro Christi ad-
et gentium vocatióne,
canticum.
TE Dómino cánticum
: * cantáte Dómino,
terra.
táte Dómino, et bene-
nómini ejus; * an-
e de die in diem sa-
ejus:
untiáte inter gentes
a ejus, * in ómnibus
s mirabília ejus;
niam magnus Dñus,
lábilis nimis; * ter-
est super omnes deos.
niam omnes dii gén-
æmónia; * Dóminus
cœlos fecit.
féssio et pulchritúdo
spectu ejus; * sancti-
et magnificéntia in
icatióne ejus.
rte Dómino, pátriæ
m, afferte Dómino
n et honórem: * af-
Dómino glóriam nómi-
s.
ite hóstias, et introíte
a ejus: * adoráte Dó-
n in átrio sancto ejus.
mmoveátur à fácie ejus

universa terra; * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli et exultet terra, commoveátur mare et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt;

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit, * quóniam venit judicáre terram:

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte suâ.

Capitul. etc. habentur in Proprio; et sic in aliis Feriis.

Preces, si dicendæ sint, habentur in Ordinario Breviarii, et sic ad alias horas.

AD SEXTAM.

Ant. ut in Proprio; et sic in aliis Feriis.

PSALMUS 46.

Christus, victis inferis et idololatriâ, cœlum triumphans ingreditur.

OMNES gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis;

Quóniam Dóminus excelsus, terríbilis: * Rex magnus super ómnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob quam diléxit.

Ascendit Deus in júbilo, * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite; * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus, * psállite sapienter.

Regnábit Deus super gentes; * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

PSALMUS 97.

Primus et secundus Christi adventus.

CANTATE Dño cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum; * in conspectu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra; * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dño in cítharâ, in cítharâ, * et voce psalmi,

In tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ: * jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare et plenitúdo ejus, * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu; simul montes exultábunt à conspectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítiâ, * et pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98.

Christi regnum super omnes populos: Christo servierunt patres antiqui.

DOMINUS regnávit, irascantur pópuli; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * et excelsus super omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, * quóniam terríbile et sanctum est; et honor regis judícium díligit.

Tu parasti directiónes; * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabellum pedum ejus; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus, * et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in columnâ nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuisti eis, et ulcis-

mnes adinventió-
a.
Dóminum Deum
et adoráte in mon-
ejus; * quóniam
óminus Deus nos-

etc. *habentur in*
et sic in aliis Feriis.
) NONAM.
in Proprio; et sic
eriis.
almus 52.
generis humani;
toris adventus ex-
optatur.
insípiens in corde
n est Deus.
ti sunt et abomi-
cti sunt in iniqui-
non est qui fáciat

e cœlo prospexit
os hóminum, * ut
st intélligens, aut
Deum.
declinavérunt, si-
es facti sunt: * non
ciat bonum, non
ad unum.
scient omnes qui
iniquitátem, * qui
plebem meam ut
nis?
on invocavérunt: *
davérunt timóre,
rat timor.
m Deus dissipávit
m qui homínibus
confúsi sunt, quó-
s sprevit eos.
bit ex Sion salu-

táre Israel? * cùm convér-
terit Deus captivitátem ple-
bis suæ, exultábit Jacob, et
lætábitur Israel.

Psalmus 72.

Mysterium providentiæ de improborum in hâc vitâ felicitate, ad consolationem bonorum revelatur.

Quam bonus Israel Deus * his qui recto sunt corde!
Mei autem penè moti sunt pedes, * penè effúsi sunt gressus mei;
Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns;
Quia non est respectus morti eórum, * et firmamentum in plagâ eórum.
In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabuntur.
Ideò ténuit eos supérbia; * operti sunt iniquitáte et impietáte suâ.
Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum; * transiérunt in affectum cordis.
Cogitavérunt et locúti sunt nequítiam; * iniquitátem in excelso locúti sunt.
Posuérunt in cœlum os suum, * et lingua eórum transívit in terrâ.
Ideò convertétur pópulus meus hìc; * et dies pleni invenientur in eis.
Et dixérunt: Quómodò scit Deus? * et, si est sciéntia in Excelso?
Ecce ipsi peccatóres et a-

bundantes in século * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergò sine causâ justificávi cor meum, * et lavi inter innocentes manus meas;

Et fui flagellátus totâ die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic, * eccè natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc: * labor est ante me,

Donec intrem in sanctuárium Dei, * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuisti eis; * dejecisti eos dùm allevarentur.

Quómodò facti sunt in desolatiónem! * súbitò defecérunt; periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine; * in civitáte tuâ imáginem ipsórum ad níhilum rédiges;

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt; * et ego ad níhilum redactus sum, et nescívi.

Ut jumentum factus sum apud te, * et ego semper tecum.

Divisio Psalmi 72.

Tenuisti [Dómine] manum déxteram meam, et in voluntáte tuâ deduxisti me, * et cum glóriâ suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * et à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea et cor meum; * Deus cordis mei, et pars mea, Deus, in æternum.

Quia eccè qui elongant se à te, períbunt; * perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis filiæ Sion.

Capitul. etc. habentur in Proprio; et sic in aliis Feriis.

AD VESPERAS.

Psalmus 114.

Vitæ præsentis tribulationes, æternæ desiderium.

Dilexi, * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * et perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni; * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus; * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea,

em tuam, * quia Dó-
enefécit tibi;
erípuit ánimam me-
norte, * óculos meos
nis, pedes meos à

bo Dómino * in re-
vórum.
Psalmus 120.
inus Ecclesiæ custos.
óculos meos in
, * undè véniet auxí-
hi.
ium meum à Dómi-
i fecit cœlum et ter-

det in commotiónem
tuum, * neque dor-
ui custódit te.
non dormitábit ne-
miet, * qui custódit

inus custódit te, Dó-
rotéctio tua * super
déxteram tuam.
diem sol non uret
eque luna per noc-

inus custódit te ab
alo: * custódiat áni-
am Dóminus.
inus custódiat intrói-
um et éxitum tuum, *
, nunc, et usquè in
n.
Psalmus 123.
æ à periculis ereptæ
gratiarum actio.
uia Dóminus erat in
dicat nunc Israel: *
ia Dóminus erat in

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutissent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra, * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

Psalmus 125.

E captivitate redux Israel, et jugo peccati solutus fidelis, in Deo exultat.

In convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant et flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos suos.

PSALMUS 136.

Israel in captivitate gemens; lugens in seculo Christianus, suam uterque Jerusalem desiderat.

SUPER flúmina Babylónis, illic sédimus, * et flévimus cùm recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra;

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini * in terrâ aliénâ?

Si oblítus fúero tuî, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea faúcibus meis, * si non meminero tuî;

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem:

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usquè ad fundamentum in eâ.

Fília Babylónis mísera, * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam quam retribuísti nobis.

Beátus qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Capit. Hymnus, Versic. Ant. ad Magnificat, *Preces etc. habentur in Proprio et Ordinario; et sic in aliis Feriis.*

AD COMPLETORIUM.

Ante Pascha, Ant. 2. D. Justum.

PSALMUS 6.

Oratio pœnitentis, Dei misericordiam implorantis.

DOMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in irâ tuâ corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valdè; * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte qui memor sit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus, * inveterávi inter omnes inimícos meos.

dite à me, omnes
rámini iniquitátem,*
n exaudívit Dóminus
letûs mei.
dívit Dóminus de-
nem meam: * Dó-
ratiónem meam sus-

escant et conturben-
mentcr omnes ini-
i: * convertantur et
ant valdè velóciter.

Psalmus 7.

non rependendæ: justos manet; malos interitus.

e Deus meus, in te
: * salvum me fac
ibus persequéntibus
líbera me.
andò rápiat ut leo
meam, * dùm non
rédimat, neque qui
fáciat.
ine Deus meus, si
d: * si est iníquitas
bus meis:
ddidi retribuéntibus
la, * décidam méri-
inimícis meis inánis:
quátur inimícus áni-
eam, et comprehen-
conculcet in terrâ
neam, * et glóriam
in púlverem dedú-

ge, Dómine, in irâ
t exaltáre in fínibus
rum meórum.
urge, Dómine Deus
in præcepto quod
ti.

Et synagóga populórum circúmdabit te; * et propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos: * júdica me, Dómine, secundùm justítiam meam, et secundùm innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum; * et diriges justum, scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Divisio Psalmi 7.

Deus judex justus, fortis et pátiens, * nunquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum tetendit, et parávit illum:

Et in eo parávit vasa mortis; * sagittas suas ardéntibus effécit.

Eccè partúriit injustítiam; * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit et effódit eum, * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descendet.

Confitébor Dómino secundùm justítiam ejus, * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Ante Pasch., *Ant.* Justum adjutórium meum à

Dómino, qui salvos facit rectos corde. *Ps.* 7.

Hymnus et reliqua, ut in Ordinario Breviarii.

FERIA TERTIA
AD OFFICIUM NOCT.
IN I. NOCTURNO.
PSALMUS 14.

Quibus virtutum exercitiis salus obtineatur.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine máculâ, * et operátur justítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde suo; * qui non egit dolum in linguâ suâ;

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit adversùs próximos suos.

Ad níhilum deductus est in conspectu ejus malignus; * timentes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, et non décipit; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

PSALMUS 18.

Mundi et Ecclesiæ, legis et evangelii præclarissimum encomium.

COELI enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi eructat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum.

Et ipse tanquàm sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, et occursus ejus usquè ad summum ejus; * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Divisio Psalmi 18.

LEX Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multùm, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea; * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me,

et

énis parce servo tuo.
ꞏi non fúerint domi-
nc immaculátus ero,
dábor à delicto má-

·unt ut compláceant
oris mei, * et medi-
·dis mei in conspec-
emper.
ne, adjútor meus, *
uptor meus.

I. NOCTURNO.

Psalmus 71.

*n omnes gentes, æ-
n, pacificum felix-
que regnum.*

judícium tuum regi
t justítiam tuam fi-
,
áre pópulum tuum
iâ, * et páuperes tuos
io.
piant montes pacem
, * et colles justí-

ábit páuperes pópu-
lvos fáciet fílios páu-
* et humiliábit ca-
órem.
ermanébit cum sole
lunam, * in genera-
generatiónem.
endet sicut plúvia in
* et sicut stillicídia
a super terram.
ur in diébus ejus jus-
abundántia pacis, *
uferátur luna.
minábitur à mari us-
nare, * et à flúmine
d términos orbis ter-

rs verna.

Coram illo prócident Æthíopes, * et inimíci ejus terram lingent.

Divisio Psalmi 71.

Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent; * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * et páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi; * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum; * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terrâ in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus; * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestátis ejus in ætermum; *

et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

PSALMUS 100.

Benè vivendi norma: Christi regnum, ultimumque ejus judicium.

MISERICORDIAM et judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam, et intélligam in viâ immaculátâ, * quandò vénies ad me.

Perambulábam in innocéntiâ cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injustam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinantem à me malignum non cognoscébam.

Detrahentem secrétò próximo suo, * hunc persequébar.

Superbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum: * ámbulans in viâ immaculátâ, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

IN III. NOCT

PSALMUS 1

Deus suos è varii liberare et donis amat.

CONFITEMINI Dó niam bonus, * qu séculum misericó

Dicant qui rede à Dómino, * quos r manu inimíci;

Et de regiónibu gávit eos, * à sol occásu, ab aquilón

Erravérunt in s in inaquóso: * via habitáculi non in

Esurientes, et s ánima eórum in i cit.

Et clamavérunt num cùm tribulare de necessitátibus e puit eos.

Et deduxit eos rectam, * ut irent tem habitatiónis.

Confiteantur Do sericórdiæ ejus, * lia ejus fíliis hómi

Quia satiávit án nem, * et ániman tem satiávit bonis.

Sedentes in te umbrâ mortis, * mendicitáte et ferr

Quia exacerbav quia Dei, * et con tíssimi irritavérun

Et humiliátum c ribus cor eórum: sunt, nec fuit qui

amavérunt ad Dó-
:ùm tribularentur;*
ecessitátibus eórum
t eos.
uxit eos de ténebris,
à mortis; * et víncu-
a disrúpit.
visio Psalmi 106.
eantur Dómino mi-
iæ ejus,* et mirabí-
ilïis hóminum;
contrívit portas æ-
t vectes férreos con-

pit eos de viâ iniqui-
:um; * propter in-
enim suas humiliáti

:m escam abominá-
ima eórum,* et ap-
uavérunt usquè ad
nortis;
mavérunt ad Dómi-
n tribularentur,* et
ssitátibus eórum li-
eos.
verbum suum, et
eos,* et erípuit eos
itiónibus eórum.
teantur Dómino mi-
liæ ejus, * et mira-
is filiis hóminum.
críficent sacrifícium
' et annúntient ópe-
in exultatióne.
descendunt mare in
, * faciéntes ópera-
in aquis multis;
vidérunt ópera Dó-
et mirabília ejus in
lo.
et stetit spíritus pro-
cellæ,* et exaltáti sunt fluc-
tus ejus.

Ascendunt usquè ad cœ-
los, et descendunt usquè
ad abyssos; * ánima eórum
in malis tabescébat:

Turbáti sunt, et moti sunt
sicut ébrius; * et omnis sa-
piéntia eórum devoráta est:

Et clamavérunt ad Dómi-
num cùm tribularentur, * et
de necessitátibus eórum e-
duxit eos.

Et státuit procellam ejus
in auram,* et siluérunt fluc-
tus ejus;

Et lætáti sunt quia silué-
runt: * et deduxit eos in
portum voluntátis eórum.

Altera divisio Ps. 106.

Confiteantur Dómino mi-
sericórdiæ ejus,* et mirabí-
lia ejus filiis hóminum.

Et exaltent eum in ecclé-
siâ plebis, * et in cáthedrâ
seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in deser-
tum,* et éxitus aquárum in
sitim:

Terram fructíferam in sal-
súginem,* à malítiâ inhabi-
tántium in eâ.

Pósuit desertum in stagna
aquárum, * et terram sine
aquâ in éxitus aquárum;

Et collocávit illic esurien-
tes, * et constituérunt civi-
tátem habitatiónis,

Et seminavérunt agros,
et plantavérunt víneas, * et
fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, et mul-

tiplicáti sunt nimis, * et jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * et vexáti sunt à tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes, * et erráre fecit eos in ínvio, et non in viâ.

Et adjúvit páuperem de inópiâ, * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabuntur; * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

AD LAUDES.

PSALMUS 23.

Supremi omnium Domini Christi ascensio in cœlum; quibus virtutibus cum illo ascendamus.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo;

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * et misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generáti
réntium eum, * quæ
fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas,
pes, vestras, et ele
portæ æternáles; * et
bit Rex glóriæ.

Quis est iste Re
æ? * Dóminus fortis
tens, Dóminus po
prælio.

Attóllite portas,
pes, vestras, et ele
portæ æternáles; * et
bit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex
æ? * Dóminus virtut
est Rex glóriæ.

PSALMUS 84.

*Israel è captivitate l
Redemptoris advent
poscit.*

BENEDIXISTI, Dómi
ram tuam, * avertisti
vitátem Jacob.

Remisisti iniquitá
bis tuæ, * operuisti
peccáta eórum.

Mitigasti omnem
tuam, * avertisti ab i
gnatiónis tuæ.

Converte nos, De
táris noster, * et ave
tuam à nobis.

Nunquid in ætern
céris nobis? * aut e
iram tuam à genera
generatiónem?

Deus, tu convers
ficábis nos, * et pl
lætábitur in te.

Ostende nobis, I

órdiam tuam,* et sa-
uum da nobis.
am quid loquátur in
minus Deus; * quó-
quétur pacem in ple-
am,
per sanctos suos,* et
jui convertuntur ad

mtamen propè ti-
eum salutáre ipsíus,*
bitet glória in terrâ

ricórdia et véritas
érunt sibi : * justítia
osculátæ sunt.
tas de terrâ orta est,*
itia de cœlo prospe-

im Dóminus dabit
tátem;* et terra nos-
it fructum suum.
tia ante eum ambulá-
t ponet in viâ gressus

Psalmus 96.

primus et secundus ntus: ipse Rex exal- super omnes deos et ab angelis adorandus.

ıus regnávit, exultet
* lætentur ínsulæ

es et calígo in circúi-
:* justítia et judícium
tio sedis ejus.
s ante ipsum præcé-
et inflammábit in cir-
nimícos ejus.
xérunt fúlgura ejus
rræ : * vidit, et com-
st terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant sculptília,* et qui gloriantur in simulácris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, et lætáta est Sion:* et exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum:* custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

In Feriis Quadragesimæ,

Canticum *Ezechiæ.* Is. 38.

Humanæ vitæ fragilitas: in manu Dei sunt dies nostri.

Ego dixi : In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi:* quæsívi resíduum annórum meórum.

Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terrâ vivéntium : * non aspíciam hómi-

nem ultrà, et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est à me, * quasì tabernáculum pastórum.

Præcísa est, velut à texente, vita mea; dùm adhuc ordírer succídit me: * de manè usquè ad vésperam fínies me.

Sperábam usquè ad manè, quasì leo sic contrívit ómnia ossa mea: * de manè usquè ad vésperam fínies me.

Sicut púllus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut columba.

Attenuáti sunt óculi mei suspicientes in excelsum: * Dómine, vim pátior, responde pro me.

Quid dicam, aut quid respondébit mihi, * cùm ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, sì sic vívitur, et in tálibus vita spíritûs mei, * corrípies me, et vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima: * tu autem eruisti ánimam meam ut non períret:

Projecisti post tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te; * non expectábunt, qui descendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódiè: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac; * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

[*In Festis semiduplicibus et simpl. et in Feriis temporis Pasch.*, Canticum. Eccli. 36. *Oratio pro salute Israel, et conversione gentium.*

Miserere nostrî, Deus ómnium, et réspice nos, * et ostende nobis lucem miseratiónum tuárum;

Et immitte timórem tuum super gentes quæ non exquisiérunt te, * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, et enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspectu eórum sanctificátus es in nobis, * sic in conspectu nostro magnificáberis in eis;

Ut cognoscant te, * sicut et nos cognóvimus quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, et immúta mirabília: * glorífica manum, et bráchium dextrum.

Excita furórem, et effunde iram: * tolle adversárium, et afflíge inimícum.

Festína tempus, et me-

finis, * ut enarrent
ia tua.
à flammæ devorétur
rátur; * et qui péssi-
lebem tuam, invé-
erditiónem.
ere caput príncipum
rum, * dicéntium :
: álius præter nos.
rega omnes tribus Ja-
ut cognoscant quia
t Deus, nisi tu, et
it magnália tua ;
ereditábis eos,* sicut
o.
rére plebi tuæ, super
ıvocátum est nomen
et Israel, quem coæ-
rimogénito tuo.
:ére civitáti sanctifi-
tuæ Jerúsalem, * ci-
quiéi tuæ.
: Sion inenarrabíli-
bis tuis, * et glóriâ
ulum tuum.]
PSALMUS 150.
s omnimodè lau-
dandus.
TE Dóminum in sanc-
: * laudáte eum in
nto virtútis ejus.
áte eum in virtúti-
s : * laudáte eum se-
multitúdinem mag-
s ejus.
áte eum in sono tu-
udáte eum in psal-
cítharâ.
áte eum in tympano
) : * laudáte eum in
et órgano.
áte eum in cymbalis
benesonántibus; laudáte e-
um in cymbalis jubilatió-
nis : * omnis spíritus laudet
Dóminum.

AD PRIMAM.

PSALMUS 34.

Christus pro nobis patiens ab hostibus liberari deprecatur.

JUDICA, Dómine, nocentes me, * expugna impugnantes me.

Apprehende arma et scutum, * et exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, et conclúde adversùs eos qui persequuntur me; * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundantur et revereantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, * et confundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tanquàm pulvis ante fáciem venti, * et ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ, et lúbricum, * et ángelus Dómini pérsequens eos ;

Quóniam gratis absconderunt mihi intéritum láquei sui, * supervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; et cáptio quam abscondit apprehendat eum, * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * et delec-

tábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum et páuperem à diripiéntibus eum.

Divisio Psalmi 34.

SURGENTES testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molesti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam; * quasi lugens et contristátus sic humiliábar.

Et adversùm me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagella, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti; tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quandò respícies? * restítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in Ecclésiâ magnâ: * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversantur mihi iníquè, * qui odérunt me grátis, et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur; * et in iracúndiâ terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas à me.

Altera Divisio Ps. 34.

EXURGE, et intende judício meo, * Deus meus et Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secundùm justítiam tuam, Dómine Deus meus; * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubescant et revereantur simul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confusióne et reveréntiâ * qui magna loquuntur super me.

Exultent et lætentur qui volunt justítiam meam; * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

AD

AD TERTIAM.

Psalmus 25.

*æ fidelis ab iniquis ve-
æ humilis apud Deum
querela.*

ca me, Dómine, quó-
ego in innocéntiâ meâ
sus sum; * et in Dó-
sperans, non infirmá-

ba me, Dómine, et
me: * ure renes meos
meum;

óniam misericórdia
ate óculos meos est, *
nplácui in veritáte tuâ.
n sedi cum concílio
ítis, * et cum iniqua
tibus non introíbo.
ívi ecclésiam malig-
um, * et cum ímpiis
edébo.
vábo inter innocentes
is meas, * et circúmda-
táre tuum, Dómine;
áudiam vocem laudis, *
arrem universa mirabí-
ia.
ómine, dilexi decórem
is tuæ, * et locum ha-
iónis glóriæ tuæ.
perdas cum ímpiis,
, ánimam meam, * et
viris sánguinum vitam
n;
quorum mánibus ini-
ites sunt: * déxtera có-
repléta est munéribus.
go autem in innocéntiâ
ingressus sum, * rédi-
ne, et miserére meì.
s meus stetit in *direc-*to: * in ecclésiis benedicam
te, Dómine.

Psalmus 49.

Secundus Christi adventus: abrogatio legis; cultus externus sine interno Deum nil juvat.

Deus deórum Dóminus locútus est; * et vocávit terram à solis ortu usquè ad occásum.

Ex Sion * spécies decóris ejus.

Deus manifestè véniet; * Deus noster, et non silébit.

Ignis in conspectu ejus exardescet, * et in circúitu ejus tempestas válida.

Advocábit cœlum desursùm, et terram, * discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus, * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, et loquar; Israel, et testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te; * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tuâ vítulos, * neque de grégibus tuis hircos;

Quóniam meæ sunt omnes feræ sylvárum, * jumenta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi; * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Nunquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis, * et redde Altíssimo vota tua.

Et invoca me in die tribulatiónis; * éruam te, et honorificábis me.

Divisio Psalmi 49.

PECCATORI autem dixit Deus: * Quarè tu enarras justítias meas, et assúmis testamentum meum per os tuum?

Tu verò odísti disciplínam, * et projecisti sermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, et adversùs filium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecisti, et tácui.

Existimasti iníquè quòd ero tuî símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscimini Deum; * nequandò rápiat, et non sit qu[...]piat.

Sacrifícium laudis [...]rificábit me; * et illi[...] quo ostendam illi sa[...] Dei.

AD SEXTAM.

PSALMUS 36.

Lex Dei perseverante[...] vanda. Bonorum et [...] rum quàm dispar st[...] exitus.

NOLI æmulári in [...]nántibus, * neque zel[...] facientes iniquitátem;

Quóniam tanquàm [...]num velóciter arescen[...] quemádmodùm ólera [...]rum citò décident.

Spera in Dómino, [...] bonitátem; * et inhábi[...]ram, et pascéris in [...] ejus.

Delectáre in Dóm[...] et dabit tibi petitióne[...]dis tui.

Revéla Dómino vi[...]am, et spera in eo; * [...] se fáciet.

Et edúcet quasi [...] justítiam tuam, et ju[...] tuum tanquàm meríd[...] súbditus esto Dómi[...] ora eum.

Noli æmulári in [...] prosperátur in viâ su[...] hómine faciente injus[...]

Désine ab irâ, et d[...]que furórem: * noli [...]ri, ut maligneris;

Quóniam qui mali[...]tur, exterminabuntur

; autem Dóminum ,
reditábunt terram.
lhuc pusillùm, et non
ccátor ; * et quæres
ejus, et non invénies.
nuéti autem hæredi-
terram , * et delecta-
in multitúdine pa-

rvábit peccátor jus-
* et stridébit super
ntibus suis.
inus autem irridébit
quóniam próspicit
éniet dies ejus.
lium evaginavérunt
res ; * intendérunt
suum ,
ejíciant páuperem et
, * ut trucídent rec-
de.
lius eórum intret in
ipsórum, * et arcus
confringátur.
us est módicum jus-
super divítias pecca-
multas ,
niam bráchia pecca-
conterentur ; * con-
autem justos Dómi-

Divisio Psalmi 36.
Dóminus dies imma-
um , * et hæréditas
in æternum erit.
confundentur in tém-
alo , et in diébus fa-
turabuntur ; * quia
óres períbunt.
ici verò Dómini mox
norificáti fúerint , et
i,* *deficientes, quem-*
ádmodùm fumus , defícient.

Mutuábitur peccátor , et non solvet ; * justus autem miserétur , et tríbuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram ; * maledicentes autem ei disperibunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigentur , * et viam ejus volet.

Cùm cecíderit , non collidétur ,* quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui , étenim sénui,* et non vidi justum derelictum , nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miserétur, et cómmodat ; * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, et fac bonum, * et inhábita in séculum séculi.

Quia Dóminus amat judícium, et non derelinquet sanctos suos : * in æternum conservabuntur.

Injusti punientur ; * et semen impiórum peribit.

Justi autem hæreditábunt terram , * et inhabitábunt in séculum séculi super eam.

Altera Divisio Ps. 36.

Os justi meditábitur sapiéntiam , * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus ; * et non supplantabuntur gressus ejus.

Considerat peccátor justum , * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, et custódi viam ejus; et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et eccè non erat; * et quæsívi eum, et non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem, * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem disperíbunt simul; * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dño, * et protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos; * et eruet eos à peccatóribus, et salvábit eos, quia speravérunt in eo.

AD NONAM.

Psalmus 108.

Christus Judæ proditori aliisque impiis dignas pœnas prædicit.

Deus, laudem meam ne tacúeris, * quia os peccatóris, et os dolósi super me apertum est.

Locúti sunt adversùm me linguâ dolósâ, et sermónibus ódii circumdedérunt me, * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi; * ego autem orábam.

Et posuérunt adversùm me mala pro bonis, * et ódium pro dilectióne meâ.

Divisio Psalmi 108.

Constitue [Dómine] super eum peccatórem; * et diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * et uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, et mendícent, * et ejiciantur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus; * et diripiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor, * nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne unâ deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iniquitas patrum ejus in conspectu Dómini; * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper: * et dispéreat de terrâ memória eórum;

Pro eo quòd non est recordátus fácere misericór-

' et persecútus est hó-
. ínopem et mendí-
et compunctum corde
.cáre.
lilexit maledictiónem,
et ei; * et nóluit be-
iónem, et elongábi-
eo.
nduit maledictiónem
vestimentum; * et in-
sicut aqua in interióra
et sicut óleum in óssi-
us.
: ei sicut vestimentum
)erítur, * et sicut zona
mper præcíngitur.
: opus eórum qui dé-
ıt mihi apud Dómi-
* et qui loquuntur ma-
ersùs ánimam meam.
:u, Dómine, Dómine,
ecum propter nomen
, * quia suávis est mi-
rdia tua.

Altera Divisio Ps. 108.

RA me, quia egénus et
r ego sum, * et cor
: conturbátum est in-
e.
ut umbra, cùm declí-
ablátus sum; * et ex-
; sum sicut locustæ.
ua mea infirmáta sunt
nio, * et caro mea im-
a est propter óleum.
ego factus sum oppró-
ı illis: * vidérunt me,
vérunt cápita sua.
uva me, Dómine Deus
: * salvum me fac se-
ım misericórdiam tuā.
sciant *quia manus tua*

hæc; * et tu, Dómine, fe-
cisti eam.

Maledícent illi, et tu be-
nedíces: * qui insurgunt in
me, confundantur; servus
autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt
mihi, pudóre; * et operian-
tur sicut diplóide confusióne
suâ.

Confitébor Dómino nimis
in ore meo, * et in médio
multórum laudábo eum;

Quia ástitit à dextris páu-
peris, * ut salvam fáceret à
persequéntibus ánimam me-
am.

AD VESPERAS.

Psalmus 119.

*Justus præsentis vitæ mise-
rias luget et ad patriam
suspirat.*

Ad Dñum cùm tribulárer
clamávi, * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam
meam à lábiis iníquis, * et
à linguâ dolósâ.

Quid detur tibi, aut quid
apponátur tibi * ad linguam
dolósam?

Sagittæ potentis acútæ, *
cum carbónibus desolató-
riis.

Heu mihi, quia incolátus
meus prolongátus est; habi-
távi cum habitántibus Ce-
dar: * multùm íncola fuit
ánima mea.

Cum his qui odérunt pa-
cem, eram pacíficus; * cùm
loquébar illis, impugnábant
me gratìs.

PSALMUS 121.

Spes æternæ vitæ : pax Ecclesiæ desideranda.

LÆTATUS sum in his quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem;

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illùc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israel, ad confitendum nómini Dómini,

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tuâ, * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dñi Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

PSALMUS 132.

Fraternæ concordiæ beatitudo.

ECCÈ quàm bonum, et quàm jucundum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron,

Quod descendit in oram vestimenti ejus; * sicut ros *Hermon*, qui descendit in montem Sion;

Quóniam illìc mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usquè in séculum.

PSALMUS 140.

Orat justus ut sit patiens et tutus ab inimicis.

DOMINE, clamávi ad te, exaudi me; * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspectu tuo : * elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusandas excusatiónes in peccátis,

Cum homínibus operántibus iniquitátem; * et non communicábo cum electis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdiâ, et increpábit me, * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum;

Quóniam adhuc et orátio mea * in beneplácitis eórum.

Absorpti sunt juncti petræ júdices eórum : * áudient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erupta est super terram, * dissipáta sunt ossa nostra secus infernum,

Quia ad te, Dómine, Dó-

-culi mei; * in te
, non áuferas áni-
-am.
-di me à láqueo quem
-nt mihi, * et à scán-
-perántium iniquitá-

-it in retiáculo ejus
-es : * singuláriter
, donec tránseam.
-salmus 141.
-umaná ope destitu-
-ad divinum confugit
-um : vox Christi pa-
tientis.
-neâ ad Dóminum
, * voce meâ ad Dó-
-deprecátus sum.
-do in conspectu ejus
-m meam, * et tri-
-em meam ante ip-
-núntio.
-ficiendo ex me spí-
-eum; * et tu cogno-
-itas meas.
-â hâc quâ ambulá-
abscondérunt lá-
-nihi.
-derábam ad déxte-
vidébam; * et non
cognósceret me.
fuga à me, * et non
requírat ánimam

-ívi ad te, Dñe; *
. es spes mea, pórtio
terrâ vivéntium.
-de ad deprecatió-
-am, * quia humiliá-
-nimis.
-a me à persequén-
-, * quia confortáti
sunt super me.

Educ de custódiâ ánimam meam, ad confitendum nómini tuo; * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

AD COMPLETORIUM.

· *Ante Pasch., Ant.* 7. ç. Tu remisisti.

Psalmus 12.

Animæ fidelis in adversitate deprecatio.

Usquequò, Dñe, oblivísceris me in finem? * úsquequò avertis fáciem tuam à me?

Quándiù ponam consília in ánimâ meâ, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte, * nequandò dicat inimícus meus: Præválui adversùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero; * ego autem in misericórdiâ tuâ sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo: * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 31.

Misericordia Dei peccatorem per gratiam suam justificantis.

Beati quorum remissæ sunt iniquitátes, * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea,* dùm clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua, * conversus sum in ærumnâ meâ, dùm confígitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * et injustítiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor adversùm me injustítiam meam Dómino; * et tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hâc orábit ad te omnis sanctus,* in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, et ínstruam te in viâ hâc quâ gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intellectus.

In camo et fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris, * sperantem autem in Dño misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte, justi; * et gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 78.

Fideles ab infidelibus vexati, opem Dei poscunt.

DEUS, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum, * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum escas volatílibus cœli, * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquàm aquam in circúitu Jerúsalem, * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris; * subsannátio et illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem; * accendétur velut ignis zelus tuus ?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * et in regna quæ nomen tuum non invocavérunt;

Quia comedérunt Jacob,* et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, * citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster ; * et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos;

us esto peccátis
ropter nomen

icant in génti-
it Deus eórum ?
cat in natióni-
Sculis nostris *
nis servórum
ffúsus est.
conspectu tuo*
peditórum..
magnitúdinem
pósside filios
m ;
vicinis nostris
n sinu eórum
ipsórum, *
ravérunt tibi,

pópulus tuus,
iæ tuæ, * con-
in séculum.
ónem et gene-
annuntiábimus
.
., *Ant.* Tu re-
etátem peccáti
c orábit ad te
is. *Ps.* 31.
QUARTA.
IUM NOCT.
OCTURNO.
MUS 9.
ictoriis jàm re-
itias agit, pro
dis opem poscit.
a tibi, Dómine,
meo; * narrá-
abília tua.
et exultábo in
nómini tuo, Al-

In convertendo inimícum meum retrorsùm, * infirmabuntur, et períbunt à fácie tuâ ;

Quóniam fecisti judícium meum, et causam meam; * sedisti super thronum qui júdicas justítiam.

Increpasti gentes, et périit ímpius : * nomen eórum delesti in æternum, et in seculum séculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * et civitátes eórum destruxisti.

Périit memória eórum cum sónitu; * et Dóminus in æternum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum ; * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítiâ.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi, * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum ; * quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter gentes stúdia ejus ;

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est ; * non est oblítus clamórem páuperum.

Divisio Psalmi 9.

MISERERE meî, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis,

Qui exaltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

Exultábo in salutári tuo: * infixæ sunt gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo isto quem abscondérunt, * comprehensus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehensus est peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ obliviscuntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis, * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine, non confortétur homo: * judicéntur gentes in conspectu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos, * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Altera divisio Ps. 9.

UT quid, Dómine, recessisti longè? * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dùm superbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ, * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit
peccátor, * secun
titúdinem iræ suæ
ret.

Non est Deus i
tu ejus; * inquin
viæ illíus in omni

Auferuntur jud
fácie ejus; * ómni
córum suórum
tur.

Dixit enim in co
Non movébor à
ne in generatió
malo.

Cujus maledi
plenum est, et a
ne, et dolo, * s
ejus labor et dolo

Sedet in insídi
vítibus in occultis
terfíciat innocente

Oculi ejus in
respíciunt: * ins
abscóndito quasi l
luncâ suâ.

Insidiátur ut rá
perem; * rápere p
dùm áttrahit eum.

In láqueo suo l
eum: * inclinábit
det, cùm domini
páuperum.

Dixit enim in c
Oblítus est Deus
fáciem suam, ne
finem.

Exurge, Dómi
et exaltétur man
ne obliviscáris pá

Propter quid irr
pius Deum? * dixi

io : Non requíret.
quóniam tu labó-
dolórem consíde-
tradas eos in manus

derelictus est pau-
phano tu eris adjú-

re bráchium pecca-
aligni : * quærétur
illíus, et non in-
.

us regnábit in æ-
et in séculum sé-
eríbitis, gentes, de
us.
érium páuperum e-
Dóminus : * præ-
em cordis eórum
t auris tua,
re pupillo et hú-
t non appónat ul-
ificáre se homo su-
im.

. NOCTURNO.

Salmus 77.

r beneficia olim Ju-
præstita, ut disca-
em in Deo ponere
e mandata obser-
vare.

dite, pópule meus,
eam; * inclináte au-
tram in verba oris

im in parábolis os
loquar propositió-
ítio.
a audívimus, et co-
s ea, * et patres
rravérunt nobis.
unt occultáta à fi-
liis eórum * in generatióne
álterâ.

Narrantes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob, * et legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea filiis suis, * ut cognoscat generátio áltera :

Fílii qui nascentur, et exurgent, * et narrábunt fíliis suis;

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscantur óperum Dei, * et mandáta ejus exquírant;

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava et exásperans :

Generátio quæ non diréxit cor suum, * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Divisio Psalmi 77.

Filii Ephrem intendentes et mittentes arcum, * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testamentum Dei, * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terrâ Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perduxit eos, * et státuit aquas quasi in utre.

Et eduxit eos in nube diéi, * et totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * et adaquávit eos velut in abysso multâ.

Et eduxit aquam de petrâ, * et deduxit tanquàm flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excelsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo ; * dixérunt : Nunquid póterit Deus paráre mensam in deserto ?

Quóniam percussit petram, et fluxérunt aquæ, * et torrentes inundavérunt.

Nunquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo ?

Ideò audívit Dóminus, et dístulit : * et ignis accensus est in Jacob, et ira ascendit in Israel ;

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * et panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántiâ.

Altera divisio Ps

Transtulit [Dóm
Austrum de cœlo ;
duxit in virtúte su
cum.

Et pluit super e
púlverem carnes, *
arénam maris volatíl
náta.

Et cecidérunt in
castrórum eórum,
tabernácula eórum.

Et manducavérun
turáti sunt nimis, et
rium eórum áttulit
non sunt fraudáti à
rio suo.

Adhuc escæ eóru
in ore ipsórum, * et
ascendit super eos.

Et occídit pingu
rum, * et electos Is
pedívit.

In ómnibus his p
runt adhuc, * et no
dérunt in mirabílib
Et defecérunt in
dies eórum, * et ann
cum festinatióne.

Cùm occíderet eo
rébant eum ; * et
bantur, et dilúcul
bant ad eum.

Et rememoráti s
Deus adjútor est e
et Deus excelsus rec
eórum est.

Et dilexérunt eum
suo, * et linguâ suâ
sunt ei.

Cor autem eórum
rat rectum cum eo,

ábiti sunt in testa-
ejus.
autem est miséri-
t propítius fiet pec-
órum, * et non dis-
eos.

II. NOCTURNO.

Ex Psalmo 77. Et
davit [Dóminus] ut
et iram suam, * et
cendit omnem iram

cordátus est quia ca-
, * spíritus vadens,
rédiens.
iès exacerbavérunt
deserto? * in iram
vérunt eum in ina-

nversi sunt, et ten-
it Deum, * et sanc-
ael exacerbavérunt.
sunt recordáti ma-
s, * die quâ redémit
manu tribulantis.
t pósuit in Ægypto
ua, * et prodígia sua
po Táneos.
nvertit in sánguinem
eórum, * et imbres
, ne biberent.
t in eos cœnomyíam,
édit eos; * et ranam,
érdidit eos.
edit ærúgini fructus
, * et labóres eórum
e.
ccídit in grándine ví-
órum, * et moros eó-
pruínâ.
trádidit grándini ju-
*eórum, * et posses-*

siónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ; * indignatiónem, et iram, et tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, et non pepercit à morte animábus eórum, * et jumenta eórum in morte conclúsit;

Et percussit omne primogénitum in terrâ Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Divisio Psalmi 77. Et Abstulit [Dóminus] sicut oves pópulum suum, * et perduxit eos tanquàm gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, et non timuérunt; * et inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem quem acquisívit déxterâ ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes; * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excelsum; * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemádmodùm patres eórum, conversi sunt in ar-

cum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis, * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit, * et ad níhilum redégit valdè Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubì habitávit in homínibus;

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum, * et hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis, * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt, * et víduæ eórum non plorabantur.

Altera divisio Ps. 77. Et

EXCITATUS est tanquàm dórmiens Dóminus, * tanquàm potèns crapulátus à vino.

Et percussit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, * et tribum Ephraim non elégit;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum * in terrâ, quam fundávit in sécula:

Et elégit David servum suum, * et sústulit eum de grégibus óvium.

De post fœtantes accépit eum, * páscere Jacob servum suum, et Israel hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntiâ cordis sui, * et in intelléctibus mánuum suárum deduxit eos.

AD LAUDES.

PSALMUS 5.

Meditatio matutina: ruina impiorum, præmia justorum.

VERBA mea áuribus pércipe, Dómine; * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine: * manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam, * adorábo ad templum sanctum

óre tuo.
deduc me in
* propter ini-
dírige in cons-
am meam ;
non est in ore
as, * cor eórum

n patens est gut-
linguis suis do-
; * júdica illos,

à cogitatiónibus
dùm multitúdi-
ítum eórum ex-
quóniam irrita-
)ómine.
tur omnes qui
e : * in æternum
et habitábis in

buntur in te om-
gunt nomen tu-
iam tu benedí-

scuto bonæ vo-
* coronasti nos.
mus 35.
malitia : justitia
iustorum gloria.
ıstus, ut delin-
metipso : * non
Dei ante óculos

dolósè egit in
ejus, * ut inve-
quitas ejus ad

is ejus iníquitas
nóluit intellíge-
ágeret.
em meditátus est

in cubíli suo : ástitit omni viæ non bonæ ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua, * et véritas tua usquè ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines et jumenta salvábis, Dómine ; * quemádmodùm multiplicasti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ ; * et torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ, * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem : * expulsi sunt, nec potuérunt stare.

Psalmus 64.

Summa Dei beneficentia qui suis cibum parat : Ecclesiæ fœcunditas.

Te decet hymnus, Deus, in Sion ; * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem me-

am : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos ; * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, et assumpsisti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ ; * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris noster : * spes ómnium fínium terræ, et in mari longè ;

Præparans montes in virtúte tuâ, accinctus poténtiâ : * qui conturbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, et timébunt qui hábitant términos à signis tuis : * éxitus matutíni et vésperè delectábis.

Visitasti terram, et inebriasti eam : * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis ; * parasti cibum illórum, quóniam ità est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus ; * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ ; * et campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciósa deserti, * et exultatió
les accingentur.

Indúti sunt aríetes
et valles abundábı
mento : * clamábur
nim hymnum dicent

In Feriis Quadra

CANTICUM Isaiæ. 12

Gratiarum actio pro
ciis Christi Salv

CONFITEBOR tibi, I
quóniam irátus es
conversus est furo
et consolátus es me.

Eccè Deus salvát
us ; * fiduciáliter ag
non timébo.

Quia fortitúdo n
laus mea, Dóminu
factus est mihi in s

Hauriétis aquas in
de fóntibus Salvató
dicétis in die illâ :
mini Dómino, et i
nomen ejus.

Notas fácite in
adinventiónes ejus
mentóte quóniam e
est nomen ejus.

Cantáte Dño, c
magnífice fecit : * an
hoc in universâ terr

Exulta et lauda,
tio Sion, * quia ma
médio tuî sanctus Is

[*In Festis semi*
simpl., et in Feriis t
Pasch. CANTIC. Tob

Deus Rex orbis æter
tigat et miser

MAGNUS es, Dóm
æternum, * et in ón

;num tuum ; .
iiam tu flagellas, et
dedúcis ad ínferos,
:is ; * et non est qui
manum tuam.
témini Dómino, fí-
l, * et in conspectu
ı laudáte eum ;
iiam ídeò dispersit
r gentes quæ ignó-
m, * ut vos enarré-
bília ejus;
ıciátis scire eos, *
n est álius Deus om-
s præter eum.
castigávit nos prop-
uitátes nostras; * et
lvábit nos propter
órdiam suam.
ite ergò quæ fecit
m, et cum timóre et
: confitémini illi; *
ue seculórum exal-
opéribus vestris.
autem in terrâ cap-
meæ confitébor il-
.óniam ostendit ma-
n suam in gentem
ícem.
ertímini ítaque, pec-
, et fácite justítiam
Deo, * credentes
iciat vobiscum mise-
ım suam.
autem, et ánima
in eo lætábimur.
dícite Dóminum,
electi ejus : * ágite
títiæ, et confitémini

Psalmus 146.

Deus, ex suâ in populum suum providentiâ et beneficentiâ laudatur.

Laudate Dóminum, quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucunda decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus, * dispersiónes Israëlis congregábit.

Qui sanat contrítos corde, * et álligat contritiónes eórum ;

Qui númerat multitúdinem stellárum, * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus; * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus; * humílians autem peccatóres usquè ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cítharâ ;

Qui óperit cœlum núbibus, * et parat terræ plúviam ;

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * et herbam servitúti hóminum ;

Qui dat jumentis escam ipsórum, * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timentes eum, *

et in eis qui sperant super misericórdiâ ejus.

AD PRIMAM.

Psalmus 30.

Vox Christi et fidelium se Deo in mœrore committentium.

In te, Dómine, sperávi, non confundar in ætérnum: * in justítiâ tuâ líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abscondérunt mihi, * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spíritum meum: * redemisti me, Dómine, Deus veritátis.

Odisti observantes vanitátes supervácuè; * ego autem in Dómino sperávi.

Exultábo, et lætábor in misericórdiâ tuâ; * quóniam respexisti humilitátem meam, salvasti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusisti me in mánibus inimíci; * statuisti in loco spatióso pedes meos.

Divisio Psalmi 30.

Miserere meî, Dómine, *quóniam tríbulor*: * conturbátus est in irâ óculus meus, ánima mea, et venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea, * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, et vicínis meis valdè; * et timor notis meis.

Qui vidébant me, * forâs fugérunt à me.

Oblivióni datus sum tanquàm mórtuus à corde: * factus sum tanquàm vas pérditum;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu: * in eo dùm convenírent simul adversùm me, accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine; * dixi: Deus meus es tu; in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et à persequéntibus me.

Illustra fáciem tuam super servum tuum: * salvum me fac in misericórdiâ tuâ.

Dómine, non confundar, quóniam invocávi te; * erubescant ímpii, et deducantur in inférnum.

Muta fiant lábia dolósa, * quæ loquuntur adversùs jus-

quitátem, in supér-
: in abusióne.
'tera divisio Ps. 3o.
magna multitúdo
nis tuæ, Dómine, *
abscondisti timénti-

:cisti eis qui sperant
' in conspectu filió-
minum.
ondes eos in abscón-
iéi tuæ * à conturba-
óminum.
:ges eos in taberná-
› * à contradictióne
um.
lictus Dóminus; *
a mirificávit miseri-
ı suam mihi in civi-
nítâ.
utem dixi in exces-
is meæ: * Projectus
ácie oculórum tuó-

exaudisti vocem o-
meæ, * dùm clamá-
te.
te Dóminum, om-
cti ejus; quóniam
ra requíret Dñus, *
uet abundanter fa-
s supérbiam.
ter ágite, et confor-
r vestrum, * omnes
átis in Dómino.
D TERTIAM.
Psalmus 41.
ıus in hoc mundo
ıd cœlestem anhelat
ıtriam, spe salvus.
ıdmodum desiderat
d fontes aquárum, *
ità desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quandò véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dùm dícitur mihi quotídiè: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam; * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usquè ad domum Dei:

In voce exultatiónis et confessiónis, * sonus epulantis.

Quarè tristis es, ánima mea? * et quarè conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, et Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est; * proptéreà memor ero tuî de terrâ Jordánis, et Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ

meæ ; * dicam Deo : Susceptor meus es ;

Quarè oblítus es meî, et quarè contristátus incédo, * dùm afflígit me inimícus ?

Dùm confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei ;

Dùm dicunt mihi per síngulos dies : * Ubì est Deus tuus ?

Quarè tristis es, ánima mea ? * et quarè conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultûs mei, et Deus meus.

PSALMUS 42.

In Deo sperandum : Deo duce, hilariter et confidenter ad altare ejus introeundum.

JUDICA me, Deus, et discerne causam meam de gente non sanctâ : * ab hómine iníquo et dolóso érue me ;

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quarè me repulisti ? et quarè tristis incédo, dùm afflígit me inimícus ?

Emitte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cítharâ, Deus, Deus meus : * quarè tristis es, ánima mea ? et quarè conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultûs mei, et Deus meus.

AD SEXTAM.

PSALMUS 20.

Ecclesia pro Christi regis sui victoriis gratias agit.

DOMINE, in virtúte tuâ lætábitur rex ; * et super salutáre tuum exultábit vehementer.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei, * et voluntáte labiórum ejus non fraudasti eum ;

Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pêtiit à te ; * et tribuisti ei longitúdinem diérum in séculum, et in séculum séculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in séculum séculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino ; * et in misericórdiâ Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes

runt.
os ut clibanum ig-
oore vultûs tui : *
â suâ conturbábit
vorábit eos ignis.
n eórum de terrâ
et semen eórum
ninum ;
n declinavérunt
ı : * cogitavérunt
quæ non potué-
íre.
n pones eos dor-
relíquiis tuis præ-
ltum eórum.
e, Dómine, in
. : * cantábimus et
virtútes tuas.
LMUS 102.
mmensam bonita-
mumera beneficia,
de et ore benedi-
cendus.
ánima mea, Dó-
t ómnia quæ in-
ıt, nómini sancto

, ánima mea, Dó-
et noli oblivisci
ributiónes ejus ;
opitiátur ómnibus
ıus tuis ; * qui sa-
infirmitátes tuas ;
dimit de intéritu
m ; * qui corónat
ricórdiâ et mise-
;
let in bonis desi-
ıum : * renovábi-
ilæ juventus tua.
misericórdias Dó-
et judícium ómni-bus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Divisio Psalmi 102.

MISERATOR et miséricors Dóminus : * longánimis, et multùm miséricors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in æternum comminábitur.

Non secundùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secundùm iniquitátes nostras retribuit nobis;

Quóniam secundùm altitúdinem cœli à terrâ, * corroborávit misericórdiam suam super timentes se :

Quantùm distat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Quómodò miserétur pater filiórum, * misertus est Dóminus timéntibus se;

Quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum : * recordátus est quóniam pulvis sumus.

Homo, sicut fœnum dies ejus : * tanquàm flos agri sic efflorébit ;

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsistet, * et non cognoscet ámpliùs locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab æterno, * et usquè in æternum super timentes eum :

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant

testamentum ejus,

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciendum ea.

Dñus in cœlo parávit sedem suam; * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes ángeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dño.

AD NONAM.

PSALMUS 81.

Injustè jura administrantibus exitium certum.

DEUS stetit in synagógâ deórum; * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem, * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno et pupillo: * húmilem et páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut
moriémini, * et si
de princípibus cad
Surge, Deus, jú
ram; * quóniam tu
tábis in ómnibus gé

PSALMUS 93.

Providentia vindex
tectrix celebr

DEUS ultiónum Dó
Deus ultiónum líbe

Exaltáre, qui júc
ram: * redde retrib
superbis.

Usquequò pecc
Dómine, * úsqueq
catóres gloriabuntu

Effabuntur et lo
iniquitátem, * lo
omnes qui operant
títiam?

Pópulum tuum, l
humiliavérunt, * et
tátem tuam vexavé

Víduam et ádve
terfecérunt, * et
occidérunt.

Et dixérunt: No
bit Dóminus, * nec
get Deus Jacob.

Intellígite, insipi
pópulo; * et stulti,
dò sápite.

Qui plantávit aur
áudiet? * aut qui fin
lum, non consíderat

Qui córripit gent
árguet? * qui docet
nem sciéntiam?

Dóminus scit c
nes hóminum, *
vanæ sunt.

Divisio Psalmi 93.

ɑs homo, quem tu e-
is, Dómine, * et de
uâ docúeris eum;
mítiges ei à diébus
* donec fodiátur pec-
fóvea.
a non repellet Dñus
n suam, * et hæreditá-
ıam non derelinquet;
ıadusquè justítia con-
ır in judícium, * et
ıta illam omnes qui
ıunt corde.
s consurget mihi ad-
malignantes? * aut
abit mecum adversùs
ıtes iniquitátem?
quia Dóminus adjú-
, * paulò minùs habi-
n inferno ánima mea.
licébam: Motus est
ıeus; * misericórdia
ıñe, adjuvábat me.
ındùm multitúdinem
m meórum in corde
* consolatiónes tuæ
vérunt ánimam me-

quid adhæret tibi se-
quitátis, * qui fingis
n in præcepto?
ábunt in ánimam
et sánguinem inno-
condemnábunt.
actus est mihi Dñus
gium, * et Deus meus
tórium spei meæ.
eddet illis iniquitá-
órum; et in malítiâ
disperdet eos: * dis-
illos Dóminus Deus

AD VESPERAS.

Psalmus 122.

Opem Dei implorat justus, tempore tribulationis et tentationis.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Eccè, sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum,

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ; * ità óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostrî.

Miserére nostrî, Dómine, miserére nostrî; * quia multùm repléti sumus despectióne;

Quia multùm repléta est ánima nostra, * oppróbrium abundántibus, et despéctio superbis.

Psalmus 124.

Fidelium Deus ipse tutela: iniqui perituri. Ecclesiæ stabilitas.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, et Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc, nunc, et usquè in séculum;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum, * ut non extendant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israel.

PSALMUS 126.

Frustrà laborat qui sine Deo laborat.

NISI Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquàm sedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit dilectis suis somnum.

Eccè hæréditas Dñi, filii ;* merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, * ità filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis ; * non confundétur cùm loquétur inimícis suis in portâ.

PSALMUS 129.

Oratio pœnitentis veniam à Deo per Christum poscentis.

DE profundis clamávi, ad te, Dómine : * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine ; * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propi est, * et propter lege am sustínui te, Dómir

Sustínuit ánima m verbo ejus, * sperávi ma mea in Dómino.

A custódiâ matutír què ad noctem * sper rael in Dómino ;

Quia apud Dóminu sericórdia, * et copiósa eum redémptio ;

Et ipse rédimet Is ex ómnibus iniquitátil jus.

PSALMUS 130.

Non in se, sed in Domir riandum et speram

DOMINE, non est e tum cor meum, * nec láti sunt óculi mei ;

Neque ambulávi in nis, * neque in mirab super me.

Si non humíliter s bam, * sed exaltávi án meam ;

Sicut ablactátus est matre suâ, * ità retr in ánimâ meâ.

Speret Israel in I no, * ex hoc, nun usquè in séculum.

AD COMPLETORI

Ante Pasch., Ant. Conserva me.

PSALMUS 10.

Animæ in Deo confid ejusque judicia med securitas.

IN Dómino confído : modò dícitis ánimæ

Tráns

nigra in montem si-
sser ?
niam eccè peccatóres
érunt arcum, paravé-
gittas suas in pháre-
ut sagittent in obscú-
os corde.
niam quæ perfecisti,
xérunt; * justus au-
id fecit ?
ninus in templo sanc-
: * Dóminus in cœlo
ejus.
li ejus in páuperem
unt : * pálpebræ ejus
gant filios hóminum.
ninus intérrogat jus-
impium; * qui au-
igit iniquitátem, odit
n suam.
et super peccatóres lá-
: * ignis et sulphur,
itus procellárum, pars
eórum.
niam justus Dómi-
et justítias dilexit : *
tem vidit vultus ejus.

PSALMUS 13.

tio generis humani :
uratoris adventus pos-
tulatur.

insipiens in corde
Non est Deus.
rupti sunt, et abomi-
facti sunt in stúdiis
non est qui fáciat bo-
non est usquè ad u-

ninus de cœlo pros-
super filios hómi-
ut vídeat si est intél-
aut *requírens Deum.*
ars verna.

Omnes declinavérunt, si-
mul inútiles facti sunt : *
non est qui fáciat bonum,
non est usquè ad unum.

Sepulcrum patens est gut-
tur eórum; linguis suis do-
lósè agébant : * venénum ás-
pidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne
et amaritúdine plenum est : *
velóces pedes eórum ad ef-
fundendum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in
viis eórum, et viam pacis
non cognovérunt : * non est
timor Dei ante óculos eó-
rum.

Nonne cognoscent omnes
qui operantur iniquitátem, *
qui dévorant plebem meam
sicut escam panis ?

Dóminum non invocavé-
runt : illic trepidavérunt ti-
móre, ubi non erat timor, *
quóniam Dóminus in gene-
ratióne justâ est.

Consílium ínopis confu-
distis, * quóniam Dóminus
spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salu-
táre Israel ? * cùm avérterit
Dóminus captivitátem ple-
bis suæ, exultábit Jacob,
et lætábitur Israel.

PSALMUS 15.

Christi personam gerens Rex Propheta, ejus prædicit resurrectionem. Pars nostra Deus : nos cum Christo ressuscitabit.

CONSERVA me, Dómine, *
quóniam sperávi in te.

Dixi Dómino : Deus meus es tu , * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terrâ ejus , * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum ; * pósteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus ; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ et cálicis mei : * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris ; * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intellectum : * insuper et usquè ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspectu meo semper ; * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea : * insuper et caro mea requiescet in spe ;

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno , * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ adimplébis me lætitiâ cum vultu tuo : * delectatiónes in déxterâ tuâ usquè in finem.

Ante Pasch., Ant. Conserva me, Dómine, quóniam sperávi in te. *Ps.* 15.

FERIA QUINTA

Ad Officium Noct.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 19.

Christi preces et sacrificium pro suis acceptari, plebs ejus poscit.

Exaudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto , * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui , * et holocaustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secundùm cor tuum , * et omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo , * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus , et hi in equis ; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt ; * nos autem surréximus , et erecti sumus.

Dómine, salvum fac regem ; * et exaudi nos in

die quâ invocavérimus te.

Psalmus 32.

Ad celebrandam Dei creatoris et redemptoris potentiam, providentiam et benignitatem, invitatio.

Exultate, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in citharâ: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * benè psállite ei in vociferatióne;

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium: * misericórdiâ Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt; * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem;

Quóniam ipse dixit, et facta sunt; * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium; * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in æternum manet; * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Divisio Psalmi 32.

Beata gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respexit Dóminus, * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respexit super omnes qui hábitant terram;

Qui finxit singillátim corda eórum; * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem; * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem; * in abundántiâ autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum, * et in eis qui sperant super misericórdiâ ejus;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum; * quóniam adjútor et protector noster est:

Quia in eo lætábitur cor nostrum, * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 67.

Carmen triumphale de Christi et Ecclesiæ victoriis ab Ascensione Christi usquè ad ultimum ejus adventum.

EXURGAT Deus, et dissipentur inimíci ejus ; * et fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epulentur, et exultent in conspectu Dei, * et delectentur in lætítiâ.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei qui ascendit super occásum.

Dóminus nomen illi ; * exultáte in conspectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo ; * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine ; * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conspectu pópuli tui, * cùm pertransíres in deserto,

Terra mota est : * étenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sinai, à fácie Dei Israel.

*Plúviam voluntáriam se*gregábis, Deus, hær tuæ ; * et infirmáta e verò perfecisti eam.

Animália tua habi in eâ : * parasti in dul tuâ páuperi, Deus.

Divisio Psalmi (

DOMINUS dabit verb vangelizántibus * multâ.

Rex virtútum dilec lecti ; * et speciéi dom vídere spólia.

Si dormiátis inter cleros, pennæ col deargentátæ, * et post dorsi ejus in pallóre

Dùm discernit c reges super eam, * dealbabuntur in Selm

Mons Dei, mons pin mons coagulátus, mo guis.

Ut quid suspic montes coagulátos ? * in quo beneplácitun Deo habitáre in eo ; é Dóminus habitábit in

Currus Dei decem bus múltiplex, míllia l tium : * Dóminus in Sina, in sancto.

Ascendisti in altum, ti captivitátem : * acc dona in homínibus.

Etenim non creden inhabitáre Dóminum I

Benedictus Dóminu quotídiè : * prósperu fáciet nobis Deus salut nostrórum.

Deus noster, Deus

li ; * et Dómini Dó-
xitus mortis.
úmtamen Deus con-
; cápita inimicórum
n , * vérticem capilli
bulántium in delictis

it Dóminus : Ex Ba-
onvertam, * conver-
ı profundum maris;
intingátur pes tuus in
ne , * lingua canum
n ex inimícis ab ipso.
érunt ingressus tuos ,
* ingressus Dei mei,
nei qui est in sancto.
ıvenérunt príncipes
ıcti psalléntibus, * in
juvenculárum tym-
riárum.

tera divisio Ps. 67.

:clésiis benedícite Deo
* de fóntibus Israel.
Bénjamin adolescén-
* in mentis excessu.
ncipes Juda, duces eó-
* príncipes Zábulon ,
pes Néphthali.
nda , Deus , virtúti
' confirma hoc, Deus,
operátus es in nobis.
emplo tuo in Jerúsa-
* tibi ófferent reges
ra.
repa feras arúndinis;
egátio taurórum in
populórum, * ut ex-
nt eos qui probáti
ırgento.
sipa gentes quæ bella
t : * vénient legáti ex
to; Æthiópia prævé-
niet manus ejus Deo.

Regna terræ , cantáte Deo; * psállite Dómino:

Psállite Deo qui ascendit super cœlum cœli * ad orientem.

Eccè dabit voci suæ vocem virtútis : * date glóriam Deo.

Super Israel magnificéntia ejus, * et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis; Deus Israel ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ : * benedictus Deus.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 88.

Promissiones Davidi factæ, immutabiles ; in solo Christo adimplendæ.

MISERICORDIAS Dómini * in æternum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo;

Quóniam dixisti : In æternum misericórdia ædificábitur in cœlis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testamentum electis meis, * jurávi David servo meo:

Usquè in æternum præparábo semen tuum; * et ædificábo in generatiónem et generatiónem sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabília tua, Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésiâ sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino ? * símilis erit Deo in filiis Dei ?

Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi ? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris ; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliasti sicut vulnerátum, superbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersisti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra : * orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundasti ;

Aquilónem et mare tu creasti : * Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtiâ : * firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua.

Justítia et judícium præparátio sedis tuæ : * misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam.

Divisio Psalmi 88.

Beatus pópulus qui scit jubilatiónem : * Dñe, in lúmine vultûs tui ambulábunt,

Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * et in justitiâ tuâ exaltabuntur ;

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * et sancti Israel regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixisti : * Pósui adjutórium in potente, et exaltávi electum de plebe meâ.

Invéni David servum meum, * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsius inimícos ejus, * et odiéntes eum in fugam convertam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso, * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu, * Deus meus, et susceptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, * excelsum præ régibus terræ.

In æternum servábo illi misericórdiam meam, * et testamentum meum fidéle ipsi ;

Et ponam in séculum séculi semen ejus, * et thronum ejus sicut dies cœli.

utem dereliquerint
legem meam, * et
iis meis non ambu-
:;
stitias meas profaná-
* et mandáta mea
todíerint,
íbo in virgâ íniqui-
rum, * et in verbé-
eccáta eórum.
icórdiam autem me-
dispergam ab eo, *
nocébo in véritáte

e profanábo testa-
meum, * et quæ
nt de lábiis meis
iam írrita.
ra Divisio Ps. 88.
jurávi in sancto
si David méntiar:
n ejus in æternum
:; * et thronus ejus
in conspectu meo,
cut luna perfecta in
, * et testis in cœlo

erò repulisti et des-
* distulisti christum

isti testamentum
i, * profanasti in
nctuárium ejus.
uxisti omnes sepes
posuisti firmamen-
formídinem.
uérunt eum omnes
ntes viam; * factus
óbrium vicínis suis.
isti déxteram depri-
eum: * lætificasti
nimícos ejus.

Avertisti adjutórium glá-
dii ejus, * et non es auxiliá-
tus ei in bello.

Destruxisti eum ab emun-
datióne; * et sedem ejus in
terram collisisti.

Minorasti dies témporis
ejus: * persudisti eum con-
fusióne.

Usquequò, Dómine, a-
vertis in finem? * exardes-
cet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea subs-
tántia; * nunquid enim va-
nè constituisti omnes filios
hóminum?

Quis est homo qui vivet,
et non vidébit mortem? *
éruet ánimam suam de ma-
nu inferi?

Ubi sunt misericórdiæ
tuæ antíquæ, Dñe,* sicut ju-
rasti David in veritáte tuâ?

Memor esto, Dñe, oppró-
brii servórum tuórum, *
quod contínui in sinu meo,
multárum géntium;

Quod exprobravérunt ini-
míci tui, Dómine, * quod
exprobravérunt commuta-
tiónem christi tui.

Benedictus Dóminus in
æternum: * fiat, fiat.

AD LAUDES.

Psalmus 80.

*Festa piè celebranda: Ju-
dæos infideles dimisit
Deus in desideria cordis
eorum.*

Exultate Deo adjutóri
nostro: * jubiláte Deo Ja-
cob.

Súmite psalmum, et date tympanum, * psaltérium jucundum cum citharâ.

Buccináte in Neoméniâ tubâ, * in insigni die solemnitátis vestræ;

Quia præceptum in Israel est, * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terrâ Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocasti me, et liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: * Israel, si audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terrâ Ægypti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam; * et Israel non intendit mihi.

Et dimísi eos secundùm desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audisset me; * Israel si in viis meis ambulasset,

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliassem, * et super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei; * et erit tempus eórum in sécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * et de petrâ melle saturávit eos.

Psalmus 107.

Christi regnum et victoria, vocatio Gentium ad fidem.

Paratum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo et psallam in glóriâ meâ.

Exurge, glória mea, exurge, psaltérium et cíthara: * exurgam dilúculò.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * et psallam tibi in natiónibus;

Quia magna est super cœlos misericórdia tua, * et usquè ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus, * et super omnem terram glória tua.

Ut liberentur dilecti tui, * salvum fac dexterâ tuâ, et exaudi me.

Divisio Psalmi 107.

Deus locútus est in sancto suo: * exultábo, et dividam Síchimam, et convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manasses; * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda Rex meus: * Moab lebes spei meæ.

dumæam extendam
ientum meum : * mi-
aígenæ amíci facti

dedúcet me in civi-
iunítam ? * quis de-
ne usquè in Idu-
'

ie tu , Deus , qui re-
ios ? * et non exíbis ,
n virtútibus nostris ?
obis auxílium de tri-
ie , * quia vana salus
.
eo faciémus virtú-
et ipse ad níhilum
: inimícos nostros.
eriis Quadragesimæ ,
Annæ I. Reg. 2.
a Dei potestas , sanc-
scientia et magni-
ficentia.
ivit cor meum in
, * et exaltátum est
neum in Deo meo.
ítum est os meum
imícos meos , * quia
um in salutári tuo.
est sanctus , ut est
s ; neque enim est
tra te : * et non est
cut Deus noster.
e multiplicáre loqui
i , gloriantes : * recé-
era de ore vestro ;
Deus scientiárum
s est , * et ipsi præ-
r cogitatiónes.
, fórtium superátus
infirmi accincti sunt

ti priùs pro pánibus

se locavérunt ; * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos ; * et quæ multos habébat fílios , infirmáta est.

Dóminus mortíficat , et vivíficat ; * dedúcit ad ínferos , et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat , * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum , * et de stércore élevat páuperem ;

Ut sédeat cum princípibus , * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ , * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit , et ímpii in ténebris conticescent ; * quia non in fortitúdine suâ roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus ; * et super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ , et dabit impérium regi suo , * et sublimábit cornu christi sui.

[*In Festis semidupl. et simpl. , et in Feriis temporis Pasch. ,* Canticum. I. Paral. 29.

Laudandus Deus supremus omnium Dominus.

Benedictus es , Dómine , Deus Israel patris nostri * ab æterno in æternum.

Tua est, Dómine, magnificéntia, et poténtia, et glória, atque victória; * et tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo sunt et in terrâ, * tua sunt:

Tuum, Dómine, regnum, * et tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, et tua est glória: * tu domináris ómnium.

In manu tuâ virtus et poténtia: * in manu tuâ magnitúdo, et impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * et laudámus nomen tuum ínclitum.]

PSALMUS 147.

Specialis Dei erga Ecclesiam magnificentia.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te;

Qui pósuit fines tuos pacem, * et ádipe frumenti sátiat te;

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit;

Mittit crystallum suam sicut buccellas; * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, et liquefáciet ea: * fla

tus ejus, et fluer

Qui annúntiat

suum Jacob, * ju

judícia sua Israel.

Non fecit táliter

tióni, * et judícia

manifestávit eis.

AD PRIMA

PSALMUS 6(

Ut ab omnibus ge

gnoscatur et laud

exoptat Ec

DEUS miseréatu

et benedícat nobi

minet vultum su

nos, et misereátur

Ut cognoscámu

viam tuam, * in

géntibus salutáre

Confiteantur tib

Deus, * confitear

pópuli omnes.

Lætentur et exul

tes, quóniam júdi

los in æquitáte, *

in terrâ dírigis.

Confiteantur tibi

Deus, confiteantur

puli omnes: * te

fructum suum.

Benedícat nos De

noster, benedícat n

et métuant eum om

terræ.

PSALMUS 8(

Brevitas et miser

vitæ: peccati pæ

tia Dei implo

DOMINE, refúgiu

es nobis, * à gener

generatiónem.

quàm montes fie-
it formarétur terra
; * à século et usquè
um tu es Deus.
rertas hóminem in
item; * et dixisti :
ímini , filii hómi-

iam mille anni ante
uos, * tanquàm dies
a quæ prætériit, et
a in nocte:
pro níhilo haben-
eórum anni erunt.
: sicut herba trán-
anè flóreat et trán-
vésperè décidat, in-
t arescat;
defécimus in irâ
et in furóre tuo tur-
mus.
isti iniquitátes nos-
conspectu tuo, * sé-
rostrum in illumina-
ıltûs tui;
iam omnes dies nos-
cérunt, et in irâ tuâ
us : * anni nostri si-
nea meditabuntur.
annórum nostrórum
, septuaginta anni : *
n in potentátibus ,
ta anni;
npliùs eórum * labor
r.
iiam supervénit man-
, * et corripiémur.
visio Psalmi 89.
ovit potestátem iræ
et præ timóre tuo
iam dinumeráre ?
eram tuam sic no-
tam fac, * et erudítos cor-
de in sapiéntiâ.

Convértere , Dómine ,
úsquequò ? * et deprecábilis
esto super servos tuos.

Repléti sumus manè mi-
sericórdiâ tuâ; * et exultávi-
mus, et delectáti sumus óm-
nibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus
quibus nos humiliasti , *
annis quibus vidimus mala.

Réspice in servos tuos, et
in ópera tua; * et dírige fí-
lios eórum.

Et sit splendor Dómini
Dei nostri super nos : et ópe-
ra mánuum nostrárum diri-
ge super nos; * et opus má-
nuum nostrárum dirige.

AD TERTIAM.

Psalmus 26.

Fidelium fortitudo ex Deo : æternæ vitæ quærenda bona.

Dominus illuminátio mea,
et salus mea; * quem ti-
mébo ?

Dóminus protector vitæ
meæ; * à quo trepidábo?

Dùm apprópiant super me
nocentes, * ut edant carnes
meas.

Qui tríbulant me inimíci
mei, * ipsi infirmáti sunt et
cecidérunt.

Si consistant adversùm
me castra, * non timébit
cor meum.

Si exurgat adversùm me
prælium, * in hoc ego spe-
rábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus;

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protexit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petrâ exaltávit me, * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Divisio Psalmi 26.

EXAUDI, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miserére mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in irâ à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelínquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus;

Quóniam pater meus et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in viâ tuâ; * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium
niam insurrexér
testes iníqui, et
iníquitas sibi.

Credo vidére b
ni * in terrâ vivé

Expecta Dómi
liter age; * et
cor tuum, et sús
num.

PSALMUS

*Supremæ beatitu
ria.*

QUAM dilecta t
tua, Dómine vi
concupiscit et
ma mea in átria I

Cor meum et
exultavérunt in
vum.

Etenim passer
domum, * et tu
sibi, ubi ponat p

Altária tua, D
tútum, * Rex me
meus.

Beáti qui hábi
mo tuâ, Dómine
la seculórum lau

Beátus vir cuju
lium abs te: * asc
corde suo dispós
lacrymárum, in
pósuit.

Etenim benedi
bit legislátor, ib
túte in virtútem
tur Deus deórum

Dómine Deus
exaudi oratiónem
áuribus pércipe,
cob.

: noster, áspice,
réspice in fáciem

lior est dies una
s * super míllia.
ectus esse in do-
i, * magis quàm
tabernáculis pec-

ericórdiam et ve-
git Deus; * grá-
óriam dabit Dó-

vábit bonis eos
ınt in innocén-
virtútum, beátus
sperat in te.
SEXTAM.
.MUS. 22.
s tuetur et pascit,
leest. Mensa Eu-
aristica.
regit me, et
déerit: * in loco
me collocávit.
quam refectiónis
me: * ánimam
vertit.
me super sémi-
, * propter nomen

si ambulávero in
oræ mortis, non
a, * quóniam tu

, et báculus tuus, *
onsoláta sunt.
n conspectu meo
adversùs eos qui
ne.
asti in óleo caput
t calix meus iné-

brians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diebus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo Dómini * in longitúdinem diérum.

Psalmus 33.

Soli Deo adhærendum, qui justorum defensor, malorum eversor est.

Benedicam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et lætentur.

Magnificáte Dóminum mecum; * et exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me; * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illumináminí; * et fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum, * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes Sancti ejus; * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt; * inquirentes autem

Dóminum non minuentur omni bono.

Divisio Psalmi 33.

VENITE, filii, audíte me :* timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo ; * et lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super facientes mala, * ut perdat de terrâ memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos ; * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum ; * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima ; * et qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum ; * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

AD NON

PSALMUS

Miseriarum finis adventum e

QUI regis Isra de ; * qui dedúcis Joseph.

Qui sedes sup bim, * manifes Ephraim, Bénjar nasse.

Excita poténti et veni, ut salvos

Deus, convert ostende fáciem salvi érimus.

Dómine Deus quousquè irasc oratiónem servi

Cibábis nos p márum, * et p nobis in lácrymi súrâ ?

Posuisti nos in tiónem vicínis n inimíci nostri s runt nos.

Deus virtútum nos, et osten tuam ; * et salvi

Divisio Ps

[DOMINE] vine gypto transtulist gentes, et planta

Dux itíneris conspectu ejus : radíces ejus, terram.

Opéruit mon ejus, * et arbusta Dei.

Extendit pálmi

l mare, * et usquè ad
propágines ejus.
uid destruxisti macé-
jus ? * et vindémiant
mnes qui prætergre-
r viam ?
erminávit eam aper
vâ, * et singuláris fe-
pastus est eam.
s virtútum, convér-
' réspice de cœlo, et
et vísita víneam istam.
érfice eam quam plan-
éxtera tua, * et super
hóminis quem confir-
ibi.
nsa igni, et suffossa: *
repatióne vultûs tui
nt.
manus tua super vi-
èxteræ tuæ, * et super
hóminis quem confir-
tibi.
on discedimus à te: *
bis nos, et nomen
nvocábimus.
ine Deus virtútum,
te nos, et ostende fá-
uam; * et salvi éri-

PSALMUS 92.

' *regnum et lex extol-
luntur.*

nus regnávit, decórem
s est: * indútus est
us fortitúdinem, et
xit se.
nim firmávit orbem
* qui non commové-

íta sedes tua ex tunc; *
lo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

AD VESPERAS.

PSALMUS 115.

Solus Deus fidelis, omnis homo mendax: soli Deo fidendum in adversis, ipsique vota reddenda.

CREDIDI, propter quod locútus sum; * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspectu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus; * ego servus tuus, et fílius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea; * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspectu omnis pópuli ejus,* in átriis domûs Dómini, in médio tuì, Jerúsalem.

PSALMUS 137.

Dei misericordia et veritas celebrandæ.

CONFITEBOR tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audisti verba oris mei.

In conspectu angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo super misericórdiâ tuâ et veritáte tuâ; * quóniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quâcumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicábis in ánimâ meâ virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui;

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini;

Quóniam excelsus Dóminus, et humília réspicit, * et alta à longè cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in séculum: ópera mánuum tuárum ne d cias.

PSALMUS 144.

Dei potentia, miserico providentia, benign

EXALTABO te, Deus rex; * et benedícam n tuo in séculum, et in lum séculi.

Per síngulos dies be cam tibi; * et laudábo men tuum in séculum, séculum séculi.

Magnus Dóminus, e dábilis nimis; * et ma dinis ejus non est finis.

Generátio et gen laudábit ópera tua, * téntiam tuam pronu bunt.

Magnificéntiam g sanctitátis tuæ loquent et mirabília tua narrá

Et virtútem terrib tuórum dicent, * et m túdinem tuam narrábu

Memóriam abund suavitátis tuæ eructábu et justítiâ tuâ exultábu

Divisio Psalmi 14

MISERATOR et misér Dóminus; * pátiens multùm misericors.

Suávis Dóminus uni sis, * et miseratiónes super ómnia ópera ejus

Confiteantur tibi, D ne, ómnia ópera tua; sancti tui benedícant t

Glóriam regni tui dic et poténtiam tuam loq tur;

otam fáciant filiis hó-
potentiam tuam, *
riam magnificéntiæ
ui.
ıum tuum, regnum
n seculórum; * et do-
ı tua in omni gene-
et generatiónem.
lis Dóminus in óm-
erbis suis, * et sanc-
ómnibus opéribus

at Dóminus omnes
ruunt, * et érigit om-
os.
i ómnium in te spe-
Dómine, * et tu das
illórum in témpore
íno.
is tu manum tuam, *
les omne ánimal be-
óne.
ra divisio Ps. 144.
Dóminus in ómni-
s suis, * et sanctus
ıibus opéribus suis.
è est Dóminus ómni-
ocántibus eum, * óm-
nvocántibus eum in
e.
ıntátem timéntium se
et deprecatiónem eó-
áudiet, * et salvos
eos.
ódit Dóminus omnes
tes se, * et omnes
óres disperdet.
datiónem Dómini lo-
os meum; * et be-
t omnis caro nómini
ejus in séculum, et
ılum séculi.
ars verna.

AD COMPLETORIUM.

Ante Pasch., *Ant.* 1. f. Salvum me fac, Dómine.

PSALMUS 11.

Justorum paucitas; eloquiorum Domini laus; fidelitas ejus in promissis.

SALVUM me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus; * quóniam diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum: * lábia dolósa in corde et corde locúti sunt.

Disperdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam;

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra à nobis sunt: * quis noster Dóminus est?

Propter misériam inopum, et gémitum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta; * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos; * et custódies nos à generatióne hàc in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant; * secundùm altitúdinem tuam multiplicasti fílios hóminum.

PSALMUS 38.

Coërcenda lingua : mundi contemptus : vitæ præsentis brevitas , æternæ desiderium.

DIXI : Custódiam vias meas, * ut non delinquam in linguâ meâ.

Pósui ori meo custódiam,* cùm consísteret peccátor adversùm me.

Obmútui et humiliátus sum, et sílui à bonis ; * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me, et in meditatióne meâ exardescet ignis : * locútus sum in linguâ meâ.

Notum fac mihi , Dñe, finem meum, et númerum diérum meórum quis est ; * ut sciam quid desit mihi.

Eccè mensurábiles posuisti dies meos , * et substántia mea tanquàm níhilum ante te.

Verúmtamen universa vánitas * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo, * sed et frustrà conturbátur :

Thesaurízat , * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea ? nonne Dóminus ? * et substántia mea apud te est.

Divisio Psalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium insipienti dedisti me.

Obmútui, et non apérui os meum , * quó
cisti.

Amove à me pl
à fortitúdine ma
deféci.

In increpatió
ter iniquitátem
hóminem , et ta
cisti sicut aránea
ejus : * verúmt
conturbátur om

Exaudi oratió
Dómine, et dep
meam : * áurib
lácrymas meas.

Ne síleas, qu
vena ego sum a
peregrínus, * si
patres mei.

Remitte mihi
rer, priusquàm
ámpliùs non er

Ante Pasch.,
vum me fac, Dó
niam diminútæ s
tes à fíliis hómin

FERIA SE
AD OFFICIUM
IN I. NOCT
PSALMUS

*Impios manet int
tos glori*

QUID gloriári
tiâ, * qui potens
quitáte ?

Totâ die injus
távit lingua tua :
vácula acúta feci

Dilexisti malí
benignitátem ; *
magis quàm loq
tem.

xisti ōñia verba præ-
ónis, * lingua dolósa.
ıtéreà Deus déstruet
inem : * evellet te,
grábit te de taberná-
ıo, et radícem tuam
à vivéntium.
·bunt justi, et timé-
et super eum ridé-
* et dicent : Eccè
qui non pósuit Deum
rem suum ;
sperávit in multitú-
ivitiárum suárum, *
ráluit in vanitáte suâ.
autem sicut olíva
ra in domo Dei : *
i in misericórdiâ Dei
rnum, et in séculum

fitébor tibi in sécu-
quia fecisti; * et ex-
o nomen tuum, quó-
onum est in conspectu
rum tuórum.

Psalmus 54.

*onem Judæ conque-
Christus, persecutori-
us ruinam minatur.*

oı, Deus, oratiónem
, et ne despéxeris de-
ıónem meam : * in-
mihi, et exaudi me.
tristátus sum in exer-
ne meâ, * et contur-
sum à voce inimíci, et
ılatióne peccatóris;
niam declinavérunt
iniquitátes, * et in
lesti erant mihi.
meum conturbátum
me, * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me, * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut columbæ ? * et volábo, et requiescam.

Eccè elongávi fúgiens, * et mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit à pusillanimitáte spíritûs, * et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas; * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de pláteis ejus * usúra et dolus.

Quóniam si inimicus meus maledixisset mihi, * sustinuissem útiquè;

Et si is qui óderat me, super me magna locútus fuisset, * abscondissem me fórsitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus et notus meus,

Qui símul mecum dulces capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos, * et descendant in infernum viventes;

Quóniam nequitiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * et Dóminus salvábit me.

Divisio Psalmi 54.

VESPERÈ, et manè, et merídiè narrábo et annuntiábo;* et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum: * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus, divísi sunt ab irâ vultûs ejus; * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum; * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in æternum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri sánguinum et dolósi non dimidiábunt dies suos;* ego autem sperábo in te, Dómine.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 58.

Christus morti traditus Judæorum dispersionem prædicit.

ERIPE me de inimícis meis, *Deus meus;* * et ab insur-
géntibus in me líbe
Eripe me de ope
iniquitátem,* et de
guinum salva me;
Quia eccè cepér
mam meam: * irru
me fortes.
Neque iníquitas
que peccátum me
mine; * sine iniqu
curri, et direxi.
Exurge in occur
um, et vide; * et t
mine Deus virtútun
Israel,
Intende ad visita
nes gentes: * non m
ómnibus qui opera
quitátem.
Convertentur ad
ram; * et famem p
ut canes, et circuíb
tátem.
Eccè loquentur in
et gládius in lábiis
quóniam quis audi
Et tu, Dómine,
bis eos: * ad níhilu
ces omnes gentes.
Fortitúdinem me
custódiam, quia D
ceptor meus es:
meus, misericór
prævéniet me.
Divisio Psalmi
DEUS ostendet mil
inimícos meos: * n
eos, nequandò ob
tur pópuli mei.
Disperge illos in
tuâ, * et depóne e
tector meus, Dómi

tum oris eórum, ser-
labiórum ipsórum; *
orehendantur in su-
suâ.
le execratióne et
io annuntiabuntur in
matióne; * in irâ
matiónis, et non

ient quia Deus do-
ur Jacob, * et fínium

ertentur ad véspe-
et famem patientur
, et circuíbunt civi-

lispergentur ad man-
im; * si verò non
saturáti, et murmu-

utem cantábo forti-
tuam, * et exultá-
è misericórdiam tu-

factus es susceptor
t refúgium meum, *
ribulatiónis meæ.
or meus, tibi psal-
nia Deus susceptor
: * Deus meus, mi-
ia mea.

Psalmus 60.

*sti spes et præsi-
: regnum Christi
æternum.*

, Deus, depreca-
meam: * intende
meæ.
bus terræ ad te cla-
ùm anxiarétur cor
* in petrâ exaltasti

Deduxisti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sécula: * prótegar in velamento alárum tuárum;

Quóniam tu, Deus meus, exaudisti oratiónem meam, * dedisti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usquè in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in æternum in conspectu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 68.

Agonia Christi et variæ passionis ejus circumstantiæ: reprobatio Judæorum et Ecclesiæ ædificatio.

Salvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ usquè ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profundi, * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * et tempestas demersit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dùm spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super

capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratìs.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injustè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam, * et delicta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubescant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur super me, * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ;

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestimentum meum cilícium; * et factus sum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur qui sedébant in portâ; * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus beneplácití, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non

infígar: * libe
qui odérunt n
fundis aquáru

Non me d
pestas aquæ,
beat me prof
que úrgeat su
os suum.

Divisio I

EXAUDI me,
niam benigna
dia tua: * sec
túdinem mise
rum réspice i

Et ne avert
am à púero t
tríbulor, vel
me.

Intende án
líbera eam: *
mícos meos é

Tu scis im
um, et confus
et reveréntia

In conspec
nes qui tríbul
propérium e
meum, et mi

Et sustinu
contristarétur
et qui consol
invéni.

Et dedéru
meam fel; *
potavérunt m

Fiat mensa
ipsis in láque
tributiónes,

Obscurent
ne vídeant; *
rum semper

Effunde s

* et furor iræ tuæ
hendat eos.
habitátio eórum de-
* et in tabernáculis
non sit qui inhábitet.
niam quem tu percus-
ersecúti sunt; * et su-
órem vúlnerum meó-
didérunt.
ne iniquitátem super
tem eórum; * et non
in justítiam tuam.
ntur de libro vivén-
et cum justis non
ur.
ra divisio Ps. 68.
um pauper et do-
salus tua, Deus, sus-
e.
íbo nomen Dei cum
* et magnificábo e-
ude.
cébit Deo super ví-
ovellum, * córnua
ntem et úngulas.
nt páuperes, et læ-
* quærite Deum, et
ima vestra;
iam exaudívit páu-
óminus, * et vinc-
non despexit.
ent illum cœli et
mare, et ómnia
in eis.
iam Deus salvam
ion, * et ædifica-
civitátes Juda.
habitábunt ibi, * et
ite acquírent eam.
men servórum ejus
it eam; * et qui dí-
omen ejus, habitá-
bunt in eâ.

AD LAUDES.

Psalmus 53.

Oratio justi adversùs hostes auxilium deprecantis.

Deus, in nómine tuo salvum me fac, * et in virtúte tuâ júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me, et fortes quæsiérunt ánimam meam, * et non proposuérunt Deum ante conspectum suum.

Eccè enim Deus ádjuvat me; * et Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * et in veritáte tuâ disperde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi; * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me; * et super inimícos meos despexit óculus meus.

Psalmus 70.

Christus et Ecclesia adversùs impios auxilium deprecantur.

In te, Dómine, sperávi, non confundar in æternum: * in justítiâ tuâ líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum pró-

tectórem, et in locum munítum, * ut salvum me fácias;

Quóniam firmamentum meum * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agentis, et iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea à juventúte meâ.

In te confirmátus sum ex útero: de ventre matris meæ tu es protector meus; * in te cantátio mea semper.

Tanquàm prodígium factus sum multis, * et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuā.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cùm defécerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes: Deus derelíquit eum; persequímini, et comprehéndite eum, * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundantur et defíciant detrahentes ánimæ meæ: * operiantur confusióne et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem sem
bo, * et adjíciam
nem laudem tuan

Divisio Psal.

Os meum annu
títiam tuam, * to
lutáre tuum.

Quóniam nor
litteratúram, intr
téntias Dómini: *
morábor justítiæ

Deus, docuist
ventúte meâ; *
nunc pronuntiábo
tua,

Et usquè in s
sénium: * Deus,
linquas me;

Donec annún
chium tuum * g
omni quæ ventúr

Poténtiam tuan
tiam tuam, Deus
altíssima quæ feci
lia: * Deus, quis si

Quantas osten
tribulatiónes mul
las? * et conversu
casti me, et de ab
iterùm reduxisti r

Multiplicasti n
tiam tuam; * et c
consolátus es me.

Nam et ego
tibi in vasis psal
tem tuam, Deus:
tibi in citharâ, S
rael.

Exultábunt lábi
cantávero tibi;
mea, quam reder

Sed et lingua

meditábitur justítiam
, * cùm confúsi et re-
fúerint qui quærunt
mihi.
Feriis Quadragesimæ,
icum Habacuc. 3.
*etia de Christi pas-
ie, Ecclesiæ tribulatio-
us et victoriis, et de ul-
imo Christi adventu.*
ne, audívi auditiónem
* et tímui.
;, opus tuum,* in mé-
inórum vivífica illud.
médio annórum no-
icies : * cùm irátus
, misericórdiæ recor-
s.
s ab Austro véniet, *
:tus de monte Pharan.
ruit cœlos glória e-
et laudis ejus plena
ra.
ndor ejus ut lux erit,
ı in mánibus ejus : *
cóndita est fortitúdo

: fáciem ejus ibit
* et egrediétur diá-
ante pedes ejus.
it, et mensus est ter-
* aspexit, et dissol-
ntes; et contríti sunt
s séculi.
ırváti sunt colles mun-
ɔ itinéribus æternitátis

iniquitáte vidi ten-
Æthiópiæ : * turba-
r pelles terræ Mádian.
ıquìd in flumínibus
es, Dómine ? * *aut in*
'ars verna.

flumínibus furor tuus ? vel in mari indignátio tua ?

Qui ascendes super equos tuos, * et quádrigæ tuæ salvátio ;

Súscitans suscitábis arcum tuum : * juramenta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ : vidérunt te, et doluérunt montes ; * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo : * in luce sagittárum tuárum ibunt, in splendóre fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram ; * et in furóre obstupefácies gentes.

Egressus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum christo tuo.

Percussisti caput de domo ímpii ; * denudasti fundamentum ejus usquè ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultátio eórum, * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus : * à voce

contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat;

Ut requiescam in die tribulatiónis, * ut ascendam ad pópulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit; * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ; * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus; * et non erit armentum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * et exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus, fortitúdo mea; * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excelsa mea dedúcet me victor * in psalmis canentem.

[*In Festis semidupl. et simpl., et in Feriis temporis Pasch.* Canticum. Isaiæ 26.

Vocatio gentium et regnum Christi prænuntiatur.

Urbs fortitúdinis nostræ Sion: † Salvátor ponétur in eâ murus et antemurále.

Aperite portas, * et ingrediátur gens justa, custódiens veritátem.

Vetus error ábiit: servábis pacem; * pacem, quia in te sperávimus.

Sperastis in Dómino in sǽculis ætérnis, * in Dómino *Deo forti* in perpétuum.

Quia incurvábit habitantes in excelso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes páuperis, gressus egenórum.

Sémita justi recta est, * rectus callis justi ad ambulandum.

Et in sémitâ judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum, et memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte; * sed et spíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terrâ, * justítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, et non discet justítiam: * in terra sanctórum iníqua gessit, et non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua; * et non vídeant.

Vídeant, et confundántur zelantes pópuli; * et ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis; * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.]

Psalmus 145.

Non in homine sed in solo Deo confidendum.

Lauda, ánima mea, Dóminum,* laudábo Dóminum in vitâ meâ; psallam Deo

mundia fuero.
te confidere in prin-
*: in filiis hómi-
in quibus non est sa-

)it spíritus ejus, et re-
ur in terram suam: *
die períbunt omnes
iónes eórum.
tus cujus Deus Jacob
r ejus, spes ejus in
o Deo ipsíus, * qui
cœlum et terram, ma-
t ómnia quæ in eis

custódit veritátem in
m, facit judícium in-
patiéntibus, * dat
esuriéntibus.
minus solvit compe-
: * Dóminus illúminat

ninus érigit elísos: *
ius díligit justos.
ninus custódit ádve-
pupillum et víduam
iet; * et vias peccató-
lisperdet.
nábit Dóminus in sé-
* Deus tuus, Sion,
eratiónem et genera-
ı.

AD PRIMAM.

Psalmus 43.

ia priora in se Dei
ficia recolens, pos-
raque exponens ma-
opem sibi à Deo pos-
cit.

s, áuribus nostris au-
ıs; patres nostri an-
vérunt nobis *opus* *
quod operátus es in diébus
eórum, et in diébus antí-
quis.

Manus tua gentes dis-
pérdidit, et plantasti eos: *
afflixisti pópulos, et expu-
listi eos.

Nec enim in gládio suo
possedérunt terram, * et
bráchium eórum non salvá-
vit eos:

Sed déxtera tua, et brá-
chium tuum, et illuminátio
vultûs tui; * quóniam com-
placuisti in eis.

Tu es ipse rex meus, et
Deus meus, * qui mandas
salútes Jacob.

In te inimícos nostros
ventilábimus cornu, * et in
nómine tuo spernémus in-
surgentes in nobis.

Non enim in arcu meo
sperábo, * et gládius meus
non salvábit me.

Salvasti enim nos de affli-
géntibus nos, * et odientes
nos confudisti.

Divisio Psalmi 43.

In Deo laudábimur totâ
die; * et in nómine tuo con-
fitébimur in séculum.

Nunc autem repulisti, et
confudisti nos; * et non
egrediéris, Deus, in virtú-
tibus nostris.

Avertisti nos retrorsùm
post inimícos nostros; * et
qui odérunt nos, diripié-
bant sibi.

Dedisti nos tanquàm oves
escárum, * et in géntibus

dispersisti nos.

Vendidisti pópulum tuum sine prétio, * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuisti nos oppróbrium vicinis nostris, * subsannatiónem et derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuisti nos in similitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est; * et confúsio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis et obloquentis, * à fácie inimici et persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos; nec oblíti sumus te, * et iníquè non égimus in testamento tuo.

Et non recessit retrò cor nostrum, * et declinasti sémitas nostras à viâ tuâ;

Quóniam humiliasti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Altera divisio Ps. 43.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad Deum aliénum:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exurge, quarè obdormis, *Dómine?* * exurge, et ne repellas in finem.

Quarè fáciem tuam avertis? * oblivísceris inópiæ nostræ et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra, * conglutinátus est in terrâ venter noster.

Exurge, Dómine, ádjuva nos; * et rédime nos propter nomen tuum.

AD TERTIAM.

Psalmus 39.

Veterum victimarum loco se substituit Christus: ipse fiduciæ et obedientiæ typus: ipsius prædicatio, labores et dolores.

Expectans expectávi Dóminum, * et intendit mihi.

Et exaudívit preces meas; * et eduxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * et direxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt; * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus, * et non respexit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus

* multiplicáti sunt númerum.
ificium et oblatiónem
i; * aures autem per-
mihi.
ocaustum et pro pec-
on postulasti : * tunc
Eccè vénio.
ápite libri scriptum
me, ut fácerem vo-
em tuam : * Deus me-
lui, et legem tuam in
cordis mei.
Divisio Psalmi 39.
NTIAVI justítiam tuam
ésiâ magnâ; * eccè
mea non prohibébo :
ne, tu scisti.
ítiam tuam non abs-
in corde meo : * veri-
tuam et salutáre tuum

a abscondi misericór-
uam et veritátem tu-
a concílio multo.
autem, Dómine, ne
fácias miseratiónes
me : * misericórdia
véritas tua semper
érunt me.
óniam circumdedérunt
ala, quorum non est
rus; * comprehendé-
ne iniquitátes meæ,
n pótui ut vidérem.
ltiplicátæ sunt super
os cápitis mei; * et cor
dereliquit me.
mpláceat tibi, Dómi-
éruas me : * Dómine,
uvandum me réspice.
nfundantur et reve-
reantur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áufe-rant eam.

Convertantur retrorsùm, et revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestìm confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent et lætentur super te omnes quærentes te; * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui diligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper : * Dóminus sollícitus est meî.

Adjútor meus, et protector meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Psalmus 57.

Christus inimicorum suorum injustitiam arguit, et Dei vindictam in ipsos prænuntiat.

Si verè útiquè justítiam loquímini, * recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini; * in terrâ injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulvâ : * erravérunt ab útero; locúti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitúdinem serpentis : * sicut áspidis surdæ, et obturantis aures suas;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * et venefici incantantis sapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confringet Dñus.

Ad níhilum devénient tanquàm aqua decurrens : * intendit arcum suum donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur : * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priusquàm intellígerent spinæ vestræ rhamnum ; * sicut viventes, sic in irâ absorbet eos.

Lætábitur justus cùm víderit vindictam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útiquè est fructus justo, * útiquè est Deus júdicans eos in terrâ.

AD SEXTAM.

Psalmus 101.

Oratio pœnitentis et liberari cupientis : vocatio Gentium et ædificatio Ecclesiæ.

Domine, exaudi oratiónem meam ; * et clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me : * in quâcumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quâcumque die invocávero te, * velóciter exaudi me ;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, et áruit cor meum ; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei ; * et qui laudábant me, advérsùm me jurábant.

Quia cinerem tanquàm panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ ; * quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt ; * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes ; * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Divisio Psalmi 101.

Tu exurgens miseréberis Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus ;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * et terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dñe, * et omnes reges terræ glóriam tuam ;

Quia ædificávit Dóminus

' et vidébitur in gló-
,' ·
exit in oratiónem
m, * et non sprevit
eórum.
antur hæc in gene-
álterá : * et pópulus
ábitur laudábit Dó-
;
prospexit de excel-
o suo : * Dóminus de
terram aspexit ;
ıdíret gémitus com-
um, * ut sólveret
teremptórum ;
ınúntient in Sion no-
ómini, * et laudem
Jerúsalem,
onveniendo pópulos
1, et reges, * ut sér-
ómino.
ondit ei in viá vir-
e : * Paucitátem dié-
órum núntia mihi.
évoces me in dimídio
meórum : * in gene-
m et generatiónem
i.
ra divisio Ps. 101.
tu, Dómine, ter-
ndasti : * et ópera
n tuárum sunt cœli.
eribunt ; * tu autem
es :
nnes sicut vestimen-
terascent ; * et sicut
ium mutábis eos, et
ntur.
ıtem idem ipse es, *
tui non defícient.
servórum tuórum
unt ; * *et semen eó-*
rum in séculum dirigétur.

AD NONAM.

Psalmus 21.

Vox Christi in cruce : ipsius passio, resurrectio et regnum super omnes Gentes.

Deus, Deus meus, réspice in me : quarè me dereliquisti ? * longè à salúte meá verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies ; * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberasti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo ; * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes videntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum ; * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxisti me de ventre ; * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus sum ex útero : * de ventre matris

vitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem suam,

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, * cùm víderit sapientes moriéntes.

Simul insípiens et stultus peribunt, * et relinquent aliénis divítias suas.

Et sepulcra eórum domus illórum in ætérnum; tabernácula eórum in progénie et progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honóre esset, non intellexit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis; * et pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt: * mors depascet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno; * et auxílium eórum veterascet in inferno à glóriâ eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Divisio Psalmi 48.

NE timúeris cùm dives factus fúerit homo, * et cùm

multiplicáta fúeri
domûs ejus.

Quóniam cùm in
non sumet ómnia;
descéndet cum e
ejus.

Quia ánima eju
ipsíus benedicétur
tébitur tibi cùm be
ei.

Introíbit usquè i
nies patrum suóru
usquè in ætérnum
débit lumen.

Homo, cùm in
esset, non intel
comparátus est jum
sipiéntibus, et sím
tus est illis.

IN II. NOCTU

PSALMUS 6

In solo Deo fidena
in divitiis vel in
bus, quibus ni

NONNE, Deo sub *aut fallat*
ánima mea? * ab i
salutáre meum.

Nam et ipse Deu
et salutáris meus
ceptor meus, no
bor ámpliùs.

Quousquè irrúit
minem? * interfi
versi vos tanquàm
inclináto, et mac
pulsæ?

Verúmtamen pre
um cogitavérunt r
cucurri in siti: *
benedicébant, et
maledicebant.

men Deo subjec-
ima mea; * quó-
o patiéntia mea.
e Deus meus, et
meus; * adjútor
emigrábo.
salutáre meum,
mea: * Deus au-
et spes mea in

n eo, omnis con-
ópuli; effúndite
corda vestra: *
or noster in ætter-

men vani filii
mendáces fílii
statéris,* ut de-
i de vanitáte in

peráre in iniqui-
pínas nolíte con-
: * divítiæ si áf-
íte cor appónere.
oútus est Deus,
ıdívi; quia potes-
, et tibi, Dómi-
córdia; * quia tu
cuíque juxta ópe-

ALMUS 63.
ti et animæ fide-
tiam Dei depre-
cantis.
Deus, oratiónem
n déprecor: * à
níci éripe ánimam

sti me à conventu
ium, * à multi-
ærántium iniquitá-

Quia exacuérunt ut glá-
dium linguas suas: * inten-
dérunt arcum rem amáram,
ut sagittent in occultis im-
maculátum.

Súbitò sagittábunt eum,
et non timébunt: * firma-
vérunt sibi sermónem ne-
quam.

Narravérunt, ut abscón-
derent láqueos, * dixérunt:
Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitá-
tes: * defecérunt scrutántes
scrutínio.

Accédet homo ad cor al-
tum; * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum fac-
tæ sunt plagæ eórum; * et
infirmátæ sunt contra eos
linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes
qui vidébant eos; * et ti-
muit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera
Dei; * et facta ejus intel-
lexérunt.

Lætábitur justus in Dó-
mino, et sperábit in eo; *
et laudabuntur omnes recti
corde.

PSALMUS 74.

*Admonet omnes ut justè vi-
vant, nec extollant se ini-
què, quoniam imminet
Dei judicium.*

Confitebimur tibi, De-
us; * confitébimur, et in-
vocábimus nomen tuum:
narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, *
ego justítias judicábo.

vitiárum suárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem suam ;

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ : * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, * cùm víderit sapientes moriéntes.

Simul insípiens et stultus peribunt, * et relinquent aliénis divítias suas.

Et sepulcra eórum domus illórum in ætérnum ; tabernácula eórum in progénie et progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis ; * et pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt : * mors depascet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno ; * et auxílium eórum veterascet in inferno à glóriâ eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Divisio Psalmi 48.

Ne timúeris cùm dives factus fúerit homo, * et cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam cùm interíerit, non sumet ómnia ; neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : confitébitur tibi cùm bene féceris ei.

Introíbit usquè in progénies patrum suórum : * et usquè in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 61.

In solo Deo fidendum, non in divitiis vel in hominibus, quibus nil ... aut fallaciùs.

Nonne Deo subjecta erit ánima mea ? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus et salutáris meus : * susceptor meus, non movébor ámpliùs.

Quousquè irrúitis in hóminem ? * interfícitis universi vos tanquàm paríeti inclináto, et macériæ depulsæ ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucurri in siti : * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

amen Deo subjec-
iima mea; * quó-
so patiéntia mea.
se Deus meus, et
meus; * adjútor
n emigrábo.
salutáre meum,
mea: * Deus au-
, et spes mea in

in eo, omnis con-
pópuli; effúndite
corda vestra: *
tor noster in æter-

amen vani filii
, mendáces filii
in statéris,* ut de-
si de vanitáte in

sperare in iniqui-
apínas nolíte con-
: *, divítiæ si áf-
lite cor appónere.
locútus est Deus,
udívi; quia potes-
t, et tibi, Dómi-
icórdia; * quia tu
icuique juxta ópe-

salmus 63.

*sti et animæ fide-
titiam Dei depre-
cantis.*

, Deus, oratiónem
m déprecor: * à
imíci éripe ánimam

isti me à conventu
tium, * à multi-
erántium iniquitá-

Quia exacuérunt ut glá-
dium linguas suas: * inten-
dérunt arcum rem amáram,
ut sagittent in occultis im-
maculátum.

Súbitò sagittábunt eum,
et non timébunt: * firma-
vérunt sibi sermónem ne-
quam.

Narravérunt, ut abscón-
derent láqueos, * dixérunt:
Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitá-
tes: * defecérunt scrutántes
scrutínio.

Accédet homo ad cor al-
tum; * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum fac-
tæ sunt plagæ eórum; * et
infirmátæ sunt contra eos
linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes
qui vidébant eos; * et ti-
muit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera
Dei; * et facta ejus intel-
lexérunt.

Lætábitur justus in Dó-
mino, et sperábit in eo; *
et laudabuntur omnes recti
corde.

Psalmus 74.

*Admonet omnes ut justè vi-
vant, nec extollant se ini-
què, quoniam imminet
Dei judicium.*

Confitebimur tibi, De-
us; * confitébimur, et in-
vocábimus nomen tuum:
narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, *
ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, et omnes qui hábitant in eâ: * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere; * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui adversùs Deum iniquitátem;

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, * neque à desertis móntibus.

Quóniam Deus judex est: * hunc humíliat, et hunc exaltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto; * et inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam; * et exaltabúntur córnua justi.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 75.

Gratiarum actio Christi, Ecclesiæ et cujusque Fidelis ob reportatas de hostibus victorias.

NOTUS in Judæâ Deus:* in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit p
árcuum, * scutum
dium, et bellum.

Illúminans tù mir
à móntibus æternis
báti sunt omnes insi
corde.

Dormiérunt somn
um; * et nihil inv
omnes viri divitiár
mánibus suis.

Ab increpatióne t
us Jacob, * dormit
qui ascendérunt equ

Tu terríbilis es,
resistet tibi? * ex t
tua.

De cœlo audítum
judícium: * terra t
et quiévit,

Cùm exúrgeret i
cium Deus, * ut sal
ceret omnes mansué
ræ.

Quóniam cogitát
minis confitébitur ti
relíquiæ cogitatióni
festum agent tibi.

Vovéte, et rédd
mino Deo vestro, *
qui in circúitu ejus
múnera,

Terríbili, et ei qu
spíritum príncipum
ríbili apud reges ter

PSALMUS 82.

Adversùs Ecclesiam
persequentium con
interitus.

DEUS, quis símilis
bi? * ne táceas, neq
pescáris, Deus;

Q

niam eccè inimíci tui
unt : * et qui odérunt
ulérunt caput.

ɜr pópulum tuum
avérunt consílium, *
ʒitavérunt adversùs
tuos.

runt : Veníte, et
lámus eos de gente ; *
memorétur nomen
ltrà.

niam cogitavérunt
iiter : * simul adver-
testamentum dispo-
t tabernácula Idu-
m et Ismahelítæ,
b, et Agaréni, Ge-
t Ammon, et Ama-
lienígenæ cum habi-
ıs Tyrum.

im Assur venit cum
facti sunt in adjutó-
liis Lot.

illis sicut Mádian, et
, * sicut Jabin in
e Cisson.

eriérunt in Endor ; *
ınt ut stercus terræ.

: príncipes eórum si-
ɜb, et Zeb, * et Zébee,
ıana ;

ɜs príncipes eórum, *
xérunt : Hæreditáte
ámus sanctuárium

Divisio Psalmi 82.

neus, pone illos ut
* et sicut stípulam
ciem venti.

t ignis qui combúrit
, * et sicut flamma
rens montes ;

Ità persequéris illos in tempestáte tuâ, * et in irâ tuâ turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ ; * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubescant et conturbentur in séculum séculi ; * et confundantur, et péreant :

Et cognoscant quia nomen tibi Dóminus ; * tu solus Altíssimus in omni terrâ.

AD LAUDES.

PSALMUS 16.

Oratio Christi et Fidelis ab hostibus vexati, cum spe resurgendi.

EXAUDI, Dómine, justítiam meam : * intende deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probasti cor meum, et visitasti nocte : * igne me examinasti ; et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, * ut non moveantur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudisti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbrâ alárum tuárum prótege me : * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Divisio Psalmi 16.

INIMICI mei ánimam meam circumdedérunt ; ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Susceperunt me sicut leo parátus ad prædam, * et sicut cátulus leonis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, et supplanta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dñe, à paucis de terrâ divide eos in vitâ eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis ; * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítiâ apparébo conspéctui tuo : * satiábor cùm apparúerit glória tua.

PSALMUS 56.

Christi pro nobis pa
oratio : Resurrectio
censio, ejus præm
tur.

MISERERE meî, Deus
serére meî : * quoni
te confidit ánima mea.

Et in umbrâ alárum
rum sperábo, * donec
seat iníquitas.

Clamábo ad Deum
simum, * Deum qui
fécit mihi.

Misit de cœlo, et l
vit me, * dedit in o
brium conculcantes m

Misit Deus misericó
suam, et veritátem su
et erípuit ánimam me
médio catulórum leo
dormívi conturbátus.

Fílii hóminum
eórum arma et sagi
et lingua eórum gládi
tus.

Exaltáre super
Deus, * et in omne
ram glória tua.

Láqueum paravéru
dibus meis, * et incu
runt ánimam meam.

Fodérunt ante
meam fóveam ; * et i
runt in eam.

Parátum cor meum
us, parátum cor me
cantábo, et psalmum

Exurge, glória
exurge, psaltérium et
ra : * exurgam dilúcul

Confitébor tibi in

nine : * et psalmum
ibi in géntibus;
iam magnificáta est
d cœlos misericórdia
t usquè ad nubes vé-
t.
áre super cœlos,
* et super omnem
glória tua.
riis Quadragesimæ,
m *Moysi*. Deut. 32.
ui *infidelitates*, *Dei*
judicia et miseratio-
nes prænuntiat.
, cœli, quæ lo-
údiat terra verba
.
rescat ut plúvia doc-
a: * fluat ut ros e-
meum.
imber super her-
et quasi stillæ super
.
nomen Dómini in-
: * date magnificén-
o nostro.
erfecta sunt ópera,
s viæ ejus judícia : *
délis, et absque ullâ
te, justus et rectus.
avérunt ei, et non
s in sórdibus; * ge-
práva atque per-

ine reddis Dño, *
stulte et insípiens?
quid non ipse est pa-
, * qui possédit te,
, et creávit te?
ento diérum anti-
: * cógita genera-
ngulas.

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi : * majóres tuos, et dicent tibi.

Quandò dividébat Altíssimus gentes, * quandò separábat filios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dómini pópulus ejus : * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terrâ desertâ, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis.

Circumduxit eum, et dócuit, * et custodívit quasi pupillam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expandit alas suas, et assumpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit; * et non erat cum eo Deus aliénus :

Constítuit eum super excelsam terram, * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petrâ, * óleumque de saxo duríssimo;

Bútyrum de armento, et lac de óvibus, * cum ádipe agnórum et aríetum filiórum Basan,

Et hircos cum medullâ trítici; * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est dilectus, et recalcitrávit; * incrassá-

tus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum factórem suum, * et recessit à Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis; * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo; * diis quos ignorábant.

Novi recentesque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit dereliquisti, * et oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est; * quia provocavérunt eum fílii sui, et fíliæ.

Et ait: Abscondam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum;

Generátio enim perversa est, * et infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis;

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * et in gente stultâ irritábo illos.

Ignis succensus est in furóre meo, * et ardébit usquè ad inferni novíssima;

Devorábitque terram cum gérmine suo, * et móntium fundamenta combúret.

Congregábo super eos

mala; * et sagit
complébo in eis.

Consumentur fa
devorábunt eos av
amaríssimo.

Dentes bestiáru
tam in eos, * cu
trahéntium super
atque serpéntium.

Foris vastábit
dius, et intùs pav
venem simul ac v
lactentem cum hó

Dixi: Ubinàm
cessáre fáciam ex h
memóriam eórum.

Sed propter ii
eórum dístuli, *
superbírent hostes

Et dícerent: M
tra excelsa, et n
nus, * fecit hæc ó

Gens absque co
et sine prudéntiâ
sáperent, et inte
ac novíssima prov

Quómodò pe
unus mille, * et d
decem míllia?

Nonne ideò q
suus véndidit eos
minus conclúsit ill

Non enim est
ter ut dii eórum; *
ci nostri sunt júdi

De víneâ Sod
vínea eórum, * et
bánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uv
et botri amaríssim

Fel dracónum v
rum, * et venén

anábile.
e hæc cóndita sunt
e, * et signáta in
is meis ?
est últio, et ego re-
in témpore, * ut
pes eórum.
est dies perditió-
et adesse festínant
a.
ábit Dóminus pópu-
am, * et in servis
erébitur.
it quòd infirmáta
us, * et clausi quo-
ecérunt, resíduique
pti sunt.
icet : Ubì sunt dii
* in quibus habé-
lúciam ?
uorum víctimis co-
nt ádipes, * et bibé-
num libáminum.
ant, et opitulentur
* et in necessitáte
tegant.
te quòd ego sim so-
et non sit álius Deus
me.
occídam, et ego ví-
ciam; percútiam, et
ábo : * et non est
manu meâ possit e-

bo ad cœlum ma-
ıeam, et dicam : *
go in ætérnum.
úero ut fulgur glá-
ıeum, * et arripúe-
ium manus mea,
am ultiónem hósti-
s; * et his qui ode-
runt me, retríbuam.

Inebriábo sagittas meas sánguine, * et gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus; * quia sánguinem servórum suórum ulciscetur.

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

[*In Festis semidupl. et simpl., et in Feriis temporis Pasch.* CANTICUM Judith 16.

Carmen triumphale ob insignem, Deo auxiliante, reportatam de hoste victoriam.

INCIPITE Dómino in tympanis : * cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláınini illi psalmum novum : * exaltáte, et invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella : * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Venit Assur ex móntibus ab Aquilóne * in multitúdine fortitúdinis suæ :

Cujus multitúdo obturávit torrentes, * et equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit se incensúrum fines meos, * et júvenes meos oc-

cisúrum gládio,

Infantes meos dare in prædam, * et vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, et trádidit eum in manus féminæ, * et confódit eum.]

PSALMUS 116.

Omnes Gentes ad lumen Evangelii vocatæ ad agendas in Ecclesiâ Deo gratias invitantur.

LAUDATE Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * et véritas Dómini manet in æternum.

AD PRIMAM.

PSALMUS 87.

Christus ab inimicis vexatus, ab amicis derelictus, mortuus et sepultus, opem Dei Patris implorat.

DOMINE Deus salútis meæ: * in die clamávi et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam;

Quia repléta est malis ánima mea, * et vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber:

Sicut vulneráti dormientes in sepulcris, quorum non es memor ámpliùs; *

et ipsi de manu tuâ r[illegible]
sunt.

Posuérunt me in la[illegible] ferióri, * in tenebró[illegible] in umbrâ mortis.

Super me confirmát[illegible] furor tuus, * et omne[illegible] tus tuos induxisti sup[illegible]

Longè fecisti notos à me: * posuérunt m[illegible] minatiónem sibi.

Tráditus sum, et [illegible] grediébar: * óculi me[illegible] guérunt præ inópiâ.

Clamávi ad te, Dó[illegible] totâ die: * expandi[illegible] manus meas.

Nunquid mórtuis [illegible] mirabília; * aut médi[illegible] citábunt, et confite[illegible] tibi?

Nunquid narrábit [illegible] in sepúlcro misericó[illegible] tuam, * et veritáte[illegible] in perditióne?

Nunquid cognos[illegible] in ténebris mirabília [illegible] et justítia tua in terr[illegible] viónis?

Et ego ad te, Do[illegible] clamâvi; * et manè [illegible] mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, [illegible] pellis oratiónem me[illegible] avertis fáciem tuam [illegible]

Pauper sum ego, et [illegible] bóribus à juventúte m[illegible] exaltátus autem, h[illegible] tus sum et conturbát[illegible]

In me transiéru[illegible] tuæ; * et terróres tu[illegible] turbavérunt me.

ndedérunt me sicut
á die; * circumde-
ne simul.
isti à me amícum
mum, * et notos
isériá.

ALMUS 142.

œnitentis, à Deo
et gratiam postu-
lantis.

, exaudi oratiónem
* áuribus pércipe
ónem meam in ve-
; exaúdi me in tuâ
l.
íntres in judícium
o tuo; * quia non
itur in conspectu
s vivens.
secútus est ini-
imam meam: * hu-
erra vitam meã.
vit me in obscúris
úos sǽculi; * et
est super me spíri-
ojo me turbátum
eum.
fui diérum anti-
: meditátus sum in
opéribus tuis; *
mánuum tuárum
r.
di manus meas ad
na mea sicut terra
tibi.
ter exaudi me, Dó-
defécit spíritus me-
.
vertas fáciem tuam
et símilis ero des-
ous in lacum.
m fac mihi manè

misericórdiam tuam; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in quâ ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Divisio Psalmi 142.

ERIPE me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tuâ.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * et in misericórdiâ tuâ dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam; * quóniam ego servus tuus sum.

AD TERTIAM.

PSALMUS 28.

Suprema Dei majestas; vox prædicationis evangelicæ.

AFFERTE Dómino, filii Dei; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam et honórem; afferte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntiâ.

Vox Dómini confringentis cedros ; * et confringet Dóminus cedros Líbani ;

Et comminuet eas tanquàm vitulum Líbani, * et dilectus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis : vox Dómini concutientis desertum ; * et commovébit Dóminus desertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, et revelábit condensa ; * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * et sedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

PSALMUS 44.

Carmen nuptiale de Christi unione cum sponsâ Ecclesiâ ; utriusque dotes.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum : diffúsa est grátia in lábiis tuis ; * proptereà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Specie tuâ et pulchritúdine tuâ intende, * próspere procéde,

Et regna propte[r]
tem, et mansuet[u]
et justítiam ; * et de[ducet]
mirabíliter déxtera
Sagittæ tuæ acú[tæ]
puli sub te cadent,
da inimicórum regi
Sedes tua, Deu[s]
culum séculi : * vir[ga]
tiónis, virga regni
Dilexisti justítia[m]
disti iniquitátem ;
tèreà unxit te Deu[s]
tuus, óleo lætítiæ [p]
sórtibus tuis.
Myrrha, et gutt[a]
sia à vestimentis tu[is]
mibus ebúrneis ; *
bus delectavérunt
regum in honóre tu[o]
Astitit regina à
tuis in vestítu dea[urato]
circúmdata varietát[e]
Audi, fília, et
inclína aurem tua[m]
oblivíscere pópulu[m]
et domum patris tu[i]
Et concupiscet r[ex]
rem tuum, * quón[iam]
est Dóminus Deus
adorábunt eum.
Et fíliæ Tyri in
bus : * vultum tuu[m]
cabuntur omnes dí[vites]
bis.
Omnis glória ej[us]
regis ab intùs, * in
áureis, circumamic[ta]
tátibus.
Adducentur regi
post eam : * próxi[mæ]
afferentur tibi.

A[l]

r in lætítiâ et
; * adducentur
regis.
ous tuis nati sunt
constítues eos
per omnem ter-

erunt nóminis
i generatióne et
n.
pópuli confite-
in æternum, *
n séculi.
ius 149.
'ebrandus, qui
ntes ultricem po-
sit daturus.
ómino cánticum
ius ejus in ec-
rum.
srael in eo qui
et filii Sion e-
ge suo.
nomen ejus in
ympano et psal-
t ei;
eplácitum est
lo suo,* et exal-
tos in salútem.
it sancti in gló-
intur in cubíli-

es Dei in gút-
* et gládii an-
nibus eórum,
dam vindictam
s, * increpatió-
is:
idos reges có-
édibus,* et nó-
in mánicis fér-

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

AD SEXTAM.

PSALMUS 45.

Ecclesia, Dei præsidio, inconcussa.

DEUS noster refúgium et virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dùm turbábitur terra, * et transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculò.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dñi, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usquè ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confringet arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quó-

niam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terrâ.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 47.

Ecclesia Dei frustrà impugnatur ; Deus fundavit eam in æternum.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

Quóniam eccè reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi videntes sic admiráti sunt, * conturbáti sunt, commóti sunt.

Tremor apprehendit eos : * ibi dolóres ut parturientis.

In spíritu vehementi * cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in æternum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, *Deus*, sic et laus tua in fines terræ : * justítiâ] est déxtera tua.

Lætétur mons Sion exultent fíliæ Judæ * p ter judícia tua, Dómin

Circúmdate Sion, et plectímini eam : * na in túrribus ejus.

Pónite corda vestı virtúte ejus, et distri domos ejus, * ut enaı in progénie álterâ ;

Quóniam hic est D Deus noster in ætern et in séculum séculi : * reget nos in sécula.

PSALMUS 86.

Ecclesia quàm à Deo ı ta : ipsius dilatatio et bilitas.

FUNDAMENTA ejus in ı tibus sanctis : * diligit minus portas Sion ś ómnia tabernácula Jac

Gloriósa dicta sun te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab e bylónis * sciéntium m

Eccè alienígenæ et rus, et pópulus Æ pum ; * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet mo, et homo natus e eâ ; * et ipse fundávit Altíssimus ?

Dóminus narrábit in ptúris populórum et cipum, * horum qui fu in eâ.

Sicut lætántium ómni habitátio est in te.

NONAM.
.MUS 59.
deflet Psaltes,
e regni dilatatio-
prænuntiat.
:pulisti nos, et
nos: * irátus es,
es nobis.
isti terram, et
eam: * sana
s ejus, quia com-

:i pópulo tuo du-
ti nos vino com-

metuéntibus te
iem, * ut fú-
e arcûs.
ıtur dilecti tui, *
déxterâ tuâ, et

ítus est in sanc-
ætábor, et par-
nam, et conval-
aculórum meti-

Gálaad, et me-
sses, * et Ephra-
ɔ cápitis mei:
: meus, * Moab
æ.
æam extendam
ım meum: * mi-
æ súbditi sunt.
úcet me in civi-
tam? * quis de-
usquè in Idu-

, Deus, qui re-
' * et non egre-
s, in virtútibus

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * et ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

PSALMUS 73.

De populi templique calamitate questus: vox Ecclesiæ inter tribulationes.

UT quid, Deus, repulisti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ.

Memor esto congregatiónis tuæ * quam possedisti ab inítio.

Redemisti virgam hæreditátis tuæ, * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa; * et non cognovérunt, sicut in éxitu super summum.

Quasi in silvâ lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum: * in secúri et asciâ dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum; * in terrâ polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies

festos Dei à terrâ.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta; * et nos non cognoscet ámpliùs.

Divisio Psalmi 73.

Usquequò, Deus, improperábit inimícus? * irritat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam et déxteram tuam,* de médio sinu tuo in finem?

Deus autem, rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmasti in virtúte tuâ mare; * et contribulasti cápita dracónum in aquis:

Tu confregisti cápita dracónis: * dedisti eum escam pópulis Æthiopum:

Tu dirupisti fontes et torrentes: * tu siccasti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem:

Tu fecisti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino; * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi; * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testamentum tuum: * quia repleti sunt, qui obscuráti sunt te dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis tus confúsus: * paup inops laudábunt nome um.

Exurge, Deus, j causam tuam: * memo to improperiórum tuó eórum quæ ab insip sunt totâ die.

Ne obliviscáris voce micórum tuórum: * s bia eórum qui te od ascendit semper.

AD VESPERAS.

PSALMUS 127.

Futuræ præsentisque beatitudo timore Dei paratur.

Beati omnes qui t Dóminum, * qui ámb in viis ejus.

Labóres mánuum tu quia manducábis: * b es, et benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis dans, * in lateribus d tuæ.

Filii tui sicut novell várum, * in circúitu n tuæ.

Eccè sic benedicétu mo, * qui timet Dómi

Benedicat tibi Dó ex Sion; * et vídeas Jerúsalem ómnibus vitæ tuæ.

Et vídeas filios fili tuórum, * pacem sup rael.

LMUS 131.

r templum adum-
lificatio et dedica-
istus David pro-
legit eam in habi-
ionem sibi.

, Dómine, Da-
omnis mansuetú-

-ávit Dómino, *
it Deo Jacob:
ero in tabernácu-
s meæ, * si ascén-
tum strati mei:
o somnum óculis
t pálpebris meis
nem;
iem tempóribus
iec invéniam lo-
ino, * tabernácu-
acob.
idívimus eam in
* invénimus eam
silvæ.
nus in taberná-
s: * adorábimus
. stetérunt pedes

Dómine, in ré-
m; * tu et arca
ónis tuæ.
tes tui induantur
* et sancti tui

David servum
n avertas fáciem

o Psalmi 131.
Dóminus David
et non frustrá-
* De fructu ven-
iam super sedem

Si custodíerint filii tui testamentum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos;

Et filii eórum usquè in séculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi: * hìc habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári; * et sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illùc prodúcam cornu David: * parávi lucernam christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

PSALMUS 143.

Christus et Ecclesia pro victoriis gratias agit, ac de novo opem Dei implorat: sors populi Dei Infidelium opulentiæ præferenda.

BENEDICTUS Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum; * susceptor meus, et liberátor meus.

Protector meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pó-

pulum meum sub me.

Dñe, quid est homo, quia innotuisti ei? * aut filius hóminis, quia reputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, et descende: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos: * emitte sagittas tuas, et conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto: éripe me, et líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum est vanitátem; * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Divisio Psalmi 143.

DEUS, cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachordo psallam tibi.

Qui das salútem régibus; * qui redemisti David servum tuum de gládio maligno éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem; * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis:

Quorum fílii sicut novellæ plantatiónes, * in juventúte suâ.

Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundantes in egréssibus suis; * boves eórum crassæ.

Non est ruína maceriæ, neque tránsitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

AD COMPLETORIUM.

Ante Pasch. Ant. 8. G. Miserére meî.

PSALMUS 50.

Pœnitentis animi humiles acerbique gemitus.

MISERERE meî, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte meâ, * et à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco, * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum, * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti: * incerta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssópo, et

or : * lavábis me, et
ivem dealbábor.
tui meo dabis gáu-
: lætitiam ; * et exul-
ossa humiliáta.
te fáciem tuam à pec-
eis, * et omnes ini-
s meas dele.
nundum crea in me,
* et spíritum rectum
in viscéribus meis.
rojícias me à fácie
et Spíritum sanctum
e áuferas à me.
le mihi lætítiam sa-
tui ; * et spíritu prin-
onfirma me.
bo iníquos vias tu-
t ímpii ad te conver-

ra me de sanguíni-
eus, Deus salútis
et exultábit lingua
stítiam tuam.
ine, lábia mea apé-
et os meum annun-
udem tuam.
niam si voluisses, sa-
m dedissem útique; *
stis non delectábe-

ifícium Deo spíritus
ulátus : * cor contrí-
humiliátum, Deus,
spícies.
gnè fac, Dómine, in
oluntáte tuà Sion, *
icentur muri Jerúsa-

acceptábis sacrifí-
stítiæ, oblatiónes et
sta; * tunc impónent
super altáre tuum vítulos.

PSALMUS 85.

Oratio Christi, Ecclesiæ liberationem Gentiumque conversionem exposcentis.

INCLINA, Dómine, aurem tuam, et exaudi me; * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum ; * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi totà die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis ; * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam ; * et intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudisti me.

Non est símilis tuî in diis, Dómine ; * et non est secundùm ópera tua.

Omnes gentes quascumque fecisti, vénient et adorábunt coram te, Dñe, * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília ; * tu es Deus solus.

rum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam.

Amen.

Deindè altâ voce dicitur, pollice signando sibi os signo crucis.

℣. Dómine, ✝ lábia mea apéries; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps.* 50.

Tùm signando se à fronte ad pectus, et à sinistro humero ad dextrum.

℣. Deus, ✝ in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto; Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sécula seculórum. Amen. (*In Quadragesimâ*, Laus tibi, Dómine, Rex æternæ glóriæ. *Temp. Pasch.* Allelúia.)

Sequitur Invitatorium quod sicut et cæteræ partes Officii infrà designandæ, reperitur vel in Psalterio, vel in Proprio de Tempore, vel deniquè in Proprio aut in Communi Sanctorum.

Invitatorium autem, in Duplicibus et suprà, bis dicitur ante Psalmum Veníte; *et post quemlibet Psalmi versum, integrum repetitur; post* Glória Patri *verò cum* Sicut erat, *repetitur à reclamatione, quæ designatur per Asteriscum* * *adhuc integrè dic*[...] *minicis per annu*[...] *duplicibus et in*[...] *dicitur integrum* Veníte, *et sème*[...] *mum versum, se*[...] Glória Patri; *p*[...] *tem versus, à r*[...] *tantùm resumitur*

Psalmus

Invitatio ad Dei l[...]
rationem et o[...]

Veníte, exulté[...] no; jubilémus D[...] nostro: præoccu[...] ciem ejus in con[...] in psalmis jubilé[...]

Quóniam De[...] Dóminus, et R[...] super omnes deo[...] non repellet D[...] bem suam; quia[...] jus sunt omnes [...] et altitúdines m[...] cónspicit.

Quóniam ipsi[...] et ipse fecit illu[...] fundavérunt m[...] veníte, adorém[...] cidámus ante D[...] mus coram Dó[...] cit nos, quia ips[...] nus Deus noster[...] pópulus ejus, [...] cuæ ejus.

Hódiè si voce[...] diéritis, nolít[...] corda vestra; si[...] cerbatióne secu[...] tentatiónis in d[...] tentavérunt me

ivérunt, et vidé-
a mea.
ginta annis próxi-
neratióni huic, et
per hi errant cor-
rò non cognové-
neas : quibus ju-
â meâ : Si introí-
quiem meam.
atri, et Fílio, et
ncto ; Sicut erat
io, et nunc, et
in sécula seculó-
l.

, *Antiphonæ*,
habentur in pro-
Psalmi autem in
imâ dicuntur pro-
untur in Psalterio
r Hebdomadæ die-
'iter in quibusdam
tur. Tempore verò
cum dicitur noct.,
salmi, indicantur

â, et in Officiis
., (extra tempus
post singulos tres
m suis Antiphonis
o, dicitur secretò,
er.
re, ℣. Et ne nos
tentatiónem ;
bera nos à malo.
Absolutio et Bene-
ut sequitur.
NOCTURNO.
utio. 2. *Mac.* 1.
at Deus cor nos-
ge suâ, et in præ-
; et det nobis cor
ut colámus eum.

Ante quamlibet Lectionem, Lector petit Benedictionem, dicens : Jube, Domne, benedícere ; *qui autem solus recitat, dicit :* Jube, Dómine, benedícere.

Benedictiones.

1. Deus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det nobis spíritum sapiéntiæ. ℟. Amen. *Ephes.* 1. *Sic respondetur post omnes Absolutiones et Benedictiones.*

2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. 3. *Reg.* 8.

Deus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

Benedictiones.

In Dominicis ac Festis Domini.

4. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Ephes.* 1.

5. Sciámus supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Ephes.* 3.

6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis et dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

In Festis B. Mariæ Virg.

4. Deus à quo missus est Angelus Gábriel ad Vírgi-

nem Maríam, mittat nobis de cœlis sapiéntiam. *Luc.* 1. *Sap.* 9.

5. Filius Altíssimi, quem Virgo concépit et péperit, det nobis filios Dei fieri. *Luc.* 1. *Joan.* 1.

6. Spíritus sanctus, qui supervénit in Maríam, hábitet in nobis. *Luc.* 1.

IN FESTIS SANCTORUM.

4. Deus det nobis illuminátos óculos cordis, ut sciámus quæ sit spes vocatiónis ejus in Sanctis. *Ephes.* 1.

5. Dignos nos fáciat in partem sortis Sanctórum, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum. *Coloss.* 1.

6. Aperiantur óculi nostri, ut convertámur à ténebris ad lucem, et accipiámus sortem inter Sanctos. *Act.* 26.

IN III. NOCTURNO.

ABSOLUTIO. 2. *Mach.* 1.

DEUS memínerit testaménti sui quod locútus est, et exáudiat oratiónes nostras.

BENEDICTIONES.

7. Detur nobis sermo in apertióne oris nostri cum fidúciâ, notum fácere mystérium Evangélii. *Ephes.* 6.

8. Occurrámus omnes in unitátem fídei, et agnitiónis Filii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes.* 4.

9. Deus spei répleat nos omni gáudio et pace in credendo; ut abundémus in spe et virtúte Sp[...] ti. *Rom.* 15.

Si nona Lecti[...] Evangelio cum tunc nona Benedi[...]

Fúlgeat nobis Evangélii glóri[...] qui est imágo De[...]

Si tria legant lia, Benedictione[...]

7. Detur nol[...] *suprà.*

8. Fúlgeat no[...] *suprà.*

9. Permaneá[...] fundáti, et imm[...] Evangélii. *Coloss[...]*

Si nona Lectio to, Benedictio er[...]

Digni habeá[...] Dei, cùm véne[...] tis suis admiráb[...] *Thess.* 1.

[*Quandò D. D[...] Lectionem lectur[...] quàm ipse præm[...] re:* Jube, Dom[...] cere, *dignior po[...] cit illi:* Ora pro ter. *Ipse autem* [...] *pondet:* Oro ut [...] tra magis ac ma[...] in sciéntiâ et o[...] *Philip.* 1. *Chorus* *Idem observat cus est Presbyter.*

IN FERIIS QUA[...]

Post novem P[...] tribus Antiph. et dicto Pater noste[...] *dicuntur Absolut[...]*

t ut sequitur.
iâ II. et V.
...tio. 2. Mac. 1.
...at Deus cor nos-
ge suâ, et in præ-
; et det nobis cor
ut colámus eum.

...edictiones.
s Dómini nostri
...ti, Pater glóriæ,
spíritum sapién-
. 1.
s Dei det nobis
ut cognoscámus
...1. Joan. 5.
...at nobis illumi-
gélii glóriæ Chris-
t imágo Dei. 2.

t III. et VI.
...tio. 3. Reg. 8.
...er inclinet corda
...e, ut custodiá-
áta ejus.
...edictiones.
r Dómini nostri
...ti benedícat nos
enedictióne spiri-
...s. 1.
...us supereminen-
...iæ caritátem Chri-
...leámur in omnem
em Dei. Ephes. 3.
...at, etc., ut suprà.
IV. et Sabbato.
...utio. 2. Mac 1.
...áinerit testamen-
l locútus est, et
ratiónes nostras.
...edictiones.
Dómini nostri Jesu Christi det nobis Christum habitáre per fidem in córdibus nostris. *Ephes.* 3.

2. Occurrámus omnes in unitátem fidei, et agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes.* 4.

3. Fúlgeat, etc., *ut suprà.*

Si quarta lectio dicenda sit de sancto, Benedictio erit: Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis suis admirábilis fíeri. 2. *Thess.* 1.

Tempore Paschali.

In omni Officio, tàm de tempore quàm de B. Mariâ et de Sanctis, dicuntur Absolutio et Benedictiones ut sequitur:

Absolutio. 1. *Petr.* 1.

Benedictus Deus qui secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis.

℟. Amen.

Benedictiones.

1. Confiteámur in ore, et in corde credámus quòd Deus suscitávit Jesum à mórtuis. *Rom.* 10.

2. Interpellet pro nobis Christus qui mórtuus est et resurrexit. *Rom.* 8.

3. Spíritus ejus qui suscitávit Jesum à mórtuis, hábitet in nobis. *Rom.* 8.

Quandò autem in Officio dupl. min. aut Feriæ quæ habet Evangelium, dicenda

est quarta Lectio pro commemoratione; tunc, si sit de Evangelio cum homiliâ, Benedictio erit : Permaneámus. *Si verò sit de Sancto :* Digni, etc.

Lectiones et Responsoria habentur in Proprio de Tempore et de Sanctis.

Post ultimum Responsorium, in omni Officio de B. Mariâ et de Sanctis, nisi aliter notetur; et toto tempore Paschali, etiam in Feriis, dicitur sequens

HYMNUS.

Te Deum laudámus : * te Dóminum confitémur.

Te æternum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi Cœli, et universæ Potestátes,

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant :

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus,

Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * immensæ majestátis;

Venerandum tuum verum, * et únicum Filium;

Sanctum quoque * Paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Filius.

Tu, ad liberandum susceptúrus hóminem, * non horruisti Vírginis úterum.

Tu, devicto mortis acúleo, * aperuisti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes, * in glóriâ Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te érgò, quæsumus, fámulis tuis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Æternâ fac * cum Sanctis tuis in glóriâ numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hæreditáti tuæ,

Et rege eos, * et extolle illos usquè in æternum.

Per síngulos dies * benedícimus te,

Et laudámus nomen tuum in séculum, * et in séculum séculi.

Dignáre, Dñe, die isto, * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostrî; Dómine, * miserére nostrî.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

In te, Dñe, sperávi, * non confundar in æternum.

Dicto Te Deum, *aut, si*

atur, post ultimum
orium, dr. ℣. *Sacer-*
et, si non continuò
ır Laudes, hic dr.
nus vobiscum.
cum spíritu tuo.
solus recitat, vel qui
Diaconus, loco Dó-
obiscum, *dicit*: Dó-
exaudi oratiónem
℟. Et clamor meus
niat.]
lè Oratio propria cum
conclus.; et iterùm:
nus vobiscum.
dicámus Dómino.
o grátias.
issá voce:
iūm ánimæ per mi-
liam Dei requiescant
℟. Amen.
noster, *secretò.*
erminantur Laudes,
Sexta, Nona, et
e, quandò unam ex
is aliud Officium non
.
autem casu, ante
, aut aliam quam-
supradictam Horam,
n præcedens continuò
uentem, dicuntur se-
ıter *et* Ave.

AD LAUDES.

ıus, ✝ in adjutórium
intende: ℟. Dñe, ad
ıdum me festína.
a Patri, et Filio, et
sancto: * Sicut erat
ıcípio, et nunc, et
, et in sǽcula seculó-
nen.

(*In Quadrages.*, Laus tibi, Dñe, Rex ætérnæ glóriæ.

Temp. Pasch., Allelúia; *et sic ad omnes Horas.*)

Psalmi, Ant., Capitul., etc., ut notantur in Psalterio, vel in Proprio.

Canticum *Zach.* Luc. 1.
De Redemptoris Adventu gratiarum actio.

Benedictus Dñus Deus Israël; * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ;

Et erexit cornu salútis nobis * in domo David púeri sui:

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à sǽculo sunt, Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris, * et memorári testamenti sui sancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis;

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi,

In sanctitáte et justítiá coram ipso * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis; * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus,

Ad dandam sciéntiam sa-

lútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum,

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos Oriens ex alto,

Illumináre his qui in ténebris et in umbrâ mortis sedent, * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto:

Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sécula seculórum. Amen.

Post Antiphonam, dicitur Dóminus vobíscum.

Oratio propria, et cætera ut suprà.

Tempore Paschali, Priori Benedicámus Dño *adduntur duo* Allelúia; *et sic in Vesperis.*

Si facienda sit aliqua commemoratio, fit eo loco per Ant. quæ posita est ad Benedictus *in Officio de quo fit Commemoratio, et Versiculum qui habetur post Hymnum Laudum; deindè dicitur Oratio ut notatur in Proprio, quæ, si non sequatur alia Commemoratio, terminatur per integram conclus. Si autem plures sint, factâ priorum brevi conclus., ultima tantùm integrâ conclusione finitur, et iterùm dicitur:*

Dóminus vobíscum.

Benedicámus Dómino.

Preces, si dicendæ sint, habentur in Feriis Quadrag., *infrà. p.* 142.

AD HOR

Omnia ut in]

AD VESPE

Pater *et* Ave, *tur à Nonâ:*

℣. Deus, ✠ in a

Psalmi ut in

Ant. Capit. Hymi ad Magníficat, *s Proprio.*

CANTICUM B. M

Luc. 1.

Dei laus ob inca

Myster

MAGNIFICAT * Dóminum,

Et exultávit sp us * in Deo salut

Quia respexit tem ancillæ suæ: * ex hoc beátam omnes generatión

Quia fecit mi qui potens est; tum nomen ejus.

Et misericórd progénie in prog méntibus eum.

Fecit poténtia chio suo: * dispe bos mente cordis

Depósuit poter de, * et exaltávit

Esurientes im nis, * et dívites d nes.

Suscépit Israe suum, * recordát córdiæ suæ,

Sicut locútus es nostros: * Abrah mini ejus in sécul

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto;
℣. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula seculórum. Amen.
Post Antiphonam, dicitur:
Dóminus vobíscum.
Oratio conveniens.
Dóminus vobíscum.
Benedicámus Dómino.
Si quæ faciendæ sint Commemorationes, fiunt eo loco.
[*Preces, si dicendæ sint, habentur infrà in Feriis Quadragesimæ.*]

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut in Proprio.

Orationem sequentem devotè post Officium recitantibus, Leo Papa X, defectus et culpas in eo persolvendo ex humanâ fragilitate contractas indulsit.

SACROSANCTÆ et indivíduæ Trinitáti, Crucifixi Dómini ostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosismæ semperque Vírginis Maríæ fœcúndæ integritáti, et mnium Sanctórum universitáti, sit sempitérna laus, hoɔr, virtus et glória, ab omni creatúrâ, nobísque remíso ómnium peccatórum, per infiníta sécula seculórum.
℟. Amen.
℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérPatris Fílium; ℟. Et beáta úbera quæ lactavérunt Chrism Dóminum..... Pater noster.... Ave, María.

OBLATIO ACTIONIS SS. CORDI JESU.

O clementíssime Jesu, grátias ago tibi ex toto corde ɔo. Propítius esto mihi vilíssimo peccatóri. Ego hanc tiónem óffero divíno cordi tuo emendandam atque perendam, ad laudem et glóriam sanctíssimi Nóminis tui, atíssimæ Matris tuæ, et ómnium Sanctórum tuórum; salútem ánimæ meæ totiúsque Ecclésiæ tuæ sanctæ. Amen.

Post Laudes, additur Ps. De profundis, 72.
℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine;
℟. Et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam;
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

DEUS véniæ largitor et humánæ salútis amátor, q
mus cleméntiam tuam ut nostræ congregatiónis fr
propinquos et benefactóres qui ex hoc século transi
beátâ Maríâ semper Vírgine intercedente cum ón
sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium p
nire concédas.

FIDELIUM Deus ómnium cónditor et redemptor, a
bus famulórum famulárumque tuárum remissiónem
tórum tribue peccatórum; ut indulgéntiam quam se
optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur. Qui
et regnas Deus in sécula seculórum.

℟. Amen.

℣. Requiescant in pace.

℟. Amen.]

Ant. Sub tuum præsídium confúgimus, Sancta
Génitrix, nostras deprecatiónes ne despícias in ne
tátibus, sed à periculis cunctis líbera nos semper,
go glorióa et benedicta.

MONSTRA te esse Matrem,
Sumat per te preces
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

PROPRIUM
DE TEMPORE.

PARS VERNA.

IN FERIIS
-id IV Cinerum us-
Dñicam Passionis.
FFICIUM NOCT.
Dóminum qui vo-
:atóres ad pœnitén-
Veníte, adorémus.

eníte, 130.
Hymnus. C.
lex adumbrávit ve-
,
ɪse sacrávit novi
minister fœderis,
mus jejúnium.
ur ergò párciùs
cibis et pótibus,
jocis; et árctiùs
us in custódiâ.
ta mens cupídinis
rebelles ímpetus;
is arcem, jánua
dat, hostis óccupet.
:s ad aram cérnuo
recémur súpplices:
ɪs, atque víndicem
us iram Júdicis.
ɪ tremende, nos pre-
t
a moles críminum:
a, sed, clemens Pa-
',
lo vinces crímina.
testa quanquàm fíc-
s,
Opus tuum sumus tamen;
Períre ne plebem sinas
Christi redemptam sángui-
ne.
Quod fécimus sana ma-
lum,
Auge bonum quod póscimus;
Da corde contríto, Deus,
Tuam meréri grátiam.
Æterna laus et glória
Tibi sit, ô clemens Deus,
Qui nostra per jejúnium
Das expiáre crímina.
Amen.

Psalmi ad omnes HORAS ut in Psalterio.

Feriâ II et V.

Ant. 4. d. Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum; et convertar ad vos. *Zach.* 1.

Ant. 1. a. Revertátur unusquisque à viâ suâ malâ, et dirígite vias vestras et stúdia vestra. *Jerem.* 18.

Ant. 6. F. Convertímini, convertímini à viis vestris péssimis: et quarè moriémini, domus Israel? *Ezech.* 33.

℣. Ut quid, Dómine, recessisti longè? ℟. Déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne. *Ps.* 9.

Absolutio et Benedictiones, ut in Ordinario Breviarii, 133.

Post. 1. *Lect.* ℟. Projícite à vobis omnes prævaricatiónes vestras; et fácite vobis cor novum, et spíritum novum; quia * Nolo mortem morientis, dicit Dñus: revertímini, et vívite. ℣. Patienter agit Dñus propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam reverti.* Nolo. *Ezech.* 18. 2. *Petr.* 3.

Post ij Lect. ℟. Quasì columbæ meditantes gemémus; multiplicátæ sunt enim iniquitátes nostræ, et * Peccáta nostra respondérunt nobis; quia scélera nostra nobiscum, et iniquitátes nostras cognóvimus. ℣. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. * Peccáta. *Is.* 59. 1. *Joan.* 1.

℟. iij *Evangelicum, ut in quálibet Feriá.*

Feriá III et VI.

Ant. 4. A. Expectat Dóminus ut misereátur vestrì, et ídeò exaltábitur parcens vobis. *Is.* 30.

Ant. 7. c. Pius et miséricors est Deus, et remíttet in die tribulatiónis peccáta. *Eccli.* 2.

Ant. 2. D. Convertímini, et ágite pæniténtiam, et non erit vobis in ruínam iniquitas. *Ezech.* 18.

℣. Juxtà est Dóm[inus] qui tribuláto sunt [corde.] ℟. Et húmiles spíritu [salvá]bit. *Ps.* 33.

Post j Lect. ℟. Sci[mus qui] dixit: Mihi vindicta, [et ego] retríbuam. * Horren[dum est] incídere in manus [Dei vi]ventis. ℣. Si pœni[téntiam] non egérimus, in[cidémus] in manus Dómini, et [non in] manus hóminum.* H[orren]dum. *Hebr.* 10. *Eccl*[i.]

Post ij Lect. ℟. Tu [quid obliviscé]ris in æternum pe[... nos]bis, * Quarè in per[pétuum] oblivisceris nostrì? C[onvérte] te nos, Dómine, ad [te, et] convertémur. ℣. D[ómine] salva nos, perímus.* [Quarè.] *Thren.* 5. *Matth.* 8.

℟. iij *Evangelicum* [*ut in*] *quálibet Feriá.*

Feriá IV et Sabb[*ato.*]

Ant. 3. à. Mundém[us nos] ab omni inquinamen[to car]nis et spíritûs. 2. *Cor.*

Ant. 8 G. Non es[t abbre]viáta manus Dómini, [ut sal]váre néqueat; neque [aggra]váta est auris ejus, [ut non] exáudiat. *Is.* 59.

Ant. 5. a Adéamu[s] cum fidúciá ad th[ronum] grátiæ, ut miseric[ordiam] consequámur. *Hebr.*

℣. Non repellet [Dóminus] plebem suam. ℟. [Et hæ]reditátem suam non [derelin]quet. *Ps.* 93.

Post j Lect. ℟. Jur...

odíre judícia jus-
' Humiliátus sum
uè, Dómine: vi-
ecundùm verbum
Deus, propítius
peccatóri. * Hu-
's. 118. Luc. 18.
Lect. ℟. Pósui fá-
m ad Dóminum
ım rogáre, et de-
n jejúniis, sacco,
℣. Memor esto
leris, et age pœ-
, * In jejúniis.
Doc. 2.
angelicum, ut in
rià.
itur Te Deum.
d. Orábit ad te,
omnis sanctus,
pore opportúno.

inuò Laudes non
, dicendæ sunt,
ius, Preces positæ
Tertiam.]
LAUDES.
de Psalterio, se-
riam.
MINO Deo nostro
ustítia; nobis au-
sio faciéi nostræ:
s ante Dóminum
rum. Baruch. 1.
). Operiantur sac-
s, et clament ad
in fortitúdine, et
ır vir à vià suà
n. 3.
b. Quiéscite ágere
díscite benefáce-
e judícium. Si fú-

erint peccáta vestra ut cóc-
cinum, quasi nix dealba-
buntur. *Is.* 1.

Ant. 4. d. Non audívimus vocem Dómini, et abívimus in sensum cordis nostri maligni; faciéntes mala ante conspectum Dei nostri. *Bar.* 1.

Ant. 6. C. Purificáte corda, peccatóres; lugéte et ploráte: humiliámini in conspectu Dómini. *Jac.* 4.

Capitulum. *Joel.* 2.

Convertímini ad Dóminum Deum vestrum; quia benignus et miséricors est, pátiens, et multæ misericórdiæ, et præstábilis super malítiâ.

Hymnus. C.

Solemne nos jejúnii
Nunc tempus ad planctum vocat;
Plorat sacerdos; flébili
Clamóre templa pérsonant.

Lugubris at frustrà sonus
Ad Numen irátum venit,
Ni corde pulsus íntimo
Sensum dolóris índicet.

Nil fróntibus sparsus cinis,
Nil scissa vestis próderit,
Ni fracta scindantur simul
Vivo dolóre péctora.

Vultum rigantes flétibus
Flectámus iram Núminis,
Quæ críminis nostri memor,
Inténtat ultríces minas.

O juste Judex! ò Deus!
Sis lentus ad pœnam, Pater;

Das pœnitendi témpora,
Et cor simul da pœnitens.

ÆTERNA laus et glória
Tibi sit, ô clemens Deus,
Qui nostra per jejúnium
Das expiáre crímina. Amen.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine; ℟. Dómine, quis sustinébit? *Ps.* 129.

Ad Benedictus, *Antiphona ut in quâlibet Feriâ.*

Deindè dicuntur, flexis genibus, sequentes

PRECES.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére meî, ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine, úsquequò? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam, ℟. Et sancti tui exultent. *Ps.* 131.

℣. Orémus pro Papâ nostro *N.* ℟. Pascat hæreditátem Dómini in innocéntiâ cordis sui. *Ps.* 77.

℣. Pro Pastóre nostro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro universâ
℟. Memor esto
tiónis tuæ, quam
ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Pro Rege
℟. Dñe, salvum fa
et exaudi nos in d
vocavérimus te.

℣. Pro cuncto
℟. Salvum fac po
um, Dñe, et bén
ditáti tuæ: et re
extolle illos usqu
num. *Ps.* 27.

℣. Pro pace. ℟
in virtúte tuâ, a
et abundántia in
tuis. *Ps.* 121.

℣. Pro frátrib
abséntibus. ℟. Bén
mine, bonis et re
Ps. 124.

℣. Pro infirmi
et captívis. ℟. Líb
Israel ex ómnibu
tiónibus suis. *Ps.*

℣. Pro cunctis
defunctis. ℟. Edú
minus in lucem,
justítiam ejus. *M*

Deindè dicitur
fundis, *pag.* 72;
Glória Patri. *Post*

℣. Dómine De
tum, converte n
ostende fáciem tu
vi érimus. *Ps.* 79

℣. Exurge, Dó
juva nos: ℟. Et
propter nomen
43.

℣. Dómine, e

ieam : ℟. Et clamor
te véniat. *Ps.* 101.
ninus vobiscum.
:um spiritu tuo.
: *dicitur Oratio ut*
et Feriâ.
Benedicámus, *si fa-*
: *Commemoratio de*
ncto, fit eo loco.
: *usquè ad Domi-*
ssionis, fit tantùm
ratio pro Pace, ut

eus qui fecit nobis-
ndùm suam miseri-
det nobis jucundi-
dis, et fíeri pacem
nostris. *Eccli.* 50.
ninus virtútem pó-
dabit : ℟. Dómi-
lícet pópulo suo in
28.

Oratio.

quo sancta desidé-
consília, et justa
ra : da servis tuis
m mundus dare
st pacem; ut et
tra mandátis tuis
t hóstium sublátâ
, témpora sint tuâ
e tranquilla; Per.
s vobiscum. *vel*
exaudi. Benedi-
mino.

PRIMAM.

, ✝ in adjutórium.

Hymnus. C.

orto sídere,
cémur súpplices,
: ipse dírigat,
íta, sémitas.

Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incoepta dùm fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet,
Portas tuére sénsuum.

Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da, te favente, prósequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet supérbiam
Potûs cibique párcitas.

In Quadragesimâ.

¶ Æterna laus et glória
Tibi sit, ô clemens Deus,
Qui nostra per jejúnium
Das expiáre crímina.
Amen.

Tempore Passionis.

¶ Qui Fílium tradit, Patri,
Natoque sit laus víctimæ;
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram; Spíritus.
Amen.

¶ *Hæc utraque Doxologia omittitur in Festis, quandò propria assignatur.*

Psalmi de Feriâ; et sic ad alias HORAS.

Ant. 2. D. Dómino Deo nostro justítia, nobis autem confúsio faciéi nostræ : peccávimus ante Dñum Deum nostrum *Baruch.* 1.

[*Quotiès dicti sunt Psalmi de Dominicâ, dicitur sequens*

Capitulum. *Ephes.* 5.

Eratis aliquandò ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítiâ, et veritáte : probantes quid sit beneplácitum Deo.

℟. Deo grátias.]

[*Aliis diebus,*

Capitulum. *Ephes.* 5.

Videte, fratres, quómodò cautè ambulétis, non quasi insipientes, sed ut sapientes, redimentes tempus, quóniam dies mali sunt.

℟. Deo grátias.]

℟. *br.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui venisti * peccatóres salvos fácere, * Miserére nobis. Glória Patri, et Filio, * et Spirítui sancto. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Matth.* 16. *Tob.* 8. *Timoth.* 1.

{ *Temp. Pass.* ℣. Qui passus es * pro nobis, * Miserére nobis. *Non dicitur* Glória Patri. *sed repet.* Christe, Fili.]

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

(*In Dominicis et in Festis, hic dicitur:* Dóminus vobiscum. ℟. Et cum Spíritu tuo. *Deindè Oratio* Dómine Deus, *ut infrà, omissis precibus.*)

Deindè dicuntur
nibus sequentes

Preces

Kyrie, eléison.
eléison. Kyrie, el

Pater noster, *s*

℣. Et ne nos i
tentatiónem; ℟. S
nos à malo.

Credo in Deum

℣. Carnis resurr

℟. Vitam ætern

℣. Et ego ad te
clamávi; ℟. Et m
mea prævéniet te.

℣. Repleátur
laude; ℟. Ut ca
riam tuam, totâ
túdinem tuam. *P*

℣. Averte fácie
peccátis meis; ℟.
iniquitátes meas d

℣. Cor mundu
me, Deus; ℟. E
rectum ínnova in
meis. *Ps.* 50.

℣. Ne projícias
tuâ; ℟. Et Spírit
tum tuum ne áuf
Ps. 50.

℣. Redde mih
salutáris tui; ℟.
principáli confirm
50.

℣. Eripe me,
ab hómine malo;
iniquo éripe me.

℣. Eripe me d
meis, Deus meus
insurgentibus in
me. *Ps.* 58.

℣. Eripe me de

tátem; ℟. Et de
ùnum salva me.

psalmum dicam
› in séculum sé-
Ut reddam vota
: in diem. *Ps.* 60.
;e me, Dómine,
tuâ, et doce me;
. es Deus salvátor
24.
ıiníscere misera-
ıárum, Dómine,
:ricordiárum tuá-
e à século sunt.

dic, ánima mea,
℟. Et ómnia quæ
unt, nómini sanc-
s. 102.
edic, ánima mea,
℟. Et noli oblivis-
retributiónes ejus.

propitiátur ómni-
itátibus tuis;
sanat omnes infir-
as. *Ps.* 102.
rédimit de intéri-
tuam; ℟. Qui co-
in misericórdiâ et
nibus. *Ps.* 102.
replet in bonis de-
tuum: ℟. Renová-
quilæ juventus tua.
]
lè signando se,
ıtórium nostrum ✝
e Dómini,
fecit cœlum et ter-
123.
nadarius facit con-
rs verna.

fessionem, mediocri voce di-
cens:

Confiteor Deo omnipo-tenti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, (et vobis, fratres;) quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere; [*Ad hæc verba, ter percutitur pectus:*] meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, (et vos, fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus dicit:

Misereátur tuî omnípotens Deus; et, dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætcrnam. *Hebdomadarius respondet,* Amen.

Deindè Chorus facit Confessionem; et ubì dictum est: vobis, fratres, *et* vos, fratres, *dicit:* tibi, pater, *et* te, pater.

[*Mulieres in suis Conventibus, loco* fratres *et* pater, *dicunt:* soróres *et* mater.]

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestrì omnípotens Deus; et, dimissis

peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

[*Qui solus recitat, semel dicit,* Confiteor. *omissis vocibus quæ clauduntur parenthesi, et additâ particulâ* et, *ante voces* ómnibus *et* omnes. *Deindè* Misereátur. *semel, ad quod dicit,* nostrî, nostris, nos.]

Deindè signando se,

INDULGENTIAM, ✝ absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tribuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Elevans vocem, dicit:

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine, ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dñe, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.]

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

DOMINE Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti: tuâ nos hódiè salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes ra; Per Dóminum Jesum, etc.

℣. Dóminus vobi

℟. Et cum spíritu

℣. Benedicámus

℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CA

Post lectionem M gii, in cujus fine n pondetur, Hebdom

℣. Pretiósa in c Dómini ℟. Mors Sa ejus. *Ps.* 11

SANCTA María, e Sancti ádjuvent no tiónibus suis pro Deum; ut secund qui vocávit nos, S et ipsi in omni con ne sancti simus. 1 *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1

Deindè, ubi leg crologium, post e nem dicitur Ps. De dis. *et in fine,* Réqu ℣. ℣. Requiescant Dómine, exaudi. vobiscum. *et Orat* ve. *ut habetur in Noct Officii Defun*

Posteà dicitur: in adjutórium meu de: ℟. Dómine, vandum me festín

℣. Deus, in a meum intende: ℟ ad adjuvandum n

℣. Deus, in a meum intende: ℟ ad adjuvandum n

Glória Patri, et

Sancto : Sicut erat
pio, et nunc, et
et in sécula secu-
men.
, eléison. Christe,
Kyrie, eléison. *Se-*
ter. *Altâ voce*, ℣. Et
indúcas in tenta-
℟. Sed líbera nos à

pice in servos tuos,
et in ópera tua;
fílios eórum. ℟. Et
ndor Dómini Dei
per nos; et ópera
nostrárum dírige
s, et opus mánuum
m dírige. *Ps.* 89.
. Patri. *et* Sicut erat.
Oremus.
ne et sanctificáre,
t gubernáre digná-
nine Deus, Rex cœ-
ræ, hódiè corda et
nostra, sensus,
s et actus nostros,
tuâ et in opéribus
órum tuórum; ut
in æternum, te au-
,. salvi et líberi esse
ur, Salvátor mun-
. vivis et regnas in
eculórum.
nen.
r, Jube, Domne,
ere. [*Lectrix dicit :*
: solus vel sola reci-
it : Dómine.] *Bened.*
minus leges suas in
n nostram, et in cor-
ro superscríbat eas.
. ℟. Amen.

Tùm fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur suo loco; in cujus fine dicitur : Tu autem, Dñe, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

Post Lectionem, Hebdomadarius dicit : Adjutórium ✝ nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum et terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit : Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se, per Jesum Christum, cui est glória in sécula seculórum. *Hebr.* 13.

Lector, Amen.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò : Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Deindè Pater noster.

AD TERTIAM.

Pater *et* Ave, *si separetur à Primâ.*

℣. Deus, ✝ in adjutórium.

Hymnus. C.

O fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

In Quadragesimâ.

ÆTERNA laus et glória
Tibi sit, ô clemens Deus;
Qui nostra per jejúnium
Das expiáre crímina. Amen.

Tempore Passionis.

QUI Fílium tradit, Patri,
Natoque sit laus victimæ;
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

[*In Dom. et in Festis, Ant. Capit.* ℟. *br. et* ℣. *habentur in Proprio vel in Communi; et sic ad Sextam et Nonam.*]

Ant. 7. b. Operiantur saccis hómines, et clament ad Dóminum in fortitúdine, et convertátur vir à viâ suâ malâ. *Jonæ* 3.

CAPITULUM. *Joel.* 2.

NUNC, dicit Dóminus, convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et in fletu, et in planctu; et scíndite corda vestra, et non vestimenta vestra.

℟. *br.* Converte nos, * Deus salutáris noster. Converte. ℣. Et averte iram tuam * à nobis, * Deus. Glória Patri. Converte. *Ps.* 84.

℣. Oculi nostri ad Dñum Deum nostrum, ℟. Donec misereátur nostrî. *Ps.* 122.

Deindè dicuntur, flexis genibus, sequentes

PRECES.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *secretò.*

℣. *Et ne* nos indúcas in tentatiónem; ℟. Se nos à malo.

℣. Dómine Deus tum, converte nos ostende fáciem tu salvi érimus. *Ps.* 79

℣. Exurge, Dñe, nos; ℟. Et rédime n ter nomen tuum. *Ps*

℣. Dómine, exa tiónem meam; ℟. Et meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobi
℟. Et cum spíritu

Oratio conveni

℣. Dóminus vobi
℟. Et cum spíritu
℣. Benedicámus
℟. Deo grátias.

AD SEXTA

Pater *et* Ave, *si tur ab Horâ præced. ad Nonam.*

℣. Deus, † in adj

HYMNUS.

NUNC solis excelsu
Pleno coruscat lúmi
Sic, Christe, tu
novâ,
Sol verus, accendis

FAC pura nostris
Lux veritátis ménti
Fac nostra plenam
Crescendo surgat a

In Quadrag. Æt *suprà.*

Temp. Passioni Fílium. *ut suprà.*

Ant. 3. b. Quiésc re perversè, díscite cere: quærite judi fúerint peccáta

, quasi nix deal-
Is. 1.
tulum. *Is.* 55.
quat ímpius viam
ir iníquus cogi-
tas, et revertátur
im, et miserébi-
et ad Deum nos-
óniam multus est
ndum.
Miserére nostrî,
* Miserére nos-
re. ℣. Quia mul-
i sumus * despec-
Miserére. Glória.
Ps. 122.
a flagella pecca-
perantem autem
misericórdia cir-
Ps. 31.
suprà ad Tertiam.
o convenicns.

NONAM.

, † in adjutórium.
Hymnus. C.
olútus ímpetu,
noctem dies;
prémam cito
l metam gradu.
iste, dùm fixus

orbi bráchia,
crucem; tuo
amplexu mori.
lrag. Ætérna. *ut*

e Passionis, Qui
suprà.
. Purificáte corda,
: lugéte, et plo-
iliámini in cons-
uini. *Jac.* 4.

Capitulum. *Joel.* 2.

Inter vestíbulum et altáre plorábunt Sacerdótes, minístri Dómini; et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo; et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium.

℟. *br.* Propter glóriam nóminis tui, * Dómine, líbera nos. Propter. ℣. Et propítius esto peccátis nostris * propter nomen tuum. * Dómine. Glória. Propter. *Ps.* 78.

℣. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: ℟. Cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. *Ps.* 50.

Preces, ut suprà ad Tertiam.

Oratio convéniens.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio, secundùm Feriam.

Ant. 2. D. Pœniténtiam ágite: appropinquávit enim regnum cœlórum. *Matth.* 3.

Ant. 4. A. Si pœniténtiam non egéritis, omnes simíliter períbitis. *Luc.* 13.

Ant. 6. F. Si revertámini et quiescátis, salvi éritis. *Is.* 30.

Ant. 7. d. Auferte deos aliénos de médio vestrî: et præparáte corda vestra Dómino. 1. *Reg.* 7.

Ant. 5. a. Exáudiet Dóminus preces vestras, si permanséritis in jejúniis, et oratiónibus. *Judith.* 4.

Capitulum. *Ezech.* 33.

Si impius in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quidquam injustum, vitâ vivet, et non moriétur. Omnia peccáta ejus, quæ peccávit, non imputabuntur ei.

Hymnus. *S. Ambr.*

Audi, benigne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutator alme córdium,
Infirma tu scis vírium;
Ad te reversis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus;
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extrà cónteri
Dona per abstinéntiam,
Jejúnet ut mens sóbria
A labe prorsùs críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Tempus beneplácit i, Deus: ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

Ad Magníficat. *Antiphona ut in quálibet Feriâ.*

Deindè dicuntur preces, ut suprà ad Laudes, 142. *In iis, loco Ps.* De profundis. *dicitur Ps.* Miserére. 126.

Oratio, ut infrà bet Feriâ, post Magníficat.

Dicto Benedicám *cienda sit Comme aliquo Sancto, fit*

(In feriis Qua fit de ullo Festo, n lemne-minus aut s plicia vel antici transferuntur. De simpl. fit commem de illis legitur qu in Noct.)

Deindè, usquè Passionis, pro Pa

Ant. Deus men tamenti sui, et cem; nec déserat re malo. 2. *Mach*

℣. Dóminus D tur pacem ℟. In p am. *Ps.* 84.

Oremu

Deus, à quo sanc ria, recta consília sunt ópera: da illam quam mu non potest pacem da nostra mandáti dita, et hóstium s mídine, témpor protectióne tranq Dóminum nostru

℣. Dóminus vo

℣. Benedicámu

AD COMPLET

Pollice signand

℣. Converte ✠ salutáris noster; te iram tuam à no

℣. Deus, ✠ in a

ì et Antiph. de Psal- 'undùm Feriam.

Hymnus. C.

oon æterni Patris,
ste, qui verus dies,
ux de lúmine,
gas calíginem:
lis abscessit jubar,
e succédunt vices:
erum donas diem,
octis ótia.
sa torpent lúmina,
ad te mens vigil:
qui te díligunt,
ére dexterâ.
s molesti córporis
tardat sárcina,
is alis libero
olátu téndere.
salútis única,
sto súpplicum:
quos mercátus es
fusi sánguinis.

Quadragesimâ.

ana laus et glória
ô clemens Deus,
a per jejúnium
áre crímina.
Amen.

ore Passionis.

Fílium tradit, Patri,
sit laus víctimæ;
i laus, qui sacram
s aram, Spíritus.
Amen.

ès dicti sunt Ps. , dicitur sequens

itulum. 1. Thes. 5.

os filii lucis estis, éi: non sumus noc- e tenebrárum; ígitur non dormiámus sicut et céteri; sed vigilémus et sóbrii simus.]

Aliis diebus.

Capitulum. 1. *Petr.* 5.

Sobrii estóte, et vigiláte; quia adversárius vester diábolus, tanquàm leo rúgiens, circuit quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide.

Temp. Quadrag. ℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemisti me, Dómine, * Deus veritátis: * Commendo. Glória. In manus. *Ps.* 30.

[*Temp. Pass. omisso* Glória Patri, *post reclamationem repetitur* In manus.]

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbrâ alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. 2. D. Recogitábo.

Canticum *Simeonis.*

Luc. 2.

Nunc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace.

Quia vidérunt óculi mei * Salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Recogitábo tibi, Dómine, omnes annos meos in amaritúdine ánimæ meæ. *Is.* 38.

[*In Dominicis et in Festis, hic dicitur :* Dóminus vobiscum. *deindè oratio* Visita, etc. *infrà, omissis precibus.*]

In Feriis, dicuntur, flexis genibus, sequentes

PRECES.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed libera nos à malo.

Credo in Deum. *secretò.*

℣. Carnis resurrectiónem, ℟. Vitam æternam. Amen.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrórum; ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum; ℟. Et laudábile, et superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in firmamento cœli; ℟. Et laudábilis, et gloriósus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster; ℟. Benedícat nos Deus. *Ps.* 66.

Deindè fit Confessio, ut suprà ad Primam. 145.

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium finium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine : ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia Dómine, super nos,

℟. Quemádmodùm rávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi o nem meam; ℟. Et cl meus ad te véniat. *Ps.*

℣. Dóminus vobiscu

OREMUS.

VISITA, quæsumus, I ne, habitatiónem nost et omnes insídias inim eâ longè repelle : Ang sancti hábitent in e nos in pace custódia benedictio tua sit sup semper ; Per.

℣. Dóminus vobi

℣. Benedicámus Dî

Finito Completorio missâ voce dicitur : (Dómini nostri Jesu Cl et cáritas Dei, et com cátio Sancti Spiritûs s ómnibus vobis. ℟. Am *Cor.* 13.

[*Solus recitans,* N

Posteà, si sit usus rum, dicitur usquè riam iv Majoris Hebd quens

ANTIPHONA DE B

AVE, Regína cœlór Ave, dómina Angeló Salve, radix; salve, Ex quâ mundo lux es Gaude, Virgo glorió Super omnes speciós Vale, ô valdè decóra Et pro nobis Christ xóra.

℣. Elégit eam Dó

ıabitatiónem sibi.

OREMUS.

, misericors Deus, nostræ præsídi-ui sanctæ Dei Ge-emóriam ágimus, ónis ejus auxilio à ıiquitátibus resur-'er eumdem.

mpletum Officium :retò, Pater. Ave.

DOMINICIS ADRAGESIMÆ.

ut in Proprio, præ-e sequuntur.

'FIC. NOCT., In-: et Hymnus, ut suprà in Feriis; In I. Nocturno Antiphonæ et versiculus notati pro Fer. II. et V.; In II. Noct. notati pro Fer. III. et VI.; In III. Noct. notati pro Fer. IV. et Sabb.

AD LAUDES, HORAS et VESP., Hymni ut in Feriis.

AD HORAS, Antiphonæ de II. Vesperis, primâ prætermissâ.

AD PRIMAM, Capit. Eratis. *reliq. ut in Feriis.*

AD COMPLET. Capit. Omnes vos. *reliq. ut in Feriis.*

Non dicuntur preces ad ullas Horas, nec Suffrag.

RIA QUARTA CINERUM,

IN CAPITE JEJUNII.

ut suprà in Offi-ırum Quadragesi-ìitis quæ sequun-

FICIUM NOCT.

LECTIO j.

libro Génesis.

Cap. 37.

çùm sédecim esset , pascébat gregem :ribus suis adhuc :rat cum filiis Balæ æ uxórum patris sávitque fratres su-patrem crímine Israel autem dili-seph, super omnes fílios suos, eò quòd in senectúte genuisset eum; fecítque ei túnicam polymitam. Videntes autem fratres ejus quòd à patre plùs cunctis fíliis amarétur, óderant eum; nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accidit quoque ut visum sómnium referret frátribus suis, quæ causa majóris ódii semináricum fuit. Dixitque ad eos : Audíte sómnium meum quod vidi : Putábam nos ligáre manípulos in agro, et quasi consúrgere manípulum meum, et stare; vestrosque manípulos circum-

stantes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus: Nunquìd rex noster eris? aut subjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergò causa somniórum atque sermónum, invídiæ et ódii fómitem ministrávit.

Lectio ij.

Cumque fratres illíus in pascendis grégibus patris morarentur in Sichem, dixit ad eum Israel: Fratres tui pascunt oves in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondente, Præstò sum, ait ei: Vade, et vide si cuncta próspera sint erga fratres tuos et pécora; et renúntia mihi quid agátur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem: invénitque eum vir errantem in agro, et interrogávit quid quæreret. At ille respondit: Fratres meos quæro, índica mihi ubì pascant greges. Dixitque ei vir: Recessérunt de loco isto; audívi autem eos dicentes: Eámus in Dóthain. Perrexit ergò Joseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthain. Qui cùm vidissent eum procùl, ántequàm accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere; et mútuò loquebantur: Eccè somniátor venit; veníte, occidámus eum, et mittámus in cisternam véterem; dicémusque: Fera péssima devorávit eum; et tunc apparébit quid illi sómnia sua.

Lectio iij.

Léctio sancti Evan
cundùm Matth
Cap. 6.

In illo témpore; di
discípulis suis: Cùn
tis, nolíte fíeri sic
critæ, tristes. Et ré

Homília sancti A
Epíscopi.

Serm. 207. *in Qu*
tertius.

Jejunemus humilia
mas nostras, appro
te die quo magister
tis humiliávit sem
factus súbditus u
mortem crucis. Imi
jus crucem, abstiné
vis edómitas conc
tias configentes. Ca
corpus nostrum,
túti subjiciámus;
indómitam carnem
ta prolabámur, in
mandâ aliquantùm
subtrahámus. Cráp
brietas étiam per d
ros devitanda; per
tem dies étiam
prándia removend
tibi obtemperábit
inhæreat aliénis,
frænári consuéve
suis. Cavendum est
tes, non mínuas vo
Parcimónia jejúniis
gátur. Sicut vent
ganda satúritas,
irritamenta cavend

rtímini ad me,
ius, in toto cor-
in jejúnio, et in
in planctu; et
corda vestra
stimenta vestra.
nátis, nolíte fieri
critæ, tristes :
it enim fácies su-
páreant hómini-
ntes. * Scíndite.
cíndite. *Joel.* 2.

dictus. *Ant.* 2. Ɒ.
ias, unge capút
ciem tuam lava,
hominibus jejú-
h: 6.

Oratio.

ómine, fidélibus
niórum veneran-
, et cóngruâ pie-
iant, et secúrâ
percurrant; Per.

ANON.

llio Coloniensi.
536. *Part.* 9.
Can. 6.

simæ institútio
ia est, et à tem-
ostolórum ad nos
icta; cujus viola-
que generálibus
præsertim Tole-
, acérrimè redar-
religiónique con-
nstrantur. Quos
curvat, aut lan-
iuat, aut necés-
, non ante pro-
áre præsúmant,
cerdóte permis-
sum esse percípiant.

[*Hodiè, et deinceps usquè ad Pascha, præterquàm diebus Dom., Vesp. dicuntur in Ecclesiis ante comestionem.*]

Ad Magníficat. *Ant.* 4. A. Thesaurizáte vobis thesauros in cœlo, ubi neque ærúgo, neque tínea demolítur. *Matth.* 6.

Oratio.

Inclinantes se, Dómine, majestáti tuæ, propítius intuére; ut qui sancta jejúnia contríti suscípiunt, ad festa ventúra cœléstibus læti pervéniant auxíliis; Per.

FERIA QUINTA

Post Cineres.

Lectio. j.

De libro Génesis.

Cap. 37.

Dixit Judas frátribus suis : Quid nobis prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? Méliùs est ut venundétur Ismaelítis, et manus nostræ non polluantur; frater enim et caro nostra est. Acquievérunt fratres sermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahentes eum de cisternâ, vendidérunt eum Ismaelítis, viginti argénteis : qui duxérunt eum in Ægyptum. Reversusque Ruben ad cisternam, non invénit púerum. Et scissis véstibus, pergens ad fratres suos, ait :

Puer non compáret, et ego quò ibo? * Tulérunt autem túnicam ejus, et in sánguine hædi, quem occíderant, tinxérunt, mittentes qui ferrent ad patrem, et dícerent: Hanc invénimus; vide utrùm túnica filii tui sit, an non. Quam cùm agnovisset pater, ait: Túnica filii mei est; fera péssima comédit eum, béstia devorávit Joseph. Scissisque véstibus, indútus est cilício, lugens filium suum multo tempore.

Lectio ij. *Cap.* 39.

Igitur Joseph ductus est in Ægyptum, emitque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitûs, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum à quibus perductus erat. Fuitque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens: habitávitque in domo dómini sui, qui óptimè nóverat Dóminum esse cum eo; et ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invénitque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei, à quo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum, et universa quæ ei trádita fúerant: benedixitque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph, et multiplicávit tàm in ædibus quàm in agris cunctam ejus substántiam; nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchrâ fácie, et decórus aspectu.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Cap. 8.

In illo témpore; Cùm introisset Jesus Caphárnaum, accessit ad eum Centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, et malè torquétur. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

Serm. 62. *de verb. Evang. Matth.* 8.

Audivimus, cùm Evangélium legerétur, fidem nostram in humilitáte laudári. Ad domum quippè Centuriónis cùm se promítteret Dóminus Jesus itúrum, ut púerum ejus sanáret, ille respondit: Non sum dignus, ut sub tectum meum intres, sed tantùm dic verbum, et sanábitur. Dicendo se indignum, præstitit dignum; non in cujus paríetes, sed in cujus cor Christus intráret. Neque hoc díceret cum tantâ fide et humilitáte, nisi illum quem timébat intráre in domum suam, corde gestáret. Nam non erat magna felícitas, si Dóminus Jesus intráret in paríetes ejus, et non esset in péctore ejus.

℟. Centúrio, ait: Dómi-

a dignus, ut in-
tum meum; sed
c verbo, et † Sa-
r meus. ℣. Dó-
, eccè tu fecisti
rram in fortitú-
gnâ : non erit
omne verbum :
lória Patri. † Sa-
tth. 8. *Jerem.* 32.
lictus. *Ant.* 2. D.
nturiónem Jesus,
, et sequéntibus
nen dico vobis,
tantam fidem in
th. 8.

Oratio.

culpâ offénderis,
placáris; preces
supplicantis pro-
e, et flagella tuæ
quæ pro peccátis
rémur, averte ;
um.

ANON.

ilio Toletáno
ctávo.
653. *Can.* 9.
interdícitur, ut
osque inevitábili
atque fragilitá-
i languóre, seu
is impossibilitáte,
adragésimæ esum
præsúmpserit at-
non solùm reus
ectiónis domíni-
étiam aliénus ab
sanctâ commu-

RÆ de sequenti.

FERIA SEXTA
Post Cineres, fit Officium
De quinque Plagis
Christi.
Duplex-majus.
Psalmi de Feriâ in omni Officio.

IN I. VESPERIS.

Ant. 4. f. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? *Zach.* 13.

Ant. 7. b. His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. *Zach.* 13.

Ant. 3. a. Quarè rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcántium in torculári? *Is.* 63.

Ant. 2. D. Tórcular calcávi solus, et aspersus est sanguis eórum super vestimenta mea : annus redemptiónis meæ venit. *Is.* 63.

Ant. 1. a. Ego sum, ego sum ipse qui déleo iniquitátes tuas propter me; et peccatórum tuórum non recordábor. *Is.* 43.

Capitulum. *Zach.* 12.

Effundam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ et precum; et aspícient ad me, quem confixérunt.

℟. Aspiciámus in auctórem fídei, et consummatórem Jesum, * Qui propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, † Confusióne contemptâ. ℣. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit : et

pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm; * Qui propósito. Glória. † Confusióne contemptâ. *Hebr.* 12. *Is.* 53.

HYMNUS. S. M.

PROME vocem, mens, canóram,
Plange tristi cármine;
Dic crucifixi dolóres,
Mórtui dic vúlnera,
Innocens quæ sponte Christus
Pro reis fert víctima.

CÆSUS immíti furóre
Nostra propter crímina,
Nos suo livóre sanat,
Nos jacentes érigit;
Et fovet plagas tumentes,
Et cruentas álligat.

TRANS manus pedesque fixus,
Nostra rumpit víncula;
Totque fontes sunt salútis,
Quot fluit plagis cruor;
Et quibus clavis tenétur,
Nos tenet fixos cruci.

MORTUI pectus sacrátum
Vulnerátur lánceâ;
Indè sanguis mistus undâ
Férvidus prolábitur:
Ad lavácrum præbet undam,
Ad corónas sánguinem.

FAC, Redemptor, hauriámus
His aquas de fóntibus:
Póculum sint ac medéla,
Sint et olim præmium;
Ut redemptus, te per omne
Laudet orbis séculum.
Amen.

℣. Supra dorsum meum fabricavérunt pecca
℟. Prolongavérunt in tem suam. *Ps.* 128.

Ad Magníficat. *An*
Propter scelus pópu percussi eum; et D vóluit contérere eum firmitáte: si posúer peccáto ánimam sua débit semen longævi 53.

Oratio, ut infrà ad

Pro Commem. Fe

Ant. Multi ab ori occidente vénient, cumbent cum Abrah Isaac, et Jacob in cœlórum; filii auter ejicientur in ténebri rióres. *Matth.* 8.

℣. Tempus bene Deus: ℟. In multitúd sericórdiæ tuæ, exa *Ps.* 68.

ORATIO.

IMPLORANTES, Dóm sericórdiam tuam, pópulos propítius i ut qui præter te áli novérunt, tuis semp fíciis glorientur; Pe

Ad Complet. ut sup

Dox. Qui Fílium

AD OFFICIUM N

Invit. Christum iniquitátes nostras v tum, * Veníte, ad *Is.* 53.

Ps. 94. Veníte. 1

HYMNUS. C. et

LUGETE, pacis Ang
Mortális en ultrò D

ns imáginem,
:entùm sústinet.
:e corpus ínno-

;ellis scíndere.
s addis vúlneri?
otum vulnus est.
ra ossa cárnibus,
artus it cruor;
s uvæ sic fluit
ı vis præli domat.
ıanus, clavis pe-

ıæret stípiti:
ıui tenáciùs
ret vínculis!
) miráculum!
ımáni stupor!
ıs neci datur;
ıontes pàti!
piternis crux tua,
flammis éruit:
ıdex, hìc seca,
æternum modò.
:lámat; sed Patris
ıntas: nos tuâ
fortes sequi,
l exemplo doces.
sanátos tuo,
tos sánguine,
ne novam sinas
; tibi crucem.
ium tradit, Patri,
it laus víctimæ:
i laus, qui sacram
aram, Spíritus.
Amen.

NOCTURNO.

à. Conclúsit me
l iníquum, et má-
ɔiórum me trádi-
6.

Ant. 2. D. Circúmdedit me lánceis suis, convulnerávit lumbos meos, et non pepercit. *Job.* 16.

Ant. 5. a. Concídit me vúlnere super vulnus, írruit in me quasi gigas. *Job.* 16.

℣. Sagittæ tuæ infixæ sunt mihi; ℟. Et confirmasti super me manum tuam. *Ps.* 37.

Lectio j.

De libro Génesis.

Cap. 42.

Erat fames in terrâ Chánaan; et Joseph erat princeps in terrâ Ægypti, atque ad ejus nutum frumenta pópulis vendebantur. Cùmque adorassent eum fratres sui, et agnovisset eos, quasì ad aliénos dúriùs loquebátur, intérrogans eos: Undè venistis? Qui respondérunt: De terrâ Chánaan, ut emámus víctui necessária. Et tamen fratres ipse cognoscens, non est cógnitus ab eis. Recordátusque somniórum quæ aliquandò víderat, ait ad eos: Exploratóres estis; ut videátis infirmióra terræ venistis. Qui dixérunt: Non est ità, dómine; sed servi tui venérunt ut émerent cibos. Omnes fílii uníus viri sumus: pacífici vénimus, nec quidquam fámuli tui machinantur mali.

℟. In conspectu tuo, Dómine, sunt omnes qui tribulant me: * Et sustínui qui simul contristarétur, et non

fuit; quóniam quem tu percussisti, persecúti sunt, et super dolórem vúlnerum meórum áddidérunt. ℣. Christus non sibi plácuit; sed, sicut scriptum est : Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me: * Et. *Ps.* 68. *Rom.* 15.

LECTIO ij. *Cap.* 45.

ELEVAVIT Joseph vocem cum fletu: quam audiérunt Ægyptii, omnisque domus Pharaónis, et dixit frátribus suis: Ego sum Joseph: adhuc pater meus vivit? Non póterant respondére fratres nímio terróre pertérriti. Ad quos ille clementer : Accédite, inquit, ad me. Et cùm accessissent propè: Ego sum, ait, Joseph, frater vester, quem vendidistis in Ægyptum. Nolíte pavére, neque vobis durum esse videátur quòd vendidistis me in his regiónibus; pro salúte enim vestrâ misit me Deus ante vos in Ægyptum. Biénnium est enim quòd cœpit fames esse; et adhuc quinque anni restant, quibus nec arári póterit nec meti. Præmísitque me Deus ut reservémini super terram, et escas ad vivendum habére possitis. Non vestro consílio, sed Dei voluntáte hùc missus sum: qui fecit me quasi patrem Pharaónis, et dóminum universæ domûs ejus, ac príncipem in

omni terrâ Ægypti te, et ascéndite a meum, et dicétis mandat fílius tuus Deus fecit me dón niversæ terræ Æg cende ad me, ne m habitábis in terrâ

℟. Dñus Deus apé aurem, ego autem tradíco: * Retrorsù bii; corpus meum cutiéntibus. ℣. Bap beo baptizári; et coarctor usquè dù átur? * Retrorsù *Luc.* 12.

LECTIO i

DIMISIT ergò Jose suos, et profic ait: Ne irascámi Qui ascendentes to, venérunt in te naan ad patrem su Et nuntiavérunt tes: Joseph filius vit, et ipse don omni terrâ Ægypt díto Jacob, quasi somno evígilans, credébat eis. Illi è ferébant omnem rei. Cùmque vidi tra, et universa rat, revixit spírit ait: Sufficit mihi Joseph fílius m Vadam, et vidébo tequàm móriar.

℟. Fodérunt m et pedes meos: di runt ómnia ossa

›nsideravérunt et
at me : ✝ Tu au-
nine, ne elongá-
lium tuum à me.
ınt hæc, ut imple-
lia Scriptúra : Vi-
. quem transfixé-
Consideravérunt.
Tu autem. *Ps.* 21.

NOCTURNO.

a. Sagittæ Dómi-
sunt, et terróres
ıilitant contra me.

b. Non concédit
re spíritum meum,
me amaritudíni-
9.

℣. Instauras testes
ra me, et multípli-
ıam adversùm me.

ıve à me plagas tu-
ne : ℟. A fortitú-
ıis tuæ ego deféci.

Lectio iv.
sáncti Bernardi
Abbátis.
In Cant. 61.
.ta firmaque infir-
ritas et réquies,
ulnéribus Salvató-
tò illic secúrior há-
ıntò ille poténtior
alvandum. Peccávi
ı grande ; turbábi-
iéntia, sed non per-
ar; quóniam vúlne-
recordábor : nem-
erátus est propter
ırs verna.

iniquitátes nostras. Quid tàm ad mortem, quod non Christi morte solvátur? Si ergò in mentem vénerit tàm potens tàmque éfficax medicamentum, nullâ jàm possum morbi malignitáte terréri.

℟. Ut vidérunt Jesum jàm mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed * Unus mílitum lánceâ latus ejus apéruit, et continuò exívit sanguis et aqua. ℣. Humiliavérunt pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus : * Unus mílitum. *Joan.* 19. *Ps.* 104.

Lectio v.

Ego fidenter quod ex me mihi deest, usurpo mihi ex viscéribus Dómini; quóniam misericórdiâ áffluunt, nec desunt forámina per quæ éffluant. Fodérunt manus ejus et pedes, latusque lánceâ foravérunt; et per has rimas licet mihi súgere mel de petrâ, óleumque de saxo duríssimo, id est, gustáre et vidére quóniam suávis est Dóminus. Cogitábat cogitatiónes pacis, et ego nesciébam. Quis enim cognóvit sensum Dómini, aut quis consiliárius ejus fuit? At clavus réserans, clavus pénetrans factus est mihi, ut vídeam voluptátem Dómini. Quidni vídeam per forámen? Clamat clavus, clamat vulnus, quòd verè Deus sit in

Christo mundum reconcílians sibi.

℟. Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascendunt in corda vestra? * Vidéte manus meas et pedes, quia ego ipse sum. ℣. Nolíte pavére; pro salúte vestrâ misit me Deus: * Vidéte manus meas. *Luc.* 24. *Gen.* 45.

LECTIO vj.

FERRUM pertránsiit ánimam ejus, et appropinquávit cor illíus, ut non jàm non sciat cómpati infirmitátibus meis. Patet arcánum cordis per forámina córporis: patet magnum illud pietátis sacraméntum: patent víscera misericórdiæ Dei nostri, in quibus visitávit nos óriens ex alto. Quidni víscera per vúlnera páteant? In quo enim clàriùs quàm in vulnéribus tuis eluxisset, quòd tu, Dómine, suávis et mitis et multæ misericórdiæ? Majórem enim miseratiónem nemo habet, quàm ut ánimam suam ponat quis pro addictis morti, et damnátis.

℟. Infer dígitum tuum hùc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum: * Et † Noli esse incrédulus, sed fidélis. ℣. Delévi iniquitátes tuas: revértere ad me, quóniam redémi te: * Et noli. Glória. † Noli. *Joan.* 20. *Is.* 44.

IN III. NOCTU

Ant. 8. c. Quid cl per contritióne tu Obdúcam enim ci tibi, et à vulnéribu nábo te, dicit Dóm *rem.* 30.

Ant. 4. A. Dómi vúlnerat, et medé cutit, et manus e bunt. *Job.* 5.

Ant. 3. b. San gam, et revertentu minum; et placál et sanábit eos. *Is.* 1

℣. Sanat Dómini tos corde, ℟. Et ál tritiónes eórum. *Ps*

LECTIO vij

Léctio sancti Ev secundùm Joa

Cap. 19.

IN illo témpore; sus quia ómnia con sunt, ut consum Scriptúra, dixit: réliqua.

Homília sancti A ni Episcop

In Joan. Trac

VIGILANTI verbo lista usus est, ut n ret, Latus ejus p aut vulnerávit, au liud; sed, Apéruit quodámmodò vita panderétur, undè sa ta Ecclésiæ manav ne quibus ad vita vera vita est, non Ille sanguis in rem

catórum : aqua
émperat pócu-
lavácrum præs-
i.
qui venit per
nguinem, Jesus
Non in aquâ so-
iquâ et sángui-
us est qui testi-
am Christus est
In die illâ erit
dómui David ,
us Jerúsalem in
peccatóris :
n. 5. *Zach.* 13.
TIO viij.
ntiábat , quòd
e arcæ óstium
est, quà intrá-
a quæ non e-
peritúra, qui-
rabátur Eccle-
hoc, prima mú-
de látere viri
et appelláta est
que vivórum.
ippè significávit
: magnum præ-
malum. Hic se-
m inclináto cá-
e dormívit; ut
étur ei conjux,
tere dormientis
iors undè mór-
unt ! Quid isto
úndius ? quid
salúbrius ?
icávit nos Deus
lio suo, * In quo
lemptiónem per
ejus, remissió-
rum. ℣. Iste as-

perget gentes multas, * In.
Ephes. 1. *Is.* 52.

LECTIO IX.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis : Audistis quia dictum est : Díliges próximum tuum , et ódio habébis inimícum tuum; ego autem dico vobis : Dilígite inimícos vestros. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *in Matth.*

EGO autem dico vobis : Dilígite inimícos vestros; benefácite his qui odérunt vos. Multi præcepta Dei, imbecillitáte suâ, non Sanctórum víribus æstimantes, putant esse impossibília quæ præcepta sunt : et dicunt sufficere virtútibus, non odisse inimícos : céterum dilígere, plùs præcipi, quàm humána natúra patiátur. Sciendum est ergò Christum non impossibília præcípere, sed perfecta : quæ fecit David in Saül et in Absalom. Stéphanus quoque martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est; et Paulus anathéma cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus et dócuit et fecit, dicens : Pater, ignosce illis.

℟. Commendat Deus caritátem suam in nobis ; * Quóniam cùm adhuc pec-

catóres essémus secundùm tempus, Christus pro nobis mórtuus est. ℣. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, non quæras ultiónem, nec memor eris injúriæ; * Quóniam. Glória. *Repetit.* ℟. Commendat. *usquè ad* ℣. Non. *Rom.* 5. *Lev.* 19.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Ipse rédimet Israel ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

AD LAUDES.

Ant. 1. *f.* VIDIMUS eum, et non erat aspectus; et nos putávimus eum quasi leprósum, et percussum à Deo, et humiliátum. *Is.* 53.

Ant. 6. F. Vestítus erat veste aspersâ sánguine; et vocátur nomen ejus, Verbum Dei. *Apocal.* 19.

Ant. 2. D. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra. *Is.* 53.

Ant. 3. b. Verè languóres.

CANTICUM. *Isaiæ* 63.

QUIS est iste qui venit de Edom, * tinctis véstibus de Bosra?

Iste formósus in stolâ suâ, * grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ.

Ego qui loquor justítiam, * et propugnátor sum ad salvandum.

Quarè ergò rubrum est indumentum tuum, * et vestimenta tua sicut calcántium in torculári?

Tórcular calcávi so
et de géntibus non e
mecum.

Calcávi eos in
meo, * et conculcávi
irâ meâ.

Et aspersus est s
eórum super vesti
mea, * et ómnia indu
mea inquinávi.

Dies enim ultiónis
de meo, * annus rede
nis meæ venit.

Circumspexi, et n
auxiliátor : * quæsi
nón fuit qui adjuváre

Et salvávit mihi b
um meum; * et ind
mea ipsa auxiliáta es

Ant. Verè languór
tros ipse tulit, et
nostros ipse portávit.

Ant. 4. a. Discipli
cis nostræ super eum
vóre ejus sanáti sum
53.

CAPITULUM. I. *P*

NON corruptibílibu
vel argento redempt
sed pretióso sánguin
Agni immaculáti Chr
incontamináti.

HYMNUS. S. M

QUÆ te pro populi
nibus nova
Insontem properat p
cáritas?
Quid non pro miseri
luis volens,
Factus víctima pónti
CLAVI qui geminum

nt pedem,
aqueo dæmonis é-
:;
que manus excu-
vetus,
dus premitur, ju-

ux penitùs láncea
rat,
parturiat, pectus
ile :
fonte fluit, nos a-
nos cruor
erat, ábluit.
latices, vívida flú-
!
ditus péctoris ín-

olidæ tuta forá-
!
penetrália !
stra, Pater, crí-
próvocant,
, lubens vúlnera
e,
er laceras objiciet

ninibus manus.
sæva, Pater, vúl-
, per cruces,
a tuos quærere
a;
role tibi júgiter,
o
Spirituí decus.
Amen.
ector noster áspi-
℟. Et réspice in
risti tui. *Ps.* 83.
edictus. *Ant.* 7. G.
s discípulis suis :
. Et cùm hoc di-

xisset, ostendit eis manus et latus. *Joan.* 20.

ORATIO.

Concede, quæsumus, misericors Deus, ut sacræ Unigéniti tui Plagæ sint nobis medéla vúlnerum, et fontes salútis æternæ; Per eumdem.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Dilígite inimícos vestros, benefácite his qui odérunt vos; et oráte pro persequéntibus et calumniántibus vos. *Matth.* 5.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine : ℟. Dómine, quis sustinébit? *Ps.* 129.

ORATIO.

Inchoata jejúnia, quæsumus, Dómine, benigno favóre proséquere; ut observántiam, quam corporáliter exhibémus, cáritas sincéra sanctíficet; Per Dóminum.

AD HORAS, Doxologia,

Quì Fílium tradit, Patri,
Natoque sit laus víctimæ;
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

Ad PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Vídimus.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.

CANON.

Ex Synodo Diœcesánâ Mediolanensi undécimâ.

Ann. 1584. *inter monit. exec. decret.*

In Quadragésimâ, Fériis sextis precum Officia non

festam áliquam Dómini celebritátem, sed potiùs pium religiósumque mœrórem significant, quem ex acerbitáte passiónis Christi Dómini, fidéles præ pietáte concípere, omnique devotiónis offício, atque ádeò salutáribus lácrymis exprímere debent. Quámobrem, illis sextis Fériis, ob memóriam passiónis Dómini nostri Jesu Christi, pópulus frequéntior convocétur ad orandum, propósitâ étiam à Sacerdóte piâ meditatióne de Christi Dómini passióne.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Vestítus.

CAPITULUM. *Ephes.* 1.

In Christo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissionem peccatórum, secundùm divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis.

℟. *br.* Protector noster, * Aspice, Deus. Protector. ℣. Et réspice * in fáciem Christi tui. * Aspice. Glória. Protector. *Ps.* 83.

℣. Egressus es in salútem pópuli tui; ℟. In salútem cum Christo tuo. *Hab.* 3.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ipse.

CAPITULUM. *Is.* 53.

Pro eo quòd laborávit ánima ejus, vidébit et saturábitur: in sciéntiâ suâ justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes

eórum ipse portá

℟. *br.* Tu, D pulisti, * Despex tum tuum. Tu, ℣. Diripuérunt e nes transeuntes v pexisti. Glória. ne. *Ps.* 88.

℣. Omnia exc fluctus tui ℟. Sup siérunt. *Ps.* 41.

AD NON

Ant. 4. a. Disc

CAPIT. 1.

Peccata nostr tulit in córpore lignum; ut peccá justítiæ vivámus vóre sanáti estis.

℟. *br.* Sacrific ti; * Corpus aut mihi. Sacrificiun caustum et pro p postulasti; * Co ria Patri. Sacri 39. *Heb.* 10.

℣. Deus excel séricors, ℟. Et p peccátis eórum.

AD II. VES

Ant. Deus, qu 2. D. tiávit nium Propheté Christum suum vit. *Act.* 3.

Ant. 1. g. Cert omnis domus Isr Dóminum eum e fecit Deus hunc J vos crucifixistis.

Ant. 8. G. Hı pem et salvató

vit ad dandam pœni-
m Israéli, et remissió-
 peccatórum. *Act.* 5.
. 4. *D.* Erípuit nos de
áte tenebrárum, et
ulit in regnum Fílii
ónis suæ; in quo ha-
redemptiónem per
nem ejus. *Coloss.* 1.
. 6. F. Si sanguis hir-
inquinátos sanctíficat
nundatiónem carnis;
magis sanguis Chris-
ındábit consciéntiam
m? *Hebr.* 9.
apitulum. *Ephes.* 5.
stus dilexit nos, et
it semetipsum pro no-
latiónem et hóstiam
odórem suavitátis.
nus, Prome. 158.
Orátio mea sicut in-
n in conspectu tuo:
vátio mánuum meá-
acrifícium vespertí-
Ps. 140.
Magnificat. *Ant.* 5. C.
et pax à Jesu Christo
exit nos, et lavit nos
tis nostris in sánguine
ccè venit cum núbi-
t vidébit eum omnis
, et qui eum pupugé-
Apocal. 1.
, *ut suprà ad Laudes.*
Commem. Feriæ.
Estóte perfecti, sicut
r vester cœlestis per-
est. *Matth.* 5.
Tempus benepláciti,
℟. In multitúdine mi-
diæ tuæ exaudi me.

Oratio.

Deus, qui nos jubes ipsos étiam inimícos diligendo, Patrem tuum imitári: da nobis perfectiónis grátiam, ut tibi obediámus, et à malis ómnibus eruámur; Qui vivis... cum eódem Deo Patre.

SABBATO
Post Cineres.

Lectio j.
De libro Génesis.
Cap. 46.

Profectus Israel cum ómnibus quæ habébat, venit ad Púteum juramenti; et mactátis ibi víctimis Deo patris sui Isaac, audívit eum per visiónem noctis vocantem se, et dicentem sibi: Jacob, Jacob. Cui respondit: Eccè adsum. Ait illi Deus: Ego sum fortíssimus Deus patris tui; noli timére, descende in Ægyptum, quia in gentem magnam fáciam te ibi. Ego descendam tecum illùc, et ego indè addúcam te revertentem: Joseph quoque ponet manus suas super óculos tuos. Surrexit autem Jacob à Púteo juramenti; tuléruntque eum fílii cum párvulis et uxóribus suis in plaustris quæ míserat Phárao ad portandum senem, et ómnia quæ possíderat in terrâ Chánaan: venitque in Ægyptum cum omni sémine suo, fílii ejus, et nepótes, fíliæ, et cuncta simul progénies.

Lectio ij. *Cap.* 47.

Ingressus ergò Joseph nuntiávit Pharaóni, dicens: Pater meus et fratres, oves eórum et armenta, et cuncta quæ póssident, venérunt de terrâ Chánaan; et ecce consistunt in terrâ Gessen. Extrémos quoque fratrum suórum quinque viros constítuit coram rege. Quos ille interrogávit: Quid habétis óperis? Respondérunt: Pastóres óvium sumus servi tui, et nos, et patres nostri. Ad peregrinandum in terrâ tuâ vénimus; quóniam non est herba grégibus servórum tuórum, ingravescénte fame in terrâ Chánaan: pétimusque ut esse nos júbeas servos tuos in terrâ Gessen. * Dixit itaque rex ad Joseph: Pater tuus et fratres tui venérunt ad te. Terra Ægypti in conspectu tuo est: in óptimo loco fac eos habitáre, et trade eis terram Gessen. Quòd si nosti in eis esse viros indústrios, constítue illos magistros pécorum meórum. Post hæc introduxit Joseph patrem suum ad regem, et státuit eum coram eo. Qui benedícens illi, et interrogátus ab eo, Quot sunt dies annórum vitæ tuæ? respondit: Dies peregrinatiónis meæ centum triginta annórum sunt, parvi et mali; et non pervenérunt usquè ad dies patrum meórum, quibus peregrináti sun[t] ... nedicto rege, eg[ressus est] forâs.

Lectio iij.

Léctio sancti Eva[ngelii se]cundùm Mar[cum].

Cap. 6.

In illo témpore; A... in montem oráre ... serò esset, erat na[vis in mé]dio mari, et ipse ... terrâ. Et réliqua.

Homília venerábil[is Bedæ Presbyt]eri.

In Marc. Lib. ...

Labor discipulór[um in re]migando, et cont[rárius] ventus, labóres ... [Ec]clésiæ vários desig[nat, quæ] inter undas sǽculi ... tis, et immundór[um] spirítuum, ad qui[etem pa]triæ cœléstis, qua[si fidæ] líttoris statiónem ... conátur. Ubi be[ne dícitur], quia navis erat in m[edio ma]ri, et ipse solus ... quia nonnunquàm ... tantis Géntium ... non solùm afflict[a, sed et] fœdáta est; ut, si ... set, Redemptor ... prorsùs deseruísse ... pus viderétur.

℟. Videns Jesus ... los laborantes in ... do, * Venit ad eos ... lans supra mare; et ... dit ad illos in navi ... sávit ventus. ℣. ... super fluctus ma[ris] ...

et incomprehensi-
mirabília : * Venit.
Ascendit. *Marc.* 6.

...dictus. *Ant.* 8. G.
s ponébant infir-
vel fimbriam ves-
su tángerent ; et
tangébant eum ,
unt. *Marc.* 6.
Oratio.
Dómine, suppli-
s nostris : et con-
hoc solemne jejú-
od animábus cor-
ne curandis salú-
títútum est, devó-
o celebrémus ; Per.
CANON.
cilio Senonensi.
1528. *Can.* 7.
quadragesimále je-
non tàm terrénâ
te initiátum, quàm
majestáte consecrá-
cétera ecclesiástica
vel præscriptas à
abstinéntias non
érit, aut non ob-
s dúxerit, sacró-
ciliórum auctoritá-
théma sit.
VESPERAS.
de *Psalterio. Ant.*
in Feriis, 149.
tulum. *Levit.* 16.
die expiátio erit
atque mundátio ab
peccátis vestris :
Dño mundabímini ;
n enim requietió-
et *affligétis ánimas*
rs verna.

vestras religióne perpétuâ.

℟. Nunquid voluntátis meæ est mors ímpii, et non ut convertátur à viis suis, et vivat? * Quarè moriémini, domus Israel ? Nolo mortem morientis; revertímini, et vívite. ℣. Implétum est tempus, et appropinquávit regnum Dei : pœnitémini, et crédite. * Quarè. Glória Patri. * Quarè. *Ezech.* 18. *Marc.* 1.

Hymnus, Audi, benigne, *ut suprà*, 150.

℣. Tempus beneplácitì, Deus : ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ, exaudi me. *Ps.* 68.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Quia pátiens Dñus est, in hoc ipso pœniteámus, et indulgéntiam ejus fusis lácrymis postulémus. *Judith.* 8.

Oratio ut infrà ad Laudes.

Complet., *ut suprà*, 150.

Preces non dicuntur in Sabb.

DOMINICA I
Quadragesimæ.

Duplex-majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit., *Hymnus*, *Antiph.* *et* ℣. ℣. ℣. *ut notatur suprà* 153. *Psalmi ut in Psalt.*

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De Epístolâ secundâ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Cap. 6.

Adjuvantes exhortámur ne in vácuum grátiam Dei

recipiátis. Ait enim : Témpore accepto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te. Eccè nunc tempus acceptábile, eccè nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum; sed in ómnibus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multâ patiéntiâ, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitáte, in sciéntiâ, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu sancto, in caritáte non fictâ, in verbo veritátis, in virtúte Dei; per arma justítiæ à dextris et à sinistris, per glóriam et ignobilitátem, per infámiam et bonam famam : ut seductóres, et veráces : sicut qui ignóti, et cógniti : quasi morientes, et eccè vívimus : ut castigáti, et non mortificáti : quasi tristes, semper autem gaudentes : sicut egentes, multos autem locupletantes : tanquàm nihil habentes, et ómnia possidentes.

℟. Eccè nunc tempus acceptábile, eccè nunc dies salútis : * In ómnibus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in caritáte non fictâ. ℣. Dies propitiatiónis est, ut prop... tur vobis Dóminus : * In ... nibus. 2. Cor. 6. Levit...

LECTIO ij.

Cap. 6. et 7.

NOLITE jugum dúcere ... infidélibus. Quæ enim ... ticipátio justítiæ cum i... táte? aut quæ societa... ad ténebras? Quæ ... convéntio Christi ad B... aut quæ pars fidéli cu... fidéli? Qui autem c... sus templo Dei cum i... Vos enim estis templu... vivi, sicut dicit Deus : ... niam inhabitábo in il... inambulábo inter e... ero illórum Deus, ... erunt mihi pópulus. P... quod exíte de médio e... et separámini, dicit ... nus, et immundum n... géritis; et ego recipia... et ero vobis in patr... vos éritis mihi in fi... filias, dicit Dóminus ... potens. Has ergo ha... promissiónes, cari... mundémus nos ab o... quinamento carnis e... tûs, perficientes san... tiónem in timóre De...

℟. Deus lux est, e... bræ in eo non sun... * Si dixérimus quóni... cietátem habémus cu... et in ténebris ambul... mentímur, et veritáte... fácimus. ℣. Elongát... judícium à nobis, ... apprehendet nos ju...

imus lucem, et in
ambulávimus. * Si
℣. 1. Joan. ℟. Is. 59.

Lectio iij.

isolátur húmiles,
s est nos Deus in
Titi. Non solùm
adventu ejus, sed
consolatióne, quâ
a est in vobis, ré-
bis vestrum desi-
vestrum, fletum,
æmulatiónem pro
it magis gaudérem.
r etsi contristávi
istolâ, non me pœ-
si pœnitéret, vi-
d epístola illa (etsi
i) vos contristávit,
deò, non quia con-
itis, sed quia con-
stis ad pœnitén-
ntristáti enim estis
d Deum, ut in nul-
mentum patiámini
s. Quæ enim secun-
um tristítia est, pœ-
n in salútem stábi-
átur; sǽculi autem
nortem operátur.
fécit gáudium cor-
i, versus est in luc-
rus noster, cécidit
ápitis nostri: * Væ
quia peccávimus.
ndáte manus, pec-
miseri estóte, et
isus vester in luc-
vertátur. * Væ no-
ria. * Væ nobis.
. Jac. 4.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 4. de Quadrag.

Prædicaturus vobis, dilectissimi, sacratíssimum maximúmque jejúnium, quo áptiùs utar exórdio, quàm ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebátur, incípiam, dicamque quod lectum est: Eccè nunc tempus acceptábile, eccè nunc dies salútis? Quamvis enim nulla sint témpora quæ divínis non sint plena munéribus; et semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsíus grátiam præstétur accessus: nunc tamen ómnium mentes majóri stúdio ad spirituáles profectus movéri, et amplióri fidúciâ oportet animári, quandò ad universa pietátis offícia, illíus nos diéi, in quo redempti sumus, recursus invítat; ut excellens super ómnia passiónis Domínicæ sacramentum, purificátis et corpóribus et ánimis, celebrémus.

℟. Ministri Dei mei, sanctificáte jejúnium, vocáte cœtum: * Congregáte omnes habitatóres terræ in domum Dei vestri, et clamáte ad Dóminum. ℣. Omnes ubíque pœniténtiam agant, eò quòd Deus státuit diem in quo judicatúrus est orbem

in æquitáte : * Congregáte. *Joel.* 1. *Act.* 17.

Lectio v.

Debebatur quidem tantis mystériis ità incessábilis devótio, et continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conspectu Dei, quales nos in ipso pascháli festo dignum est inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum est, et, dùm carnis fragilitáte austérior observántia relaxátur, dùmque per várias actiónes vitæ hujus sollicitúdo disténditur, necesse est de mundáno púlvere étiam religiósa corda sordéscere : magnâ divínæ institutiónis salubritáte provísum est, ut ad reparandam méntium puritátem, quadraginta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas, et pia ópera redímerent, et jejúnia casta decóquerent.

℟. Nolíte jejunáre sicut usquè ad hanc diem, ut audiátur in excelso clamor vester : * Nonne hoc est magis jejúnium quod elégi ? Dissolve colligatiónes impietátis, et omne onus dirumpe. ℣. Ne videáris homínibus jejúnans, sed Patri tuo qui est in abscóndito ; et Pater tuus qui videt in abscóndito, reddet tibi : * Nonne. *Is.* 58. *Matth.* 6.

Lectio vj.

Ingressuri ígitur, dilectíssimi, dies mysticos, et jejuniórum remédiis consecrátos ; præceptis Apostólicis obedíre curémus, emundantes nos ab omni inquinamento carnis ac spíritûs : ut castigátis colluctatiónibus quæ sunt inter utramque substántiam, ánimus, quem sub Dei gubernáculis constitútum, córporis sui decet esse rectórem, dominatiónis suæ obtíneat dignitátem ; ut némini dantes ullam offensiónem, vituperatiónibus obloquéntium non simus obnóxii. Digni enim ab infidélibus reprehensióne carpémur, et nostro vitio linguæ ímpiæ in injúriam se religiónis armábunt, si jejunántium mores à puritáte perfectæ continéntiæ discrepárint. Non enim in solâ abstinéntiâ cibi stat nostri summa jejúnii ; aut fructuósè córpori esca subtráhitur, nisi mens ab iniquitáte revocétur.

℟. Bona est orátio cum jejúnio, et eleemósyna magis quàm thesauros auri recóndere ; * Quóniam eleemósyna à morte líberat : † Ipsa est quæ purgat peccáta, et facit invenire misericórdiam et vitam ætérnam. ℣. Date eleemósynam, et eccè ómnia munda sunt vobis ; * Quóniam. Glória

† Ipsa est. *Tob.* 12.
1.

III. NOCTURNO.

Lectio vij.

sancti Evangelii secùndùm Matthæum.

Cap. 4.

tempore; Jesus duc-
in desertum à Spiri-
tentarétur à diábolo:
jejunasset quadra-
iébus et quadraginta
is, pósteà esúriit. Et

lia sancti Gregórii Papæ.

16. *in Ev. hab. in ba- S. Joan. Lat. Dom.*
x. Quid.

à quibúsdam so-
spíritu ductus sit
desértum, propter
subditur: Assump-
diábolus in sanctam
et rursùm: As-
eum in montem ex-
valdè. Sed verè et
nullâ quæstióne con-
ter accipitur, ut à
Spíritu in desertum
credátur; ut illùc
Spíritus dúceret,
ad tentandum ma-
spíritus inveníret.
cùm dícitur De-
vel in excelsum
vel in sanctam ci-
à diábolo assump-
réfugit crédere,
hoc audíre aures
scunt. Qui tamen
incredibília *ista*

cognóscimus, si in illo et ália facta pensámus.

℟. Jesus plenus Spíritu Sancto regressus est à Jordáne, et agebátur à Spíritu in desertum diébus quadraginta, * Et tentabátur à diábolo. ℣. Ostendit mihi Dóminus Jesum; et satan stabat à dextris ejus ut adversarétur ei, * Et tentabátur. *Luc.* 4. *Zach.* 3.

Lectio viij.

Certè iniquórum ómnium caput diábolus est; et hujus cápitis membra sunt omnes iniqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus? an non diáboli membra Judæi persequéntes, et mílites crucifigéntes Christum fuérunt? Quid ergò mirum, si se ab illo permisit in montem duci, qui se pértulit étiam à membris illius crucifigi? Non est ergò indignum Redemptóri nostro quòd tentári vóluit, qui vénerat occídi. Justum quippè erat, ut sic tentatiónes nostras suis tentatiónibus vínceret, sicut mortem nostram vénerat suâ morte superáre.

℟. Erat Jesus in deserto quadraginta diébus et quadraginta nóctibus, et tentabátur à sátanâ, eratque cum béstiis; * Et nihil manducávit Jesus in diébus illis. ℣. Fuit Móyses in monte quadraginta dies et quadraginta noctes: panem non

Nam profectò ne sibi quisquam de fide, quæ sine opéribus mórtua est, vitam promittat ætérnam; proptereà omnes gentes segregatúrum se dixit, quæ permistæ eisdem páscuis utebantur, ut appáreat eos illi dictúros: Dómine, quandò te vídimus illa et illa patientem, et non ministrávimus tibi? qui in eum credíderant, sed bona operári non curáverant, tanquàm de ipsâ fide mórtuâ ad vitam perveniréntur ætérnam. Neque illud dici hìc póterit ignem ætérnum dictum, non ipsam pœnam ætérnam; cùm et hoc prævidens Dóminus senténtiam suam ità conclúserit, dicens: Sic ibunt illi in combustiónem ætérnam, justi autem in vitam ætérnam. Erit ergò ætérna combústio, sicut ignis; et eos in illam itúros Véritas dixit, quórum non fidem, sed bona ópera defuisse declarávit.

℟. Congregabuntur ante Fílium hóminis omnes gentes, et separábit eos, sicut pastor ségregat oves ab hædis: * Et † Státuet oves à dextris suis, hædos autem à sinistris. ℣. Omnis misericórdia fáciet locum unicuíque secundùm méritum óperum suórum: * Et. Glória. † Státuet. *Matth.* 25. *Eccli.* 16.

Ad Benedictu
Dicet rex his q
ejus erunt: Ve
dicti Patris me
parátum vobis
constitutióne m
25.

Ora

Nostra tibi, D
sumus, sint acc
quæ nos expiant
dignos effíciant
na perdúcant
Per Dóminum

Cano
Ex Capitulári
Aurelianensis
An. 797

Ipsa Quadrag
summâ observa
díri debet, ut
eâ, præter die
qui jejúnio sub
nullátenùs resol
isti dies décima
anni, quos cum
giénti et sanctit
re debémus. Nu
cásio sit résolv
quia in ália tém
re in voluntáte
cujúslibet pósit
hoc verò non jej
ceptum Dei tran

Ad Magnífica
Dicet rex his qu
erunt: Discédit
ledicti, in igne
Et ibunt hi in
æternum; justi
tam æternam. A

Oratio.

, quæsumus, Dó-
órum vincula
m; et quidquid
erémur, propitiá-
. Per Dóminum.

IA TERTIA.

Lectio j.

libro Exodi.

Cap. 3.

pascébat oves Je-
tri sui sacerdótis
cùmque minásset
ad interióra desert-
t ad montem Dei
paruítque ei Dó-
flammâ ignis de
bi; et vidébat quòd
léret, et non com-
Dixit ergo Móy-
m, et vidébo visió-
m magnam, qua-
comburátur rubus.
is autem Dómi-
ti pérgeret ad vi-
vocávit eum de
bi, et ait: Móy-
es. Qui respóndit:
ille: Ne appró-
ùc: solve cal-
m de pédibus tuis;
in quo stas, terra
Et ait: Ego sum
is tui, Deus Abra-
us Isaac, et Deus
scondit Móyses fá-
; non enim audé-
ere contra Deum.
óminus: Vidi af-
pópuli mei in Æ-
clamórem ejus au-
ter durítiam eórum qui præsunt opéribus: et sciens dolórem ejus, descendi, ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, et edúcam de terrâ illâ, in terram bonam, et spatiósam, in terram quæ fluit lacte et melle.

Lectio ij.

Veni, et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, filios Israel de Ægypto. Dixitque Móyses ad Deum: Quis sum ego, ut vadam ad Pharaónem, et edúcam filios Israel de Ægypto? Qui dixit ei: Ego ero tecum; et hoc habébis signum, quòd míserim te: Cùm edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo super montem istum. Ait Móyses ad Deum: Eccè ego vadam ad filios Israel, et dicam eis: Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si díxerint mihi: Quod est nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Móysen: Ego sum qui sum. Ait: Sic dices fíliis Israel: Qui est, misit me ad vos.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Cap. 21.

In illo témpore; Cùm intrasset Jesus Jerosólymam, commóta est universa cívitas, dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta à Náza-

reth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei, et ejiciébat omnes vendentes. Et réliqua.

Homilia venerábilis Bedæ Presbyteri.

Hom. 7. in Quadrag.

Ejecit Christus commércia rerum humanárum de domo illâ, in quâ divínas tantùm res agi, hóstias et oratiónes Deo offerri, verbum Dei legi, audíri, et decantári præceptum erat. Si ergo Dóminus nec ea volébat venúmdari in templo, quæ in templo volébat offerri, vidélicet propter stúdium avarítiæ, sive fraudis, quod próprium solet esse negotiántium fácinus; quantâ putas animadversióne puníret, si invenisset ibi áliquos risui vel vanilóquio vacantes, aut álii cuílibet vítio mancipátos? Si enim illa quæ álibi líberè agi póterant, Dóminus in domo suâ temporália negótia geri non pátitur; quantò magis ea quæ nusquàm fieri licet, plùs cœlestis iræ merentur, si in ædibus Deo sacrátis agantur?

℟. Cùm introisset Jesus in templum, docébat, dicens: * Nonne scriptum est, quia †Domus mea, domus oratiónis vocábitur ómnibus géntibus? Vos autem fecistis eam speluncam latrónum. ℣. *Ponam* fáciem meam contra illum, qui co rit sanctuárium pollúerit nome meum: * Non † Domus. *Marc.*

Ad Benedictu

Ejiciébat Jesus dentes et emente et mensas num et cáthedras ven lumbas evertit.

Orat

Ascendant ad jejunántium pr Ecclésiâ tuâ c pelle nequitiam

Cano

Ex Capituláribu Aurelianensis

An. 797. C

Diebus jejunii facienda est; e potum quo qui buit, si non jeju péribus eroget. valet jejúnium, tiónes, vigiliæ, synæ non comm

Ad Magníficat

Accessérunt ad et claudi in te návit eos. *Matth*

Orat

Succurre, qua mine, pópulo et opem tuam t nus infirmis; ut mente devóti, vitæ remédiis futúræ; Per Do trum Jesum Ch um tuum, qui

A QUARTA
A TEMPORUM.
ECTIO j.
ibro Exodi.
Cap. 12.
)óminus ad Móy-
on in terrâ Ægyp-
s iste vobis prin-
énsium; primus e-
isibus anni. Loquí-
universum cœtum
srael, et dícite eis:
die mensis hujus
iusquisque agnum
ias et domos suas.
n minor est núme-
ufficere possit ad
im agnum, assúmet
suum qui junctus
i suæ, juxta númé-
iárum quæ suffice-
nt ad esum Agni.
tem agnus absque
máscŭlus, annicu-
i quem ritum tollé-
dum. Et servábitis
ıè ad quartam dé-
iem mensis hujus;
tque eum universa
) filiórum Israel ad
. Et sument de sán-
s, ac ponent super
e postem, et in su-
ribus domórum in
medent illum.

LECTIO ij.

n comedétis illum:
itros accingétis, et
ata habébitis in pé-
mentes báculos in
et comedétis festi-
st *enim Phase, (id* est, tránsitus) Dómini. Et transíbo per terram Ægypti nocte illâ, percútiamque omne primogénitum in terrâ Ægypti, ab hómine usquè ad pecus; et in cunctis diis Ægypti fáciam judícia, ego Dóminus. Erit autem sanguis vobis in signum in ædibus in quibus éritis; et vidébo sánguinem, et transíbo vos: nec erit in vobis plaga disperdens, quandò percússero terram Ægypti.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Cap. 12.

In illo témpore; Respondérunt Jesu quidam de Scribis et Pharisæis, dicentes: Magister, vólumus à te signum vidére. Qui respondens, ait illis: Generátio mala et adúltera signum quærit; et signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ prophétæ. Et réliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 44. *in Matth.*

Viri Ninivítæ surgent, et condemnábunt generatiónem hánc. Sicut Ninivítæ Judæos condemnábunt; sic multi qui nunc inferióres nobis videntur, nos condemnábunt. Véniat in mentem quanta erit illa condemnátio, ut incipiámus aliquandò ad veram accédere pœniten-

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Cap. 15.

In illo témpore; Egressus Jesus secessit in partes Tyri et Sidónis. Et eccè múlier Chananæa à fínibus illis egressa, clamávit, dicens ei: Miserére meî, Dómine, fili David; filia mea malè à dæmónio vexátur. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. *in Matth.*

Mira, sub persónâ mulíeris Chananítidis, Ecclésiæ fides, patiéntia et humílitas prædicátur: fides, quâ crédidit sanári posse fíliam suam: patiéntia, quâ tótiès contempta, in précibus persevérat: humílitas, quâ se non cánibus, sed cátulis cómparat. Canes autem éthnici propter idololátriam dicuntur, qui ésui sánguinis déditi et cadavéribus mortuórum, feruntur in rábiem. Nota quòd ista Chananítis, perseveranter, primùm fílium David, deindè Dóminum vocet, et ad extrémum, adóret ut Deum.

℟. Múlier Chananæa clamávit, dicens Jesu: Miserére meî, Dómine, fili David; fília mea malè à dæmónio vexátur. Qui non respondit ei verbum. At illa venit, et adorávit eum, dicens: * Dómine, † Adjuva me. ℣. Adjuva [illegible] præter te [illegible] tor: * Dómine [illegible] juva. *Matth.* [illegible]

Ad Benedictus [illegible]

O múlier, magna [illegible] des tua: fiat [illegible] *Matth.* 15.

Oratio.

Deus, qui [illegible] prævenis non [illegible] nobis [illegible] júnio fidei et devo[illegible] fectum, ut pietáte [illegible] supplicibus [illegible] cédas; Per.

Canon.

Ex Concilio Med[illegible] quinto [illegible] *An.* 1579.

Ægroti, cùm [illegible] túdinem corporis [illegible] non possint, [illegible] mo ánimi [illegible] ut sanctus Aug[illegible] net, cibum cápian[illegible] quòd, illis jejunia [illegible] si abstinére non [illegible] veant autem, [illegible] dem sancti August[illegible] tiâ cautum est, [illegible] exemplo ad viola[illegible] júnium próvocent [illegible]

Ad Magnificat.

Múlier cùm abiis[illegible] mum suam, invén[illegible] jacentem supra l[illegible] dæmónium exiiss[illegible]

Oratio.

Tribue nobis, q[illegible] Dómine, pacem [illegible] córporis; et præs[illegible]

[illegible]ium sub-
[illegible] inférior, et
[illegible] Dómi-
[illegible] Christ-
[illegible] qui te-
regnat in uni-
Sancti Deus,
sécula.
SEXTA
TEMPORUM.
[illegible]
[illegible] Exodi
[illegible]
[illegible] omnia con-
[illegible] Israel con-
t Aaron in so-
[illegible]atque filii
[illegible] Utinam mór-
[illegible] manum Dó-
Ægypti, quan-
[illegible] super ollas
comedebámus
uritáte? Cur e-
[illegible] desértum is-
[illegible] omnem
[illegible] fame. Dixit
[illegible] ad Móysen:
[illegible] vobis panes
[illegible] pópu-
[illegible] suffi-
[illegible] dies; ut
[illegible] ámbulet
[illegible] Die
[illegible] illud in-
duplum quàm
[illegible] per sin-
[illegible]
[illegible] ij.
ergò véspere,
coturnix, coo-
manè quoque
circúitum cas-
[illegible]erna.

trórum. Cùmque operuisset superfíciem terræ, appáruit in solitúdine minútum, et quasi pilo tusum in similitúdinem pruínæ super terram. Appellavitque domus Israel nomen ejus Man: quod erat quasi semen coriándri album, gustusque ejus quasi símilæ cum melle. * Dixit autem Móyses: Iste est sermo quem præcépit Dóminus: Imple gomor ex eo, et custodiátur in futúras retrò generatiónes; ut nóverint panem quo álui vos in solitúdine, quandò educti estis de terrâ Ægypti. Dixitque Móyses ad Aaron: Sume vas unum, et mitte ibi Man, quantùm potest cápere gomor; et repóne coram Dómino ad servandum in generatiónes vestras, sicut præcépit Dóminus Móysi. Pósuitque illud Aaron in tabernáculo reservandum. Fílii autem Israel comedérunt Man quadraginta annis, dónec venírent in terram habitábilem: hoc cibo áliti sunt úsquequò tángerent fines terræ Chánaan.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 5.

In illo témpore; erat dies festus Judæórum, et ascendit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis probática piscína. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. de Myst. Cap. 4.

Tu baptizátus es in nómine Trinitátis, confessus es Patrem; recordáre quid féceris: confessus es Fílium; confessus es Spíritum sanctum. Tene órdinem rerum in hac fide; mundo mórtuus es, et Deo resurrexísti. Et quasi in illo mundi consepultus elemento, peccáto mórtuus, ad vitam es resuscitátus ætérnam. Crede ergò quia non sunt vácuæ aquæ. Ideò tibi dictum est quia Angelus Dómini descendébat secundùm tempus in natatóriam, et movebátur aqua; et qui prior descendisset in natatóriam post commotiónem aquæ, sanus fiébat à languóre quocúmque tenebátur. Hæc piscína in Jerosólymis erat, in quâ unus annuus sanabátur: sed nemo antè sanabátur, quàm descendisset Angelus. Ut esset indícium quia descendébat Angelus, movebátur aqua propter incrédulos. Illis signum, tibi fides: illis Angelus descendébat, tibi Spíritus Sanctus: illis creatúra movebátur, tibi Christus operátur ipse Dóminus creatúræ. Tunc curabátur unus; nunc omnes sanantur, aut certè unus solus pópulus christiánus.

℟. *Erat* homo triginta et octo annos haben mitáte suâ. Dicit ei sanus fieri? Respon mine, hóminem n Dicit ei Jesus: Tol tum tuum, et ám ✝ Statim sanus fa ℣. Respíciens era jutórium hóminum erat. * Dómine. Gló tim. *Joan. 5. Evel*

Ad Benedictus.

Qui me sanum f mihi dixit: Tolle tuum, et ámbul

Oratio.

Propitiare, Dómi plicatiónibus nostri márum nostrárum languóribus, ut remissióne percep semper benedictió mur. Per.

CANON.

Ex Concílio Med quinto. *An.* 1579. *Part*

In Quadragésimá nus in oratiónis st quéntior sit; dole cáta et sua et alié Eleemósynas, cùm cultátes potest, paupéribus érog quéntiùs ad Ecclés véniat; divínis Of ni attentióne et meditatióne assista sacrifício quotídiè áliâ omni negotiati hábitâ. Divínis co sacrisque conciónib sens adsit.

...fiat. Ant. 5. T.
factus est jam
ne detérius ti-
tingat. Joan. 5.
...RATIO.
...utum, quæsu-
...ne, propítius
quem ab escis
...cipis abstí-
his quoque vi-
...océde; Per.
...BATO.
...TEMPORUM.
...ectio j.
...ro Exodi.
...cap. 20.
...est Dóminus
...ónes hos: Ego
...us Deus tuus,
de terrâ Ægyp-
...servitútis. Non
...aliénos coram
...ies tibi sculpti-
...lem similitú-
...est in cælo dé-
... in terrâ de-
...órum quæ sunt
... terrâ. Non a-
...eque coles: ego
...us Deus tuus
...es, visitans ini-
...trum in filios,
quartam gene-
rum qui odé-
fáciens miseri-
...millia his qui dí-
et custódiunt
...ea. Non assúmes
...mini Dei tui in
: enim habébit
...óminus eum qui
nomen *Dómini*
Dei sui frustrà.

LECTIO ij.

MEMENTO ut diem Sábbati sanctífices. Sex diébus operáberis, et fácies ómnia ópera tua. Séptimo autem die sábbatum Dómini Dei tui est: non fácies omne opus in eo, tu, et filius tuus et filia tua, servus tuus et ancilla tua, jumentum tuum et ádvena qui est intra portas tuas. Sex enim diébus fecit Dóminus cœlum et terram, et mare, et ómnia quæ in eis sunt, et requiévit die séptimo; idcircò benedixit Dóminus diéi Sábbati, et sanctificávit eum. * Honóra patrem tuum, et matrem tuam, ut sis longævus super terram quam Dñus Deus tuus dabit tibi. Non occídes. Non mœcháberis. Non furtum fácies. Non loquéris contra próximum tuum falsum testimónium. Non concupisces domum próximi tui, nec desiderábis uxórem ejus, non servum, non ancillam, non bovem, non ásinum, nec ómnia quæ illíus sunt.

LECTIO iij.

Lectio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 8.

IN illo témpore; Dicébat Jesus ad eos qui credidérunt ei, Judæos: Si vos mansséritis in sermóne meo, verè *discípuli* mei éritis; et cog-

noscétis veritátem, et véritas liberábit vos. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Evang.

Tract. 41.

Amen, amen dico vobis: Quia omnis qui facit peccátum, servus est peccáti. O miserábilis sérvitus! Plerumquè hómines cùm dóminos malos patiuntur, venáles se petunt; non quærentes dóminum non habére, sed saltem mutáre: servus peccáti quid fáciat? quem interpellet? apud quem interpellet? apud quem se venálem petat? Deindè servus hóminis aliquandò sui dómini duris impériis fatigátus, fugiendo requiescit: servus peccáti quò fugit? secum se trahit quocunquè fúgerit. Non fugit seipsam mala consciéntia, non est quò eat, séquitur se; imò non recédit à se; peccátum enim quod facit, intùs est. Fecit peccátum, ut áliquam corporálem cáperet voluptátem: voluptas transit, peccátum manet: prætériit quod delectábat, remansit quod pungat.

℟. Omnis qui facit peccátum, servus est peccáti: servus autem non manet in domo in æternum; fílius autem manet in æternum. * Si ergò vos Fílius liberáverit, verè líberi éritis. ℣. Spíritus Dñi misit me ut prædicárem captívis indulgéntiam, et clausis apertiónem. * Si ergò. Glória. * Si ergò. *Joan.* 8. *Is.* 61.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Si vos manséritis in sermóne meo, verè discípuli mei éritis; et cognoscétis veritátem, et véritas liberábit vos. *Joan.* 8.

ORATIO.

Protector noster áspice, Deus; ut qui peccatórum nostrórum servitúte déprimimur, véniâ perceptâ, líberâ tibi mente serviámus; Per Dóminum.

CANON.

Ex Synodo Carnotensi.

An. 1526.

Tempore Quadragesimáli sæpíssimè admóneant Curáti Parochiános suos, et illos præcípuè qui per annum íntegrum distulérunt confitéri, ut témpore débito confiteantur, non differéntes Confessiónem, ut fáciunt plerique, usquè circa finem Hebdómadæ sanctæ; ne propter eórum moram divínum impediátur Offícium, aut minùs débitè impleátur.

AD VESPERAS.

Ps. de Psalt. Antiphonæ ut suprà in Feriis, 149.

CAPITULUM. *Isaiæ* 1.

Quærite judícium, subveníte oppresso, judicáte pupillo, defendite víduam.

et arguite me, minus: si fuerint tra ut coccinum, dealbabuntur, et rubra quasi ver- velut lana alba

Audi, benigne. beneplaciti, ut o... ificat. Ant. 2. D. tificasset Móyses filios ejus, præcé- licens: De óstio li non exíbitis sep- a, die ac nocte ob- custódias Dómini.

ut infrà ad Laudes.
MINICA II.
dragesimæ.
FICIUM NOCT.
Hymnus, Antiph. ut notatur suprà, mi de Psalt.
NOCTURNO.
Lectio j.
t liber Levítici.
Cap. 1.

t Móysen, et lo- ei Dóminus de ta- testimónii, di- quere filiis Israel, d eos: Homo qui ex vobis hóstiam de pecóribus, id bus et óvibus, óf- íctimas, si holo- fúerit ejus oblátio, mento; másculum itum ófferet ad ós- rnáculi testimónii, ad placandum sibi Dómi- num; ponetque manum su- per caput hóstiæ, et accep- tábilis erit, atque in expia- tiónem ejus profíciens. Im- molábitque vítulum coram Dómino, et ófferent filii A- aron sacerdótes sánguinem ejus, fundentes per altáris circúitum quod est ante ós- tium tabernáculi.

℟. Ignis in altári semper ardébit, quem nútriet sa- cerdos subjíciens ligna ma- nè per síngulos dies: * Ignis est iste perpétuus qui nun- quàm defíciet. ℣. Dixit Dó- minus: Ignem veni míttere in terram, et quid volo nisi ut accendátur? * Ignis est. Levit. 6. Luc. 12.

Lectio ij. Cap. 10.

Arreptis Nadab et Abiu filii Aaron, thuríbulis, po- suérunt ignem et incensum désuper, offerentes coram Dómino ignem aliénum; quod eis præceptum non erat. Egressusque ignis à Dómino, devorávit eos, et mórtui sunt coram Dó- mino. Dixitque Móyses ad Aaron: Hoc est quod locú- tus est Dóminus: Sanctifi- cábor in iis qui appropin- quant mihi, et in conspectu omnis pópuli glorificábor. Quod áudiens tácuit Aaron. Vocátis autem Móyses Mi- saéle et Elísaphan filiis O- ziel pátrui Aaron, ait ad eos: Ite et tóllite fratres

vestros de conspectu sanctuárii, et asportáte extra castra. Confestìmque pergentes, tulérunt eos sicut jacébant, vestítos líneis túnicis, et ejecérunt foràs, ut sibi fúerat imperátum.

℟. Irritam quis fáciens legem Móysi, sine ullâ miseratióne móritur : * Quantò magìs putátis deterióra meréri supplícia qui Spirítui grátiæ contuméliam fécerit? ℣. Mórtui sunt Nadab et Abiu cùm offerrent ignem aliénum in conspectu Dómini : * Quantò magìs. *Hebr.* 10. *Num.* 3.

LECTIO iij. *Cap.* 16.

LOCUTUSQUE est Dóminus ad Móysen post mortem duórum filiórum Aaron, quandò offerentes ignem aliénum interfecti sunt; et præcépit ei dicens : Lóquere ad Aaron fratrem tuum, ne omni témpore ingrediátur Sanctuárium, quod est intra velum coram propitiatório quo tégitur arca, ut non moriátur, (quia in nube apparébo super oráculum,) nisi hæc antè fécerit : Vitulum pro peccáto ófferet, et aríetem in holocaustum. Túnicâ líneâ vestiétur, feminálibus líneis verenda celábit : accingétur zonâ líneâ, cidarim líneam impónet cápiti; hæc enim vestimenta sunt sancta : quibus cunctis, cùm lotus fúerit, induétu[r]
ab universâ
liórum Israe[l]
pro peccáto,
tem in holo[caustum]

℟. Si vol[uisses]
cium, dediss[em]
locaustis non
* Sacrificium
contribulátus
trítum et hu[miliatum]
us, non despi[cies]
síbile est sáng[uine]
et hircórum
ta. * Sacrifi[cium]
† Cor. *Ps.* 5[0]

IN II. NO[CTURNO]

LECT[IO]

Sermo sanc[ti]

Epís[copi]

Tract.

QUADRAGESI[MÆ]
rus sacrátus
dam perfecti
dátur. Notum
caritáti vestr[æ]
sæpíssimè di[vi]
ræ. Jejúnium
consecrátum
tis. Nam et M[oyses]
ginta diébus
Elias tótidem
minus noster
Jesus Christu[s]
nii númerum
Móysen signifi[cat]
Elíam signific[at]
tæ, per Dómi[num]
tur Evangéliu[m]
lo monte tres
ubì se discip[ulis]
in claritáte v[ultus]

ruit enim médius
sum, et Elíam;
Evangélium testi-
abéret à lege et

péribus legis non
tur omnis caro co-
* Nunc autem si-
stítia Dei mani-
, testificáta à lege
lis. ℣. Multórum
magnórum per le-
phétas sapiéntia
ta est; * Nunc
n. 3. Eccli. pro-

ectio v.
in lege, sive in
sive in Evangé-
agenárius núme-
in jejúnio com-
Jejúnium autem
et generále est,
ab iniquitátibus,
voluptátibus sé-
l est perfectum
ut abnegantes
et seculáres cu-
temperanter et
vivámus in hoc
io jejúnio quam
addit Apóstolus?
t dicit: Expec-
n beátam spem,
latiónem glóriæ
et salvatóris nos-
risti. In hoc er-
uasi quadragési-
néntiæ celebrá-
benè vívimus,
uitátibus, et ab
uptátibus absti-

némus. Sed quia hæc absti-
néntia sine mercéde non e-
rit, expectámus beátam il-
lam spem, et revelatiónem
glóriæ magni Dei, et salva-
tóris nostri Jesu Christi.

℟. Humiliémus Deo áni-
mas nostras; * Et in spíritu
constitúti humiliáto, ser-
vientes illi, expectémus hú-
miles consolatiónem. ℣. Ab-
negantes impietátem et se-
culária desidéria, sóbriè et
justè et piè vivámus in hoc
século; * Et. Judit. 8. Tit. 2.

Lectio vj.

In Ps. 148.

Quia verax est qui promí-
sit, in spe gaudémus; quia
tamen nondùm habémus,
in desidério gémimus. Bo-
num est nobis perseveráre
in desidério, donec véniat
quod promissum est, et
tránseat gémitus, et succé-
dat sola laudátio. Propter
hæc duo témpora, unum
quod nunc est in tentatióni-
bus et tribulatiónibus hujus
vitæ, álterum quod tunc e-
rit in securitáte et exulta-
tióne perpétuâ, institúta
est nobis étiam celebrátio
duórum témporum ante
Pascha et post Pascha. Il-
lud quod est ante Pascha,
signíficat tribulatiónem in
quâ modò sumus; quod ve-
rò ágimus post Pascha, si-
gníficat beatitúdinem in quâ
pósteà érimus. Ante Pascha
ergò quod celebrámus, hoc

et ágimus : post Pascha autem quod celebrámus, significámus quod nondùm tenémus. Proptéreà illud tempus in jejúniis et oratiónibus exercémus : hoc verò, relaxátis jejúniis, in láudibus ágimus. Et ideò illud tempus ante resurrectiónem, hoc post resurrectiónem Dómini est. Quo témpore significátur vita futúra quam nondùm tenémus ; quia quod significámus post resurrectiónem Dómini, tenébimus post resurrectiónem nostram.

℟. Usquè in tempus sustinébit pátiens, * Et † Póstеà rеddítio jucunditátis. ℣. Omnis disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris ; * Et. Glória. † Pósteà. *Eccli.* 1. *Hebr.* 12.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Cap. 17.

In illo témpore; Assúmit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joannem fratrem ejus, et ducit illos in montem excelsum seorsùm; et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homília sancti Leónis Papæ.

De Transfig. Cap. 3.

Aperit Dóminus coram *electis* téstibus glóriam suam, et comm
cum céteris
mam tanto spl
ficat, ut et fa
fulgóri símili
candóri níviu
lis. In quâ tr
illud quidem
agebátur, ut
discipulórum
dalum tolleré
turbáret eóru
luntáriæ hum
nis, quibus
abscónditæ ex
nitátis. Sed
providéntiâ s
clésiæ funda
tum corpus
ceret quali
tióne donand
sibi honóris
membra pro
in cápite pra

℟. Ascendit
tem ut oráret;
dùm oráret
vultûs ejus á
descénderet M
te, clarificátu
ejus ex consó
Dómini. * Et f
Exod. 34.

LECT

Confirmand
tolis, et ad
tiam provehe
que in illo m
sit instrúctio.
et Elías, lex
phétæ, app
Dómino loqu

illâ quinque vi-
ntiâ compleré-
lictum est : In
testibus téstibus
erbum. Quid hoc
uid fírmius ver-
us prædicatióne
novi testamenti
m, et cum evan-
rinâ, antiquá-
tatiónum instru-
currant? Adsti-
im sibi invicem
nderis páginæ;
b velámine mys-
præcedéntia sig-
rant, manifes-
perspícuum præ-
fici splendor es-

duo mihi loque-
m Jesum. Erant
Elías nisi in ma-
dicébant exces-
quem compleo-
t in Jerúsalem.
tas in commu-
erandonum ipsius.
c. 9. Sap. 8.
LECTIO IX.
sacramentórum
bus Petrus Após-
tus, mundána
et terréna fasti-
æternórum desi-
odam mentis ra-
cessu; et gáudio
nis implétus, ibi
ptábat habitáre,
státâ ejus glóriâ
Undè et ait: Dó-
m est nos hic es-
se: si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum. Sed huic suggestióni Dóminus non respondit, signíficans non quidem ímprobum, sed inordinátum esse quod cúperet; cùm salvári mundus, nisi Christi morte, non posset, et exemplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides, ut licèt non oportéret de beatitúdinis promissiónibus dubitári, intelligerémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ priùs nobis toleránti am postulándam esse quàm glóriam.

℟. Beáti qui hábitant in domo tuâ, Dómine. * Mélior est dies una in átriis tuis super míllia. ℣. Si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum.* Mélior. Glória. *Repet.* ℟. Beáti qui. *usquè ad* ℣. *Ps.* 83. *Matth.* 17.

℣. *Sacerd.* Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? ℟. Scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum. *Ps.* 4.

AD LAUDES.

Ant. MISERERE nostri, 4. f. Deus ómnium, et réspice nos, et ostende nobis lucem miseratiónum tuárum. *Eccli.* 36.

Ant. 7. c. Quarè jejunávimus, et non aspexisti: humiliávimus ánimas nostras, et nescisti? *Is.* 58.

verna. 17

Ant. 8. G. Loquímini veritátem unusquisque cum próximo suo, et malum contra amícum ne cogitétis in córdibus vestris; et jejúnium erit dómui Juda in gáudium. *Zach.* 8.

Ant. 6. F. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagosque induc in domum tuam : cùm víderis nudum, óperi eum. *Is.* 58.

Ant. 1. a. Erumpet quasi manè lumen tuum, et sánitas tua citiùs oriétur, et anteíbit fáciem tuam justítia tua, et glória Dómini cólliget te. *Is.* 58.

CAPITULUM. *Eccli.* 17.

STA in sorte propositiónis et oratiónis altíssimi Dei. In partes vade séculi sancti, cum vivis et dántibus confessiónem Deo. Non demoréris in erróre impiórum.

Hymnus, Solemne. 141.

℣. Deus misereátur nostrî, et benedícat nobis : ℟. Illúminet vultum suum super nos. *Ps.* 66.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Assúmit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joannem fratrem ejus, et ducit illos in montem excelsum seorsùm, et transfigurátus est ante eos. *Matth.* 17.

ORATIO.

DEUS, qui nos inter mundi perícula, cœlestis beatitúdinis expectatióne sustentas : præsta ut, terréna despicientes, quæ
semper sapián

AD PR

Ant. 3. a. R

CAN

Ex Concílio
1547. *Sess.* 6.

DOCENDUM e
hóminis pœni
lapsum multò
baptismáli; eâ
non modò, ce
peccátis et eó
tiónem, aut
et humiliátum
eorumdem s
confessiónem
to, et suo jéu
dam, et sacer
lutiónem; ite
tiónem per jej
synas, oratió
spirituális vita

AD TE

Ant. 7. d. A

CAPITUL

MOYSES fidé
domo tanquàm
testimónium e
cenda, erant:
tanquàm filius
quæ domus
fidúciam et gl
què ad finem
ámus.

℟. *br.* Filii
tégmine alárum
rábunt. Filii h
ebriabuntur
domûs tuæ :
Glória. Filii

ítas quem elegisti et
isti : ℟. Inhabitábit
tuis. Ps. 64.
D SEXTAM.
i. a. Eccè vox.
ITULUM. *Jerem.* 7.
dicit Dñus Deus :
ocem meam, et ero
eus, et vos éritis
pulus; et ambuláte
viâ quam mandávi
benè sit vobis.
Audi, pópulus me-
estificábor tibi. Au-
s, Deus tuus * ego
t testificábor tibi.
udi. *Ps.* 49.
étur Dñus pacem
suam, ℟. Et super
los, et in eos qui
tur ad cor. *Ps.* 84.
NONAM.
f. Audientes dis-

TULUM. *Exod.* 20.
timére; ut enim
vos venit Deus,
or illíus esset in
non peccarétis.
xcelsus Dóminus,
ia réspicit. Excel-
alta * à longè co-
Et humília. Gló-
sus. *Ps.* 137.
ípiens mansuétos
℟. humílians au-
ores usquè ad ter-
146.
VESPERAS.
SUMIT Jesus Pe-
rum, et Jacóbum,
n fratrem ejus, et
ducit illos in montem excelsum seorsùm, et transfigurátus est ante eos. *Matth.* 17.

Ant. 3. a. Resplénduit fácies ejus sicut sol, vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. *Matth.* 17.

Ant. 7. d. Apparuérunt Móyses et Elías cum Jesu loquentes; et cùm discéderent ab illo, ait Petrus ad Jesum : Dómine, bonum est nos hìc esse. *Matth.* 17.

Ant. 5. a. Eccè vox de nube, dicens : Hic est Filius meus dilectus in quo mihi benè complácui; ipsum audíte. *Matth.* 17.

Ant. 1. f. Audientes discípuli cecidérunt in fáciem suam, et timuérunt valdè; et accessit Jesus, et tétigit eos, dixitque eis : Súrgite, et nolíte timére. *Matth.* 17.

Capitulum. *Eccli.* 24.

Qui audit me, non confundétur : et qui operantur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam æternam habébunt.

Hymnus, Audi, benigne. *ut suprà,* 150.

℣. Adoráte in monte sancto; ℟. Quóniam sanctus Dñus Deus noster. *Ps.* 98.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Descendéntibus discípulis de monte, præcépit eis Jesus, dicens : Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis à mórtuis resurgat. *Matth.* 17.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in Feriis, omissis precibus.*

FERIA SECUNDA.

LECTIO j.

De libro Levítici.

Cap. 19.

CUM messúeris ségetes terræ tuæ, non tondébis usquè ad solum superfíciem terræ, nec remanentes spicas cólliges. Neque in víneâ tuâ racémos et grana decidéntia congregábis; sed paupéribus et peregrínis carpenda dimittes. Ego Dóminus Deus vester. Non faciétis furtum. Non mentiémini, nec decípiet unusquisque próximum suum. Non perjurábis in nómine meo, nec póllues nomen Dei tui. Ego Dóminus. Non fácies calúmniam próximo tuo, nec vi ópprimes eum. * Non morábitur opus mercenárii tui apud te usquè manè. Non maledíces surdo, nec coram cæco pones offendículum; sed timébis Dóminum Deum tuum, quia ego sum Dóminus. Non fácies quod iníquum est, nec injustè judicábis. Non consíderes persónam páuperis, nec honóres vultum potentis. Justè júdica próximo tuo. Non eris criminátor, nec susurro in pópulo. Non stabis contra sánguinem próximi tui. Ego Dñus. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, sed públicè árgue eum, ne hábeas super illo peccátum.

LECTIO ij. *Cap.* 26.

CUSTODITE Sábbata mea, et pavéte ad Sanctuárium meum. Ego Dóminus. Si in præceptis meis ambulavéritis, et mandáta mea custodiéritis, et fecéritis ea, dabo vobis plúvias tempóribus suis, et terra gignet germen suum, et pomis árbores replebuntur. Apprehendet méssium tritúra vindémiam, et vindémia occupábit sementem: et comedétis panem vestrum in saturitáte, et absque pavóre habitábitis in terrâ vestrâ. Dabo pacem in fínibus vestris: dormiétis, et non erit qui extérreat. Auferam malas béstias, et gládius non transibit términos vestros. Persequémini inimícos vestros, et córruent coram vobis.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 8.

IN illo témpore; Dixit Jesus turbis Judæórum: Ego vado, et quærétis me, et in peccáto vestro moriémini. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

In Joan. Tract. 38.

TOTA infelícitas Judæórum ipsa erat, non peccátum habére, sed in peccátis mori. Hoc est quod debet fúgere

Christiánus. Propter
baptismum cúrritur:
: hoc qui ægritúdine
andè periclitantur,
síderant subveníri :
: hoc étiam, sugens
is, à matre piis má-
ad Ecclésiam fertur;
baptismo éxeat, et
cáto quo natus est,
ur. Infelicíssima con-
mísera sors istórum
ore verídico aŭdié-
n peccátis vestris mo-
. Undè tamen hoc eis
ат, expónit : Si e-
on credidéritis quia
n, moriémini in pec-
stris. Credo, fratres,
multitúdine quæ Dó-
. audiébat, et eos fu-
. creditúri erant. Qua-
n in omnes procésse-
erissima illa sentén-
peccáto vestro mo-
.; ac per hoc et illis
ditúri erant spes e-
íta; revocávit eos in
adjunxit enim, Si
edidéritis quia ego
noriémini in peccátis
Ergò, Si credidéri-
a ego sum, non mo-
in peccátis vestris.
a est spes desperán-
excitátio facta est
ntibus, córdibus evi-
ant. Indèplúrimi cre-
it.
ia vocávi, et renuis-
quoque * In intéritu
idébo, *et subsanná-*

bo : † Qui autem me audí-
erit, absque terróre requi-
escet. ℣. Ego vado, et quæ-
rétis me, et in peccáto ves-
tro moriémini. * In. Glória.
† Qui. *Prov.* 1. *Joan.* 8.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. b.
Si non credidéritis quia ego
sum, moriémini in peccáto
vestro. *Joan.* 8.

ORATIO.

Exaudi nos, miséricors
Deus : et ad expianda pec-
cáta nostra, pœniténtiæ sa-
lutáris tempus et fructum
nobis largíre propítius; Per.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.
1551. *Sess.* 14. *de Pœnit.*
c. 2.

Per Baptismum Christum
induentes nova prorsùs in
illo effícimur creatúra, ple-
nam et íntegram peccatórum
ómnium remissiónem conse-
quentes : ad quam tamen
novitátem et integritátem
per Sacramentum Pœnitén-
tiæ, sine magnis nostris flé-
tibus et labóribus, divínâ
id exigente justítiâ, perve-
níre nequáquàm póssumus;
ut méritò Pœniténtia labo-
riósus quidam baptismus à
sanctis Pátribus dictus fúe-
rit. Est autem hoc Sacra-
mentum Pœniténtiæ lapsis
post Baptismum ad salútem
necessárium, ut nondùm re-
generátis ipse Baptismus.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f.
Qui me misit, mecum est,

et non relíquit me solum; quia ego quæ plácita sunt ei fácio semper. *Joan.* 8.

ORATIO.

Adsit nobis, quæsumus, Dñe, perpétuum grátiæ tuæ præsídium, quo voluntátem tuam plácitis tibi semper opéribus exequámur; Per.

FERIA TERTIA.

LECTIO j.

Incipit liber Número.

Cap. 1.

Locutus est Dóminus ad Móysen in deserto Sinai in tabernáculo fœderis, primâ die mensis secundi, anno áltero egressiónis eórum ex Ægypto, dicens: Tóllite summam universæ congregatiónis filiórum Israel per cognatiónes et domos suas, et nómina singulórum, quidquid sexûs est masculíni à vigésimo anno et suprà, ómnium virórum fórtium ex Israel; et numerábitis eos per turmas suas, tu et Aaron. Eruntque vobiscum príncipes tríbuum ac domórum in cognatiónibus suis.

LECTIO ij.

Locutusque est Dóminus ad Móysen, dicens: Tribum Levi noli numeráre, neque pones summam eórum cum fíliis Israel; sed constítue eos super tabernáculum testimónii, et cuncta vasa ejus, et quidquid ad cæremónias pértinet. Ipsi portábunt tabernáculum, et ómnia utensília ejus; et erunt
tério, ac per gyr
náculi metabuntu
proficiscendum fu
pónent Levitæ t
lum: cùm castram
érigent: quisquis
rum accésserit,
Metabuntur autem
lii Israel unusqu
turmas et cúneo
xércitum suum. P
tæ per gyrum t
figent tentória, n
gnátio super mu
filiórum Israel; e
bunt in custódii
culi testimónii.

LECTIO iij.

Léctio sancti Ev
cundùm Matt

Cap. 23

In illo témpore,
tus est ad turbas
pulos suos, dicen
cáthedram Móysi
Scribæ et Pharis
ergò quæcunque
vobis serváte et
cundùm ópera v
nolíte fácere. Et r

Homília sancti
nymi Presby

In Cap. 23. M

Quid mansuétiu
nígnius Dómino
à Pharisæis, et n
propter sacerdót
nis dignitátem hc
pulos ut subjici
non ópera, sed
considerantes. Al

[on]érvia et importabí-
impónunt ea in hú-
óminum; dígito au-
nolunt ea movére.
eneráliter adversùs
magistros dictum est,
ia jubent, et minó-
áciunt. Omnia verò
ia fáciunt, ut vide-
o homínibus. Qui-
gitur ità facit quód-
videátur ab homí-
criba est et Phari-
e nobis míseris, ad
harisæórum vítia
unt.
líte vocári Rabbi:
vos fratres estis;
enim Pater vester
alis est.: † Magis-
r unus est Christus.
lis coram Deo est et
us supérbia : quid
terra et cinis? *Om-
ória. † Magister.
3. Eccli. 10.
enedictus. Ant. 2. D.
Scribis, qui volunt
ambuláre, et salu-
foro; qui dévorant
iduárum sub obten-
ne oratiónis : hi ac-
prolíxius judícium.
a.

Oratio.

i tuæ, Dómine, quæ
o carnem humíliat,
aversári supérbiæ;
ndignatiónem tuam
nus eláti, sed mise-
tuæ dona subjecti
s; Per.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 14. *Can.* 4.

Si quis negáverit ad íntegram et perfectam peccatórum remissiónem requíri tres actus in pœnitente, quasi matériam Sacramenti Pœniténtiæ, vidélicet contritiónem, confessiónem, et satisfactiónem, quæ tres pœniténtiæ partes dicuntur: aut díxerit, duas tantùm esse pœniténtiæ partes, terróres scílicet incussos consciéntiæ, ágnito peccáto; et fidem conceptam ex Evangélio, vel absolutióne, quâ credit quis sibi per Christum remissa peccáta; Anathéma sit.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Qui major est vestrûm, erit minister vester: qui autem se exaltáverit, humiliábitur; et qui se humiliáverit, exaltábitur. *Matth.* 23.

Oratio.

Deus qui superbis resistis et humílibus das grátiam, concéde nobis veræ humilitátis virtútem, cujus in se formam exhíbuit unigénitus tuus Dóminus noster Jesus Christus; Qui tecum vivit.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Númeri.

Cap. 14.

Dixerunt fílii Israel alter ad álterum: Constituámus nobis ducem, et revertámur in Ægyptum. Quo audito

Móyses et Aaron cecidérunt proni in terram coram omni multitúdine filiórum Israel. At verò Jósue filius Nun, et Caleb filius Jéphone, qui et ipsi lustráverant terram, scidérunt vestimenta sua, et ad omnem multitúdinem filiórum Israel locúti sunt: Terra quam circuívimus, valdè bona est. Si propítius fúerit Dóminus, indúcet nos in eam, et tradet humum lacte et melle manantem. Nolíte rebelles esse contra Dóminum, neque timeátis pópulum terræ hujus; quia sicut panem ità eos póssumus devoráre: recessit ab eis omne præsídium: Dóminus nobiscum est, nolíte metúere. Cùmque clamáret omnis multitúdo, et lapídibus eos vellet opprímere, appáruit glória Dómini super tectum fœderis cunctis fíliis Israel.

Lectio ij.

Locutusque est Dóminus ad Móysen et Aaron, dicens: Usquequò multitúdo hæc péssima múrmurat contra me? Querélas filiórum Israel audívi. Dic ergò eis: Vivo ego, ait Dóminus; sicut locúti estis, audiente me, sic fáciam vobis. In solitúdine hàc jacébunt cadávera vestra. Omnes qui numeráti estis à viginti annis et suprà, et murmurastis contra me, non intrábitis terram

super quam lev
meam, ut habit
cerem, præter (
Jéphone, et Jó
Nun. * Párvulos
tros de quibus d
prædæ hóstibus
trodúcam ut vid
quæ vobis displi
cadávera jacébu
dine. Filii vestri
in deserto annis
ta, et portábunt
nem vestram, d
mantur cadáver
deserto, juxta
quadraginta diér
considerastis ter
pro die imputáb

Lectio

Léctio sancti E
cundùm Ma

Cap. :

In illo témpore
Jesus Jerosóly
sumpsit duódec
los secrétò, et a
ascéndimus Je
et Fílius hómi
Princípibus Sac
Scribis; et co
eum morte. Et
Homília sanc
tíni Epís
In Psal

Filii Zebedæi
humiliarentur
passiónem Dóm
loca eligébant,
unus ad déxter
sinistram. Rev
Dóminus ad

diret, et ait illis:
ibere cálicem,
bitúrus sum? E-
is ántequàm hu-
ominus ipse ves-
lax vestra; hu-
ut exaltarétur.
ere, inquit, cá-
ı ego bibitúrus
illi, póssumus.
licem, inquit,
s; sedére autem
n vel ad sinis-
, ait, non est
vobis; áliis pa-
'atre meo. Quid
st meum dare
est meum dare
c enim adhuc
valtis illud ac-
e esse quod es-
itum est, et vos
et vobis pará-
d est, Alii es-
iumiliámini, qui
xaltári. Intelle-
ɔ humilitátem
sibi, et correcti
t nos hoc audi-

dixit: Nescítis
: * Sedére ad
ieam vel sinis-
est meum dare
uibus parátum
meo. ℣. Vidit
iem cordis eó-
ndit eis viam æ-
lére. Glória.* Se-
20. *Eccli.* 18.
ictus. *Ant.* 7. *d.*
ríncipes *génti-*

um dominantur eórum; et qui majóres sunt, potestátem exercent in eos: non ità erit inter vos. *Matth.* 20.

ORATIO.

Deus totíus bonitátis fons et orígo, réspice propítius confiténtis tibi plebis humilitátem; ut quos peccatórum consciéntia déjicit, tua semper misericórdia érigat; Per.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. 1547. *Sess.* 6. *de Justif.* c. 5, 6.

Qui per peccáta à Deo aversi erant, disponuntur ad justítiam, dùm excitáti divínâ grátiâ et adjúti, líberè moventur in Deum, credentes vera esse quæ divínitùs reveláta et promissa sunt; et dùm peccatóres se esse intelligentes, à divínæ justítiæ timóre, quo utíliter concutiuntur, ad consequendam Dei misericórdiam se convertendo, in spem eriguntur, fidentes Deum sibi propter Christum propítium fore, illumque tanquàm omnis justítiæ fontem dilígere incípiunt: ac proptéreà moventur adversùs peccáta per ódium áliquod et detestatiónem.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *f.* Qui voluérit inter vos primus esse, erit vester servus; sicut Fílius hóminis non venit *ministrári*, sed ministrá-

re, et dare ánimam suam redemptiónem pro multis. *Matth.* 20.

Oratio.

Deus innocéntiæ restitútor et amátor, dírige ad te tuórum corda servórum; ut, spíritûs tui fervóre concepto, et in fide inveniantur stábiles, et in ópere efficáces; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

Incipit liber Deuteronómii.

Cap. 1.

Hæc sunt verba quæ locútus est Móyses ad omnem Israel trans Jordánem in solitúdine campestri, contra mare rubrum, inter Pharan, et Thophel, et Laban, et Háseroth, ubì auri est plúrimùm: úndecim diébus de Horeb per viam montis Seir usquè ad Cadesbarne. Quadragésimo anno, undécimo mense, primâ die mensis, locútus est Móyses ad fílios Israel ómnia quæ præcéperat illi Dóminus, ut díceret eis: postquàm percussit Sehon regem Amorrhæórum, qui habitábat in Hésebon; et Og regem Basan, qui mansit in Astaroth, et in Edrai, trans Jordánem in terrâ Moab. Cœpitque Móyses explanáre legem.

Lectio ij. *Cap.* 6.

Hæc sunt præcepta, et cæremóniæ, atque judícia quæ mandávit Dóminus Deus ves-

ter, ut doc
ciátis ea in
transgredin
dam; ut ti
Deum tuu
ómnia man
ejus, qu
tibi, et
tibus tuis, e
tæ tuæ, ut
es tui. Aud
serva ut fác
tibi Dómin
bi, et mult
sicut pollíci
Deus patru
terram lact
tem. * Audi
nus Deus
unus est: D
Deum tuun
tuo, et ex
et ex totâ
Eruntque v
ego præcip
corde tuo
liis tuis, e
eis sedens
ámbulans i
ens, atque
ligábis ea
manu tuâ,
vebuntur i
scribesque
óstiis dom

Lec

Léctio san
cundi

C

In illo tén
Pharisæis:
rat dives,

ysso, et epula-
iè spléndidè. Et

ncti Gregórii
pæ.
Evang. 40.
non abstulisse
ehénditur, sed
dedisse. Nec di-
quemquam op-
in acceptis re-
dit. Hinc ergò
colligendum est
mulctandus sit
ripit, si inferni
percútitur, qui
largítur. Nemo
a se æstimet,
aliéna non rá-
cessis lícitè re-
quia dives iste
punítus est,
na ábstulit, sed
rebus semetip-
relíquit. Hoc
quod hunc in
dit: quia in suâ
idus non fuit,
a dona ad u-
ntiæ inflexit,
pietátis ignorá-
cáta sua redí-
cùm sibi abun-
m, nóluit. Et
li qui cultum
retiosárumque
putant esse pec-
d si vidélicet
et, nequáquàm
n vigilanter ex-
uòd dives qui
apud ínferos,

bysso et púrpurâ indútus fuisset. Nemo quippè vestimenta pretiósa, nisi ad inánem glóriam, quærit: vidélicet ut honorabílior céteris esse videátur. Nam quia pro solâ ináni glóriâ vestimentum pretiósius quæritur; res ipsa testátur quòd nemo vult ibi pretiósis véstibus índui, ubì ab áliis non possit vidéri.

℟. Qui obtúrat aurem suam ad clamórem páuperis, et ipse * Clamábit, et non exaudiétur. † Qui séquitur misericórdiam, invéniet vitam, justítiam et glóriam. ℣. Dives cùm esset in torméntis, vidit Abraham à longè, et Lázarum in sinu ejus; et clamans, dixit: Pater Abraham, miserére meî, quia crúcior in hâc flammâ. * Clamábit. Glória. † Qui. *Prov.* 21. *Luc.* 16.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Fili, recordáre quia recepisti bona in vitâ tuâ, et Lázarus simíliter mala; nunc autem hic consolátur, tu verò cruciáris. *Luc.* 16.

ORATIO.

Omnipotens sempiterne Deus, qui jejúnia et eleemósynas nostrórum posuisti remédia peccatórum: fac nos ópere mentis et córporis semper tibi esse devótos; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1551. *Sess.* 14.

Cap. 4.

Contritio, quæ primum locum inter pœnitentis actus habet, ánimi dolor ac detestátio est de peccáto commisso, cum propósito non peccandi de cétero. Fuit autem quovis témpore ad impetrandam véniam peccatórum hic contritiónis motus necessárius; et in hómine post baptismum lapso, ità demùm præparat ad remissiónem peccatórum, si cum fidúciâ divínæ misericórdiæ, et voto præstandi réliqua, conjunctus sit, quæ ad ritè suscipiendum pœniténtiæ Sacramentum requiruntur. Declárat ígitur sancta Synodus, hanc contritiónem, non solùm cessatiónem à peccáto, et vitæ novæ propósitum et inchoatiónem, sed véteris étiam ódium continére.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. c. Si Móysen et Prophétas non áudiunt; neque si quis ex mórtuis resurréxerit, credent. *Luc.* 16.

Oratio.

Tribue jejunántibus, Dómine, metum judiciórum tuórum salutárem; ut peccáta nostra temporáliter castigantes, æterna supplícia devitémus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Deuteronó

Cap. 16.

Tribus vícibus per a apparébit omne ma num tuum in conspect mini Dei tui, in loco elégerit, in solemnitát mórum, in solemnitát domadárum, et in sol táte tabernaculórum. apparébit ante Dó vácuus; sed ófferet quisque secundùm qu búerit juxta benedict Dómini Dei sui, qua derit ei. * Júdices et tros constítues in ón portis tuis, quas Dó Deus tuus déderit tib síngulas tribus tuas; dicent pópulum just cio, nec in álteram p declínent. Non accípi sónam, nec múnera múnera excæcant ócu pientum, et mutant justórum. Justè quo tum est persequéris; vas et possídeas quam Dóminus Deu déderit tibi. Non pl lucum et omnem ár juxta altáre Dómini D nec fácies tibi, neque títues státuam; qu Dóminus Deus tuus.

Lectio ij.

Cap. 17.

Si diffícile et amb apud te judícium ess

inter sánguinem et em, causam et cau- pram et lepram; et a intra portas tuas verba variári; surge, ide ad locum quem Dóminus Deus tuus. que ad sacerdótes Le- éneris, et ad Júdi- i fúerit illo témpo- æresque ab eis, qui unt tibi judícii veri- Et fácies quodcun- ierint qui præsunt lo- n elégerit Dóminus, ierint te juxta legem sequérisque sentén- rum: nec declinábis teram, neque ad si- L Qui autem super- nolens obedíre sacer- mpério, qui eo tém- inistrat Dómino Deo decréto júdicis, mo- homo ille, et áufe- lum de Israel: cunc- pópulus áudiens ti- , ut nullus deinceps scat supérbiâ.

Lectio iij.

o sancti Evangélii ndùm Matthæum.

Cap. 21.

tempore; Dixit Jesus pibus Sacerdótum, et ibus pópuli, parábo- idíte: Homo erat pa- ilias, qui plantávit ví- et sepem circúmde- Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

Serm. 87. *C.* 2. *n.* 3. *et sequent.*

Plantata est vínea, lege datâ in córdibus Judæórum. Missi sunt Prophétæ, quærentes fructum, bonam vitam eórum. Prophétæ ab eis contuméliis affecti, et occísi sunt. Missus est et Christus únicus fílius patrisfamílias; et ipsum occidérunt hærédem, et ideò perdidérunt hæreditátem. In contrárium eis vertit malum consílium. Ut possidérent, occidérunt: et quia occidérunt, perdidérunt. Nos servi; de famíliâ ipsíus sumus. Inter Judæos visus est húmilis, contemptus est; occultábat enim majestátem, promptam habébat infirmitátem. Contemptum est in illo quod promptum erat, nec cógnitum quod occultum erat. Si enim cognovissent, nunquàm Dóminum glóriæ crucifixissent. Nunquid adhuc contemnendus est sedens in cœlo, si contemptus est cùm penderet in ligno? Eccè indulgéntiæ dator áperit tibi óstium: Quid moráris? Gaudére debéres, si aperíret aliquandò pulsanti: non pulsasti, et áperit, et foris rémanes? Ne ergò dífferas. Miserére ánimæ tuæ placens Deo. Exhibe ánimæ tuæ e-

leemósynam. Non dícimus ut tu ei des, sed ne repellas manum dantis.

℟. Agrícolæ videntes fílium patrisfamílias, dixérunt intra se: Hic est hæres, veníte, occidámus eum. Cùm vénerit dóminus, quid fáciet agrícolis? Malos malè perdet; et * Víneam suam locábit áliis agrícolis qui reddant ei fructum. ℣. Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est; quia provocavérunt eum fílii sui: * Víneam. Glória. * Víneam. *Matth.* 21. *Deuteron.* 32.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. A. Auferétur à vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus ejus. *Matth.* 21.

ORATIO.

DEUS, qui peccatóres períre non vis, sed ad te converti et vívere desíderas, te súpplices exorámus ut, quiescénte irâ tuâ, optátam nobis véniam largiáris; Per.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. 1551. *Sess.* 14. *de Pœnit.* *c.* 4.

CONTRITIONEM imperfectam quæ Attrítio dícitur, quóniam vel ex turpitúdinis peccáti consideratióne, vel ex gehennæ et pœnárum metu commúniter concípitur, si voluntátem peccandi exclúdat cum spe véniæ, declárat (sancta Sy-

nodus) non soli
cere hóminem
et magis pecca
rùm étiam donu
et Spíritûs san
sum, non adh
inhabitantis, s
moventis; quo p
jútus, viam sibi
parat. Et quam
cramento Pœnit
ad justificatióne
re peccatórem r
men eum ad De
Sacramento Pœ
petrandam disp

Ad Magníficat
Quærentes Jesu
timuérunt turba
sicut prophétam
bant. *Matth.* 21

ORAT

ECCLESIAM tuam
grátiæ tuæ piæs
ádjuva ut, con
insídias, et impu
quítiam, invícta
Per.

SABBA

LECTIO

De libro Deut

Cap.

ASCENDIT Mó
péstribus Moab
tem Nebo, invé
ga contra Jéric
ditque ei Dómi
terram Gálaad
et universum N
ramque Ephrai
se, et omnem
usquè ad mare

partem, et la-
mpi Jéricho ci-
írum usquè Se-
ue Dóminus ad
est terra, pro
Abraham, Isaac
licens : Sémini
am. Vidisti eam
et non transíbis
Mórtuusque est
servus Dómini,
ab, jubente Dó-
pelívit eum in
Moab contra
t non cognóvit
lcrum ejus in
diem.

ECTIO ij.

ntum et viginti
at, quandò mór-
n caligávit ócu-
ec dentes illíus
Flevéruntque
rael in campés-
triginta diébus:
sunt dies planc-
m Móysen. * Jó-
lius Nun replé-
ritu sapiéntiæ,
es pósuit super
suas. Et obedié-
srael, fecérunt-
præcépit Dómi-
Et non surrexit
héta in Israel si-
s, quem nosset
ície ad fáciem, in
ignis atque por-
misit per eum,
in terrâ Ægypti
et ómnibus ser-
niversæque terræ
illíus, et cunctam manum robustam, magnaque mirabília, quæ fecit Móyses coram universo Israel.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 15.

In illo témpore; Ait Jesus ad Pharisæos, et Scribas: Homo quidam hábuit duos fílios; et dixit adolescéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem substántiæ quæ me contingit. Et divísit illis substántiam. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. *Comment. in Lucam.*

Qui se à Christo séparat, exul est pátriæ, civis est mundi. Benè autem in se revértitur, qui à se recessit. Etenim qui ad Dóminum regréditur, se sibi reddit; et qui recédit à Christo, se sibi ábdicat. Jàm redeámus ad patrem, ne nos ei reconciliatiónis faciámus moram, quam non fecit pater. Fácilè reconciliátur, quandò impensè rogátur. Sed etsi novit Deus ómnia, vocem tamen tuæ confessiónis expectat. Confitére magis, ut roget pro te Ecclésia, et illácrymet pópulus. Exurge ergò, curro ad Ecclésiam; hic est Pater, hìc est Fílius, hìc est Spíritus sanctus. Oc-

currit tibi quia audit te intra mentis secréta tractantem. Et cùm adhuc longè sis, videt et accurrit, ne quis impédiat. Compléctitur quoque; supra collum cadit, ut jacentem érigat, et onerátum peccátis atque in terréna deflexum, reflectat ad cœlum, in quo suum quærat auctórem. Qui lapsus fúerit, per pœniténtiam reviviscit.

℟. Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei: Pater, peccávi in cœlum, et coram te; * Jàm non sum dignus vocári filius tuus; † Fac me sicut unum de mercenáriis tuis. ℣. Deus meus, confundor, et erubesco leváre fáciem meam; * Jàm. Glória. † Fac. *Luc.* 15. 1. *Esdr.* 9.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Cùm adhuc longè esset, vidit illum pater ipsíus, et misericórdiâ motus est; et accurrens cécidit super collum ejus, et osculátus est eum. *Luc.* 15.

ORATIO.

POPULUM tuum, quæsumus, misericors Deus, ad te confugientem paternâ récipe pietáte; ut qui tuam iracúndiam méritò formídant, de tuâ possint véniâ gratulári; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat, in unitáte.

CAN

Ex Declarati

Cleri G

Anno 170

nan

DE dilectión

ad sacrament

in adultis, ità

tum pœniténti

laboriósus ba

quisitâ, ne nec

trínam omittán

imprímis ex sa

nodo Tridenti

et docenda e

Primùm, ne q

utróque sacra

ri, ut prævia

nem eam qua

perfecta, et q

sacramenti, ár

suscipiátur, h

reconcíliet, a

quis putet in

cramento secú

si præter fidei

non incípiat di

tanquàm om

fontem.

AD VES

Psal. de Psal

ut suprà in Fer

CAPIT.

HÆC dixit

us: Ego sum

us vester, in p

ambuláte, judí

todíte, et fácit

bata mea sa

sint signum int

et sciátis quia

minus Deus ve

. *ut suprà*, 150.
ificat. *Ant.* 1. g.
lo Jesus Nave,
óysi in prophé-
is in salútem e-
ei, expugnáre
hostes, ut con-
hæreditátem Is-
§6.
frà ad Laudes.
NICA III.
agesimæ.
ICTUM NOCT.
nus. Antiph. et
notatur suprà,
de Psalt.
OCTURNO.
CTIO j.
liber Jósue.
Cap. 1.
n est post mor-
servi Dómini,
ur Dóminus ad
n Nun, minis-
, et díceret ei:
rus meus mór-
surge et transi
tum, tu, et om-
tecum, in ter-
ego dabo fíliis
em locum quem
vestígium pedis
s tradam, sicut
Móysi. A de-
oano usquè ad
gnum Euphrá-
terra Hethæó-
ad mare mag-
solis occásum
s vester. Nullus
s resístere cunc-
vitæ tuæ: sicut
verna.

fui cum Móyse, ità ero tecum: non dimittam, nec derelinquam te. Confortáre, et esto robustus. Tu enim sorte dívides pópulo huic terram, pro quâ jurávi pátribus suis ut tráderem eam illis.

℟. Egressus est pópulus ut transíret Jordánem; et sacerdótes qui portábant arcam fœderis, pergébant ante eum: * Ingressisque eis Jordánem, stetérunt aquæ, omnisque pópulus per arentem álveum transíbat. ℣. Tabernáculum testimónii induxérunt, suscipientes patres nostri cum Jesu in possessiónem géntium. * Ingressisque. *Josue* 3. *Act.* 7.

Lectio ij. *Cap.* 2.

Misit ígitur Jósue fílius Nun de Setim duos viros exploratóres in abscóndito, et dixit eis: Ite, et consideráte terram, urbemque Jéricho. Qui pergentes, ingressi sunt domum mulíeris meretrícis, nómine Rahab, et quievérunt apud eam. Nuntiátumque est regi Jéricho, et dictum: Eccè viri ingressi sunt hùc per noctem de fíliis Israel, ut explorárent terram. Misitque rex Jéricho ad Rahab, dicens: Educ viros qui venérunt ad te, et ingressi sunt domum tuam: exploratóres quippè sunt, et omnem terram consideráre ve-

nérunt. Tollensque múlier viros, abscondit, et ait : Fáteor ; venérunt ad me, sed nesciébam undè essent: cùmque porta clauderétur in ténebris, et illi páriter exiérunt, néscio quò abiérunt: persequímini citò, et comprehendétis eos. Ipsa autem fecit ascéndere viros in solárium domûs suæ, operuitque eos stípulâ lini, quæ ibi erat.

℟. Ex opéribus justificátur homo, et non ex fide tantùm : Rahab méretrix, * Nonne ex opéribus justificáta est, suscípiens núntios, et áliâ viâ ejíciens ? ℣. Tollens múlier viros, abscondit, et demísit eos per funem de fenestrâ. *Nonne, *Jac.* 2. *Josue* 2.

LECTIO iij. *Cap.* 3.

IGITUR Jósue de nocte consurgens, movit castra : egredientesque de Setim, venérunt ad Jordánem ipse, et omnes filii Israel, et moráti sunt ibi tres dies. Quibus evolútis, transiérunt præcónes per castrórum médium, et clamáre cœpérunt: Quandò vidéritis arcam fœderis Dómini Dei vestri, et sacerdótes stirpis Levíticæ portantes eam, vos quoque consúrgite, et sequímini præcedentes : sitque inter vos, et arcam, spátium cubitórum duórum millium : *ut procul* vidére possítis, et

nosse per quam
diámini: quia pri
bulastis per eam
ne appropinqué
cam. Dixitque J
pulum: Sanctific
enim fáciet Dó
vos mirabília. E
cerdótes: Tóllite
deris, et præcé
lum. Qui jussa c
tulérunt, et am
ante eos. Dixitq
ad Jósue: Hódi
exaltáre te cora
rael; ut sciant
cum Móyse fui,
cum sim.

℟. Stetérunt
donec ulcisceré
de inimícis sui
scriptum est in
rum: † Stetit s
cœli, et non fe
cúmbere spátio
obediente Dóm
minis? ℣. Dixit
sus: Si habuéri
cut granum si
impossíbile erit
ne. Glória. † S
10. *Matth.* 17.

IN II. NOC

LECTIO

Ex libro sanc
Epíscopi et

de I

QUÆSO vos,
quiéscite salúbi
diis; consíliis
lióribus; cum li
tris vestras lácr

stro gémitu gé-
s copuláte. Ro-
it pro vobis De-
possimus. Agite
a plenám, do-
mentántis ánimi
stitiam. Nec vos
i móveat, aut
ividus, aut stu-
qui percussi sunt
áte, ut nec in-
licta, nec plan-
iántis Dei major
est: injustè sibi
et transpunctæ
nátióne demen-
i præcepta con-
nedélam vúlneris
ágere pœnitén-
it. Ante admis-
improvidi, post
tinati, nec priùs
nec póstmodùm
quándò debúe-
acuérunt; quan-
et prostérnere se
; stáre se opi-
em sibi ultrò,
te, sumpsérunt;
contra Deum
ui contra hómi-
a credidérunt.
quid voluntátis
rs impii, et non
tur à viis suis,
Quarè moriémi-
srael? Nolo mor-
tis, revertímini,
y. Implétum est
appropinquávit
i: pœnitémini,
* Quarè. *Ezech.*

Lectio v.

Ejusmodi hómines, quantùm potestis, effúgite. Perniciósis conátibus adhærentes sálubri cautióne vitáte. Sola súperest pœniténtia, quæ satisfáciat. Qui pœniténtiam críminis tollunt, satisfactiónis viam claudunt. Ità fit ut dùm temeritáte quorumdam, vel promittitur salus falsa, vel créditur, spes veræ salútis adimátur. Vos, fratres dilectíssimi, quorum timor in Deum pronus est, et in ruinâ licèt ánimus constitútus, mali sui memor est: pœniténtes ac dolentes peccáta vestra perspícite, gravíssimum consciéntiæ crimen agnóscite. Ad intelligéntiam delicti vestri óculos aperite, nec desperántes misericórdiam Dómini, nec tamen jàm véniam vindicantes. Deus quantùm patris pietáte indulgens semper, et bonus est, tantùm júdicis majestáte metuendus est. Quàm magna delíquimus, tàm gránditer defleámus. Alto vúlneri díligens et longa medicína non desit; pœniténtia crímine minor non sit.

℟. Fácite fructus dignos pœniténtiæ; * Jàm enim secúris ad radícem árborum pósita est. Omnis arbor non fáciens fructum bonum excidétur, et in ignem mittétur. ℣. Altíssimus misertus

est pœniténtibus : ímpiis et peccatóribus reddet vindictam ; * Jàm enim. *Luc.* 3. *Eccli.* 12.

LECTIO vj.

ORARE oportet impénsiùs et rogáre, diem luctu transígere, vigíliis noctes ac flétibus dúcere, tempus omne lacrymósis lamentatiónibus occupáre, stratos solo adhærére cíneri, in cilício et sórdibus volutári : post indumentum Christi pérditum, nullum hìc jàm velle vestítum; post diáboli cibum, malle jejúnium ; justis opéribus incúmbere, quibus peccáta purgantur; eleemósynis insístere, quibus à morte ánimæ liberantur. Nec tenéri jàm nec amári patrimónium debet. Ad hoc tantùm profúerit, ut indè crimen et culpa redimátur. Incunctanter et lárgiter fiat operátio; census omnis in medélam vúlneris erogétur; ópibus et facultátibus nostris, qui de nobis judicatúrus est Dóminus fœnerétur. Sic sub Apóstolis fides víguit ; sic primus credéntium pópulus Christi mandáta servávit. Qui sic Deo satisfécerit, qui pœniténtiâ facti sui, qui pudóre delicti plùs et virtútis et fídei, de ipso lapsùs sui dolóre, concéperit, exaudítus et adjútus à Dómino, quam contristáverat nuper, lætam fáciet

Ecclésiam : ne
Dei véniam me
corónam.

℞. Quærite
num Dei, et ju
* Fácite vobi
non deficiente
ubi enim thes
est, ibi et cor
℣. Fidúcia mag
summo Deo ele
nibus faciéntib
cite. Glória. Fá
Tob. 4.

IN III. NO

LECTIO

Léctio sancti
secundùm

Cap.

IN illo témpo
sus ejíciens dæ
illud erat mut
ejecisset dæmó
tus est mutus,
sunt turbæ. Et
Homília vene
Presby
In Luc. lib

4

DÆMONIACUS
Matthæum, no
tus, sed et
narrátur ; cur
tur à Dómino
querétur, et
ergò signa simu
mine perpetrát
cus videt, mut
possessus dæn
tur. Quod et
carnáliter fact
et quotídiè c

redéntium : ut
ùm dæmone ;
spíciant ; dein-
es Dei, tacén-
laxentur.
is sátanam éji-
se divísus est :
ŗò stabit reg-
Si autem in
ício dæmones,
it in vos reg-
Spíritus Dó-
me, eò quòd
inus me. * Si
. ℞. *Is.* 61.
io viij.
lus spíritus e-
mine, perám-
ca inaquósa.
líciter intélli-
ninum hæc ad
suórum, et
m adjunxisse :
hærético quo-
ismático, vel
cathólico po-
venienter ác-
témpore bap-
itus immun-
priùs habitá-
fessiónem ca-
abrenuntia-
undánæ con-
iciátur : loca-
péragret ; id
délium quæ à
e cogitatiónis
t, cállidus in-
óret, si quos
equítiæ gres-
sit. Sed benè
rens réquiem
et non invéniens. Quia castas mentes effúgiens, in solo corde pravórum gratam sibi potest inveníre réquiem.

℟. Cùm fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea quæ póssidet : * Si autem fórtior vícerit eum, universa arma ejus áuferet, et spólia ejus distríbuet. ℣. Nunquid tollétur à forti præda ? Equidem et captívitas à forti tollétur : * Si autem. *Luc.* 11. *Is.* 49.

Lectio ix.

Dicit : Revertar in domum meam undè exívi. Timendus est iste versículus, non exponendus. Et cùm vénerit, ínvenit scopis mundátam : hoc est, grátiâ baptísmatis à peccatórum labe castigátam ; sed nullâ boni óperis indústriâ cumulátam. Undè benè Matthæus hanc vacantem, mundátam, atque ornátam dicit ; mundátam à vítiis prístinis per baptismum ; vacantem à bonis áctibus per negligéntiam ; ornátam simulátis virtútibus per hypócrisin. Et tunc vadit, et assúmit septem álios spíritus nequióres se, et ingressi hábitant ibi. Per septem malos spíritus, universa vítia designat. Quemcunque enim post baptisma, sive právitas hærética, seu mundána cupíditas arripúerit ; mox ómnium pros-

ternet in ima vitiórum. Undè rectè nequióres tunc eum spíritus dicuntur ingressi : quia non solùm habébit illa septem vítia, quæ septem spirituálibus sunt contrária virtútibus; sed et per hypócrisin ipsas se virtútes habére simulábit. Et sunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. Méliùs quippè erat ei viam veritátis non cognóscere, quàm post agnitiónem retrorsùm converti.

℟. Cùm immundus spíritus exíerit de hómine, dicit : Revertar in domum meam undè exívi. Tunc assúmit septem álios spíritus secum nequióres se ; et * Fiunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. ℣. Sicut canis qui revértitur ad vómitum suum, sic imprúdens qui íterat stultítiam suam. * Fiunt. Glória. *Repet.* ℟. Cùm immundus. *usquè ad versiculum. Luc.* 11. *Prov.* 26.

℣. *Sacerd.* In hoc cognóvi quóniam voluisti me; ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. *Ps.* 40.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. NEMINI mandávit Deus ímpiè ágere, et némini dedit spátium peccandi : non enim concupiscit multitúdinem filiórum infidélium. *Eccli.* 15.

Ant. 8. G. Qui je
peccátis suis; et ite
dem fáciens, quid
humiliando se? *Eccl*

Ant. 1. a. Facta st
terióra deterióra pri
méliùs enim erat n
nóscere viam justitiæ
post agnitiónem re
converti. 2. *Petr.* 2.

Ant. 4. d. Ne q
grátiæ Dei, profánt
saü : scitóte enim c
pósteà cúpiens hæ
benedictiónem, rep
est, quamvis cum l
inquisisset eam. *He*

Ant. 3. c. Orábat
tus Antióchus Dóm
quo non esset miseri
consecutúrus. 2. *M*

CAPITULUM. *Ec*

NE dicas : Miserátio
ni magna est, mult
peccatórum meórum
rébitur; misericórd
et ira ab illo citò
nant, et in peccat
picit ira illíus. Noli
converti ad Dómin
ne différas de die in

Hymnus, Solemn

℣. Usquequò ex
inimícus meus sup
℟. Réspice, et exa
Dómine Deus meus

Ad Benedictus. *A*
Erat Jesus ejíciens
nium, et illud erat
Et cùm ejecisset dæ
locútus est mutus :
rátæ sunt turbæ. *L*

ORATIO.
eus, omnípotens
vota humílium rés-
que ad defensiónem
dexteram tuæ ma-
extende; Per.
D PRIMAM.
a. D. Stupébant.
CANON,
oncílio Tridentíno.
Sess. 14. Can. 6.
is negáverit confes-
sacramentálem vel
um, vel ad salútem
iam esse jure diví-
díxerit modum se-
onfitendi soli sacer-
uem Ecclésia cathó-
inítio semper obser-
observat, álium es-
astitutióne, et man-
hristi, et inventum
mánum; Anathéma

D TERTIAM.
4. E. Jesus.
APITULUM. Is. 59.
non est abbreviáta
Dómini, ut salváre
; neque aggraváta
s ejus, ut non exáu-
d, iniquitátes vestræ
unt inter vos et De-
rum, et peccáta ves-
scondérunt fáciem
vobis, ne exaudíret.
. Inimíci tui, Dó-
Inimíci tui períbunt.
℣. Et dispergentur
qui operantur ini-
n. * Inimíci. Glória.
i. Ps. 91.

℣. Contrítio et infelícitas in viis eórum : ℟. Viam pacis non cognovérunt. Ps. 13.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Si ego.

CAPITULUM. *Ezech.* 20.

JUDICABOR vobiscum fácie ad fáciem : sicut judício contendi adversùm patres vestros in deserto terræ Ægypti, sic judicábo vos, dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Non repellet Dóminus plebem suam : * hæreditátem suam non derelinquet. Non. ℣. Quoadusquè justítia convertátur * in judícium : * Hæreditátem. Glória. Non.

℣. Quis consurget mihi adversùs maligniantes? ℟. Aut quis stabit mecum adversùs operantes iniquitátem? *Ps.* 93.

AD NONAM.

Ant. 1. *f.* Qui non est mecum.

CAPITULUM. *Jerem.* 17.

DOMINE, omnes qui te derelinquunt, confundentur; recedentes à te in terrâ scribentur, quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℟. *br.* Locúti sunt adversùm me, * Et expugnavérunt me gratis. Locúti sunt. ℣. Et sermónibus ódii * circumdedérunt me, * Et. Glória. Locúti sunt.

℣. Fiant contra Dóminum semper; ℟. Et dispé-

reat de terrâ memória eórum. *Ps.* 108.

AD VESPERAS.

Ant. Erat Jesus ejíciens 1. g. dæmónium, et illud erat mutum. Et cùm ejecisset dæmónium, locútus est mutus : et admirátæ sunt turbæ. *Luc.* 11.

Ant. 2. D. Stupébant omnes turbæ, et dicébant : Nunquid hic est Fílius David? Pharisæi autem audientes, dixérunt : Hic non éjicit dæmones, nisi in Beélzebub príncipe dæmoniórum. *Matth.* 12.

Ant. 4. E. Jesus sciens cogitatiónes eórum, dixit eis : Omne regnum in seipsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet. *Matth.* 12. *Luc.* 11.

Ant. 3. a. Si ego in Beélzebub ejício dæmones, filii vestri in quo ejíciunt? Ideò ipsi júdices vestri erunt. *Matth.* 12.

Ant. 1. f. Qui non est mecum, contra me est; et qui non cólligit mecum, dispergit. *Luc.* 11.

Capitulum. 2. *Petr.* 2.

Si refugientes coinquinatiónes mundi in cognitióne Dómini nostri et salvatóris Jesu Christi, his rursùs implicáti superantur, facta sunt eis posterióra deterióra prióribus.

Hymnus, Audi, benigne. *ut suprà*, 140.

℣. In æternum n
viscar justificatión
℟. Quia in ipsis v
me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat. *A*
Extollens vocem
múlier de turbâ,
Beátus venter qui t
vit, et úbera quæ
At Jesus dixit : Q
beáti qui áudiunt
Dei, et custódiun
Luc. 11.

Oratio, ut suprà ad

FERIA SECU

Lectio j.

De libro Jós

Cap. 3

Egressus est pó
tabernáculis suis,
síret Jordánem; e
dótes qui portában
fœderis, pergéba
eum. Ingressisque
dánem, et pédibu
in parte aquæ tinc
dánis autem ripas
témpore messis
rat) stetérunt at
cendentes in loco
ad instar montis
centes apparéban
ab urbe quæ vocát
usquè ad locum
quæ autem inferió
in mare solitúdin
nunc vocátur m
descendérunt,
omninò deficerent.
autem incedébat c
richo; et sacerd
portábant arcam

tabant super sic-
n in médio Jor-
ncti, omnisque
r arentem álve-
at.
no ij. *Cap.* 4.
ansgressis, dixit
ad Jósue : Elige
viros síngulos per
ibus; et præcipe
ant de médio Jor-
o, ubi stetérunt
rdótum, duóde-
ssimos lápides,
tis in loco castró-
fixéritis hâc nocte
Vocávitque Jósue
viros, quos elé-
liis Israel, síngu-
ulis tríbubus; et
: Ite ante arcam
ei vestri ad Jor-
lium, et portáte
li síngulos lápides
is vestris, juxta
filiórum Israel,
um inter vos. * Et
terrogáverint vos
i cras, dicentes :
volunt isti lápi-
ndébitis eis : De-
quæ Jordánis an-
fœderis Dómini,
síret eum : idcircò
t lápides isti in
tum filiórum Is-
in ætérnum. Fe-
ò filii Israel, si-
pit eis Jósue, por-
médio Jordánis
decim lápides, ut
i imperárat, *jux-*
verna.

ta númerum filiórum Israel, usquè ad locum in quo castrametáti sunt, ibique posuérunt eos.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 4.

IN illo témpore; Ait Jesus Pharisæis : Utique dicétis mihi hanc similitúdinem : Médice, cura teipsum; quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac et hic in pátriâ tuâ. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 4. *in Lucam.*

NON mediócriter invídia próditur, quæ cívicæ caritátis oblíta, in acerba ódia causas amóris inflectit. Simul hoc exemplo páriter et oráculo declarátur, quòd frustrà opem misericórdiæ cœlestis expectes, si aliénæ frúctibus virtútis ínvideas : aspernátor enim Dóminus invidórum est; et ab iis qui divína benefícia in áliis persequuntur, miràcula suæ potestátis avertit. Non otiósè ítaque Salvátor excúsat, quòd nulla in pátriâ suâ miràcula virtútis operátus sit; ne fortassis áliquis viliórem pátriæ nobis esse debére putáret affectum. Neque enim cives póterat non amáre, qui amáret omnes; sed ipsi se caritáte pátriæ qui *invident*, abdicárunt.

℟. Propter te, Dómine, sustínui oppróbrium; opéruit confúsio fáciem meam: * Extráneus factus sum frátribus meis, et peregrínus fíliis matris meæ; † Quóniam zelus domûs tuæ comédit me. ℣. Dicébat Jesus: Quia non est prophéta sine honóre nisi in pátriâ suâ, et in domo suâ, et in cognatióne suâ. * Extráneus. Glória. † Quóniam. *Ps.* 68. *Marc.* 6.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Multi leprósi erant in Israel sub Elisæo prophétâ: nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. *Luc* 4.

ORATIO.

PURIFICET nos grátia tua, Deus; et per continéntiam salutáris jejúnii, ab omni semper iniquitáte custódiat; Per.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Sess.* 14.

Can. 7.

SI quis díxerit, in sacramento pœniténtiæ ad remissiónem peccatórum necessárium non esse jure divíno, confitéri ómnia et síngula peccáta mortália, étiam occulta, et quæ sunt contra duo última Decálogi præcepta, et circumstántias, quæ peccáti spéciem mutant; sed eam confessiónem tantùm esse útilem, ad erudiéndum et consolan- dum pœnitentem; mùm, non licére peccáta veniália; A sit.

Ad Magníficat. Duxérunt Jesum supercílium montis cipitárent eum; ip tránsiens per médi rum, ibat. *Luc.* 4.

ORATIO.

ADESTO, quæsum mine, précibus tium, et contra pravitátis incursus tátem nostram pot túte corróbora; P num.

FERIA TERT

LECTIO j.

De libro Jósu

Cap. 5.

EO témpore, ait ad Jósue: Fac tibi lapídeos, et circum cundò fílios Israe quod jússerat Dóm circumcídit fílios in colle præputióru autem causa est circumcisiónis: O pulus qui egressus gypto géneris m universi bellatóre mórtui sunt in des longíssimos viæ c qui omnes circumc Pópulus autem qui in deserto, per qua annos itíneris latís litúdinis incircumci donec consumere

ınt vocem Dó-
ibus antè jurá-
ı osténderet eis
; et melle ma-
rum filii in lo-
ıérunt patrum,
i sunt à Jósue;
nati fúerant, in
:ant, nec eos in
circumcíderat.
utem omnes cir-
t, mansérunt in
·órum loco, do-
:ntur. Dixitque
d Jósue: Hódiè
róbrium Ægypti
'ocátumque est
illíus Gálgala,
'æsentem diem.
ECTIO ij.
RQUE filii Israel
s, et fecérunt
ırtâ décimâ die
ésperum in cam-
ẹricho: et come-
:úgibus terræ die
ymos panes, et
jusdem anni. De-
anna postquàm
t de frúgibus
; usi sunt ultrà
ii Israel, sed co-
le frúgibus præ-
terræ Chánaan.
m esset Jósue in
Jéricho, levávit
ridit virum stan-
se, evaginátum
gládium; perre-
um, et ait: Nos-
adversariórum?
dit: *Nequáquàm*,

sed sum princeps exércitûs Dómini, et nunc vénio. Cécidit Jósue pronus in terram, et adorans ait: Quid Dóminus meus lóquitur ad servum suum? Solve, inquit, calceamentum tuum de pédibus tuis; locus enim in quo stas, sanctus est. Fecitque Jósue ut sibi fúerat imperátum.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Cap. 18.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, et córripe eum inter te et ipsum solum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Ser. 82. *de Verb. Ev. Matth.* 18.

DEBEMUS amando corrípere, non nocendi aviditáte, sed stúdio corrigendi. Tales si fuérimus, óptimè fácimus quod hódiè admóniti sumus: Si peccáverit in te frater tuus, córripe illum inter te et ipsum solum. Quarè illum córripis? quia tu doles quòd peccáverit in te? Absit. Si amóre tuî id facis, nihil facis: si amóre illíus facis, óptimè facis. Déniquè in ipsis verbis atténde, cujus amóre id fácere débeas; utrum tuî, an illíus. Si te audíerit, in- *quit*, lucrátus eris fratrem

tuum. Ergò propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciendo, lucráris; nisi fecisses, perierat.

℟. Si peccáverit in te frater tuus, vade, et * Córripe eum inter te et ipsum solum : † Si te audíerit, lucrátus eris fratrem tuum. ℣. Qui córripit hóminem, grátiam pósteà invéniet apud eum, magìs quàm ille qui per linguæ blandiménta décipit. * Córripe. Glória. † Si te. *Matth.* 18. *Prov.* 28.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Ubì sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum in médio eórum. *Matth.* 18.

ORATIO.

GRATIÆ tuæ nobis, Dómine, præsens auxílium impende; ut sacro nos puríficante jejúnio, toto simus tibi corde subjecti, et in tuâ caritáte concordes; Per.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 14. *Cap.* 5. *de Confessione.*

CONSTAT nihil áliud in Ecclésiâ à pœniténtibus éxigi, quàm ut postquàm quisque diligéntiùs se excússerit, et consciéntiæ suæ sinus omnes et látebras exploráverit, ea peccáta confiteátur, quibus se Dóminum et Deum suum mortáliter offendisse meminerit:

réliqua autem pecc
diligenter cogitanti
currunt, in univer
dem confessióne in
se intelliguntur, pr
fidéliter cum Prop
cimus : ab occul
munda me, Dómin

Ad Magníficat.
Dómine, quóties
in me frater meus
mittam ei ? usquè
Dixit illi Jesus : N
tibi usquè sépties,
què septuágies sépti
18.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumu
potens Deus, ut q
et dissídiis súbjac
mortálitas, tua
præsens jejúnium g
víficet, et mútuam
inter fratres caritát

FERIA QUAR

LECTIO j.

De libro Jós

Cap. 6

JERICHO clausa e
muníta, timóre fili
rael, et nullus é
débat aut íngred
que Dóminus ad J
cè dedi in manu
cho, et regem e
nesque fortes viros
te urbem cuncti
semel per diem; s
sex diébus. Séptim
die sacerdótes tol
tem búccinas, quæ
est in jubilæo, et p

deris : séptiesque
civitátem, et sa-
langent búccinis.
nsonúerit vox tu-
r atque concísior,
bus vestris incre-
onclamábit omnis
rociferatióne má-
ruri fúnditùs cór-
itátis, ingredien-
nguli per locum
em stéterint.

Lectio ij.

séptimo circúitu
t búccinis sacer-
xit Jósue ad om-
l : Vociferámini;
nim vobis Dómi-
tem : sitque cívitas
héma, et ómnia
sunt, Dómino. So-
éretrix vivat cum
qui cum eâ in do-
; abscondit enim
quos diréximus.
n cavéte ne de his
epta sunt, quíp-
tingátis, et sitis
tiónis rei, et óm-
Israel sub peccá-
tque turbentur.
autem auri et ar-
rit, et vasórum æ-
c ferri, Dómino
ır, repósitum in
ejus. * Igitur omni
ciferante, et clan-
tubis, postquàm
multitúdinis vox
e incrépuit, muri
uérunt : et ascen-
uisque per locum
qui contra se erat; cepé-
runtque civitátem, et inter-
fecérunt ómnia quæ erant
in eâ.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii
secundùm Matthæum.

Cap. 15.

In illo témpore; Accessé-
runt ad Jesum ab Jerosóly-
mis Scribæ et Pharisæi,
dicentes : Quarè discípuli
tui transgrediuntur tradi-
tiónem seniórum? Et réli-
qua.

Homília sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 2. *in Matth.*

Mira Pharisæórum Scribá-
rumque stultítia! Dei Fí-
lium árguunt, quarè hómi-
num traditiónes et præcep-
ta non servet. Non enim la-
vant manus suas cùm pa-
nem mandúcant. Ipse au-
tem respondens, ait illis :
Quarè et vos transgredími-
ni mandátum Dei propter
traditiónem vestram? Fal-
sam calúmniam verâ res-
ponsióne confútat. Præcé-
perat enim Dóminus, vel
imbecillitátes, vel ætátes,
vel penúrias parentum con-
síderans, ut fílii honorá-
rent, étiam in vitæ neces-
sáriis ministrandis, paren-
tes suos. Hanc providen-
tíssimam Dei legem volen-
tes Scribæ et Pharisæi sub-
vértere, ut impietátem sub
nómine pietátis indúcerent,

docuérunt péssimos fílios, ut si quis ea quæ paréntibus offerenda sunt, Deo vovére volúerit, qui verus est pater, oblátio Dei præponátur parentum munéribus: vel certè ipsi parentes, quæ Deo consecráta cernébant, ne sacrilégii crimen incúrrerent, declinantes, egestáte conficiebantur. Atque ità fiébat, ut oblátio liberórum sub occasióne templi et Dei, in sacerdótum lucra céderet.

℟. Quarè transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? * Nam † Deus dixit: Honóra patrem et matrem. ℣. Fili, súscipe senectam patris tui, et non contristes eum in vitâ illíus; * Nam. Glória. † Deus. *Matth.* 15. *Eccli.* 3.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Cæcus si cæco ducátum præstet, ambo in fóveam cadunt. *Matth.* 15.

ORATIO.

PRÆSTA nobis, quæsumus, Dómine, ut salutáribus jejúniis erudíti à nóxiis quoque vítiis abstinentes, propitiatiónem tuam facíliùs impetrémus; Per.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi primo.

Ann. 1565. *part.* 2. *Tit.* 6. *de pœnitent.*

IN Confessáriis approbandis hanc rationem hábeant *Episcopi*, ut pii, benè mo-

ráti, docti, pruden
tientes, de animáru
te sollíciti, et fidéle
des sint eórum quæ
fessióne dicuntur;
tâ étiam ætáte, pr
illi quibus confessió
líerum erunt audie

Ad Magníficat. *A*
De corde éxeunt c
nes malæ, homicídi
téria: hæc sunt q
quinant hóminem;
tis autem mánibus
cáre, non coínquin
nem. *Matth.* 15.

ORATIO.

DEUS, qui cónspic
nos virtúte destítu
riùs extériùsque c
ut ab ómnibus adv
bus liberémur in c
et à pravis cogita
mundémur in ment

FERIA QUIN

LECTIO j.

De libro Jósu

Cap. 1

HABITATORES Gá
bis obsessæ miséru
sue, qui tunc m
in castris apud G
et dixérunt ei: Ne
manus tuas ab au
vórum tuórum: as
tò, et líbera nos
præsídium; conve
nim adversùm no
reges Amorrhæóru
hábitant in mont
cenditque Jósue d
lis, et omnis exérc

m eo, viri for-
:itque Dóminus
Ne tímeas eos;
ıim tuas trádidi
s ex eis tibi re-
rit. * Irruit íta-
super eos repen-
:te ascendens de
conturbávit eos
ı fácie Israel;
ı plagâ magnâ
, ac persecútus
viam ascensûs
, et percussit
:a et Máceda.
gerent fílios Is-
ent in descensu
, Dóminus misit
lápides magnos
què ad Azéca;
unt multò plu-
us grándinis,
gládio percússe-
ael.
ECTIO ij.
us est Jósue Dó-
quâ trádidit A-
in conspectu fi-
el, dixitque co-
ol, contra Gá-
veáris; et Luna,
m Aíalon. Ste-
ol et luna, do-
étur se gens de
. Nonne scrip-
in libro justó-
ítaque sol in
et non festiná-
re spátio uníus
fuit ánteà nec
onga dies, obe-
ino voci hómi-

nis, et pugnante pro Israel. Reversusque est Jósue cum omni Israel in castra Gálgalæ. Fúgerant enim quinque reges, et se abscónderant in speluncâ urbis Máceda. Nuntiátumque est Jósue, quòd inventi essent quinque reges latentes in speluncâ urbis Máceda. Qui præcépit sóciis, et ait: Vólvite saxa ingéntia ad os speluncæ, et pónite viros indústrios, qui clausos custódiant; vos autem nolíte stare, sed persequímini hostes, et extrémos quosque fugiéntium cædite: nec dimittátis eos úrbium suárum intráre præsídia, quos trádidit Dóminus Deus in manus vestras. Cæsis ergò adversáriis plagâ magnâ, et usquè ad interneciónem penè consumptis, hi qui Israel effúgere potuérunt, ingressi sunt civitátes munítas. Reversusque est omnis exércitus ad Jósue in Máceda, ubi tunc erant castra, sani et íntegro número; nullusque contra fílios Israel mutíre ausus est.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 4.

IN illo témpore; Surgens Jesus de Synagógâ introívit in domum Simónis: socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

támini, et estóte sollíciti, ut custodiátis cuncta quæ scripta sunt in volúmine legis Móysi; et non declinétis ab eis neque ad déxteram neque ad sinistram.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem.

Cap. 4.

In illo témpore; Venit Jesus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar, juxta prædium quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Erat autem ibi fons Jacob. Jesus ergò fatigátus ex itínere, sedébat sic supra fontem. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 15.

Venit múlier de Samaríâ hauríre aquam. Dicit ei Jesus: Da mihi bíbere. Vidétis alienígenas: omnínò vásculis eórum Judæi non utebantur. Et quia ferébat secum múlier vásculum undè aquam hauríret, eò miráta est quia Judæus petébat ab eâ bíbere, quod non solébant fácere Judæi. Ille autem qui bíbere quærebat, fidem ipsíus mulíeris sitiébat. Déniquè audi quis petébat bíbere. Respondit Jesus, et dixit ei: Si scires donum Dei, et quis est qui dicit tibi, Da mihi bíbere; tu fórsitan petisses ab eo, et dedisset tibi aquam vivam. Petit bíbere, et promittit bíbere. Eget quasì acceptúrus, et áffluit tanquàm satiatúrus. Si scires, inquit, donum Dei. Donum Dei est Spíritus sanctus. Sed adhuc mulíeri tectè lóquitur: et pauìátim intrat in cor. Fortassis jàm docet. Quid enim istâ hortatióne suávius et benígnius? Si scires donum Dei, et quis est qui dicit tibi, Da mihi bíbere; tu fórsitan péteres, et daret tibi aquam vivam.

℟. Omnis qui bibit ex aquâ hâc sítiet íterùm: * Qui autem bíberit ex aquâ quam ego dabo ei, non sítiet in æternum; Sed † Aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam ætenam. ℣. Appropiáte ad me, quid adhuc retardátis? Animæ vestræ sítiunt vehementer. * Qui autem. Glória. † Aqua. *Joan.* 4. *Eccli.* 51.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *f.* Venit hora, et nunc est, quandò veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu et veritáte. *Joan.* 4.

Oratio.

Jejunia nostra, quæsumus, Dómine, benigno favóre proséquere; ut sicut ab aliméntis abstinémus in córpore, ità à vítiis jejunémus in mente; Per.

ANON.
lio œcuménico
nensi quarto.
215. *Can.* 21.
sit discrétus et
more períti mé-
nfundat vinum et
néribus sauciáti :
nquírens et pec-
ircumstántias et
er quas pruden-
at quale illi con-
eat exhibére, di-
erimentis utendo
um ægrótum.
níficat. *Ant.* 8. c.
t Deus; et eos qui
m, in spíritu et
portet adoráre :
ter tales quærit
nt eum. *Joan.* 4.
ORATIO.
s áspice, miséri-
s, et humiliátis
gnosce; ut in ora-
ejuniórum obser-
rituáli, misericór-
vitam inveniámus
Per.
ABBATO.
ECTIO j.
ibro Jósue.
Cap. 24.
Jósue ad pópu-
n potéritis servíre
Deus enim sanc-
is æmulátor est,
cet sceléribus ves-
peccátis. Si dimi-
minum, et servié-
aliénis, convertet
fliget vos, atque
subvertet postquàm vobis præstíterit bona. Dixitque pópulus ad Jósue : Nequáquàm ità ut lóqueris erit, sed Dómino serviémus. Et Jósue ad pópulum : Testes, inquit, vos estis, quia ipsi elegéritis vobis Dóminum ut serviátis ei. Respondéruntque : Testes. Nunc ergò, ait, auferte deos aliénos de médio vestrî, et inclináte corda vestra ad Dóminum Deum Israel. Dixitque pópulus ad Jósue : Dómino Deo nostro serviémus, et obedientes érimus præceptis ejus. *Percussit ergò Jósue in die illo fœdus, et propósuit pópulo præcepta atquè judícia in Sichem. Scripsit quoque ómnia verba hæc in volúmine legis Dómini; et tulit lápidem pergrandem, pósuitque eum subter quercum quæ erat in Sanctuário Dómini, et dixit ad omnem pópulum : En lapis iste erit vobis in testimónium quod audíerit ómnia verba Dómini quæ locútus est vobis; ne fortè posteà negáre velítis, et mentíri Dómino Deo vestro.

LECTIO ij.

DIMISITQUE pópulum, síngulos in possessiónem suam. Et post hæc mórtuus est Jósue fílius Nun, servus Dómini, centum et decem annórum; sepeliéruntque eum in fínibus possessiónis suæ in

Thamnáthsare quæ est sita in monte Ephraim, à septentrionáli parte montis Gaas. Servívitque Israel Dómino cunctis diébus Jósue, et seniórum qui longo vixérunt témpore post Jósue, et qui novérunt ómnia ópera Dómini quæ fécerat in Israel. Ossa quoque Joseph, quæ túlerant fílii Israel de Ægypto, sepeliérunt in Sichem, in parte agri quem émerat Jacob à fíliis Hemor, patris Sichem, centum novellis óvibus, et fuit in possessiónem filiórum Joseph. Eléazar quoque fílius Aaron mórtuus est, et sepeliérunt eum in Gábaath Phínees fílii ejus, quæ data est ei in monte Ephraim.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 8.

In illo témpore; Jesus perrexit in montem Olivéti: et dilúculo íterùm venit in templum; et omnis pópulus venit ad eum, et sedens docébat eos. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Enarrat. in Psal. 50.

Judæi ad Dóminum adúlteram mulíerem adduxérunt. In adultério, ínquiunt, hæc múlier deprehensa est, Móyses hujúsmodi lapidári jussit, tu de illâ quid censes? tanquàm bicípiti muscípulâ

tentantes cápere sa
Dei, ut si jubéret
pérderet mansuetú
mam; si autem jub
mitti, incúrreret, t
reprehensor legis,
niam. Quid ergo re
Non ait: Occídite; n
Dimíttite; sed ait:
scit sine peccáto e
mus in illam lápide
Justa lex, quæ jub
teram occídi; sed
justa ministros hábe
centes. Atténditis q
dúcitis, atténdite et
tis. Illi hoc audit
post álterum disce
Remansit adúltera e
nus, remansit vuln
médicus, remansit
miséria et magna m
dia. Adducentes
runt, nec véniam
runt: adducta con
et sanáta.

℟. Judæi dixéru
Magister, hæc múli
deprehensa est in a
* Jesus dixit: qui s
cáto est, primus in
pidem mittat. † A
autem, unus post
xibant. ℣. Impii v
cogitatióne peccat
órum tímidi, et t
illos ex adverso i
ipsórum. * Jesus. Gl
dientes. *Joan.* 8. S

Ad Benedictus. A
Nemo te condemn
lier? nec ego te co

et jàm ámpliùs
e. *Joan.* 8.
ORATIO.
uæsúmus, omní-
us, ut dígnitas
humánæ per im-
m sauciáta, me-
arcimóniæ stúdio
; Per Dóminum.
ANON.
lo Carnotensi.
nno 1526.
es ut Parochiáles
circa confessió-
mentálem máxi-
m adhíbeant et
cílicet ut diligen-
è inquírant pec-
rcumstántias : ità
d simplícibus per-
matériam confi-
a peccáta detegen-
s directè vel in-
truant ad malum.
VESPERAS.
de Psaltcrio. Ant.
Feriis, 149.
ILUM. 2. *Paral.* 7.
rsus pópulus me-
quos invocátum
meum, deprecá-
rit, et exquisíerit
am, et égerit pœ-
à viis suis péssi-
go exáudiam de
ropítius ero pec-
n.
et ℣. *ut suprà,* 150.
gníficat. *Ant.* 5. C.
inus júdices sus-
diébus eórum flec-
isericórdiâ, *et au-*
diébat afflictórum gémitus,
et liberábat eos de cæde vas-
tántium. *Judic.* 2.
Oratio ut infrà ad Laudes.
COMPLET., *ut suprà,* 150.

DOMINICA IV
Quadragésimæ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Hymnus. Ant et
℣. ℣. ℣. *ut notatur suprà,*
153.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO j.

Incipit liber Júdicum.

Cap. 1.

Post mortem Jósue con-
suluérunt filii Israel Dómi-
num, dicentes : Quis ascen-
det ante nos contra Chana-
næum, et erit dux belli ?
Dixitque Dóminus : Judas
ascendet : eccè trádidi ter-
ram in manus ejus. Et ait
Judas Simeóni fratri suo :
Ascende mecum in sortem
meam, et pugna contra Cha-
nanæum, ut et ego pergam
tecum in sortem tuam. Et
ábiit cum eo Símeon. As-
cenditque Judas, et trádidit
Dóminus Chananæum ac
Pherezæum in manus eó-
rum, et percussérunt in Be-
zec decem míllia virórum.
Invenéruntque Adoníbezec
in Bezec, et pugnavérunt
contra eum, ac percussérunt
Chananæum et Pherezæum.
Fugit autem Adoníbezec ;
quem persecúti comprehen-
dérunt, cæsis summitátibus
mánuum ejus ac pedum. Di-

xitque Adoníbezec : Septuaginta reges, amputátis mánuum ac pedum summitátibus, colligébant sub mensâ meâ cibórum relíquias : sicut feci, ità réddidit mihi Deus. Adduxéruntque eum in Jerúsalem, et ibi mórtuus est. Oppugnantes ergò filii Juda Jerúsalem, cepérunt eam, et percussérunt in ore gládii, tradentes cunctam incéndio civitátem.

℟. Jósue et Caleb constitúti sunt indúcere filios Israel in hæreditátem : * Et Júdices sínguli suo nómine non aversi sunt à Dómino, ut sit memória illórum in benedictióne. ℣. Deus sorte distríbuit pátribus nostris terram Chánaan, et post hæc dedit Júdices usquè ad Sámuel Prophétam. * Et. *Eccli.* 46. *Act.* 13.

LECTIO ij. *Cap.* 2.

FECERUNTQUE filii Israel malum in conspectu Dómini, et serviérunt Báalim. Ac dimisérunt Dóminum Deum patrum suórum, qui edúxerat eos de terrâ Ægypti : et secúti sunt deos aliénos, deosque populórum qui habitábant in circúitu eórum, et adoravérunt eos; et ad iracúndiam concitavérunt Dóminum, dimittentes eum, et servientes Baal et Astaroth. Irátusque Dóminus contra Israel, trádidit eos *in manus* diripiéntium; qui cepérunt eos, et vend hóstibus qui habitál gyrum : nec potuéru tère adversáriis sui quocunque pérgere sent, manus Dómin eos erat, sicut locú et jurávit eis : et ve ter afflicti sunt. Su que Dóminus Júdice berárent eos de vast mánibus; sed nec e re voluérunt, forn cum diis aliénis, et a tes eos.

℟. Cessavérunt fo Israel, donec súrger bora, súrgeret mate rael : * Nova bella el minus et portas hóst se subvertit. ℣. mundi elégit Deus, fundat fórtia; et ea c sunt, ut ea quæ su trúeret : * Nova. *J* 1. *Cor.* 1.

LECTIO iij.

CITO deseruérunt v quam ingressi fúerar eórum; et audient dáta Dómini, ómni contrária. Cùmque I Júdices suscitáret, i eórum flectebátur córdiâ, et audiébat rum gémitus, et l eos de cæde vast Postquàm autem i esset Judex, reverte et multò faciébant quàm fécerant patre sequentes deos alié

is, et adorántes
dimisérunt adin-
uas et viam du-
er quam ambu-
evérunt. Irátus-
or Dómini in Is-
t : Quia írritum
ista pactum me-
pepígeram cum
órum, et vocem
íre contempsit,
n delébo gentes
it Jósue, et mór-
t in ipsis expériar
ım custódiant vi-
, et ámbulent in
stodiérunt patres
non. Dimísit er-
s omnes natiónes
ò subvértere nó-
rádidit in manus

iet tempus enar-
Gédeon, Sámuel,
s, qui * Per fidem
gna, operáti sunt
Adepti sunt re-
es. ℣. Illi viri mi-
sunt, quorum pi-
defuérunt : se-
et glória eórum
inquétur. * Per.
Adepti. *Hebr.* 11.

NOCTURNO.

ECTIO iv.

cti Joannis Chry-
ístomi.

6. *ad populum*
ntiochenum.

est expedivisse
si tempus præte-
riérimus; sed si transegérimus cum rectè factis. Hoc supputémus, si studiosióres facti sumus, si defectum áliquem nostrum corréximus, si ablúimus crímina. Quod lucrum, si rectè factis carentes, jejúnium transegérimus? Si álius dicat : Totam jejunávi Quadragésimam; tu dic : Inimícum habébam, et conciliátus sum : habébam detrahendi consuetúdinem, et déstiti : jurandi tenébar usu, et mos ímprobus mihi correctus est. Nulla mercatóribus utílitas, si magnam maris longitúdinem percúrrerint; sed si cum rerum cópiâ, et multo mercimónio navigáverint : nulla jejúnii nobis utílitas, si infructuósè ipsum tempus et témerè prætereámus. Si cibórum jejúnium jejunémus, prætéritis quadraginta diébus præterit et jejúnium : si verò peccátis abstineámus, transacto jejúnio illud rémanet, et continuum erit; hinc nobis utílitas, et ante regnum cœlórum non parvas hic reddet retributiónes.

℟. Sumus húmiles in universâ terrâ hódiè propter peccáta nostra; et * Nunc séquimur te in toto corde, et timémus te, et quærimus fáciem tuam : Dómine, ne confundas nos. ℣. Nos omnes aliquandò conversáti sumus in desidériis carnis nos-

træ, facientes voluntátem carnis et cogitatiónum. * Nunc. *Dan.* 3. *Ephes.* 2.

LECTIO V.

SICUT enim in nequítiâ vivens, et ante gehennam punítur, consciéntiâ stimulátus; sic méritis abundans, et ante regnum magnâ fruétur lætítiâ, se bonâ spe pascens. Idcircò et Christus inquit: Iterùm vidébo vos, et gaudébitis, et gáudium vestrum nemo tollet à vobis. Breve verbum, sed multam habet consolatiónem. Quidnam tandem est, Nemo gáudium vestrum tollet? Rerum quælibet mundanárum fácilè infestári potest, nec stábilem nobis voluptátem affert: pietas autem, et ánimi virtus è contrà. Eleemósynam si féceris, méritum auferre potest nemo, sive exércitus, sive reges, sive infiníti calumniatóres, et insidiatóres instent úndiquè: in cœlis repósitam possessiónem auferre non possunt, sed perenne pérmanet gáudium; dispersit enim, inquit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in séculum. Nec immérito: in cœlórum enim celláriis repósita sunt, ubi fur non pérfodit, latro non tollit, tínea non consúmit. Si preces fúderis contínuas, et intentas, eárum fructum auferre póterit nemo: hic étenim fructus in

cœlo radicátus est, a calúmniâ liber, et nens inexpugnábilis. lè passus benefécer vítiis affectus bene hæc mérita contin nent, et ortam ex hi am áuferet nemo; s tiescunquè ipsórum dátus fúeris, gaudes táris, et multam ca luptátem.

℟. Laudábitis nom mini Dei vestri, q mirabília vobiscum sciétis quia ego D Deus vester, et no fundétur pópulus n ætemum. ℣. Dictum tum sanctificáte in bus vestris, cum t et timóre consciénti bentes bonam; * Et 1. *Petr.* 3.

LECTIO VI.

SIC profectò, et ju ramentum si præva et ab hâc consuetúd niciósâ linguam nost tinére persuadeámu quidem labor brevi vétur, lætítia verò m giter erit, et inde Céterùm vos, et præceptóres esse o duces. Et amícos p servos autem cons júvenes coævos su et instituere et indúc bent. Nonne si quis reum unum pro sing mínibus correctis p

ádium adhibu-
íduus astitisses
et exhortans ?
ion áureum u-
decem, neque
entum, vel mil-
itam Deus ter-
icétur in horum
ributiónem; sed
toto majus est,
ebet, cœlórum
hoc solum, ve-
id præter hoc.
hoc ? qui edúcit
vili, sicut os
, inquit. Quid
esse pàr ad ho-
curitátis ratió-
erò nobis excu-
ia post tantam
n proximórum
gligéntibus esse

m et judícia sua
lit homínibus,
: Atténdite ab
, * Et † Man-
que de próxi-
Hoc mándátum
eo, ut qui díligit
it et fratrem su-
ória. † Mandá-
. 1. *Joan.* 4.
OCTURNO.
TIO vij.
i Evangélii se-
Joannem.
ap. 6.
pore; Abiit Je-
nare Galilææ,
beríadis : et se-
am multitúdo
verna.

magna, quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabantur. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 24.

Miracula quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, sunt quidem divína ópera; et ad intelligendum Deum de visibílibus, ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non est talis substántia quæ vidéri óculis possit; et mirácula ejus, quibus totum mundum regit, universamque creatúram administrat, assiduitáte viluérunt, ità ut penè nemo dignétur atténdere ópera Dei mira et stupenda in quólibet séminis grano : secundùm ipsam suam misericórdiam servávit sibi quædam, quæ fáceret opportúno témpore præter usitátum cursum órdinemque natúræ; ut non majóra, sed insólita videndo stupérent, quibus quotidiána vilúerant.

℟. Vidit turbam multam Jesus, et misertus est super eos, quia * Erant sicut oves non habentes pastórem, et cœpit illos docére multa; et eos qui curâ indigébant, sanábat. ℣. Misericórdia Dei super omnem carnem. Qui misericórdiam habet, docet, et érudit quasi pastor gregem suum. * Erant. *Marc.* 6. *Luc.* 9. *Eccli.* 18.

LECTIO viij.

MAJUS enim miráculum est gubernátio totíus mundi, quàm saturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hæc nemo mirátur; illud mirantur hómines, non quia majus est, sed quia rarum est. Quis enim et nunc pascit universum mundum, nisi ille qui de paucis granis ségetes creat? Fecit ergò quómodò Deus: undè enim multíplicat de paucis granis ségetes, indè in mánibus suis multiplicávit quinque panes. Potestas enim erat in mánibus Christi: panes autem illi quinque quasi sémina erant, non quidem terræ mandáta, sed ab eo qui terram fecit, multiplicáta.

℟. Discubuérunt viri quasi quinque míllia: et * Accépit Jesus panes; et cùm grátias egisset, distríbuit discumbéntibus; simíliter et ex píscibus quantùm volébant. ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors Dóminus: escam dedit timéntibus se. * Accépit. *Joan.* 6. *Ps.* 110.

LECTIO ix.

HOC ergò admótum est sénsibus, quo erigerétur mens; et exhíbitum óculis, ubi exercerétur intelléctus: ut invisíbilem Deum per visibília ópera mirarémur; et erecti ad fidem, et purgáti per fidem, étiam ip visibíliter vidére mus, quem de rebu libus invisíbilem i mus. Nec tamen súf intuéri in miráculis Interrogémus ipsa n quid nobis loqua Christo: habent eni tellígantur, linguaı Nam quia ipse C Verbum Dei est; ét tum verbi, Verbu est.

℟. Manducavéru et saturáti sunt; * puli sustulérunt fragmentórum, d cóphinos plenos. ℣ dérunt, et supérfl verbum Dómini; * ria. *Repet.* ℟. Ma runt. *usquè ad* ℣. 4. *Reg.* 4.

℣. *Sacerd.* Cantá no qui bona tríbu ℟. Et psallam nóm mini altíssimi. *Ps.*

AD LAUDE

Ant. OCULI Dó 1. g. intermis picientes in viis b Non sunt abscons ta per iniquitátem *Eccli.* 17.

Ant. 2. D. Pœ dedit viam justítiæ firmávit deficientes re, et destinávit illi veritátis. *Eccli.* 17

Ant. 3. a. Quà misericórdia Dómi

s converténtibus
. 17.
D. Benedícite,
niles corde, Dó-
éruit nos de in-
lvos fecit de ma-
Dan. 3.
. A mórtuo qua-
t confessio. Con-
ens, et laudábis
loriáberis in mi-
s illíus. Eccli. 17.
lum. Is. 61.
mi super me, ut
omnes lugentes:
is corónam pro
eum gáudii pro
m laudis pro spí.
is.
, Solemne, ut su-

lic, ánima mea,
. Qui replet in
érium tuum. Ps.

dictus. Ant. 1. D.
trans mare Ga-
sequebátur eum
magna, quia vi-
a quæ faciébat
qui infirmaban-
.

Oratio.

quæsumus, om-
eus, ut qui ex
ræ actiónis afflí-
s grátiæ consola-
émus; Per Dómi-
m Jesum Chris-
.

PRIMAM.
. Súbiit.

CANON.

Ex antíquis Statútis Diœcésis Constantiensis.
Ann. incerti, ante 1294.
Art. 36.

In confessióne cáveat Sacerdos ne inquírat nómina personárum cum quibus peccavérunt confitentes; sed circumstántias secundùm quantitátem críminis. Primò inquírat, vidélicet, de loco, de témpore, de perseverántiâ, de varietáte persónæ et de ipsíus vítii multíplici executióne. Hæc enim tenétur pœnitens ómnia confitéri, quandò præsúmitur, et júdicat Ecclésia, peccátum majus vel minus ratióne harum circumstantiárum. Inquírat étiam utrùm públicè peccáverit, vel occultè; ut sic extíterit exemplum mali áliis.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Cùm vidisset.

Capitulum. *Ezech.* 34.

Oves meas pascam, et in móntibus excelsis Israel erunt páscua eárum; ibi requiéscent in herbis viréntibus, et in páscuis pínguibus pascentur super montes Israel. Ego pascam oves meas, et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Tu das ómnium escam, Dómine, * In témpore opportúno. Tu das. ℣. Aperis tu manum tuam; * et imples omne ánimal benedicti-

multitúdo usquè ad internecióonem cáderet. * Sísara autem fúgiens pervénit ad tentórium Jahel uxóris Haber Cinæi. Erat enim pax inter Jabin regem Asor, et domum Haber Cinæi. Egressa ígitur Jahel in occursum Sísaræ, dixit ad eum: Intra ad me, dómine mi; intra, ne tímeas. Qui ingressus tabernáculum ejus, et opertus ab eâ pállio, dixit ad eam: Da mihi, óbsecro, páululum aquæ, quia sítio valdè. Quæ apéruit utrem lactis, et dedit ei bíbere, et opéruit illum. Dixitque Sísara ad eam: Sta ante óstium tabernáculi; et cùm vénerit áliquis intérrogans te, et dicens: Nunquid hic est áliquis? respondébis: Nullus est. Tulit ítaque Jahel uxor Haber clavum tabernáculi, assúmens páriter et málleum; et ingressa abscónditè, et cum siléntio, pósuit supra tempus cápitis ejus clavum, percussumque málleo defixit in cérebrum usquè ad terram; qui sopórem morti consócians defécit, et mórtuus est.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 2.

In illo témpore; Propè erat Pascha Judæórum, et ascendit Jesus Jerosólymam: et invénit in templo vendentes boves, et oves, lumbas, et numulá dentes. Et réliqua.

Homília sancti A tíni Epíscopi.

In Joan. Trac

Quid audívimus, f Eccè templum illud adhuc erat; et ejéc Dóminus omnes qui rébant, qui ad nún nerant. Et quæ ibi bant illi? Quæ opus bant hómines in sa illíus témporis. No magnum peccátum, vendébant in templ emebátur ut offerr templo: et tamen ejé illos. Quid si ibi ebri veníret, quid fáceret nus; si vendentes ea cita sunt, et contra am non sunt, (quæ e nestè emuntur, non venduntur;) éxpulit et non est passus do ratiónis fíeri domun tiatiónis?

℟. Dixit Jesus his, lumbas vendébant: * te ista hinc, et † N cere domum Patris r mum negotiatiónis. quid ergò spelunca num facta est domu Ego, ego sum: ego v cit Dóminus: * Aufer ria. † Nolíte. *Joan.* 2. 7.

Ad Benedíctus. *A* Cùm esset Jesus Je

.UM. *Tob.* 12.
: Deum cœli,
nnibus vivénti-
ini ei, quia fe-
ı misericórdiam

Audi, benigne,
io.
eantur Dómino
e ejus; ℟. Et mi-
filiis hóminum.

ificat. *Ant.* 1. g.
mines cùm vi-
d Jesus fécerat
ébant : Quia hic
phéta, qui ven-
mundum. *Joan.*

uprà ad Laudes.
NTUM, *ut in Fe-*
r precibus.
SECUNDA.
IO j.
o Júdicum.
Cap. 4.
NT filii Israel fá-
ı in conspectu
t mortem Aod,
los Dóminus in
ı regis Chánaan,
t in Asor; há-
em exércitûs sui
ram, ipse autem
Hároseth gén-
ivéruntque filii
Dóminum; non-
habébat falcá-
et per viginti
menter opprés-
rat autem Déb-
étis uxor Lápi-

doth, quæ judicábat pópulum in illo témpore. Et sedébat sub palmâ, quæ nómine illíus vocabátur, inter Rama et Bethel, in monte Ephraim, ascendébantque ad eam filii Israel in omne judícium. Quæ misit et vocávit Barac fílium Abínoem de Cedes Néphtali, dixitque ad eum : Præcépit tibi Dóminus Deus Israel, vade, et duc exércitum in montem Thabor, tollesque tecum decem míllia pugnatórum de filiis Néphtali, et de filiis Zábulon : ego autem addúcam ad te in loco torrentis Cison, Sísaram príncipem exércitûs Jabin, et currus ejus, atque omnem multitúdinem, et tradam eos in manu tuâ.

LECTIO ij.

DIXITQUE Débbora ad Barac : Surge, hæc est enim dies, in quâ trádidit Dñus Sísaram in manus tuas : en ipse ductor est tuus. Descendit ítaque Barac de monte Thabor, et decem míllia pugnatórum cum eo. Perterruítque Dóminus Sísaram, et omnes currus ejus, universamque multitúdinem in ore gládii ad conspectum Barac : in tantum, ut Sísara de curru desíliens, pédibus fúgeret, et Barac persequerétur fugientes currus, et exércitum usquè ad Hároseth géntium, et omnis hóstium

nis clángere, et complódere inter se lagénas. Cùmque per gyrum castrórum in tribus personárent locis, et hydrias confregissent, tenuérunt sinistris mánibus lámpades, et dextris sonantes tubas, clamavéruntque : Gládius Dómini et Gedeónis; stantes singuli in loco suo per circúitum castrórum hostílium. Omnia ítaque castra turbáta sunt, et vociferantes, ululantesque fugérunt; et nihilóminùs insistébant trecenti viri búccinis persónantes. Immísitque Dóminus gládium in ómnibus castris, et mútuâ se cæde truncábant.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 7.

In illo témpore; Jàm die festo mediante, ascendit Jesus in templum, et docébat. Et mirabantur Judæi, dicentes : Quómodò hic litteras scit, cùm non didícerit? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 29.

Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoscet de doctrínâ. Quis nésciat hoc esse Fácere voluntátem Dei, Operári opus ejus, id est, quod illi placet? Ipse autem Dóminus apertè álio loco dicit : Hoc est opus

Dei, ut credátis
quem ille misit. Ut
in eum, non ut cr
Sed si créditis in e
ditis ei. Non autem
nuò qui credit ei,
eum; nam et dæmo
débant ei, et non c
in eum. Rursùs étia
póstolis ipsíus póss
cere : Crédimus Pa
non crédimus in P
crédimus Petro,
crédimus in Petrum
ti enim in eum qui
ímpium, deputátur
jus ad justítiam. Qu
gò, Crédere in eu
dendo amáre, cred
lígere, credendo in
et ejus membris in
ri. Ipsa est ergò fid
de nobis éxigit Deus
ínvenit quod éxigat
náverit quod invéni
fides, nisi quam de
lio loco Apóstolus
mè dicens : Neque
císio áliquid vale
præpútium, sed fi
per dilectiónem o
Non qualiscunque f
fides quæ per dilect
perátur : hæc in t
intélliges de doctri
Quid enim intéllige
doctrína ista non
sed ejus qui me misi
intélliges quia Chri
Fílius, qui est doct
tris, non est ex sei
Fílius est Patris.

t Jesus Judæis :
:ina non est mea,
qui misit me : * Si
:rit voluntátem e-
, cognoscet de doc-
m ex Deo sit, an
pso loquar. ℣. Om-
tia à Dómino Deo
æbuit illam dili-
se : * Si. Glória.
:. 7. *Eccli.* 1.
edictus. *Ant.* 8. *G.*
Jesus in templo,
:t me scitis, et un-
citis; et à meipso
Joan. 7.

ORATIO.

esumus, Dómine,
christiánis quod
ır agnóscere, et ág-
dignis pœniténtiæ
adipisci; Per.

CANON.

:ilio Mediolanensi
primo.
565. *Part.* 2. *de*
Pœnit. Tit. 6.
TES, nisi ex causâ
â, mulíeres ante
um, vel post ejus
, confitentes nc áu-
ve in cellis, sed pú-
Ecclésiâ, in sédibus
tabella omninò in-
entem et confessó-
jecta sit; nec sine
essáriâ, in privátis
cujusquam maris
inæ confessiónem

ignificat. *Ant.* 1. g.
nt eum apprehén-
s verna.

dere; et nemo misit in illum manus, quia nondùm vénerat hora ejus. *Joan.* 7.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui protectiónis tuæ grátiam quærimus, universa nobis adversántia te adjuvante vincámus; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

LECTIO j.

De libro júdicum.

Cap. 11.

FUIT illo témpore Jephte Galaadítes vir fortíssimus atque pugnátor, fílius mulíeris meretrícis, qui natus est de Gálaad. Hábuit autem Gálaad uxórem de quâ suscépit fílios : qui postquàm créverant, ejecérunt Jephte, dicentes : Hæres in domo patris nostri esse non póteris, quia de álterâ matre natus es. Quos ille fúgiens, atque devítans, habitávit in terrâ Tob. Congregátique sunt ad eum viri ínopes, et latrocinantes, et quasi príncipem sequebantur. In illis diébus pugnábant fílii Ammon contra Israel. Quibus ácriter instántibus, perrexérunt majóres natu de Gálaad, ut tóllerent in auxílium suî Jephte de terrâ Tob; dixéruntque ad eum : Veni, et esto princeps noster, et pugna contra fílios Ammon. Quibus ille respondit : Nonne vos estis,

qui odistis me, et ejecistis de domo patris mei ? et nunc venistis ad me necessitáte compulsi. Dixéruntque príncipes Gálaad ad Jephte: Ob hanc ígitur causam nunc ad te venímus, ut proficiscáris nobiscum, et pugnes contra fílios Ammon, sisque dux ómnium qui hábitant in Gálaad. Jephte quoque dixit eis : Si verè venistis ad me, ut pugnem pro vobis contra fílios Ammon, tradíderitque eos Dóminus in manus meas, ego ero vester princeps ? Qui respondérunt ei : Dóminus qui hæc audit, ipse mediátor ac testis est quòd nostra promissa faciémus.

Lectio ij.

Factus est ergò super Jephte Spíritus Dómini, et circúiens Gálaad, et Manasse, Maspha quoque Gálaad, et indè tránsiens ad fílios Ammon, votum vovit Dómino, dicens : Si tradíderis fílios Ammon in manus meas, quicunque primus fúerit egressus de fóribus domûs meæ, mihique occúrrerit revertenti cum pace à fíliis Ammon, eum holocaustum ófferam Dómino. Transivitque Jephte ad fílios Ammon, ut pugnáret contra eos, quos trádidit Dóminus in manus ejus. Percussitque ab Aroer usquè dùm vénias in Menuith, viginti civitátes, et usquè ad Abel víneis cónsita, plagá nimis; humiliátique lii Ammon à fíliis Isra vertente autem Je Maspha domum su currit ei unigénita fi cum tympanis et cho enim habébat álios Quâ visâ, scidit ves sua, et ait : Heu m mea, decepisti me, decepta es; apérui meum ad Dóminum, fácere non pótero. respondit : Pater mi, ruisti os tuum ad num, fac mihi quod pollícitus es, conce ultióne atque victó hóstibus tuis. Dixit patrem : Hoc solu præsta, quod déprec mitte me ut duóbus bus circúmeam mo plangam virginitáten cum sodálibus meis. respondit : Vade. Et eam duóbus ménsibu que abiisset cum s sodálibus suis, fleba nitátem suam in m Explétisque duóbus bus, reversa est ad suum, et fecit ei si verat, quæ ignorá rum. Exindè mos in in Israel, et consuet váta est, ut post an lum convéniant in liæ Israel, et plangai Jephte Galaáditæ quátuor.

o iij.
Evangélii se-
oannem.
9.
ore; prætéri-
idit hóminem
itáte. Et réli-

ncti Augustíni
opi.
Tract. 44. n. 1.
ánum est iste
enim cæcitas
mo hómine per
quo omnes o-
imus, non so-
ed étiam ini-
im cæcitas est
illuminátio fi-
lélem, quandò
is, invénit ?
m Apóstolus
nte Prophetá-
úimus et nos
túrâ filii iræ,
Si filii iræ, fi-
filii pœnæ, filii
ómodò natúrâ,
ante primo hó-
pro natúrâ i-
tium pro natú-
cundùm men-
mo cæcus na-
im videt, non
ctóre: si opus
et illuminató-
gò est. Venit
uit in terram,
lutum fecit, et
s cæci. Inunc-
nondùm vidé-
um ad *pisci-*

nam: lavit óculos in eâ: baptizátus est in Christo. Hoc catechúmeni áudiant; non eis súfficit quòd inuncti sunt: festínent ad lavácrum, si lumen inquírunt.

℟. Expuit Jesus in terram, fecit lutum, linívit óculos cæci, et dixit ei: * Vade, lava: † Abiit et lavit, et venit videns. ℣. Hæc dicit Dóminus Deus: Ducam cæcos in viam quam nésciunt; ponam ténebras coram eis in lucem. * Vade. Glória. † Abiit. *Joan.* 9. *Is.* 42.

Ad Benedictus: *Ant.* 4. d. A século non est audítum, quia quis apéruit óculos cæci nati. Nisi esset hic à Deo, non póterat fácere quidquam. *Joan.* 9.

ORATIO.

Da, quæsumus, fámulis tuis, Dómine, spíritum novum, et Ecclésiæ tuæ ánnue jejúniis; ut ad superni lúminis claritátem, et regenerandi óculos apériant, et renáti semper incédant; Per.

CANON.

Ex Régulis Sacramentálibus sancti Cároli, Mediolanensis Archiepíscopi.

De observandis in ministerio Sacramenti Pœnit.

Videat diligenter Confessárius ne quem absolvat, qui vel ódium, inimicítiamve depónere nolit; vel restitúere pro facultáte recúset

aliénum; vel à statu peccáti mortális parátus non sit discédere, occasiónemve símilis peccáti vitáre: quâ de re doctrínas probátas stúdeat rectè cognóscere, et secundùm eas sese gérere.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. à. In judícium ego in hunc mundum veni, ut qui non vident vídeant, et qui vident cæci fiant. *Joan.* 9.

ORATIO.

Conserva in nobis, quæsumus, Dómine, misericórdiam tuam; ut quos ab erróris liberasti calígine, veritátis tuæ fírmiùs inhærére fácias documento; Per.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Júdicum.

Cap. 13.

Rursum fílii Israel fecérunt malum in conspectu Dómini; qui trádidit eos in manus Philisthinórum quadraginta annis. Erat autem quidam vir de Sáraa, et de stirpe Dan, nómine Mánue, habens uxórem stérilem. Cui appáruit Angelus Dómini, et dixit ad eam: Stérilis es, et absque líberis; sed concípies, et páries fílium. Cave ergò ne bibas vinum ac síceram, nec immundum quidquam cómedas, quia concípies et páries fílium, cujus non tanget caput novácula; erit enim Nazaræus Dei ab infántiâ suâ, et ex

matris útero, et
piet liberáre Israe
Philistinórum. * (
venisset ad marítu
dixit ei: Vir Dei
me, habens vultu
cum, terríbilis nin
cùm interrogassem
set, et undè veniss
nómine vocarétur
mihi dícere; sed ho
dit: Eccè concípie
fílium: cave ne vin
nec síceram, et n
vescáris immundo
nim puer Nazaræu
infántiâ suâ, ex úte
suæ usquò ad die
suæ. Orávit ítaqu
Dóminum, et ait: (
Dómine, ut vir D
misisti, véniat ít
dóceat nos quid d
fácere de púero qu
rus est. Exaudívitq
nus deprecantem

Lectio ij

Et nesciébat Má
Angelus Dómini e
xitque ad eum: Q
bi nomen, ut, si s
fúerit explétus, h
te? Cui ille respo
quæris nomen me
est mirábile? Tu
Mánue hædum de
libamenta, et pós
petram, ófferens D
facit mirabília; ip
et uxor ejus int
Cùmque ascénder
altáris in cœlum

riter in flammâ as-
uod cùm vidissent
uxor ejus, proni
in terram; et ul-
appáruit Angelus
itatimque intelle-
Angelum Dómini
xit ad uxórem su-
e moriémur, quia
eum. Cui respon-
: Si Dóminus nos
dere, de mánibus
olocaustum et li-
non suscepisset,
disset nobis hæc
que ea quæ sunt
xisset. Péperit íta-
a, et vocávit no-
amson. Crevitque
enedixit ei Dómi-
tque Spíritus Dó-
um eo.

ECTIO iij.

ncti Evangélii se-
ùm Lucam.

Cap. 7.

npore; Ibat Jesus
em quæ vocátur
ibant cum eo dis-
, et turba copiósa.
n appropinquáret
tátis, eccè defunc-
átur fílius únicus
. Et réliqua.

sancti Ambrósii
píscopi.

Comment. in Luc.

Dei verbo, steté-
i illi fúneris por-
ui corpus humá-
i fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, nisi quasi in quodam féretro, hoc est, suprémi fúneris instrumento, jacémus exánimes; cùm vel ignis immódicæ cupiditátis exæstuat, vel frígidus humor exundat, vel pigrâ quâdam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum, vel concrétâ noster spíritus labe, puræ lucis vácuus, mentem alit? Hi sunt nostri fúneris portitóres. Sed quamvis supréma mortis spem vitæ omnis abolêverint, et túmulo próxima córpora jáceant defunctórum: verbo tamen Dei jàm moritúra resurgunt cadávera; vox redit, rédditur fílius matri, revocátur à túmulo, erípitur à sepulcro. Quis est iste túmulus tuus, nisi mali mores? Túmulus tuus perfídia est: sepulcrum tuum guttur est. Sepulcrum patens est guttur eórum, undè verba mórtua proferuntur. Ab hoc sepulcro te líberat Christus: ab hoc túmulo resurges, si áudias verbum Dei. Et si grave peccátum est, quod pœniténtiæ tuæ lácrymis ipse laváre non possis, fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro síngulis tanquàm pro únicis fíliis vídua mater intérvenit. Compátitur enim quodam spiritáli dolóre natúræ, cùm suos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.

℟. Defunctus efferebátur filius únicus matris suæ; et hæc vídua erat : quam cùm vidisset * Dóminus, misericórdiâ motus super eam, † Dixit illi : Noli flere. ℣. Non despíciet Dóminus víduam, si effundat loquélam gémitûs. * Dóminus. Glória. †Dixit. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Tétigit lóculum Jesus, et ait : Adolescens, tibi dico, surge. Et resédit qui erat mórtuus, et cœpit loqui. Et dedit illum matri suæ. *Luc.* 7.

ORATIO.

MOVEANT pietátem tuam, miséricors Deus, afflictæ Ecclésiæ preces et lácrymæ; ut à morte peccáti tuâ virtúte resurgentes, in ætérnum non moriámur; Per.

CANON.

Ex Concílio Cabilonensi secundo.

An. 813. *C.* 38.

MODUS pœniténtiæ peccáta sua confiténtibus, aut per antiquórum Cánonum institutiónem, aut per sanctárum Scripturárum auctoritátem, aut per Ecclesiásticam consuetúdinem impóni debet, repudiátis ac pénitùs eliminátis libellis, qui, dùm pro peccátis grávibus leves quosdam et inusitátos impónunt pœniténtiæ modos, cónsuunt pulvillos secun-

dùm prophéticum nem, sub omni cúb nûs, et fáciunt c sub cápite univers ad capiendas ánima

Ad Magníficat. *A* Magnificábant Deum tes : Quia Prophéta surrexit in nobis, Deus visitávit plebe *Luc.* 7.

ORATIO.

TUAM, Dómine, in óne nostrâ miseri deprecámur, ut no nobis grátiæ tuæ so quâ duce, ad ætern perducámur; Per.

FERIA SEXT

LECTIO j.

De libro Júdic

Cap. 16.

SAMSON cùm appre sent Philísthiim, sta érunt óculos ejus, e runt Gazam vinctu nis, et clausum in mólere fecérunt. Jàı pilli ejus renasci co et príncipes Philist convenérunt in u immolárent hóstias cas Dagon deo suo larentur, dicentes : deus noster inimic trum Samson in ma tras. Quod étiam videns, laudábat d um, éademque d Trádidit deus noste sárium nostrum i nostras, qui delévi

t occídit plúri-
ıtesque per con-
ptis jàm épulis,
ıt ut vocarétur
:t ante eos lúde-

Lᴇᴄᴛɪᴏ ij.

:tus de cárcere,
te eos; fecérunt-
stare inter duas
Qui dixit púero
ssus suos: Dimit-
tangam columnas
ınis ímminet do-
clíner super eas,
m requiescam. Do-
n erat plena viró-
ulíerum: et erant
ı príncipes Philis-
, ac de tecto et
irciter tria míllia
sexûs spectantes
Samson. * At ille,
Dómino, ait: Dó-
ıs, memento meî,
mihi nunc forti-
prístinam, Deus
ıt ulciscar me de
meis, et pro amis-
órum lúminum u-
ónem recípiam. Et
ıdens ambas colum-
ıus innitebátur do-
ílteramque eárum
et álteram lævâ te-
t: Moriátur ánima
ı Philísthiim. Con-
: fórtiter columnis,
omus super omnes
ı, et céteram mul-
ı quæ ibi erat: mul-
ıres interfécit mó-
riens, quàm antè vivus oc-
cíderat.

Lᴇᴄᴛɪᴏ iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 11.

In illo témpore; Erat quidam languens Lázarus à Bethániâ, de castello Maríæ et Marthæ soróris ejus. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

27 *in Matth. n.* 4.

Multi ex iis qui vívere videntur, à mórtuis nihil differunt, si in nequítiâ vivant; imò deterióres étiam mórtuis sunt. Nam qui mórtuus est, inquit, justificátus est à peccáto. Hic autem nequítiæ servit. Ne mihi díxeris, illum à vérmibus non corródi, non in sandápilâ jacére, non óculos clausisse, neque ínstitis ligátum esse. Nam gravióra pátitur, quàm mórtuus; non vérmibus corrodéntibus, sed feris immanióribus ánimi afféctibus ipsum discerpéntibus. At non vides corpus ejus pútridum: et quid hoc? Hic quippè, ántequàm corpus ejus putrescat, ánimam habet corruptam, pérditam, fetóre plúrimo labefactátam. Ille quidem per decem dies fetet; hic verò per totam vitam fetórem emittit, os habens cloácis ipsis inmúndius. Sed ille equo fertur?

Quid hoc est ? Nam hic in lecto decumbit ; quodque grávius est, dùm illum corruptum et fetentem nemo videt, hic vivens ac fétidus circumquáquè vagátur, mórtuam ánimam in córpore quasi in sepulcro circúmferens. Ac si posset ánima cónspici viri in delíciis et in nequítiâ viventis, vidéres longè méliùs esse in sepulcro ligátum jacére, quàm grave illud insensibilitátis habére opérculum. Quapropter cónvenit ut mortuórum horumce propinqui, quóniam illi sic sine sensu jacent, ad Jesum accédant pro illis, ut olim María pro Lázaro.

℟. Ego sum resurréctio et vita : * Qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit, vivet : et † Omnis qui vivit, et credit in me, non moriétur in æternum. ℣. Edúcam vos de sepulcris vestris, et sciétis quia ego Dóminus. *Qui. Glória. †Omnis. *Joan.* 11. *Ezech.* 37.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. a. Pródiit qui fúerat mórtuus, ligátus pedes et manus ínstitis ; et fácies illíus sudário erat ligáta. Dixit eis Jesus : Sólvite eum, et sínite abíre. *Joan.* 11.

Oratio.

Exaudi nos, Dómine, per contínua jejúnia tuam pro peccatóribus misericórdiam deprecantes; ut voc[…] tériùs renováti, à [...] rum vínculis libera[…] Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Worm[…] *An.* 868. C[…]

Poenitentibus, s[…] differéntiam pecca[…] Sacerdótis arbítrio [...] tiæ decernuntur. D[…] que Sacerdos in p[…] dandâ singulórum singulátim consider[…] ginem quoque, m[…] culpárum, et affect[…] tusque delinquénti[…] genter examináre, [...] tèque cognóscere; [...] rum étiam et pers[…] locórum quoque et qualitátes inspícere am pro consideratió[…] rum, ætátum, et [...] rum, seu pro qual[…] lictórum, atque g[…] uniuscujusque deli[…] à sacris régulis óc[…] reflectat.

Ad Magníficat. [...] Multi ex Judæis q[…] rant ad Maríam et [...] et víderant quæ fe[…] credidérunt in eu[…] 11.

Oratio.

Da nobis, quæsu[…] mine, hoc cónseq[…] fícia pietátis, ut tuis crédere, et cœlesti fírmiter valeámus; Per.

BBATO.
CTIO j.
liber Ruth.
Cap. I.
unius Júdicis,
lices præerant,
nes in terrâ. A-
o de Béthlehem
eregrinarétur in
bítide cum uxó-
óbus líberis. Ip-
r Elímelech, et
oémi: et duo fi-
áhalon, et alter
ohrathæi de Bé-
da. Ingressique
oabítidem, mo-
i. * Et mórtuus
h marítus Noé-
itque ipsa cum
ccepérunt uxó-
das, quarum u-
r Orpha, áltera
Manséruntque
annis, et ambo
, Máhalon vidé-
lion: remansit-
rbáta duóbus lí-
ríto. Et surrexit
n pérgeret, cum
u suâ de regióne
audíerat enim
xisset Dóminus
um, et dedisset

o ij. *Cap.* 4.
ue Booz Ruth,
xórem: ingres-
d eam, et dedit
s ut concíperet
ilium. Dixérunt-
s ad Noémi: Be-
nedictus Dóminus, qui non est passus ut defíceret successor famíliæ tuæ, et vocarétur nomen ejus in Israel; et hábeas qui consolétur ánimam tuam, et enútriat senectútem: de nuru enim tuâ natus est, quæ te díligit; et multò tibi mélior est, quàm si septem habéres fílios. Susceptumque Noémi púerum, pósuit in sinu suo, et nutrícis ac gérulæ fungebátur officio. Vicínæ autem mulíeres congratulantes ei, et dicentes: Natus est fílius Noémi, vocavérunt nomen ejus Obed. Hic est pater Isaï, patris David.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 8.

In illo témpore; Locútus est Jesus Scribis et Pharisæis, dicens: Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni, Epíscopi.

In Joan. Evang. tract. 34. *num.* 2.

Non est Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Est ergò lux quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intellígere cupiámus, ipsam

sitiámus; ut ad ipsam, duce ipsâ, aliquandò veniámus, et in illâ ità vivámus, ut nunquàm omnìnò moriámur. Per hoc Lumen factum est solis lumen; et Lumen quod fecit solem, sub quo fecit et nos, factum est sub sole propter nos. Noli contémnere nubem carnis: nube tégitur, non ut obscurétur, sed ut temperétur. Loquens ergò per nubem carnis Lumen indefíciens, Lumen sapiéntiæ, ait homínibus : Ego sum lux mundi; qui séquitur me, non ambulábit in ténebris, sed habébit lumen vitæ. In eo quod fácere debémus, præsens tempus pósuit; quod autem promísit faciéntibus, futúri témporis verbo significávit. Qui séquitur, habébit. Modò séquitur, pòst habébit: modò séquitur per fidem, pòst habébit per spéciem. Ergò modò sequámur Dñum; veritáte perfruémur, cùm vidérimus fácie ad fáciem.

℟. Locútus est Jesus : Ego sum lux mundi : * Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed † Habébit lumen vitæ. ℣. In me grátia omnis viæ et veritátis : in me omnis spes vitæ et virtútis. * Qui. Glória. † Habébit. *Joan.* 8. *Eccli.* 24.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Locútus est Jesus, docens in templo; et nemo apprehendit eum, quia ne nerat hora ejus. *J*

ORATI

CORDIBUS nostri mus, Dómine, g lucem benignus in mandatórum tu percepta, te seq ad lumen æterna veníre mereámur;

CANON

Ex Concílio OE

Lateranensi se

An. 1139. (

QUIA inter céte quod sanctam m turbat Ecclésiam délicèt pœniténti tres nostros et P admonémus, ne f téntiis Laicórum cipi et in infern hi patiantur. Fal pœniténtiam esse cùm, spretis pl uno solo pœnitén aut cùm sic ágitu ut non discedátu cùm pœnitens ab recédit, quod sin agi nullâ ratióne aut si ódium in tétur, aut si offe non satisfiat, au denti offensus n geat, aut si arm tra justítiam gera

DOMINI

PASSIONIS D

Duplex-ma

IN. I. VESP

Psalmi de Sab

rùis Passionis ,

LUM. *Levit.* 23.
fériæ Dómini
s celebráre de-
ibus suis. Men-
quartâ - décimâ
ad vésperum ,
ni est : et quin-
e mensis hujus,
azymórum Dó-

quæ secundùm
ntur, nunquàm
ferre peccáta :
utem unam pro
erens hóstiam ,
ie consummávit
aum sanctificá-
fícium et obla-
isti, Deus; ho-
et pro peccáto
sti : * Christus.
s. 39.
e usquè ad Pas-
Officio de Tem-
tur Glória Pa-
im brevibus.
MNUS. C.
s audívit? Dei
e dicat bráchi-

ns confúnditur;
, vox déficit.
Jesu , cóndito
ius, nunc Patri
nbrátam sacris
víctimam.
iumi stratus ja-

erentis pavor?
ii toto fluit

Sudor cruentus córpore?
HUNC vis dolóris éxprimit,
Horrorque teter críminum :
Vices nocentûm sústinens,
Iram refórmidas Patris.

TE terret objectus calix :
At ille, ni totum bibas,
Per sempiterna nos manet
Exhauriendus sécula.

VINCET pavórem cáritas;
Vincet voluntas pátria :
Temet potestáti, Deus,
Tradis tenebrárum volens.

ET jàm flagellis, íctibus,
Ludíbriis, spinis, cruci,
Piaculáris hóstia,
Voves adorandum caput.

QUI Filium tradit, Patri,
Natoque sit laus víctimæ :
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram , Spíritus.
Amen.

℣. Obmútui, et non apérui os meum , ℟. Quóniam tu fecisti. *Ps.* 38.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. c. Ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam. *Jerem.* 11.

Oratio ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM ,

ut suprà 150 , *sine* Glória Patri. *ad* ℟. *br.* In manus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum qui passus est pro nobis, * Veníte, adorémus. 1 *Petr.* 2. *Repetitur*, Christum.

Ps. Veníte. *sine* Glória Patri; *sed ejus loco dicitur* * Veníte, adorémus, *et dein-*

dè repetitur Invitatorium.

Hymn. Oppróbriis. 260.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Impossíbile est sánguine taurórum et hircórum auferri peccáta. *Hebr.* 10.

Ant. 2. D. Christus ingrédiens mundum dicit: Corpus aptasti mihi; tunc dixi: Eccè vénio. *Hebr.* 10.

Ant. 3. à. In cápite libri scriptum est de me, ut fáciam, Deus, voluntátem tuam. *Hebr.* 10.

℣. Deus meus, vólui;
℟. Et legem tuam in médio cordis mei. *Ps.* 39.

LECTIO j.

Incipit liber Jeremíæ Prophétæ.

Cap. 1.

VERBA Jeremíæ filii Hélciæ de sacerdótibus qui fuérunt in Anathoth in terrâ Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ filii Amon regis Juda, in tértio décimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim filii Josíæ regis Juda, usquè ad consummatiónem undécimi anni Sedéciæ filii Josíæ regis Juda, usquè ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priusquàm te formárem in útero, novi te: et ántequàm exíres de vulvâ, sanctificávi te; et Prophétam

in géntibus dedi te. ℟
A, a, a, Dómine Deu
nésció loqui, quia pu
sum. Et dixit Dómi
me: Noli dícere: Pu
quóniam ad ómnia q
tam te, ibis; et univer
cunque mandávero ti
quéris. Ne tímeas à fa
rum; quia tecum eg
ut éruam te, dicit Dó
¶ Jerúsalem, Jerús
convértere ad Dó
Deum tuum.

¶ *Sic terminantur*
Lect. de Jeremiâ Pro
ab hâc die usquè ad
sanctum, nihil respo

℟. Dixit Dóminus
ysen: Mense primo,
tâ-décimâ die mensis
sè Dómini erit; offer
hircum pro peccáto
* Ut expiétur pro
℣. Non per sánguine
córum et taurórum,
próprium sánguinem
vit Christus in Sanct
expiétur. *Num.* 28. *H*

LECTIO ij. *Cap*

HÆC dicit Dóminus
invenérunt patres v
me iniquitátis, qui
gavérunt à me, et a
vérunt post vanitát
vani facti sunt? Et
xérunt: Ubi est D
qui ascéndere nos
terrâ Ægypti; qui
nos per desertum,
ram inhabitábilem
am, per terram s

ortis, per ter-
non ambulávit
abitávit homo?
ros in terram
it. comederétis
, et óptima il-
gressi contami-
n meam, et hæ-
eam posuistis in
iem. Sacerdótes
it : Ubi est Dó-
tenentes legem
ne, et pastóres
sunt in me, et
prophetavérunt
dóla secúti sunt.
adhuc judício
vobiscum, ait
et cum filiis ves-
ábo. Jerúsalem.
nt filii Israel de
igni, ac ponent
nque postem, et
sináribus domó-
it autem sanguis
, nec erit plaga
. ℣. Justificáti in
hristi, salvi éri-
per ipsum : * E-
12. *Rom.* 5.
Lectio iij.
ad ínsulas Ce-
déte; et in Cedar
t consideráte ve-
et vidéte si fac-
juscémodi, si mu-
deos suos; et cer-
sunt dii : pópu-
eus mutávit gló-
in idólum. Obs-
cœli, super hoc;
ejus, desolámini

vehementer, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus : me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, et fodérunt sibi cisternas, cisternas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Nunquìd servus est Israel, aut vernáculus? Quarè ergò factus est in prædam? Super eum rugiérunt leónes, et dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitúdinem : civitátes ejus exustæ sunt, et non est qui hábitet in eis. Fílii quoque Mémpheos et Taphnes constuprayérunt te usquè ad vérticem. Nunquìd non istud factum est tibi, quia dereliquisti Dóminum Deum tuum eo témpore quo ducébat te per viam? Jerúsalem.

℟. Fílius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum; et damnábunt eum morte, et tradent eum géntibus; * Illúdent ei, et cónspuent eum, et flagellábunt eum, et interfícient eum. ℣. Sicut ovis ad occisiónem ducétur; et non apériet os suum. * Illúdent ei. *Marc.* 10. *Is.* 53.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Cœpit Jesus osténdere discípulis suis, quia oportéret eum ire Jerosólymam, et multa pati, et occídi, et tértiâ die resúrgere. *Matth.* 16.

Ant. 7. a. Ignorábant dis-

vos non audítis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est, et audíre verba ejus non potest quisquis ex illo non est; intérroget se unusquisque si verba Dei in aure cordis pércipit, et intélliget undè sit. Cœlestem pátriam desideráre Véritas jubet, carnis desidéria cónteri, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri. Penset ergò apud se unusquisque vestrûm, si hæc vox Dei in cordis ejus aure conváluit, et quia jàm ex Deo sit, agnoscit.

℟. Quis ex vobis árguet me de peccáto? * Si veritátem dico vobis, quarè non créditis mihi? ℣. Quarè detraxistis sermónibus veritátis, cùm è vobis nullus sit qui possit argúere me? * Si. *Joan.* 8. *Job.* 6.

LECTIO viij.

EGO dæmónium non hábeo. In quibus verbis quid álind nisi supérbia nostra confúnditur? quæ si exagitáta vel léviter fúerit, atrociórcs injúrias reddit, quàm accéperat: facit mala quæ potest; minátur et quæ fácere non potest. Eccè injúriam suscípiens Dóminus non iráscitur, non contumeliósa verba respondet. Qui si eisdem ista dicéntibus respondére voluisset:

Dæmónium vos hab
rum profectò dícer
nisi impléti essent
nio, tàm perversa
loqui non possent.
ceptâ injúriâ, étia
verum erat, dícere
nóluit; ne non dixis
tátem, sed, prov
contuméliam reddic
derétur. Ex quâ re q
bis innúitur, nisi ut
pore quo à próximi
sitáte contumélias
mus, eórum étiam v
la taceámus, ne mi
um justæ correptión
ma vertámus furóri

℟. Qui ex Deo es
ba Dei audit: * Pr
vos non audítis,
Deo non estis. ℣. Mi
minus ad vos omn
vos suos Prophétas
audistis: * Proptére
8. *Jerem.* 25.

LECTIO ix.

SED quia quisque l
úritur, sæpè à pr
mínibus dehonestá
semetipso nobis I
patiéntiæ præbuit
plum, qui ait: Sed
fico Patrem meum
inhonorastis me. S
nobis ad ista facien
adhuc exemplo no
net, cùm subjungi
autem non quæro
meam: est qui qu
júdicet. Scimus ce
scriptum est: Qu

m dedit Fílio;
è idem Fílius
riens, glóriam
uærit. Illátas
Patris judício
nobis profectò
ıtùm nos esse
émus, dùm se
. non vult, et
cat.
lixérunt Jesu:
dícimus nos
ánus es tu, et
abes? Respon-
Ego dæmóni-
eo, sed hono-
meum. ℣. In-
per me ore ves-
astis adversùm
tra. * Ego. *Re-*
læi *usquè ad* ℣.
h. 35.
Laudans invo-
℟. Et ab inimí-
us ero. *Ps.* 17.
AUDES.
contestábor ut
liat? Eccè in-
ures eórum, et
ossunt. *Jer.* 6.
Eccè verbum
um est eis in
: idcircò labo-
s. *Jerem.* 6.
Omnes subsan-
ia jàm olim lo-
rans iniquitá-
20.
Dixérunt.
CUM. *Is.* 53.
it audítui nos-
íchium Dómini
rna.

cui revelátum est?

Et ascendet sicut virgultum coram eo, * et sicut radix de terrâ sitienti.

Non est spécies ei, neque decor: * et vídimus eum, et non erat aspectus, et desiderávimus eum:

Despectum, et novíssimum virórum, * virum dolórum, et scientem infirmitátem:

Et quasi abscónditus vultus ejus et despectus; * undè nec reputávimus eum.

Verè languóres nostros ipse tulit, * et dolóres nostros ipse portávit;

Et nos putávimus eum quasi leprósum, * et percussum à Deo, et humiliátum.

Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, * attrítus est propter scélera nostra.

Disciplína pacis nostræ super eum; * et livóre ejus sanáti sumus.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit: * et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm.

Oblátus est quia ipse vóluit, * et non apéruit os suum;

Sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, * et non apériet os suum.

Ant. 7. b. Dixérunt : Venite, percutiámus eum linguâ, et non attendámus ad universos sermónes ejus. *Jerem.* 18.

Ant. 3. a. Vidisti, Dómine, omnem furórem, universas cogitatiónes eórum adversùm me. *Thren.* 3.

CAPITULUM. *Jerem.* 20.

AUDIVI contumélias multórum, et terrórem in circúitu : Persequímini, et persequámur eum : ab ómnibus viris qui erant pacífici mei, et custodientes latus meum : si quo modo decipiátur, et prævaleámus adversùs eum, et consequámur ultiónem ex eo. Dóminus autem mecum est quasi bellátor fortis.

Hymn., Dùm, Christe. 261.

℣. Intende ánimæ meæ, et líbera eam : ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Dixit Jesus : Ego non quæro glóriam meam : est qui quærat, et júdicet. *Joan.* 8.

ORATIO.

DEUS, qui Unigéniti tui Passióne antíqui hostis contrivisti supérbiam : da pópulo tuo et quæ ipse pértulit dignè recólere, et adversa ómnia æquanímiter toleráre ; Per eumdem.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Amen, amen.

In ℟. *br.* ℣. Qui Passus. *Sine* Glória Patri.

CANON.

Ex Concílio Tride
1551. *Sess.* 14. *de*
c. 8.

MAGNOPERE à pec
vocant, et quasi fræ
dam coërcent satis
pœnæ, cautióresqu
gilantióres in futúri
nitentes efficiunt :
tur quoque peccató
líquiis, et vitiósos
malè vivendo com
contráriis virtútum
bus tollunt. Dùm s
endo pátimur pro p
Christo Jesu, qui p
cátis nostris satisfé
quo omnis nostra s
tia est, conformes ef
certíssimam quoque
rham habentes quòd
pátimur, et conglo
mur. Neque verò it
est satisfáctio hæc q
peccátis nostris exs
ut non sit per Chris
sum, in quo merén
quo satisfácimus, f
fructus dignos pœni
qui ex illo vim hab
illo offeruntur Patr
illum acceptantur
Hábeant autem p
lis Sacerdótes ut s
quam impónunt,
tantùm ad novæ vit
diam et infirmitátis
mentum, sed étiam
teritórum peccatóri
dictam et castigatió

RTIAM.
Dixérunt.
um. *Rom.* 15.
ue vestrûm
pláceat in bo-
catiónem. Ete-
non sibi plá-
t scriptum est:
improperánti-
idérunt super

rge, Deus, * Jú-
tuam. Exurge.
to * impropre-
um ; * Júdica.
Glória. *sed re-*
xurge *Ps.* 73.
ravérunt inimí-
ne, ℟. Expro-
ommutatiónem
Ps. 88.
EXTAM.
Si ego.
lum. *Hebr.* 5.
n diébus carnis
supplicatiónes-
qui possit illum
e à morte, cum
do et lácrymis
audítus est pro
iâ.
is meus, éripe
nu peccatóris.
le manu contra
s, * et iníqui.
℟. Deus. *Ps.* 70.
a fáciem tuam
n tuum : ℟. Dó-
onfundar, quó-
vi te. *Ps.* 30.
NONAM.
Abraham.

Capitulum. *Hebr.* 11.

Fide óbtulit Abraham Isaac, cùm tentarétur : et unigénitum offerébat, qui suscéperat repromissiónes; ad quem dictum est : Quia in Isaac vocábitur tibi semen; árbitrans quia et à mórtuis suscitáre potens est Deus : undè eum et in parábolam accépit.

℟. *br.* Quis dabit ex Sion salutáre Israel ? * Exultábit Jacob. Quis. ℣. Cùm avérterit Deus * captivitátem plebis suæ, * Exultábit. Quis. *Ps.* 52.

℣. Congregáte Dómino sanctos ejus, ℟. Qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia. *Ps.* 49.

AD II. VESPERAS.

Ant. Dixit Jesus: Ego non 8. *G.* quæro glóriam meam : est qui quærat, et júdicet. *Joan.* 8.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis : Si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in ætérnum. *Joan.* 8.

Ant. 6. F. Dixérunt Judæi : Nunquid tu major es patre nostro Abraham, qui mórtuus est ? et Prophétæ mórtui sunt. Quem teipsum facis ? *Joan.* 8.

Ant. 4. E. Si ego glorífico meipsum, glória mea nihil est : est Pater meus qui gloríficat me; et non cognovístis eum. *Joan.* 8.

Ant. 2. D. Abraham pater vester exultávit ut vidéret diem meum : vidit, et gavísus est. *Joan.* 8.

CAPITULUM. *Deut.* 9.

DOMINE Deus, ne disperdas pópulum tuum, et hæreditátem tuam quam redemisti in magnitúdine tuâ, quos eduxisti de Ægypto in manu forti. Recordáre servórum tuórum Abraham, Isaac et Jacob : ne aspícias durítiam pópuli hujus.

Hymnus, Vexilla. 263.

℣. Deus rex noster ante sécula : ℟. Operátus est salútem in médio terræ. *Ps.* 73.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Amen, amen dico vobis : Antequàm Abraham fieret, ego sum. *Joan.* 8.

Oratio ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM,

ut suprà, 150, *servato ritu Temporis Passionis, et omissis precibus.*

IN FERIIS PASSIONIS

usquè ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum qui passus est pro nobis, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 2.

Ps. Veníte. *sine* Glória Patri. *in cujus loco repetitur Invitatorium.*

HYMNUS. C.

OPPROBRIIS, Jesu, satur,
Ligni fatiscens póndere,
Ferále, verus Isaac,
Mactandus ascendis jugum.

CLAVIS statim tra
Fixus manus, fixus
Sublíme terris ómı
Attólleris spectácul

IN nos ô æterni
Incomprehensa cár
Insons cruentæ Fili
Pro sóntibus morti

ILLO laväri sángı
Opórtuit mundi sc
Talem sevéra Núm
Poscébat ira víctim

CRUX débitæ nos
Damnatiónis éximi
Et pacis æterno lig
Terras polumque f

QUI Fílium tradi
Natoque sit laus ví
Par sit tibi laus, q
Succendis aram, S
Amen.

Psalmi secundùm
sub Antiph. sequent

Ant. 3. c. Conve
Dómine, adversùs
púerum tuum Jesu
unxisti. *Act.* 4.

Ant. 7. c. Dixéru
riátur patrem se ha
um ; videámus erg
mónes illíus veri sin

Ant. 8. c. Morte
mâ condemnémus
enim est verus Fi
liberábit eum. *Sap.*

℣. Líbera me
quéntibus me, ℟.
fortáti sunt super
141.

Lectiones et ℟℟
quâlibet Feriâ.

℣. *Sacerd.* Laud

ım, ℟. Et ab inimí-
salvus ero. *Ps.* 17.
) LAUDES.
ıi de Psalterio.
εus salvátor meus,
de iniquitáte libe-
; quia circumdedé-
contritiónes mor-
;. 22.
. D. Dómine, re-
meî, et tuére me
. persequuntur me.
ı.
a. Vidísti, Dómi-
ıitátem illórum ad-
ıe : júdica judíci-
ı. *Thren.* 3.
F. Christus.
ɴᴛɪᴄᴜᴍ. *Is.* 53.
ístiâ et de judício
est : * generatió-
quis enarrábit?
bscissus est de ter-
tium : * propter
ıpuli mei percussi

ıit ímpios pro se-
:t dívitem pro mor-
eò quòd iniquitá-
:écerit, neque do-
in ore ejus.
minus vóluit con-
n * in infirmitáte.
úerit pro peccáto
ıuam, vidébit se-
ævum, * et volun-
ıni in manu ejus

ı quòd laborávit
:s, * vidébit et sa-

ıtiâ suâ justificábit
ipse justus servus meus mul-
tos, * et iniquitátes eórum
ipse portábit.

Ideò dispértiam ei plúri-
mos : * et fórtium dívidet
spólia.

Pro eo quòd trádidit in
mortem ánimam suam; * et
cum sceleràtis reputátus est :

Et ipse peccáta multórum
tulit, * et pro transgressó-
ribus rogávit.

Ant. Christus dilexit nos,
et trádidit semetipsum pro
nobis, oblatiónem et hós-
tiam Deo. *Ephes.* 5.

Ant. 7. d. Omnes inimíci
mei audiérunt malum me-
um ; lætáti sunt, quóniam
tu fecisti. *Thren.* 1.

Capitulum. 1. *Petr.* 2.

Christus passus est pro no-
bis, vobis relinquens exem-
plum, ut sequámini vesti-
gia ejus. Qui peccátum non
fecit, nec inventus est dolus
in ore ejus : qui cùm male-
dicerétur, non maledicébat:
cùm paterétur non commi-
nabátur; tradébat autem ju-
dicanti se injustè.

Hymnus. C.

Dum, Christe, confixus
cruci
Agis suprémos spíritus,
Fas nos salúbri fígere
Intenta ligno lúmina.

Anguis venéno pérfidi
Inflicta nobis vúlnera,
Pendentis è celsâ trabe
Sanábit aspectus Dei.

Hic nos olympo párturis;

Hic mártyres formas tuos;
Hic último sanctam fidem
Fundas amóris pignore.

Hinc cuncta terrárum, suo
Regnátor ut sedens throno,
Utrinquè protensæ manûs
Virtúte divínâ trahis.

Nos ergò cœlestis thronum
Sinas adíre grátiæ,
Pedemque complexos crucis
Tuo rigári sánguine.

O spes salútis ómnium,
Crux, vera mundi glória,
Infixa semper hæreas
Imisque regnes córdibus.

Qui Filium tradit, Patri,
Natoque sit laus víctimæ:
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Intende ánimæ meæ, et líbera eam; ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

Ad Benedictus *Antiph. ut in quâlibet Feriâ.*

Deindè dicuntur Preces, flexis genibus, ut suprà in Feriis Quadrag. 142.

Oratio ut in quâlibet Fer. post Antiph. ad Benedictus.

Ab hâc die non fiunt Suffragia in Laudibus, nec etiam in Vesperis.

AD HORAS, Dox. Qui Filium tradit.

AD PRIMAM.

Hymnus, Jàm lucis. 143.

Psalmi de Feriâ; et sic ad alias Horas.

Ant. 1. a. Deus meus, de iniquitát bis me; quia circ runt me contritión tis. 2. *Reg.* 22.

In ℟. *br.* ℣. Qu es. * *Non dicitur* Gló *repetitur* Christe.

Cetera ut in Fer drag., suprà, 144.

AD TERTIA

Hymnus, O fons.

Ant. 2. D. Dómi cordáre meî, et t ab his qui persequu *Jerem.* 15.

Capitulum. *Jer*

Foderunt fóvean perent me, et láqu condérunt pédibus autem, Dómine, sc consílium eórum a me in mortem.

℟. *br.* Custódi me ne, * De manu pe Custódi. ℣. Et ab bus iníquis * éripe *Non dicitur* Glória. *titur* ℟. Custódi. *Ps*

℣. Custódi me quem statuérunt mi à scándalis operánt quitátem. *Ps.* 140.

Preces, flexis ge suprà in Feriis Qua mæ, 148.

AD SEXTA

Hymnus, Nunc s

Ant. 4. a. Vidisti ne, iniquitátem illí versùm me: júdica meum. *Thren.* 3.

.um. *Thren.* 3.
íbia insurgén-
:t meditatiónes
rsùm me totâ
em eórum, et
em eórum vide;
lmus eórum.
:opter inimícos
e me, Dómine.
Tu scis impro-
ım, * et confu-
n, * Eripe. Prop-

die verba mea
ır : ℟. Adversùm
cogitatiónes eó-
um. *Ps.* 55.
lexis genibus.

NONAM.

, Prono. 149.
l. Omnes inimíci
unt malum me-
sunt, quóniam
Thren. 1.
ılum. *Jerem.* 18.
, Dómine, ad
li vocem adver-
ıeórum. Nunquid
o bono malum,
unt fóveam áni-

ncipes * Persecú-
gratis. Príncipes.
rbis tuis * formi-
eum. * Persecúti.
s. *Ps.* 118.
retríbuunt mala
detrahébant mi-
óniam sequébar
Ps. 37.
flexis genibus.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio.

Ant. Propter scelus pópu-
4. E. li mei percussi eum: et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. *Is.* 53.

Ant. 1. D. Verè languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit *Is.* 53.

Ant. 7. d. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, et livóre ejus sanáti sumus. *Is.* 53.

Ant. 8. G. Eum qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit Deus, ut nos efficerémur justítia Dei in ipso. 2. *Cor.* 5.

Ant. 6. F. Commendat caritátem suam Deus in nobis; quóniam justificáti in sánguine Christi, salvi érimus ab irâ per ipsum. *Rom.* 4.

Capitulum. *Jerem.* 18.

Recordare, Dómine, quòd stéterim in conspectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

Hymnus. *Fortunat.*

Vexilla Regis pródeunt,
Fulget crucis mystérium,
Quo carne carnis cónditor,
Suspensus est patíbulo.

Quo vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit undâ et sánguine.

Impleta sunt quæ cóncinit
David fidélis cármine,

Dicens : In natiónibus
Regnávit à ligno Deus.
Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta regis púrpurâ,
Electa digno stípite,
Tàm sancta membra tángere.
Beata cujus bráchiis
Secli pependit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædamque tulit tártari.
O crux, ave, spes única;
Hoc passiónis témpore,
Auge piis justítiam,
Reisque dona véniam.
Te, summa Deus Trínitas,
Collaudet omnis spíritus :
Quos per Crucis mystérium
Salvas, rege per sécula.
Amen.

℣. Captábunt in ánimam Justi : ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Ad Magníficat. *Antiph. ut in quâlibet Feriâ.*

Deindè dicuntur Preces, flexis genibus, ut in Feriis Quadragesimæ.

Oratio ut in quâlibet Feriâ, post Ant. Ad Magníficat.

COMPLETORIUM,

ut suprà, 150, *servato ritu Passion. Preces flexis gen.*

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De Jeremiâ Prophétâ.

Cap. 2.

Et nunc quid tibi vis in viâ Ægypti, ut bibas aquam túrbidam ? et quid tibi cum viâ Assyriórum, ut bibas a-
quam flúminis ? A
malítia tua, et av
increpábit te. Scito
quia malum et am
reliquisse te Dómir
um tuum, et non e
rem meî apud te, c
minus Deus exercí
século confregisti ju
um, rupisti vincu
et dixisti : Non sér
omni enim colle su
sub omni ligno fro
prosternebáris mér
go autem plantávi te
electam, omne se
rum : quómodò er
versa es mihi in p
vinea aliéna ? Si la
nitro, et multiplicá
bi herbam borith, i
es in iniquitáte tu
me. Jerúsalem.

℟. Dixit Dóminus

Lectio ij.

Verterunt ad me
et non fáciem, et in
re afflictiónis suæ
Surge, et líbera r
sunt dii tui, quos f
bi ? Surgant, et lib
in témpore afflictió
secundùm númerur
civitátum tuárum
tui, Juda. * Quid v
cum judício conte
omnes dereliquistis
cit Dóminus. Frus
cussi fílios vestros,
nam non recepéru
vorávit gládius ves
phétas vestros ; q

nerátio vestra. Vi-
m Dómini : Nun-
do factus sum Is-
terra serótina ?
ò dixit pópulus
éssimus, non ve-
rà ad te ? Nun-
scétur virgo or-
i, aut sponsa fás-
ílis suæ ? Pópulus
oblítus est meî
númeris. Jerúsa-

ent. 253.
ectio iij.
ncti Evangélii se-
um Joannem.
Cap. 7.
mpore ; Misérunt
et Pharisæi minis-
pprehénderent Je-
éliqua.
sancti Augustini
Episcopi.
oan. Tract. 31.
s illi, audítâ mul-
ide, et eo múrmu-
ristus glorificabá-
runt ministros ut
derent eum. Quem
derent ? Adhuc no-
uia ergò non pó-
prehéndere nolen-
i sunt ut audírent
. Quid docentem ?
ò Jesus : Adhuc
tempus vobiscum
d modò vultis fá-
úri estis ; sed non
ia modò nolo. Qua-
modò nolo ? Quia
dicum tempus vo-

verna.

biscum sum ; et tunc vado ad eum qui me misit. Implére débeo dispensatiónem meam, et sic perveníre ad passiónem meam. Quærétis me et non inveniétis ; et ubi sum ego, vos non potestis veníre. Hic jàm resurrectiónem suam prædixit ; noluérunt enim agnóscere præsentem, et pósteà quæsiérunt, cùm vidérunt in eum multitúdinem jàm credentem.

℟. Adhuc módicum tempus vobiscum sum ; et vado ad eum qui me misit. * Quærétis me, et non inveniétis : et ubì ego sum, vos non potestis veníre. ℣. Quia despexistis omne consílium meum, et increpatiónes meas neglexistis : ego quoque subsannábo. * Quærétis. *Joan.* 7. *Prov.* 1.

Ad Benedictus. *Ant* 8. *G.* Si quis sitit, véniat ad me, et bibat. *Joan.* 7.

Oratio.

Implorámus in jejúnio, Dómine, misericórdiam tuam ; ut te, qui fons es misericórdiæ, toto desidério sitientes, caritátis tuæ abundántiâ repleámur ; Per.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi.
An. 816. *Can.* 37.

Poenitentium causæ pensandæ sunt ; et tunc ligandi atque solvendi potestas exercenda. Videndum est quæ *culpa* præcésserit, aut quæ

sit pœniténtia secúta post culpam; ut quos omnipotens Deus per compunctiónis grátiam vísitat, illos Pastóris senténtia absolvat; tunc enim vera est absolútio præsidentis, cùm interni arbítrium séquitur júdicis.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Qui credit in me, sicut dicit Scriptúra, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. *Joan.* 7.

ORATIO.

EFFUNDE super nos, Dómine, salúbres aquas grátiæ tuæ; ut per fidem et bona ópera, Passiónis tuæ múnera consequámur; Qui vivis.

FERIA TERTIA.

LECTIO j.

De Jeremiâ Prophétâ.

Cap. 3.

VULGO dícitur: Si dimíserit vir uxórem suam, et recédens ab eo, dúxerit virum álterum, nunquid revertétur ad eam ultrà? nunquid non pollúta et contamináta erit múlier illa? Tu autem fornicáta es cum amatóribus multis: tamen revértere ad me, dicit Dóminus, et ego suscípiam te. Leva óculos tuos in diréctum, et vide ubi non prostráta sis: in viis sedébas, expectans eos quasi latro in solitúdine; et polluisti terram in fornicatiónibus tuis, et in malítiis tuis. Quamobrem prohíbitæ sunt stillæ pluviárum, et serótinus i
non fuit: frons mulier
retrícis facta est tibi
luisti erubéscere. Erg
tem ámodò voca me:
meus, dux virginitáti
tu es. Jerúsalem.

℟. Réspice inimícos

LECTIO ij.

ET dixit Dóminus ad
diébus Josíæ regis:
quid vidisti quæ féc
versátrix Israel? Abiit
met super omnem m
excelsum, et sub om
no frondóso; et for
est ibi. Et dixi, cùm
set hæc ómnia: Ad 1
vértere; et non est re
Et vidit prævaricátrix
ejus Juda, quia pro e
mœcháta esset aversát
rael, dimisissem eam,
dissem ei libellum re
et non tímuit prævar
Juda soror ejus; sed
et fornicáta est étiar
Et facilitáte fornic
suæ contamināvit te
et mœcháta est cum
et ligno. Et in ómni
non est reversa ad n
varicátrix soror eju
in toto corde suo,
mendácio, ait Dómin
dixit Dóminus ad m
tificávit ánimam suar
sátrix Israel, compa
prævaricatrícis Judæ
et clama sermónes is
tra aquilónem, et di
vértere, aversátrix

et non aver-
eam à vobis;
go sum, dicit
non irascar in
rúsalem.
us. 254.
ro iij.
Evangélii se-
Joannem.
. 7.
ore; Ambulá-
alilæam: non
: in Judæam
nia quærébant
nterfícere. Et

cti Augustíni
copi.
℣. 28. *n.* 1,
, 11.
nens Deus, ac-
em, qui fecit
ando ergò lá-
, non poténti-
putandus est,
um infirmitáti
iisse. Ille enim
t, detentus est;
t, occísus est.
futúra erant
, id est, fidéles
habérent illam
uam habébat
ster; quòd la-
e, tanquàm ne
ccultábat, hoc
úra esse mem-
quibus útiquè
ipse erat. Non
us odisse vos.
: ? nisi : Non
us odisse ama-

tóres suos, falsos testes. Bona enim dícitis quæ mala sunt, et mala quæ bona sunt. Me autem odit, quia ego testimónium perhíbeo de illo, quia ópera ejus mala sunt. Judæi ergò quærébant eum in die festo: et murmur multum de eo erat in turbâ. Undè murmur? De contentióne. Quæ fuit conténtio? Quidam enim dicébant: Quia bonus est; álii autem: Non, sed sedúcit turbas. De ómnibus servis ejus intelligendum: hoc dícitur modò. Quicunque enim eminúerit in áliquâ grátiâ spirituáli, profectò álii dicunt: Bonus est; álii: Non, sed sedúcit turbas. Quod dictum est ergò de Dómino, valet ad consolatiónem, de quocunque hoc dictum fúerit Christiáno.

℟. Non potest mundus odisse vos; me autem odit, * Quia ego testimónium perhíbeo de illo, quòd ópera ejus mala sunt. ℣. Os peccatóris super me apertum est. * Quia. *Joan.* 7. *Ps.* 108.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Ascéndite ad diem festum hunc; ego autem non ascendo, quia meum tempus nondùm implétum est. *Joan.* 7.

ORATIO.

FAC nos, Dómine, piis desidériis redemptiónis nostræ prósequi solémnia; ut mystériis tuis intendentes, ea-

dem cum fructu celebrémus; Qui vivis.

CANON.

Ex Régulis sacramentálibus sancti Cároli de Pœniténtiâ, promulgátis Parísiis auctoritáte Cleri Gallicáni. 1658.

In pœniténtiâ imponendâ adhibébit Confessárius et prudéntiam et pietátem et justítiam: habébit ratiónem statûs, conditiónis, sexûs et ætátis. Vidébit ne ei qui in aliénâ potestáte est, eam pœniténtiam injungat, quâ vel præjudícium afferátur illíus juri qui pœnitentem in potestáte hábeat; neve eam quâ vel occásio detur spirituális ruínæ, vel pœnitentis altériusve peccátum détegi, vel áliquod scándalum suboríri, vel ipse pœnitens nímiùm deterréri, remissusve et tépidus reddi possit. Quamobrem talem impónet, qualem ab eo præstári posse júdicet. Considerábit autem ánimum mentemque pœnitentis, ac fletum, gémitum et lácrymas íntimi dolóris índices. Vidébit ne pro peccátis grávibus levíssimas pœniténtias impónat: id quod et Confessóribus et pœniténtibus periculósum est.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. ç. Quidam dicébant: Quia bonus est; álii autem dicébant: Non, sed sedúcit turbas. Nemo tamen p[...] quebátur de illo pr[...] tum Judæórum. *Jo*[...]

Oratio.

Protege, Dómine [...] lum tuum; ut supe[...] jus mundi tentatió[...] solum Deum, et [...] corde et líberâ voc[...] confiteátur; Per.

FERIA QUAR[...]

Lectio j.

De Jeremíâ Prop[...]

Cap. 5.

Circuite vias Je[...] et aspícite; et con[...] et quærite in pláte[...] an inveniátis virum[...] tem judícium, et [...] tem fidem; et prop[...] ei. Quòd si étiam, V[...] minus, díxerint; et [...] sò jurábunt. Dómi[...] tui respíciunt fide[...] cussisti eos, et no[...] runt: attrivisti eos [...] nuérunt accípere [...] nam: induravéru[...] suas supra petram [...] luérunt reverti. * [...] tem dixi: Fórsitan [...] sunt et stulti, igno[...] am Dómini, judí[...] sui. Ibo ígitur ad [...] tes, et loquar eis: [...] cognovérunt viam [...] judícium Dei sui [...] magis hi simul co[...] jugum, rupérunt [...] Jerúsalem.

℟. Dixit. 252.

ectio ij.
o propítius tibi
? Fílii tui dere-
ne, et jurant in
n sunt dii. Satu-
et mœcháti sunt,
meretrícis luxu-
Equi amatóres,
ii facti sunt : u-
e ad uxórem pró-
aniébat. Nunquid
non visitábo, di-
us, et in gente
ulciscétur ánima
ndite muros ejus,
e; consummatió-
n nolíte fácere :
opágines ejus,
unt Dómini. Præ-
e enim prævari-
me domus Israel,
Juda, ait Dómi-
érunt Dóminum,
t : Non est ipse :
iet super nos ma-
um et famem non
. Prophétæ fué-
entum locúti, et
n non fuit eis : hæc
ient illis. Jerúsa-

ent. 253.

ectio iij.
cti Evangélii se-
um Joannem.
Cap. 10.
npore; Facta sunt
n Jerosólymis; et
t. Et ambulábat
mplo, in pórticu
. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi.
In Joan. Tract. 48. *n.* 2, 4, 5.

Encænia festívitas erat dedicatiónis templi. Illum enim diem, quo templum dedicátum est, Judæi solémniter celebrábant. Dicébant ei : Quousquè ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palàm. Respondit eis Jesus : Loquor vobis, et non créditis : ópera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me; sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis. Didicistis quæ sint oves, estóte oves. Oves credendo sunt, oves pastórem sequendo sunt, oves redemptórem non contemnendo sunt, oves per óstium intrando sunt, oves exeundo et páscua inveniendo sunt, oves vitâ ætérnâ perfruendo sunt. Oves meæ vocem meam áudiunt, et cognosco eas, et sequuntur me. Et ego vitam ætérnam do eis. Eccè sunt páscua. Si recólitis, supériùs díxerat : Et ingrediétur, et egrediétur, et páscua invéniet. Ingressi sumus credendo, egrédimur moriendo. Sed quómodò per óstium fídei ingressi sumus, sic fidéles de córpore exeámus : sic enim per ipsum óstium egrédimur, ut páscua invenire

possímus. Bona páscua, vita ætcrna dícitur : ibi nulla herba arescit, totum viret, totum viget. Tu autem.

℟. Opera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me; * Sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis. ℣. Usquequò détrahet mihi pópulus iste? Quousquè non credent mihi in ómnibus signis quæ feci coram eis? * Sed. *Joan.* 10. *Num.* 14.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. d. Oves meæ vocem meam áudiunt : et ego vitam æternam do eis; et non peribunt in æternum. *Joan.* 10.

Oratio.

Libera, quæsumus, Dómine, à peccátis et hóstibus pópulum tibi supplicantem; ut sanctâ vivens conversatióne non péreat, et grátiæ tuæ præsídio semper muniátur; Per.

CANON.

Ex Concílio œcuménico Lateranensi quarto.

An. 1215. *tit.* 21.

Caveat omnínò Sacerdos ne verbo, signo, vel quovis álio modo prodat aliquátenùs peccatórem; sed si prudentióri consílio indiguérit, illud absque expressióne persónæ cautè requírat: quóniam qui peccátum in pœnitentiáli judício sibi detectum præsúmpserit reveláre, non solùm à sacerdo-

táli offício depone
cérnimus; verùm
agendam perpétua
téntiam in arctum
rium detrudendum

Ad Magníficat.
Si mihi non vultis
opéribus crédite; u
cátis et credátis q
in me est, et ego
Joan. 10.

Oratio.

Fac nos, Dómine
bus istis misericór
am abundántiùs pe
quibus redemptióni
múnera pléniùs, te
te, cognóvimus; P
num nostrum Jesu
tum Fílium tuum,
cum vivit et regna
táte Spíritûs Sanct

FERIA QUIN

Lectio j.

De Jeremíâ Pro

Cap.

Erudire, Jerúsa
fortè recédat ánin
te; ne fortè pona
sertam, terram in
lem. Hæc dicit D
xercítuum : Usquè
mum cólligent qua
relíquias Israel :
manum tuam, qu
miátor ad cartallu
quar? et quem co
ut áudiat? Eccè in
sæ aures eórum,
non possunt: ecc
Dómini factum est
próbrium, et non

cò furóre Dómi-
um, laborávi sús-
unde super pár-
s, et super consí-
ium simul; vir e-
nuliere capiétur,
ı pleno diérum.
ınt domus córum
, agri et uxóres
ıia extendam ma-
ı super habitantes
rúsalem.
ice. 254.
Lectio ij.
: quippè usquè ad
mnes avarítiæ stu-
prophétâ usquè
tem cuncti fáciunt
curábant contri-
æ pópuli mei cum
, dicentes : Pax,
on erat pax. Con-
quia abominatió-
runt : quin pótiùs
e non sunt confú-
éscere nesciérunt.
em cadent inter
n témpore visita-
e córruent, dicit
* Hæc dicit Dómi-
: super vias, et vi-
nterrogáte de sé-
quis, quæ sit via
mbuláte in eâ; et
refrigérium ani-
tris. Et dixérunt :
ılábimus. Et cons-
vos speculatóres :
em tubæ. Et dixé-
. audiémus. Jerú-

, meus. 254.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 7.

In illo témpore; Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi, discúbuit. Et eccè múlier quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quòd accubuisset in domo Pharisæi, áttulit alabastrum unguenti. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 33.

Liquet, fratres, quòd illícitis áctibus priùs múlier intenta, unguentum sibi pro odóre suæ carnis adhíbuit. Quod ergò sibi túrpiter exhibúerat, hoc jàm Deo laudabíliter offerébat. Oculis terréna concupíerat; sed hos jàm per pœniténtiam cónterens flebat. Capillos ad compositiónem vultûs exhibúerat; sed jàm capillis lácrymas tergébat. Ore superba díxerat; sed pedes Dómini ósculans, hoc in Redemptóris sui vestígia figébat. Quot ergò in se hábuit oblectamenta, tot de se invénit holocausta. Convertit ad virtútum númerum, númerum críminum; ut totum servíret Deo in pœniténtiâ, quidquid ex se Deum contémpserat in culpâ.

℟. Múlier quæ erat in ci-

vitáte peccátrix, áttulit alabastrum unguenti: et * Stans retrò secus pedes Jesu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus: et capillis suis tergébat: osculabátur pedes ejus, et unguento ungébat. ℣. Nonne lácrymæ ascenduntusquè ad cœlum? non discédet donec Altíssimus aspíciat: * Stans. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Remittuntur ei peccáta multa, quóniam diléxit multùm. *Luc.* 7.

ORATIO.

Deus qui multùm diligéntibus, multa peccáta remíttis: infunde córdibus nostris tui amóris affectum, ut ab ómnibus peccátis nostris tuâ misericórdiâ liberémur; Per Dóminum.

CANON.

Ex antíquis Statútis Diœcésis Constantiensis.

An. incert. ante 1294.

Ad audiendam confessiónem, eminentem sibi locum éligant Sacerdótes, ut commúniter vidéri possint; et in locis ábditis extra Ecclésiam nullus recípiat confessiónem, nisi in necessitáte. In confessióne hábeat Sacerdos vultum húmilem, et óculos in terram, ne indiscrétè et frequéntiùs fáciem respíciat confiténtis, et máximè mulíeris; et patienter voluntátem ejus inquírat.

VESPERÆ de sequenti.

FERIA SEX[T]

Fit Officiu[m]

DE COMPASSIONE

Duplex-maj[us]

Psalmi de Feriâ

Officio.

IN I. VESPE[RIS]

Ant. Filia pópu[li]
2. D. luctum
fac tibi planctum
Jerem. 6.

Ant. 3. a. Lácry[mæ]
in maxillis ejus: n[on]
consolétur eam ex
caris ejus. *Thren.* 1

Ant. 8. c. Tórc[ular]
cávit Dóminus vir[gini]
Juda, quóniam inv[aluit ini]
micus. *Thren.* 1.

Ant. 6. C. Filia [...]
pressa est amarit[udine]
egressus est omnis [...]
jus. *Thren.* 1.

Ant. 4. f. Ipsa
conversa est retror[sum]
pósita est vehemen[ter]
habens consolatóre[m]
1.

CAPITULUM. [...]

Ne vocétis me, N[oemi]
est pulchram) sed v[ocate]
Mara, (id est amár[am])
amaritúdine valdè
me Omnípotens.

℟. Filia Jerúsal[em]
quid rex non est [...]
comprehendit te d[olor sicut]
parturientem? * D[olore]
tage quasi partúri[ens]
liberáberis; rédim[et te Do]
minus. ℣. Nonne
pati Christum, et i[ta]

suam ? * Dole.
Luc. 24.
Hymnus.
Vabr. Ep.
git aram sánguine
tis hóstia,
olóris æmulum
tus ímmolat.
cruentum Filii
rónat vérticem :
lem figitur
cruci, Christo pa-

onis mútuæ,
ría, cónscii!
obis vúlnera
ndem párcite.
ros dolétis, noster

rorque críminum :
elus faténtibus
olóris réddite.
tus es de Vírgine,
sit glória,
e, cumque Spíritu,
erna sécula. Amen.
na mea turbáta est
Sed tu, Dómine,
? *Ps.* 6.
gníficat. *Ant.* 5. C.
parábo te, filia Je-
cui exæquábo te,
a Sion ? Magna est
ut mare contrítio
s medébitur tuî ?

, Da, quæsumus.
d *Laudes.*
mmem. *Feriæ.*
ides tua te salvam
le in pace. *Luc.* 7.
tábunt in ánimam
justi, ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Oratio.

Adesto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus, et quibus fidúciam sperandæ salútis indulges, consuétæ misericórdiæ tribue benignus effectum; Per.

Completorium, *ut suprà*, 150, *servato ritu Passionis, et omissis Precibus. Hymn.* Virgineis titulis. *ut in Communi Temp. Pasch.* 363.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum crucifixum super quem planxit Mater quasi super unigénitum, * Veníte, adorémus. *Zach.* 12.

Ps. 94. Veníte. *sine* Glória. *sed dicto* ℣. Quadraginta. *dicitur* * Veníte, adorémus. *Deindè repetitur Invit.*

Hymnus, Dùm spargit. *ut suprà in I. Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Ego plorans, et óculus meus dedúcens aquas, quia longè factus est à me consolátor. *Thren.* 1.

Ant. 6. *C.* Dolor meus super dolórem, in me cor meum mœrens. *Jerem.* 8.

Ant. 7. ç. Vocem meam audisti, Dómine; ne avertas aurem tuam à singultu meo, et clamóribus. *Thren.* 3.

℣. Ad te clamávi dùm anxiarétur cor meum; ℟. Quia factus es spes mea, Deus. *Ps.* 60.

Lectio j.

De Jeremiâ Prophétâ.

Cap. 8.

Quomodo dícitis: Sapientes nos sumus, et lex Dómini nobiscum est? Verè mendácium operátus est stylus mendax scribárum. Confúsi sunt sapientes, pertérriti et capti sunt; verbum enim Dómini projecérunt, et sapiéntia nulla est in eis. Proptéreà dabo mulíeres eórum éxteris, agros eórum hærédibus; quia à mínimo usquè ad máximum omnes avarítiam sequuntur: à Prophétâ usquè ad Sacerdótem cuncti fáciunt mendácium. Et sanábant contritiónem fíliæ pópuli mei ad ignomíniam, dicentes: Pax, pax; cùm non esset pax. Confúsi sunt, quia abominatiónem fecérunt: quinímò confusióne non sunt confúsi, et erubéscere nesciérunt; idcircò cadent inter corruentes, in témpore visitatiónis suæ córruent, dicit Dóminus. Jerúsalem.

℟. Erit in die illâ, dicit Dóminus, convertam ómnia cántica vestra in planctum, et * Ponam diem eam quasì luctum unigéniti, et novíssima ejus quasì diem amárum. ℣. Fílius hóminis tradendus est in manus hóminum; et occídent eum: * Ponam. *Amos*. 8. *Matth*. 17.

Lectio ij

A Dan audítus est equórum ejus; à v nítuum pugnatóri commóta est omn et venérunt, et d runt terram et pleni ejus, urbem et ha ejus. Quia eccè ego vobis serpentes régi bus non est incan mordébunt vos, ai nus. Dolor meus su lórem, in me co mœrens. Eccè vox fíliæ pópuli mei de t ginquâ: Nunquid l non est in Sion? aut non est in eâ? Qu me ad iracúndiam vérunt in sculptilib et in vanitátibus Tránsiit messis, fini tas, et nos salváti mus. Super contriti pópuli mei contritu contristátus; stupor me. Nunquìd resína in Gálaad? aut méd est ibi? Quarè ig est obducta cicátrix puli mei? Jerúsaler

℟. Multiplicátæ s hi víduæ Jerúsalem xi eis super matrem centis vastatórem et resíduos in gládi ℣. Eccè vénient di bus dicent: Beátæ et ventres qui no runt, et úbera quæ tavérunt: * Induxi *Luc*. 23.

iij. *Cap.* 9.
ominus exerci-
srael: Contem-
ocáte lamenta-
iant; et ad eas
s sunt, míttite,
: festínent, et
er nos lamen-
nt óculi nostri
pálpebræ nos-
quis. Quia vox
audíta est de
odò vastáti su-
si vehementer?
uimus terram,
ecta sunt taber-
a. Audíte ergò,
bum Dómini;
aures vestræ
is ejus: et do-
tras lamentum,
e próximam su-
; quia ascendit
estras nostras,
domos nostras,
árvulos déforis,
pláteis. Jerúsa-

nt óculi mei lá-
noctem et di-
áceant; * Quó-
óne magnâ con-
go fília pópuli
péssimâ vehe-
i in víridi ligno
in árido quid
iam. *Non dicitur*
n. 14. *Luc.* 23.
OCTURNO.
Dóleo super te,
et amábilis. Si-
fílium, ità ego

te diligébam. 2. *Reg.* 1.

Ant. 4. a. Fili mi, fili mi, quis mihi tríbuat ut ego móriar pro te? 2. *Reg.* 18.

Ant. 8. G. Præcipe, Dómine, récipi spíritum meum; éxpedit enim mihi mori magis quàm vívere. *Tob.* 3.

℣. Sitívit ánima mea; quàm multiplíciter tibi caro mea! ℟. Adhæsit ánima mea post te. *Ps.* 62.

LECTIO IV.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

In Sign. magn.

MARTYRIUM Vírginis tàm in Simeónis prophétiâ, quàm in ipsâ Domínicæ passiónis históriâ commendátur. Pósitus est hic, ait sanctus senex de párvulo Jesu, in signum cui contradicétur; et tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Verè tuam, ô beáta mater, ánimam gládius pertransívit; alióquin, nónnisi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem, posteáquàm emísit spíritum tuus ille Jesus, ómnium quidem, sed speciáliter tuus; ipsíus planè non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus, nec mórtuo parcens cui nocére non posset, apéruit latus: sed tuam útiquè ánimam pertransívit. Ipsius nimirùm ánima jàm ibi non erat; sed tua planè indè ne-

quibat avelli. Tuam ergò pertransívit ánimam vis dolóris; ut plusquàm mártyrem non immérito prædicémus, in quâ nimírùm corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis affectus. Tu autem.

℟. Símeon dixit ad Maríam matrem Jesu: Ecce pósitus est hic in signum cui contradicétur; * Et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius, ut revelentur ex multis córdibus cogitatiónes. ℣. Repléberis cálice mœróris et tristítiæ, et bibes illum, et epotábis usquè ad fæces; * Et. *Luc.* 2. *Ezech.* 23.

LECTIO V.

An non tibi plusquàm gládius fuit sermo ille, revérà pertránsiens ánimam, et pertingens usquè ad divisiónem ánimæ et spíritûs: Múlier, eccè filius tuus? O commutatiónem! Joannes tibi pro Jesu tráditur, servus pro dómino, discípulus pro magistro, filius Zebedæi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodò non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio; quandò et nostra, licèt sáxea, licèt férrea péctora, recordátio scindit?

℟. Sequebátur Jesum turba mulíerum quæ plangébant, et lamentabantur eum. Et postquàm venérunt in locum Calváriæ, crucifi-

xérunt eum. * Stab
juxta crucem Jesu
jus. ℣. Sedérunt i
conspersérunt cine
sua, abjecérunt i
cápita sua vírgine
lem. * Stabat. *Luc.* 2
19. *Thren.* 2.

LECTIO V

Non mirémini,
quòd María marty
mâ fuisse dicátur.
qui non memínerit
Paulum inter máxi
um crímina meme
quòd sine affecti
sent. Longè id fuit
viscéribus; longè i
am à sérvulis ejus.
quis dicat: Nunqu
um præscíerat mo
Et indubitanter.
non sperábat con
surrectúrum? Et
Super hæc dóluit
xum? Et vehemen
quin, quisnam tu
aut undè tibi hæc
ut miréris plùs Ma
patientem, quàm
lium patientem?
mori córpore p
cómmori corde n
Fecit illud cáritas
jórem nemo hábu
hoc cáritas, cui
símilis áltera non

℟. Vidit Jesus
discípulum stant
diligébat; * Et
matri suæ: Múlie
lius tuus. ℣. Sup

ilis, bono áni-
propter spem
m habébat, fe-
atióni masculí-
ı ínserens. * Et
dicitur Glória.
Mach. 7.
OCTURNO.
Nemo gáudeat
solátam; ego e-
a sum sola, et
Altíssimum in
Baruch. 4.
. Oculus meus
eò quòd non es-
donec respíceret
óminus de cœ-
.
a. Non repellet
num Dóminus;
écit, et miseré-
ıdùm multitúdi-
ıtiónum suárum.

ıbrá alárum tuá-
bo, ℟. Donec
quitas. *Ps.* 56.
:TIO vij.
:ti Evangélii se-
m Joannem.
Cap. 19.
:mpore; Stabant
:m Jesu mater e-
ır matris ejus Ma-
æ, et María Mag-
réliqua.
sancti Ambrósii
píscopi.
titut. Virg. Cap. 7.
: ora, ímpii; ape-
, pii: audíte quid
oquátur. Testátur de cruce Dóminus Jesus, et paulisper públicam differt salútem, ne matrem inhonóram relinquat. Subscríbitur Joannes in testamento Christi: legátur matri, pudóris defénsio, testimónium integritátis: legátur et discípulo matris custódia, pietátis grátia commendátur. Ex illo suscépit eam discípulus in suá. Non útiquè Christus faciébat divórtium, non María relinquébat virum; sed cum quo Virgo habitáre debébat, quàm cum eo quem fílii hærédem, integritátis sciret esse custódem? Stabat ante crucem mater, et, fugiéntibus viris, intrépida. Vidéte utrùm mutáre pudórem potúerit mater Jesu, quæ ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Fílii vúlnera, per quæ sciébat ómnibus futúram redemptiónem.

℟. Dicit Jesus discípulo quem diligébat: * Eccè mater tua. ℣. Cùm accéperit Deus ánimam meam, honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus: * Eccè. *Joan.* 19. *Tob.* 4.

LECTIO viij.

STABAT non degéneri mater spectáculo quæ non metúeret peremptórem. Pendébat in cruce Fílius, mater se persecutóribus offerébat. Si hoc solùm esset ut ante Fílium prosternerétur, laudandus pietátis affectus,

quòd Fílio superstes esse nolébat. Sin verò, ut cum Fílio morerétur, cum eódem gestiébat resúrgere, non ignára mystérii quòd genuisset resurrectúrum: simul quæ público úsui impendi mortem fílii nóverat, præstolabátur si fortè étiam suâ morte, público múneri áliquid adderétur. Sed Christi pássio adjutório non éguit, sicut ipse Dóminus longè antè prædíxerat: Et respexi, et non erat auxiliator: et attendi, et nemo suscipiébat; et liberábo eos bráchio meo. Quómodò ergò extorquéri pótuit intégritas Maríæ, quæ, fugiéntibus Apóstolis, supplícia non metuébat, sed ipsa se offerébat perículis?

℟. Ex illâ horâ accépit matrem Jesu discípulus in suâ. * Erat ferè hora sexta, et ténebræ factæ sunt in universam terram. ℣. Misi repentè terrórem, dicit Dóminus: infirmáta est quæ péperit: óccidit ei sol, cùm adhuc esset dies. * Erat. *Joan.* 19. *Luc.* 23. *Jerem.* 15.

Lectio ix.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 11.

In illo témpore; Collegérunt Pontífices et Pharisæi concílium, et dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Et *réliqua.*

Homília sancti Au

Epíscopi.

In Joan. Tract.

Dicebant: Quid f
nec tamen dicébant
mus. Plùs enim pér
mines cogitábant q
nocérent, et pér
quàm quómodò sibi
lerent, ne perírent. I
timébant, et quasi c
bant. Dicébant enim
fácimus, quia hic hom
ta signa facit? si dim
eum sic, omnes cre
eum; et vénient Rom
tollent nostrum lo
gentem. Temporália
timuérunt, et vitam
nam non cogitavér
sic utrumque ami
Nam et Románi post
ni passiónem et glori
nem tulérunt eis et lo
gentem, expugna
transferendo; et illud
quitur quod álibì dic
Fílii autem regni h
bunt in ténebras e
res.

℟. Omnis turba
qui simul áderant a
táculum illud, et v
quæ fiébant, perc
péctora sua revertel
stabant autem * Not
mulíeres de longè a
tes. ℣. Plangent eum
tu quasi super unig
et dolébunt super eu
morte primogéniti.
Non *dicitur* Glória P

Omnis turba. *us-*
langent. *Luc.* 23.
Zach. 12.
tur Te Deum.
d. Quándiù po-
ia in ánimâ meâ,
n in corde meo
Ps. 12.
LAUDES.
vos omnes qui
ransítis per viam,
t vidéte si est do-
olor meus. *Thren.*

: Defecérunt præ
culi mei: contur-
víscera mea. *Thr.*

c. Attenuáti sunt
uspicientes in ex-
ómine, vim páti-

D. Nunquìd.
cum. *Thren.* 2.
obtexit calígine
uo Dóminus * Fí-

de cœlo in ter-
ytam Israel;
st recordátus sca-
n suórum * in die

ávit Dóminus,
it, * ómnia speci-

it in furóre suo
Vírginis Juda, *
n terram:
egnum et prínci-
confrégit in irâ
omne cornu Isra-

Avertit retrorsùm déxteram suam * à fácie inimíci:

Et succendit in Jacob quasì ignem flammæ * devorantis in gyro.

Tetendit arcum suum quasi inimícus; * firmávit déxteram suam quasi hostis:

Et occídit omne, quod pulchrum erat visu, * in tabernáculo Fíliæ Sion.

Ant. Nunquìd oblivisci potest múlier infantem suum, ut non misereátur fílio úteri sui? *Is.* 49.

Ant. 4. *D.* Angústia possédit me sicut angústia parturientis: córrui cùm audírem, cùm vidérem: ténebræ stupefecérunt me. *Is.* 21.

Capitulum. *Thren.* 1.

Vide, Dómine, quóniam tríbulor: conturbátus est venter meus, subversum est cor meum in memetipsâ; quóniam amaritúdine plena sum.

Hymnus. *H. Vabr. Ep.*

Illæsa, te, puérpera,
Non fécerat matrem dolor:
Nascente, quem nescíveras
Orbáta sentis Fílio.

Dum te salútat últimùm
Natoque tradit álteri,
Natumque tradit álterum,
In morte Christum párturis.

Non ejulantem cérnimus,
Non ungue vellentem comas;
Silensque plùs novit pati
Virtus dolóre fórtior.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Dùm turbábitur terra, ℟. Deus in médio ejus; non commovébitur. *Ps.* 45.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Fortis est ut mors diléctio. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. *Cantic.* 8.

ORATIO.

Da, quæsumus, Dómine, córdibus nostris íntimum veræ pietátis affectum; ut in tui Fílii passióne sanctíssimæ Matri ejus dignè compatientes, salutáris mystérii fructum percípere mereámur; Per eumdem Dóminum.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Collegérunt Pontífices et Pharisæi concílium adversùs Jesum, et dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? *Joan.* 11.

℣. Intende ánimæ meæ, et líbera eam: ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

ORATIO.

Tuæ nos, Dómine, grátiâ pietátis illustra; ut semper in regendis áctibus et móribus potióra probantes, et quod nocet fúgere, et quod

prodest elígere, te in
te, possímus; Per
num.

AD HORAS.

In fine Hymnorum
Qui natus es de Virgi

AD PRIMAM.

Ant. 5. C. O vos o
In ℟. *br.* ℣. Qui na
de Maríâ Vírgine. *Et*
citur Glória Patri.

CANON.

Ex Concílio Colon
Ann. 1423. *Can.*

Ad glóriam sanct
nis Dei genitrícis, p
catóribus Fílium cru
assíduè deprecantis,
ad honórem illíus a
et dolóris, dùm red
noster, expansis má
arâ crucis, matrem su
nedictam dilectíssim
pulo suo Joanni Eva
commendávit, et pr
ut profanórum Hus
perfídia retundátur
mágines ad laudem
xi, et gloriósæ Vírgi
eátas combúrere mín
midárunt, statúimu
dinámus ut Festum
moratiónis præfátæ
tiæ et dolóris beát
vírginis deinceps
annis, in ómnibus E
secundùm notas ac
am et homíliam d
Festo compósitas,
ter celebrétur.

AD TERTIA

Ant. 1. *f.* Defecé
Ca

ulum. *Job.* 30.
a mea efferbué-
ue ullâ réquie;
unt me dies afflic-
erens incedébam:
ribulatiónem * Et
nvéni. Tribulati-
Circumdedérunt
res mortis; * Et.
℟. Tribulatiónem.

oui qui simul con-
, et non fuit; ℟. Et
arétur, et non in-
68.

SEXTAM.

. Attenuáti sunt.
ulum. *Thren.* 3.
raunt aquæ super
um; dixi: Périi.
omen tuum de la-
mo.
Usquequò, Deus,
rábit inimícus? Us-
℣. Irrítat adversá-
en tuum in finem?
erábit. ℟. Usque-
73.
Impérium tuum
: ℟. Et salvum fac
illæ tuæ. *Ps.* 85.

NONAM.

. *D.* Angústia.
tulum. *Jerem.* 4.
quasi parturientis
ngústias ut puér-
e Fíliæ Sion inter-
expandentisque
s: Væ mihi, quia
ima mea.
Cor meum contur-
: * Derelíquit me
rs verna.

virtus mea. Cor meum.
℣. Lumen oculórum meó-
rum et ipsum non est me-
cum. * Derelíquit. ℟. Cor
meum. *Ps.* 37.

℣. Tribulatiónem meam
ante Dóminum pronúntio,
℟. In deficiendo ex me spíri-
tum meum. *Ps.* 141.

AD II. VESPERAS.

Ant. Fecit Dóminus quæ
1. D. cogitávit, complé-
vit sermónem suum, et non
pepercit; et lætificávit super
te inimícum. *Thren.* 2.

Ant. 2. D. Plausérunt su-
per te mánibus omnes trans-
euntes per viam: sibilavé-
runt, et movérunt caput.
Thren. 2.

Ant. 7. *d.* Consurge, Fília
Sion, effunde sicut aquam
cor tuum ante conspectum
Dómini: leva ad eum ma-
nus tuas. *Thren.* 2.

Ant. 8. c. Persecútus est
te inimícus tuus, sed citò
vidébis perditiónem ipsíus;
et super cervíces ipsíus as-
cendes. *Baruch.* 4.

Ant. 6. F. Nocentes perí-
bunt qui te vexavérunt; et
exultátio multitúdinis erit
in luctum. *Baruch.* 4.

Capitulum. *Jerem.* 15.
Dicit Dóminus: Si non
relíquiæ tuæ in bonum, si
non occurri tibi in témpore
afflictiónis, et in témpore
tribulatiónis adversùs inimí-
cum.

Hymnus, Dùm spargit. *ut in I. Vesperis*, 273.

℣. Quandò consoláberis me, Dómine ? ℟. Quandò fácies de persequéntibus me judícium ? *Ps.* 118.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Animæquior esto, exhortátur enim te, qui te nominávit; et qui gratuláti sunt in tuâ ruínâ, punientur. *Baruch.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Ab illo die cogitavérunt ut interficeren t Jesum. Jesus ergò jàm non in palàm ambulábat apud Judæos, sed ábiit in regiónem juxta desertum cum discípulis suis. *Joan.* 11.

℣. Captábunt in ánimam justi; ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

ORATIO.

ACCURRAT ad te, quæsumus, Dómine, pópulus tuus; et toto tibi corde subjectus, obtíneat ut ab omni perturbatióne remótus, salútis suæ remédia suscipiat, et cum próximis in unitáte persevéret; Per Dóminum.

COMPLETORIUM *ut heri.*

SABBATO

Ante Palmas.

LECTIO j.

De Jeremiâ Prophétâ.

Cap. 9.

LOQUERE: Hæc dicit Dóminus : Et cadet mortici-

num hóminis qu
super fáciem re
quasi fœnum po
metentis; et non e
ligat. Hæc dicit I
Non gloriétur sáp
piéntiâ suâ, et non
fortis in fortitúdi
non gloriétur div
tiis suis; sed in h
tur, qui gloriátur
nosse me, quia eg
minus, qui fácio m
diam, et judícium
tiam in terrâ : hæc
cent mihi, ait Dóm
cè dies véniunt, di
nus, et visitábo s
nem qui circumcís
præpútium, supe
tum, et super Jud
Edom, et super f
mon, et super Mo
per omnes qui att
in comam, habita
serto; quia omnes
bent præpútium,
tem domus Israel
císi sunt corde. Je

℟. Réspice. 254

LECTIO ij. C

NON est símilis tu
ne : magnus es tu,
num nomen tuum
dine. Quis non ti
ô Rex géntium ? ti
nim decus. Inter c
pientes géntium,
versis regnis eórn
est símilis tuî. Pá
pientes et fátui p
tur : doctrína va

st. Argentum
Tharsis affer-
de Ophaz, o-
et manus ærá-
s et púrpura
eórum : opus
ersa hæc. Dó-
Deus verus est:
vens, et Rex
Ab indignatió-
novébitur ter-
stinébunt gen-
iónem ejus. Sic
is: Dii, qui cœ-
non fecérunt,
errâ et de his
o sunt. Jerúsa-

ieus. 254.
io iij.
i Evangélii se-
Joannem.
p. 12.
ore; Cogitavé-
es Sacerdótum
m interfícerent;
ropter illum ab-
dæis, et credé-
m. Et réliqua.
ncti Augustíni
scopi.
n. Tract 5o.
ro resuscitáto,
miráculum Dó-
rat evidéntiâ dif-
antâ manifesta-
rátum, ut non
occultáre quod
vel negáre; quid
vidéte. Cogita-
m Príncipes Sa-
t et Lázarum in-

terfícerent. O stulta cogitátio, et cæca sævítia! Dóminus Christus qui suscitáre pótuit mórtuum, non posset occísum? Quandò Lázaro inferebátis necem, nunquid auferebátis Dómino potestátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus: eccè Dñus utrumque fecit; et Lázarum mórtuum, et seipsum suscitávit occísum.

℟. Adhuc módicum lumen in vobis est. * Ambuláte dùm lucem habétis, ut non vos ténebræ comprehendant. ℣. Date Dómino Deo vestro glóriam, ántequàm contenebrescat: * Ambuláte. *Joan.* 12. *Jerem.* 13.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. f. Venit hora, ut clarificetur Fílius hóminis. *Joan.* 12.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, cleméntiam tuam supplíciter exorámus, ut salutáribus jejúniis castigáti, et bonórum óperum exercitatióne mundáti, ad ventúram festivitátem dignè perveniámus; Per.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1563. *Sess.* 25. *C.* 22. *de Indulg.*

Cum potestas conferendi Indulgéntias à Christo Ecclésiæ concessa sit, atque hujúsmodi potestáte sibi divinítùs tráditâ, antiquíssimis étiam tempóribus illa usa

fuérit; sacro-sancta Synodus Indulgentiárum usum in Ecclésiâ retinendum esse docet et præcipit : in his tamen concedendis moderatiónem, juxta véterem et probátam in Ecclésiâ consuetúdinem adhibéri cupit; ne nímiâ facilitáte Ecclesiástica disciplína enervétur.

DOMINICA Palmarum.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. *d.* EGREDIMINI in montem, et afferte frondes olívæ, et frondes ligni pulchérrimi, et ramos palmárum. 2. *Esdr.* 8.

Ant. 2. D. Transíte per portas : præparáte viam pópulo; planum fácite iter; eleváte signum ad pópulos. *Is* 62.

Ant. 6. F. Eccè Dóminus audítum fecit in extrémis terræ; dícite fíliæ Sion : Eccè salvátor tuus venit. *Is.* 62.

Ant. 1. g. Factus est eis Salvátor : in dilectióne suâ et in indulgéntiâ suâ ipse redémit eos. *Is.* 63.

Ant. 8. G. O Dómine! benè prosperáre : benedictus qui venit in nómine Dómini, Rex Israel. *Ps.* 117. *Joan.* 12.

CAPITULUM. *Jerem.* 26.

ECCE in mánibus vestris sum : fácite mihi quod bonum et rectum est in óculis vestris. Verúmtam et cognóscite quò déritis me, sánguii centem tradétis co metipsos, et cont tem istam, et h ejus; in veritáte ei me Dóminus ad vc

℟. Jerúsalem, Je quótiès vólui cong lios tuos, et noluis relinquétur vobi vestra deserta. D vobis : Non me vi modò, donec dicát dictus qui venit i Dómini. ℣. Dedi di nimam meam in n micórum ejus : l mea dedit contra m ídeò odívi eam. *Matth.* 23. *Jerem.* 1

Hymn. Fando. 151.

℣. Dixi : Eccè véi fáciam, Deus, vo tuam. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat. *A* Jerúsalem, si cogn tu, et quidem in tuâ, quæ ad pac nunc autem abscón ab óculis tuis. *Luc.*

Oratio, ut infrà des.

COMPLETORIUM, 150, *servato ritu* *et omissis Precibus.*

¶ *A Dominicâ P usquè ad Dominica bis inclusivè, non fi Festo duplici aut s*

ransfertur post hæ.
plici autem et
fit commemo-
anno omittun-

[UM. NOCT.
tum Jesum qui
tiónem semet-
nnibus,* Vení-
s. I. *Timoth.* 2.
míte. *sine* Gló-
dicto ℣. Qua-
*itur** Veníte, a-
eindè repetitur

Oppróbriis. *ut*

)CTURNO.
Impossíbile est
rórum et hir-
i peccáta. *Hebr.*

Christus ingré-
ım dicit : Cor-
ıihi; tunc dixi :
Hebr. 10.
In cápite libri
de me, ut fá-
voluntátem tu-
).
meus, vólui ;
tuam in médio
Ps. 39.
rio j.
à Prophétâ.
p. 11.
quòd dilectus
o meâ fecit scé-
Nunquid carnes
ent à te malítias
us gloriáta es?

Olívam úberem, pulchram, fructíferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum : ad vocem loquélæ, grandis exarsit ignis in eâ, et combusta sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum qui plantávit te, locútus est super te malum pro malis domûs Israel et domûs Juda, quæ fecérunt sibi ad irritandum me, libantes Báalim. Tu autem, Dómine, demonstrasti mihi, et cognóvi; tunc ostendisti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus qui portátur ad víctimam; et non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicentes : Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terrâ vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámpliùs. Tu autem, Dómine sábaoth, qui júdicas justè, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam. Jerúsalem.

℟. Décimâ die mensis hujus tollat unusquisque agnum per famílias et domos suas; et servábitis eum usquè ad quartam-décimam diem mensis hujus : * Immolábitque eum universa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. ℣. Venit dies azymórum, in quâ necesse erat occídi Pascha. * Immolábitque. *Exod.* 12. *Luc.* 22.

LECTIO ij. *Cap.* 12.

JUSTUS quidem tu es, Dómine, si dísputem tecum; verúmtamen justa loquar ad te : Quarè via impiórum prosperátur? benè est ómnibus qui prævaricantur, et iníquè agunt? Plantasti eos, et radícem misérunt; profíciunt, et fáciunt fructum: propè es tu ori eórum, et longè à rénibus eórum. Et tu, Dómine, nosti me, vidisti me, et probasti cor meum tecum: cóngrega eos quasi gregem ad víctimam, et sanctífica eos in die occisiónis. Usquequò lugébit terra, et herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in eâ? Consumptum est ánimal, et vólucre, quóniam dixérunt: Non vidébit novíssima nostra. Jerúsalem.

℟. Post hebdómades sexaginta duas * Occidétur Christus; et in dimídio hebdómadis defíciet hóstia et sacrifícium. ℣. Fílius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum, et condemnábunt eum morte. * Occidétur. *Dan.* 9. *Matth.* 20.

LECTIO iij.

RELIQUI domum meam, dimísi hæreditátem meam: dedi dilectam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi hæréditas mea quasi leo in silvâ: dedit contra me vocem, ideò odívi eam. Nunquid avis di hæréditas mea mihi quid avis tincta per t Veníte, congregámini nes béstiæ terræ, pro ad devorandum. Pa multi demolíti sunt v meam, conculcavérun tem meam: dedérunt ónem meam desider in desertum solitúdin suérunt eam in dissi nem, luxitque supe desolatióne desoláta nis terra, quia null qui recógitet corde. lem.

℟. Si sanguis hi inquinátos sanctífica mundatiónem carnis; tò magis sanguis Ch mundábit consciénti tram ab opéribus mo ℣. Dixit Dóminus a sen: Hircus offerétur no pro peccátis in ho tum sempitérnum. * tò. *Hebr.* 9. *Num.* 28.

IN II. NOCTUR

Ant. 1. D. Cœpit J téndere discípulis su oportéret eum ire Je mam, et multa pati cídi, et tértiâ die re *Matth.* 16.

Ant. 7. a. Ignoráb cípuli verbum; et látum ante eos, ut n tirent illud. *Luc.* 9.

Ant. 4. E. Timeb cípuli interrogáre J

sunt vehementer.
Matth. 17.
onspectu tuo sunt
i tribulant me :
térium expectávit
, et misériam.
ectio iv.
icti Leónis Papæ.
o. *de Pass.* 11.
c. 1.
ata nobis, dilec-
universo optábilis
est festívitas Do-
assiónis, quæ nos
atiónes spirituáli-
órum silére non
uia etsi difficile
dem solemnitáte
nè aptèque dissé-
est tamen líberum
in tanto divínæ
iæ sacramento, fi-
li áuribus subtrá-
nis officium : cùm
ia ex eo quòd est
, fandi tríbuat fa-
nec possit defíce-
icátur, dùm nun-
est satis esse quod
uid autem inter
era Dei in quibus
admiratiónis fati-
entio, ità contem-
mentis nostræ et
et súperat, sicut
vatóris ? De cujus
ntiâ quæ ei cum
us et æquális es-
, quótiès, ut pós-
gitámus, mirabí-
fit in Deo humíli-
potestas; et diffi-
cíliùs cápitur divínæ majestátis exinanítio, quàm servílis formæ in summâ provéctio.

℟. Factum est, dùm complerentur dies assumptiónis Jesu, * Et ipse fáciem suam firmávit ut iret in Jerúsalem. ℣. Dedit se ut liberáret pópulum suum. * Et ipse. *Luc.* 9. 1. *Mach.* 6.

Lectio v. *Cap.* 3.

Christus, ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, et sævienti diábolo poténtiam suæ majestátis occúluit, et infirmitátem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis et superbus inimícus consilium misericórdiæ Dei nosse potuisset, Judæórum ánimos mansuetúdine pótiùs temperáre, quàm injustis ódiis studuisset accéndere ; ne ómnium captivórum amítteret servitútem, dùm nihil sibi debentis perséquitur libertátem. Fefellit ergò illum malígnitas sua : íntulit supplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit sánguinem justum, qui reconciliando mundo et prétium esset et póculum. Suscépit Dóminus quod secundùm propósitum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus furéntium, quæ dùm próprio incumbunt scéleri, famulátæ sunt Redemp-

tóri. Cujus étiam circa interfectóres suos tanta erat pietátis affectio, ut de cruce súpplicans Patri, non se vindicári, sed illis postuláret ignosci.

℟. Præcedébat discípulos Jesus, et stupébant; et sequentes timébant. Et cœpit illis dícere: * Eccè ascéndimus Jerosólymam, et damnábunt Fílium hóminis morte. ℣. Ego in flagella parátus sum; inimíci autem mei confirmáti sunt super me. * Eccè. *Marc.* 10. *P.* 37.

Lectio vj. *Cap.* 5.

Quod ergò falsi testes, quod cruenti príncipes, quod ímpii Sacerdótes in Dómini Jesu Christi mystério, ignáviâ præsidis, et famulátu imperítæ cohortis egérunt, et detestandum universis séculis, et amplectendum fuit. Crux enim Dómini, sicut in Judæórum erat mente crudélis, ità est in Crucifixi virtúte mirábilis. Furit in unum pópulus, et miserétur ómnium Christus. Quod sævitiâ infertur, potestáte suscípitur; ut licéntia facínoris æternæ opus ímpleat voluntátis. Undè omnis ordo rerum gestárum, quem plenissimè Evangélica narrátio percurrit, ità fidélium est accipiendus audítu, ut, salvâ fide actiónum quæ témpore domínicæ passiónis implétæ sunt, intelligámus non solùm remissiónem [...] rum in Christo co[...] sed étiam formam [...] esse propósitam.

℟. Eccè ascéndim[...] sólymam, * Et co[...] buntur ómnia qu[...] sunt de Filio hómi[...] détur enim géntibu[...] détur, et flagellá[...] conspuétur; et oc[...] um. ℣. Inimíci mei [...] mala mihi: Quand[...] tur, et períbit nom[...] Verbum iníquum c[...] runt adversùm me. [...] summabuntur. *Luc* 40.

IN III. NOCTU[...]

Ant. 3. c. Conv[...] Dómine, adversùs [...] púerum tuum Jesu[...] unxisti. *Act.* 4.

Ant. 7. c. Dixéru[...] riátur patrem se h[...] um: videámus erg[...] mónes illíus veri [...] *pient.* 2.

Ant. 8. c. Morte [...] mâ condemnémus [...] enim est verus Fil[...] liberábit eum. *Sap*

℣. Eripe me de [...] micórum meórum [...] persequéntibus me[...]

Lectio vij

Léctio sancti Eva[...] cundùm Matth[...]

Cap. 21.

In illo témpore; [...] propinquassent [...] mis, et venissent

em Olivéti; tunc
duos discípulos,
Ite in castellum
a vos est, et sta-
tis ásinam alligá-
lum cum eâ: sól-
ldúcite mihi. Et

sancti Joannis
ysóstomi.
Matth. 67.
in hoc facto pro-
lteram ópere, ál-
is Jesus adimplet:
lem, quòd super
lerit; verbis verò,
am est à Zachariâ,
inâ sicuti rex sedé-
ígitur id, véluti
est, explesset, al-
e prophétiæ dabat
iæ futúra erant ip-
significando. Im-
n enim vocatiónem
et quòd in ipsis re-
et vénient atque a-
eum, res ista signi-
à prophétiæ pro-
cessit. Mihi verò,
cò solùm in ásinâ
létur, verùm éti-
vendi philosóphiâ
ret. Itâ simul, et
s adimplébat, et
veritátis plantá-
vendi præcepta e-
præbébat et affir-
égulas enim nobis
e majóra quàm ne-
usus éxigat, re-

iet qui mittendus
verna.

est, et ipse erit expectátio géntium: * Ligans ad víneam pullum suum, et ad vitem, ô fili mi, ásinam suam. ℣. Benedictus, qui venit in nómine Dómini, Rex Israel: * Ligans. *Gen.* 49. *Joan.* 12.

Lectio viij.

Sed videámus jàm tàm verbórum quàm rerum prophétiam. Quæ ígitur est illa? Eccè Rex tuus venit tibi mansuétus, ascendens super jugálem et pullum novum. Non currus, ut reges céteri, agens; non vectigália éxigens, non elátus tumóre, nec satellítibus stipátus; sed magnam úndique monstrans humilitátem. Interrogétur ergò Judæus, quisnam regum ásinâ vectus Jerosólymam intrávit? Néminem profectò præter Christum dícere posset. Hæc faciébat, ut, quemádmodùm díximus, figúris ventúra significáret. Hìc enim Ecclésia et novus pópulus olim immundus per pullum significátur; qui, postquàm in eo Jesus quiévit, ab omni sorde liberátus, mundus effectus est. Perpende autem ad amussim imáginem esse conservátam. Discípuli quippè jumenta solvunt; quóniam et nos, et illi per Apóstolos vocáti, et adducti ad Christum sumus; et nostra fides in zelum illos deduxit. Id-

circò ásina pullum suum sequi perspícitur; quóniam postquàm in géntibus Christus séderit, tunc et Israelítæ zelantes vénient; quod Paulus signíficans, dicébat: Quia cæcitas ex parte Israéli áccidit, quousquè plenitúdo géntium intráret; et sic omnis Israel salvábitur.

℟. Dixit Jesus: Ite, inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum eâ: sólvite, et addúcite mihi; et * Si quis vobis áliquid díxerit, dícite quia Dóminus his opus habet: et confestim dimittet eos. ℣. Meæ sunt omnes feræ sylvárum, jumenta in móntibus. * Si quis. *Matth.* 21. *Ps.* 49.

Lectio ix.

Quam húmili autem et abjecto ánimo tunc témporis essent Judæi, considera; qui, quamvìs tàm multa ejus signa víderint, nunquàm tamen ipsum sic admiráti sunt, quemádmodùm nunc: postquàm autem turbas concúrrere aspexérunt, vehementer obstupescunt. Concussa enim fuit, inquit, universa cívitas, dicens: Quis est hic? Turbæ autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Ità quandò étiam magnum quid de ipso dícere nisi sunt, tunc húmilis et abjecta ipsórum senténtia humi trahebátur. Hæc autem faciébat, non ut se hi
ostentáret; sed pa
et prophétiam, ut
impléret, et vitam
instrúeret; partìm
puli horum testes, l
ximè solámen mo
habérent cùm vid
nullo invítum poss
Tu verò id étiam
quómodò tàm à
quàm à David ad
ista prædicta fuéru
gitur étiam nos faci
laudes cantémus,
menta tradámus iis
sum ásferunt. Quà
niâ digni érimus, e
rum álii ásinam ve
suis, Christi in e
grátiâ, ornárent; ál
menta sub pédib
stérnerent, si nos nu
sum videntes, à n
pro eo quidquam i
re nólumus; et cùm
álii præcédant, áli
quantur, nos adv
repellámus atque co
mus? Quo putas l
plício digna esse?
ad te Dóminus índi
ne supplicantem qu
dire vis, sed accu
crepas.

℟. Exulta satis,
on: júbila, fília Je
* Eccè Rex tuus v
justus, et salvátor; i
per, et ascendens s
nam et super pullu
ásinæ. ℣. Invénit Je

it super eum, si-
m est : * Eccè.
. Exulta *usquè ad*
. *Joan*. 12.
d. Lætétur Israel
ecit eum; ℟. Et
exultent in Rege
19.
LAUDES.
ITTE filiæ Sion :
Eccè Rex tuus ve-
ansuétus, sedens
am et pullum fi-
gális. *Matth*. 21.
D. Testimónium
t turba quæ erat
quandò Lázarum
à mórtuis ; prop-
viàm venit ei tur-
udiérunt eum fe-
signum. *Joan*. 12.
D. Multi autem
a sua stravérunt in
utem frondes cæ-
arbóribus, et ster-
vià. *Marc*. 11.
a. Cœpérunt.
CUM. *Zach*. 9. 9.
satis, filia Sion ; *
a Jerúsalem :
ex tuus véniet ti-
s et salvátor;
uper et ascendens
am, * et super
ium ásinæ.
erdam quadrígam
m, * et equum de
,
pábitur arcus bel-
uétur pacem Gén-
stas *ejus à mari*,

usquè ad mare, * et à flumínibus, usquè ad fines terræ.

Tu quoque in sánguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu, * in quo non est aqua.

Convertímini ad munitiónem vincti spei, * hódiè quoque annúntians duplícia reddam tibi.

Ant. Cœpérunt turbæ discipulórum gaudentes laudáre Deum super ómnibus quas víderant virtútibus, dicentes : Benedictus qui venit Rex in nómine Dómini; pax in cœlo, et glória in excelsis. *Luc*. 19.

Ant. 6. *C*. Dico vobis : Quia si hi tacúerint, lápides clamábunt. *Luc*. 19.

CAPITULUM. *Coloss*. 2.

CHIROGRAPHUM decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit Christus de médio, affígens illud cruci; et expólians principátus et potestátes, traduxit confidenter, palàm triumphans illos in semetipso.

Hymn., Dùm, Christe. *ut suprà*, 261.

℣. Confiteantur tibi pópuli, Deus : ℟. Confiteantur tibi pópuli omnes. *Ps*. 66.

Ad Benedictus. *Ant*. J. Turbæ quæ præcedébant, et quæ sequebantur, clamábant, dicentes : Hosanna Fílio David : benedictus qui venit in nómine Dómini; hosanna in altissimis. Matth. 21.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui humáno géneri ad imitandum humilitátis exemplum, Salvatórem nostrum carnem súmere et crucem subíre fecisti : concéde propítius, ut et patiéntiæ ipsíus habére documenta, et resurrectiónis consórtia mereámur; Per eumdem.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Dícite.

CANON.

Ex Concílio Lateranensi quarto.

Ann. 1215. *c.* 21.

OMNIS utriusque sexûs fidélis, postquàm ad annos discretiónis pervénerit, ómnia sua solus peccáta confiteátur fidéliter, saltèm semel in anno, próprio Sacerdóti, et injunctam sibi pœniténtiam stúdeat pro víribus adimplére, suscípiens reverenter ad minus in Paschâ Eucharístiæ Sacraméntum, nisi fortè de consílio próprii Sacerdótis, ob áliquam rationábilem causam ad tempus ab ejus perceptióne dúxerit abstinendum. Alióquin et vivens ab ingressu ecclésiæ arceátur, et móriens christiánâ cáreat sepultúrâ. Si quis autem aliéno Sacerdóti volúerit justâ de causâ sua confitéri peccáta, licéntiam priùs obtíneat.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Testimónium.

CAPITULUM. [illegible]

IPSE salvábit nos, [illegible] misericórdiam suam [illegible] cite ergò quæ fecit [illegible] cum, et cum timóre [illegible] móre confitémini [illegible] gemque seculórum [illegible] in opéribus vestris.

℟. *br.* Afferte [illegible] * Glóriam et honórem [illegible] ferte. ℣. Afferte D[illegible] riam nómini ejus. * [illegible] am. ℟. Afferte.

℣. Commoveátur [illegible] ejus universa terra: [illegible] te in géntibus quia D[illegible] regnávit. *Ps.* 95.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Multi.

CAPITULUM. [illegible]

MONTES et colles [illegible] bunt coram vobis [illegible] et ómnia ligna regió[illegible] dent manu. Pro sali[illegible] cendet ábies; et pr[illegible] crescet myrtus; et er[illegible] nominátus in signu[illegible] num quod non aufe[illegible]

℟. *br.* Benedictus [illegible] nit * In nómine Dñi. [illegible] tus. ℣. Deus Dñus * e[illegible] nobis. * In nómine [illegible] nedictus.

℣. Constitúite die[illegible] nem in condensis [illegible] ad cornu altáris. *Ps.*

AD NONAM.

Ant. 6. C. Dico [illegible]

CAPITULUM. S[illegible]

DECANTAVERUNT, [illegible] ne, nomen sanctum [illegible] et victrícem manu[illegible]

unt páriter; quóni-
ntia apéruit os mu-
t linguas infántium
rtas.
Ex ore infántium et
m; * Perfecisti lau-
. ℣. Propter inimí-
, * Dómine, * Per-
. Ex. Ps. 8.
udáte, púeri, Dómi-
℟. Laudáte nomen
Ps. 112.
I. VESPERAS.
ni de Dominicâ.
Principes
Sacerdótum et
mirabília quæ fecit
t púeros clamantes
lo: Hosanna Fílio
indignáti sunt.
.1.
. d. Dixérunt ad se-
: Vidétis quia nihil
us? eccè mundus to-
eum ábiit. Joan. 12.
. D. Quærébant Je-
lére; et non inveni-
id fácerent illi. Luc.

. g. Ex princípibus
edidérunt in eum;
confitebantur, ut è
â non ejicerentur.
.
. E. Jàm enim cons-
nt Judæi, ut si quis
fiterétur esse Chris-
tra Synagógam fie-
. 9.
tulum. Hebr. 12.
ate eum qui talem
à peccatóribus ad-

versùm semetipsum contradictiónem; ut ne fatigémini, ánimis vestris deficientes: nondùm enim usquè ad sánguinem restitistis, adversùs peccátum repugnantes.

Hymnus, Vexilla. 263.

℣. Dóminus regnávit, irascantur pópuli: ℟. Confiteantur nómini tuo magno. *Ps.* 98.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Pater, salvífica me ex hâc horâ; sed proptéreà veni in horam hanc: Pater, clarífica nomen tuum. *Joan.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Ad Completorium, *Ps. de Dom. Reliqua ut in Feriis, omissis Precibus.*

FERIA SECUNDA.

¶ *Hâc Feriâ et duabus sequentibus, omnia ut in Feriis Hebdomadæ præcedentis, exceptis his quæ hic habentur propria.*]

Lectio j.

De Jeremiâ Prophétâ.

Cap. 14.

Dixit Dóminus ad me: Noli oráre pro pópulo isto in bonum. Cùm jejunáverint, non exáudiam preces eórum: et si obtúlerint holocautómata et víctimas, non suscípiam ea; quóniam gládio, et fame, et peste consúmam eos. Et dixi, A, a, a, Dómine Deus; prophétæ dicunt eis: Non vidébitis gládium, et fames non erit in vobis, sed pacem veram da-

bit vobis in loco isto. Et dixit Dóminus ad me: Falsò prophétæ vaticinantur in nómine meo: non misi eos, et non præcépi eis, neque locútus sum ad eos: visiónem mendácem, et divinatiónem, et fraudaléntiam, et seductiónem cordis sui prophétant vobis. Idcircò hæc dicit Dóminus de prophétis qui prophétant in nómine meo, quos ego non misi, dicentes: Gládius et fames non erit in terrâ hâc: In gládio et fame consumentur, prophétæ illi. Et pópuli quibus prophétant, erunt projecti in viis Jerúsalem, præ fame et gládio, et non erit qui sepéliat eos. Jerúsalem.

℟. Décimâ die. 285.

LECTIO ij. *Cap.* 18.

DIXERUNT: Veníte, et cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes: non enim períbit lex à sacerdóte, neque consílium à sapiente, nec sermo à prophétâ: veníte, et percutiámus eum linguâ, et non attendámus ad universos sermónes ejus. Attende, Dómine, ad me, et audi vocem adversariórum meórum. Nunquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre quòd stéterim in conspectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptéreà da fílios eórum in famem, et deduc eos nus gládii: fiant uxó rum absque líberis, duæ: et viri eórum ciantur morte: júven rum confodiantur gl prælio. Audiátur cla dómibus eórum: ad nim super eos latrón pentè: quia fodérunt ut cáperent me, et abscondérunt pédib Tu autem, Dómine, s ne consílium eórum sùm me in mortem: pitiéris iniquitáti eó peccátum eórum à f non deleátur. Jerúsa

℟. Post hebdómad

LECTIO iij.

Léctio sancti Evang cundùm Joanne

Cap. 12.

IN illo témpore; Je sex dies Paschæ veni niam, ubi Lázaru mórtuus, quem s Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Au Epíscopi.

In Joan. Tract

NE putárent hómin tasma esse factum, q tuus resurrexit, Lá nus erat ex recumb vivébat, loquebátur bátur: véritas ostend infidélitas Judæóru fundebátur. Dicit ergò Dóminus cum et céteris: ministrá tha una ex sorórib

erò áltera soror
cépit libram un-
i pístici pretiósi,
Jesu, et extersit
s pedes ejus, et
léta est ex odóre
Factum audívi-
térium requirá-
unque ánima fi-
sse, cum Maríâ
Dómini pretió-
: unge pedes Je-
vendò Domínica
igía. Capillis ter-
es superflua, da
, et Dómini pe-
; capilli enim su-
rporis videntur.
l agas de supér-
bi supérflua sunt,
libus necessária.
Judas qui erat Je-
írus : Quarè hoc
non væniit tre-
riis, et datum est
ixit Jesus : Páu-
er habétis vobis-
item non semper
Locútus est Mó-
el in solitúdine:
t páuperes in ter-
śnis tuæ. * Dixit.
Deut. 5.

LAUDES.

ni de Feriâ.

e, Dómine, af-
ctiónem meam,
rectus est inimí-
i.
. Collégit furó-
n me; et cómmi-
infrémuit contra
me déntibus suis hostis me-us. *Job.* 16.

Ant. 8. c. Abjectiónem posuisti me in médio populórum : aperuérunt os suum omnes inimíci. *Thren.* 3.

Ant. 3. b. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. *Thren.* 3.

Ant. 4. f. Audisti oppróbrium eórum, Dómine, omnes cogitatiónes eórum adversùm me. *Thren.* 3.

Capitulum, Hymnus, et ℣. ut suprà, 261.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. María unxit pedes Jesu, et extersit capillis suis; et domus impléta est ex odóre unguenti. *Joan.* 12.

ORATIO.

Largire nobis, Dómine, appropinquante Filii tui passióne, grátiæ tuæ abundántius auxílium; ut, per ópera caritátis, Christi bonum odórem ubíque diffundámus; Per.

AD HORAS, Antiph. de Laudibus, quartâ prætermissâ; et sic biduo seq.

CANON.

Ex Epístolis Encyclicis cœtûs Cleri Gallicáni.

An. 1655.

Fideles qui paschális communiónis grátiâ confitentur, non solùm suis Epíscopis, eórum Vicáriis generálibus, et Pœnitentiáriis, verùm étiam quibúslibet Sacerdótibus

seculáribus, vel reguláribus ab Epíscopis ad hanc functiónem approbátis, Lateranensis Concílii præceptum de annuâ confessióne implent.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Mittens hæc múlier unguentum hoc in corpus meum, ad sepeliendum me fecit. *Matth.* 26.

ORATIO.

TRIBUE nos, Dómine, configurátos morti ac sepultúræ tuæ, sic carnis interímere desidéria; ut spíritu solo viventes, fructum ejus referámus; Per eumdem.

FERIA TERTIA.

LECTIO j.

De Jeremiâ Prophétâ.

Cap. 26.

CUM complesset Jeremías, loquens ómnia quæ præcéperat ei Dóminus ut loquerétur ad universum pópulum, apprehendérunt eum sacerdótes, et prophétæ, et omnis pópulus, dicens: Morte moriátur. Quarè prophetávit in nómine Dómini, dicens: Sicut Silo erit domus hæc; et urbs ista desolábitur, eò quòd non sit habitátor? Et congregátus est omnis pópulus adversùs Jeremíam in domo Dómini. Et audiérunt príncipes Juda verba hæc; et ascendérunt de domo regis in domum Dómini, et sedérunt in introítu portæ domûs Dñi no-

væ. Et locúti sa
tes et prophéta
pes et ad omnes
dicentes : Judíc
est viro huic; q
távit adversùs c
tam, sicut audi
vestris. Jerúsale
℟. Præcedéba
LECTI
ET ait Jeremía
príncipes et ad
pópulum, dicen
misit me ut pro
domum istam et
hanc ómnia ver
distis. Nunc erg
cite vias vestra
vestra, et audíte
mini Dei vestri;
bit Dóminum m
cútus est advers
autem eccè in m
tris sum : fácite
bonum et rectu
culis vestris;
scitóte et cognós
occidéritis me,
innocentem trac
vosmetipsos, et
tátem istam et h
jus; in veritáte e
Dóminus ad vos
rer in áuribus v
verba hæc. Et di
cipes et omnis
sacerdótes et ad
Non est viro hu
mortis; quia in
mini Dei nostri
ad nos. Jerúsale
℟. Eccè ascén

ectio. iij.
ncti Evangélii se-
lum Marcum.
Cap. 14.
npore; Erat Pas-
ma post bíduum,
ant summi Sacer-
Scribæ quómodò
o tenérent, et oc-
Et réliqua.
sancti Joannis
rysóstomi.
tth. 25. Hom. 80.
i Sacerdótum eos
de Princípibus Sa-
fúerant. Quod au-
ium cepérunt? Ut
eum cáperent at-
ícerent? utrum-
ilum enim valdè
nt, ac ídeò præ-
a festum volébant,
Non in die festo.
ulus, ne manifestè
íret, ad áliud tem-
e ipsam studébat;
us, ínquiunt, fiat
. Consídera valdè
re, non Deum, ne-
jus scelus esset in
hæ celebratióne
n fácinus fácere,
ies et tumultum.
inflammáti, póst-
roditórem invené-
mutáti, expectá-
tuérunt, sed in ip-
táte eum occidé-
si enim cæci cupi-
róreque irritáti,
nùm sibi facultas
peregérunt. Et quamvìs ipse nequítiâ illórum dispensando in mélius uterétur; non tamen hinc innóxii facti, propter hanc causam effúgere póterunt supplícium, cùm mille cruciátus ex voluntátis pravitáte mereantur, qui eo témpore quo nóxii étiam solvebantur, innocentem interfícere voluérunt, à quo innúmera et immensa benefícia suscéperant, et qui propter illos, gentes intéreà neglígere videbátur.

℟. Quærébant summi Sacerdótes et Scribæ quómodò Jesum dolo tenérent, et occíderent; * Dicébant autem: Non in die festo; ne fortè tumultus fíeret in pópulo. ℣. Qui inquirébant mala locúti sunt vanitátes, et dolos totâ die meditabantur; * Dicébant. *Marc.* 14. *Ps.* 37.

AD LAUDES.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 8. G. Dixerunt ímpii: Opprimámus virum justum, quóniam inútilis est nobis, et impróperat nobis peccáta legis. *Sap.* 2.

Ant. 7. *d.* Factus est nobis in traductiónem cogitatiónum nostrárum; gravis est nobis étiam ad videndum. *Sap.* 2.

Ant. 5. a. Tanquàm nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se à viis nostris tanquàm ab immundítiis. *Sap.* 2.

Ant. 4. E. Contumélià et tormento interrogémus eum, ut sciámus reveréntiam ejus, et probémus patiéntiam illíus. *Sap.* 2.

Ant. 1. g. Hæc cogitavérunt, et erravérunt: excæcávit enim illos malítia eórum. *Sap.* 2.

Capitulum, *Hymnus*, *et* ℣. *ut suprà*, 261.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. c. Nemo tollit à me ánimam meam; sed ego pono eam à meipso: et potestátem hábeo ponendi eam, et potestátem hábeo íterùm sumendi eam. *Joan.* 10.

Oratio.

Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine, et fámulos tuos æternâ protectióne sanctífica, pro quibus Jesus Christus Fílius tuus spontè se morti trádidit, et Paschále sacrifícium fuso sánguine consummávit; Qui tecum.

CANON.

Ex Concílio Remensi.

An. 1583. *c.* 11.

Dolemus tantam esse (quorumdam) Christianórum incúriam, ut semel tantùm in anno sumant Eucharístiæ subsídia. Quarè Parœci et qui ad divíni verbi prædicatiónem asciscuntur, de frequentis communiónis antíquo usu, ejusdemque miris frúctibus et utilitáte disserant, et fidélibus persuadére

nitantur nullum é
dum aptiórem et co
osiórem, quo Eccl
tólicæ fácies nost
rédeat.

Ad Magníficat. *A*
Sciens Jesus quia ve
ejus ut tránseat ex h
do ad Patrem, cùm
set suos qui erant i
do, in finem dilexit e
13.

Oratio.

Tribue nobis, Dó
seratiónis tuæ ben
ut quos à mortis ju
ráre dignátus es, eos
sinas à grátiâ reden
excídere; Qui vivis.

FERIA QUART

Lectio j.

Incipit liber Bar
Prophétæ.

Cap. 1.

Et hæc verba lib
scripsit Baruch filius
filii Maásiæ, filii S
filii Sédei, filii Hélci
bylóniâ, in anno qu
séptimo die mensis,
pore quo cepérunt
Jerúsalem, et succe
eam igni. Et legit
verba libri hujus a
Jechóniæ filii Jóachi
Juda, et ad aures
pópuli venientis ad
et ad aures poténtiu
rum regum, et ad au
byterórum, et ad a
puli, à mínimo usqu
ximum eórum ómni

a Babylóniâ, ad
. Qui audientes
:t jejunábant, et
onspectu Dömi-
n.
agáti sunt Prín-
lótum, et Senió-
n átrium Prínci-
itum, * Et consí-
nt ut Jesum do-
, et occíderent.
s convenérunt in
esùs Dóminum et
ristum ejus, *Et.
Ps. 2.
io ij. *Cap*. 3.
Dómine omnípo-
Israel, ánima in
:t spíritus ánxius
te : Audi, Dómi-
erére, quia Deus
ors : et miserére
a peccávimus an-
. tu sedes in sem-
et nos períbimus
Dómine omnípo-
Israel, audi nunc
mortuórum Isra-
rum ipsórum, qui
nt ante te, et non
vocem Dómini
t agglutináta sunt
a. Noli meminisse
n patrum nostró-
memento manûs
ninis tui in témpo-
nia tu es Dóminus
er, et laudábimus
ne; quia propter
ti timórem tuum
is nostris, et ut in-
nomen tuum, et

laudémus te in captivitáte nostrâ, quia convértimur ab iniquitáte patrum nostrórum, qui peccavérunt ante te. Et eccè nos in captivitáte nostrâ sumus hódiè; quâ nos dispersisti in impropérium, et in maledictum, et in peccátum, secundùm omnes iniquitátes patrum nostrórum, qui recessérunt à te, Dómine Deus noster. Jerúsalem.

℟. Intrávit sátanas in Judam, et locútus est cum Princípibus Sacerdótum, quemádmodùm Jesum tráderet eis : et * Pacti sunt pecúniam illi dare, et spopondit. ℣. Sedet peccátor in insídiis cum divítibus in occultis, ut interfíciat innocentem. * Pacti. *Luc*. 22. *Ps*. 9.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 22.

In illo témpore; Appropinquábat dies festus Azymórum, qui dícitur Pascha; et quærébant Príncipes Sacerdótum et Scribæ, quómodò Jesum interfícerent. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Comm. in Luc. lib. 6. *C*. 22.

Abiit Judas, et locútus est cum Princípibus Sacerdótum et Magistrátibus, quemádmodùm Jesum tráderet e-

is : et pacti sunt illi pecúniam dare, et spopondit; et quærébat opportunitátem ut tráderet illum sine turbâ. Multi hódiè Judæ scelus, quòd Dóminum ac Magistrum, Deumque suum pecúniâ vendíderit, velut immáne et nefárium exhorrent, nec tamen cavent. Nam cùm pro munéribus falsum contra quémlibet testimónium dicunt, profectò, quia veritátem pro pecúniâ negant, Dóminum pecúniâ vendunt. Ipse enim dixit : Ego sum Véritas. Cùm societátem fraternitátis áliquâ discórdiæ peste commáculant, Dóminum produnt. Nam sicut Joannes Baptista qui non pro Christi confessióne, sed pro defensióne veritátis martyr occúbuit, ídeò tamen pro Christo, quia pro veritáte martyrium suscépit : ità è contrário, qui caritátis et veritátis jura spernit, Christum útiquè qui est cáritas et véritas, prodit.

℟. Appendérunt mercédem meam triginta argénteos, * Decórum prétium, quo appretiátus sum ab eis. ℣. Ait Judas : Quid vultis mihi dare, et ego vobis eum tradam? At illi constituérunt ei triginta argénteos, * Decórum. *Zach.* 11. *Matth.* 26.

AD LAUDE[S]

Psalmi de Feri[a]

Ant. FODERUNT [...] 4. E. ut cáperen[t] láqueos abscondéru[nt] bus meis. Tu, Dómi[ne] omne consílium e[o]... versùm me in mort[em]... 18.

Ant. 3. c. Dep[...] me, et detrahébant [...] quem máximè dilig[ebam] versátus est me. *Jo[b]*

Ant. 8. c. Et quid[em Fili]us hóminis, secund[um] definítum est, vadit: tamen væ hómini [per] quem tradétur. *Luc.*

Ant. 6. F. Quod [scriptum] est, oportet impléri [et]ételim ea quæ sunt [de me] finem habent. *Luc.* [22].

Ant. 2. D. Eccè ap[propin]quávit hora, et Fili[us homi]nis tradétur in ma[nus pec]catórum. *Matth.* 26.

Capitulum, Hym[nus] ut suprà, 261.

Ad Benedictus. *A[nt.]* Quærébat Judas op[portuni]tátem ut tráderet Je[sum sine] turbis. *Luc.* 22.

ORATIO.

PRÆTENDE nobis [miseri]córdiam tuam, Dóm[ine ...] ab infidéli discípu[lo ...] pertulisti; ut ab eju[s ...] te alièni, te Salvat[orem ...] to corde agnoscámu[s ...] tuâ semper cruce[...] mur; Qui vivis.

ANON.
ilio Tridentino.
5I. *Sess.* 13. *de*
char. C. 7.
cet ad sacras ul-
nes quémpiam ac-
isi sanctè; certè
sánctitas et diví-
estis Eucharístiæ
i viro Christiáno
est, eò diligéntiùs
e debet, ne absque
veréntiá et sancti-
percipiendum ac-

sp. hujus diei inclu-
e ad Pascha, Offi-
tur sine Deus, in
m. *sine* Glória. *sine*
vobiscum. *sine* O-
sine Benedicámus.
iam dicuntur Capi-
℣. ℟. *brevia et Hym-*
accinitur jubilus in
phonarum usquè ad
Sabbati in Albis.]
, dictis Pater *et* Ave,
inchoantur absolutè
itione primæ Anti-

VESPERAS.
lmi de Feriâ.
ITIS quia post bí-
duum Pascha fiet;
hóminis tradétur,
figátur. *Matth.* 26.
℣. b. Tempus meum
t: euntes paráte no-
ha, ut manducé-
tth. 26. *Luc.* 22.
7. *d.* Ubi est reféc-
, ubi Pascha cum
discípulis meis mandúcem? *Marc.* 14.

Ant. 6. F. Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobiscum ántequàm patiar. *Luc.* 22.

Ant. 1. g. Dico vobis quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *Luc.* 22.

Continuò imponitur Antiphona in Canticum.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Vos estis qui permansistis mecum in tentatiónibus meis; et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis et bibátis super mensam meam. *Luc.* 22.

Finitâ Antiphonâ, sine Dóminus vobiscum. *et sine* Oremus. *dicitur Oratio sequens.*

Respice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro quâ Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre tormentum; *sub silentio dicitur*, Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. Amen. *Et nihil additur; sicquè terminantur Horæ usquè ad Vesperas Sabbati sancti.*

Completorium *incipitur absolutè à Psalmo* Cùm invocárem. *ut in Completorio Dominicæ; et continuò di-*

citur Cantic. Nunc dimittis. *deindè Orat.* Respice. *ut suprà.*

¶ *Tribus Feriis sequentibus, dictis secretò* Pater. Ave. Credo. *Officium incipitur absolutè ab impositione Antiphonæ in primum Psalmum. Et in fine cujuslibet Antiphonæ Nocturnorum et Laudum extinguitur unus ex quindecim cereis, in loco conspicuo ante vel retro altare positis.*]

FERIA QUINTA
in Cœnâ Domini.

IN I. NOCTURNO.

In Ps. Quarè fremuérunt. 1.

Ant. 1. g. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum et adversùs Christum ejus.

In Ps. Dóminus regit me. 85.

Ant. 6. F. Parasti, Dómine, in conspectu meo mensam adversùs eos qui tríbulant me; et calix meus inébrians quàm præclárus est!

In Ps. Júdica me.....quóniam. 49.

Ant. 8. G. Cum ímpiis non sedébo : lavábo inter innocentes manus meas.

℣. Lavábis me, Dómine, ℟. Et super nivem dealbábor. *Ps.* 50.

Hoc triduo post ℣. *cujusque Nocturni,* Pater. *dicitur* *totum secretò, Et si*[...] *ne Absol. et sine* [...] *guntur Lectiones,* [...] *rum fine non dicit*[...] tem.

LECTIO j.

Incipit Lamentátio [...] Prophétæ.

Cap. 1

Quomodo sedet s[...] tas plena pópulo? [...] quasi vídua dómi[...] um : princeps prov[...] facta est sub trib[...] rans plorávit in n[...] lácrymæ ejus in m[...] jus : non est qui c[...] eam ex ómnibus c[...] omnes amíci ejus [...] runt eam, et facti [...] nimíci. Migrávit Ju[...] ter afflictiónem et [...] dinem servitútis : [...] inter gentes, nec in[...] quiem : omnes per[...] ejus apprehendér[...] inter angústias. V[...] lugent, eò quòd [...] qui véniant ad so[...] tem : omnes portæ [...] tructæ, sacerdóte[...] mentes, vírgines e[...] lidæ; et ipsa oppr[...] ritúdine. Facti sun[...] ejus in cápite, ini[...] locupletáti sunt; c[...] minus locútus est s[...] propter multitúdi[...] quitátum ejus : pár[...] ducti sunt in cap[...] ante fáciem tribul[...] rúsalem, Jerúsale[...]

Dóminum Deum

i factâ, surgit Je-
i, et cœpit laváre
pulórum; et dicit
Vos mundi estis,
mnes; sciébat e-
iam esset qui trá-
. ℣. Non super-
mihi qui adver-
ii iníquè, qui odé-
ratis, et ánnuunt
os. *Joan.* 13. *Ps.*

Lectio ij.

ius est à filiâ Sion
or ejus : facti sunt
ejus velut aríetes
ientes páscua; et
ibsque fortitúdine
em subsequentis.
i est Jerúsalem
fflictiónis suæ, et
tiónis ómnium de-
um suórum, quæ
à diébus antíquis,
ret pópulus ejus in
stíli, et non esset
: vidérunt eam
derisérunt sábba-
eccátum peccávit
i, proptéreà instá-
a est. Omnes qui
int eam, sprevé-
n, quia vidérunt
m ejus; ipsa au-
ns conversa est re-
Sordes ejus in pé-
s, nec recordáta
ii : depósita est ve-
, non habens con-
: vide, Dómine,

afflictiónem meam, quóniam erectus est inimícus. Jerúsalem.

℟. Turbátus est Jesus spíritu, et protestátus est, et dixit : Amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me : * Eccè manus tradentis me mecum est in mensâ. ℣. Homo pacis meæ qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem : * Eccè. *Joan.* 13. *Luc.* 22. *Ps.* 40.

Lectio iij.

Manum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus; quia vidit gentes ingressas sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrárent in Ecclésiam tuam. Omnis pópulus ejus gemens et quærens panem, dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillandam ánimam. Vide, Dómine, et consídera quóniam facta sum vilis. O vos omnes qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus; quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus in die iræ furóris sui. De excelso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me : expandit rete pédibus meis, convertit me retrorsùm : pósuit me desolátam, totâ die mœróre conféctam. Vigilávit jugum iniquitátum meárum : in manu ejus convolútæ sunt, et impósitæ

collo meo : infirmáta est virtus mea : dedit me Dóminus in manu, de quâ non pótero súrgere. Jerúsalem, Jerúsalem.

℟. Filius hóminis vadit, sicut scriptum est de illo : verúmtamen væ hómini illi per quem Fílius hóminis tradétur : * Bonum erat ei si natus non fuisset homo ille. ℣. Dilexit maledictiónem, et véniet ei ; et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo : * Bonum. *Matth.* 26. *Ps.* 108.

IN II. NOCTURNO.

In Ps. Ad te, Dómine, clamábo. 5.

Ant. 5. a. Cum operántibus iniquitátem ne perdas me : qui loquuntur pacem cum próximo suo ; mala autem in córdibus eórum.

In Ps. Expectans. *cum suâ divisione*, 100.

Ant. 4. A. Confundantur et revereantur simul qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

In Ps. Beátus qui intélligit. 109.

Ant. 1. *g.* Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei : verbum iníquum constituérunt adversùm me.

℣. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi ; ℟. Ego autem orábam. *Ps.* 108.

Pater. *secretò.*

Lectio iv.
Sermo sancti Joann
sóstomi.
Homil. 1. *In prodi*
et in Pascha. Ed
t. 2.

Hodie, dilectíss
tres, Dóminus nos
Christus tráditus e
namque diéi vésper
illo comprehenso, a
Verùm ne contrist
diens Christum p
esse : imò pótiùs c
re, et acerbè luge
ditum, sed prodító
dam. Etenim qui
est, mundum salv
próditor verò ánim
perdidit. Qui pród
ad déxteram Patris
cœlis : próditor in
nunc est, inevitábi
supplícium. Hujus
ge et ingemisce : h
sá lacrymáre ; eju
causâ flevit Christ
cùm vidisset eum,
turbátus est, et di
ex vobis tradet me

℟. Jesus cùm
panem, dedit Jud
Iscariótæ ; et * Pos
lam introívit in e
nas. ℣. Fiat mens
coram ipsis in láq
in retributiónes, e
dalum. * Post. *Joa*
68.

Lectio

Erat olim Pasch
cum, sed nunc sol

spirituále Pas-
:ádidit Christus.
manducántibus
is, inquit, accí-
, fregit, et di-
: corpus meum,
obis frángitur in
peccatórum.
ui initiáti sunt,
untur. Et rursùs
icens : Hic est
is, qui pro mul-
ur in remissió-
tórum. Aderat
Christo dicente.
rpus quod ven-
la, triginta ar-
quo nuper pac-
iter inibas cum
arisæis. O Chris-
tem! O Judæ de-
: insániam! ille
adidit illum tri-
iis : Christus ve-
n recusávit hunc
uinem vénditum
are in remissió-
órum, si ipse vo-
at Judas, et sa-
párticeps erat.
pedes ejus lavit,
n discipulórum;
æ mensæ párti-
:, ut nullum ex-
locum habéret,
iâ perseveráret.
n quæ penes se
nus ei tribúerat
at; ille verò in
opósito mansit.
to Jesus pane,
, et fregit, et

dedit discípulis suis, dicens: Hoc est corpus meum quod pro vobis datur : * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Cùm díxerint vobis fílii vestri : Quæ est ista relígio? dicétis eis : Víctima tránsitûs Dómini est : * Hoc. *Luc.* 22. *Ex.* 12.

Lectio vj.

Sed tempus demùm est ad terríbilem hanc mensam accedendi. Omnes ítaque accedámus cum congruenti temperántiâ ac vigilántiâ. Nullus ultrà Judas esto : nullus ímprobus, nullus venéno infectus, neque ália in ore versans, ália in mente rétinens. Adest Christus; et nunc is qui mensam illam apparávit, hic ipse hanc nunc exornat. Non enim homo est qui facit ut propósita efficiantur corpus et sanguis Christi; sed ipse Christus qui pro nobis crucifixus est. Figúram implens stat sacerdos, verba illa prófe-rens; virtus autem et grátia Dei est. Hoc est corpus meum, inquit. Hoc verbum transformat ea quæ propósita sunt. Ac quemádmodùm vox illa, Créscite et multiplicámini, et repléte terram, semel quidem prolâta est, omni verò témpore natúræ nostræ vim præbet ad filiórum procreatiónem; ità et vox hæc semel prolâta, in ecclésiis ad unamquam-

que mensam, ab illo ad hodiernum usquè tempus, et usquè ad adventum ejus, sacrificium perfectum éfficit.

℟. Accepto Jesus cálice, grátias agens dedit eis; et bibérunt ex illo omnes. *Et ait Jesus: Hic est sanguis meus novi testamenti qui pro multis effundétur. ℣. Móyses sumptum sánguinem respersit in pópulum, et ait: Hic est sanguis fœderis quod pépigit Dóminus vobiscum. * Et. *Marc.* 14. *Exod.* 24.

IN III. NOCTURNO.

In Ps. Exaudi, Deus, oratiónem meam, et ne...... *cum suâ divisione*, 91.

Ant. 2. D. Cor meum conturbátum est in me, et formído mortis cécidit super me.

In Ps. Miserére.....quóniam. 108.

Ant. 4. E. Sustinuérunt ánimam meam: posuisti lácrymas meas in conspectu tuo, Dómine.

In Ps. Deus, laudem. *cum suis divisionibus*, 52.

Ant. 1. D. Líbera me quia pauper ego sum, et cor meum conturbátum est intra me.

℣. Circumdedérunt me dolóres mortis, ℟. Et torrentes iniquitátis conturbavérunt me. *Ps.* 17.

Pater. *secretò.*

LECTIO VIJ

De Epístolâ prim
Pauli Apóstoli ad
...thios.

Cap. 11

HOc præcípio,
dans, quòd non in
sed in detérius co
Primùm quidem co
tibus vobis in Ec
áudio scissúras es
vos; et ex parte cre
oportet et hæreses
et qui probáti sun
festi fiant in vobi
niéntibus ergò vob
num, jàm non est
cam cœnam mand
nusquisque enim
nam præsúmit ad
candum. Et álius q
surit; álius autem
est. Nunquid do
habétis ad mand
et bibendum? aut
siam Dei contém
confúnditis eos qui
bent? Quid dicam
Laudo vos? in h
laudo.

℟. Filíoli, adhu
cum vobiscum sum
tis me, et sicut dix
Quò ego vado, vo
testis veníre. * M
novum do vobis:
tis ínvicem, sicut d
℣. Custodíte præce
et fácite ea: Ego
qui sanctífico vos.
tum. *Joan.* 13. *Le*

ectio viij.
accépi à Dómi-
t trádidi vobis;
Dóminus Jesus in
tradebátur, ac-
em, et grátias a-
it, et dixit: Ac-
manducáte: hoc
meum, quod pro
étur; hoc fácite in
mmemoratiónem.
et cálicem, post-
ávit, dicens: Hic
um testamentum
o sánguine; hoc
otiescunquè bibé-
am commemora-
Quotiescunquè e-
nducábitis panem
cálicem bibétis,
Dómini annuntiá-
c véniat.
nnes vos scánda-
ini in me in istâ
riptum est enim:
n pastórem, * Et
tur oves gregis.
a, suscitáre super
meum, et super
ohærentem mihi,
inus; pércute pas-
t. *Matth.* 26. *Zach.*

Lectio ix.
uicunque mandu-
anem hunc, vel bí-
cem Dómini indig-
rit córporis et sán-
ómini. Probet au-
um homo; et sic
llo edat, et de cá-
t. Qui enim man-
dúcat et bibit indignè, judícium sibi mandúcat et bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi et imbecilles, et dórmiunt multi. Quòd si nosmetipsos dijudicarémus, non útiquè judicarémur. Dùm judicámur autem, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cùm convenítis ad manducandum, ínvicem expectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet; ut non in judícium conveniátis. Cétera autem, cùm vénero, dispónam.

℟. Pater, quos dedisti mihi custodívi: ego dedi eis sermónem tuum; * Et pro eis ego sanctífico meipsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte. ℣. Eccè ego et púeri mei, quos dedit mihi Dóminus. * Et. *Repet.* ℟. Pater. *usquè ad* ℣. *Joan.* 17. *Is.* 8.

AD LAUDES.

In Ps. Dómine, ne furóre.. corrípias me. 107.

Ant. Coepit Jesus pavére 6. *C.* et tædére; et ait discípulis suis: Tristis est ánima mea usquè ad mortem. Sustinéte hìc, et vigiláte mecum. *Marc.* 14. *Matth.* 26.

In Ps. Usquequò. 55.

Ant. 7. *d.* Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatiónem: spíritus quidem promptus est, caro autem infirma. *Matth.* 26.

In Ps. Exaudi, Dómine, justítiam. *cum suâ divisione,* 113.

Ant. 2. D. Prócidit in fáciem suam, orans et dicens: Pater mi, si possíbile est, tránseat à me calix iste: verúmtamen non mea voluntas, sed tua fiat. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

Ant. 3. c. Appáruit.

CANTICUM. 2. *Reg.* 22.

DOMINUS petra mea, et robur meum, * et salvátor meus.

Deus fortis meus, sperábo in eum: * scutum meum, et cornu salútis meæ.

Elevátor meus, et refúgium meum: * salvátor meus, de iniquitáte liberábis me.

Laudábilem invocábo Dóminum; * et ab inimícis meis salvus ero.

Quia circumdedérunt me contritiónes mortis: * torrentes Bélial terruérunt me.

Funes inferni circumdedérunt me: * prævenérunt me láquei mortis.

In tribulatióne meâ invocábo Dóminum, * et ad Deum meum clamábo.

Et exáudiet de templo suo vocem meam, * et clamor meus véniet ad aures ejus.

Ant. Appáruit illi Angelus de cœlo, confortans eum: et factus in agóniâ, prolíxiùs orábat; et factus est sudor ejus sicut guttæ sánguinis decurrentis ram. *Luc.* 22.

In Ps. Laudáte num de cœlis. 8.

Ant. 4. d. Approp vit Judas, ut oscu eum. Dixitque illi: Amíce, ad quid v Juda, ósculo Fílium h tradis? *Luc.* 22. *Ma*

Dùm cantatur Be tus. *extinguuntur om rei altaris.*

Ad Benedictus. *A* Dixit Jesus ad eos q nerant ad se: Quas trónem existis cum et fústibus. Cùm q vobiscum fúerim in t non extendistis ma me: sed hæc est ho tra et potestas tenebr *Luc.* 22.

Dùm dicitur hæc A na, amovetur à cuspi mus cereus accensus, conditur retrò altare.

Finitâ Antiphonâ tur hâc nocte à duob byteris, secundâ à Diaconis, tertiâ à Subdiaconis, retrò al xis genibus, Kyrie *Tropis; et omnes d genuflexi repetunt vel* Christe. *ut infr tur: quod etiam ob in secundâ et tertiâ*

PRECES.

Clerici. KYRIE, eléiso *rus.* Kyrie,

Cl. Dómine, m

lis : Christus Dó-
is est obédiens us-
rtem. *Philipp.* 2.
yrie, eléison.
i dedisti redemp-
ipsum pro ómni-
. 2. *Chorus*, Chris-
.
à Judâ ósculo trá-
ut ovis ad occi-
ctus es. *Luc.* 22.
orus, Christe, e-

exaltátus à terrâ,
xisti ad teipsum.
Ch. Christe, eléi-

ii per Prophétam
ro mors tua, ó
. 13. *Ch.* Kyrie,

tor vitæ per mor-
uxit eum qui ha-
rtis impérium. *Act.*
. *Ch.* Kyrie, eléi-

orti prædam ábs-
óliens potestátes,
riumphávit. *Is.* 49.
Ch. Kyrie, eléison.
miserére ; parce
Christus Dóminus
obédiens usquè ad
Clerici, Mortem
ucis. *Philip.* 2.
tur absolutè à Ce-
genuflexo, *Ps.* Mi-
16. *quem omnes fle-*
us, alternis choris,
tur mediocri voce.
finito, Celebrans,
ibus, simili voce di-
cit absolutè sequentem Orationem,

RESPICE, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro quâ Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre tormentum; *secretò*, Qui tecum.

Et statìm fit strepitus à Celebrante. Mox profertur cereus accensus; et omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

AD HORAS, dicuntur recto vocis tono Psalmi de Dominicâ, excepto quòd ad Primam, loco Ps. Confitémini. *dicitur Ps.* Deus, in nómine. 95. *omisso Symbolo* Quicunque. *Quibus finitis, dicitur in quâlibet horâ Ant.* Christus factus est pro nobis obédiens usquè ad mortem. *Philip.* 2. *Deindè*, Miserére. 126. *flexis genibus, et Orat.* Réspice. *quæ sub silentio concluditur.*

Hoc triduo Officium Capituli, Lectio Martyrologii et Canonis omittuntur.

Hodiè dicuntur septem Psalmi Pœnitentiales; deindè fit Absolutio eo ritu qui notatur in Missali.

AD VESPERAS.

In Ps. Dilexi. 36.

Ant. OCCIDETUR Christus; 4. E. et non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est. *Dan.* 9.

In Ps. Crédidi. 87.

Ant. 8. G. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet. *Is.* 53.

In Ps. Ad Dóminum. 53.

Ant. 1. a. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit; et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm. *Is.* 53.

In Ps. Levávi. 37.

Ant. 2. D. Oblátus est quia ipse vóluit; et iniquitátes multórum ipse portábit. *Is.* 53.

In Ps. Beáti omnes, 124.

Ant. 6. F. Unâ oblatióne consummávit in sempiternum sanctificátos. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris. *Thren.* 4.

Pro Oratione, in Choro dicitur Postcommunio Missæ; extra Chorum, Réspice.

Horâ competenti, facto signo cum tabulâ, lavantur Altaria; et fit Mandatum, etc.

Complet., *ut heri,* 301.

FERIA SEXTA

In Parasceve.

IN I. NOCTURNO.

In Ps. Dómine, quid multiplicáti sunt. 2.

Ant. 8. F. Non timébo míllia pópuli circumdantis me: exurge, Dómine: salvum me fac, Deus meus.

In Ps. Deus, Deus meus,

réspice; *cum reli*

Ant. 5. a. Aperi

per me os suum

rápiens, et rúgie

lium malignántiu

me.

In Ps. Dómi

nátio *cum suâ div*

Ant. 8. G. Insu

in me testes iníqu

títa est iníquitas

℣. Acuérunt lin

sicut serpentis:

num áspidum sub

rum. *Ps.* 139.

Pater. *secretò*

Lectio

De Lamentatióne

Prophétæ

E*Capu*

Ego vir videns

tem meam in vir

tiónis ejus. Me m

adduxit in ténebr

in lucem. Tantù

vertit, et conver

suam totâ die. Ve

cit pellem meam

meam; contrívit

Ædificávit in gyr

circúmdedit me

bóre. In tenebró

vit me, quasi mó

piternos. Circu

adversùm me, ut

diar; aggraváv

dem meum. Sed

mávero, et rogá

clúsit oratióne

Conclúsit vias

dibus quadris; s

as subvertit. Urs

ihi ; leo in abs-
-úsalem.
ibant adversùs
aónium, ut eum
rent, nec inve-
Multi enim tes-
llsum dicébant;
entia testimónia
t. Surgentes tes-
quæ ignorábam
unt me : * Multi.
Ps. 34.
Lectio ij.
arcum suum, et
quasi signum ad
Misit in rénibus
pháretræ suæ.
i in derísum om-
meo, cánticum
die. Replévit me
ibus, inebriávit
bio. Et fregit ad
dentes meos, ci-
ínere. Et repulsa
ánima mea, oblí-
onórum. Et dixi :
s meus, et spes
mino. Recordáre
s et transgressió-
absynthii et fellis.
nemor ero, et ta-
e ánima mea. Hæc
i corde meo, ídeò
lerúsalem.
ceps Sacerdótum
iro te per Deum
: dicas nobis si tu
s Fílius Dei. Di-
us : Tu dixisti. At
ınt : * Reus est
. Locúti sunt sa-
Judícium mortis

est viro huic, quia prophetávit sicut audistis áuribus vestris : * Reus. *Matth.* 26. *Jerem.* 26.

Lectio. iij.

Venatione cepérunt me quasi avem inimíci mei gratis. Lapsa est in lacum vita mea, et posuérunt lápidem super me. Inundavérunt aquæ super caput meum : dixi, Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu novíssimo. Vocem meam audisti : ne avertas aurem tuam à singultu meo et clamóribus. Appropinquasti in die quandò invocávi te, dixisti : Ne tímeas. Judicastí, Dómine, causam ánimæ meæ, redemptor vitæ meæ. Vidisti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me : júdica judícium meum. Vidisti omnem furórem, universas cogitatiónes eórum adversùm me. Audisti oppróbrium eórum, Dómine, omnes cogitatiónes eórum adversùm me : lábia insurgéntium mihi, et meditatiónes eórum adversùm me totâ die. Sessiónem eórum et resurrectiónem eórum vide; ego sum psalmus eórum. Reddes eis vicem, Dómine, juxta ópera mánuum suárum. Jerúsalem.

℟. Expuérunt in fáciem Jesu, * Et cólaphis cecidérunt, dicentes : Prophetíza nobis, Christe, quis est qui

te percussit? ℣. Aperuérunt super me ora sua, et exprobrantes percussérunt maxillam meam, * Et cólaphis. *Matth.* 26. *Job.* 16.

IN II. NOCTURNO.

In Ps. Dñe, ne in furóre;... quóniam. *cum suâ divis.* 107.

Ant. 8. G. Vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

In Ps. Eripe me de inimícis. *cum suâ divis.* 92.

Ant. 3. c. Irruérunt in me fortes: neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine.

In Ps. Nonne Deo. 110.

Ant. 7. *d.* Deo subjecta esto, ánima mea; quóniam ab ipso patiéntia mea.

℣. Subsannavérunt me subsannatióne: ℟. Frenduérunt super me déntibus suis. *Ps.* 34.

Pater. *secretò.*

Lectio iv.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

De Cruce et Latr. Homil. 1. *Ed. Ben. t.* 2.

Hodie Pascha nostrum pro nobis immolátus est Christus. Ubi, quæso, immolátus? in excelso patíbulo. Novum altáre hujus sacrifícii, quia ipsum sacrifícium novum stupendumque est. Idem quippè et sacrifícium et sacerdos erat: sacrifícium secundùm carnem, sacerdos secundùm

spíritum. Idem et of
et secundùm carne
rebátur. Et crux fui
Et cur, ínquies,
templo hóstia offer
extra urbem et mo
implerétur illud, C
quis reputátus est.
tem in sublími patí
gulátur, non sub t
áeris natúram purgá
ovis in sublími im
tur. Purgabátur ite
ra; fluébat enim
sanguis in ipsam. I
sub tecto, ídeò non
plo Judáico, ne sil
hóstiam vindicáren
putáres pro illâ ge
tùm hanc offerri.
extra urbem et mo
discas universále s
um esse, quia pro
terrâ erat oblátio;
gatiónem item esse
nem, non peculiáre
ádmodùm apud Juc

℟. Dicébant Pet
ex illis es. * Ille co
thematizáre, et jurá
néscio hóminem isti
dícitis. ℣. Inquilín
meæ sicut aliénum
runt me, et quasi
nus fui in óculis
* Ille. *Marc.* 14. *Jo*

Lectio v

Vis díscere áliud
signe opus? Paradís
sum hódiè nobis
Hâc quippè dic,
horâ latrónem eò

Hódiè antíquam
bis réddidit : hó-
iam civitátem nos
am, Hódiè, in-
um eris in paradí-
licis ? crucifixus es
ffixus, et paradí-
éris ? Etiam, in-
in cruce virtútem
iscas. Quia enim
ristis, ne natúræ
énderes, sed Cru-
útem edísceres, in
pérpetrat mirácu-
d ejus máximè vir-
monstrat. Non e-
n mórtuum susci-
n cùm ventos ac
repáret, non cùm
fugáret; sed cru-
clavis perforátus,
iis, sputis, conví-
róbriis onerátus,
n latrónis ánimum
ótuit, ut ex omni
tútem ejus vídeas.
n quippè totam
t; petras scidit, sed
riórem latrónis á-
traxit.
m vultis dimittam
arabbam; an Je-
érunt : Barabbam.
ur fáciam de Jesu?
mnes : * Crucifigá-
xérunt : Rogámus
tur homo iste; sí-
ion quærit pacem
sed malum : * Cru-
Matth. 27. *Jerem.*

Lectio vj.

Sed quid tantùm fecit latro, ínquies, ut post crucem paradísum sit adeptus? Visne ut virtútem ejus bréviter demonstrem? Cùm Petrus negábat infrà, tunc ille suprà confitebátur. Discípulus vilíssimæ puellæ minas non tulit : latro autem videns pópulum totum circumstantem, clamantem, blasphémias et dictéria jaculantem, non attendit illis, non cogitávit præsentem Crucifixi vilitátem; sed fídei óculis hæc ómnia prætergrédiens, missis illis vílibus impediméntis, agnóvit cœlórum Dñum, et ad ipsum ánimo procumbens, dicébat : Meménto meì, Dñe, cùm véneris in regnum tuum. Vides quantórum bonórum crux causa fúerit? Dic mihi, Regnum commémoras. Quid vides hujúsmodi? Clavi et crux in conspectu sunt. Verùm, ea ipsa crux, inquit, est symbolum regni. Ideò ipsum regem voco, quia vídeo Crucifixum. Regis enim est pro súbditis mori. Hic ipse dixit : Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus : ergò et bonus rex ánimam suam ponit pro súbditis. Quóniam ígitur ánimam suam pósuit, ídeò regem illum voco. Meménto meì, Dómine, in regno tuo.

℟. Jesum flagellis cæsum

mílites índuunt púrpurâ, et impónunt ei spíneam corónam; et cœpérunt salutáre eum: Ave, Rex Judæórum; et * Percutiébant caput ejus arúndine, et conspuébant eum. ℣. Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus: fáciem meam non averti à conspuéntibus in me: * Percutiébant. *Marc.* 15. *Is.* 50.

IN III. NOCTURNO.

In Ps. Exaudi... cùm déprecor. 111.

Ant. 1. f. Protexisti me, Deus, à conventu malignántium, à multitúdine operántium iniquitátem; quia exacuérunt ut gládium linguas suas.

In Ps. Salvum me fac, Deus. *cum suis divis.* 93.

Ant. 4. E. Quem tu percussisti, persecúti sunt; et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

In Ps. Ut quid, Deus. *cum suâ divis.* 123.

Ant. 2. D. Exurge, Deus, júdica causam tuam: memor esto improperiórum tuórum.

℣. Oppróbria exprobrántium tibi ℟. Cecidérunt super me. *Ps.* 68.

Pater. *secretò.*

LECTIO vij.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Cap. 4. *et* 5.

HABENTES Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei mus confessiónem nim habémus Ponti non possit cómpat tátibus nostris; autem per ómnia litúdine absque pe deámus ergò cum fi thronum grátiæ, u córdiam consequá grátiam inveniámus lio opportúno. Om que Póntifex ex h assumptus, pro h constitúitur in iis ad Deum, ut óffe et sacrifícia pro p qui condolére possi ignórant et errant; am et ipse circúm infirmitáte: et p debet, quemádmo pópulo, ità étiam e metipso offerre pro

℟. Suscepérunt J eduxérunt. * Et báj crucem exivit Jesu qui dícitur Calvári ℣. Tulit Abraham l locausti, et impósi Isaac fílium suum: *an.* 19. *Genes.* 22.

LECTIO vi

NEC quisquam si honórem, sed qui à Deo, tanquàm A et Christus non sem clarificávit, ut Pón ret; sed qui locútu eum: Fílius meus e hódiè génui te. (modùm et in álio

es Sacerdos in æ-
secundùm órdinem
dech. Qui in diébus
iæ, preces suppli-
que ad eum qui pos-
i salvum fácere à
:um clamóre válido
nis ófferens, exau-
pro suâ reveréntiâ.
em cùm esset Fílius
cit ex iis quæ passus
ediéntiam; et con-
us, factus est ómni-
temperántibus sibi
lútis ætérnæ, appel-
Deo Póntifex juxta
i Melchísedech.
rucifixérunt Jesum,
ies: unum à dextris,
im à sinistris. Jesus
licébat: * Pater, di-
lis; non enim sciunt
ciunt. ℣. Cum scele-
putátus est; et ipse
multórum tulit, et
nsgressóribus rogá-
iter. *Luc.* 23. *Is.* 53.

Lectio ix.

quidem plures fac-
sacerdótes, idcircò
iorte prohiberentur
ére: hic autem eò
áneat in ætérnum,
rnum habet sacerdó-
ndè et salváre in per-
potest accedentes
ietipsum ad Deum,
vivens ad interpel-
pro nobis. Talis e-
:ébat ut nobis esset
x, sanctus, ínno-
mpollútus, segregá-
tus à peccatóribus, et ex-
célsior cœlis factus: qui non
habet necessitátem quotídiè,
quemádmodùm sacerdótes,
priùs pro suis delictis hós-
tias offerre, deindè pro pó-
puli; hoc enim fecit semel,
seipsum offerendo.

℟. Ipse vulnerátus est prop-
ter iniquitátes nostras, at-
trítus est propter scélera
nostra: * Disciplína pacis
nostræ super eum, et livóre
ejus sanáti sumus. ℣. Pec-
cáta nostra ipse pértulit in
córpore suo super lignum;
ut peccátis mórtui, justítiæ
vivámus. * Disciplína. *Repet.*
℟. Ipse. *usquè ad* ℣. *Is.* 53.
1. *Petr.* 2.

AD LAUDES.

In Ps. Verba mea. 62.

Ant. 8. c. Posuit Pilátus títu-
lum super crucem;
erat autem scriptum: Jesus
Nazarénus, Rex Judæórum.
Joan. 19.

In Ps. Quemádmodùm.
cum suâ divisione, 67.

Ant. 5. a. Mílites, cùm
crucifixíssent eum, accepé-
runt vestiménta ejus et tú-
nicam, mittentes sortem su-
per eis quis quid tólleret.
Joan. 19. *Marc.* 15.

In Ps. Miserére meî,
Deus, miserére. 114.

Ant. 7. a. Prætereuntes
blasphemábant eum, mo-
ventes cápita sua, et dicen-
tes: Salva temetipsum; si
Fílius Dei es, descende de
cruce. *Matth.* 27.

Ant. 3. à. Dedérunt.

CANTICUM. *Is.* 5.

CANTABO dilecto meo * cánticum patruélis mei víneæ suæ.

Vínea facta est dilecto meo * in cornu fílio ólei.

Et sepívit eam, et lápides elégit ex illâ, * et plantávit eam electam;

Et ædificávit turrim in médio ejus, * et tórcular extruxit in eâ;

Et expectávit ut fáceret uvas, * et fecit labruscas.

Nunc ergò, habitatóres Jerúsalem, et viri Juda, * judicáte inter me et víneam meam.

Quid est quòd débui ultrà fácere víneæ meæ, et non feci ei? * an quòd expectávi ut fáceret uvas, et fecit labruscas?

Et nunc ostendam vobis quid ego fáciam víneæ meæ: * áuferam sepem ejus, et erit in direptiónem.

Díruam macériam ejus, * et erit in conculcatiónem.

Et ponam eam desertam: non putábitur, et non fodiétur; * et ascendent vepres et spinæ.

Et núbibus mandábo * ne pluant super eam imbrem.

Ant. Dedérunt ei vinum bíbere cum felle mistum: et mílites acétum offerentes ei, illudébant, dicentes: Si tu es Rex Judæórum, salvum te fac. *Matth.* 27. *Luc.* 23.

In Ps. Cantáte I
laus ejus. 121.
Ant. 6. F. Unus
nibus blasphemá
Respondens auter
crepábat eum, di
quidem digna fac
mus; hic verò i
gessit. *Luc.* 23.
Ad Benedictus.
Dicébat ad Jesum
ne, memento meì
neris in regnum
dixit illi Jesus: A
tibi: Hódiè mecu
paradíso. *Luc.* 23.
Kyrie, etc. *ut* l
AD HORA
Post Psal. dicitu
tus factus est pro
bédiens usquè ad
mortem autem cr
lip. 2.
Ps. Miserére, :
Réspice. 309.
AD VESPE
Dicuntur sine ca
mi et Antiph. sequ
In Ps. Nisi qui
Antiph. CUM vidisset
trem, et d
stantem quem dili
cit matri suæ: Mu
fílius tuus; deinde
cípulo: Ecce mat
an. 19.
In Ps. Sæpè. 1
Ant. Erat ferè h
et ténebræ factæ s
niversam terram
horam nonam; et
tus est sol. *Luc.* 23

Eripe me, Dómine.
divisione, 106.
irca horam nonam
Jesus voce mag-
is meus, Deus me-
id dereliquisti me?
7.
Dñe clāmávi. 54.
Sciens Jesus quia
nsummáta sunt, ut
narétur Scriptúra,
itio. *Joan.* 19.
. Voce meâ. 55.
Vas erat acéto ple-
li autem spóngiam
acéto, hissópo cir-
entes, obtulérunt o-
Joan. 19.
lagníficat. *Ant.* Cùm
et Jesus acétum, di-
nsummátum est. Et
voce magnâ, ait:
n manus tuas com-
spíritum meum. Et
cápite, trádidit
. *Joan.* 19. *Luc.* 23.
, Réspice. 309.
IPLETORIUM,
, 301.
ATO SANCTO.
. NOCTURNO.
ómine, Deus meus.
divisione. 39.
2. D. Consumétur
peccatórum; et dí-
tum, Dómine.
. Dómine, quis ha-
io.
. E. Habitábit in
ulo tuo: requiescet
sancto tuo.
. Conserva me. 73.

Ant. 7. ç. Caro mea requiescet in spe.

℣. Non derelinques ánimam meam in inferno;

℟. Nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem. *Ps.* 15.

Pater. *secretò.*

LECTIO j.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ. *Cap.* 4.

QUOMODO obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispersi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum? Fílii Sion ínclyti, et amicti auro primo, quómodò reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum fíguli? Sed et lamíæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos suos: fília pópuli mei crudélis, quasi strúthio in deserto. Adhæsit lingua lactentis ad palátum ejus in siti: párvuli petiérunt panem, et non erat qui frángeret eis. Qui vescebantur voluptuósè, interiérunt in viis: qui nutriebantur in cróceis, amplexáti sunt stércora. Et major effecta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subversa est in momento, et non cepérunt in eâ manus. Jerúsalem.

℟. Aspícient ad me quem confixérunt; et * Plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut in morte pri-

mogéniti. ℣. Centúrio, et qui cum eo erant, timuérunt valdè, dicentes : Verè Fílius Dei erat iste. Et percutientes péctora sua revertebantur. * Plangent. *Zachar.* 12. *Matth.* 27. *Luc.* 23.

LECTIO ij.

CUM adhuc subsisterémus, defecérunt óculi nostri ad auxílium nostrum vanum, cùm respicerémus attenti ad gentem quæ salváre non póterat. Lubricavérunt vestígia nostra in itínere plateárum nostrárum, appropinquávit finis noster : compléti sunt dies nostri, quia venit finis noster. Velocióres fuérunt persecutóres nostri áquilis cœli : super montes persecúti sunt nos, in deserto insidiáti sunt nobis. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris ; cui díximus : In umbrâ tuâ vivémus in géntibus. Gaude et lætáre, fília Edom, quæ hábitas in terrâ Hus : ad te quoque pervéniet calix, inebriáberis atque nudáberis. Compléta est iníquitas tua, fília Sion ; non addet ultrà ut tránsmigret te : visitávit iniquitátem tuam, fília Edom, discoopéruit peccáta tua. Jerúsalem.

℟. In unâ domo comedétur agnus, nec efferétis de cárnibus ejus foràs ; et * Os non comminuétis ex eo. ℣. Ut vidérunt Jesu mórtuum, non fregé jus crura, ut Scriptú plerétur : * Os. Ex Joan. 19.

LECTIO iij.

De Oratióne Jere Prophétæ. Ca

DEFECIT gáudium nostri : versus est in chorus noster. Céci róna cápitis nostri : bis, quia peccávimu téreà mœstum fac cor nostrum ; ídeò nebráti sunt óculi Propter montem Si dispériit, vulpes am runt in eo. Tu aute mine, in ætérnum nébis, sólium tuum neratiónem et ge nem. Quarè in pe obliviscéris nostri ? ques nos in longitú rum ? Convérte no ne, ad te, et conv ínnova dies nostro princípio. Sed proj pulisti nos ; irátus nos vehementer. Je

℟. In die illâ erit tens dómui David, tántibus Jerúsalem lutiónem peccatóri nus mílitum lánceâ su apéruit, et cont vit sanguis et aqu *Zach.* 13. *Joan.* 19.

IN II. NOCTU

In Ps. Dómini es

Ant. 5. a. Elevám

ıáles ; et introíbit
iæ.
Exaltábo. 5.
. G. Dñe, eduxisti
ıo ánimam meam.
s. Exaudi, Deus,
iónem. 93.
. g. Intende, Deus,
meæ : à finibus ter-
: clamávi.
, Dómine, miseré-
℟. Et resúscita me,
ıuam eis. *Ps.* 40.
. *secretò.*
Lectio iv.
ancti Joannis Chry-
sóstomi.
met. et Crucc. t. 2.
Edit. Ben.
e, dilectíssimi, óm-
rórum loca círcuit
s noster : hódiè por-
ıs confrégit : hódiè
érreos contrívit. Vi-
ophétâ dicti accura-
Non dixit, Apéruit
ereas, sed, confré-
nútilis deinceps car-
Non ábstulit vec-
contrívit; ut custó-
ıceps frágilis et in-
ddátur, ubi neque
eque vectis, et licèt
ret, non tenétur.
ígitur Christus con-
quis álius reparáre
Reges cùm vinctos
e volunt, missis e-
non ità agunt; sed
s quàm custódes re-
, ut ostendant eò
ıgrediendum esse, vel illis qui jàm líberi abiérunt, vel eórum loco, áliis. Non ità Christus : sed demonstráre volens mortem jàm ad finem metamque pervenisse, æreas ejus portas confrégit, hoc est, immítem illam, et inexorábilem mortis necessitátem.

℟. Christus pro peccátis nostris mórtuus est, ut nos offerret Deo, mortificátus carne, vivificátus autem spíritu, in quo * Et his qui in cárcere erant, spirítibus véniens prædicávit. ℣. Confiteantur Dño misericórdiæ ejus, quia contrívit portas æreas, et vectes férreos confrégit. * Et. 1. *Petr.* 3. *Ps.* 106.

Lectio v.

Porro, quod admiratióne digníssimum est, rex ipse ad vinctos venit. Atqui nullus rex unquàm hoc dignarétur fácere; sed ministri vinctos dimittunt. Secùs hic : ipsemet rex ad vinctos venit. Non erúbuit cárcerem neque detentos in cárcere, (de eo enim quem fínxerat erubéscere non pótuit) et confrégit fores, et vectes contrívit. Superástitit inferno, et desertam fecit totam illíus custódiam, cárcerisque custóde in víncula conjecto, ad nos remeávit. Tyrannus captívus ducebátur, fortis vinctus; ipsa mors, abjectis armis, nuda ad pedes regis cucurrit.

℟. Participávit carni et sánguini, * Ut per mortem destrúeret eum qui habébat mortis impérium, id est, diábolum, et liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. ℣. Præcipitábit mortem in sempitérnum, quia Dóminus locútus est; * Ut. *Hebr.* 2. *Is.* 25.

LECTIO vj.

VIDISTI mirandam victóriam; vidisti crucis benefícia? De morte immortáles facti sumus: hæc præclára crucis facínora. Intellexisti victóriam; intellexisti modum victóriæ? Disce nunc quómodò sine labóre et sudóre nostro victória hæc fúerit parta. Nos arma non cruentávimus, non stétimus in ácie, non accépimus vúlnera, neque vídimus bellum: et tamen victóriam obtinúimus. Certámen Dómini fuit coróna nostra. Cùm ergò et nostra sit victória, mílites imitémur, lætisque vócibus victóriæ laudes et cármina hódiè decantémus. Dicámus, Dóminum laudantes: Absorpta est mors in victóriâ. Ubi est, mors, victória tua? ubi stímulus tuus, inferne? Hæc ómnia præclára facta crux nobis péperit. Crux trophæum contra dæmones erectum, gládius contra peccátum, gládius quo serpentem confó- dit Christus. Crux P[...] luntas, Unigéniti [...] Spíritûs exultátio, [...] rum decus, Ecclési[...] ritas, gloriátio Pauli [...] tórum murus, tóti[...] lumen.

℟. Beáti qui lava[...] suas in sánguine Ag[...] sit potestas eórum [...] vitæ, et per portas [...] in civitátem. ℣. In s[...] testamenti tui emi[...] lacu vinctos tuos; [...] *Apoc.* 22. *Zach.* 9.

IN III. NOCTU[...]

In Ps. Notus in. [...]

Ant. 7. d. In pac[...] est locus ejus, et in [...] bitátio ejus.

In Ps. Dómine De[...]

Ant. 4. d. Factus [...] cut homo sine adjut[...] ter mórtuos liber.

In Ps. Deus ultiónu[...] *suâ divisione.* 70.

Ant. 6. F. Nisi q[...] adjúvit me, paulò [...] habitasset in infern[...] mea.

℣. Verbum iniqu[...] tituérunt adversùm [...]

℟. Nunquid qui [...] non adjíciet ut re[...] *Ps.* 40.

Pater. *secretò.*

LECTIO vij.

De Epístolâ beáti Apóstoli ad Heb[...]

Cap. 9.

CHRISTUS assisten[...] fex futurórum bo[...]

ıus et perféctius ta-
.m non manufac-
st, non hujus cre-
ıeque per sángui-
órum aut vituló-
per próprium sán-
ntroívit semel in
æternâ redemptió-
:â. Si enim sanguis
ı .et taurórum, et
læ aspersus, inqui-
ıctíficat ad emun-
ı carnis : quantò
nguis Christi, qui
itum sanctum se-
n óbtulit immacu-
:o, emundábit cons-
nostram ab opéri-
tuis, ad serviendum
:nti ?
andò appensus fúe-
ı in patíbulo, non
bit cadáver ejus in
:d in eâdem die se-
; * Quia maledictus
st omnis qui pendet
℣. Christus nos re-
e maledicto legis,
ro nobis maledic-
Quia. *Deut.* 21. *Ga-*

Lectio viij.

:ò novi testamenti
r est; ut, morte in-
ıte, in redemptió-
rum prævaricatió-
ıæ erant sub prióri
ıto, repromissiónem
.t qui vocáti sunt
hæreditátis. Ubi e-
amentum est, mors
est intercédat tes-
tatóris. Testamentum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondùm valet, dùm vivit qui testátus est. Undè nec primum quidem sine sánguine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto legis à Móyse universo pópulo, accípiens sánguinem vitulórum et hircórum cum aquâ, et lanâ coccineâ, et hyssópo; ipsum quoque librum et omnem pópulum aspersit, dicens : Hic sanguis testamenti quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspersit. Et ómnia penè in sánguine secundùm legem mundantur; et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. In die illâ radix Jesse qui stat in signum populórum; ipsum gentes deprecabuntur : * Et erit sepulcrum ejus gloriósum. ℣. Christus mórtuus est pro peccátis nostris secundùm Scriptúras, et sepultus est : * Et. *Is.* 11. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix.

Necesse est ergò exemplária quidem cœléstium his mundári : ipsa autem cœléstia, melióribus hóstiis quàm istis. Non enim in manufacta Sancta Jesus introívit, exemplária verórum, sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis :

neque ut sæpè ófferat semetipsum, quemádmodùm Póntifex intrat in Sancta per síngulos annos in sánguine aliéno; alióquin oportébat eum frequenter pati ab orígine mundi; nunc autem semel in consummatióne seculórum, ad destitutiónem peccáti, per hóstiam suam appáruit. Et quemádmodùm statútum est homínibus semel mori, post hoc autem judícium; sic et Christus semel oblátus est ad multórum exhaurienda peccáta: secundò sine peccáto apparébit expectántibus se in salútem.

℟. Christus novi testamenti mediátor, * Initiávit nobis viam novam et viventem per velámen, id est, carnem suam, in intróitum sanctórum; nondùm propalátam, adhuc prióre tabernáculo habente statum. ℣. Ascendet pandens iter ante eos, Dóminus in cápite eórum. * Initiávit. *Repetitur* ℟. Christus. *usquè ad* ℣. *Hebr.* 9 *et* 10. *Mich.* 2.

AD LAUDES.

In Ps. Júdica me, Deus et discerne. 68.

Ant. 4. d. ERO mors tua, ô mors: morsus tuus ero, inferne. *Os.* 13.

In Ps. Inclína. *cum suâ divisione.* 127.

Ant. 3. *à.* De manu mortis liberábo eos, de morte rédimam eos. *Os.* 13

In Ps. Dómine, e áuribus. *cum suâ divi*

Ant. 8. c. Penetrá nes inferióres partes et inspíciam omnes entes, et illumináb nes sperantes in D *Eccli.* 24.

Ant. 4. E. Sicut.

CANTICUM. *Jonæ.*

CLAMAVI de trib meâ ad Dóminum, xaudívit me.

De ventre ínferi vi, * et exaudísti meam.

Et projecisti me fundum in corde m flumen circúmdedit

Omnes gúrgites fluctus tui * super sièrunt.

Et ego dixi: Abje à conspectu oculór rum: * verúmtame vidébo templum tuum.

Circumdedérunt quæ * usquè ad án

Abyssus vallávit lagus opéruit capu

Ad extréma món cendi: * terræ vecte sérunt me in ætern

Et sublevábis de tióne vitam meam, ne Deus meus.

Cùm angustiarét ánima mea, Dómi dátus sum; * ut v te orátio mea ad

tuum.
ıstódiunt vanitátes
misericórdiam su-
inquunt.
ıtem in voce laudis
o tibi. * quæcun-
., reddam pro sa-
ino.
Sicut fuit Jonas in
eti tribus diébus et
óctibus, sic erit Fí-
inis in corde terræ.
2.
Laudáte Dóminum
s. 47.
ı. D. Dabit ímpios
ultúrâ, et dívitem
rte suâ; eò quòd
em non fécerit, ne-
ıs fúerit in ore ejus.

enedictus. *Ant.* 6. *C.*
unt Joseph et Nico-
orpus Jesu, et liga-
llud línteis cum aro-
, et posuérunt illud
ımento. *Joan.* 19.
, etc. *ut suprà*, 308.
D HORAS,
Psal. dicitur: Chris-
ıs est pro nobis o-
usquè ad mortem,
autem crucis. Prop-
d et Deus exaltávit
t donávit illi nomen
ıt super omne no-
ilip. 2.
iserére, 126. *Oratio*
309.
tá Communione in
pro Vesperis dicitur
Ps. et Cant. sequens,
cum suis Ant., *sine* Glória.

AD VESPERAS.

Non præmittitur Deus, in adjutórium.

Ant. 5. a. Allelúia.

PSALMUS 116.

LAUDATE Dóminum, omnes gentes; * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * et véritas Dómini manet in æternum.

Ant. Allelúia, quóniam in æternum, allelúia, misericórdia ejus, allelúia, allelúia. *Ps.* 135.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Cùm transisset sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme, emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum, all. *Marc.* 16.

Sacerdos ad altare dicit: ℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut divíno múnere satiáti, plácitis tibi móribus innovémur; Per.

Deindè, ℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Diaconus dicit: Ite, Missa est, allelúia, allelúia.

℟. Deo grátias, allel. allel.

¶ *Extra chorum, Vesperæ dicuntur ut suprà; sed ante Orat. non dicitur* Dóminus vobiscum. *nec* Orémus. *et post Orat. nihil additur.*]

AD COMPLETORIUM.

Non præmittitur Converte nos, *nec* Deus, in adjutórium. *sed dictis sine* Glória Patri. *Psalm.* Cùm invocárem. Qui hábitat. *et* Eccè nunc. *de* 2. *in* b. *dicitur* Allelúia.

Deindè, Nunc dimittis. *de* 8. *in* G. *sine* Glória. *sub Ant.* Vésperè sábbati, quæ lucescit in primâ sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María, vidére sepulcrum, allelúia. *Matth.* 28.

Statìm sequitur C
te quam non dicit
nus vobiscum. *nec*

ORATIO.

ILLUMINA vitam
quæsumus, Dómin
nos partícipes Res
nis Fílii tui Dómi
Jesu Christi, cuju
in hâc nocte sanct
cólimus; ut peccát
semper justítiæ
Per eumdem.

Non dicitur Dó
biscum. *nec* Bened

IN DIE SANCTO

PASCHÆ.

ANNUALE.

TURNUM.
:, lábia, etc.

:lúia. Surrexit
·è: * Veníte,
lelúia. *Luc.* 24.
:nite. 130.
Hymnus, nec
ilus in fine An-
quod servatur
nes Horas per
m.
:promissiónem.
ALMUS 2.
:muérunt gen-
:ópuli meditáti

reges terræ, et
avenérunt in u-
sùs Dóminum,
Christum ejus.
ius víncula eó-
ojiciámus à no-
sórum.
it in cœlis, irri-
:t Dóminus sub-

iétur ad eos in
t in furóre suo
eos.
:m constitútus
eo super Sion
:tum ejus, * præ-
:ptum ejus.
dixit ad me: *

Fílius meus es tu, ego hódiè génui te.

Póstula à me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virgâ férreâ, * et tanquàm vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram:

Servíte Dño in timóre, * et exultáte ei cum tremóre:

Apprehéndite disciplínam, nequandò irascátur Dóminus, * et pereátis de viâ justâ.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Glória Patri *et sic deinceps.*

Ant. Repromissiónem Deus adimplévit, resúscitans Jesum, sicut et in Psalmo scriptum est: Fílius meus es tu, ego hódiè génui te, allelúia. *Act.* 13.

Ant. 4. *D.* Quòd Deus.

PSALMUS 15.

CONSERVA me, Dómine, * quóniam sperávi in te.

Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terrâ ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum; * pósteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ et cálicis mei : * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris; * étenim hærédítas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intellectum : * ínsuper et usquè ad noctem íncrepuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspectu meo semper; * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiescet in spe;

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ; adimplébis me lætitiâ cum vultu tuo : * delectatiónes in déxterâ tuâ usquè in finem.

Ant. Quòd Deus suscitávit eum à mórtuis, ámpliùs jàm non reversúrum in corruptiónem, ità di
dabis Sanctum tu
corruptiónem, all

Ant. 8. G. Def

Psalmus

Exaltabo te, Dó
niam suscepisti n
delectasti inimíco
per me.

Dómine Deus n
mávi ad te, * et sa

Dómine, eduxi
ferno ánimam me
vasti me à desce
in lacum.

Psállite Dómin
ejus, * et confitém
riæ sanctitátis eju

Quóniam ira i
tióne ejus, * et v
luntáte ejus.

Ad vésperum
tur fletus, * et a
num lætítia.

Ego autem dix
dántiâ meâ : * No
in æternum.

Dómine, in vol
præstitisti decóri
tútem :

Avertisti fácie
me, * et factus
turbátus.

Ad te, Dómine,
et ad Deum meum
bor.

Quæ utílitas i
meo, * dùm desce
ruptiónem?

Nunquid confit
pulvis, * aut annu
ritátem tuam?

't Dóminus, et mi-
: meî : * Dóminus
t adjútor meus.
rtisti planctum me-
ıdium mihi : * cons-
ccum meum, et cir-
sti me lætitiâ;
ıtet tibi glória mea,
:ompungar : * Dó-
us meus, in ætcr-
ıfitébor tibi.
)efiníto consílio, et
ıtiâ Dei tráditum,
scitávit, solútis do-
inferni, juxta quòd
ɔile erat tenéri illum
ılleluia. *Act.* 2.
ómine, eduxisti ab
ánimam meam :
lvasti me à descen-
s in lacum. *Ps.* 29.
· noster. *Absol.* Be-
s. *Bened.* Confiteá-
ı3.

Lectio j.

.tolâ beáti Pauli A-
:oli ad Romános.

Cap. 6.

orátis, fratres, quia
ıuc baptizáti sumus
sto Jesu, in morte
aptizáti sumus? Con-
enim sumus cum illo
ıtismum in mortem;
nodò Christus surre-
ıórtuis per glóriam
ità et nos in novitá-
ambulémus. Si enim
ntáti facti sumus si-
ini mortis ejus, si-
resurrectiónis éri-
oc scientes quia ve-
tus homo noster simul cru-
cifixus est, ut destruátur
corpus peccáti, et ultrà non
serviámus peccáto. Qui e-
nim mórtuus est, justificá-
tus est à peccáto. Si autem
mórtui sumus cum Christo,
crédimus quia simul étiam
vivémus cum Christo; sci-
entes quòd Christus resur-
gens ex mórtuis jàm non
móritur, mors illi ultrà non
dominábitur. Quòd enim
mórtuus est peccáto, mór-
tuus est semel; quòd autem
vivit, vivit Deo. Ità et vos
existimáte vos mórtuos qui-
dem esse peccáto; viventes
autem Deo in Christo Jesu
Dómino nostro. Tu autem.

℟. Ego sum primus et no-
víssimus; et vivus, et fui
mórtuus, * Et eccè sum vi-
vens in sécula seculórum :
† Et hábeo claves mortis et
inferni, allelúia, allelúia,
allelúia. ℣. Ego dormívi, et
soporátus sum; et exurre-
xi, quia Dóminus suscépit
me, * Et eccè. Glória. † Et
hábeo. *Apoc.* 1. *Ps.* 3.

Bened. Interpellet. 133.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Tom. 5. *Serm.* 231. *in die-
bus Pasch.* 11. *n.* 2.

Resurrectio Dómini nos-
tri Jesu Christi nova vita
est credéntium in Jesum;
et hoc est sacramentum pas-
siónis et resurrectiónis ejus,

quod valdè nosse et ágere debétis. Non enim sine causâ vita venit ad mortem : non sine causâ fons vitæ, undè bibitur ut vivátur, bibit hunc cálicem qui ei non debebátur. Non enim Christo debebátur mors. Huic conditióni mortis obstrictus náscitur omnis homo ; sed præter illum hóminem qui homo factus est, ne períret homo. Pœna culpæ mors. Dóminus Jesus Christus mori venit, peccáre non venit. Commúnicando nobiscum sine culpâ pœnam, et culpam solvit et pœnam. Quam pœnam solvit ? quæ nobis debebátur post istam vitam. Ergò crucifixus est, ut in cruce osténderet véteris hóminis nostri occásum ; et resurrexit, ut in suâ vitâ osténderet nostræ vitæ novitátem.

℟. Pascha nostrum immolátus est Christus ; ítaque epulémur, * Non in fermento véteri, neque in fermento malítiæ, sed † In ázimis sinceritátis et veritátis, allelúia, allelúia. ℣. Exurgat Deus, et dissipentur inimíci ejus, et justi epulentur et exultent in conspectu Dei : * Non. Glória. † In ázimis. 1. *Cor.* 5. *Ps.* 67.

Bened. Fúlgeat. 132. *et sic toto temp. Paschali, quoties tertia lectio est de Evangelio.*

LECTIO iij.

Léctio sancti Evan[gélii se]cundùm Marc[um].

Cap. 16.

IN illo témpore : [Maria] Magdaléne, et Ma[ria Jaco]bi, et Salóme, em[érunt a]rómata, ut venien[tes unge]rent Jesum. Et réli[qua].

Homília sancti G[regórii] Papæ.

In Evang. 21. *hab[ita ad] B. Mariæ in die [Paschæ] n.* 2.

AUDISTIS, fratres [charíssimi,] quòd sanctæ muli[eres, quæ] Dóminum súerant [secútæ,] cum aromátibus a[d monu]mentum venérunt [; et] quem viventem di[lexerant,] étiam mórtuo, st[údio hu]manitátis obsequu[ntur. Sed] res gesta áliquid [in sanctâ] Ecclésiâ signat g[eréndum.] Sic quippè neces[se est, ut] audiámus quæ fa[cta sunt,] quátenùs cogitém[us et] quæ nobis sint e[x eórum] imitatióne faciend[a. Et nos] ergò in eum qui e[st mórtu]us credentes, si o[dóre vir]tútum referti, cu[m famâ bo]ne bonórum óperu[m Dómi]num quærimus, a[d monu]mentum profectò i[llius cum] aromátibus venír[e. Illæ] autem mulíeres A[ngelos vi]dent, quæ cum ar[omátibus] venérunt ; quia vi[delícet il]læ mentes superno[s cives as]píciunt, quæ cum [virtútum] odóribus ad Dóm[inum]

déria proficiscun-
ıdum verò nobis
ıam sit, quòd in
.ére Angelus cér-
stolâ cándidâ co-.
ıpáruit. Sed quid
s féminas affátur,
: Nolíte expavés-
apertè dicat: Pá-
ui non amant ad-
ıpernórum cívi-
:ur pertiméscitis
ɔs concíves vidé-
lè et Matthæus
.pparuisse descrí-
Erat aspectus e-
'ulgur, et vesti-
ı sicut nix. In ful-
m terror timóris
ʼe autem blandi-
ındóris. Quia ve-
·tens Deus, et ter-
:atóribus, et blan-
ıstis; rectè testis
ónis ejus Angelus,
óre vultûs, et in
ábitûs demonstrá-
e ipsâ suâ spécie
:t réprobos, et
pios.
: terræ motus fac-
ıagnus; * Angelus
ıini descendit de
accédens revolvit
et sedébat super
lúia, allelúia, al-
Terra trémuit et
:ùm exúrgeret in
Deus, ut salvos fá-
.es mansuétos ter-
:lus. Glória. * An-
ʼet. ℟. Eccè. *usquè*
ıs verna.

ad ℣. *Matth.* 28. *Ps.* 75.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me; ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominicâ.

Ant. 1. D. Una sábbati, valdè dilúculò, mulíeres venérunt ad monuméntum, portantes quæ paráverant arómata; et invenérunt lápidem revolútum à monuménto, allelúia. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Introeúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedentem in dextris, et obstupuérunt, allelúia. *Marc.* 16.

Ant. 8. c. Erat autem aspectus ejus sicut fulgur, et vestiméntum ejus sicut nix, allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 7. d. Præ timóre.

Canticum. *Apoc.* 1.

Conversus vidi septem candelábra áurea; * et in médio septem candelabrórum aureórum, símilem Fílio hóminis,

Vestítum podére, et præcinctum ad mamillas * zonâ áureâ;

Caput autem ejus et capilli erant cándidi tanquàm lana alba et tanquàm nix, * et óculi ejus tanquàm flamma ignis:

Et pedes ejus símiles aurichalco, sicut in camíno ardenti, * et vox illius tan-

quàm vox aquárum multárum :

Et habébat in déxterâ suâ stellas septem, * et de ore ejus gládius utrâque parte acútus exíbat :

Et fácies ejus sicut sol lucet * in virtúte suâ.

Et cùm vidissem eum, * cécidi ad pedes ejus tanquàm mórtuus :

Et posuit déxteram suam super me, * dicens : Noli timére :

Ego sum primus et novíssimus, * et vivus et fui mórtuus ;

Et ecce sum vivens in sécula seculórum, * et hábeo claves mortis et inferni.

Ant. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 8. *G.* Respondens autem Angelus, dixit mulíeribus : Nolíte timére; scio enim quòd Jesum quæritis : non est hìc, allelúia. *Matth.* 28.

Loco Capituli, Hymni et Versiculi, dicitur :

Hæc dies quam fecit Dóminus ; exultémus et lætémur in eâ. *Ps.* 117.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Surrexit sicut dixit : veníte, et vidéte locum ubì pósitus erat Dñus, allel. *Matth.* 28.

Oratio.

Deus, qui hodiernâ die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, morte, reserâsti : v tra, quæ prævenie píras, étiam adjuva séquere ; Per eumd

℣. Dóminus vobi

℣. Benedicámus I allelúia, allelúia.

℟. Deo grátias, a allelúia.

Sic dicitur prior B mus Dómino, *in* *et Vesperis, usquè a tatem exclusivè.*

Fidélium ánimæ.

AD HORAS

Psalmi de Domin

Dicto Deus, in a um. Glória Patri. *no Hymnus ; sed absol pitur Psalmus de* 2. *loco Antiph. Capitul brev. et Versic. dicit semel; dein,* Hæc di fecit Dóminus ; ex et lætémur in eâ. *dicitur,* Dóminus vo *et Oratio, quæ ad est Oratio solita ; q quitur lectio Martyr reliquum Capituli C ad cujus absolution tur :*

CANON.

Ex Concílio Matis secundo.

An. 585. *Ca*

Pascha nostrum summus Sacerdos e fex pro nostris delic lam habens obno peccáti, immolátus e

festivíssimè cóle-
ulæ observatiónis
in ómnibus vene-
sanctíssimis dié-
simul coadunáti
schálibus indul-
rseveratiónis nos-
tiam quotidiánis
ostendámus, lau-
eatórem ac rege-
nostrum vésperè,
merídiè.

VESPERAS.

ixit Dóminus. 17.
ITE discípulis ejus
uia surrexit, al-
lleluia, alleluia.

Confitébor. 17.
E. Eccè præcédit
lilæam; ibi eum
allelúia, allelúia.

Beátus vir. 17.
f. Et exiérunt citò
nento cum timóre
magno, currentes
liscípulis, allelúia.

le, Hæc *Chorus* di-
ecit Dóminus; e-
et lætémur in eâ.
nini Dómino quó-
s, quóniam in sé-
sericórdia *Chorus*
. 117.
, allelúia. ℣. Sur-
inus, et occurrit
, dicens: Avéte.
accessérunt, et
pedes * ejus, alle-
h. 28.

SEQUENTIA.

VICTIMÆ Pascháli laudes immolent Christiáni.

AGNUS redémit oves; Christus ínnocens Patri reconciliávit peccatóres.

MORS et vita duello conflixére mirando; dux vitæ mórtuus, regnat vivus.

DIC nobis, María; quid vidisti in viâ?

SEPULCRUM Christi viventis, et glóriam vidi resurgentis,

ANGELICOS testes, sudárium, et vestes.

SURREXIT Christus spes mea; præcédet suos in Galilæam.

SCIMUS Christum surrexisse à mórtuis verè. Tu nobis, victor Rex, miserére. Amen.

Continuò dicitur:

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Cùm serò esset die illo, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti; venit Jesus, et stetit in médio, et dixit eis: Pax vobis, allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, Deus, qui hodiernâ die. *ut suprà ad Laudes.*

¶ *Qui privatìm recitant, non tenentur ad ea quæ sequuntur usquè ad Completorium exclusivè; quæ tamen in Ecclesiis ubì non sunt Fontes cantantur in Choro: in aliis verò, dicto* Benedicámus. *progreditur Clerus ad Fontes.*

Eundo cantatur ℟. Christus resurgens ex mórtuis, jàm non móritur; * Mors illi ultrà non domínábitur: quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel; quòd autem vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia. *Rom.* 6.

Deindè dicitur Ps. Laudáte. 18. *de* 1. *in* A. *cum* Glória Patri. *in fine.*

Post Psalmum cantatur à toto Clero simul ℣. Præcipitábit mortem in sempiternum, et oppróbrium pópuli sui áuferet de universâ terrâ; * Mors. *Is.* 25.

Versic. Salvávit sibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium sanctum ejus. *Ps.* 97.

ORATIO.

DEUS, qui ad æternam vitam in Christi Resurrectióne nos réparas: imple pietátis tuæ ineffábile sacraméntum; ut, cùm in majestáte suâ Salvátor noster advénerit, quos fecisti baptismo regenerári, fácias beátâ immortalitáte vestíri; Per eumdem Christum.

Eundo ad Stationem,

℟. Quicunque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus; * Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem; ut quómodò Christus surrexit à mórtuis per glóriam Patris, ità et nos in novïtáte vitæ ambulémus, allelúia. Rom. 6.

Psalm. In éxitu. I
in A. *cum* Glória Pat
ne. Post Psalmum ca
toto Clero simul ℣. I
scidit aquas ante eo
ceret sibi nomen se
num; eduxit eos p
sos; * Consepulti. *I*

Et fit Statio secun
suetudinem locorum
dicitur Versic. Audi
cite vocem laudis eju
pósuit ánimam mea
tam. *Ps.* 65.

ORATIO.

DEUS, qui Resurr
tuæ fidem per bapti
tiam in nobis obsig
luisti: concéde, ut
ti morte liberáti, i
te vitæ ambulémus;

Redeundo cantatu
quæritis viventem c
tuis? non est hic,
rexit: * Recordám
liter locútus est v
cens: Quia oporte
hóminis tradi in ma
catórum, et cruc
die tértiâ resúrger
lúia. *Luc.* 24.

Ante Crucifixum
℣. Adoráte Dómin
trio sancto ejus; co
átur à fácie ejus
terra: dícite in
quia Dóminus reg
ligno. *Ps* 95.

Tùm Clerus ingredi
rum, dicens: * Rec
ni.

Versic. Lápidem q

nt ædificantes,
ıctus est in caput
117.

Oratio.

jus Filius pro no-
ɛus mundum re-
;nátus est : præs-
i de nostrâ re-
lætámur, æternis
:e donante, per-
Per eumdem.

ᴍPLETORIUM.

onverte nos, etc.
bsolutè Psal. Cùm
. Qui hábitat. *et*
:. 19. *Et in fine,*
emel.
imponitur Hæc. *et*
ınc dimittis. *de* 2.
'eà dicitur integrè
ut ad Laudes.

Oratio.

[uo absorpta est
victóriâ, fac ut,
iónis tuæ partíci-
vigilémus, sive
ɪs, non vivámus
i tibi qui pro no-
us es, et resurre-
i vivis et regnas.
ictus modus Hora-
tur usquè ad No-
ati in Albis inclu-

DIEBUS
ʀA Octavam
Paschæ.

ut in dic, exceptis
ɪntur.

ꟻICIUM NOCT.

Surrexit Dóminus
lleluia. *Luc.* 24.

Ps. 94. Veníte. 130.

Tres Psalmi unaquâque Feriâ notati, sub solâ

Ant. 2. D. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, et sepultus est, et resurrexit tértià die, secundùm Scriptúras, allelúia. 1. *Cor.* 15.

℣. Cor meum et caro mea
℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

Lectiones et ℟℟℟. *ut infrà in quâlibet die.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me; ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Ant. et Psalmi cum Cantico, ut suprà in die Paschæ, 329.

Antiph. ad Benedictus. *et Oratio ut infrà in quâlibet die.*

AD HORAS,

Ut in die Paschæ præter Orationem et Canonem.

AD VESPERAS.

Psalmi et Antiph. ut in die Paschæ, 331.

Graduale, Hæc dies, etc. *et Antiph. ad* Magnificat. *cum Oratione, ut infrà in quâlibet die.*

In Processione ad Fontes quæ fit post Benedicámus. ℟℟℟. *ut in die Paschæ: Orationes sunt propriæ cuilibet diei.*

Complet., *ut suprà*, 333.

FERIA SECUNDA.

Duplex-majus.

AD NOCTURNUM,

Tres Ps. è 1. Noct. Dom. 5.

Lectio j.

Incípiunt Actus Apostolórum.

Cap. 1.

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, ô Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere et docére, usquè in diem quâ præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assumptus est: quibus et præbuit seipsum vivum post passiónem suam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convescens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audistis, inquit, per os meum: quia Joannes quidem baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu sancto, non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicentes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrûm nosse témpora vel momenta quæ Pater pósuit in suâ potestáte; sed accipiétis virtútem supervenientis Spíritûs sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judæâ, et Samaríâ, et usquè timum terræ.

℟. Qui habitában salem, et príncipes norantes Jesum, *Pe à Piláto ut interfice um; Deus verò su eum à mórtuis tért alleluia, all. ℣. Ipsi n novérunt cogitatión mini, et non intell consílium ejus: *Pe *Act.* 13. *Mich.* 4.

Lectio ij.

Sermo sancti Leóni

De Resur. Dom

Cum quadraginta observántiâ hoc vol operári, ut áliquid mus crucis in témp mínicæ passiónis: dum nobis est, ut é surrectiónis Christi mur esse consorte morte ad vitam, di to sumus córpore, mus. Moriendum diábolo, et vivend deficiendum iniqui justítiæ resurgátur. bant vétera, ut oria va. Resurréctio eni ni, non finis carn commutátio fuit, tútis augmento co substántia est. Quál siit, non natúra de factum est corpus bile, quod pótuit c factum est immortá pótuit occídi; factu corruptíbile, quo

Agnoscat ígitur
i novam se esse
reatúram. Nemo
at, undè surre-
insi pro infirmi-
eâ in alíquibus
ióribus jacet, sa-
ter desíderet ac
est enim salútis
eptæ in Christo
nis imitátio. Hæc
dilectíssimi, non
emnitáte Paschá-
totíus vitæ sanc-
etinenda est.
tus crucifixus est
áte, sed vivit ex
; et nos infirmi
llo, sed vivémus
Ex virtúte Dei,
lleluia. ℣. Vivifi-
et suscitábit nos;
i in conspectu e-
Cor. 13. *Oseæ* 6.
ectio iij.
cti Evangélii se-
ùm Lucam.
Cap. 24.
mpore; Duo ex
Jesu ibant ipsâ
llum, quod erat
adiórum sexagin-
úsalem, nómine
Et réliqua.
sancti Augustíni
píscopi.
. *in diebus Pas-*
chæ.
i illis tanquàm co-
lábat et ipse dux
uè vidébant, sed
cébant. Tenebantur enim óculi eórum, sicut audívimus, ne eum agnóscerent. Eia, fratres mei, ubì vóluit Dóminus agnosci? In fractióne panis. Secúri sumus: panem frángimus, et Dóminum agnóscimus. Nóluit agnosci, nisi ibi, propter nos qui non eum visúri erámus in carne, et tamen manducatúri erámus ejus carnem. Quisquis ergò fidélis es, quisquis non inániter christiánus vocáris, quisquis Ecclésiam non sine causâ ingréderis, quisquis verbum Dei cum timóre et spe audis, consolétur te fráctio panis. Abséntia Dómini non est abséntia: habéto fidem, et tecum est quem non vides.

℟. O stulti et tardi corde ad credendum in ómnibus quæ locúti sunt Prophétæ! * Nonne hæc opórtuit pati Christum, et ità intráre in glóriam suam? allelúia, allelúia. ℣. Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: * Nonne. Glória. * Nonne. *Luc.* 24. *Is.* 53.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Incípiens Jesus à Móyse et ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris quæ de ipso erant, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

Deus, qui solemnitáte Pascháli mundo remédia contulisti: pópulum tuum, quæsumus, cœlesti dono prosé-

quere; ut et perfectam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam proficiat sempitérnam; Per.

CANON.

Ex Concilio Cabilonensi.

An. 813. *Can.* 46.

In perceptióne córporis et sánguinis Domínici magna discrétio adhibenda est. Cavendum est enim ne, si nímium in longum differátur, ad perníciem ánimæ pertíneat, dicente Dómino: Nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis, et bibéritis ejus sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Si verò indiscrétè accipiátur, timendum est illud quod ait Apóstolus: Qui enim mandúcat et bibit indignè, judícium sibi mandúcat et bibit.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus et lætémur in eâ. ℣. Iter fácite ei qui ascendit super occásum; Dóminus nomen * illi. *Ps.* 117. *Ps.* 67.

Allelúia, allelúia. ℣. Cognovérunt eum, et dixérunt ad ínvicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dùm loquerétur * in viâ? Allelúia. *Luc.* 24.

Victimæ. 331.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Regressi sunt in Jerúsalem, et invenérunt congregátos Undecim, et eos qui cum illis erant; et ipsi narrábant

De Actibus Apo
Cap.
Stans Petrus
cim levávit voce
locútus est: Vir
audíte verba h
Nazarénum, vir

o in vobis, vir-
›rodígiis, et sig-
cit Deus per il-
:o vestrî, sicut et
ıac definíto con-
›sciéntiâ Dei trá-
manus iniquó-
tes, interemistis:
suscitávit, solú-
ıs inferni, juxta
síbile erat tenéri
. David enim di-
Providébam Dó-
conspectu meo
ıóniam à dextris
ne commóvear:
: lætátum est cor
exultávit lingua
›er et caro mea
in spe; quóniam
ques ánimam me-
›rno, nec dabis
ıum vidére cor-
Notas mihi fe-
ritæ; et replébis
litáte cum fácie
·atres, líceat au-
›re ad vos de Pa-
ıvid, quóniam de-
:, et sepultus: et
ejus est apud
in hodiernum di-
éta ígitur cùm es-
iret quia jureju-
ısset illi Deus, de
ıbi ejus sedére su-
ı ejus: próvidens
t de resurrectióne
uia neque derelic-
ı inferno, neque
vidit corruptió-
c Jesum resuscitá-
verna.

vit Deus, cujus omnes nos testes sumus.

℟. Vos sanctum et justúm negastis, et petístis virum homicídam donári vobis: auctórem verò vitæ interfecistis, * Quem Deus suscitávit à mórtuis, cujus nos testes sumus, allelúia, allel. ℣. Filii hóminum, scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum, * Quem. *Act.* 3. *Ps.* 4.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Enar. in Ps. 101. *Serm.* 2. *n.* 7.

Non laus fidei Christianórum est, quia credunt mórtuum Christum; sed quia credunt resurrexisse Christum. Nam mórtuum et pagánus credit; et hoc tibi pro crímine óbjicit, quia in mórtuum credidisti. Quæ ígitur laus tua? Crédere resurrexisse Christum, et speráre te resurrectúrum esse per Christum, hæc est laus fidei. Si enim credíderis in corde tuo quia Dóminus est Jesus, et confessus fúeris ore tuo quia eum Deus suscitávit à mórtuis, salvus eris. Non ait: Si confessus fúeris quia Deus eum trádidit occidendum, sed, Quia eum Deus suscitávit à mórtuis, si confessus fúeris, tunc salvus eris.

℟. Crédimus scientes quó-

niam * Qui suscitávit Jesum, et nos cum Jesu suscitábit, allelúia, allelúia. ℣. Inclináte aurem vestram, et veníte; audíte, et vivet ánima vestra. * Qui. 2. *Cor.* 4. *Is.* 55.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Cap. 24.

In illo témpore: Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, et dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 26. *in Evang.*

Prima lectiónis hujus Evangélicæ quæstio ánimam pulsat, quómodò post resurrectiónem corpus Domínicum verum fuit, quod, clausis jánuis, ad discípulos ingredi pótuit. Sed sciendum nobis est, quòd divína operátio, si ratióne comprehénditur, non est admirábilis; nec fides habet méritum, cui humána rátio præbet experimentum. Sed hæc ipsa nostri Redemptóris ópera, quæ ex semetipsis comprehendi nequáquàm possunt, ex áliâ ejus operatióne pensanda sunt, ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dómini intrávit ad discípulos, jánuis clausis, quod vidélicet ad humános óculos, per nat
tem suam, clauso éxi
ro vírginis. Quid erg
rum, si clausis jánuis
resurrectiónem suam,
ternum jàm victúrus
vit, qui moritúrus vé
non aperto vírginis
exívit?

℟. Stetit Jesus in
discipulórum suórum,
cit eis: * Pax vobis
sum, nolíte timére,
lúia, allelúia. ℣. Eg
frater vester, nolíte p
pro salúte enim vest
sit me Deus ante vos.
Glória. * Pax. *Luc.* 24.
45.

Ad Benedictus
Obtulérunt disci
no partem piscis,
vum mellis; et cu
ducasset coram eis,
relíquias, dedit eis.
Luc. 24.

ORATIO.

Deus, qui Ecclésiam
novo semper fœtu
plicas: concéde famul
ut sacramentum vive
neant, quod fide pe
runt; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concilio Medio
sexto.

An. 1582.

Parochus si quem p
álem habet qui morb
rans, áliâve necessit
rè impedítus, non
sacro Paschæ temp

ventre ; ubi
Communió-
eris fidélibus
Illum (étiamsi
rebus percé-
mo Paschâli
ire déferat.
PERAS.
æc dies quam
; exultémus
eâ. ℣. Memor
m testámenti
d mandávit in
iónes. Ps. 104.
leluia. ℣. Apé-
pulis sensum,
t Scriptúras.
24.
æ, 331.
cat. Ant. 3. a.
st, et sic opor-
ti pati, et re-
tuis tertiâ die,
in nómine ejus
et remissió-
rum in omnes
ia. Luc. 24.
rà ad Laudes.
ptistério.
RATIO.
nem nobis re-
t, et præstátur
ice in ópera mi-
ê; ut in Chris-
æterna tribu-
as, et vera li-
amdem.
tionem.
ATIO.
mus, omnipo-
t qui Paschâli-
innováti, si-

militúdinem terréni paren-tis evásimus, ad formam cœlestis transferámur auctóris; Qui tecum vivit, etc.

In Choro.

ORATIO.

Deus, qui nos, in cruce passus, prétio magno redímere voluisti : infunde nobis virtútem auxílii tui, ut nostra te semper vita gloríficet; Qui vivis et regnas.

FERIA QUARTA.

Duplex-minus.

AD NOCTURNUM.

Tres Ps. è III. Noct. Dom. 5.

LECTIO j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 2.

His audítis, compuncti sunt corde, et dixérunt ad Petrum et ad réliquos Apóstolos : Quid faciémus, viri fratres ? Petrus verò ad illos : Pœniténtiam, inquit, ágite, et baptizétur unusquisque vestrûm in nómine Jesu Christi in remissiónem peccatórum vestrórum; et accipiétis donum Spíritûs Sancti. Vobis enim est repromíssio, et fíliis vestris, et ómnibus qui longè sunt, quoscunque advocáverit Dóminus Deus noster. Aliis étiam verbis plúrimis testificátus est, et exhortabátur eos, dicens : Salvámini à generatióne istâ pravâ. Qui ergò recepérunt sermónem ejus, baptizáti sunt; et appósitæ sunt in die illâ áni-

mæ círciter tria míllia. Erant autem perseverantes in doctrínâ Apostolórum, et communicatióne fractiónis panis, et oratiónibus. Fiébat autem omni ánimæ timor: multa quoque prodígia et signa per Apóstolos in Jerúsalem fiébant, et metus erat magnus in universis.

℟. Secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos Deus in spem vivam per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, * In hæreditátem incorruptíbilem et incontaminátam, allelúia, allelúia. ℣. Memor fuit nostrî, redémit nos Dóminus, quóniam in ætérnum misericórdia ejus; * In hæreditátem. 1. *Petr.* 1. *Ps.* 135.

Lectio ij.

Sermo sancti Gregórii Naziazéni.

Orat. 41.

Resurrectionis dies festumque princípium! proindè ob festum diem exsplendescámus; ei qui pro nobis passus est ac resurrexit, múnera offerámus. Aurum fortassè me dícere putátis, aut argentum, aut textúras, aut pellúcidos, et ingentis prétii lápides, fluxam frágilemque matériam, cujus ferè majórem partem póssident ímprobi, et servi rerum terrenárum mundique príncipis. Imò verò nosmet-

ipsos offerámus, i
opes Deo caríssim
que máximè dign
nis decus, imágin
mus, dignitátem
agnoscámus, exim
trum honóre pros
mystérii vim intel
et pro quo Christ
functus est. Simus
tus, quóniam Chri
que sicut nos. Effi
propter ipsum, qui
se quoque homo
nos factus est; ni
quod detérius est
quod præstántius
dícus factus est, u
líus mendicitáte
Servi formam ac
nos in libertátem
descendit, ut ex
tentátus est, ut vi
contemptus est, u
riá afficiámur, sub
ut salútem nobis
ascendit, ut eos q
cáti lapsu jacéba
sum trahat. Omni
donet, ómnia, in
qui seipsum red
prétium pro nobis
nostræ succidáneu
nemo non ófferat.
tem datúrus est
quantùm si seipsu
rit hujus mystéri
ratiónem probè i
tem, et totum in
tem, ut propter i
nia sit, quæcu
propter nos factu

simus, sive mó-
imi sumus; * In
aristus mórtuus
urrexit, ut et
et vivórum do-
elúia, allelúia.
divídet spólia,
trádidit in mor-
suam; * In hoc.
53.
rio iij.
ti. Evangélii se-
n Joannem.
ap. 21.
ore: Manifestá-
n Jesus discípu-
Tiberíadis. Ma-
item sic: Erant
Petrus, et Tho-
icitur Dídymus.

sancti Gregórii
Papæ.
abetur in Basi-
urentii foris mu-
br. 4. Paschæ.
ncti Evangélii,
in áuribus ves-
sit, fratres mei,
ánimum pulsat;
íne suâ vim dis-
dicat. Quæri éte-
eur Petrus, qui
te conversiónem
conversiónem ad
a rédiit: et cùm
at: Nemo mit-
m suam ad ará-
íciens retrò, ap-
o Dei; cur repé-
relíquit? Sed si
retiónis inspici-tur, citiùs vidétur quia nimírùm negótium quod ante conversiónem sine peccáto éxtitit, hoc étiam post conversiónem repétere, culpa non fuit.

℟. Stetit Jesus in líttore; non tamen cognovérunt discípuli quia Jesus est. * Dicit eis: Míttite in déxteram navígii rete; misérunt, et jàm non valébant illud tráhere præ multitúdine píscium, allelúia, allelúia. ℣. Omnia quæcunque vóluit Dóminus fecit in cœlo et in terrâ, in mari, et in ómnibus abyssis. * Dicit. Glória. * Dicit. *Joan.* 21. *Ps.* 134.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Dicit discípulis suis Jesus: Veníte, prandéte; et nemo audébat discumbéntium interrogáre eum: Tu quis es? sciéntes quia Dóminus est, allelúia. *Joan.* 21.

ORATIO.

Deus, qui nos resurrectiónis Domínicæ ánnuâ solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut per temporália festa quæ ágimus, perveníre ad gáudia ætérna mereámur; Per eumdem Dñum.

CANON.

Ex Concílio Tolosáno.

Anno 1590. *part.* 2. *Cap.* 5. *n.* 6.

Quæ tanto animárum dispéndio, in locis quibusdam increbuit serò nímiùm communicandi consuetúdo,

sánctius erit immutánda[illegible] adolescentesque illi, quos de sumendo mystério satis discérnere posse Parochi vel Confessárii judicárint, ad Communiónem sunt recipiéndi, imò étiam impelléndi.

AD VESPERAS.

Graduále. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus et lætémur in ea. ℣. Annuntiavérunt ópera ejus, qui descéndunt in mare; ipsi vidérunt mirabília ejus in profúndo. *Ps.* 106.

Allelúia, allelúia. ℣. Apóstolis quos elégit Jesus, præbuit seipsum vivum in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis. *Act.* 1.

Victimæ. 331.

Ad Magníficat. Ant. 8. G. Accépit Jesus panem, et dat discípulis suis, et piscem simíliter. Hoc jam tértio manifestátus est Jesus, postquam resurréxit à mórtuis, allelúia. *Joan.* 21. *Act.* 10.

Orátio, ut suprà ad Laudes.

In Baptistério.

ORATIO.

Deus, qui Ecclésiam tuam multíplicas sóbole renascéntium, fac eam propítius gaudére de suórum proféctibus filiórum; Per.

Ad Stationem.

ORATIO.

Deus, qui per Paschále mystérium docuísti nos vetustátem vitæ relínquere, et in novitáte [illegible] ambuláre; per [illegible]

[illegible]

T[illegible]

[illegible]

Tres [illegible]

[illegible]

Petrus et Joannes [illegible] templum [illegible] oratiónis [illegible] quidam vir, qui erat [illegible] útero [illegible] bajulabátur: quem [illegible] templi, quæ dícitur [illegible] sa, ut péteret [illegible] ab introëúntibus [illegible] plum. Is cum [illegible] trum et Joannem [illegible] tes introíre in tem[illegible] gábat ut eleemósy[illegible] cíperet. Intúens a[illegible] eum Petrus [illegible] dixit: Réspice in [illegible] ille intendébat in e[illegible] rans se áliquid ac[illegible] ab eis. Petrus aut[illegible] Argéntum et aurum [illegible] mihi; quod autem

mine Jesu.
surge, et
cassâ ma-
llevávit e-
onsolidátæ
plantæ. Et
ambulábat:
is in tem-
t, exíliens,
Et vidit
m ambu-
item. De-
autem il-
... qui
edébat ad
n templi;
mpóre.
énum, vi-
à Deo vir-
s, per ma-
ífigentes
vom Deus
l, allelúja.
vivens, et
a, fáciens
ia in cœlo
tem Deus.
…
ij.
Ioannis
mi.
istes legan-
stol. Serm.
et 6.
eti áliquis
b causam
it históri-
crucis et
s; Aposto-
a non ipsis
illo tem-
sunt, legá-

mus. Causam diligenter atténdite. Statim post crucem ac resurrectiónem mirácula légimus Apostolórum, ut manifestam ac indubitátam resurrectiónis probatiónem habeámus. Excitátum illum à mórtuis, corpóreis óculis non vidisti; sed óculis fídei cernis illum à mórtuis excitátum. Non vidisti illum his óculis à mórtuis excitátum; at per illa mirácula excitátum illum à mórtuis intuéberc. Ad illum enim fídei conspectum, signórum exhibítio te dedúcet. Itaque multò major et evidéntior illa fuit demonstrátio, quòd in ejus nómine signa fíerent, quàm quòd excitátus ille à mórtuis apparéret. Cùm enim Petrum audivíssent turbæ claudo dicentem: In nómine Jesu Christi, surge, et ámbula, tria míllia et quinque míllia virórum Christo credidérunt. At discípulus cùm suscitátum vidéret, nisi étiam túngeret, incrédulus fuit: hæc cùm vel inimíci ipsi spectássent, prótinùs credidérunt. Ità in hujúsmodi miráculis majus áliquid visu fuit et evidéntius, plùsque ad illos alliciendos váluit atque flecténdos, ut resurrectióni fidem adhibérent.

℟. Per Christum fidéles estis in Deo qui suscitávit eum à mórtuis, et dedit ei

glóriam; * Ut fides vestra et spes esset in Deo, allelúia, allelúia. ℣. Antiquus diérum dedit ei potestátem, et honórem, et regnum; * Ut. 1. *Petr.* 1. *Dan.* 7.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Cap. 20.

In illo témpore: Maria stabat ad monuméntum foris, plorans. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

In Ev. 25. *hab. in Bas. sancti Joannis Lat. Feria* 5. *Paschæ.*

Mulier, quid ploras? quem quæris? Interrogátur dolóris causa, ut augeátur desidérium; quátenus cum nomináret quem quæreret, in amóre ejus ardéntius æstuáret. Illa exístimans quia hortulánus esset, dicit ei: Dómine, si tu sustulisti eum. Quid est, quòd, viso eo quem hortulánum crédidit, cui necdùm díxerat quem quærébat, ait: Dómine, si tu sustulisti eum? Quasi enim jam dixisset ex cujus desidério plángeret, eum dicit quem non díxerat. Sed vis amóris hoc ágere solet in ánimo, ut quem ipse semper cógitat, nullum álium ignoráre credat. Rectè et hæc múlier quem quærit non dicit; et tamen dicit: Si tu sustulisti eum;

quia alienum ...
mentum, quem ...
tinuo plangit ...
℟. Maria stabat ad monu-
mentum foris, plo-
cit ei Jesus: Mulier
ploras? quem quæ-
existimans quia hortu-
esset, dicit ei: Dómi-
tu sustulisti eum, ...
hi ubi posuisti eum, ...
eum tollam, allelú-
ia. ℣. Indica mi-
diligit ánima mea
Glória. * Si. Joan-

Ad Benedictus Ant.
Surgens Jesus ma-
ne sabbati, appar-
Maríæ Magdalénæ
Marc. 16.

Oratio.

Omnipotens sempi-
us, qui Paschále ...
tum in reconciliati-
mánæ fœdere cont-
méntibus nostris,
professióne celebr-
mitémur effectu;

CANON.

Ex Constitutiónib-
siæ Gallicánæ i-
ta Meloduneusi
Anno 1579. *tit. d-*
riis.

Ad frequentem ...
ónem cum fidei si-
spei confidéntiâ,
ardóre, ac animár-
táte, pópuli excit-
Júvenes primùm
Sacramenti sumpt-
mitti volentes, p-

...aliquod ánte-
...antur, ad fidei.
...usum et fruc-
...mentis insti-

...SPERAS.
...Hæc dies quam
...mus, exultémus.
...in ea. ℣. Déx-
...fecit virtútem;
...mini exaltávit
...

...allelúia. ℣. Di-
...sum, Vade ad
...et dic eis:
...Patrem meum
...estrum, Deum
...Deum vestrum.
...
...ne. 33 n.
...ficat; *Ant.* 6. F.
...Magdaléne, an-
...mulis: Quia vi-
...allelúia. *Joan.* 20.
...prà ad Laudes.
...pitulario.

...RATIO.
...amus, om-
...s, ut Ecclésia
...num firmitáte
..., et novà sem-
...itáte lætétur;

...ationem.
...RATIO.
...ulis tuis, Dó-
...am tuam; et
...l ad imáginem
...o sunt baptis-
...ti, à regni tui
...uàm divellan-

In Choro.

ORATIO.

Deus, qui nobis ad celebrandum Paschále sacraméntum liberióres ánimos præstitísti; doce nos odísse quod próhibes, et amáre quod præcipis; Per.

FERIA SEXTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Ps. è II. Noct. Dom. 2.

LECTIO j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 3.

Cum tenéret (claudus) Petrum et Joannem, cucurrit omnis pópulus ad eos, ad pórticum quæ appellátur Salomónis, stupentes. Videns autem Petrus, respondit ad pópulum: Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostrà virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Filium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis, et negastis ante fáciem Piláti, judicante illo dimitti. Vos autem Sanctum et Justum negastis, et petistis virum homicídam donári vobis; auctórem verò vitæ interfecistis, quem Deus suscitávit à mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc quem vos vidistis et nostis, confirmá-

vit nomen ejus; et fides, quæ per eum est, dedit integram sanitátem istam in conspectu ómnium vestrûm.

℟. Convenérunt in civitáte istá advérsùs sanctum púerum tuum Jesum, quem unxísti: * Et nunc, Dómine, da servis tuis cum fidúciá loqui, in eo quòd manum tuam exténdas ad sanitátes et prodígia, per nomen sancti Fílii tui Jesu, allelúia, allelúia. ℣. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum et adversùs Christum ejus. * Et.
Act. 4. *Ps.* 2.

Lectio ij.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Hom. 21. *in Evang.*

Ecce ad memóriam redit quod, crucifíxo Dei Fílio, Judæi insultántes dicébant: Si rex Israel est, descéndat de cruce, et crédimus ei. Qui si de cruce tunc descénderet, nimírùm insultántibus cedens, virtútem patiéntiæ non demonstráret; sed expectávit páululùm, tolerávit oppróbria, derisiónes sustínuit, servávit patiéntiam, dístulit admiratiónem; et qui de cruce descéndere nóluit, de sepulcro surrexit. Plùs ígitur fuit de sepulcro súrgere, quàm de cruce descéndere: plùs fuit mortem resurgendo destrú-

ere, quàm ...
dendo serv...
dei, hunc ado...
suas, de ...
mínimè ...
riptem ...
vicisse ...
illius ...
visi sunt. Sed ...
cátum de mente ...
per mundum ...
hoc infidelis ...
se se crédidit ...
débat ...
tuum, ...
glóriam cognos...
se per ...

℟. Ubi est ...
ria tua? ubi ...
mulus tuus? sti...
tis, peccátum e...
tem grátias, qu...
bis victóriam pe...
nostrum Jesum ...
allelúia, allelú...
omi tráditæ su...
prióres, et absc...
culis; * Deo. 1. C...

Lectio ...

Léctio sancti E...
eundum Ma...
Cap.

In illo témpore ...
discípuli abiérunt ...
læam, in monte ...
titúerat illis Je...
qua.

Homília sancti ...
Presby...
In Matth.

Post resurrecti...
in monte Galilæ...

rítur: licet
... augeat
... tur in terra. Illi
qui paulò
, qui sepúl
... mórtuus
ósteà resur
autem et in
fura est; ut
sit in cœlo;
... reg-

Jesum disci-
nt. Et accé-
itus est eis,
est mihi om-
œlo et in ter-
elúia. ℣. Ego
rex à Do-
on montem
Data. Gló-
th. 28. Ps. 2.
is. Ant. 3. à.
omnes gen-
s eos in nó-
Fílii, et Spí-
i. Matth. 28.

rro.
rsitátem gén-
ióne tui nó-
: da ut renâ-
smatis, una,
m; et pictas
Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentino.

An. 1551. *Sess.* 13. *C.* 7.

Communicare volenti revocandum est in memóriam Apóstoli præceptum: Probet seipsum homo. Ecclesiástica autem consuetúdo declárat eam probatiónem necessáriam esse, ut nullus sibi cónscius mortális peccáti, quantumvis sibi contritus videátur, absque præmissâ sacramentáli Confessióne ad sacram Eucharistíam accédere débeat.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus et lætémur in eâ. ℣. Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, in ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95.

Allelúia, allelúia. ℣. Euntes in mundum universum, prædicáte Evangélium omni * creatúræ. Allel. *Marc.* 16.

Victimæ. 331.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. ℟. Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúia. *Marc.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio.

ORATIO.

Deus, qui credentes in te, fonte baptismatis innovasti: hanc renátis in Christo concéde custódiam; ut nullo erróris incursu grátiam regeneratiónis amittant; Per.

Ad Stationem.

Oratio.

Depelle, Dómine, conscriptum peccáti lege chirógraphum, quod in nobis Paschális mystério per resurrectiónem Filii tui vacuásti; Qui tecum vivit et regnat Deus.

℟. Amen.

In Choro.

Oratio.

Deus, qui ad ætérnam vitam in Christi Resurrectióne nos réparas: érige nos ad consedéntem in déxterâ tuâ nostræ salútis Auctórem; ut qui propter nos judicándus advénit, pro nobis judicatúrus advéniat Idem Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

SABBATO IN ALBIS.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Ps. è III. Noct. Dom. 5.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 3.

Et nunc, fratres, scio quia per ignorántiam fecistis, sicut et príncipes vestri. Deus autem, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Christum suum, sic implévit. Pœnitémini igitur et convertímini, ut deleantur peccáta vestra: ut cùm vénerint témpora refrigérii à conspectu Dómini, et míserit eum, qui præ-

dicátus est vobis
Christum; quem
quidem cœlum su
quæ in témpora r
ómnium, quæ lo
Deus per os san
rum à sæculo Pr
Móyses quidem d
niam Prophétam
vobis Dóminus D
de frátribus ve
quam me: ipsu
juxta ómnia quæ
cutus fúerit vob
tem: omnis ánim
audíerit Prophét
exterminábitur d
omnes Prophétæ
et deinceps, qui l
annuntiavérunt
Vos estis filii Pro
et testaménti, q
suit Deus ad pat
dicens ad Abra
in sémine tuo be
omnes famíliæ t
primùm Deus su
um suum, misit
dicentem vobis;
tat se unusquisq
tiâ suâ.
℟. Jesum à Na
citávit Deus! ter
præcépit nobis
* Quia ipse est q
tus est à Deo j
rum et mortuó
lúia, allelúia.
orbem terræ, qu
movébitur: judi
los in æquitáte;
10. *Ps.* 95.

o ij.
i Augustíni
opi.
e Paschæ 5.
ibus post pas-
i nostri Deo
elúja, festos
títiâ usque ad
uandò missus
omissus. Spí-
Ex his diebus
o qui nunc a-
pentis infánti-
ír. Qui paulò
ur competen-
cantur infan-
ntes dicebán-
i materna vís-
cerentur, pe-
ant. Infantes
tia modò nati
, qui priùs nati
ulo. In illis est
quæ in vobis
rmáta; et qui
stis, non eis e-
us péreant, sed
ciant, præbeá-
s álloquor, ut
i áreâ. Vos fra-
ii, vos novella
itris Ecclésiæ,
, per quod ac-
ttendátis in eum
ivit, qui dilexit
rditos quæsívit
ventos illuminá-
non sectémini
rum, in quibus
i fidélium. Elí-
uos imitémini,
ates, Ecclésiam

Dei cum timóre intrantes, verbum Dei diligenter audientes, memóriâ retinentes, cogitatióne ruminantes, factis implentes.

℟. Estis in illo repléti qui est caput omnis principátûs et potestátis; consepulti ei in baptismo, * In quo et resurrexistis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum à mórtuis, allelúia, allelúia. ℣. Cognóscite hódiè quæ ignórant qui non vidérunt magnália Dómini, et robustam manum, extentumque bráchium; * In quo. *Coloss.* 2. *Deut.* 11.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 20.

In illo tempore; Unâ sábbati, María Magdaléne venit manè, cùm adhuc ténebræ essent, ad monumentum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Ev. 22. *hab. in Bas. sancti Joannis Lat. Sabb. post Pascha.*

Lectio sancti Evangélii, quam modò, fratres, audistis, valdè in superfície históricâ est aperta; sed ejus nobis sunt mystéria sub brevitáte requirenda. María Magdaléne, cùm adhuc ténebræ essent, venit ad monumentum. Juxta históriam notátur hora: juxta intel-

lectum verò mysticum, requirentis signátur intelligéntia. María enim auctórem ómnium, quem carne víderat mórtuum, quærébat in monuménto : et quia hunc mínimè invénit, furátum crédidit. Adhuc ergò erant ténebræ, cùm venit ad monuméntum. Citò currit cítiùs, discipulisque nuntiávit. Sed illi præ céteris cucurrérunt, qui præ céteris amavérunt; vidélicet Petrus et Joannes.

℟. Una sábbati María Magdaléne * Venit manè, cùm adhuc ténebræ essent, ad monuméntum, allelúia, allelúia. ℣. Fortis est ut mors diléctio. * Venit. Glória. * Venit. *Joan.* 20. *Cant.* 8.

Ad Benedictus, *Ant.* 4. *D.* Nondùm sciébant Scriptúram, quia oportébat Jesum à mórtuis resúrgere, allelúia. *Joan.* 20.

Oratio.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui festa Paschália venerándo égimus, per hæc contíngere ad gáudia ætérna mereámur. Per eumdem.

CANON.

Ex Concilio Toletáno undécimo.

Anno 675. *C.* 4.

De persónis discordántium id speciáliter definitióne nostrà præcípimus, ut ántequàm eos reconciliátio vera innectat, nullus accédere ad altáre ... áudeat, ... munióni ...

DOMINICA IN ALBIS DEPOSITIS.

Solemnius ...

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. ... Confortamini ...

C... Judà ... Joseph : ego enim Deus eórum, et ... illos, quia ... allelúia. *Zach.* ...

Ant. 6. E. Ad ... exaltábo signum ... áfferent fílios in ... fílias super húmero ... bunt, allelúia. *Isa.* ...

Ant. 5. ... Deus Israel ... te, in lúmine ... cum misericórdia ... quæ est ex ipso ... *Baruch* 5.

Ant. 4. E. Mise... rum reget eos, et ... aquárum potábit ... lúia. *Is.* 49.

Ant. 7. ... Am... mecum in albis, q... sunt, allelúia. *Apoc.* ...

Capitulum. ...

Non occidet ultrà ... us, Jerúsalem, et non minuétur; qui... bi Dñus in lucem s... nam, et complebu... luctûs tui. Pópul... tuus omnes justi, in ... um hæreditábunt ...

nos Deus se-
quæ mani-
per illumi-
tóris nostri
li/destruxit
, illuminá-
n et incor-
lúla, alle-
Deo, psal-
mini ejus :
ascendit su-
Qui. Glória.
Ps. 67.
us.
ristùs cœle-
nis :
gitat trium-
um Domi-
hi
incit.
ntem lapi-
mi
Vigilum
it, quibus
Orbis.
clausum
rcet,
et facilem
sua fert
pignus.
documen-
stat imágo
ndo docet,
sedes.

Ergo jam nunquàm
moritúre, vivis,
Christe; quos fuso redimis
cruóre,
Fac, in æternum tua vita
nobis
Vívere præstet.

Summa laus Patri, Genitóque summa,
Morte qui victâ sibi dat
renasci,
Quem Patri consors Amor
et perennis
Glória jungit.
Amen.

℣. Dñe, in lúmine vultûs tui ambulábunt, ℟. Et in nómine tuo exultábunt. *Ps.* 88.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Nunquid non tu, Dómine, percussisti superbum, vulnerasti dracónem? Et nunc qui redempti sunt à Dómino, revertentur laudantes; et lætitia sempiterna super cápita eórum, allel. *Is.* 51.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Benedicamus Dño, *cum* 2 Allelúia. *usquè ad Trinit.*

Complet. *ut infrà*, 363.

AD NOCTURNUM.

Invit. Surrexit Dóminus verè, * Allelúia. *Luc.* 24.

Ps. 94. Venite. 130.

Hymn. Adeste. *infrà*, 356.

Tres Ps. è I. Noct. Dom. sub solâ Ant. 1. *g.* Conversi estis ad Deum, servire Deo vivo et vero, et expectáre Filium ejus de cœlis (quem suscitávit ex mórtuis) Jesum, allelúia. 1. *Thes.* 1.

℣. Dicant qui redempti sunt à Dómino, ℟. Quóniam in séculum misericórdia ejus. *Ps.* 106.

LECTIO j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 4.

FACTUM est in crástinum ut congregarentur Príncipes Sacerdótum, et Senióres, et Scribæ in Jerúsalem, et Annas princeps Sacerdótum, et Cáiphas, et Joannes, et Alexander, et quotquot erant de génere sacerdotáli. Et statuentes Apóstolos in médio, interrogábant : In quâ virtúte, aut in quo nómine fecistis hoc vos ? Tunc replétus Spíritu Sancto Petrus, dixit ad eos : Príncipes pópuli, et Senióres, audíte : Si nos hódiè dijudicámur in benefacto hóminis infirmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis et omni plebi Israel, quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitávit à mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis qui reprobátus est à vobis ædificántibus, qui factus est in caput ánguli ; et non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fieri.

℟. Vos pópulus
tiónis ; qui
pópulus, nunc autem
lus Dei : * Qui non
cúti misericórdiam,
autem misericórdiam
cúti, allelúia, allel.
minus elégit vos, qu
xit vos, et redémit d
servitútis : * Qui.
Deut. 7.

LECTIO ij.

Sermo sancti Au
Episcopi.
Serm. 260, alias
Dom. in Oct.

NE moras faci
multa, regenerátis
tismo, qui hódiè
sunt pópulo ;
gravis sermo
Vos qui baptizáti
hódiè completis
tum Octavárum
bréviter accípite
gite translátam
ram circumcisiónis
circumcisiónem
fantes appellámini
am regeneráti estis
vam vitam ingressi
ad vitam æternam
tis, si hoc quod
renátum est, malè
non suffocétis. Red
tis pópulis, misce
plebi fidélium : ca
mitémini malos fid
falsos fidéles ; qu
tendo fidéles, sed
vendo infidéles. Vi
testíficor vobis co

; castitátem
onjugálem,
continén-
continénti-
quod
exigére-
Quod
liter; non
inántur; sed
it, damná-
fráudibus in
Cavéte à
injúriis. Ca-
et luxú-
non vultis
fácere
ras, et Deo.
hæc á-
erit vo-
omnem
modo gé-
ónábile si-
scite; ut
in salútem;
℣. Testes
ipsi elegéri-
tum, ut ser-
ergò incli-
ra ad Dómi-
1. *Petr.* 2.

iij.
vangélii se-
annem.
20.
; Cùm serò
unâ sabbató-
sent clausæ,
puli congre-
tum Judæó-
us, et stetit

in médio, et dixit eis : Pax vobis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In. Ev. 26. hab. in Bas. sancti Joan. Lat. in Oct. Paschæ. n. 2.

Dixit eis : Pax vobis : Sicut misit me Pater, et ego mitto vos; id est, Sicut misit me Pater, Deus Deum; et ego mitto vos, homo hómines. Pator Fílium misit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári constítuit. Quem vidélicet in mundum veníre ad passiónem vóluit : sed tamen amávit Fílium, quem ad passiónem misit. Electos verò Apóstolos Dóminus non ad mundi gáudia, sed, sicut ipse missus est, ad passiónes in mundum mittit. Quia ergò, et Fílius amátur à Patre, et tamen ad passiónem míttitur : ità et discípuli à Dómino amantur, qui tamen ad passiónem mittuntur in mundum. Itaque dícitur : Sicut misit me Pater, et ego mitto vos; id est, Eâ vos caritáte díligo, cùm inter scándala persecutórum mitto, quâ me caritáte Pater díligit, quem veníre ad tolerandas passiónes fecit.

℟. Pax vobis; sicut misit me Pater, et ego mitto vos : * Accípite Spíritum Sanctum : quorum remiséritis peccáta, remittuntur eis; et

quorum retinuéritis, reténta sunt, allelúia, allelúia.

℣. Vos sacerdótes Dómini vocabímini: Minístri Dei nostri, dicétur vobis. * Accípite. Glória. * Accípite. *Joan.* 20. *Is.* 61.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me; ℟. Nec delectásti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominicâ.

Ant. 8. G. Cum mórtui essétis in delíctis, convivificávit vos cum Christo Deus, donans vobis ómnia delícta, allelúia. *Coloss.* 2.

Ant. 2. D. Mortificáti estis legi per corpus Christi, ut sitis altérius qui ex mórtuis resurrexit; ut fructificémus Deo, allelúia. *Rom.* 7.

Ant. 5. a. Vos nunc salvos facit baptisma per resurrectiónem Jesu Christi, qui est in déxterâ Dei, deglútiens mortem, allel. 1. *Petr.* 3.

Canticum. Eccè vicit. *infrà*, 365.

Ant. 3. c. Omnes vos fílii Dei estis per fidem quæ est in Christo Jesu, allel. *Gal.* 3.

Ant. 1. a. Quicunque in Christo baptizáti estis, Christum induistis, allel. *Gal.* 3.

Capitulum. *Apoc.* 1.

Gratia vobis, et pax à Jesu Christo, qui est testis fidelis, primogénitus mortuórum, et princeps terræ, qui diléxit et lavit nos à peccátis in sánguine suo.

Hymn. Auróra

℣. Tu es Deus qui mirabília ℟. Rede brachio tuo pópulum *Ps.* 76.

Ad Benedictus. *An* Post dies octo, iterum Jesus, jánuis clausis in médio, et dixit bis, allelúia. *Joann.*

Oratio.

Præsta, quæsumus potens Deus, ut qui cháliafesta perégim te largiente, mórib tâ teneámus. Per.

AD HORAS.

Dicúntur Hymni, xologiâ propriâ; inf Psalmi de Domini Psaltério, sub Antip Laudibus, ut suprà.

AD PRIMAM

Ant. 8. G. Cùm m

Cetera, ut infrà i Temporis Paschalis

CANON.

Ex Concilio Tride *Anno* 1562. *Sess.* 22. *de observandis in tione Missa*

Si necessáriò fatén lum áliud opus adè tum ac divínum à C délibus tractári poss hoc ipsum tremend térium, quo vivífica tia, quâ Deo Patri

us: in altári per
quotídiè immo-
s appáret omnem
eo ponendam es-
ntà máximà fíeri
rióri cordis mun-
e exterióri pietá-
eragátur.
TERTIAM.
. Mortificáti estis.
TULUM. *Rom.* 6.
mo noster simul
st, ut destruátur
cáti, et ultrà non
peccáto. Qui e-
us est, justificá-
eccáto.
áti. * quórum re-
iniquitátes, * Al-
lúia. Beáti. ℣. Et
tecta sunt peccá-
ia. Glória. Beáti.
s vir, cui non im-
minus peccátum,
n in spíritu ejus
31.
SEXTAM.
a. Vos nunc sal-

ITULUM. *Tit.* 3.
opéribus justítiæ
nus nos, sed se-
uam misericórdi-
nos fecit per la-
generatiónis et re-
Spíritûs Sancti,
dit in nos abundè
n Christum salva-
trum.
alvávit eos * prop-
suum, * Allelúia,
alvávit. ℣. Ut no-
tam fáceret * poténtiam su-
am, * Allelúia. Glória. Salvávit.

℣. Deduxit eos in abyssis sicut in deserto; ℟. Et salvávit eos de manu odiéntium. *Ps.* 105.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Quicunque.

Capitulum. *Eccles.* 9.

Deo placent ópera tua. Omni témpore sint vestimenta tua cándida, et óleum de cápite tuo non defíciat.

℟. *br.* Non discédimus à te, * vivificábis nos, * Allelúia, allelúia. Non. ℣. Et nomen tuum * invocábimus, * Allelúia. Glória. Non. *Ps.* 79.

℣. Beáta gens cujus est Dóminus Deus ejus: ℟. Pópulus quem elégit in hæreditátem sibi. *Ps.* 32.

AD II. VESPERAS.

Ant. *Pss. de Dominicâ.*

1. D. Christus resurrexit à mórtuis, allelúia: oportet autem illum regnáre donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, et mundáret sibi pópulum acceptábilem, allelúia. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta; ut virtú-

tes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum, allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in Deo secundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operátus est in Christo, súscitans illum à mórtuis, et constituens ad déxteram suam, allelúia. *Ephes.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus est Christus; ut et qui vivunt, jàm non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurrexit, allelúia. 2. *Cor.* 5.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 1.

BENEDICTUS Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secundùm misericór-

diam suam magna rávit nos in spem v resurrectiónem Je ex mórtuis, in he incorruptíbilem.

Hymn. Forti. &

℣. Pro pátribus sunt tibi filii; ℟. populi confitebunt ætérnum. *Ps.* 44.

Ad Magnificat.

Multa fecit Jesus sunt scripta in scripta sunt, quia Jesus est F et ut credentes beátis in nómine lelúia. *Joan.* 20.

Oratio, *ut supra*.

AD COMPLET. P

Reliqua ut infrà.

COMMUNE TEMPORIS PASC

USQUE AD ASCENSIONEM DOMIN

IN FERIIS.

Si occurrat Festum simpl. aut suprà, de eo fit offic., et tunc feriale prætermittitur.

AD NOCTURNUM.

Invit. Qui crucifixus est, surrexit, * Allel. *Matth.* 28.

Ps. 94. Veníte. 130.

HYMNUS. N. T.

ADESTE, cœlitum chori,
Lætum sonantes cánticum,
Dùm liber inter mórtuos
Christus sepulcrum déserit.

FRUSTRA sepulcro mílites
Appónit insánus furor:
Frustrà specûs gens pérfida
Firmat sigillis ósti

INANIS absistat
Hinc nemo corpu
Sed vi reviviscet
Qui sponte morte
lit.

CLAUSA, sigillis
Exire speluncâ po
Quem matris alve
Effúdit illæsus p

RIDEBAT hunc ti
Vesána pendente
Descendat, inquit
Illi Patrem fatébi

AT tu, Pater
quens

…m légibus,
…s victima
…guine.
…endit cruce;
… mórtuus
…ámini;
crédite.
…, nos tecum.
…
… súrgere:
…témnere;
…tia.
…, laus Fílio,
…phátâ nece,
… dux vocat:
…is, Spíritus.

…ologia, Da,
…us Patri. *di-*
…scensionem,
… hujus me-
…otetur.
…stribuuntur
…Fer. sub solâ
…úia. *semel.*
…egnávit, de-
…st: ℟. Indú-
…s fortitúdi-

…, *ut in Or-*
…mpore Pas-

Lectio est de
…s tertia Be-
…lgeat, etc. *ut*
…agesimæ.
…currat quar-
de Evange-
…dictio erit:
etc.; *si verò*
…uarta Bene-
…i, etc.

Lect. et ℟. ℟. ℟. *ut notantur infrà in quilibet Feriâ.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me; ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Ps. de Feriâ, cum Cantico de Psalterio pro Tempore Paschali, sub solâ

Ant. 3. à. Verbum misit Deus, annúntians pacem per Jesum. Hunc Deus suscitávit tértiâ die, allel. *Act.* 10.

Capitulum. *Hebr.* 13.

Deus pacis, qui eduxit de mórtuis Pastórem magnum óvium, in sánguine testamenti æterni, Dóminum nostrum Jesum Christum, aptet vos in omni bono, ut faciátis ejus voluntátem; fáciens in vobis quod pláceat coram se. ℟. Deo grátias.

Hymnus. N. T.

Aurora lucis dùm novæ
Spargit polum fulgóribus,
Victóris Agni júbilans
Orbis triumphos pérsonet.

Fuso Redemptor sánguine
Piávit orbis crímina;
Scissoque sanctuárium
Patére dat velámine.

Granum solo recónditum
Iners manére non potest;
Vix mórtuum jàm gérminat:
Hinc quanta púllulat seges!

Non destruuntur fúnere,
Sed seminantur córpora:
Fecit resurgendi viam

Surgens ab inferis Deus.
Affixa cum Christo cruci,
Christo caro commórtua,
Et ipsa surget spléndidis
Christi decóra dótibus.
¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Filio,
Qui nos, triumpháta nece,
Ad astra secum dux vocat;
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Déxtera Dómini fecit virtútem; ℟. Déxtera Dómini exaltávit me. Ps. 117.

Ad Benedictus. *Antiph. propria, ut in quálibet Feriâ.*

Oratio Dom. præcedentis, et sic ad céteras Horas.

Dicto Benedicámus, *cum* 2 Allelúia, *fit commem. de Cruce, ut sequitur, scil. in Festis simpl. ac in Feriis tantùm.*

Ant. Crucifixus ex infirmitáte, vivit ex virtúte Dei, allelúia, allelúia. 2. *Cor.* 13.

℣. Dícite in natiónibus
℟. Quia Dóminus regnávit. *Ps.* 95.

Oremus.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluisti, ut inimíci à nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur; Per eumdem.

AD PRIMAM.

Hymnus.

Jam lucis orto sid
Deum precémur sú
Nostras ut ipse di
Lux increáta,
Nil lingua
manus
Nil mens inane cog
In ore simplex, ver
In corde regnet
Incorrupta
O Christe, custos
Quas sævus hostis
Portas tuére sémper
Præsta diurnum
Subsérviat laudi
Apertóre quum te
Da, te favente,
Superna me
Menti licenter
Carnis domet sæpé
Potûs cibique pér
¶ Da Christe
¶ *Ad Horas*
Christe *dicitur*
tis, usquè ad Pen
Doxologia verò Sit
què ad Ascension
aliter notetur.
Psalmi de Feria
ad alias Horas.

Ant. 7. d. Conre
nos Deus in Chri
osténderet abunda
tias grátiæ suæ in
super nos, allelúia.

Capitulum. *Ep*

Eratis aliquandò
nunc autem lux in
Ut filii lucis ambul
tus enim lucis est

iustitiâ, et ve-
antes liquid si
Deo.
iste, Fili Dei
nobis. Al-
lúia. Christe.
xisti ... mór-
lória Christe.
omni...
Deus ádjuva
nos prop-
tuum. Ps. 43.
pore Paschali
...
s vobiscum.
spíritu tuo.
...
omnipotens,
hunc diéi
fecisti ... tuâ
tua virtúte; ut
labámur pec-
semper ad tuam
iendam nostra
lóquia, diri-
tiónes et ópe-
...
s vobiscum.
spíritu tuo.
ámus Dómino.
tias.
M Capituli.
tem Martyrolo-
fine nihil res-
bdomad. dicit:
r in conspectu
ors Sanctórum
...
ia, et omnes
ent nos in ora-
s pro nobis ad

Deum; ut secúndùm eum qui vocávit nos, Sanctum, et ipsi in omni conversatióne sancti simus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

Deindè, ubi legitur Necrologium, post ejus lectionem dicitur Ps. De profúndis. *et in fine*, Réquiem. *cum* ℣. ℣. Requiescant in pace. Dómine, exáudi. Dóminus vobiscum. *et Oratio* Absolve. *ut habetur in fine III. Noct. Officii Defunctorum.*

Posteà dicitur ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto: Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sécula seculórum. Amen.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua; et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos; et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum

nostrárum dírige. *Ps.* 89.

Glória Patri. *et* Sicut erat.

ORÉMUS.

DIRIGERE et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódiè corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros, in lege tuâ et in opéribus mandatórum tuórum; ut hìc, et in æternum, te auxiliante, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis et regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

Lector, Jube, Domne, benedícere. [*Lectrix dicit:* Domna. *Solus vel sola recitans dicit* : Dómine.] *Bened.* Det Dóminus leges suas in mentem nostram, et in corde nostro superscríbat eas. ℟. Amen. *Hebr.* 8.

Tùm fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur suo loco; in cujus fine dicitur : Tu autem, Dñe, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

Post Lectionem, Hebdomadarius dicit : Adjutórium ✝ nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum et terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit : Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se, per Jesum Christum, cui est glória in sécula secul
Hebr. 13.

Lector, Amen.

Post quamlibet H
si aliud Officium non
tur, dicitur secretò :
lium ánimæ per mis
diam Dei requiescant
ce. ℟. Amen.

Deindè, Pater nost

AD TERTIAM

Pater *et* Ave, *si*
tur à Primâ.

℣. Deus, ✝ in adju

HYMNUS.

O FONS amóris, S
O sancte donórum
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas c

QUI caritátis vinc
Cum Patre nectis F
Et nos amóris mútu
Arctis coapta néxib

¶ DA, Christe, no
mori;
Tecum simul da súr
Terréna da contém
Amáre da cœlestia.

SIT laus Patri; la
Qui nos, triumphát
Ad astra secum du
Compar tibi laus, S
Amen.

Ant. 1. a. Ipse c
córporis Ecclésiæ,
princípium, prim
ex mórtuis; ut sit
bus ipse primátum
allelúia. *Coloss.* 1.

CAPITULUM. 1.

CHRISTUS resurrex
tuis, primítiæ dorm

dem per hómi-
t per hóminem
mortuórum. Et
n omnes mori-
. in Christo om-
untur.
rit Dóminus, *
ıs Deus meus,
alleluia. Vivit.
tur * Deus salú-
alleluia. Glória.
7.
vit sibi déxtera
bráchium sanc-
s. 97.
SEXTAM.
Ave, *si separe-*
præced.; et sic

✝ in adjutórium.
YMNUS. C.
is excelsum jubar
scat lúmine;
te, tu mundum

accendis face.
ı nostris fúlgeat
tis méntibus;
plenam cáritas
surgat ad diem.
iste, etc. *ut suprà.*
G. Si complantá-
ımus similitúdini
, simul et resur-
érimus, alleluia.

ULUM. *Rom.* 6.
sumus cum Chris-
nus quia simul é-
nus cum Christo;
uòd Christus re-
t mórtuis jàm non
móritur, mors illi ultrà non dominábitur.

℟. *br.* Audítam fácite * vocem laudis ejus, * Allelúia, allelúia. Audítam. ℣. Qui pósuit ánimam meam * ad vitam, * Allelúia. Glória. Audítam. *Ps.* 65.

℣. Notas mihi fecisti vias vitæ: ℟. Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo, Dómine. *Ps.* 15.

AD NONAM.

℣. Deus, ✝ in adjutórium.

HYMNUS. C.

PRONO volútus ímpetu,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita suprémam cito
Festínat ad metam gradu.
O CHRISTE, dùm fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.

¶DA, Christe, etc. *ut suprà.*

Ant. 2. D. Corpus quidem mórtuum est propter peccátum; spíritus verò vivit propter justificatiónem, allelúia. *Rom.* 8.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3.

CHRISTUS semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injustis; ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

℟. *br.* Convertisti planctum meum * in gáudium mihi, * Allelúia, allelúia. Convertisti. ℣. Conscidisti saccum meum, * et circum-

dedisti me lætítiâ,* Allelúia. Glória. Convertisti. *Ps.* 29.

℣. In Deo sperávit cor meum, et adjútus sum; ℟. Et reflóruit caro mea. *Ps.* 27.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feriâ sub solâ

Ant. 4. d. Deus et Dóminum suscitávit; et nos suscitábit per virtútem suam, allelúia. 1. *Cor.* 6.

Capitulum. 1. *Cor.* 15.

Cum mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absorpta est mors in victóriâ. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus?

Hymnus. C.

Forti tegente bráchio,
Evásimus rubrum mare,
Tandemque durum pérfidi
Jugum tyranni frégimus.

Nunc ergò lætas víndici
Grates rependámus Deo;
Agnique mensam cándidis
Cingámus ornáti stolis.

Hujus sacráto córpore,
Amóris igne férvidi,
Vescámur atque sánguine:
Vescendo, vívimus Deo.

Jam Pascha nostrum Christus est,
Hic agnus, hæc est víctima,
Cruóre cujus íllitos
Transmittit ultor Angelus.

O digna cœlo víctima,
Mors ipsa per quam víncitur,
Per quam refractis ínferi

Prædam relaxant
Christus sepu-
bus
Emersus ad lucem
Hostem retrúdit t
Cœlique pandit í

¶ Da, Christe,
mori;
Tecum simul da s
Terréna da contén
Amáre da cœléstia

Sit laus Patri; l
Qui nos, triumph
Ad astra secum d
Compar tibi laus,
Amen.

℣. Iter fácite e
cendit super occásu
minus nomen illi.

Ad Magníficat.
propria. Oratio
præcedentis.

Dicto Benedicám
Allel. *fit Comm. de*
sequitur; sed in
Festis simplicibus

Ant. Dignus es
qui occísus est,
virtútem, et div
et sapiéntiam, et
nem, et honórem
riam, et benedi
allel. *Apoc.* 5.

℣. Omnis terra
et psallat tibi: ℟.
dicat nómini tuo,
Ps. 65.

Oremus

Deus, qui pro nob
tuum Crucis patíb
bíre voluisti, ut
nobis expélleres

:de nobis fámu-
it resurrectiónis
nsequámur; Per
óminum.
PLETORIUM.
gnando pectus:
erte ✝ nos, Deus
oster; ℟. Et aver-
m à nobis. *Ps.* 84.
, ✝ in adjutórium.
ni de Feriâ.
ℓ. Erípuit nos De-
táte tenebrárum,
it in regnum Fílii
suæ, allelúia. *Co-*

Iymnus. C.
emptor séculi,
post fúnera
ínferis die,
surgendo necas.
a jàm terras pre-

somno lúmina:
órem pérfidi,
cœcas dísjice:
dum curas levat,
instaurat quies;
ra somnus óccu-

torpor ópprimat.
riste, etc. *ut suprà.*
i Offic. de B. M. V.
Hymnus.
s títulis matris
jungis honóres,
tos foveas, nocte
na tuos.
tella maris, sceli
mérgimur undis,
in tenebris, et be-
da quies.

Si sopor obrépit, casti fac
mater amóris,
Cor vigilans uno spiret
amóre Dei.
O Regina potens, propiùs
res áspice nostras;
Plebis ames dici vita sa-
lusque tuæ.
Gloria summa Patri, com-
par sit glória Nato:
Quo peperit Virgo, Spíri-
tus, æqua tibi.
Amen.

Capitulum. 1. *Thes.* 5.

Omnes vos fílii lucis estis, et fílii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum; ígitur non dormiámus sicut et céteri; sed vigilémus et sóbrii simus.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * commendo spíritum meum, allelúia, allel. In manus. ℣. Redemisti me, Dómine, * Deus veritátis, * Allelúia, allel. Glória. In manus. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbrâ alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. 5. C. Cùm Christus.

Canticum *Simeonis.*

Luc. 2.

Nunc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * Salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem

géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Cùm Christus apparúerit, vita vestra; tunc et vos apparébitis cum ipso in glóriâ, allelúia. *Coloss.* 3.

Toto Tempore Paschali non dicuntur Preces.

℣. Dóminus vobiscum.

ORATIO.

DEUS, quo absorpta est mors in victóriâ, fac ut, Resurrectiónis tuæ partícipes, sive vigilémus, sive dormiámus, non vivámus nobis, sed tibi qui pro nobis mórtuus es, et resurrexisti; Qui vivis et regnas.

℣. Dóminus vobiscum.

℣. Benedicámus Dño.

Finito Completorio, submissâ voce dicitur : Grátia Dómini nostri Jesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio Sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. (*solus recitans*, nobis.) ℟. Amen. 2. *Cor.* 13.

Posteà, si sit usus locorum, dicitur sequens

ANTIPHONA DE B.

REGINA cœli, lætáre, allelúia;
Quia quem meruisti portáre, allelúia,
Resurrexit sicut dixit, allelúia :
Ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Circumdedisti me lætitiâ, Dómine; ℟. Ut cantet tibi glória mea. *Ps.* 29.

OREMUS.

DEUS, qui per Res
nem Fílii tui Dómi
Jesu Christi mund
ficáre dignátus es :
quæsumus, ut pe
nitrícem Vírginem
perpétuæ capiámu
vitæ; Per eumde

Post Complet. off
secretò, Pater. Av

IN DOMINI

AD NOCTURN

Invitat. Auctóre
quem Deus suscitá
tuis, * Veníte, a
Allelúia. *Act.* 3.

Ps. Veníte, 1:
nus, Adeste. *supr*

Tres Psalmi noti
libet Dominicâ, su

Ant. 8. c. Chris
tuus est pro pecc
tris, et sepultus e
surrexit tértiâ die s
Scriptúras, allel. 1

℣. Cor meum et
℟. Exultavérunt
vivum. *Ps.* 83.

Absolutio et Ben
pro Temp. Pascha
dinario, 133. *Te*
dictio, Fúlgeat.

Lectiones et ℟.
in quâlibet Domini

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exa
Dómine, quónia
pisti me; ℟. Nec
inimícos meos s
Ps. 29.

AUDES.
ı *Psalterio*, 7.
proprio, *infrà*.
JIA, quóniam
ávit Dóminus
omnípotens,
'. 19.
Gaudeámus, et
:t demus gló-
úia. *Apoc.* 19.
Beáti qui la-
as in sánguine
úia, allelúia.

iedenti.
M. *Apoc.* 5.
o de tribu Ju-
avid.
Dómine, ac-
ı, * et aperíre
s:
occísus es, * et
Deo in sán-

ibu et linguâ,*
ıatióne;
os Deo nostro
cerdótes, * et
uper terram.
Agnus qui oc-
ıccípere virtú-

ıtem, et sapi-
'ortitúdinem;
n, et glóriam,*
nem.
throno et Ag-
io,
et glória, et
sécula seculó-

ıti *in throno*,

et Agno, benedíctio et honor in sécula seculórum, allelúia. *Apoc.* 5.

Ant. 8. *G.* Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, et qui timétis eum, allelúia, allelúia. *Apoc.* 19.

Capitulum, ut in quálibet Dominicâ.

Hymnus, Auróra. 357.

℣. *Ant. ad* Benedictus. *et Oratio, ut in quálibet Dom.*

AD HORAS.

Ps. de Dom. Ant. Capit. et cetera ut suprà in Feriis, 358.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominicâ.

Ant. 1. D. CHRISTUS resurrexit à mórtuis, allelúia: opórtet autem illum regnáre donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Dedit semetípsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, et mundáret sibi pópulum acceptábilem, allel. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum, allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in Deo secundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operátus est in Christo, súscitans illum à mórtuis, et constítuens ad déxteram suam, allelúia. *Ephes.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus est Christus; ut et qui vivunt, jàm non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurrexit, allelúia. 2. *Cor.* 5.

Capitulum ut in quâlibet Dominicâ.

Hymnus, Forti tegente. *suprà*, 362.

℣. *Ant. ad* Magníficat, *et Oratio ut in quâlibet Dominicâ.*

AD COMPLETORIUM.

Ps. de Dominicâ. Reliqua ut suprà in Feriis, 363.

FERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM.

Tres Ps. è I. Noct. 21.

LECTIO j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 4.

VIDENTES Petri constántiam et Joannis, comperto quòd hómines essent sine lítteris, et idiótæ, admirabantur, et cognoscébant eos quóniam cum Jesu fúerant: hóminem quoque videntes stantem cum eis, qui curátus fúerat, nihil póterant contradícere. Jussérunt autem eos foràs extra concílium secédere; et conferébant ad ínvicem, dicentes: Quid faciémus homínibus istis? quóniam quidem notum signum factum est per eos ómnibus habitántibus Jerúsalem: manifestum est, et non póssumus negáre. Sed ne ámpliùs divulgétu pulum, comminému ultrà loquantur in hoc ulli hóminum.

℟. Príncipes Je cùm consummassent quæ de Jesu scripta deponentes eum de posuérunt eum in mento: * Deus ver távit eum à mórtui lúia, allelúia. ℣. De tiâ et de judício est; abscissus est vivéntium: * Deus. *Is.* 53.

LECTIO ij

ET vocantes eos, tiavérunt ne omnín rentur, neque doc nómine Jesu. Petr et Joannes respon dixérunt ad eos: S est in conspectu De tiùs audíre quàm D dicáte; non enim p quæ vídimus et aud non loqui. At illi nantes dimisérunt e invenientes quómod rent eos, propter pé quia omnes clarifica quod factum fúera quod acciderat. A enim erat ámpliùs ginta homo, in quo fúerat signum istud tis.

℟. Visus est Je dies multos his * c céndcrant cum eo læà in Jerúsalem;

sunt testes ejus ad
allelúia, allelúia.
ostendit se illis hi-
t in omni provi-
urrit illis, * Qui.
ap. 6.

LECTIO iij.

autem venérunt
et annuntiavérunt
. ad eos Príncipes
m et Senióres di-
ui cùm audissent,
r levavérunt vo-
eum, et dixérunt:
tu es qui fecisti
terram, mare, et
e in eis sunt; qui
ncto per os patris
vid, púeri tui, di-
uarè fremuérunt
t pópuli meditáti
a? astitérunt reges
príncipes conve-
unum, adversùs
et adversùs Chris-
Convenérunt enim
vitáte istâ adver-
m Púerum tuum
em unxisti, Heró-
ntius Pilátus cum
, et pópulis Isra-
quæ manus tua et
tuum decrevérunt
unc, Dómine, rés-
inas eórum, et da
cum omni fidúciâ
um tuum, in eo
um tuam exten-
itátes, et signa,
a fieri per nomen
i tui Jesu. Et cùm
notus est locus in
quo erant congregáti; et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et loquebantur verbum Dei cum fidúciâ.

℟. Quem vos interemistis suspendentes in ligno, * Hunc príncipem et salvatórem Deus exaltávit dexterâ suâ ad dandam pœniténtiam Israéli, et remissiónem peccatórum, allelúia, allelúia. ℣. In sciéntiâ suâ justificábit ipse justus servus meus multos. * Hunc. Glória.* Hunc. *Act.* 5. *Is.* 53.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, allelúia. *Act.* 3.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. 1562. *Sess.* 22. *Decr. de observ. in Missâ.*

SACROSANCTUM Missæ sacrifícium omni religiónis cultu ac veneratióne celebrétur. Cùm ígitur multa jàm sive témporum vítio, sive hóminum incúriâ et improbitáte, irrepsisse videantur, quæ à tanti sacrifícii dignitáte aliéna sunt, decernit sancta Synodus, ut Ordinárii (locórum Epíscopi) ea ómnia prohibére atque è médio tóllere sédulò curent ac teneantur, quæ vel avarítia, idolórum sérvitus, vel irreveréntia, quæ ab impietáte vix sejuncta esse potest, vel superstítio, veræ pietátis falsa imitátrix, induxit.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum, allel. *Joan.* 20.

FERIA TERTIA.

Ad Nocturnum.

Tres Pss. è I. Noct., 40.

Lectio j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 4.

Multitudinis credéntium erat cor unum et ánima una: nec quisquam, eórum quæ possidébat áliquid suum esse dicébat; sed erant illis ómnia commúnia. Et virtúte magnâ reddébant Apóstoli testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri; et grátia magna erat in ómnibus illis. Neque enim quisquam egens erat inter illos. Quotquot enim possessóres agrórum aut domórum erant, vendentes afferébant prétia eórum quæ vendébant, et ponébant ante pedes Apostolórum. Dividebátur autem síngulis proùt cuíque opus erat. Joseph autem qui cognominátus est Bárnabas ab Apóstolis, (quod est interpretátum Fílius consolatiónis) Levítes, Cyprius génere, cùm habéret agrum, véndidit eum, et áttulit prétium, et pósuit ante pedes Apostolórum.

℟. Virtúte magnâ reddébant Apóstoli * Testimónium Resurrectióni Christi Dómini nos lelúia, allelúia. ℣. bant Dóminum, et xaudiébat eos: e bant præceptum q dit illis, * Testi *Act.* 4. *Ps.* 98.

Lectio ij. Ca

Vir autem quidam Anánias, cum Sa xóre suâ, véndidi et fraudávit de pré cónsciâ uxóre suâ rens partem quam pedes Apostolóru Dixit autem Petr nia, cur tentávit s tuum mentíri te Sancto, et fraudár tio agri? Nonne m manébat, et venú tuâ erat potestát posuisti in corde rem? Non es me mínibus, sed Deo autem Anánias ha cécidit, et expirá tus est timor mag omnes qui audié gentes autem júve vérunt eum, et sepeliérunt.

℟. Certíssimè s domus Israel; * Q minum et Chris Deus hunc Jesum crucifixistis, allel lúia. ℣. Eccè se exaltábitur et ele sublímis erit vald *Act.* 2. *Is.* 52.

TIO iij.
utem quasi ho-
spátium, et u-
nésciens quod
at, introívit.
ei Petrus: Dic
, si tanti agrum
At illa dixit:
Petrus autem
d útiquè cón-
ntáre Spíritum
è pedes eórum
nt virum tuum,
et éfferent te.
cidit ante pe-
expirávit. In-
n júvenes, in-
am mórtuam;
it, et sepelié-
n suum. Et fac-
: magnus in u-
ésiâ, et in om-
runt hæc.
lapis reprobá-
icántibus, qui
caput ánguli;
: in álio áliquo
a, allel. ℣. Ec-
am in funda-
lápidem, lápi-
m, angulárem,
in fundamento
Et non. Gló-
Et non. *Act.* 4.

ctus. *Ant.* 5. C.
exisset Jesus à
ordáti sunt dis-
quia dicébat:
lum hoc, et in
excitábo illud,
v. 2.

CANON.

Ex Concílio Rotomagensi. *An.* 1581. *de Sacrificio Missæ. Can.* 1 *et* 2.

Ex indignâ administratióne et perceptióne sacrosanctæ Eucharístiæ Apóstolus non solùm mortem ætérnam et judícium imminére testátur; sed et morbórum populárium causam et oríginem procédere: quod nostris séculis terrórem máximum incútere debet, propter Sacerdótum in celebratióne Missæ summam et ferè quotidiánam irreveréntiam. Præcípimus ut Sacerdótes sibi cónscii alicújus peccáti mortális, nónnisi confessi, quótiès cópia altérius Sacerdótis illis fúerit, nec nisi mundo corde, et jejúni áudeant ad altáre accédere.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. c. Noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúia. *Joan.* 20.

FERIA QUARTA.

AD NOCTURNUM.

Tres Pss. è I. Noct., 57.

LECTIO j.

De Actibus Apostolórum. *Cap.* 5.

Per manus Apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe. Et erant unanímiter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se conjúngere illis; sed magnificábat eos pópulus. Magis au-

tem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum; ità ut in pláteas ejícerent infirmos, et pónerent in léctulis ac grabátis, ut, veniente Petro, saltem umbra illíus obumbráret quemquam illórum, et liberarentur ab infirmitátibus suis. Concurrébat autem et multitúdo vicinárum civitátum Jerúsalem, afferentes ægros et vexátos à spirítibus immundis; qui curabantur omnes.

℟. Quæ ad patres nostros repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit fíliis nostris, * Resúscitans Jesum, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Deus noster adimplévit misericórdiam suam, quam promísit dómui Israel, * Resúscitans. *Act.* 13. *Judith.* 13.

LECTIO ij.

EXURGENS autem Princeps Sacerdótum, et omnes qui cum illo erant (quæ est hæresis Sadducæórum) repléti sunt zelo: et injecérunt manus in Apóstolos, et posuérunt eos in custódiâ públicâ. Angelus autem Dómini per noctem apériens jánuas cárceris, et edúcens eos, dixit: Ite, et stantes loquímini in templo plebi ómnia verba vitæ hujus. Qui cùm audissent, intravérunt dilúculò in templum, et docébant. Advéniens autem

Princeps Sacerdó
qui cum eo erant,
vérunt concilium,
Senióres filiórum I
misérunt ad cárcer
ducerentur. Cùm a
nissent ministri, e
cárcere, non inve
los, reversi nunti
dicentes: Cárceren
invénimus clausum
ni diligéntiâ, et
stantes ante jánua
entes autem, ném
tùs invénimus.

℟. Deus dedit Je
nifestum fíeri, non
pulo, sed téstibus
nátis à Deo, nol
manducávimus et
cum illo, postquà
rexit à mórtuis,
allelúia. ℣. Pépig
nobiscum qui in p
rum sumus, et vivi
cie ad fáciem locút
bis, * Qui. *Act.* 10.

LECTIO ii

UT autem audiér
sermónes Magistrá
pli, et Príncipes
tum, ambigébant
quidnam fíeret. A
autem quidam
eis: Quia eccè vi
posuistis in cárcer
in templo stantes, e
tes pópulum. Tunc
gistrátus cum mini
adduxit illos sine v
bant enim pópulun
pidarentur. Et cù

os, statuérunt in
:t interrogávit eos
Sacerdótum, di-
cipiendo præcépi-
s ne docerétis in
:o; et eccè reples-
em doctrínâ ves-
ıltis indúcere su-
nguinem hóminis
:spondens autem
Apóstoli, dixé-
edíre oportet Deo
ım homínibus. De-
nostrórum susci-
m, quem vos in-
, suspendentes in
nc príncipem et
ı Deus exaltávit
ıâ ad dandam pœ-
Israéli, et remis-
:ccatórum. Et nos
tes horum verbó-
Spíritus Sanctus,
lit Deus ómnibus
ous sibi.
Christum vobis re-
ccatórum annun-
ab ómnibus, qui-
potuistis in lege
:tificári : * In hoc
ıi credit justificá-
úia, allelúia. ℣. Is-
tus est in Dómino
:rnâ : * In hoc. *Act.*
.
ıedictus. *Ant.* 8. G.
verba quæ locútus
os, cùm adhuc es-
cum; quóniam ne-
mpléri ómnia quæ
nt de me, allelúia.

CANON.

Ex Concílio Cameracensi. 1565. *Tit.* 6. *C.* 1 *et* 2.

QUICUNQUE ad tremendum Missæ sacrifícium accésserit, is in primis mentem puram et attentam ad tanti Sacramenti mystérium perficiendum ásferat; nec nisi bonæ consciéntiæ testimónio prǽditus, et Pœniténtiâ sacramentáli, si necesse fúerit, præparátus et probátus, ac débitâ oratióne priùs accommodátus, ad córporis et sánguinis Christi venerábile Sacramentum Deo Patri offerendum se cónferat. Est valdè præpósterum et indignum quòd velint Sacerdótes à Láicis reveréntiam huic Sacramento exhibéri; nec ipsi tamen móribus et religióne suâ exhibendam declárent.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Dóminus meus, et Deus meus, allelúia. *Joan.* 20.

FERIA QUINTA.

AD NOCTURNUM.

Tres Ps. è I. Noct. 74.

LECTIO j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 5.

HÆC cùm audissent, dissecabantur, et cogitábant interfícere illos. Surgens autem quidam in concílio Pharisæus, nómine Gamáliel, legis doctor, honorábilis universæ plebi, jussit foràs ad breve hómines fíeri, di-

xitque ad illos : Viri Israelítæ, atténdite vobis super homínibus istis quid actúri sitis. Ante hos enim dies éxtitit Théodas, dicens se esse áliquem; cui consensit númerus virórum círciter quadringentórum; qui occísus est: et omnes qui credébant ei, dissipáti sunt et redacti ad níhilum. Post hunc éxtitit Judas Galilæus in diébus professiónis, et avertit pópulum post se, et ipse périit; et omnes, quotquot consensérunt ei, dispersi sunt.

℟. Príncipes. 366.

Lectio ij.

Et nunc ítaque dico vobis: Discédite ab homínibus istis, et sínite illos; quóniam si est ex homínibus consílium hoc, aut opus, dissolvétur: si verò ex Deo est, non potéritis dissólvere illud, ne fortè et Deo repugnáre inveniámini. Consensérunt autem illi. Et convocantes Apóstolos, cæsis denuntiavérunt ne omnínò loquerentur in nómine Jesu, et dimisérunt eos. Et illi quidem ibant gaudentes à conspectu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. Omni autem die non cessábant, in templo et circa domos docentes, et evangelizantes Christum Jesum.

℟. Visus est. 366.

Lectio iij. C

Saulus autem d
Ecclésiam, per d
trans, et trahens
mulíeres, tradéba
tódiam. Igitur qu
erant pertransíbai
gelizantes verbum
lippus autem desc
civitátem Samaria
cábat illis Christu
débant autem turb
à Philippo dicebai
nímiter audientes
tes signa quæ faci
ti enim eórum,
bant spíritus in
clamantes voce m
bant. Multi autem
ci et claudi curáti
tum est ergò gáud
num in illâ civitát

℟. Quem vos. 3

Ad Benedictus.
Oportébat Christ
resúrgere à mór
die, allelúia. *Luc*

CANON

Ex Concílio Bur
An. 1583. *Tit.* 5.
in Missæ sacrif
vanda vel vit

Celebraturi
consciéntiam suam
ligenter excútiant
xáminent, et piar
meditatiónem p
Peccatórum verò
nem octávo quoqu
sæpiùs fáciant.

Ad Magníficat.
Beáti qui non vid

, allel. *Joan.* 20.
. SEXTA.
CTURNUM.
I. Noct. 90.
TIO j.
Apostolórum.
Cap. 8.
m, nómine Si-
atè fúerat in ci-
, sedúcens gen-
e, dicens se esse
gnum; cui aus-
mnes à mínimo
áximum, dicen-
virtus Dei, quæ
na. Attendébant
; propter quod
ore mágiis suis
t eos. Cùm verò
: Philippo evan-
regno Dei, in
u Christi bapti-
iri ac mulíeres.
n et ipse crédi-
n baptizátus es-
bat Philippo. Vi-
signa et virtútes
eri, stupens ad-

te magnâ. 368.
LECTIO ij.
n audissent Após-
erant Jerosóly-
recepisset Sama-
n Dei, misérunt
rum et Joannem:
enissent, oravé-
sis, ut accíperent
anctum; nondùm
emquam illórum
ed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum Sanctum. Cùm vidisset autem Simon, quia per impositiónem manûs Apostolórum darétur Spíritus Sanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens: Date et mihi hanc potestátem, ut cuicunque imposúero manus, accípiat Spíritum Sanctum.

℟. Certíssimè. 368.

LECTIO iij.

PETRUS autem dixit ad eum: Pecúnia tua tecum sit in perditiónem, quóniam donum Dei existimasti pecúniâ possidéri. Non est tibi pars, neque sors in sermóne isto; cor enim tuum non est rectum coram Deo. Pœniténtiam ítaque age ab hâc nequítiâ tuâ, et roga Deum, si fortè remittátur tibi hæc cogitátio cordis tui; in felle enim amaritúdinis, et obligatióne iniquitátis vídeo te esse. Respondens autem Simon, dixit: Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum quæ dixistis.

℟. Hic est lapis. 369.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Prædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum, per Jesum Christum, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, allelúia. *Ephes.* 1.

CANON.

Ex Concilio Aurelianensi quarto.

541. C. 4.

NULLUS in oblatióne sacri cálicis nisi quod ex fructu víneæ, et hoc aquâ mixtum, offerre præsúmat; quia sacrílegum judicátur áliud offerri, quàm quod in mandátis sacratíssimis Salvátor instítuit.

AD VESPERAS.

Fit à Capit. de B. M. in Sabb. (nisi occurr. Fest. Semidupl. et suprà) cum Commem. de Cruce; et sic in tribus Sabb. sequentibus.

SABBATO.

AD NOCTURNUM.

Tres Ps. è I. Noct. 109.

LECTIO j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 10.

VIR quidam erat in Cæsaréâ, nómine Cornélius, centúrio cohortis quæ dícitur Itálica, religiósus ac timens Deum cum domo suâ, fáciens eleemósynas multas plebi, et déprecans Deum semper. Is vidit in visu manifestè, quasi horâ diéi nonâ, Angelum Dei introeuntem ad se, et dicéntem sibi: Cornéli. At ille íntuens eum, timóre correptus, dixit: Quid est, Dómine? Dixit autem illi: Oratiónes tuæ et eleemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspectu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, e Simónem quemda cognominátur Pet hospitátur apud quemdam coriáriu est domus juxta m dicet tibi quid te fácere. Et cùm di Angelus qui loqueb vocávit duos domé os, et mílitem m Dñum, ex his qui bant. Quibus cùm ómnia, misit illos i

LECTIO

POSTERA autem di lis faciéntibus, et a quántibus civitáti, Petrus in superiór ret, circa horam s cùm esuríret, vól re. Parántibus aut cécidit super eum excessus: et vidit pertum, et desce quoddam velut lint num, quátuor in mitti de cœlo in in quo erant ómni pédia et serpéntia volatília cœli. Et vox ad eum: Surg occíde, et mandú tem Petrus: Absit ne, quia nunquàm cávi omne commú mundum. Et vox i cundò ad eum: Q purificávit, tu con díxeris. Hoc aute est per ter; et stati tum est vas in c

hæsitáret Pe-
n esset vísio
t, eccè viri qui
Cornélio, in-
mum Simónis,
ánuam. Et cùm
terrogábant si
cognominátur
aabéret hospí-
ntem cogitante
dixit Spíritus
i tres quærunt
ue, descende,
eis nihil dúbi-
ego misi illos.
autem Petrus
xit : Eccè ego
uæritis : quæ
pter quam ve-
lixérunt : Cor-
rio, vir justus
eum, et testi-
ens ab universâ
rum, respon-
ab Angelo sanc-
te in domum
ire verba abs te.
NON.
o Tridentíno.
f. Missæ. C. 5.
hóminum ea
fácile queat si-
lis exterióribus
vinárum medi-
tolli, proptér-
Ecclésia ritus
t scílicet quæ-
ssâ voce, ália
, in Missâ pro-
, instítuit. Ce-
n adhíbuit, ut
edictiónes, lú-
mina, thymiámata, vestes, áliaque id genus multa, ex Apostólicâ disciplínâ et traditióne, quò majestas tanti sacrifícii commendarétur.

AD VESPERAS.

Ps. de Sabb. sub solâ

Ant. 4. d. Deus et Dóminum suscitávit; et nos suscitábit per virtútem suam, allelúia. 1 *Cor.* 6.

Capitulum. *Jer.* 31.

Audite verbum Dómini, gentes, et annuntiáte in ínsulis quæ procul sunt, et dícite : Qui dispersit Israel, congregábit eum, et custódiet eum sicut pastor gregem suum; redémit enim Dñus Jacob, et liberávit eum de manu potentióris.

Hymnus, Nunc novis. *ut suprà*, 351.

℣. Dóminus ipse est Deus noster; ℟. Nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus. *Ps.* 94.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Tanquàm ovis ad occisiónem ductus est, et sicut agnus non apéruit os suum. In humilitáte judícium ejus sublátum est : generatiónem ejus quis enarrábit? allelúia. *Act.* 8.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Complet. *ut suprà*, 363.

DOMINICA II.

post Pascha.

Omnia ut notatur suprà, 364.

Ad Nocturnum.

Tres Ps. è II. Noct. 2.

LECTIO j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 13.

ERANT in Ecclésiâ quæ erat Antiochíæ, Prophétæ, et Doctóres, in quibus Bárnabas, et Simon qui vocabátur Niger, et Lúcius Cyrenensis, et Mánahem qui erat Heródis Tetrarchæ collactáneus, et Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, et jejunántibus, dixit illis Spíritus Sanctus : Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes, et orantes, imponentesque eis manus, dimisérunt illos. Et ipsi quidem missi à Spíritu Sancto, abiérunt Seleúciam, et indè navigavérunt Cyprum. Et cùm venissent Salamínam, prædicábant verbum Dei in synagógis Judæórum. Habébant autem et Joannem in ministério. Et cùm perambulassent universam ínsulam usquè Paphum, invenérunt quemdam virum magum pseudoprophétam, Judæum, cui nomen erat Bárjesu, qui erat cum Procónsule Sérgio Paulo, viro prudente. Hic, accersítis Bárnabâ et Saulo, desiderábat audíre verbum Dei. Resistébat autem illis Elymas magus, (sic enim interpretátur nomen ejus) quærens avértere Procónsulem à fide. Saulus autem, qui lus, replétus Spírit íntuens in eum, plene omni dolo fallácíâ, fili diáboli omnis justítiæ, no subvértere vias Dó tas. Et nunc eccè m mini super te; et cus, non videns s què ad tempus. E tim cécidit in eum ténebræ; et circúi rébat qui ei man Tunc Proconsul c set factum, crédi rans super doctrí ni.

℞. Læntentur cœ tet terra; et dican ónibus : Dóminus * Exultent agri et in eis sunt, quia ve nus judicáre terr allel. ℣. Deus judi orbem, in Viro i tuit, fidem præb bus, súscitans eum tuis. * Exultent. 1. *Act.* 17.

LECTIO ij.

Sermo sancti A

Epíscopi

Enarr. in P

VENERUNT dies mus Allelúia. Et l dies véniunt t tránseuntque ven gníficant diem qui et transit. Ad quem cùm venérimus, i ei, nec nos transí

s isti, prætéritis
dragésimæ qui-
urrectiónem Do-
oris, vitæ hujus
nœror, solémni-
ilaritáte succé-
es ille qui post
em dábitur ple-
ri Dómini, hoc
Ecclésiæ, cunctis
ærumnis atque
xclúsis, perpé-
succédet. Quod
istus, non est hìc
n, non hìc spe-
l hoc est verùm
t hìc laborétur,
cátur. Non ergò
i in cœlesti pá-
tur. Non tale á-
litéris adipisci,
hìc óculus ava-
píscere. Pro delí-
is hujus séculi,
m deliciárum ma-
oisce sapiéntiam.
lla, et ineffabíli-
dúbio delectábit
æternis veritá-
ous. Inítium sa-
or Dómini, laus
in séculum sécu-
it præmium, hic
státio sedesque

icos Jerúsalem,
tábitur. Benedic-
is qui exaltávit e-
: regnum ejus in
lórum, allelúia,
Allelúia, salus, et
irtus *Deo nostro*
verna.

est; quia vera et justa judícia sunt ejus: * Sit. *Tob.* 13. *Apoc.* 19.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 10.

In illo témpore; Dixit Jesus quibusdam ex Pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 14. *hab. in Bas. S. Petri, Dom.* 2. *post Pascha.*

Fecit Dóminus quod mónuit, ostendit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in sacramento nostro corpus suum et sánguinem vérteret, et oves quas redémerat, carnis suæ alimento satiáret. Ostensa nobis est de contemptu mortis via quam sequámur; appósita est forma cui imprimámur. Primum nobis est, exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere; postrémum verò, si necesse sit, étiam mortem nostram pro eisdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus. Sed cùm incomparabíliter longè sit melior ánima quâ vívimus, terrénâ substántiâ quam extériùs possidémus; qui non dat pro óvibus substántiam

suam, quandò pro his datúrus est ánimam suam ?

℟. Ego sum pastor bonus; et * Cognosco oves meas, et cognoscunt me meæ, allelúia, allelúia. ℣. Eccè ego ipse requíram oves meas, et visitábo eas, et edúcam eas de pópulis, et pascam eas. * Cognosco. Glória. * Cognosco. *Joan.* 10. *Ezech.* 34.

AD LAUDES.

CAPITULUM. *Is.* 49.

SUPER vias pascentur, et in ómnibus planis páscua eórum. Non esúrient neque sítient, et non percútiet eos æstus et sol; quia miserátor eórum reget eos, et ad fontes aquárum potábit eos.

Hymnus, Auróra. *ut suprà*, 357.

℣. Pópulus Dómini oves páscuæ ejus: ℟. Introíte portas ejus in confessióne. *Ps.* 99.

Ad Benedictus. *Ant* 1. D. Ego sum óstium óvium: veni ut vitam hábeant, et abundántiùs hábeant. Ego sum pastor bonus, allelúia. *Joan.* 10.

ORATIO.

DEUS, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis qui Christiánâ professióne censentur, et illa respúere quæ huic inimíca sunt nómini, et ea quæ sunt apta sectári; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Trid
1562. *Sess.* 22.
de observ. in

CAVEANT Epíscopi
cerdótes áliis quàm
horis célebrent, n
álios aut álias cere
preces in Missárum
tióne adhíbeant, p
quæ ab Ecclésiâ p
frequenti et laud
receptæ fúerint.
pópulum quis sit,
potíssimùm provéi
tíssimi hujus sacri
pretiósus ac cœlesti
móneant étiam eu
pulum, ut frequen
as paróchias, salt
Domínicis et majó
tis, accédant.

AD VESPER

CAPITULUM.

ERATIS sicut ove
sed conversi estis
Pastórem et Epís
nimárum vestráru

Hymnus, Forti.
362.

℣. Abstulit sicut
pulum suum; ℟.
cos in spe. *Ps.* 77.

Ad Magníficat.
Alias oves hábeo
sunt ex hoc ovili;
portet me addúce
cem meam áudie
unum ovile et unu
allelúia. *Joan.* 10.

Oratio, *ut suprà* a

. SECUNDA.
[OCTURNUM.
. è II. Noct., 22.
ECTIO j.
us Apostolórum.
Cap. 15.
RUNT quidam de
harisæórum, qui
nt, dicentes: Quia
circumcídi eos,
quoque serváre
ysi. Convenéruntoli, et Senióres,
verbo hoc. Cùm
gna conquisítio fiens Petrus dixit ad
fratres, vos scitis
ab antíquis diébus
nobis elégit per os
ıdíre Gentes verıgélii, et crédere.
ɔvit corda Deus,
um perhíbuit, dans
:um Sanctum sicut
et nihil discrévit
et illos, fide purífia eórum. Nunc erentátis Deum, imgum super cervíces
:um, quod neque
stri, neque nos porimus? Sed per gránini Jesu Christi
salvári, quemádt illi. Tácuit autem
ıltitúdo; et audiéıabam et Paulum,
quanta Deus fecisset prodígia in Génœos.
ıcipes. 366.

LECTIO ij.

ET, postquàm tacuérunt, respondit Jacóbus, dicens: Viri fratres, audíte me: Simon narrávit quemádmodùm primùm Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concordant verba Prophetárum, sicut scriptum est: Post hæc revertar, et reædificábo tabernáculum David, quod décidit: et díruta ejus reædificábo, et érigam illud; ut requírant céteri hóminum Dóminum, et omnes gentes, super quas invocátum est nomen meum, dicit Dóminus fáciens hæc. Notum à século est Dómino opus suum. Propter quod ego júdico non inquietári eos qui ex Géntibus convertuntur ad Deum; sed scríbere ad eos, ut abstíneant se à contaminatiónibus simulacrórum, et fornicatióne, et suffocátis, et sánguine. Móyses enim à tempóribus antíquis habet in síngulis civitátibus qui eum prædicent in synagógis, ubì per omne sábbatum légitur.

℟. Visus est. 366.

LECTIO iij.

TUNC plácuit Apóstolis, et senióribus cum omni Ecclésiâ, elígere viros ex eis, et míttere Antiochíam, cum Paulo et Bárnabâ, Judam qui cognominabátur Bársabas, et Silam, viros primos

in frátribus, scribentes per manus eórum: Apóstoli, et senióres fratres, his qui sunt Antiochíæ, et Syriæ, et Cilíciæ, frátribus ex Géntibus, salútem. Quóniam audívimus quia quidam ex nobis exeuntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus: plácuit nobis collectis in unum, elígere viros, et míttere ad vos, cum caríssimis nostris Bárnabâ et Paulo, homínibus qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Mísimus ergò Judam et Silam, qui et ipsi vobis verbis réferent éadem. Visum est enim Spirítui Sancto, et nobis, nihil ultrà impónere vobis óneris quàm hæc necessária: ut abstineátis vos ab immolátis simulacrórum, et sánguine, et suffocáto, et fornicatióne; à quibus custodientes vos, benè agétis. Valéte.

℟. Quem vos. 376.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Ite, nuntiáte frátribus meis ut eant in Galilæam, ibi me vidébunt, allelúia. *Matth.* 28.

CANON.

Ex Synodo Augustáná. 1548. *Can.* 18.

Ut nímia festinátio in Missæ lectióne aut celebratióne religiósas aures óculosque offendit; ità incóndita pro-

líxitas fastídium pó
rat quàm devotión
propter Sacerdótib
tam mediocritáte
mendámus.

Ad Magníficat. .
Pastor próprias o
nominátim, et ed
allelúia. *Joan.* 10.

FERIA TERT

Ad Noctur

Tres Ps. è II. N

Lectio j.

De Actibus Apost

Cap. 17

Paulus cùm At
lam et Timótheum
ret, incitabátur spí
in ipso, videns id
déditam civitátem.
bat ígitur in syna
Judæis et coléntib
foro, per omnes di
qui áderant. Quida
Epicúrei et Stóici
phi disserébant cu
quidam dicébant: (
seminivérbius hic
Alii verò: Novóru
niórum vidétur an
esse; quia Jesum,
rectiónem annunti
Et apprehensum
Areópagum duxér
centes: Póssumus s
est hæc nova, quæ
citur, doctrína? ne
quædam infers áur
tris: vólumus er
quidnam velint h
(Athenienses autem
et ádvenæ hóspites

[...]unt, nisi aut dícere áliquid novi.)
[...]e. 368.
[Le]ctio ij.
[...]m Paulus in médi[o Areopa]gi, ait: Viri A[thenienses,] per ómnia qua[si supersti]tiosióres vos ví[deo. Prætere]iens enim, et vi[dens simula]cra vestra, invé[ni et aram,] in quâ scriptum [erat: Ignot]o Deo. Quod er[go ignorant]es cólitis, hoc e[go annúntio] vobis. Deus qui [fecit mundu]m, et ómnia quæ [in eo sunt,] hic cœli et ter[ræ cum sit] Dóminus, non in [manufactis] templis hábitat, [nec máni]bus humánis cóli[tur, indige]ns áliquo, cùm ip[se det óm]nibus vitam, et [inspiratiónem], et ómnia: [fecitque ex] uno omne genus [hóminum i]nhabitáre super [univérsam] fáciem terræ, de[finiens statu]ta témpora, et [términos h]abitatiónis eó[rum, quǽre]re Deum, si for[te attrécten]t eum, aut invé[niant, quá]mvis non longè [sit ab unoq]uóque nostrûm. [In ipso enim] vívimus, et mo[vémur, et] sumus; sicut et [quidam vest]rórum poëtárum [dixérunt: I]psíus enim et ge[nus sumus.]

[...] simè. 368.
[Le]ctio iij.
[Genus er]gò cùm simus [Dei, non de]bémus æstimáre [auro, aut ar]gento, aut lápi[di sculpturæ] artis, et cogitatiónis hóminis, divínum esse símile. Et témpora quidem hujus ignorántiæ despíciens Deus, nunc annúntiat homínibus ut omnes ubíque pœniténtiam agant; eo quòd státuit diem, in quo judicatúrus est orbem in æquitáte, in viro in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum à mórtuis. Cùm audissent autem resurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam verò dixérunt: Audiémus te de hoc iterùm. Sic Paulus exívit de médio eórum. Quidam verò viri adhærentes ei, credidérunt: in quibus et Dionysius Areopagíta, et múlier, nómine Dámaris, et álii cum eis.

℟. Hic est. 369.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Dedit eum Deus manifestum fíeri non omni pópulo, sed téstibus præordinátis, allelúia. *Act.* 10.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi primo.

An. 1565. *Part.* 2. *Tit.* 5.

Præcipimus ut Sacerdótes sacris véstibus indúti cum némine colloquantur, neque loquéntibus dent aures; mentemque et óculos ab ómnibus amóveant, quibus dístrahi possint; neque à Sacristiâ éxeant, nisi cùm ad altáre eundum erit, quod tùm gráviter et modestè fiat:

ut píleum, birrétum aut subbirrétum, chirothécas, sudariólum, aut quódcunque déniquè hujus géneris, in altári ne ponant.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Cùm próprias oves pastor emíserit, ante eas vadit : et oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus, allelúia. *Joan.* 10.

FERIA QUARTA.

AD NOCTURNUM.

Tres Ps. è II. Noct., 59.

LECTIO j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 20.

PROPOSUERAT Paulus transnavigáre Ephesum, ne qua mora illi fieret in Asiâ. Festinábat enim, si possíbile sibi esset, ut diem Pentecostes fáceret Jerosólymis. A Miléto autem mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cùm venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis à primâ die quâ ingressus sum in Asiam, quáliter vobiscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum : quómodò nihil subtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, et docérem vos públicè et per domos; testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum [C]tum. Et nunc ecce alli[gatus] ego spíritu, vado in Je[rusa]lem : quæ in eâ ventu[ra sint] mihi, ignórans; nisi Spíritus Sanctus per [omnes] civitátes mihi protes[tatur] dicens : Quóniam vin[cula et] tribulatiónes Jerosóly[mis] manent. Sed nihil hor[um] reor : nec fácio ánim[am me]am pretiosiórem quà[m me] dúmmodò consumma[m cur]sum meum, et minis[terium] verbi, quod accépi à [Domi]no Jesu, testificári E[vange]lium grátiæ Dei.

℟. Quæ ad patres.

LECTIO ij.

ET nunc ecce ego sci[o quia] ámpliùs non vidébiti[s faciem] meam vos omnes, p[er quos] transívi prædicans [regnum] Dei. Quapropter co[ntestor] vos hodiernâ die, qu[ia mun]dus sum à sánguine [omni]um; non enim sul[terfugi] quóminùs annuntiár[em om]ne consílium Dei vo[bis. At]téndite vobis, et [universo] gregi, in quo vos [Spiritus] Sanctus pósuit Epísc[opos re]gere Ecclésiam Dei [quam] acquisívit sánguine s[uo. Ego] scio quóniam intráb[unt post] discessiónem meam [lupi ra]páces in vos, non p[arcentes] gregi; et ex vobis ip[sis exsur]gent viri loquentes [perver]sa, ut abdúcant di[scipulos] post se. Propter quo[d vigila]te, memóriâ retinen[tes]

ennium nocte et
ávi, cum lácry-
unumquemque
nunc commen-
, et verbo grá-
ui potens est æ-
are hæreditátem
tis ómnibus. Ar-
urum, aut ves-
concupívi, sicut
quóniam ad ea
ous erant, et his
sunt, ministra-
us istæ. Omnia
is, quóniam sic
oportet suscí-
s, ac meminisse
ni Jesu, quóniam
Beátius est magìs
accípere.
ledit. 370.
tio iij.
20 *et* 21.
ec dixisset, pósi-
uis, orávit cum
s. Magnus autem
est ómnium; et
es super collum
labantur eum,
íximè in verbo
it, quóniam ám-
i ejus non essent
leducébant eum
Cùm autem fac-
it navigarémus,
eis, recto cursu
um, et sequenti
i, et indè Páta-
m invenissémus
ansfretantem in
scendentes navi-
ùm apparuissé-

mus autem Cypro, relinquentes eam ad sinistram, navigávimus in Syriam, et vénimus Tyrum: ibi enim navis expositúra erat onus. Inventis autem discípulis, mánsimus ibi diébus septem: qui Paulo dicébant per Spíritum ne ascénderet Jerosólymam. Et explétis diébus, profecti ibámus, deducéntibus nos ómnibus cum uxóribus et fíliis usquè foràs civitátem; et pósitis génibus in líttore, orávimus. Et cùm valefecissémus ínvicem, ascéndimus navem; illi autem rediérunt in sua. Nos verò, navigatióne expletâ, à Tyro descéndimus Ptolemáidam: et salutátis frátribus, mánsimus die unâ apud illos. Aliâ autem die profecti, vénimus Cæsaréam.

℟. Per Christum. 371.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Duóbus ex discípulis ostensus est Jesus in áliâ effígie eúntibus in villam; óculi autem illórum tenebantur, ne eum agnóscerent, allelúia. *Marc.* 16. *Luc.* 24.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi primo.

Anno 1565.

Præcipimus ut Sacerdótes in Missæ celebratióne ab omni indecóro et absurdo cápitis, oris et réliqui córporis motu abstíneant: ut quæ palàm pronuntianda sunt,

distinctè et clarâ voce dicant : ut secréta, quæ vocantur, secrétò étiam pronúntient : ut neque tárdiùs, neque celériùs quàm par sit, verba próferant : ut propter erróris casum, qui in omni parte Missæ gravis, in Cánone grávior, in ipsâ verò Consecratióne gravíssimus est, Missam legant, non memóriter dicant aut canant : ut operto cápite celebráre non áudeant : ut, peractâ Missâ, pro summi benefícii múnere Deo grátias agant.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. *d.* Per Jesum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum à mórtuis, et dedit ei glóriam, allelúia. 1. *Petr.* 1.

FERIA QUINTA.

AD NOCTURNUM.

Tres Ps. è II. Noct., 76.

LECTIO j.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 24.

DESCENDIT Princeps Sacerdótum, Anánias, cum Senióribus quibusdam, et Tertullo quodam oratóre, qui adiérunt Præsidem adversùs Paulum. Et citáto Paulo, cœpit accusáre Tertullus, dicens : Cùm in multâ pace agámus per te, et multa corrigantur per tuam providéntiam; semper et ubíque suscípimus, óptime Felix, cum omni gratiárum actióne. Ne diútiùs autem te prótraham,

oro, bréviter audia
tuâ cleméntiâ. I
hunc hóminem pe
et concitantem
ómnibus Judæis in
orbe, et auctórem
sectæ Nazarenóru
tiam templum viol
tus est; quem et
sum, volúimus
legem nostram jud
pervéniens autem
Lysias, cum vi m
puit eum de mán
tris, jubens accus
ad te veníre : à qu
ipse júdicans, de
istis cognóscere
nos accusámus eu
cérunt autem et J
centes hæc ità se l

℟. Príncipes. 3(

LECTIO i

RESPONDIT auten
(annuente sibi P
cere :) Ex multi
esse júdicem gent
ens, bono ánimo
tisfáciam. Potes
nóscere quia non
mihi dies, quàm
ex quo ascendi
Jerúsalem : et neq
plo invenérunt m
quo disputantem
cursum faciente
neque in synagó
in civitáte : nequ
possunt tibi de q
me accúsant. Co
tem hoc tibi, q
dùm sectam qu

ic desérvio Patri
, credens ómni-
lege et Prophétis
it : spem habens
quam et hi ipsi
, resurrectiónem
astórum, et ini-
a hoc et ipse stú-
ffendículo consci-
oére ad Deum et
s semper. Post an-
a plures, eleemó-
írus in gentem me-
t oblatiónes et vo-
ous invenérunt me
m in templo, non
l, neque cum tu-
uidam autem ex A-
, quos oportébat a-
estò esse, et accu-
id habérent adver-
aut hi ipsi dicant
venérunt in me ini-
cùm stem in concí-
le unâ hâc solúm-
e, quâ clamávi in-
ans : Quóniam de
óne mortuórum e-
r hódiè à vobis.
s est. 366.
LECTIO iij.
r autem illos Fe-
simè sciens de viâ
ns : Cùm tribúnus
scénderit, áudiam
itque Centurióni
eum, et habére ré-
nec quemquam de
bére ministráre ei.
ot autem dies vé-
x cum Drusillâ u-
quæ erat Judæa,
s *verna.*

vocávit Paulum, et audívit ab eo fidem, quæ est in Christum Jesum. Disputante autem illo de justítiâ, et castitáte, et de judício futúro, tremefactus Felix respondit: Quod nunc áttinet, vade; témpore autem opportúno accersam te. Simul et sperans quòd pecúnia ei darétur à Paulo, propter quod et frequenter accersens eum, loquebátur cum eo. Biénnio autem expléto, accépit successórem Felix Pórtium Festum. Volens autem grátiam præstáre Judæis Felix, relíquit Paulum vinctum.

℟. Quem vos. 367.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Dùm Jesus recúmberet cum illis, accépit panem, et benedixit, ac fregit, et porrigébat illis, allel. *Luc.* 24.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi primo.

Anno 1565. *Part.* 2.

Cap. 5.

NE Sacerdótes, cùm in fine Missæ fúerint, vel eórum Ministri, recédant ab altári; Ne vasa aut lintéolos sacros cólligant; Ne cuiquam rei tollendæ vel movendæ causâ manus admóveant; Ne candélas restínguant, nisi absolúto Evangélio, quod post benedictiónem dícitur.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Cùm apparúerit Princeps pastórum, percipiétis im-

marcessíbilem glóriæ coró-nam, allelúia. 1. *Petr.* 5.

FERIA SEXTA.

AD NOCTURNUM.

Tres Ps. è II. Noct. 92.

LECTIO j.

De Actibus Apostolórum. *Cap.* 25.

Festus descendit Cæsaréam, et álterâ die sedit pro tribunáli, et jussit Paulum addúci. Qui cùm perductus esset, circumstetérunt eum, qui ab Jerosólymâ descénderant Judæi, multas et graves causas objicientes, quas non póterant probáre, Paulo ratiónem reddente: Quóniam neque in legem Judæórum, neque in templum, neque in Cæsarem quidquam peccávi. Festus autem volens grátiam præstáre Judæis, respondens Paulo, dixit: Vis Jerosólymam ascéndere, et ibi de his judicári apud me? Dixit autem Paulus: Ad tribúnal Cæsaris sto, ibi me oportet judicári: Judæis non nócui, sicut tu mélius nosti. Si enim nócui, aut dignum morte áliquid feci, non recúso mori: si verò nihil est eórum quæ hi accúsant me, nemo potest me illis donáre. Cæsarem appello. Tunc Festus cum concílio locútus, respondit: Cæsarem appellasti? ad Cæsarem ibis.

℟. Virtúte. 368.

LECTIO ij. Ca

Ut autem judicátu
vigáre eum in Itália
di Paulum cum réliq
diis Centurióni, nó
lio, cohortis August
dentes navem A
nam, incipientes
circa Asiæ loca, su
perseverante nobis
tarcho Macédone T
nicensi. Sequenti a
devénimus Sidónem
nè autem tractan
Paulum, permísit a
ire, et curam suî
indè cùm sustulissé
navigávimus Cypru
téreà quòd essent v
trárii. Et pélagus C
Pamphíliæ navigan
mus Lystram, quæ
ciæ: et ibi inveniens
rio navem Alexandr
vigantem in Itáliam
pósuit nos in eam.
multis diébus tardi
rémus, et vix deve
contra Gnidum, pr
nos vento, adnav
Cretæ, juxta Salm
vix juxtà navigant
mus in locum quem
vocátur Boniportu
ta erat cívitas Thal
to autem témpore
et cùm jàm non e
navigátio, eò quò
nium jàm præterii
solabátur eos Paul
eis: Viri, video
cum injúriâ et m

um óneris èt na-
tiam animárum
, íncipit esse na-
ntúrio autem gu-
et naucléro ma-
t, quàm his quæ
ebantur. Et, cùm
tus non esset ad
n, plúrimi statué-
ium navigáre in-
o modo possent,
s Phœnícen, hie-

ssimè. 368.
LECTIO iij.
utem nobis tem-
tátis, sequenti die
érunt; et tertiâ die
ḍus armamenta na-
érunt. Neque au-
, neque sidéribus
bus per plures di-
npestáte non exí-
nente, jàm abláta
omnis salútis nos-
um multa jejunátio
inc stans Paulus in
rum, dixit: Opor-
lem, ô viri, audíto
óllere à Cretâ, lu-
ere injúriam hanc,
m. Et nunc suádeo
no ánimò esse; a-
im nullíus ánimæ
obis, præterquàm
itit enim mihi hâc
gelus Dei, cujus
et cui desérvio, di-
tímeas, Paule; Cæ-
oortet assístere: et
vit tibi Deus om-
návigant tecum. Propter quod bono ánimo estóte, viri; credo enim Deo, quia sic erit, quemádmodùm dictum est mihi. In ínsulam autem quamdam oportet nos deveníre.

℟. Hic est lapis. 369.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Cognovérunt Dñum in fractióne panis, allel. *Luc.* 24.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi primo * et Statútis Diœcésis Constantiensis. * *

* *Anno* 1565. *Part.* 2. *Cap.* 5. * * *An. incert. ante* 1294.

ORNAMENTA et instrumenta altárium pro celebratióne Missæ pura ac munda sint, præsertìm corporália ac purificatória. Quamobrem étiam vino albo, ubi possit, tantúmmodò ad Missæ Sacrifícium Sacerdótes utantur.... Corporália munda custodiántur, et ábluat ea sæpè Sacerdos sive Diáconus superlítio indútus, et in vase speciáliter ad hoc deputáto, et ablutiónes in piscínâ ponantur. Simíliter linteámina altáris et indumenta Sacerdotália, quandò opus fúerit, ab honestâ persónâ abluantur, sine appositióne aliórum pannórum, ità ut munda et nítida conserventur; quia nimis est absurdum sordes neglígere in sacris, quæ dedecérent in profánis.

SABBATO.

AD NOCTURNUM.

Tres Ps. è II. Noct. 110.

LECTIO j.

De Actibus Apostolórum. *Cap.* 28.

Cum venissémus Romam, permissum est Paulo manére sibimet cum custodiente se mílite. Post tértium autem diem convocávit primos Judæórum; cùmque convenissent, dicébat eis : Ego, viri fratres, nihil adversùs plebem fáciens, aut morem paternum, vinctus ab Jerosólymis tráditus sum in manus Romanórum : qui, cùm interrogatiónem de me habuissent, voluérunt me dimíttere, eò quòd nulla esset causa mortis in me. Contradicéntibus autem Judæis, coactus sum appelláre Cæsarem, non quasi gentem meam habens áliquid accusáre. Propter hanc ígitur causam rogávi vos vidére, et álloqui; propter spem enim Israel caténâ hâc circúmdatus sum. At illi dixérunt ad eum : Nos neque lítteras accépimus de te à Judæâ, neque advéniens áliquis fratrum nuntiávit, aut locútus est quid de te malum. Rogámus autem à te audíre quæ sentis : nam de sectâ hâc notum est nobis quia ubíque ei contradícitur.

LECTIO ij.

Cum constituissent li diem, venérunt a hospítium plúrimi exponébat testific num Dei, suadens Jesu ex lege Móy phétis, à manè usq peram. Et quidam his quæ dicebantu verò non credéba que ínvicem non e sentientes, discedi cente Paulo unum Quia benè Spiritu locútus est per Isa phétam ad patres dicens : Vade ad istum, et dic ad audiétis, et non i et videntes vidébi perspiciétis. Incra enim cor pópuli áuribus gráviter a et óculos suos c runt; ne fortè víd lis, et áuribus á corde intélligant, tantur, et sanem e ergò sit vobis, quó tibus missum est h re Dei, et ipsi á cùm hæc dixisset, ab eo Judæi, m bentes inter se q Mansit autem bié in suo conducto; ébat omnes qui in tur ad eum, præd num Dei, et do sunt de Dómino J to, cum omni fid prohibitióne.

:ANON.
lio Rotomagensi.
581. *De Sacrifi-*
Missæ. Can. 1.
itâ consciéntiâ ac
cédant ad sacrifi-
Sacerdótes, aut
ùm studiósè ac piè
: corpus Dñi, satis
ordes cálicum, cor-
, mappárum atque
ornamentórum,
cet venerári tan-
ónis christiánæ Sa-
n et Sacrifícium.
VESPERAS.
Sabb. sub solâ
d. Deus et Dómi-
itávit; et nos sus-
r virtútem suam,
Cor. 6.
ulum. *Exod.* 19.
ritis vocem meam,
éritis pactum me-
, mihi in pecúlium
, pópulis; (mea est
iis terra:) et vos
i in regnum sacer-
gens sancta.
Tunc novis. 351.
lemptiónem misit
pópulo suo:
vit in æternum tes-
suum. *Ps.* 110.
gníficat. *Ant.* 3. a.
, Dñe, et redemis-
o in sánguine tuo,
ribu, et linguâ, et
: natióne; et fecisti
nostro regnum et
, allelúia. *Apoc.* 5.
infrà ad Laudes.

Complet. *ut suprà*. 363.

DOMINICA TERTIA
post Pascha.

Omnia ut notatur, 364.

Ad Nocturnum.

Tres Ps. è III. Noct. 5.

Lectio j.

Incipit liber Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 1.

Apocalypsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palàm fácere servis suis, quæ oportet fieri citò: et significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joanni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcunque vidit. Beátus qui legit et audit verba prophétiæ hujus, et servat ea quæ in eâ scripta sunt; tempus enim propè est. Joannes septem Ecclésiis quæ sunt in Asiâ. Grátia vobis, et pax ab eo qui est, et qui erat, et qui ventúrus est; et à septem spirítibus qui in conspectu throni ejus sunt; et à Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ; qui dilexit nos, et lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo, et fecit nos regnum et sacerdótes Deo et Patri suo: ipsi glória et impérium in sécula seculórum: Amen. Eccè venit cum núbibus; et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt: et plangent

se super eum omnes tribus terræ : Etiam, Amen. Ego sum Alpha et Oméga, princípium et finis, dicit Dóminus Deus, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est, Omnípotens.

℟. Grátia vobis, et pax à Jesu Christo, * Qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ, allelúia, allel. ℣. Ejus regnum, regnum sempiternum est; et omnes reges sérvient et obédient ei,* Qui est. *Apoc.* 1. *Dan.* 7.

Lectio ij.

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi de fide resurrectiónis. *C.* 1. 2. 3.

Quoniam Deus mori non póterat, mori non póterat Sapiéntia; resúrgere autem non póterat quod mórtuum non erat; assúmitur caro, quæ mori posset; ut dùm móritur quod solet, quod mórtuum fúerat hoc resúrgeret. Neque enim póterat esse nisi per hóminem resurréctio. Ergò resurrexit homo, quóniam homo mórtuus est : resuscitátus homo, sed resúscitans Deus. Tunc secundùm carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim secundùm carnem jàm non nóvimus Christum, sed carnem per grátiam tenémus, ut ipsum primítias quiescéntium, ipsum primogénitum ex mórtuis novérimus. Itaque sicu[t] mítiæ mortis in Adam[,] étiam primítiæ resurre[ctio]nis in Christo omnes r[esur]gunt. Sed nemo des[peret,] neque justus dóleat co[mmu]ne consórtium resurg[endi,] cùm præcípuum fructu[m vir]tútis expectet. Omne[s qui]dem resurgent, sed [unus]quisque, ut ait Apó[stolus,] in suo órdine. Com[munis] est divínæ fructus c[lemen]tiæ, sed distinctus or[do me]ritórum.

℟. Beátus et sancti[us qui] habet partem in resu[rrecti]óne primâ : * in his s[ecunda] mors non habet pote[statem;] sed erunt sacerdótes [Dei et] Christi, et regnábu[nt cum] illo, allelúia, allel. ℣. [Vivent] mórtui tui, Sion, in[terfecti] mei resurgent : exp[ergisci]mini et laudáte, qui [habita]tis in púlvere. * In hi[s. *Apoc.*] 20. *Is.* 26.

Lectio iij.

Léctio sancti Evan[gelii se]cundùm Joann[em.] *Cap.* 16.

In illo témpore; Di[xit Jesus] discípulis suis : Mód[icum, et] jàm non vidébitis [me; et i]terùm módicùm, et [vidébitis] me; quia vado ad [Patrem.] Et réliqua.

Homília sancti Au[gustíni] Epíscopi. *In Joan[n. Tract.]* 101. *n.* 6

Modicum est h[oc] spátium, quo præ[...]

lum. Undè dicit i-
ıvangelista in epís-
'ovissima hora est.
ait, Módicùm, et
vidébitis me, qui
ɔráliter tunc vidé-
ı itúrus erat ad Pa-
ɪum deinceps mor-
iri non erant, qua-
sta loquerétur, vi-
ɟuod verò áddidit:
ı módicùm, et vi-
e; universæ promí-
siæ, sicut univer-
sit: Eccè ego vobis-
usquè in consum-
a séculi. Non tardat
promissum: módi-
idébimus eum, ubi
rogémus, nihil in-
.us; quia nihil desi-
n remanébit, nihil
um latébit. Hoc mó-
ɔngum nobis vidé-
ıiam adhuc ágitur;
um fúerit, tunc sen-
uàm módicum fúe-

dicùm, et jàm non
me: et iterùm mó-
et vidébitis me;
vado ad Patrem,
, allelúia. ℣. Ego
or vos, et consola-
vidébitis, et gau-
: vestrum; * Quia.
Quia. *Joan.* 16. *Is.*

ɔ LAUDES.

ITULUM. *Rom.* 8.

quòd omnis crea-
ɛmiscit et párturit
usquè adhuc. Non solùm autem illa, sed et nos ipsi primítias Spíritûs habentes, et ipsi intra nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei expectantes, redemptiónem córporis nostri; spe enim salvi facti sumus.

Hymnus, Auróra. 357.

℣. Ad vésperum demorábitur fletus, ℟. Et ad matutínum lætítia. *Ps.* 29.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Amen, amen dico vobis quia plorábitis et flébitis vos; mundus autem gaudébit: vos autem contristabímini, sed tristítia vestra vertétur in gáudium, allel. *Joan.* 16.

ORATIO.

DEUS, qui in Fílii tui humilitáte jacentem mundum erexisti, fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ut quos perpétuæ mortis eripuisti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempiternis; Per eumdem.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. 1562. *Sess.* 22. *de Sacrificio Missæ. c.* 8.

RETENTO ubíque cujusque Ecclésiæ antíquo, et à sanctâ Románâ Ecclésiâ, ómnium Ecclesiárum matre et magistrâ, probáto ritu, ne oves Christi esúriant, neve párvuli panem petant, et non sit qui frangat eis; mandat sancta Synodus Pastóribus et síngulis

curam animárum geréntibus, ut frequenter inter Missárum celebratiónem, vel per se, vel per álios, ex iis quæ in Missâ leguntur, áliquid expónant, atque inter cétera, sanctíssimi hujus sacrifícii mystérium áliquod declárent, diébus præsertim Domínicis et Festis.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4.

CARISSIMI, nolíte peregrinári in fervóre, qui ad tentatiónem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contingat; sed communicantes Christi passiónibus, gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultantes.

Hymnus, Forti. 362.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Nunc quidem tristítiam habétis; íterùm autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum; et gáudium vestrum nemo tollet à vobis, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM.

Tres Ps. è III. Noct. 24.

LECTIO j.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 1.

EGO Joannes frater vester, et párticeps in tribulatióne, et regno et patié
Christo Jesu, fui in i
quæ appellátur Pa
propter verbum Dei,
timónium Jesu. Fui i
tu in Domínicâ die,
divi post me vocem
nam tanquàm tubæ,
tis : Quod vides, sc
libro ; et mitte sept
clésiis quæ sunt in A
pheso, et Smyrnæ,
gamo, et Thyatíræ,
dis, et Philadélphiæ
odíciæ. Et conversus
vidérem vocem quæ
bátur mecum; et con
vidi septem candelá
rea ; et in médio
candelabrórum as
símilem Fílio hómin
títum podére, et p
tum ad mamillas zo
reâ. Caput autem ej
pilli erant cándidi t
lana alba, et tanquà
et óculi ejus tanquà
ma ignis, et pedes e
les aurichalco, sicu
míno ardenti; et v
tanquàm vox aquár
tárum : et habébat
terâ suâ stellas sep
de ore ejus gládius
parte acútus exíbat
cies ejus sicut sol
virtúte suâ.

℟. Jesus Christu
nos, et lavit nos à
nostris in sánguine
lelúia : * Ipsi glóri
périum in sécula se

alleluia , allelúia.
ıs vocábitur omnis
tus est in vitâ in
n , si abluerit Dó -
rdes filiárum Sion :
voc. 1. Is. 4.

LECTIO ij.

vidissem eum, cé-
edes ejus tanquàm
; et pósuit déxte-
ı super me, dicens:
ere , ego sum pri-
novissimus ; et vi-
ui mórtuus ; et ec-
ivens in sécula se-
, et hábeo claves
t inferni. Scribe er-
idisti, et quæ sunt,
oportet fieri post
ramentum septem
ı quas vidisti in
meâ , et septem
ra áurea : Septem
Angeli sunt septem
rum ; et candelábra
, septem Ecclésiæ

cè vicit leo de tribu
dix David: * Dignus
ıs, qui occísus est ,
virtútem , et divi-
, et glóriam , alle-
lelúia. ℣. Ipse est
eus in sécula : ipse
r , atque salvátor.
. *Apoc.* 5. *Dan.* 6.

CTIO iij. *Cap.* 2.

Ephesi Ecclésiæ
Hæc dicit, qui te-
em stellas in déx-
, qui ámbulat in mé-
em candelabrórum
aureórum : Scio ópera tua , et labórem , et patiéntiam tuam , et quia non potes sustinére malos ; et tentasti eos qui se dicunt Apóstolos esse, et non sunt, et invenisti eos mendáces ; et patiéntiam habes, et sustinuisti propter nomen meum , et non defecisti. Sed hábeo adversùm te , quòd caritátem tuam primam reliquisti. Memor esto ítaque undè excíderis, et age pœniténtiam ; et prima ópera fac. Sin autem , vénio tibi; et movébo candelábrum tuum de loco suo , nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes , quia odisti facta Nicolaitárum , quæ et ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Vincenti dabo édere de ligno vitæ , quod est in paradíso Dei mei.

℟. In cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum quod nemo novit, nisi ipse. * Et † Habet in vestimento et in fémore suo scriptum : Rex regum , et Dóminus dominántium , allelúia, allelúia. ℣. Magnificéntia tua, Deus , in diadémate cápitis illíus sculpta erat; * Et habet. Glória. † Habet. *Apoc* 19. *Sap.* 18.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Manducávimus et bíbimus cum illo , postquàm resurrexit à mórtuis, allel. *Act.* 10.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi primo.

Anno 1565. *part.* 2. *Cap.* 5.

Celebranti Sacerdóti unus saltem minister adsistat, isque Clericus, ubi possit, et talári veste et superpellíceo indútus. Ministri candélas accendant, missále et urcéolos et ália quæ ad missæ ministérium requiruntur, priùs in suis locis cóllocent, quàm Sacerdos accédat: quem, nisi his ómnibus præparátis, confessiónem ordíri omnínò prohibémus.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Adhuc módicùm, et mundus me jàm non videt; vos autem vidétis me, quia ego vivo, et vos vivétis, allelúia. *Joan.* 14.

FERIA TERTIA.

Ad Nocturnum.

Tres Ps. è III. Noct. 42.

Lectio j.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 2.

Et Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit primus et novíssimus, qui fuit mórtuus, et vivit: Scio tribulatiónem tuam, et paupertátem tuam; sed dives es, et blasphemáris ab his qui se dicunt Judæos esse, et non sunt; sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passúrus es. Eccè missúrus est diábolu
quos ex vobis in cárce
ut tentémini; et hab
tribulatiónem diébus d
Esto fidélis usquè ad
tem, et dabo tibi co
vitæ. Qui habet aurem
diat quid Spíritus dic
clésiis: Qui vícerit, n
détur à morte secund

℟. Cantábant cán
Agni, dicentes: Ma
mirabília sunt ópera
Dómine Deus omnip
* Justæ et veræ sunt v
æ, Rex seculórum, al
allelúia. ℣. Quis sími
in fórtibus, Dómine
símilis tuî? magnífi
sanctitáte, fáciens m
lia: * Justæ. *Apoc.* 15. 15.

Lectio ij.

Et Angelo Pérgami
siæ scribe: Hæc dic
habet romphæam u
parte acútam: Scio u
bitas, ubi sedes est s
et tenes nomen meu
non negasti fidem me
in diébus illis Antip
tis meus fidélis, qui
est apud vos, ubi
hábitat. Sed hábeo a
te pauca; quia hab
tenentes doctrínam B
qui docébat Balac
scándalum coram fi
rael, édere, et for
ità habes et tu tenent
trínam Nicolaitárum
liter pœniténtiam a

, véniam tibi citò,
o cum illis in glá-
nei. Qui habet au-
liat quid Spíritus
lésiis : Vincenti da-
a abscónditum, et
cálculum cándi-
in cálculo nomen
riptum, quod ne-
nisi qui áccipit.
ivi vocem dicénti-
elúia : Gaudeámus
nus, quia venérunt
gni, allelúia, alle-
óminus regnávit,
: Sion, et exulta-
liæ Judæ : * Allel.
. *Ps.* 96.
LECTIO iij.
lo Thyatíræ Ecclé-
e : Hæc dicit Fílius
habet óculos tan-
nmam ignis, et pe-
símiles aurichalco:
era tua, et fidem,
em tuam, et minis-
et patiéntiam tu-
ópera tua novíssi-
prióribus. Sed há-
rsùs te pauca : quia
mulíerem Jézabel,
icit Prophéten, do-
; sedúcere servos
rnicári, et mandu-
dolóthytis. Et dedi
us ut pœniténtiam
et non vult pœnité-
nicatióne suâ. Eccè
eam in lectum; et
hantur cum eâ, in
ne máximâ erunt,
iténtiam ab opéri-
bus suis égerint. Et fílios e-
jus interfíciam in morte; et
scient omnes Ecclésiæ, quia
ego sum scrutans renes et
corda : et dabo unicuíque
vestrûm secundùm ópera
sua.

℟. Vidi sanctam civitátem Jerúsalem descendentem de cœlo à Deo sicut sponsam; et audívi vocem dicentem : Eccè tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis; * Et † Ipse Deus cum eis erit eórum Deus, allelúia, allel. ℣. Ergòne credíbile est ut hábitet Deus cum homínibus super terram! * Et. Glória. † Ipse. *Apoc.* 21. 2. *Paral.* 6.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. c. Apéruit illis sensum, ut intellígerent Scriptúras, allel. *Luc.* 24.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi sexto, sub sancto Cárolo. *An.* 1582. *Tit.* 15.

CLERICUS, qui in Missæ sacrifício ministrat, dùm eam functiónem obit, ne Preces horárias, neve áliud quidquam de libro aliove Offício récitet; sed toto íntimæ pietátis stúdio ad ministérium attentus sit, quod tunc piè religiósèque éxequi debet.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. In illo die vos cognoscétis quia ego sum in Patre meo, et vos in me, et ego in vo-

bis, allelúia. *Joan.* 14.

FERIA QUARTA.

Ad Nocturnum.

Tres Ps. è III. Noct. 61.

Lectio j.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 3.

Et Angelo Ecclésiæ Sardis scribe : Hæc dicit qui habet septem spíritus Dei, et septem stellas : Scio ópera tua, quia nomen habes quòd vivas, et mórtuus es. Esto vígilans, et confirma cétera, quæ moritúra erant; non enim invénio ópera tua plena coram Deo meo. In mente ergò habe quáliter accéperis, et audíeris, et serva, et pœniténtiam age. Si ergò non vigiláveris, véniam ad te tanquàm fur, et néscies quâ horâ véniam ad te. Sed habes pauca nómina in Sardis, qui non inquinavérunt vestimenta sua : et ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. Qui vícerit, sic vestiétur vestimentis albis; et non delébo nomen ejus de libro vitæ, et confitébor nomen ejus coram Patre meo, et coram Angelis ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Ego sum primus, et novíssimus; et vivus, et fui mórtuus : * Et eccè sum vivens in sécula seculórum, et hábeo claves mortis et inferni, allelúia, allel
dormívi, et soporá
et exurrexi, quón
minus suscépit m
Apoc. 1. *Ps.* 3.

Lectio i

Et Angelo Philadé
clésiæ scribe : H
Sanctus et Verus,
clavem David; qu
et nemo claudit; e
nemo áperit : S
tua. Eccè dedi cor
tium apertum, q
potest cláudere;
dicam habes virt
servasti verbum
non negasti nome
Eccè dabo de syn
tanæ, qui dicunt
esse, et non sunt,
tiuntur : eccè fá
ut véniant, et ad
pedes tuos; et s
ego dilexi te. Quó
vasti verbum pati
æ, et ego servábo
tentatiónis, quæ v
in orbem univers
habitantes in terrá
nio citò : tene qu
ut nemo accípiat
tuam. Qui víceri
illum columnam
Dei mei; et foràs
diétur ámpliùs :
super eum nomen
et nomen civitáti
novæ Jerúsalem,
cendit de cœlo à
et nomen meum n
habet aurem, áu

dicat Ecclésiis.
sum inítium et fi-
sitienti dabo de
uæ vitæ, gratìs:
erit, ero illi Deus,
t mihi fílius, alle-
lúia. ℣. Ego dixi:
ocábis me, et post
edi non cessábis.
oc. 21. *Jer.* 3.
LECTIO iij.
lo Laodíciæ Ecclé-
e: Hæc dicit; A-
stis fidélis, et ve-
est princípium cre-
ei: Scio ópera tua;
ue frígidus es, ne-
lus. Utinam frígidus
t cálidus! sed quia
es, et nec frígidus,
dus, incípiam te e-
ex ore meo. Quia
uòd dives sum, et
átus, et nullíus é-
nescis quia tu es mi-
niserábilis, et pau-
cæcus, et nudus.
tibi émere à me au-
itum probátum, ut
fias, et vestimentis
duáris, et non appá-
fúsio nuditátis tuæ,
rio inunge óculos tu-
ídeas. Ego quos a-
guo et castigo. Æ-
ergò, et pœniténti-
; eccè sto ad ósti-
pulso. Si quis audíe-
m meam, et aperú-
hi jánuam, intrábo
m, et cœnábo cum
ipse mecum. Qui ví-
cerit, dabo ei sedére mecum in throno meo: sicut et ego vici, et sedi cum Patre meo in throno ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Ego sum radix et genus David, stella spléndida, et matutína: * Et spíritus et sponsa dicunt, Veni; et qui audit, dicat, Veni: † Amen, Veni, Dómine Jesu, allelúia, allelúia. ℣. Omnes sitientes, veníte ad aquas: inclináte aurem vestram, et veníte ad me. * Et. Glória. † Amen. *Apoc.* 22. *Is.* 55.

Ad Benedictus *Ant.* 1. g. Insufflávit Jesus in discípulos suos, et dixit eis: Accípite Spíritum sanctum; quorum remiséritis peccáta, remittuntur eis, allelúia. *Joan.* 20.

CANON.

Ex antíquis Statútis Diœcésis Constantiensis.

An. incert. ante 1294.

PRÆCIPITUR quòd si in altári mota tábula fúerit, vel enormiter fracta, Sacerdos non célebret, donec altáre consolidétur, et íterùm consecrétur: et ampullæ vini et aquæ in ministério altáris sint mundæ et íntegræ. Sacerdótes ministrantes diligenter attendant quòd hóstia sit íntegra, alba, de frumento cum manu electo et quæ íntegrum hábeat círculum; et quòd vinum non sit

acetósum, et aquam non omittant.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam suam glóriam in Christo Jesu, módicùm passos ipse perfíciet, allelúia. 1. *Petr.* 5.

FERIA QUINTA.

AD NOCTURNUM.

Tres Ps. è III. Noct. 77.

LECTIO j.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 4.

Fui in spíritu; et eccè sedes pósita erat in cœlo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis jáspidis et sárdinis : et iris erat in circúitu sedis, símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília viginti quátuor; et super thrónos viginti quátuor senióres sedentes, circumamicti vestimentis albis, et in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua : et septem lámpades ardentes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspectu sedis tanquàm mare vítreum símile crystallo : et in médio sedis, et in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis antè et retrò. Et ánimal primum símile leóni, et secundum ánimal símile vítulo, et tértium ánimal habens fáciem (minis, et quartum símile áquilæ vol quátuor animália, eórum habébant al et in circúitu et in sunt óculis; et réqu habébant die ac n céntia : Sanctus, Sanctus, Dóminus nípotens, qui era est, et qui ventúru

℟. Jesus Christu

LECTIO ij. C

Et vidi in déxte tis supra thronum scriptum intùs et f nátum sigillis septe di Angelum fortem cantem voce magn est dignus aperire et sólvere signácu Et nemo póterat, cœlo, neque in te que subtus terram librum, neque res lum. Et ego flebam quóniam nemo di ventus est aperíre nec vidére eum. Et senióribus dixit n fléveris : eccè vici tribu Juda, radix aperíre librum, e septem signácula ej di; et eccè in méd et quátuor animáli médio seniórum, stantem tanquàm (habentem córnua s óculos septem, qui tem spíritus Dei,

ım. Et venit, et
léxterâ sedentis
ibrum. Et cùm
brum, quátuor
viginti quátuor
:idérunt coram
ntes sínguli cí-
ialas áureas ple-
.entórum, quæ
nes sanctórum;
t cánticum no-
tes : Dignus es,
:cípere librum,
signácula ejus;
císus es, et re-
Deo in sánguine
.i tribu, et lin-
pulo, et natió-
ι nos Deo nostro
sacerdótes; et
super terram.
icit leo. 393.
› iij. *Cap.* 15.
liud signum in
ım, et mirábile:
›tem, habentes
em novíssimas;
illis consummá-
ei. Et vidi tan-
vítreum mistum
os qui vicérunt
imáginem ejus,
ı nóminis ejus,
:r mare vítreum,
ítharas Dei, et
:ánticum Móysi
et cánticum Ag-
ɜ : Magna et mi-
ópera tua, Dó-
›mnípotens : jus-
sunt viæ tuæ,
›rum. Quis non

timébit te, Dómine, et magnificábit nomen tuum? quia solus pius es; quóniam omnes gentes vénient, et adorábunt in conspectu tuo, quóniam judícia tua manifesta sunt. Et post hæc vidi, et eccè apertum est templum tabernáculi testimónii in cœlo : et exiérunt septem Angeli habentes septem plagas de templo, vestíti lino mundo et cándido, et præcincti circa péctora zonis áureis. Et unum de quátuor animálibus dedit septem Angelis septem phíalas áureas, plenas iracúndiæ Dei viventis in sécula seculórum. Et implétum est templum fumo à majestáte Dei, et de virtúte ejus; et nemo póterat introíre in templum, donec consummarentur septem plagæ septem Angelórum. Et audívi vocem magnam de templo, dicentem septem Angelis : Ite, et effúndite septem phíalas iræ Dei in terram.

℟. In cápite. 393.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Præbuit seipsum vivum Dóminus Jesus post passiónem suam in multis argumentis, allelúia. *Act.* 1.

CANON.

Ex antíquis Statútis Diœcésis Constantiensis.

An. incert. ante 1294.

PRÆCIPIMUS quòd Sacerdótes piscinas juxta altária há-

beant decentes, mundas, ablutiónibus líberum cursum exhibentes, nec sine tégmine relinquant. Calix post missam mundíssimo panno involvátur; nec ministri eo intùs tergant cálicem, sed álio ad hoc deputáto; qui dùm satis decens non fúerit, vel vetustáte attrítus, in sacrário comburátur.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. In Christo exultábitis, módicùm nunc si oportet contristári in váriis tentatiónibus; reportantes finem fídei vestræ salútem animárum, allelúia. 1. *Petr.* 1.

FERIA SEXTA.

Ad Nocturnum.

Tres Ps. è III. Noct. 93.

Lectio j.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 18.

Et post hæc vidi álium Angelum descendentem de cœlo, habentem potestátem magnam: et terra illumináta est à glóriâ ejus. Et exclamávit in fortitúdine, dicens: Cécidit, cécidit Bábylon magna; et facta est habitátio dæmoniórum, et custódia omnis spíritûs immundi, et custódia omnis vólucris immundæ et odíbilis; quia de vino iræ fornicatiónis ejus bibérunt omnes gentes, et reges terræ cum illâ fornicáti sunt; et mercatóres terræ de v deliciárum ejus divite ti sunt. Et audivi ália cem de cœlo, dicente xíte de illâ, pópulus ut ne partícipes sitis tórum ejus, et de pl jus non accipiátis. Qu pervenérunt peccáta e què ad cœlum, et re tus est Dóminus ini tum ejus. Réddite ill et ipsa réddidit vobis plicáte duplícia sec ópera ejus: in pócul míscuit, miscéte illi d Quantùm glorificávit in delíciis fuit, tantù illi tormentum et l quia in corde suo di deo regína, et vid sum, et luctum no bo. Ideò in unâ die plagæ ejus, mors, tus, et fames, et ig burétur; quia fortis us, qui judicábit ill

℟. Cantábant. 39

Lectio ij. *Cap*

Post hæc audivi q cem turbárum mult cœlo, dicéntium: A Salus et glória, et Deo nostro est; qu et justa judícia sunt judicávit de meretri nâ, quæ corrúpit te prostitutióne suâ, e cávit sánguinem se suórum de mánibus íterùm dixérunt: Et fumus ejus asc

ulórum. Et ceci-
ióres viginti quá-
uátuor animália,
runt Deum seden-
thronum, dicen-
, Allelúia. Et vox
exívit, dicens :
ícite Deo nostro,
vi ejus, et qui ti-
, pusilli et magni.
quasi vocem tur-
:, et sicut vocem
nultárum, et sicut
itruórum magnó-
ntium : Allelúia;
egnávit Dóminus
er omnípotens.
vi. 395.
LECTIO iij.
cœlum apertum;
uus albus, et qui
aper eum, voca-
:lis, et Verax, et
iâ júdicat et pug-
autem ejus sicut
nis; et in cápite
mata multa, ha-
en scriptum, quod
it nisi ipse. Et ves-
veste aspersâ sán-
vocátur nomen e-
ıum Dei. Et exér-
ıunt in cœlo, se-
: eum in equis al-
ti byssíno albo et
t de ore ejus pro-
dius ex utrâque
ítus, ut in ipso
gentes; et ipse re-
virgâ férreâ; et
t tórcular vini fu-
Dei omnipoteutis.
verna.

Et habet in vestimento et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium.

℟. Vidi. 395.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. In hoc Christus mórtuus est, et resurrexit; ut vivórum simul et mortuórum dominétur, allelúia. *Rom.* 14.

CANON.

Ex Concíliis Bituricensi * et Mediolanensi primo.**

**Ann.* 1584. *T.* 23. *Can.* 8 *et* 9. ** *An.* 1565. *P.* 2. *T.* 5.

PROVIDEANT Epíscopi, et Ecclesiárum Rectóres ne simul et tumultuáriè plures Missæ privátæ, sed certo órdine et váriis horis celebrentur... Missæ ne ante auróram nec post merídiem, nisi ex causâ jure permissâ, celebrentur. Ne párochi, cujusquam grátiâ metuve, Missam (parochiálem) antícipent aut dífferant; sed illam, eâ potíssimùm horâ célebrent, quæ pópulo magìs accommodáta sit; neve conciónem, quam in illâ habére debent, ullo modo omittant.

SABBATO.

AD NOCTURNUM.

Tres Ps. è III. Noct. 112.

LECTIO j.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli. *C.* 22.

ET ostendit mihi flúvium aquæ vitæ, spléndidum tanquàm crystallum, procc-

dentem de sede Dei et Agni. In médio pláteæ ejus, et ex utrâque parte flúminis lignum vitæ, ásserens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum, et fólia ligni ad sanitátem géntium. Et omne maledictum non erit ámpliùs; sed sedes Dei et Agni in illâ erunt, et servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus: et nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultrà non erit: et non egébunt lúmine lucernæ, neque lúmine solis; quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, et regnábunt in sécula seculórum. Et dixit mihi: Hæc verba fidelíssima sunt, et vera. Et Dóminus Deus spírituum prophetárum misit Angelum suum osténdere servis suis quæ oportet fíeri citò. Et eccè vénio velóciter. Beátus qui custódit verba Prophétiæ libri hujus.

℟. Ego sum primus. 396.

LECTIO ij.

ECCE vénio citò, et merces mea mecum est, réddere unicuíque secundùm ópera sua. Ego sum Alpha et Oméga, primus et novíssimus, princípium et finis. Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni; ut sit potestas eórum in ligno vitæ, et per portas intrent in civitátem. Foris canes, et venéfici, et impudíci, et homicídæ, et idólis s[...] et omnis qui am[...] mendácium. Ego [...] Angelum meum [...] vobis hæc in Ecc[...] sum radix et gen[...] stella spléndida, [...] na: et spíritus et [...] cunt: Veni. Et [...] dicat: Veni. Et [...] véniat; et qui vul[...] aquam vitæ grati[...] tor enim omni au[...] ba prophétiæ lil[...] Si quis apposúer[...] appónet Deus su[...] plagas scriptas in [...] Et si quis diminú[...] bis libri prophé[...] áuferet Deus pa[...] de libro vitæ, et [...] sanctâ, et de his [...] ta sunt in libro [...] qui testimónium [...] tórum: Etiam [...] Amen. Veni, Dó[...] Grátia Dómini [...] Christi cum ómn[...] Amen.

℟. Ego sum in[...]

CANO[...]

Ex Concílio T[...]

Anno 1583. *tit.* [...]

fidel. l[...]

PATRUM antiqua[...] novantes, ómni[...] gulis Christi fidé[...] missis paræciálil[...] suárum paræciár[...] officiis, síngulis [...] minicis et Festiv[...] se, districtè præ[...]

per tres dies Do-
ontinuè sequentes,
se contingat, nisi
mpedimento reti-
pœnas à sacris Ca-
indictas incúrrere
as : quod illis sui
et Confessárii sæ-
lcáre non omittant.

VESPERAS.

Sabb. sub solá

d. Deus et Dómi-
citávit; et nos sus-
er virtútem suam,
1. *Cor.* 6.

PITULUM. *Act.* 10.

stes sumus ómni-
fecit in regióne Ju-
et Jerúsalem, quem
nt suspendentes in
unc Deus suscitávit
.

Nunc novis, 351.
fitébimur tibi, De-
rrábimus mirabília
74.
gníficat. *Ant.* 7. G.
it Christus, et vi-
ephæ, et post hoc
: deindè visus est
n quingentis frátri-
l; deindè visus est
deindè Apóstolis
, allelúia. 1. *Co-*
.

t infrà ad Laudes.

ET, *ut suprà*, 363.

MINICA IV

OST PASCHA.

ut notatur. 364.

NOCTURNUM.

Ps. è I. Noct. 1.

LECTIO j.

Incipit Epístola Cathólica
beáti Jacóbi Apóstoli.

Cap. 1.

Jacobus, Dei et Dómini nostri Jesu Christi servus, duódecim tríbubus, quæ sunt in dispersióne, salútem. Omne gáudium existimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis; scientes quòd probátio fídei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perfectum habet; ut sitis perfecti et íntegri, in nullo deficientes. Si quis autem vestrùm índiget sapiéntiâ, póstulet à Deo, qui dat ómnibus affluenter, et non impróperat; et dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil hæsitans; qui enim hæsitat, símilis est flúctui maris, qui à vento movétur et circumfertur. Non ergò æstimet homo ille quòd accípiat áliquid à Dómino. Vir duplex ánimo, inconstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne suâ; dives autem in humilitáte suâ, quóniam sicut flos fœni transíbit. Exortus est enim sol cum ardóre, et areféeit fœnum, et flos ejus décidit, et decor vultùs ejus depériit; ità et dives in itinéribus suis marcescet.

℟. Dóminus in humilitáte nostrâ memor fuit nos-

trì : * Et redémit nos ab inimícis nostris ; quóniam in ætcrnum misericórdia ejus, allelúia, allelúia. ℣. Finem Dómini vidistis, quóniam miséricors Dóminus est, et miserátor : * Et redémit. *Ps.* 135. *Jac.* 5.

LECTIO ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. V. Serm. 242. *in diebus Paschæ* 13.

DIEBUS his sanctis, Resurrectióni Dómini dedicátis, quantùm, donante ipso, póssumus, de carnis resurrectióne tractémus. Hæc enim fides est nostra : hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promissum est, et in ipso præcessit exemplum. Vóluit enim nobis quod promísit in fine, non solùm prænuntiáre, sed étiam demonstráre. Contra istam evidéntiam dísputant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines, qui ea quæ sunt hóminum sápiunt, quàm sic disputáre de Deo contra Deum ? Ille enim Deus est : isti hómines sunt. In hómine carnáli tota régula intelligendi est consuetúdo cernendi. Quod solent vidére, credunt; quod non solent, non credunt. Præter consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est. Majóra quidem mirácula sunt, tot quotídiè hómines nas[...]
erant, quàm pau[...]
rexisse qui erant [...]
ista mirácula no[...]
ratióne compreh[...]
sed assiduitáte vil[...]
surrexit Christus[...]
res est. Corpus [...]
erat, pependit in[...]
mísit ánimam; p[...]
ro in sepulcro : [...]
lam vivam qui [...]
illâ. Quarè mirá[...]
rè non crédimus[...]
qui fecit. Consíd[...]
rem, et tolle du[...]

℟. Benedictu[...]
die quotídiè, De[...]
um nostrórum, [...]
ter, Deus salvo[...]
et Dómini Dó[...]
mortis, allel. all[...]
vatórem expectá[...]
num Jesum, qui [...]
corpus humilitá[...]
configurátum có[...]
tátis suæ, * Deus[...]
67. *Philip.* 3.

LECTIO [...]

Léctio sancti E[...]
cundùm Jo[...]

Cap. 1[...]

IN illo témpore; [...]
discípulis suis : [...]
um qui misit me [...]
ex vobis intér[...]
Quò vadis ? Et r[...]

Homília sancti [...]
Episco[...]

In Joan. Tra[...]

VIDEBAT útique [...]
Jesus quid illa s[...]

discipulórum áge-
:itálem quippè non-
·riùs habentes con-
m quam per Spíri-
:tum fúerant habi-
quod extériùs in
ridébant, amíttere
nt. Et quia se amis-
e illum vera denun-
dubitáre non pó-
contristabátur hu-
ıffectus, quia car-
olabátur aspectus :
autem ille quid eis
pedíret; quia visus
ipse est útique mé-
o eos consolatúrus
ìíritus sanctus; non
ım corpóribus in-
corpus humánum,
um credéntium pec-
nfusúrus. Adjungit:
veritátem dico vo-
pedit vobis ut ego
si enim non abíe-
clétus non véniet ad
ıutem abíero, mit-
n ad vos; tanquàm
: Expedit vobis ut
na servi auferátur à
aro quidem factum
hábito in vobis;
› me carnáliter ad-
gátis, et isto lacte
semper infantes es-
ítis. Expedit vobis
'adam ; si enim non
Paraclétus non vé-
vos. Si alimenta té-
.ibus vos álui, non
:ro, sólidum cibum
riétis. Si carni car-
náliter hæséritis, capáces spíritûs non éritis.

℟. Ego veritátem dico vobis : mittam Paraclétum ad vos; et * Cùm vénerit ille, † Arguet mundum de peccáto, et de justítiâ, et de judício, allel., allel. ℣. Qui lóquitur iníqua non potest latére Spíritum Dómini, nec prætériet illum corrípiens judícium. * Cùm. Glória Patri. † Arguet. *Joan.* 16. *Sap.* 1.

AD LAUDES.

Capitulum. 2. *Cor.* 5.

Si cognóvimus secundùm carnem Christum; sed nunc jàm non nóvimus. Si qua ergò in Christo nova creatúra, vétera transiérunt : eccè facta sunt ómnia nova.

Hymnus, Auróra. 357.

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum : ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Nunc vado ad eum qui misit me, allelúia, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio.

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis : da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promittis; ut inter mundánas varietátes, ibì nostra fixa sint corda, ubì vera sunt gáudia; Per Dñum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quarto.

An. 1576. *part* 3. *tit.* 7. *monitiones.*

IN primis sanctâ oratióne vos assíduè exercéte, tùm in meditatiónis, tácitæque piæ oratiónis stúdio síngulis diébus, certo témporis spátio, toto castíssimi ánimi sensu incúmbite.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. *Rom.* 8.

QUI in carne sunt, Deo placére non possunt. Vos autem in carne non estis, sed in Spíritu: si tamen Spíritus Dei hábitat in vobis. Si quis autem Spíritum Christi non habet, hic non est ejus.

Hymn. Forti tegente. 362.

℣. Memor esto verbi tui, Dómine, ℟. In quo mihi spem dedisti. *Ps.* 118.

Ad Magnif. *Ant.* 8. G. Expedit vobis ut ego vadam: si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos; si autem abíero, mittam eum ad vos, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM.

Tres Ps. è I. Noct. 21.

LECTIO j.

De Epístolâ Cathólicâ beáti Jacóbi Apóstoli.

Cap. 1.

OMNE datum óptimum, et omne donum perfectum,

desursùm est, des
Patre lúminum, a
non est transmut
vicissitúdinis ob
Voluntáriè enim g
verbo veritátis;
inítium áliquod c
jus. Scitis, fratres
tíssimi. Sit autem
mo velox ad au
tardus autem a
dum, et tardus
ira enim viri jus
non operátur. Pro
abjicientes omne
dítiam et abundá
lítiæ, in mansuet
cípite ínsitum ver
potest salváre ár
tras.

℟. Consurge, D
us, in réquiem t
arca fortitúdinis
lúia: * Dómine I
vérteris fáciem C
allelúia, allelúia
venit hora: clari
tuum, ut Filius
ficet te: * Dómi
Paral. 6. *Joan.* 1

LECTIO

ESTOTE autem fa
bi, et non audi
tùm, fallentes v
Quia, si quis audi
bi, et non factor
parábitur viro c
vultum nativitát
spéculo; conside
se, et ábiit, et s
tus est qualis f
autem perspéxeri

bertátis, et per-
eâ, non audí-
ius factus, sed
s; hic beátus in
it. Si quis autem
ligiósum esse,
ins linguam su-
dúcens cor su-
vana est relígio.
ida et immacu-
eum et Patrem,
isitáre pupillos
tribulatióne eó-
nmaculátum se
hoc século.
cœlos, Deus, et
m terram glória
; * Ut liberen-
ui, allelúia, al-
go te clarificávi
m: manifestávi
m homínibus;
tur dilecti tui,
lelúia. *Ps.* 107.

iij. *Cap.* 2.
ei, nolíte in per-
ceptióne habére
ini nostri Jesu
æ. Etenim si in-
onventum ves-
ureum ánnulum
veste cándidâ;
item et pauper
ábitu; et inten-
qui indútus est
írâ, et dixéritis
hic benè; páu-
dicátis: Tu sta
ede sub scabello
rum; nonne ju-
d vosmetipsos,

et facti estis júdices cogitatiónum iniquárum? Audíte, fratres mei dilectíssimi, nonne Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide, et hærédes regni, quod repromísit Deus diligéntibus se? Vos autem exhonorastis páuperem. Nonne dívites per poténtiam ópprimunt vos, et ipsi trahunt vos ad judícia? Nonne ipsi blasphémant bonum nomen, quod invocátum est super vos?

℟. Dómine, qui sperant in te, in æternum exultábunt, allelúia: * Et habitábis in eis, et † Gloriabuntur in te, allelúia, allelúia. ℣. Ego claritátem quam dedisti mihi dedi eis, ut sint unum sicut et nos; ego in eis, et tu in me: * Et habitábis. Glória Patri. † Gloriabuntur in te, allelúia, allelúia. *Ps.* 5. *Joan.* 17.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. d. Regenerávit nos Deus in spem vivam per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, allel. 1. *Petr.* 1.

CANON.

Ex sancto Bernardo.
De Consid. libr. 1. *Cap.* 7.

Primum quidem ipsum fontem suum, id est, mentem, de quâ orítur, puríficat consíderátio. Deindè regit affectus, dírigit actus, córri-

git excessus, compónit mores, vitam honestat et órdinat; postrémò divinárum páriter et humanárum rerum sciéntiam confert. Hæc est quæ confúsa distérminat, hiántia cogit, sparsa cólligit, secréta rimátur, vera vestígat, verisimília exáminat, ficta et fucáta explórat. Hæc est quæ agenda præórdinat, acta recógitat, ut nihil in mente resídeat aut incorrectum, aut correctióne egens.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Adhuc multa hábeo vobis dícere; sed non potestis portáre modò: cùm autem vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem, allelúia. *Joan.* 16.

FERIA TERTIA.

AD NOCTURNUM.

Tres Ps. è I. Noct. 40.

LECTIO j.

De Epístolâ Cathólicâ beáti Jacóbi Apóstoli.

Cap. 2.

Si legem perfícitis regálem secundùm Scriptúras: Díliges próximum tuum sicut te ipsum; benè fácitis. Si autem persónas accípitis, peccátum operámini, redargúti à lege quasi transgressóres. Quicunque autem totam legem serváverit, offendat autem in uno, factus est ómnium reus. Qui enim dixit: Non mœcháberis, dixit et: Non occídes. Quòd si non mœcháberis, o[...] autem, factus es trans[...] sor legis. Sic loquími[...] sic fácite, sicut per [...] libertátis incipiéntes j[...] ri. Judícium enim si[...] sericórdiâ illi qui no[...] misericórdiam; supe[...] tat autem misericórdi[...] dícium.

℟. Cantáte Dómin[...] nis terra: annuntiáte [...] in diem salutáre ejus[...] ráte in géntibus glór[...] jus, allel., allel. ℣. [...] rificátus est Fílius h[...] et Deus clarificátus [...] eo. * Narráte. I. Pe[...] *Joan.* 13.

LECTIO ij.

Quid próderit, frat[...] si fidem quis dicat s[...] re, ópera autem n[...] beat? Nunquid pót[...] salváre eum? Si au[...] ter et soror nudi [...] indígeant victu quo[...] dicat autem áliquis [...] bis, illis: Ite in pa[...] lefacímini, et satu[...] non dedéritis autem [...] necessária sunt córp[...] próderit? Sic et fide[...] hábeat ópera, mórt[...] semetipsâ. Sed dic[...] Tu fidem habes, e[...] pera hábeo: osten[...] fidem tuam sine o[...] et ego ostendam tib[...] ribus fidem meam [...] dis quóniam unus [...] Benè facis, et dæm[...]

tremiscunt.
ı fecit Dóminus
.um, allelúia :
illum de cœlo
alleluia : in po-
lus déxteræ e-
, allel. ℣. Deus
um in semetip-
ıuò clarificábit :
Ps. 19. Joan. 13.
CTIO iij.
scire, ô homo
niam fides sine
rtua est ? Abra-
ıoster nonne ex
tificátus est, óf-
fílium suum su-
Vides quóniam
abátur opéribus
: opéribus fides
ı est ? Et supplé-
ptúra, dicens :
raham Deo, et
est illi ad justi-
cus Dei appellá-
étis quóniam ex
stificátur homo,
ide tantùm ? Si-
Rahab méretrix
péribus justificá-
cípiens núntios,
ejíciens ? Sicut
us sine spíritu
st, ità et fides si-
s mórtua est.
a est glória ejus
tuo : glóriam et
lecórem impónes
; * Quóniam da-
Dómine, in bene-
in séculum sécu-
, allelúia. ℣. Dó-
verua.

mino nostro et Salvatóri Jesu Christo glória, et nunc, et in diem æternitátis : Amen ; * Quóniam. Glória. * Quóniam. *Ps.* 20. 2. *Petr.* 3.

Ad Benedictus, *Ant.* 4. E. Si commórtui sumus Christo, et convivémus ; si sustinébimus, et conregnábimus, allelúia. 2. *Timoth.* 2.

CANON.

Ex Decréto Benedicti Papæ décimi quarti.

Anno 1746.

OMNIBUS et síngulis, qui tàm in Ecclésiis quàm álibi, públicè et privátè quoscumque hómines orandi seu meditandi rudes quomodocumque oráre et meditári docúerint, dúmmodò verè pœnitentes ac sacrâ communióne refecti, quâ vice id égerint, septem annos et tótidem quadragénas de injunctis eis, seu áliàs quomodólibet débitis, pœniténtiis, in formâ Ecclésiæ consuétâ relaxámus. Iis verò tàm docéntibus quàm addiscéntibus, qui assíduè præmissa perégerint, ac simíliter verè pœnitentes ac sacrâ communióne refecti, pro Christianórum Príncipum concórdiâ, hæresum extirpatióne ac sanctæ matris Ecclésiæ exaltatióne pias ad Deum preces effúderint, semel in mense, pro uniuscujusque cómmodo et arbi-

trio, plenáriam Indulgéntiam, quam per modum suffrágii animábus Christi fidélium, quæ Deo in caritáte conjunctæ ab hâc luce migráverint, applicáre possint, misericórditer in Dómino concédimus.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Non loquétur à semetipso; sed quæcunque áudiet loquétur, et quæ ventúra sunt annuntiábit vobis, allelúia. *Joan.* 16.

FERIA QUARTA.

Ad Nocturnum.

Tres Ps. è I. Noct. 57.

Lectio j.

De Epístolâ Cathólicâ beáti Jacóbi Apóstoli.

Cap. 3.

Nolite plures magistri fíeri, fratres mei, scientes quóniam majus judícium súmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offendit, hic perfectus est vir: potest étiam freno circumdúcere totum corpus. Si autem equis frena in ora míttimus ad consentiendum nobis, et omne corpus illórum circumférimus: Eccè et naves, cùm magnæ sint, et à ventis válidis minentur, circumferuntur à módico gubernáculo; ubi ímpetus dirigentis volúerit. Ità et lingua módicum quidem membrum est, et magna exaltat.

℟. Consurge. 406.

Lectio ij.

Ecce quantus igni
magnam sylvam ince
lingua ignis est, uni
iniquitátis. Lingua
túitur in membris
quæ máculat totum
et inflammat rotam
tis nostræ, inflamm
hennâ. Omnis enim
bestiárum, et vóluc
serpéntium, et ce
domantur, et dóm
à natúrâ humánâ;
autem nullus hómin
máre potest: inquié
lum, plena venéno
fero. In ipsâ bene
Deum et Patrem,
sâ maledícimus hómi
ad similitúdinem I
sunt. Ex ipso ore
benedictio; et ma
Non oportet, frat
hæc ità fieri. Nunq
de eódem forámine
dulcem et amáram
Nunquid potest, fra
ficus uvas fácere,
ficus? Sic neque s
cem potest fácere a

℟. Super cœlos. 4

Lectio iij.

Quis sápiens, et di
tus inter vos? Ost
bonâ conversatióne
ónem suam in mans
sapiéntiæ. Quòd si
márum habétis, et
ónes sint in córdibu
nolíte gloriári, et
esse adversùs ve

nim ista sapiéntia
descendens; sed
nimális, diabólica.
zelus et conténtio,
tántia et omne o-
m. Quæ autem de-
st sapiéntia, pri-
lem pudíca est, de-
ica, modesta, su-
bonis consentiens,
sericórdiâ, et frúc-
nis, non júdicans,
ulatióne. Fructus
stítiæ in pace semi-
ciéntibus pacem.
nine. 407.
nedictus. *Ant.* 1. g.
távit Jesum Chris-
rtuis, vivificábit et
córpora vestra,
nhabitantem Spíri-
in vobis, allelúia.

CANON.
:to Benedicti Papæ
cimi quarti.
An. 1746.
per duos quadran-
nuátos, vel saltèm
rantem horæ, sin-
bus et per totum
orationi mentáli da-
ram, et verè pœni-
confessi sanctíssi-
haristiæ Sacramen-
psérint, ac pro
órum Principum
l, etc. pias ad De-
s effúderint, ple-
mel, quólibet men-
m peccatórum su-
lulgéntiam, quam per modum suffrágii animá-
bus Christi fidélium, quæ
Deo in caritáte conjunctæ
ab hâc luce migráverint, ap-
plicáre possint, misericórdi-
ter in Dómino elargímur.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f.
Ille me clarificábit, quia de
meo accípiet, et annuntiá-
bit vobis, allel. *Joan.* 16.

FERIA QUINTA.

AD NOCTURNUM.

Tres Ps. è I. Noct. 74.

LECTIO j.

De Epístolâ Cathólicâ beáti Jacóbi Apóstoli.

Cap. 4.

UNDE bella et lites in vobis? Nonne hinc, ex concupiscéntiis vestris quæ mílitant in membris vestris? Concupíscitis, et non habétis: occíditis, et zelátis, et non potestis adipisci: litigátis, et belligerátis, et non habétis, propter quod non postulátis. Pétitis, et non accípitis; eò quòd malè petátis, ut in concupiscéntiis vestris insumátis. Adúlteri, nescítis quia amicítia hujus mundi inimíca est Dei? Quicunque ergò volúerit amícus esse sǽculi hujus, inimícus Dei constitúitur.

℟. Cantáte. 408.

LECTIO ij.

AN putátis quia inániter Scriptúra dicat: Ad invídiam concupíscit spíritus qui hábitat in vobis? Majórem autem dat grátiam. Propter

quod dicit : Deus superbis resistit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergò estóte Deo; resístite autem diábolo, et fúgiet à vobis. Appropinquáte Deo, et appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres; et purificáte corda, dúplices ánimo. Míseri estóte, et lugéte, et ploráte. Risus vester in luctum convertátur, et gáudium in mœrórem. Humiliámini in conspectu Dómini, et exaltábit vos.

℟. Salvum fecit. 409.

Lectio iij.

Nolite detráhere altérutrum, fratres. Qui détrahit fratri, aut qui júdicat fratrem suum, détrahit legi, et júdicat legem. Si autem júdicas legem, non es factor legis, sed judex. Unus est legislátor et judex, qui potest pérdere et liberáre. Tu autem quis es, qui júdicas próximum? Eccè nunc qui dícitis: Hódiè, aut crástino ibimus in illam civitátem, et faciémus ibi quidem annum, et mercábimur, et lucrum faciémus; qui ignorátis quid erit in crástino. Quæ est enim vita vestra? Vapor est ad módicum parens, et deinceps exterminábitur; pro eo ut dicátis : Si Dóminus voluerit; et: Si vixérimus, faciémus hoc, aut illud. Nunc autem exultátis in supérbiis vestris. Omnis exultátio talis maligna [...] enti ígitur bonum f[...] non facienti, peccá[...] illi.

℟. Magna est. 409

Ad Benedictus. *A*[...] Baptizabímini Spíri[...] to, et non post mu[...] dies, allelúia. *Act.* 1

CANON.

Ex Decréto Benedic[...] décimi quarti

An. 1746.

Vos, Venerábiles [...] rogámus et in Dóm[...] támur, ut ómnibus [...] lis Parochiálium E[...] rum Rectóribus inj[...] ut, omnes Christi fi[...] niuscujusque curæ [...] sos, in mentális [...] stúdio erudíre, sive os perítos erudíri fác[...] que ad illam frequen[...] accéndere, necessit[...] tilitátemque propón[...] dulgentiárum the[...] quos de benignitáte [...] licâ elargímur, ex[...] et ad ipsos eâ quâ [...] etáte ac reveréntiâ [...] dos inflammáre stú[...] enitantur.

Ad Magníficat. *A*[...] Omnia quæcunque [...] Pater, mea sunt; p[...] dixi : Quia de meo [...] allelúia. *Joan.* 16.

IA SEXTA.
NOCTURNUM.
s. è I. Noct. 90.
LECTIO j.
olâ Cathólicâ beáti
ibi Apóstoli.
Cap. 5.
nunc, dívites : plo-
lantes in miseriis
æ advénient vobis.
vestræ putrefactæ
vestimenta vestra
mesta sunt. Aurum
um vestrum ærugi-
ærúgo eórum in
um vobis erit, et
bit carnes vestras
is. Thesaurizastis
n in novíssimis di-
cè merces operari-
messuérunt regió-
as, quæ fraudáta
s, clamat; et cla-
m in aures Dómini
ntroívit. Epuláti es-
terram, et in luxú-
istis corda vestra
cisiónis. Addixistis
tis justum, et non
bis.
surge. 406.
LECTIO ij.
es ígitur estóte,
squè ad adventum
Eccè agrícola ex-
retiósum fructum
tienter ferens, do-
piat temporáneum
um. Patientes ígi-
e et vos, et confir-
da vestra, quóni-
tus Dómini appro-
pinquávit.

℟. Super cœlos. 407.

LECTIO iij.

NOLITE ingemíscere, fratres, in altérutrum, ut non judicémini. Eccè judex ante jánuam assistit. Exemplum accípite, fratres, éxitûs mali, labóris et patiéntiæ, Prophétas qui locúti sunt in nómine Dómini. Eccè beatificámus eos qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audistis, et finem Dómini vidistis, quóniam misericors Dóminus est, et miserátor.

℟. Dómine. 407.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Sedéte in civitáte, quoadusquè induámini virtúte ex alto, allelúia. *Luc.* 24.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quarto.

Part. 3. *n.* 7. *An.* 1576.

QUOTIDIE áliquid ex sacris Bibliis légite; ac, si per ecclesiásticas occupatiónes licet, áliquid item ex Sanctórum Patrum opúsculis; atque álios prætéreà libros de Sacerdotális, Clericálisque vitæ ratiónibus et officiis, de animárum curâ, de christiánæ pietátis stúdiis et exercitatiónibus, de áliisque ejusdem géneris piè confectos, ità légite, ut quæcunque ad vitæ sanctæ normam accommodáta ex illis animadvertístis, ac didicistis, móribus exprimátis.

SABBATO.

Tres Ps. è I. Noct. 109.

Ad Nocturnum.

Lectio j.

De Epístolâ Cathólicâ beáti Jacóbi Apóstoli.

Cap. 5.

Ante ómnia, fratrès mei, nolíte juráre neque per cœlum, neque per terram, neque áliud quodcunque juraméntum. Sit autem sermo vester: Est, est; Non, non; ut non sub judício decidátis. Tristátur áliquis vestrûm? oret. Æquo ánimo est? psallat. Infirmátur quis in vobis? indúcat presbýteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungentes eum óleo in nómine Dómini: et orátio fidei salvábit infirmum, et alleviábit eum Dóminus; et si in peccátis sit, remittentur ei.

Lectio ij.

Confitémini ergò altérutrum peccáta vestra, et oráte pro ínvicem ut salvémini; multùm enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis passíbilis: et oratióne orávit ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres et menses sex. Et rursùm orávit; et cœlum dedit plúviam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erráverit à veritáte, et convérterit quis eum, scire debet quóniam qui converti fécerit peccatórem ab erróre viæ suæ, salvábit ánimam ejus à morte, et opériet multitúdinem peccatórum.

CANON.

Ex Synodálibus Constitutiónibus Abrincensis Diœcésis.

Statuto 12. *An.* 1550.

Monemus omnes et síngulos Sacerdótes nobis súbditos, ut summóperè ótium fugientes, códices et libros mónita Sanctórum continentes, latíno et vulgári sermóne descriptos, sibi comparáre stúdeant et in eórum lectióne sese exérceant; quóniam secundùm Hierónymi senténtiam: Qui sciéntiam Scriptturárum amat, carnis vítia non amábit.

AD VESPERAS.

Ps. de Sabb. sub solâ

Ant. 4. d. Deus et Dóminum suscitávit; et nos suscitábit per virtútem suam, allelúia. 1. *Cor.* 6.

Capitulum. *Act.* 17.

Paulus disserébat Judæis de Scriptúris, adapériens et insínuans quia Christum opórtuit pati, et resúrgere à mórtuis; et quia hic est Jesus Christus.

Hymnus, Nunc novis. *ut suprà*, 351.

℣. Non móriar, sed vivam, ℟. Et narrábo ópera Dómini. *Ps.* 117.

ficat. *Ant.* 6. F.
itus est ad pa-
vidit corrupti-
ı verò Deus sus-
·tuis, non vidit
n, allelúia. *Act.*

ıfrà ad Laudes.
·rium, *ut suprà,*

[NICA V.
Pascha.
notatur, 364.
·cturnum.
ẻ II. Noct. 2.
:tio j.
tola prima beáti
Apóstoli.
Cap. 1.
Apóstolus Jesu
:tis ádvenis dis-
'onti, Galátiæ,
:, Asiæ, et Bi-
ındùm præscién-
ıtris, in sanctifi-
)íritûs, in obedi-
ıspersiónem sán-
Christi; Grátia
ıx multiplicétur.
Deus et Pater
tri Jesu Christi,
ùm misericórdi-
agnam regenerá-
pem vivam, per
ıem Jesu Christi
, in hæreditátem
ilem, et incon-
et immarcescí-
ervátam in cœlis
ıi in virtúte Dei
per fidem in sa-
ítam revelári in

témpore novíssimo. In quo exultábitis, módicùm nunc si oportet contristári in váriis tentatiónibus; ut probátio vestræ fídei multò pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi; quem, cùm non vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non videntes créditis; credentes autem exultábitis lætítiâ inenarrábili, et glorificátâ; reportantes finem fídei vestræ, salútem animárum. De quâ salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúrâ in vobis grátiâ prophetavérunt: scrutantes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi; prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes, et posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetipsis, vobis autem ministrábant ea quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Bonus Dóminus: in séculum misericórdia ejus, allelúia: * Dicant qui redempti sunt à Dómino, allelúia, allelúia. ℣. Non corruptibílibus, auro vel argento, redempti estis; sed pretióso sánguine Agni immaculáti.

Christi : * Dicant. *Ps.* 106. 1. *Petr.* 1.

LECTIO ij.

Sermo sancti Cæsárii Arelatensis Epíscopi.

Hom. 37. *de Litan.*

ECCE, fratres dilectíssimi, dies sancti et spiritáles advéniunt. In istis tribus diébus, quos reguláriter in toto mundo célebrat Ecclésia, nullus se à sancto conventu subdúcat; quia per totum annum nobis peccatórum vúlnera súbrepunt. In istis tribus diébus fidéliter ad Ecclésiam currámus, et contríto corde, vel humiliáto córpore, Dei misericórdiam deprecémur; ut ómnium peccatórum nostrórum vúlnera, isto triduáno compunctiónis medicamento, ad sanitátem prístinam revocémus. Convivíola nobis étiam quadragesimáli órdine præparémus, et magis, legendo, et psallendo, vel orando, animábus nostris spiritáles épulas, quàm corporáles delícias requirámus. Audíte ergò me, fratres, rogantem : audíte paternâ pietáte admonentem, ut vobis Deus, et in hoc século sanitátem córporum, ubertátem frúctuum, et peccatórum indulgéntiam tríbuat, et in futúro ad æterna præmia felíciter pervenire concédat.

℟. Spíritus ádjuvat infirmitátem nostram : nam quid

orémus, sicut oport
címus ; sed * Ipse
póstulat pro nobis
bus inenarrabílibus
allelúia. ℣. In die il
Dóminus, effunda
domum David, et su
bitatóres Jerúsale
tum grátiæ et prec
se. *Rom.* 8. *Zach.* 1

LECTIO iij.

Léctio sancti Evan
cundùm Joann

Cap. 16.

IN illo témpore; di
discípulis suis : Am
dico vobis : Si quid
tis Patrem in nómi
dabit vobis. Et réli

Homília sancti A
Epíscopi.

In Joan. Tract.
n. 1.

JAM dictum est in
ribus hujus Dómini
nis pártibus, propt
nonnulla petunt à
Christi nómine, ne
unt: Non peti in nó
vatóris quidquid
contra ratiónem sal
enim sonum litter
syllabárum ; sed qu
ipse significat, et
sono rectè ac verá
tellígitur, hoc acc
est dícere, cùm dici
mine meo. Undè
sentit de Christo, q
est de único Dei F
tiendum, non peti
nómine, etiamsi no

syllabis Christum; n ejus nómine pe- cógitat cùm petit. quod est de illo n sentit, ipse in e- petit; et áccipit t, si non contra tem sempiternam pit autem quandò pere. Quædam e- negantur; sed ut lentur témpore, r. Usque modò, in- petistis quidquam meo: pétite, et ut gáudium ves- lenum. Hoc quod ium plenum pro- carnále, sed spi- lium est; et quan- erit, ut áliquid ei t addendum, pro- tunc erit plenum. ergò pétitur quod ad hoc gáudium dum; hoc est in hristi petendum, intellígimus grá- rè beátam pósci- . Quidquid autem ur, nihil pétitur; nulla omninò res uia in tantæ rei óne quidquid áli- íscitur, nihil est. iè modò non pe- quam in nómine ite, et accipiétis, n vestrum sit ple- úia, allel. ℣. Vo- iméntium se fáciet et deprecatiónem eórum exáudiet: * Pétite. Glória. * Pétite. *Joan.* 16. *Ps.* 144.

AD LAUDES.

Capitulum. 1. *Joan.* 3.

Carissimi, si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum: et quidquid petiérimus, accipiémus ab eo; quóniam mandata ejus custodímus, et ea quæ sunt plácita coram eo fácimus.

Hymnus, Auróra. 357.

℣. Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: ℟. Præparatiónem cordis eórum audívit auris tua. *Ps.* 9.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Amen, amen dico vobis: Si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio.

Deus, à quo bona cuncta procédunt: largíre supplícibus tuis, ut cogitémus, te inspirante, quæ recta sunt, et, te gubernante, éadem faciámus; Per Dóminum nostrum.

CANON.

Ex Concílio Aurelianensi.

Apud Ivon. Carnot. Decr.

P. 2. *C.* 120.

Oportet ut in diébus Domínicis vel Festívis, post sermónem, Missárum intra solémnia hábitum, plebem Sacerdos admóneat, ut in commúni pro diversis necessitátibus preces fundant ad Dó-

minum, pro Rege, Epíscopis, et Rectóribus Ecclesiárum, pro pace, pro peste, et pro infirmis qui in ipsâ Paróchiâ lecto decumbunt, pro nuper defunctis; in quibus singulátim précibus plebs oratiónem Domínicam sub siléntio dicat : Sacerdos verò oratiónes ad hæc pertinentes per síngulas admonitiónes solémniter éxpleat; et post hæc sacra celebrétur oblátio.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 5.

CREDITIS in nómine Fílii Dei : et hæc est fidúcia quam habémus ad eum; quia quodcunque petiérimus secundùm voluntátem ejus, audit nos. Et scimus quia audit nos, quidquid petiérimus : scimus quóniam habémus petitiónes quas postulámus ab eo.

Hymnus, Forti. 362.

℣. Oculi Dómini super justos,

℟. Et aures ejus in preces eórum. *Ps.* 33.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. In nómine meo petétis, et non dico vobis quia ego rogábo Patrem de vobis : ipse enim Pater amat vos, quia vos me amastis, et credidistis quia ego à Deo exívi, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECU

In Rogationi

¶ *Hodiè et cràs*
rat Festum Duple
miduplex, de eo
um cum Comm
Feriæ ad Offici
num et ad Laud
Tuncque prima
de Scripturâ occur
abus in unam junc
tum sit Semiduple
tio erit de Festo,
unam junctis : iij.
Evangelio et Homi
Si verò Festum s
min. aut suprà, ij
erunt de Festo,
quarta sub bened. l
mus, *de Hom. in E*
De Festo auten
occurr. fiet tantùm
ac de eo dicetur q
sub Benedictione l

AD NOCTURN

Tres Ps. è II. N

LECTIO j

De Epístolâ prin
Petri Apóst

Cap. 1.

SUCCINCTI lumb
vestræ, sóbrii per
ráte in eam qua
vobis grátiam, in
nem Jesu Christi :
obediéntiæ, non c
prióribus ignoránt
desidériis; sed sec
um, qui vocávit v
tum, et ipsi in omn
satióne sancti siti
am scriptum est :

n ego Sanctus trem invocátis acceptióne per-icat secundùm e opus, in ti-ùs vestri tém-ámini.
ge. 406.
rio ij.
òd non corrup-ro vel argento, is de vaná ves-itióne paternæ ed pretióso sán-agni immaculá-incontamináti; quidem ante itutiónem, ma-tem novíssimis propter vos, qui fidéles estis in iscitávit eum à ledit ei glóriam, ra et spes esset mas vestras cas-obediéntiâ cari-ternitátis amóre, corde ínvicem ıtiùs; renáti non corruptíbili, sed ili per verbum permanentis in Quia omnis caro et omnis glória m flos fœni: exá-ı, et flos ejus dé-ım autem Dómi-n æternum. Hoc verbum quod e-m est in vos.
cœlos. 407.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 11.

In illo témpore; Ait Jesus ad discípulos suos: Quis vestrûm habébit amícum, et ibit ad illum médiâ nocte, et dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes; Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

Epist. 130. *quæ est ad Probam.*

Qui novit bona data dare fíliis suis, pétere nos et quærere et pulsáre compellit. Ac per hoc, et quod ait Apóstolus, Sine intermissióne oráte; quid est áliud, quàm, Beátam vitam, quæ nulla nisi æterna est, ab eo qui eam solus dare potest, sine intermissióne desideráre? Semper ergò hanc à Dómino Deo desiderémus; et orémus semper. Sed ídeò ab áliis curis atque negótiis, quibus ipsum desidérium quodámmodò tepescit, certis horis ad negótium orandi mentem revocámus, verbis oratiónis nos ipsos admonentes, in id quod desiderámus inténdere; ne quod tepéscere cœperat, omnínò frigescat; et pénitùs extinguátur, nisi crébriùs inflammétur. Quæ cùm ità sint, étiam cùm diù oráre vacat, id est, cùm ália bonárum et necessariárum actiónum non

impediuntur officia, quamvis et in eis, ut dixi, desidério illo semper orandum sit, non est ímprobum nec inútile. Neque enim, ut nonnulli putant, hoc est oráre in multilóquio, si diútiùs orétur. Aliud est sermo multus, áliud diuturnus affectus. Absit ab oratióne multa locútio; sed non desit multa precátio, si fervens persevérat inténtio. Nam multùm loqui, est in orando rem necessáriam supérfluis ágere verbis : multùm autem precári, est ad eum quem precámur, diuturnâ et piâ cordis excitatióne pulsáre. Nam plerumquè hoc negótium plus gemítibus quàm sermónibus ágitur, plus fletu quàm affátu.

℟. Pétite, et dábitur vobis : quærite, et inveniétis : * Pulsáte, et aperiétur vobis, allel., all. ℣. Invocábitis et orábitis me, et ego exáudiam vos : quærétis me, et inveniétis : * Pulsáte. Glória. * Pulsáte. *Luc.* 11. *Jerem.* 29.

Hodiè non dicitur Te Deum.

Reliqua ut Feriis Temporis Paschalis, suprà, 356, *exceptis quæ sequuntur.*

Ad Benedictus. *Act.* 7. *d.* Quis ex vobis patrem petit panem, nunquid lápidem dabit illi ? allelúia. *Luc.* 11.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in afflictióne nostrâ [...] táte confídimus, [...] versa ómnia tuâ [...] tectióne muniám[...] minum.

Et dicitur ad [...]

CANO[...]

Ex Concílio A[...] primo.

An. 511. *Can*[...]

ROGATIONES, [...] nias ante Ascen[...] mini ab ómnib[...] plácuit celebrári [...] missum triduán[...] um, in Domínic[...] nis festivitáte sol[...] tríduo nihilómi[...] abstíneant, et [...] málibus cibis ut[...] ci verò qui ad ho[...] tum adesse con[...] secundùm arbit[...] copi, Ecclésia[...] disciplínam.

Ad Magníficat. Si vos cùm sitis [...] bona data dare f[...] quantò magis Pat[...] cœlo dabit Spírit[...] peténtibus se ? all[...]

Oratio, Deus. [...]

FERIA TE[...]

In Rogatio[...]

AD NOCTU[...]

Tres Ps. è II. [...]

LECTIO

De Epístolâ pri[...] Petri Após[...]

Cap. [...]

DEPONENTES O[...] lítiam, et omnem

nes, et invídias, et
etractiónes, sicut
iti infantes, ratio-
e dolo lac concu-
t in eo crescátis in
si tamen gustastis
dulcis est Dómi-
quem accedentes,
ivum, ab homíni-
em reprobátum, à
n electum et hono-
; et ipsi tanquàm
vi superædificámi-
s spirituális, sacer-
nctum, offerre spi-
hóstias, acceptábi-
er Jesum Christum.
uod cóntinet scrip-
è pono in Sion lá-
nmum angulárem,
pretiósum; et qui
t in eum, non con-
Vobis ígitur honor
us; non credénti-
n, Lapis quem re-
unt ædificantes, hic
t in caput ánguli:
ffensiónis et petra
his, qui offendunt
ec credunt in quo
sunt.
ntáte. 408.

Lectio ij.

mi, óbsecro vos tan-
venas et peregrínos
e vos à carnálibus
s, quæ militant ad-
nimam, conversati-
estram inter gentes
bonam; ut in eo,
etrectant de vobis
de malefactóribus, ex bonis opéribus vos considerantes, gloríficent Deum in die visitatiónis. Subjecti ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum; sive regi, quasi præcellenti; sive dúcibus, tanquàm ab eo missis ad vindictam malefactórum, laudem verò bonórum; quia sic est voluntas Dei, ut benè facientes obmutéscere faciátis imprudéntium hóminum ignorántiam: quasi líberi, et non quasi velámen habentes malítiæ libertátem, sed sicut servi Dei.

℟. Salvum fecit. 409.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 11.

In illo témpore; Factum est cùm esset Jesus in quodam loco orans, ut cessávit, dixit unus ex discípulis ejus ad eum: Dómine, doce nos oráre. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Epist. 130. *quæ est ad Probam.*

Hoc quod in Domínicâ Oratióne pósitum est, tàm latè patet ut homo Christiánus in quálibet tribulatióne constitútus, in hoc gémitus edat, in hoc lácrymas fundat, hinc exordiátur, in hoc immorétur, ad hoc términet oratiónem. His enim verbis res ipsas memóriæ nostræ

commendári oportébat. Nam quælibet ália verba dicámus, quæ affectus orantis, vel præcedendo format ut cláreat, vel consequendo attendit ut crescat, nihil áliud dícimus quàm quod in istâ Domínicâ Oratióne pósitum est, si rectè et congruenter orámus. Quisquis autem id dicit quod ad istam Evangélicam precem pertinére non possit, etiamsi non illícitè orat, carnáliter orat. Quod néscio quemádmodùm non dicátur illícitè, quandóquidem spíritu renátos non nisi spirituáliter decet oráre. Undè líberum est quidem áliis atque áliis verbis, éadem tamen in orando dícere; sed non debet esse líberum ália dícere. Qui dicit in oratióne, verbi grátiâ, Dómine, multíplica divítias meas, aut, Da mihi tantas, quantas illi vel illi dedisti, aut, Honóres meos auge, et hæc dicit habens eórum concupiscéntiam, non id atteudens, ut ex his secundùm Deum prosit homínibus; puto eum non inveníre in Oratióne Domínicâ quo possit hæc vota coaptáre. Quamobrem púdeat saltem pétere, quæ non pudet cúpere; aut si et hoc pudet, sed cupíditas vincit, quantò méliùs hoc pétitur, ut étiam ab isto cupiditátis malo líberet; cui dícitur : Líbera nos à malo.

℟. Cùm stábitis
dum, dimíttite, si
bétis adversùs áliq
et Pater vester qui
est, dimittat vobis
vestra, allel, allel
seratiónes fácite, t
que cum fratre suo
lum vir fratri suo
tet in corde suo;
ria. * Ut. *Marc.* 11

Dicitur Te De

Ad Benedictus.
Dicit unus ex disc
Jesum : Dómine,
oráre, allelúia. *Lu*

ORATIO.

EXCITA, Dómine
corda fidélium; ut
tenta doctrínis, q
centur intélligant,
do perseveranter
ant; Per. *Et dicitu*
ras dici.

CANON.

Ex Concílio Aug
An. 1548. *Ca*

POPULUM sédulò
Párochi, ne ceremó
giosíssimè institúta
sum vertant; sed
pietátem exercendi
tur : atque ut Pro
sint graves, ordin
nestæ, et christián
ne dignæ.

Ad Magnificat. *A*
Cùm orátis, dicite
sanctificétur nome
allelúia. *Luc.* 11.
Oratio, Deus, à q

ıIA QUARTA
Rogationibus.
ıA Ascensionis.
iodiè occurrat Fes-
lex et suprà, de eo
ium, cum commem.
in Nocturno et Lau-

midupl. aut Simplici
te, fiet tantùm Com.
et Laudes. Vide ru-
uprà. 418.
a ut in Feriis Tem-
aschalis, exceptis
uuntur.
NOCTURNUM.
t. Fílium hóminis
› clarificandum,* Ve-
dorémus, alleluia.
ı.
Ps. è II. Noct. 59.
Lectio j.
istolâ primâ beáti
›tri Apóstoli.
Cap. 2.
honoráte: fraterni-
lígite: Deum timé-
n honorificáte. Ser-
liti estóte in omni
lóminis, non tan-
ıis et modestis, sed
rscolis. Hæc est enim
i propter Dei cons-
ı sústinet quis tristí-
tiens injustè. Quæ e-
glória, si peccantes
hizáti suffertis? Sed
facientes patienter
is, hæc est grátia a-
ım: in hoc enim vo-
s; quia et Christus
est pro nobis, vobis

relinquens exemplum ut sequámini vestígia ejus.

℟. Consurge, Dómine Deus, in réquiem tuam, tu et arca fortitúdinis tuæ, allel.: * Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui, allel., allelúia. ℣. Pater, venit hora; clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarificet te: * Dómine. 2. *Par.* 6. *Joan.* 7.

Lectio ij. *Cap.* 3.

Et quis est qui vobis nóceat, si boni æmulatóres fuéritis? Sed et si quid patímini propter justítiam, beáti. Timórem autem eórum ne timuéritis, et non conturbémini. Dóminum autem Christum sanctificáte in córdibus vestris, paráti semper ad satisfactiónem omni poscenti vos ratiónem de eâ, quæ in vobis est, spe: sed cum modéstiâ et timóre, consciéntiam habentes bonam; ut in eo quod détrahunt vobis, confundantur qui calumniantur vestram bonam in Christo conversatiónem. Mélius est enim benefacientes (si voluntas Dei velit) pati, quàm malefacientes; quia et Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injustis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

℟. Super cœlos, Deus, et super omnem terram glória tua, allelúia; * Ut liberen-

Tu caput surgis! tua sed jacémus
Membra: quam præfers, Mediátor, audi
Quanta pro membris tibi crux potente
Voce loquátur.

Summa laus Natum, tibi qui corónas;
Qui coronáris tibi, Nate, summa:
Spíritus, nostris bona septiformis
Córdibus affla.
Amen.

℣. Regnábit Deus super gentes: ℟. Deus sedet super sedem sanctam suam. *Ps.* 46.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Eccè cum núbibus cœli quasi Fílius hóminis veniébat, et usquè ad antíquum diérum pervénit; et in conspectu ejus obtulérunt eum; et dedit ei potestátem, et honórem, et regnum, allelúia. *Dan.* 7.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feriâ. Reliqua ut infrà. 435.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia, Dóminum Jesum euntem in cœlum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 1.

Ps. 94. Veníte. 130.

Hymnus. B.

Promissa, tellus, cóncipe gáudia;
Te fausta cœlo conciliat dies:
Deus tumentes po[...]
Sancta tuus Mediát[...]

Tu, Christe, vic[...]tis et ínferi,
Cruóre partam sús[...]riam:
Procéde, regna, su[...]trum;
Subjicitur tibi tot[...]

Quid obstupent[...]citis polo
O vos, euntem, d[...] Deum?
Ut nunc redempto[...] astra,
Sic veniet metuend[...]

O Christe, de[...] Patris ássides,
Fac nos triumphi [...]tui:
Certámen urget: m[...]
Et, duce te, superé[...]tem.

Laus summa P[...] Genitum polo
Pacis perennis sús[...]sidem:
Laus, qui triumph[...]ma Nato:
Par tibi laus, utriu[...]xus.
Amen.

In Ps. Dómine, [...] noster. 30.

Ant. 5. C. Ele[...] magnificéntia tua su[...]los, Deus, allelúia.

In Ps. In Dómin[...]do. 72.

Ant. J. Dóminus [...]plo sancto suo: Dó[...] cœlo, allelúia.

ilius hóminis ve-

ad Antíquum di-
nit : * et in cons-
obtulérunt eum.
ei potestátem, et
et regnum : * et
li, tribus, et lin-
vient :
ejus, potestas æ-
non auferétur; *
ejus quod non
r.
urbétur cor ves-
o paráre vobis
l. Joan. 14.
. Iterùm vénio,
vos ad meipsum,
ego, et vos sitis,
an. 14.
ulum. Act. 1.
præbuit seipsum
is post passiónem
ltis argumentis,
uadraginta appá-
t loquens de reg-

, Auróra. 357.
ácite ei qui ascen-
occásum : ℟. Dó-
nen illi. Ps. 67.
edictus. Ant. 1. D.
 pro mundo ro-
o his quos dedisti
 tui sunt : et jàm
n mundo, et hi in
nt, et ego ad te
lúia. Joan. 17.
Oratio.
uæsumus, omní-
eus, ut nostræ
ntio, quò ventú-

ræ Solemnitátis gloriósus auctor ingressus est, semper intendat; et quò fide pergit, conversatióne pervéniat; Per eumdem Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Exivi.

CANON.

Ex Concílio Turonensi.

An. 1583. *Can.* 15.

Certis testimóniis cùm didicérimus, plerisque in Paróchiis pravam illam invaluisse consuetúdinem, ut in Litániis et Processiónibus quæ Deo supplicandi et preces offerendi grátiâ, ab antíquis pátribus institútæ sunt, misceantur ludi, joci, chóreæ, comessatiónes, et áliæ ridiculæ actiónes, undè contentiónes oriuntur; Ecclesiárum Parochiálium rectóres, quantùm póssumus, in Dómino hortámur, ne hujúsmodi in suis Paróchiis fieri sinant; imò magis suos Parochiános ab his abstinére, étiam sub anathématis pœnâ móneant.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Ascendo.

Capitulum. *Ephes.* 4.

Quod ascendit, quid est nisi quia et descendit primùm in inferióres partes terræ? Qui descendit, ipse est, et qui ascendit super omnes cœlos, ut impléret ómnia.

℟. *br.* Exaltáre * super cœlos, Deus, * allelúia, alle-

lúia. Exaltáre. ℣. Et super omnem terram * glória tua. * Allelúia. Glória. Exaltáre. *Ps.* 107.

℣. Psállite Deo nostro, psállite; ℟. Psállite Regi nostro, psállite. *Ps.* 46.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Si diligerétis me.

CAPITULUM. *Is.* 66.

QUOMODO si cui mater blandiátur, ità ego consolábor vos, et in Jerúsalem consolabímini: Vidébitis et gaudébit cor vestrum.

℟. *br.* Bénedic, * ánima mea, Dómino, * Allelúia, allelúia. Bénedic. ℣. Dómine Deus meus, * Magnificátus es vehementer. * Allelúia. Glória. Bénedic.

℣. Sit glória Dómini in séculum; ℟. Lætábitu[r Dó]minus in opéribus su[is. *Ps.*] 103.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Iterùm v

CAPITULUM. *Heb*

EXEAMUS ad Jesum castra, impropérium portantes. Non enim mus hìc manentem tem, sed futúram i mus.

℟. *br.* Elégit nobi reditátem suam, * A allelúia. Elégit. ℣. S Jacob, quam diléxit. lúia. Glória. Elégit.

℣. Cantent in viis ni, quóniam magna ria Dómini; ℟. Quón celsus Dóminus, et h réspicit. *Ps.* 137.

N ASCENSIONE

DOMINI.

SOLEMNE - MAJUS.

PERIS.
Feriâ.
:endit in cœ-
:que descen-
itávit omnes
:? quod no-
nosti ? alle-

on est Deus
ascensor cœ-
ì ejus discur-
bitáculum e-
.el. *Deut.* 33.
scendet pan-
os : et trans-
ı coram eis,
. cápite eó-
Mich. 2.
cè intélliget,
levábitur, et
ldè, allelúia.

:abunt pedes
super mon-
qui est con-
d orientem,
14.
ı. *Act.* 3.
: vobis Jesus
oportet qui-
scípere, us-
restitutiónis
locútus est
ıctórum suó-

rum à século Prophetárum.

℟. Attóllite portas, Príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, allelúia, et introíbit Rex glóriæ. * Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ, allel., allel. ℣. Hunc Príncipem Deus exaltávit déxterâ suâ : * Quis est iste Rex glóriæ ? Glória Patri. † Dóminus virtútum. *Ps.* 23. *Act.* 5.

HYMNUS.

CHRISTE, quem sedes revocant paternæ,
Spléndidos orbi renovas triumphos,
Cùm viâ tentas homini negátâ
Scándere cœlum.

INTIMOS, æther, aperi recessus;
Rex venit claros jaculátus ignes:
Non eget curru; jubet, et recédunt
Sídera nutu.

REDDITUR cœlo : Pater, ecce Natus
In tuo victor gremio repónit
Plúrimo partas et adhuc rubentes
Sánguine lauros.

Dei, portansque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excelsis.

Hymnus. *Brev. Clun.*

Victorem Dominum pángite, Cœlites,
Arces qui repetit jàm celer árduas;
Et quos Tartareis fáucibus éripit,
Regem pángite glóriæ.

Gentes post domitas, quantus inest honor!
Nunc Patris lateri spléndidus ássidet;
Cujus magnificum nomen ad últimos
Fines, sánguine prótulit.

Quin vanos strepitus usque freméntium,
Tranquillus solio, déspicit hóstium;
Artes tàm facilis fállere, quàm potens
Vires víncere víribus.

Parta dùm frueris fúnere glóriâ,
Ne dedisce tuos; sed generis memor,
Si te nostra movent, nunc age, quos amas,
Clemens prótege dexterâ.

Hostis ne variis fráudibus óccupet,
Et ne deliciæ péctora mólliant,
Fac nos ad patrias, quas habitas, domos,
Puris téndere móribus.

Patri máxima laus; máxima Filio,
Qui nunc astra pet
domitam nece
Mittet de superis,
cónsulat,
Cui laus máxima, Sp
Amen.

℣. Dóminus in cœ
rávit sedem suam;
regnum ipsíus ómni
minábitur. *Ps.* 102.

Ad Benedictus.
Christus Jesus mórtu
et resurrexit, qui
déxteram Dei, qui
interpellat pro nobi
lúia. *Rom.* 8.

Oratio.

Concede, quæsum
nípotens Deus, ut
dierná die Unigéni
um redemptórem
ad cœlos ascendiss
mus, ipsi quoque
cœléstibus habitem
eumdem.

AD HORAS,
Hymnorum, post
Da, Christe, *Do*

¶ Qui victor a
redis,
Jesu, tibi sit glór
Cum Patre, cum
ritu,
In sempiterna sécu
Amen.

¶ *Hæc Doxolog*
in fine Hymnorum
metri, usquè ad
Ascensionis exclus
propria assignetur.

Psalmi de Dom

AM.
itus.
ii victor *
.llel., allel.
.
ous Apos-
.
8. *in fine.*
iadraginta
Domínico
em festum
mini, quo
eum, eum-
suum, à
:, ad cujus
sedet, qui-
atióne sé-
otestáte et
l judican-
tuos.
AM.
nanufacta.
Hebr. 8.
is Pontífi-
lit in déx-
túdinis in
i minister,
ri quod fi-
non homo.
Dóminus *
Allelúia,
. Sede * à
elúia. Gló-

rdos in æ-
dùm órdi-
h. *Ps.* 109.
AM.
s decébat.
Hebr. 7.
mpitemum
m; undè et

salváre in perpétuum potest accedentes per semetipsum ad Deum, semper vivens ad interpellandum pro nobis.

℟. *br.* Vidérunt * ingressus tuos, Deus, * Allelúia, allelúia. Vidérunt. ℣. Ingressus regis mei * qui est in Sancto, * Allelúia. Glória Patri. Vidérunt.

℣. Ascendisti in altum, cepisti captivitátem : ℟. Accepisti dona in homínibus. *Ps.* 67.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Deus.

Capitulum. *Hebr.* 2.

Eum qui módico quàm Angeli minorátus est, vidémus Jesum, propter passiónem mortis, glóriâ et honóre coronátum.

℟. *br.* Minuisti eum* paulò minùs ab Angelis, * Allelúia, allelúia. Minuisti. ℣. Glóriâ et honóre * coronasti eum, * Allelúia. Glória Patri. Minuisti.

℣. Constituisti eum super ópera mánuum tuárum : ℟. Omnia subjecisti sub pedibus ejus. *Ps.* 8.

AD II. VESPERAS.

In Ps. Dixit. 17.

Ant. 1. f. Ad quem Angelórum dixit Deus aliquandò : Sede à dextris meis, quoadusquè ponam inimícos tuos scabellum pedum tuórum? allelúia. *Hebr.* 1.

In Ps. Confitébor. 17.

Ant. 3. a. Nemo ascendit

in cœlum, nisi qui desoendit de cœlo, Fílius hóminis, qui est in cœlo, allelúia. *Joan.* 3.

In Ps. Laudáte, púeri. 18.

Ant. 5. C. Qui descendit, ipse est et qui ascendit super omnes cœlos, ut impléret ómnia, allel. *Ephes.* 4.

In Ps. Lætátus sum. 54.

Ant. 6. F. Initiávit nobis viam novam et viventem per velámen, id est, carnem suam, allelúia. *Hebr.* 10.

In Ps. Confitébor....quóniam. 88.

Ant. 7. a. Omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glóriâ est Dei Patris, allel. *Philip.* 2.

CAPITULUM. *Ephes.* 2.

CONRESUSCITAVIT nos Deus, et consedére fecit in cœléstibus in Christo Jesu, ut osténderet in séculis superveniéntibus abundantes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos in Christo Jesu.

HYMNUS C.

OPUS peregisti tuum :
Te, Christe, victórem necis,
Æterna, quam relíqueras,
Cœlo reposcit glória.

JAM nube vectus fúlgidâ,
Terras jacentes déspicis :
Educta longo cárcere
Regem sequuntur ágmina.

MIRANTE turmâ cœlitûm,
Panduntur æternæ fores;
Ovantque sublímem Patris
Homo Deus scandis thronum.

ILLIC patrónus, pón
Pacis sequester, quen
Semel profúdit cárita
Offerre pergis sángui

ILLINC adornas et
Ecclésiam sponsus tu
Cunctisque vitam di
Infúsa ceu mens, árt

ILLINC tot inter pr
Periclitantem sústine
Das militanti víncer
Palmam triumphanti

Quò, Christe, pr
caput,
Huc íntegrum corpu
Vestígiis tritam tuis
Fac membra sectent

QUI victor ad cœ
dis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumq
ritu,
In sempiterna sécul
Amen.

℣. Excelsus supe
gentes Dóminus, ℟.
per cœlos glória
112.

Ad Magníficat. *A*
Habentes Pontífice
num, qui penetráv
Jesum Fílium Dei
mus confessiónem,
Hebr. 4.

Oratio, ut suprà a

AD COMPLETO

Psalmi de Dom

Ant. 3. à. Lucer
tis est Agnus; et
bunt gentes in lúm
allelúia. *Apoc.* 21.

[Hy]MNUS.
[...]om. emend.
[...]mortálium,
[...] et víctima,
[...]en córdibus,
[...]umen méntium:
[...]s es cleméntiâ,
[...]undi scelus,
[...]es ínnocens,
[...]i subdúceres!
[...]s infernas do-

[...]as détrahis:
[...]pho nóbili
[...]ntis ássides.
[...]ertus, ô Pater,
[...]ostra sárcias;
[...]is cómpotes
[...]rnis sédibus.
[...] astra, tu via;
[...] labóribus:
[...]hélat, te sitit;
[...]esu, répleas.
[...]r ad cœlum re-

[...]t glória,
[...]umque Spíritu,
[...]a sécula.
[...]men.
[...]c dimittis.
[...] Scimus quóni-
[...]arúerit, símiles
[...]uóniam vidébi-
[...]uti est, allelúia.

[O]RATIO.
[...]mus, omnípo-
[...] mentes nostras
[...]tra in eo requi-
[...]m ad déxteram
[...]tem adorámus,
[...] nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit.

Et sic per Octavam.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
Ascensiónis.

[*Si occurrat Festum Duplex, aut suprà, de eo fiet Officium, cum Comm. Octavæ. Non tamen fieret de Duplici-minore translato. De Semid. autem et Simpl. fit tantùm Commemoratio.*]

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi infrà notati in quálibet Feriâ, sub solâ Ant. 7. c. Jesus ferebátur in cœlum: et discípuli adorantes, regressi sunt in Jerúsalem cum gáudio magno, allelúia. *Luc.* 24.

℣. Ascendit super Chérubim, et volávit: ℟. Volávit super pennas ventórum. *Ps.* 17.

Lectiones et ℟. ℟. ℟. *ut infrà in quálibet Feriâ.*

AD LAUDES.

Psalmi de Feriâ, cum Cantico de Festo, 431, *sub solâ Ant.* 2. D. Cùm introissent in cœnáculum, ascendérunt ubì manébant (Apóstoli.) Hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne, allelúia. *Act.* 1.

AD HORAS.

Psalmi de Feriâ. Reliqua ut in die Ascensionis, 432, *excepto Canone ad Primam,*

qui dicitur ut infrà notatur in quâlibet Feriâ.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feriâ, sub solâ Ant. 6. F. Erant semper in templo, laudantes, et benedicentes Deum, allelúia. *Luc.* 24.

Reliqua ut in die. 434.

AD COMPLETORIUM, *Ps. de Feriâ. Reliqua ut suprà.* 434.

FERIA SEXTA

INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Pss. è II. Noct. 92.

LECTIO j.

De Epístolâ primâ beáti Petri Apóstoli.

Cap. 4.

ESTOTE prudentes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetipsis caritátem contínuam habentes; quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum. Hospitáles ínvicem sine murmuratióne. Unusquisque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrantes, sicut boni dispensatóres multiformis grátiæ Dei. Si quis lóquitur, quasì sermónes Dei: si quis ministrat, tanquàm ex virtúte quam administrat Deus; ut in ómnibus honorificétur Deus, per Jesum Christum, cui est glória, et impérium in sécula seculórum: Amen. Caríssimi, nolíte peregrinári in fervóre qui a[d] tatiónem vobis fit, qu[asi no]vi áliquid vobis cont[ingat:] sed communicantes [Christi] passiónibus, gaudéte [ut et] in revelatióne glória[e ejus] gaudeátis exultantes. [Si ex]probrámini in nómine [Chris]ti, beáti éritis; qu[oniam] quod est honóris, gl[óriæ, et] virtútis Dei, et qui e[st ejus] Spíritus, super vos re[quies]cit.

℟. Auctor fídei, [et con]summátor Jesus, pr[o]posito sibi gáudio, sustinu[it cru]cem, confusióne cont[empta:] * Atque in dexterâ se[dis Dei] sedet, allelúia, a[llelúia.] ℣. Date glóriam De[o super] Israel: magnificéntia [ejus et] virtus ejus in núbibu[s. At]que. *Hebr.* 12. *Ps.* 6[7.]

LECTIO ij.

Sermo sancti Leóni[s Papæ.]

De Ascens. Dom[ini.]

POST beátam et gl[oriósam] ResurrectiónemDómi[ni nos]tri Jesu Christi, qu[am in] Dei templum Judáic[a impie]táte resolútum, di[vinæ] tríduo poténtiâ sus[citavit,] quadragenárius hód[ie, di]lectíssimi, sanctóru[m die]rum explétus est nu[merus,] sacratíssimâ ordinati[one dis]pósitus, et ad utilitát[em nos]træ eruditiónis impe[nsus; ut] dùm à Dómino in h[oc spa]tium mora præsént[iæ cor]porális exténditur, fi[des re]surrectiónis docume[ntis]

ınirétur. Mors e-
multùm discipu-
.a turbáverat; et
o crucis, de emis-
tûs, de exanimá-
, sepultúrâ, gra-
itúdine méntibus
ffidéntiæ torpor
:. Undè beatíssi-
ıli omnesque dis-
i et de éxitu cru-
t trépidi, et de fi-
ectiónis ambígui,
eritáte perspícuâ
ut, Dómino in
eunte sublímia,
ı nullâ afficerentur
sed étiam magno
ılerentur.
s exaltávit illum,
: illi nomen quod
omne nomen; ut
: Jesu omne genu
Cœléstium, ter-
et infernórum,
:l. ℣. Dicit Dómi-
ıemetipso jurávi,
curvábitur omne
jurábit omnis lin-
ælestium. *Philipp.*

LECTIO iij.
à magna et ineffá-
causa gaudendi,
:onspectu sanctæ
ıis super ómnium
ım cœléstium dig-
.ımáni géneris na-
:céndcret, super-
Angélicos Ordines,
rchangelórum al-
elevanda; nec ullis sublimitátibus modum suæ provectiónis habitúra, nisi æterni Patris recepta consessu, illíus glóriæ sociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Fílio. Quia ígitur Christi Ascénsio nostra provéctio est; et quò præcessit glória cápitis, eò spes vocátur et córporis: dignis, dilectíssimi, exultémus gáudiis, et piâ gratiárum actióne lætémur. Hódiè enim non solùm paradísi possessóres firmáti sumus, sed étiam cœlórum in Christo superna penetrávimus; amplióra adepti per ineffábilem Christi grátiam, quam per diáboli amiserámus invídiam.

℟. Christus Jesus in sempitérnum sedet in déxterâ Dei, de cétero * Expectans donec ponantur inimíci ejus scabellum pedum ejus, allelúia, allelúia. ℣. Dómini est regnum; et ipse dominábitur géntium, * Expectans. Glória Patri. * Expectans. *Hebr.* 10. *Ps.* 21.

CANON.

Ex Concílio Cameracensi. 1565. *tit.* 5. *Can.* 5, *quem S. Carolus suis Decretis ascivit ann.* 1576.

NE Pastóres et Clérici libros apud se téneant aut legant, ex quibus corrumpi Relígio, bonique mores, ac stúdium boni óperis, timorque et amor Dómini

languére possit : ut sunt libri qui lascíva, scurrília, vana et impúra cóntinent; ne horum librórum lectióne seipsos et pópulos sibi créditos corrumpant. Proclíve est enim ut quæ quis legat, et éadem dóceat. Instruant autem bibliothécas suas bonórum et piórum auctórum libris ab Académiis cathólicis approbátis, ex quibus doctrínam háuriant, quam salúbriter suis populáribus possint effúndere.

SABBATO

INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Ps. è II. Noct. 110.

LECTIO j.

De Epístolâ primâ beáti Petri Apóstoli.

Cap. 5.

SENIORES qui in vobis sunt, óbsecro, consénior et testis Christi passiónum, qui et ejus, quæ in futúro revelanda est, glóriæ communicátor : páscite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontáneè secundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, sed voluntáriè; neque ut dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo. Et cùm apparúerit Princeps pastórum, percipiétis immarcessíbilem glóriæ corónam. Simíliter, adolescentes, súbditi estóte senióribus. Omnes autem i humilitátem insinuá Deus superbis resist milibus autem dat Humiliámini ígitur tenti manu Dei, ut xaltet in témpore v nis; omnem sollici vestram projicient um, quóniam ipsi de vobis. Sóbrii e vigiláte ; quia adv vester diábolus, tam rúgiens círcuit, quem dévoret : cui fortes in fide; scien dem passiónem ei mundo est, vestræ nitáti fieri. Deus a nis grátiæ, qui vo in æternam suam g Christo Jesu, módi sos ipse perfíciet, bit, solidábitque. ria, et impérium seculórum. Amen.

℟. Ad interióra præcursor * Pro troívit Jesus, Pón tus in æternum, allelúia. ℣. Pónti velum intrábit in S roget pro univers rael. * Pro nobis. *Levit.* 16.

LECTIO i

De Sermóne sanc Papæ.

De Ascens. Dom. I.

SACRAMENTUM, mi, salútis nostr

uinis sui univer-
litor æstimávit,
rális ortûs, us-
itum passiónis,
ationem humili-
tum est. Et licèt
n in formâ servi
signa radiáverint,
nen illíus témpo-
. demonstrandam
óminis pertínuit
Post passiónem
is mortis víncu-
m suam, in eum
erat néscius, in-
erdíderat : infír-
rtútem, mortáli-
ortalitátem, con-
nsívit in glóriam:
inus Jesus Chris-
ltis manifestisque
s, multórum de-
spéctibus, donec
ı victóriæ, quem
à mórtuis, infer-
lis. Quo órdine
vinórum nos fun-
ædificáti sumus;
ior fíeret grátia
remótis à cons-
inum, quæ méri-
tiam suî sentie-
dícere, fides non
spes non fluctuá-
s non tepéret.
est ante omnes,
n ipso constant:
t caput córporis
primogénitus ex
ıt sit in ómnibus
tum tenens, al-
lúia. ℣. Regnábit Dóminus in monte Sion, ex hoc, nunc, et usquè in æternum: * Et ipse. *Coloss.* 1. *Mich.* 4.

Lectio iij. *Cap.* 3.

Ipsi beáti Apóstoli, qui tot miráculis confirmáti, tot sermónibus erudíti, atrocitátem tamen Domínicæ passiónis expáverant, et veritátem Resurrectiónis ejus non sine hæsitatióne suscéperant, tantùm de Ascensióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis priùs intúlerat metum, verterétur in gáudium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram consedentis eréxerant, nec jàm corpóreæ visiónis tardabantur objectu, quóminùs in id áciem mentis inténderent, quòd nec à Patre descendendo abfúerat, nec à discípulis ascendendo discésserat. Tunc ígitur, dilectíssimi, Fílius hóminis Dei Fílius, excelléntiùs sacrátiùsque innótuit, cùm in paternæ majestátis glóriam se recépit, et ineffábili modo cœpit esse divinitáte præséntior, qui factus est humanitáte longínquior. Tunc ad æquálem Patri Fílium erudítior fides gressu mentis cœpit accédere, et contrectatióne in Christo corpóreæ substántiæ, quæ Patre minor est, non egére; quóniam, glori-

ficáti córporis manente natúrâ, eò fides credéntium vocabátur, ubi non carnáli manu, sed spiritáli intellectu, par Genitóri Unigénitus tangerétur.

℟. Deus Pater glóriæ, constítuens Christum ad déxteram suam in cœléstibus, supra omnem principátum, * Ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam, allelúia, allelúia. ℣. Filii hóminum, úsquequò gravi corde? Scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum. * Ipsum dedit. Glória Patri. * Ipsum. *Ephes.* 1. *Ps.* 4.

CANON.

Ex Concílio Rotomagensi. *Ann.* 1581. *Cap.* 1. *n.* 2.

ADMONERI per omnes Domínicas jubémus pópulum, némini licére libros sortilegórum, libertinórum, quorumcunque hæreticórum, aut álios damnátos à Sede Románâ, apud se scienter retinére aut légere sine licéntiâ sanctíssimi Dómini nostri Papæ; sed retinentes aut legentes, excommunicatióni subjacére. Vólumus à Confessáriis quoque de hoc pœnitentes interrogári.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato, sub solâ Ant. 6. F. Erant semper in templo, laudantes et benedicentes Deum, allel. *Luc.* 24.

CAPITULUM. Co

QUÆ sursùm sunt te, ubì Christus est terâ Dei sedens: q sùm sunt sápite, n super terram; mór estis, et vita vestr cóndita cum Christ

Hymn. Christe. (gnábit. *ut suprà.* 4

Ad Magníficat. A Per Christum m pretiósa nobis pro návit Deus, ut pe ficiámini divínæ natúræ, allelúia. 2

Oratio, ut infrà a Non fit alia Comm

AD COMPLET

Fer. Reliqua ut in

DOMINIC

INTRA OCT. ASC

Omnia ut in d sionis, præter ea sunt propria.

AD NOCTUR

Tres Ps. è III.

Ant. 1. a. Fílius túrus erat omne raptus est ad De thronum ejus, al 12.

℣. Sedes tua, séculum séculi: ℟. rectiónis, virga *Ps.* 44.

LECTIO

Incipit Epístola beáti Petri Ap

Cap.

SIMON Petrus, Apóstolus Jesu C

n 'nobiscum
em in justítiâ
Salvatóris Je-
itia vobis et
ur in cogni-
Christi Jesu
. : quómodò
ivínæ virtú-
ad vitam et
ta sunt, per
us qui vocá-
iâ glóriâ et
uem máxima
bis promissa
: hæc efficiá-
onsortes na-
s ejus, quæ
concupiscén-
iem. Vos au-
nem subinfe-
ráte in fide
n, in virtúte
n, in sciéntiâ
itiam, in abs-
patiéntiam,
em pietátem,
em amórem
n amóre au-
tis caritátem.
'obiscum ad-
nt, non vá-
fructu vos
Dómini nos-
i cognitióne.
præstò sunt
et manu ten-
em accípiens
éterum suó-
m. Quapropt-
nagis satági-
ia ópera cer-
ocatiónem et

electiónem faciátis; hæc enim facientes, non peccábitis aliquandò.

℟. Exaltáre, Dómine, in virtúte tuâ, allelúia: *Cantábimus et psallémus virtútes tuas, allelúia, allelúia. ℣. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus omnípotens, quia accepisti virtútem tuam magnam, et regnasti: * Cantábimus. *Ps.* 20. *Apoc.* 11.

LECTIO ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. 5. *Serm.* 261. *de Ascensione*, 1.

RESURRECTIO Dómini spes nostra: Ascénsio Dómini glorificátio nostra. Si ergò rectè, si fidéliter, si devótè, si sanctè, si piè Ascensiónem Dómini celebrámus, ascendámus cum illo, et sursùm cor habeámus. Ascendentes autem non extollámur, nec de nostris quasì de própriis méritis præsumámus. Sursùm enim cor habére debémus, sed ad Dóminum. Sursùm enim cor non ad Dóminum, supérbia vocátur; sursùm autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Illi enim dícimus qui ascendit: Dómine, refúgium factus es nobis. Resurrexit enim, ut spem nobis daret, quia resurgit quod móritur; ne moriendo desperarémus, et totam vitam

nostram morte finítam putarémus. Sollíciti enim erámus de ipsâ ánimâ; et ille nobis resurgendo et de carne securitátem dedit. Crede ergò, ut mundéris. Priùs te oportet crédere, ut pósteà Deum per fidem mereáris aspícere. Deum enim vidére vis? Audi ipsum: Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Priùs ergò cógita de corde mundando; et quidquid ibi vides quod dísplicet Deo, tolle.

℟. Confiteantur tibi, Dómine, et cantent * Quóniam magna est glória Dómini; quóniam excelsus Dóminus, allelúia, allelúia. ℣. Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno; * Quóniam magna est. *Ps.* 137. *Apoc.* 7.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 15.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Cùm vénerit Paraclétus, quem ego mittam vobis à Patre, Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 92.

n. 1.

Dominus dicébat: Odio habuérunt me gratis: cùm autem vénerit Paracl
testimónium perhi
me; tanquàm díce
me habuérunt, e
runt videntes; se
me Paraclétus tes
perhibébit, ut e
in me crédere non
Et vos, inquit,
nium perhibébitis
inítio mecum estis.
bit Spíritus Sanctu
bébitis et vos. Qui
inítio mecum esti
tis prædicáre quo
quod ut modò non
illíus Spíritûs
nondùm adest vobi
gò testimónium p
de me, et vos perh
dabit enim vobis
testimónium perl
cáritas Dei diffús
dibus vestris per
Sanctum qui dábit

℟. Cùm vénerit
tus qui à Patre pro
le testimónium p
de me: * Et vos t
um perhibébitis, q
nítio mecum estis,
allelúia. ℣. Ego su
nus, et non est al
salvátor: ego salv
testes mei, et ego
vos testimónium p
tis. Glória Patri.
testimónium perh
quia ab inítio mec
allelúia, allelúia.
Is. 43.

[LA]UDES.

[...]t *Antiphonæ* [Ascen]sionis, 431.

[Capitulu]m. *Ephes.* 1.

[...]écit Deus sub [...] et ipsum de[...]a omnem Ec[...]st corpus ip[...]túdo ejus qui [...]bus adimplé[...]

[...]tórem. 432.

[...], in cœlo pa[...]uam; ℟. Et [...] ómnibus do[...] 102.

[...]tus. *Ant.* 1. *D.* [...]vobis à Patre [...]átis, allelúia.

[OR]ATIO.

[...] Fílius in al[...]is, captivitá[...]suâ duxit vir[...]: tríbue, quæ[...]na quæ discí[...]tulit, et ipse [...]r; Qui tecum [...]at in unitáte [...]ti Deus, per [...] seculórum.

[C]ommemoratio [...] Domini.

[...]ON.

[...]o Remensi.

[...] *Tit. de Sacr.* [...] 1.

[...]tem Sacramen[...]ιédiis quibus[...]tíssimis, cul[...]tíssimus plenissimusque pietátis exhibétur, inprímis Parœcis ómnibus divínique verbi Ministris præcípimus, ut sédulò dóceant quid sint Sacramenta, quorsùm institúta, quam vim hábeant, seu quis sit eórum effectus, quæ utílitas, quæ virtus; ut simul intélligant fidéles, quantâ pietáte, fide et religióne ad eórum perceptiónem accédere débeant.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominicâ sub Antiphonis de II. Vesperis Ascensionis. 433.

Capitulum. 1. *Petr.* 3.

Jesus Christus est in déxterâ Dei, deglútiens mortem, ut vitæ æternæ hærédes efficerémur: profectus in cœlum, subjectis sibi Angelis, et Potestátibus, et Virtútibus.

Hymnus, Opus peregisti tuum. 434.

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus; ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Hæc locútus sum vobis; ut, cùm vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut in die Ascensionis. 434.

FERIA SECUNDA
INTRA OCT. ASCENSIONIS.
Semiduplex.
AD NOCTURNUM.
Tres Ps. è III. Noct. 24.
LECTIO j.
De Epístolâ secundâ beáti Petri Apóstoli.
Cap. 3.

HANC eccè vobis, caríssimi, secundam scribo Epístolam, in quibus vestram éxcito in commonitióne sincéram mentem; ut mémores sitis eórum, quæ prædìxi, verbórum à sanctis Prophétis, et Apostolórum vestrórum, præceptórum Dómini et Salvatóris. Hoc primùm scientes quòd vénient in novíssimis diébus in deceptióne illusóres, juxta próprias concupiscéntias ambulantes, dicentes: Ubì est promíssio, aut adventus ejus? ex quo enim patres dormiérunt, ómnia sic persevérant ab inítio creatúræ. Latet enim eos hoc volentes, quòd cœli erant priùs, et terra, de aquâ et per aquam consistens Dei verbo: per quæ, ille tunc mundus aquâ inundátus périit. Cœli autem qui nunc sunt, et terra, eódem verbo repósiti sunt, igni reserváti in diem judícii et perditiónis impiórum hóminum. Unum verò hoc non láteat vos, caríssimi, quia unus dies apud Dóminum sicut mille anni, et mille anni sicu nus. Non tardat promissiónem sua quidam exístimant tienter agit propte lens áliquos períre nes ad pœniténtia ti. Advéniet autem mini ut fur, in magno ímpetu t elementa verò ca ventur; terra aute in ipsâ sunt ópera, tur. Cùm ígitur hæ dissolvenda sint, portet vos esse i conversatiónibus e bus, expectantes rantes in adventum mini, per quem cœ tes solventur, et ignis ardóre tabesc

℟. Eduxit. 429.
LECTIO ij.
Sermo sancti Au Episcopi.
De Ascensione I 3.

GLORIFICATIO Dó tri Jesu Christi re et ascendendo com Resurrectiónem ips chæ Domínicâ c mus, Ascensiónem lebrámus. Festus n uterque: ídeò eni rexit, ut nobis e Resurrectiónis os et ídeò ascendit, u super protégeret. ergò Salvatórem priùs pendentem i

lentem in cœlo.
ostrum dedit, cùm
in ligno; cólligit
, cùm sedet in cœ-
omnes collégerit,
nporis véniet; et
scriptum est : De-
stus véniet, non
odùm prímitùs ve-
tus. Occultum e-
tébat eum veníre
étur : manifestus
iet, ut júdicet. Si
s manifestus ve-
idicáre manifes-
udéret? quandó-
licit Apóstolus :
issent, nunquàm
glóriæ crucifixis-
i ille non occide-
rs non morerétur.
suo diábolus vic-

ntibus. 430.
Lectio iij.
óminus noster as-
cœlum : ascendat
t cor nostrum; si-
ille ascendit, nec
nobis; sic et nos
ibi jàm sumus,
nondùm in córpo-
factum sit quod
ur nobis. Neque e-
ptéreà nobis des-
est cœlestis habi-
a dixit : Nemo as-
cœlum, nisi qui
de cœlo, Filius
ui est in cœlo. Sed
m est propter u-
uâ caput nostrum
est, et nos corpus ejus. Qui de cœlo descendit, non nobis ínvidet cœlum; sed quodámmodò clamat : Membra mea estóte, si ascéndere vultis in cœlum. In hoc ergò ipsi ínterim roborémur, in hoc votis ómnibus æstuémus. Hoc meditémur in terris, quòd computámur in cœlis : tunc exutúri carnem mortalitátis, nunc exuámus ánimi vetustátem.

℟. Ascendit. 431.

CANON.

Ex antíquis Statútis Diœcésis Constantiensis.

An. incert. ante 1294.

Vobis præcípimus in virtúte sanctæ obediéntiæ, ut débitam reveréntiam síngulis Sacramentis sanctæ Ecclésiæ exhibeátis; ut Láïci ad exhibendum simíliter ex vestrâ devotióne excitentur; quæ sunt Baptismus, Confirmátio, Eucharístia, Matrimónium, Ordo, Pœniténtia et Extréma-Unctio.

AD VESPERAS.

Pro Commemor. Translationis Capitis S. Ludovici.

Ant. Rex qui júdicat in veritáte páuperes, thronus ejus in ætérnum firmábitur, allelúia. *Prov.* 29.

℣. Prævenisti eum, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis : ℟. Posuisti in cápite ejus corónam. *Ps.* 20.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

FERIA TERTIA
Intra Oct. Ascensionis.
Ad Nocturnum.
Semiduplex.
Tres Ps. è III. Noct. 42.
Lectio j.
Incipit Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.
Cap. 1.

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ; et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis. Quod vídimus et audívimus, annuntiámus vobis; ut et vos societátem habeátis nobiscum, et societas nostra sit cum Patre, et cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ. Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et sanguis Jesu Christi Fílii ejus emundat nos ab omni peccáto.

℟. Auctor fidei.
Lectio ij
Sermo sancti Au
Episcopi.
In Ascens. Do

Hodierno die, ho dragésimo post Re nem suam, Dómi dit in cœlum. Non sed credámus. Qui prædicavérunt, e terrárum implevér celebrátur hodier toto orbe terrárum te Psalmum. Cui di Exaltáre super cœl Cui dictum est? Deo Patri dicerét táre; qui nunquàm miliátus? Exaltár qui fuisti in vent inclúsus; tu qui in jacuisti; tu in ligno se, tu mórtue, tu Exaltáre super cœ us. Jàm factum est plétum est. Non sed crédimus. Ecc culos nostros est quitur: Exaltáre s los, Deus, et supe terram glória tua. dat illud, qui non tud. Quid est enim per omnem terra tua; nisi, Super om ram Ecclésia tua, nem terram sponsa lecta tua? Ipsa e tua.

℟. Deus exaltáv

ectio iij.
r. Cap. S. Lud.
; Pulcher, dùm
cogitáret quantâ
actus fúerat sanc-
cus in sacrosanc-
cæ Passiónis In-
æ in Palátii régii
e reposúerat, e-
pium et æquum
s caput eò trans-
ım sacris, quæ in
o habúerat, pig-
servandum. Hoc
igiónis officium
â Cleri ac pópu-
ıne præstitit, an-
i millésimo tre-
sexto, Fériâ tér-
scensiónem. Quâ
ınam ex ejus cos-
æ Parisiensi trá-
ıtis autem Gálliæ
, regnoque resti-
millésimo octin-
vigésimo, caput
gis depósitum est
o Ecclésiæ Parisi-
nunc religiósè as-

stus Jesus. 437.
ur. Comm. Sancti
gradûs, loco hujus
s ponitur Lectio.]

LAUDES.

. Tr. Cap. S. Lud.
x qui sedet in só-
i, díssipat omne
úitu suo, allelúia.

riâ et honóre co-
ım; ℟. Et consti-

tuisti eum super ópera mánuum tuárum. *Ps.* 8.

ORATIO.

Deus, qui de curâ temporális regíminis beátum Ludovícum regem ad cœlestis regni cúriam transtulisti: concéde propítius, ut qui venerandi Cápitis ipsíus Translatiónem devótè ágimus, ejus apud tuam cleméntiam patrocíniis adjuvémur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritûs Sancti Deus.

CANON.

Ex antíquis Statútis Diœcésis Constantiensis.

De Bapt. Anno incert. ante 1294.

Baptismus cum omni reveréntiâ et honóre celebrétur, et cum magnâ cautélâ, máximè in distinctióne et prolatióne verbórum, in quibus tota virtus consistit, scílicet, Ego baptizo te in nómine Patris et Fílii et Spíritûs Sancti, amen. Et in Prónao dóceant Láïcos sub hâc formâ debére baptizáre púeros, étiam Patrem et Matrem, in summâ necessitáte. Cùm autem puer in necessitáte baptizátus fúerit à Láïco, et eum invenéritis discréto modo et débito baptizasse; si supervíxerit puer, afferátur ad Ecclésiam, et quod deest suppleátur.

FERIA QUARTA
INTRA OCT. ASCENSIONIS.
Semiduplex.
AD NOCTURNUM.
Tres Ps. è III. Noct. 61.
LECTIO j.
De Epístolâ primâ beáti Joannis Apóstoli.
Cap. 2.

FILIOLI mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum : et ipse est propitiátio pro peccátis nostris; non pro nostris autem tantùm, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, verè in hoc cáritas Dei perfecta est : et in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet, sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre. Caríssimi, non mandátum novum scribo vobis, sed mandátum vetus, quod habuistis ab inítio : mandátum vetus est verbum quod audístis. Iterùm mandátum novum scribo vobis, quod verum est et in ipso et in vobis; quia ténebræ transiérunt, et verum lumen jàm lucet.

℟. Ad interióra.
LECTIO ij
Sermo sancti J
Chrysóston
In Ascens. Do

PROPTEREA astité geli, qui docéren siónem in cœlum; trarentur eum ta cœlum ascendisse, líæ. Sed quòd ver lum ascénderit, o Qui à vobis in c sumptus est. Neq hoc simplíciter adj Quinimò, Elías ta cœlum assumptus vus enim erat : Je in cœlum, quia D rat. Atque Elías q cendens, melóten lisæum dimísit : tem ascendens, g dona in discípulos non unum solum tam faciéntia, sed Elisæos, atque multò majóres et res.

℟. Ipse est. 439.
LECTIO iij
Hom. 2. ad pop

TANQUAM máxim ditátem Elisæus m cépit; étenim ver fuit hæréditas o pretiósior; et era duplex Elías ille sursùm Elías, et Elías. Novi quòd j lum beátum putát létis quisquis ess

r si vobis demons-
iòd áliud quàm il-
ajus omnes sacris
mbúti recépimus?
oè melóten discí-
uit; Fílius autem
lens, suam nobis
íquit : sed Elías
ítus; Christus au-
is relíquit, et ip-
s ascendit. Ne ígi-
concidámus, ne-
émur, neque tém-
ficultátem timeá-
enim sánguinem
ómnibus effúnde-
jitávit, et carnem
ursùs ipsum sán-
obis communicá-
pro salúte nostrâ
usábit?
Pater glóriæ cons-
ristum. 440.

CANON.

cilio Coloniensi.
36. *part.* 7. *Can.*
3.

s est pópulus quòd
aptismo aboleátur
no, remisso omni
atque novus exo-
b omni labe pur-
fidem in Chris-
d illìc qui bapti-
vétur lavácro re-
nis et renovatiónis
ancti, in sánguine
ro nobis effúso :
véterem Adam e-
onsepulti cum illo
smum in mortem,
dò Christus surre-
rs verna.

xit à mórtuis per glóriam Patris, ità et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Vesperæ de sequenti.

FERIA QUINTA, OCTAVA ASCENSIONIS.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 2. D. FACTUM est regnum hujus mundi, Dómini nostri et Christi ejus; et regnábit in sécula sculórum, allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 6. F. Eccè venit cum núbibus : et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt, allel. *Apoc.* 1.

Ant. 3. à. Fílius hóminis ventúrus est in glóriâ Patris sui cum Angelis suis; et tunc reddet unicuíque secundùm ópera ejus, allel. *Matth.* 16.

Ant. 4. f. Neque enim Pater júdicat quemquam; sed omne judícium dedit Fílio, ut omnes honoríficent Fílium, sicut honoríficant Patrem, allel. *Joan.* 5.

Ant. 5. a. Potestátem dedit ei judícium fácere, quia Fílius hóminis est, allelúia. *Joan.* 5.

CAPITULUM. *Is.* 66.

COGNOSCETUR manus Dómini servis ejus, et indignábitur inimícis suis; quia eccè Dóminus in igne véniet.

℟. Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cœlum?

hic Jesus, qui assumptus est à vobis in cœlum, * Sic véniet, quemádmodùm vidistis eum euntem in cœlum, allelúia, allelúia. ℣. Ad judícium véniet cum sénibus pópuli sui, et princípibus ejus : * Sic véniet. Glória. * Sic véniet. *Act.* 1. *Is.* 3.

Hymnus. S. V.

Felix dies mortálibus,
Quâ per profúsum sánguinem,
Homo Deus, clausas diù
Intrávit æternas domos!

Nos membra, quò nostrum caput,
Quò dux præívit, íbimus:
Si jungat una mens simul,
Nos una junget glória.

Discessit, et suis adest,
Præsente semper Spíritu:
Miscens suo se córpori
Omnes in artus ínfluit.

At illa quæ! qualis dies!
Dies tremenda sóntibus,
Dùm sede descendens suâ
Redíbit ultor críminum!

Damnatus insons à reis
Partes resúmet júdicis;
Ad cujus ora cóntrement
Dijudicandi júdices.

Ut morte dignos sólveret,
Morti volens se súbdidit:
Cui mors Dei non próderit,
Vindicta qualis ímminet!

Quem noxa lethális premit,
Prævertat iram Núminis,
Largisque prudens débitos
Extinguat ignes flétibus.

¶ Ventúre judex
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque S
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Parávit Dómin
dício thronum suum
ipse judicábit orbem
in æquitáte. *Ps.* 9.

Ad Magníficat. *A*
Amodò vidébitis Fil
minis sedentem à
virtútis Dei, et ve
in núbibus cœli,
Matth. 26.

Oratio, ut infrà ad

AD COMPLET.

Fer. Reliqua ut in di

In fine Hymni, p
phen Da, Christe.
¶ Ventúre judex.
omnes Horas.

AD NOCTURN

Invit. Allelúia,
vivórum ac mortuó
minum, * Venite
mus, allelúia. *Act.*
Ps. 94. Veni

Hymnus. S

Sensus quis horre
tit?
Cœlum profundum
tur:
Christum sedentem
Hinc indè stipant

Feralis ad sonu
Mors jussa reddit
Quos ad tribúnal j
Urgent coactos An

Pios locans ad d
Repellit ad lævam
Novit gregem Past

ségregat.
ıdent latus
etis ómnibus,
m páuperes,
áuperem.
Judæis pro-

x Géntibus,
obis amor,
t æthere.
n diræ trabi,
ébunt, ínge-

uo suos
impios.
e, ne mores

us ínquinet:
ı ímprobis,
sóntibus.
lex séculi,
lória,
nque Spíritu,
sécula.
en.

II. Noct. 77.

ccè vénio ci-
mea mecum
ınicuíque se-
sua, allelúia.

pero tempus,
tias judicábo.

o j.
primâ beáti
póstoli.
ıp. 2.
re mundum,
ı in mundo

sunt. Si quis díligit mundum, non est cáritas Patris in eo; quóniam omne quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, et concupiscéntia oculórum, et supérbia vitæ, quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus transit, et concupiscéntia ejus. Qui autem facit voluntátem Dei, manet in æternum. Filíoli, novíssima hora est; et sicut audistis quia Antichristus venit, et nunc Antichristi multi facti sunt; undè scimus quia novíssima hora est. Ex nobis prodiérunt, sed non erant ex nobis; nam, si fuissent ex nobis, permansissent útiquè nobiscum; sed ut manifesti sint quóniam non sunt omnes ex nobis. Sed vos unctiónem habétis à Sancto, et nostis ómnia. Non scripsi vobis quasi ignorántibus veritátem, sed quasi sciéntibus eam; et quóniam omne mendácium ex veritáte non est.

℟. Sóbriè, et justè, et piè vivámus in hoc século, * Expectantes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi, allelúia, allelúia. ℣. Deus manifestè véniet; Deus noster, et non silébit: congregáte illi sanctos ejus, * Expectantes. *Tit.* 2. *Ps.* 49.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

In Psalmum 49.

Fecit Dóminus cum discípulis suis quadraginta dies. Quadragésimo die commendans Ecclésiam suam, ascendit in cœlum. Et cùm ab eis iret in cœlum, admóniti sunt voce angélicâ dicente : Quid statis, viri Galilæi ? hic Jesus, quem vidétis ire, sic véniet quemádmodùm vidistis eum euntem in cœlum. Qui venit occultus, véniet manifestus. Venit occultus judicandus, véniet manifestus judicatúrus. Venit occultus, ut ante júdicem staret; véniet manifestus, ut étiam de judícibus júdicet. Véniet manifestus, et non silébit. Ad judícium véniet, ignis ante eum præíbit. Timémus ? mutémur, et non timébimus. Ignem pálea tímeat : auro quid facit ? Qui dulcédinem sapiéntiæ et veritátis utcunquè sentíre cœpérunt, novérunt quanta pœna sit tantúmmodò à fácie Dei separári. Qui autem illam dulcédinem non gustavérunt, si nondùm desíderant Dei fáciem, tímeant vel ignem : supplícia térreant, quem præmia non invítant. Vile tibi est quod Deus pollicétur; contremísce quod minátur.

℟. Cùm vénerit Fil
minis in majestáte s
omnes Angeli cum eo
sedébit super sedem
tátis suæ; * Et congre
tur ante eum omnes
allelúia, allelúia. ℣.
super sólium in veri
dicans, et velóciter
quod justum est;
Matth. 25. *Is.* 16.

Lectio iij.

Léctio sancti Evang
cundùm Luca

Cap. 24.

In illo témpore; D
sus ad discípulos su
sunt verba quæ locú
ad vos, cùm adhu
vobiscum; quóniam
est impléri ómnia qu
ta sunt in lege Mó
Prophétis, et Psalmi
Et réliqua.

Homília sancti Gr
Papæ.

Homil. 29. *in l*

Hoc nobis est ma
perpendendum, qu
plácidus ascendit,
redíbit; et quidqui
cum mansuetúdine
pit, hoc à nobis c
trictióne éxiget. Ne
indulta pœniténtiæ
parvi-pendat : nem
suî, dùm valet ág
gligat; quia Redem
ter, tantò tunc in
distríctior véniet,
nobis ante judíci
nam patiéntiam pr

e vobiscum, fra-
e; haec in mente,
gitatióne versáte.
adhuc rerum per-
: ánimus flúctuet,
n spei vestræ án-
ı æternam pátriam
tentiónem mentis
nce solidáte. Eccè
: ascendisse Dómi-
ívimus. Hoc ergò
in meditatióne,
dimus. Etsi adhuc
ıur infirmitáte cór-
[uámur tamen eum
amóris.

.tra conversátio in
; undè étiam Sal-
expectámus Dómi-
trum Jesum Chris-
i * Reformábit cor-
ilitátis nostræ, con-
n córpori claritátis
elúia, allel. ℣. Eccè
s Deus in fortitúdi-
t, et bráchium ejus
ɔitur : eccè merces
ı eo : * Reformábit.
?atri. * Reformábit.
i. *Is.* 40.

Te Deum.

cerd. Sedisti super
ı, Dómine, ℟. Qui
justítiam. *Ps.* 9.

D LAUDES.

ıi de Feriâ, excepto

sum Deus suscitávit
értiâ die, et præcé-
s prædicáre pópulo,
icári quia ipse est
stitútus est à Deo
judex vivórum et mortuó-
rum, allelúia. *Act.* 10.

Ant. 8. G. Omnes vivifi-
cabuntur, qui sunt Christi;
deindè finis, cùm tradíde-
rit regnum Deo et Patri,
allelúia. 1. *Corinth.* 15.

Ant. 1. *g.* Oportet autem
illum regnáre, donec ponat
Deus omnes inimícos sub
pédibus ejus, allel. 1. *Cor.*
15.

Ant. 2. D. Novíssima.

CANTICUM. *Apoc.* 15
et 19.

MAGNA et mirabília sunt ó-
pera tua, Dómine Deus om-
nípotens : * justæ et veræ
sunt viæ tuæ, Rex seculó-
rum.

Quis non timébit te, Dó-
mine, et magnificábit no-
men tuum? * quia solus pi-
us es;

Quóniam omnes gentes
vénient, et adorábunt in
conspectu tuo, * quóniam
judícia tua manifesta sunt.

Allelúia : Salus, et gló-
ria, et virtus Deo nostro
est; * quia vera et justa ju-
dícia sunt ejus.

Ant. Novíssima inimíca
destruétur mors; ómnia e-
nim subjécit sub pédibus
ejus, allel. 1. *Corinth.* 15.

Ant. 6. *C.* Cùm subjecta
fúerint illi ómnia, tunc et
ipse Fílius subjectus erit ei,
qui subjécit sibi ómnia; ut
sit Deus ómnia in ómnibus,
allelúia. 1. *Corinth* 15.

CAPITULUM. *Hebr.* 9.

QUEMADMODUM statútum est homínibus semel mori, post hoc autem judícium; sic et Christus semel oblátus est ad multórum exhaurienda peccáta: secundò sine peccáto apparébit expectántibus se, in salútem.

HYMNUS. S. V.

O PLENUS irárum dies,
Dies furóris últimi,
Quo stabit immutábilis
Decréta sors mortálium!

REOS paventes óbruet
Tremenda majestas Dei:
Pœnas ferentem víndices
Quis sustinébit júdicem?

SCRIPTUS notis fatálibus
Hic explicábitur liber;
Quod antè commissum fuit
Hâc lance ponderábitur.

QUOD multa nox celáverat
Pleno patébit lúmine;
Et cónscius sibi reus
In se feret senténtiam.

TUNC, Christe, sis placábilis,
Oppóne te totum tibi:
Ultóris exarment manus
Suscepta pro me vúlnera.

DELICTA si non flétibus
Delére nostris póssumus,
Hæc tu tuo poténtior
Dele efficáci sánguine.

OFFENSUS ultor díceris;
Puníre scis, scis párcere:
Nunc ure, sævi, nunc seca,
Hâc dùm die pepérceris.

JESU, tuo vel nómine
Qui prædicas cleméntiam,

Cum Patre et almo
Jugis tibi sit glória

℣. Jubiláte in c
regis Dómini; ℟. (
venit judicáre ter
97.

Ad Benedictus.
Accepisti, Dómin
virtútem tuam mag
regnasti: et irátæ
tes; et advénit tem
tuórum judicári, e
mercédem servis
sanctis, allel. *Apoc*

ORATIO.

FAC, Dómine, fide
sic in último Media
ventu parátos occú
præmiis donentur,
missis crediderunt
umdem.

AD HORAS

In fine Hymnorum
Doxol. sequens:

Ventúre judex s
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque
In sempiterna sécu

Psalmi de Fe

AD PRIMA

Ant. 7. c. Jes

In. ℟. *br.* Qui ju
es orbem * in æquit
lelúia, allelúia. *Ad*

Cetera ut in Fer
Pasch., *suprà*, 35

CANON.

Ex Concílio Roto
An. 1581. *Tit. de*

3.

EX antiquórum
nórum more et

s, quàm primùm
it, natos púeros
ıum deferri, prop-
ıecessitátem : nec
rum salútem spec-
et quæ pietátem
m, fidemque de
tis sápiant, adhi-
ommunicatióne et
ne dignos judicá-
rdótes privátis in
vel noctu, citra ne-
ı, baptizantes.

TERTIAM.

8. G. Omnes.

›it. 1. *Timoth.* 6.

um Dómini nostri
isti suis tempóri-
det beátus et so-
ıs, Rex regum, et
dominántium: qui
et immortalitátem,
inhábitat inacces-
quem nullus hó-
idit, sed nec vidé-
.

Exurge, Dómine;*
nfortétur homo,
., allelúia. Exurge.
entur gentes * in
u tuo, * Allelúia.
:xurge.

nstitue, Dómine,
em super eos; ℟. Ut
ntes quóniam hó-
nt. *Ps.* 9.

) SEXTAM.

1. *g.* Oportet.

ıtulum. *Hebr.* 10.

us in sempiternum
déxterâ Dei, de
pectans donec po-
nantur inimíci ejus scabel-
lum pedum ejus. Unâ enim
oblatióne consummávit in
sempitérnum sanctificátos.

℟. *br.* Dícite in géntibus*
quia Dóminus regnávit,* Al-
lelúia, allelúia. Dícite. ℣. Ju-
dicábit pópulos * in æquitá-
te, * Allelúia. Glória Patri.
Dícite. *Ps.* 95.

℣. Ignis ante ipsum præ-
cédet, ℟. Et inflammábit
in circúitu inimícos ejus.
Ps. 96.

AD NONAM.

Ant. 6. *C.* Cùm subjecta.

Capit. 1. *Thess.* 4.

Dominus in jussu, et in
voce Archángeli, et in tubâ
Dei descendet de cœlo; et
mórtui qui in Christo sunt,
resurgent primi. Deindè nos
qui vívimus, qui relínqui-
mur, simul rapiémur cum
illis in núbibus óbviàm Chris-
to in áera; et sic semper
cum Dómino érimus.

℟. *br.* Judicábit Dóminus*
pópulum suum,* Allelúia,
allelúia. Judicábit. ℣. Et in
servis suis * deprecábitur,
* Allelúia. Glória Patri. Ju-
dicábit. *Ps.* 134.

℣. Lætentur omnes qui
sperant in te : ℟. In æter-
num exultábunt, et habitá-
bis in eis. *Ps.* 5.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 1. *D.* Ecce venit Dóminus
in Sanctis míllibus
suis, fácere judícium con-

tra omnes, et argúere omnes ímpios, allelúia. *Judæ Epist.* 14.

Ant. 8. c. Illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium; et tunc laus erit unicuíque à Deo, allelúia. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. D. De die illâ et horâ nemo scit, neque Angeli cœlórum, nisi solus Pater; ídeò et vos estóte paráti, allelúia. *Matth.* 24.

Ant. 3. c. Vidéte, vigiláte, et oráte: nescítis enim quandò tempus sit, allelúia. *Marc.* 13.

Ant. 5. a. Beáti servi illi quos, cùm vénerit dóminus, invénerit vigilantes, allel. *Luc.* 12.

Capit. *Judæ Ep.* 20.

Carissimi, superædificantes vosmetípsos sanctíssimæ vestræ fídei, in Spíritu Sancto orantes, vosmetipsos in dilectióne Dei serváte, expectantes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi in vitam æternam.

Hymnus. S. V.

Nobis, olympo rédditus,
Qui, Christe, sedes præparas,
Nos éxules in pátriam
Trahas amóris néxibus.

Illic beátos íncolas
Curis solútos et metu,
Largo voluptas púrior
Inebriábit flúmine.

Bonis abundans ómnibus
Ingens eris merces, Deus:

Quàm longa pro pœn
vi
Tuos manébunt gáudi
Tunc ore nudo qu
Quantusque, te vidé
Amábimus te júgiter,
Te júgiter laudábim
Si quos amas non
Nostræ salútis óbsid
Mittas ab altis sédib
Qui nos adoptet, Sp
Venture judex sé
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque
In sempiterna sécula

℣. Qui sedes sup
rubim, Deus virtút
℟. Ostende fácien
et salvi érimus. *Ps.*

Ad Magníficat.
Sint lumbi vestri p
ti, et lucernæ ard
mánibus vestris; et
miles homínibus e
tibus dóminum suur
dò revertátur à núp
lelúia. *Luc.* 12.

Oratio, ut suprà ad

Complet. *ut heri*

FERIA SEX
post Octav. Asce
Simplex.

¶ *Si hodiè occurra*
Semidup. aut suprà
Festo, cum Comme
Feriæ ad Laud. et
De Festo autem
occurrente, fiet tant
memoratio in Laud
ne Lectione in Offi

AD NOCTUR
Invit. Ascendit C

ːníte, adorémus,
hes. 4.
enite. 130.
, Nobis olympo.
oxol. Qui Patris.

è III. Noct. 93.

. Jesus ferebátur
et discípuli ado-
ːssi sunt in Jerú-
gáudio magno,
ı4.
ːdit super Chéru-
lávit : ℟. Volá-
ennas ventórum.

ectio j.
ɔlâ primâ beáti
ıis Apóstoli.
Cap. 2.
mendax, nisi is
[uóniam Jesus est
hic est Antichris-
negat Patrem et
nnis qui negat Fi-
ː Patrem habet :
tur Fílium, et Pa-
ːt. Vos quod au-
inítio, in vobis
ː : si in vobis per-
quod audistis ab
vos in Fílio et Pa-
ɔitis. Et hæc est
io quam ipse pol-
nobis, vitam æ-
Iæc scripsi vobis
ː sedúcunt vos. Et
ónem quam acce-
ːo, máneat in vo-
n necesse habétis,
dóceat vos : sed
verna.

sicut únctio ejus docet vos de ómnibus, et verum est, et non est mendácium. Et sicut dócuit vos, manéte in eo. Et nunc, filíoli, manéte in eo; ut cùm apparúerit, habeámus fidúciam, et non confundámur ab eo in adventu ejus.

℟. Exaltáre. 441.

Lectio ij. *Cap.* 3.

Videte qualem caritátem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominémur, et simus. Propter hoc mundus non novit nos, quia non novit eum. Caríssimi, nunc filii Dei sumus, et nondùm appáruit quid érimus. Scimus quóniam cùm apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut et ille sanctus est. Omnis qui facit peccátum, et iniquitátem facit; et peccátum est iníquitas. Et scitis quia ille appáruit, ut peccáta nostra tólleret; et peccátum in eo non est. Omnis qui in eo manet, non peccat; et omnis qui peccat, non vidit eum, nec cognóvit eum. Filíoli, nemo vos sedúcat. Qui facit justítiam, justus est; sicut et ille justus est. Qui facit peccátum, ex diábolo est; quóniam ab inítio diábolus peccat. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissolvat ópera diáboli.

℟. Confiteantur. 442.

LECTIO iij.

Ex Commentário sancti Joannis Chrysóstomi, in Acta Apostolórum.

Hom. 1.

QUARE Spíritus Sanctus non advénit cùm adhuc adesset Dóminus, aut mox ab illíus discessu; sed ipse quidem ábiit die quadragésimo, Spíritus autem advénit cùm complerétur dies quinquagésimus? At si nondùm advénerat, quómodò stat quod díxerat, Accípite Spíritum Sanctum? Nimirùm, ut eos capáces rédderet et idóneos accipiendo Spirítui. Etenim si Dániel Angelum visúrus, semótus est; multò magìs hos decébat secédere, tanquàm Dei donum acceptúros. Licetne eo modo quæstiónem sólvere? An sic pótiùs accipiendum est, quòd de eo quod futúrum erat, perindè quasì jàm factum esset, sit locútus; velut cùm ait, Calcáte serpentes et scorpiónes et omnem virtútem inimíci? Cur ígitur non tùm prótinùs advénit Spíritus? Oportébat illos desidério promissi tenéri, atque ità donum accípere. Ideòque, cùm ipse digressus esset, tùm advénit Spíritus. Qui si venisset, eo præsente, non habuisset illos tàm ardens expectátio.

℟. Cùm vénerit. 442.

IMAM.
Qui sedes * ad
is, * Allel. allel.
ON.
Rothomagensi.
. *de Sacramen-*
m. 5 *et* 6.
rentum atque
non suscipién-
e et annó, pa-
oat, ac dóceat
nationem con-
ignorántiâ ul-
váleant. Cæte-
sacro Concilio
nus tantùm, si-
múlier, vel ad
us et una bap-
aptismo suscí-
eos et baptizá-
et illíus patrem
necnon inter
et baptizátum,
patrem ac ma-
n spirituálem
cóntrahi de-

SPERAS.
Feriâ sub solâ
Erant semper
udantes et be-
eum, alleluia.

s Christus. 443.
Opus peregisti.
lsus super om-
34.
ficat. *Ant.* 1. f.
de cœlo dabit
num peténtibus
Luc. 11.
rà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ps. de Feriâ. In fine Hymn. Doxol. Qui Patris. *cetera ut in die Ascens.* 434.

SABBATO

IN VIGILIA PENTECOSTES.

¶ *Ab hâc Vigiliâ inclusivè ad Festum SS. Trinitatis etiam inclusivè, non fit Officium de ullo Festo; sed quodlibet occurrens transfertur post idem Festum SS. Trinitatis, exceptis Semiduplici et Simplici de quibus nulla fit Commemoratio, sed eo anno omittuntur.*]

AD NOCTURNUM.

Invit. Sedentem ad déxteram majestátis Dei Jesum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Hebr.* 1.

Ps. 94. Veníte. 130.

HYMNUS.

O CHRISTE, qui noster poli
Præcursor intras régiam,
Quos hìc jacentes réspicis,
Sursùm voca, sursùm rape.

AD illa fac nos cúrrere
Amóre casto gáudia,
Terréna quæ mens non capit,
Quæ sola pérspicit fides.

UBI labórum præmium
Dat ipse se suis Deus;
Et ut beátos éxpleat,
In ómnibus fit ómnia.

QUI nos ad istam grátiâ
Ducat potenti glóriam,
Tu, de supernis sédibus
Da, Christe, nobis Spíritum.

QUI Patris ad dextram sedes,

Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Tres Ps. è III. Noct. 112. *sub solâ*

Ant. 7. c. Qui credit in me, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixit Jesus de Spíritu, quem acceptúri erant credentes in eum, allel. *Joan.* 7.

℣. Quemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum; ℟.Ità desíderat ánima mea ad te, Deus. *Ps.* 41.

LECTIO j.

De Epístolâ primâ beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 3.

OMNIS qui natus est ex Deo, peccátum non facit; quóniam semen ipsíus in eo manet, et non potest peccáre, quóniam ex Deo natus est. In hoc manifesti sunt fílii Dei, et filii diáboli. Omnis qui non est justus, non est ex Deo, et qui non díligit fratrem suum; quóniam hæc est annuntiátio quam audistis ab inítio, ut diligátis altérutrum. Non sicut Caïn, qui ex maligno erat, et occídit fratrem suum. Et propter quid occídit eum? Quóniam ópera ejus maligna erant; fratris autem ejus justa. Nolíte mirári, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dili[...] fratres. Qui non díligi[...] net in morte: omni[...] odit fratrem suum, [...] cida est. Et scitis qu[...] omnis homicida non [...] vitam æternam in se[...] so mahentem. In hoc nóvimus caritátem [...] quóniam ille ánimam pro nobis pósuit; et n[...] bémus pro frátribus á[...] pónere.

℟. Effundam aquas sitientem, et fluenta áridam: effundam Sp[...] meum; * Et germi[...] quasi sálices juxta p[...] fluentes aquas, allelú[...] lelúia. ℣. Fiet fons aq[...] lientis in vitam æte[...] * Et. *Is.* 44. *Joan.* 4.

LECTIO ij.

QUI habúerit subst[...] hujus mundi, et vide[...] trem suum necessitát[...] bére, et cláuserit [...] sua ab eo; quómodò [...] Dei manet in eo? [...] mei, non diligámus [...] neque linguâ, sed ó[...] veritáte. In hoc co[...] mus quóniam ex veri[...] mus; et in conspec[...] suadébimus corda [...] Quóniam si repreh[...] nos cor nostrum; m[...] Deus corde nostro, [...] vit ómnia. Caríssimi [...] nostrum non repreh[...] nos, fidúciam habé[...] Deum: et quidqui[...]

ɔiémus ab eo ;
ndáta ejus cus-
ea quæ sunt
n eo fácimus.
andátum ejus :
in nómine Fí-
Christi, et di-
rutrum , sicut
tum nobis. Et
andáta ejus, in
et ipse in eo :
imus quóniam
ɔis, de Spíritu
ıobis.
énerit Spíritus
océbit vos om-
m; et quæ ven-
ıuntiábit vobis,
lúia. ℣. Ténc-
io in æternum,
átur Spíritus de
cébit. *Joan.* 16.

rio iij.
i Evangélii se-
Joannem.
p. 14.
ore; Dixit Je-
ꞏ suis : Si dilí-
ndáta mea ser-
ogábo Patrem,
aclétum dabit
qua.
ıcti Augustíni
scopi.
. *Tract.* 74.
ogábo Patrem,
raclétum dabit
dit et seipsum
ım. Paraclétus
lícitur Advocá-
a est de Chris-
to : Advocátum habémus ad Patrem , Jesum Christum justum. Sic autem mundum dixit non posse accípere Spíritum sanctum, sicut étiam dictum est : Prudéntia carnis inimíca est in Deum , legi enim Dei non est subjecta, nec enim potest; velut si dicámus : Injustítia justa esse non potest. Mundum quippè ait hoc loco, mundi signíficans dilectóres ; quæ diléctio non est à Patre. Et ídeò dilectióni hujus mundi, de quâ satágimus ut minuátur et consumátur in nobis , contrária est diléctio Dei quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum Sanctum qui datus est nobis.

℟. Si dilígitis me , mandáta mea serváte : * Et ego rogábo Patrem , et álium Paraclétum dabit vobis, ut máneat vobiscum in ætérnum, allelúia, allel. ℣. Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus; et confortétur cor vestrum , omnes qui sperátis in Dño : * Et. Glória. * Et ego. *Joan.* 14. *Ps.* 30.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultent et lætentur super te omnes quærentes te ; ℟. Et dicant semper , Magnificétur Dóminus, qui dílignnt salutáre tuum. *Ps.* 39.

AD LAUDES.

Psalmi de Sabbato, ex-

cepto Cantico.

Ant. JOANNES baptizávit a-
1. *f.* quâ, vos autem baptizabímini Spíritu Sancto, allelúia. *Act.* 1.

Ant. 3. c. Spíritum non potest mundus accípere, quia non videt eum, nec scit eum; vos autem cognoscétis eum, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 7. *d.* Spíritus apud vos manébit, et in vobis erit. Non relinquam vos órphanos, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 4. d. Docébit vos.

CANTICUM. *Is.* 59.

TIMEBUNT qui ab occidente, nomen Dómini; * et qui ab ortu solis, glóriam ejus:

Cùm vénerit quasi flúvius violentus, * quem Spíritus Dómini cogit:

Et vénerit Sion redemptor, * et eis qui rédeunt ab iniquitáte in Jacob, dicit Dóminus.

Hoc fœdus meum cum eis, * dicit Dóminus:

Spíritus meus qui est in te, et verba mea quæ pósui in ore tuo, * non recédent de ore tuo, et de ore séminis tui,

Et de ore séminis séminis tui, dicit Dóminus, * ámodò et usquè in sempiternum.

Glória Patri.

Ant. Docébit vos ómnia, et súggeret vobis ómnia quæcunque díxero vobis, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 8. G. Ille me
cábit; quia de meo ac
et annuntiábit vobis
lúia. *Joan.* 16.

CAPITULUM. *Sap*

SENSUM tuum, Dó
quis sciet, nisi tu
sapiéntiam, et mise
ritum sanctum tuum
tíssimis; et sic corre
sémitæ eórum qui
terris, et quæ tibi
didícerint hómines?

HYMNUS.

SUPREME rector cæ
Qui morte devictâ p
Cruóre signátam tu
Ad astra pandis sém

ALTO benignus è
E Patris almi déxte
Quos hìc relinquis
nos,
Non intuéri désinas

Nos, Christe, tc
ribus
Quos parturisti, ré
Quos obstetríce lán
Apertus effúdit sin

PARTA tuis labór
Jàm tu potíris glór
Nunc hora; promi
tris
Nunc mitte nobis S

¶ QUI Patris ad
sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumqu
In sempiterna séc
Amen.

℣. Non erubesca
pectant te, Dómin
mine virtútum. *Ps*

dictus. *Ant.* 3. à.
: me diligétur à
; et ego díligam
nifestábo ei me-
lúia. *Joan.* 14.
Oratio.
quæsumus, om-
eus, ut Spíritus
dvéniens, tem-
glóriæ suæ dig-
abitando perfíci-
unitáte ejusdem.
HORAS.
lex-minus.
Hymnorum post
, Christe, *Doxo-*

atris ad dextram
,
sit glória,
, cumque Spíritu,
rna sécula.
Amen.
de Sabbato.
PRIMAM.
. Joannes.
ANON.
ílio Coloniensi.
36. *Part.* 7. *C.* 4.
res infantis, pa-
licuntur, admo-
uòd ipsi sint qui
ómine, et in Ec-
Christo párvulos
r baptismum, et
odùm pro párvu-
óres constítuant,
rvuli responden-
étiam postquàm
, symbolum si-
atiónem Dómini-
re, atque vitam
verna.

Christo, ac professióne in baptismo factâ, dignam perpétuò ágere, saltem ubi id necéssitas póscere vidébitur, cohortári non omittent. Proindèque illos málumus déligi provectæ ætátis, quàm impúberis, ne videátur infans infantem offerre, ac sponsórem se Deo pro álio constitúere, qui quod promittit non intélligat, ideòque multò minùs quod non intélligit, docére queat.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Spíritum.

Capitulum. *Sap.* 1.

Spiritus Sanctus disciplínæ effúgiet fictum, et áuferet se à cogitatiónibus quæ sunt sine intellectu, et corripiétur à superveniente iniquitáte : benignus est enim spíritus sapiéntiæ.

℟. *br.* Ne projícias me * à fácie tuâ, Dómine, * Allelúia, allelúia. Ne projícias. ℣. Et Spíritum Sanctum tuum * ne áuferas à me, * Allelúia. Glória Patri. Ne projícias. *Ps.* 50.

℣. Viam iniquitátis ámove à me : ℟. Et de lege tuâ miserére meî.. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Spíritus.

Capitulum. *Ezech.* 36.

Spiritum meum ponam in médio vestrî; et fáciam ut in præceptis meis ambulétis, et judícia mea custodiátis, et operémini.

℟. *br.* Spíritus tuus bonus dedúcet me * in terram rectam, * Allelúia, allel. Spíritus. ℣. Propter nomen tuum * vivificábis me in æquitáte tuâ, * Allelúia. Glória. Spíritus.

℣. Doce me fácere voluntátem tuam, ℟. Quia Deus meus es tu. *Ps.* 142.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Ille.

CAPITULUM. *Act.* 1.

ACCIPIETIS virtútem supervenientis Spíritûs Sancti in vos, et éritis mi[hi testes] in Jerúsalem, et i[n omni] Judæâ, et Samariâ, e[t usque] ad últimum terræ.

℟. *br.* Dabit Dómi[nus vo]ci suæ * vocem virtút[is, * Al]lelúia, allel. Dabit. ℣. [Date] glóriam Deo, * A[llelúia.] Glória. Dabit. *Ps.* 67.

℣. Turbabuntur [...] ℟. Et timébunt à sig[nis tuis.] *Ps.* 64.

Oratio, Præsta. [...]

IN DIE SANCTO
ENTECOSTES.

ANNUALE.

[. VESPERIS.
Eccè quàm. 54.
ɪʀɪᴛᴜs meus erit in
nédio vestrûm, no-
re, dicit Dóminus
ım, allel. *Agg.* 2.
Dómine, exaudi...
cum suâ divis. 119.
. D. Dabo vobis cor
et Spíritum novum
n médio vestrî; et
cor lapídeum de
strâ, allel. *Ezech.*

Lauda, Jerúsalem.

}. a. Cùm dédero
. meum in vobis;
uia ego Dóminus
ıum, et feci, allel.
7.
ɪᴛᴜʟᴜᴍ. *Joel.* 2.
ᴀᴍ Spíritum meum
mnem carnem, et
ibunt filii vestri et
ıtræ: senes vestri
omniábunt, et jú-
stri visiónes vidé-

per servos meos et
n diébus illis effun-
ritum meum: * Et
ɔdígia in cœlo et in
: erit: † Omnis qui
rit nomen Dómini,
:it, allelúia, allel.

℣. Oportébat Christum pa-
ti, et resúrgere à mórtuis:
vos autem testes estis ho-
rum; et ego mitto promis-
sum Patris mei in vos: * Et
Dabo. Glória. † Omnis qui.
Joël. 2. *Luc.* 24.

Hʏᴍɴᴜs. C.

Vᴇɴɪ, superne Spíritus:
Purgáta Christi sánguine,
Tuîque terra jàm capax,
Expandit arentes sinus.

Cʜʀɪsᴛɪ petentis æthera
Exolve promissam fidem;
Et nostra præsens ígneo
Munda lavácro péctora.

Lᴜɢᴇᴍᴜs amissum Pa-
trem;
Te nostra tangat órbitas:
Soláre mœstos, ánxiis
Spem redde, qui solus po-
tes.

Dᴏᴄᴇʀᴇ quæ Christus ru-
des
Prudens alumnos dístulit,
Hæc præparátis ínsere
Novus magister méntibus.

Oʟɪᴍ per umbras vátibus
Retecta paucis véritas,
Nunc orbe toto díssitis
Per te patescat géntibus.

Dɪᴠɪɴᴀ jàm nos únctio
Informet omnes; háctenùs
Mutis arátam lítteris
Inscríbe legem córdibus.

Sɪᴛ laus Patri, laus Filio:

Utrumque qui nectis, Deus
Utríque compar, sit tibi
Decus perenne, Spíritus.
Amen.

℣. Deus Israel ipse dabit virtútem ℟. Et fortitúdinem plebi suæ. *Ps.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* J. Eccè dies vénient, et hoc erit pactum quod fériam cum domo Israel : Dabo legem meam in viscéribus eórum, et in corde eórum scribam eam, allelúia. *Jer.* 31.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ps. de Dom. et sic per totam Oct. Ant. etc. *infrà.* 473.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia, Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Sap.* 1. *Ps.* Venite.

Hymnus. C.

Inter sulphurei fúlgura túrbinis,
Flammárumque globos et sonitum tubæ,
Antíquam veteri, monte Sinâ super,
Legem das populo, Deus.

His infida probas corda pavóribus,
Et peccáre vetas, aut pretium mori :
Verùm terribiles quid parient minæ?
Quò tantus recidet tremor?

En fumantis adhuc montis ad ínfima
Plebs oblíta datam continuò fidem,

Brutam pérfida pleb
giem colit
Veri Núminis in loc

Heu! mens nostra,
te sine quid pot
Lucem prome animi
dis ahéneam
Molli duritiem; red
tes, Deus,
Voci nos dociles tu

Sit laus summa
summaque Fili
Sit par, alme, tibi l
que, Spíritus,
Per quem legis amo
bus ínsitus
D..t quod lex jubet,
Amen.

In Ps. Afferte. 11

Ant. 7. *d.* Vox D
virtúte, vox Dómin
nificéntiâ : Dñus
pópulo suo dabit, I
benedícet pópulo su

In Ps. Deus nost
gium. 121.

Ant. 1. g. Dedi
suam, mota est ter
minus virtútum no
veníte, et vidéte qu
prodígia super terr

In Ps. Magnus D

Ant. 8. *G.* Sicut
mus, sic vídimus i
Dómini virtútum,
lætétur mons Sion
am hic est Deus, D
ter, allelúia, allel.

℣. Terra mota
distillavérunt ℟. A
Sinai, à fácie D
Ps. 67

ectio j.
s Apostolórum.
Cap. 2.
lerentur dies Pen-
rant omnes pári-
m loco : et factus
de cœlo sonus,
dvenientis spíri-
entis, et replévit
um ubi erant se-
apparuérunt illis
linguæ tanquàm
que supra singu-
: et repléti sunt
íritu Sancto, et
loqui váriis lin-
t Spíritus Sanctus
ui illis. Erant au-
úsalem habitan-
viri religiósi ex
ne quæ sub cœlo
autem hâc voce,
ultitúdo, et men-
est, quóniam au-
squisque linguâ
oquentes. Stupé-
omnes, et mi-
dicéntes : Nonne
s isti qui loquun-
ei sunt; et quó-
audívimus unus-
nguam nostram,
sumus? Parthi,
Elamítæ, et qui
Mesopotámiam,
et Cappadóciam,
t Asiam, Phrygi-
phyliam, Ægyp-
rtes Líbyæ, quæ
yrénen, et ádve-
íni, Judæi quo-
osélyti, Cretes, et Arabes : audívimus eos loquentes nostris linguis magnália Dei.

℟. Numerábitis vobis ab áltero die Sábbati azymórum quinquaginta dies; et sic offerétis sacrifícium novum Dómino : et * Vocábitis hunc diem celebérrimum atque sanctíssimum, allelúia, allelúia. ℣. Cùm compleréntur dies Pentecostes, erant omnes páriter in eódem loco, et repléti sunt Spíritu Sancto : * Vocábitis. Glória. * Vocábitis. *Levit.* 23. *Act.* 2.

Lectio ij.
Sermo sancti Augustíni Epíscopi.
Serm. 155. *aliàs* 6. *de verbis Apost.*

Celebratum est Pascha in véteri pópulo : nondùm in luce fulgente, sed in umbrâ significante celebrátum est : et post quinquaginta dies à celebratióne Paschæ, datur Lex in monte Sina, scripta dígito Dei. Venit verum Pascha, immolátur Christus, tránsitum facit à morte ad vitam : et numerantur quinquaginta dies, et venit Spíritus Sanctus, dígitus Dei. Sed vidéte ibi quómodò, et hìc quómodò. Ibi plebs longè stabat; timor erat, amor non erat. Nam usquè ádeò timuérunt, ut dícerent ad Móysen : Lóquere tu ad nos, et non no-

bis loquátur Dóminus, ne moriámur. Descendit ergò, sicut scriptum est, Deus in Sina, in igne; sed plebem longè stantem térritans, et dígito suo scribens in lápide, non in corde. Hìc autem, quandò venit Spíritus Sanctus, congregáti erant fidéles in unum: nec in monte térruit, sed intrávit in domum. De cœlo quidem factus est súbitò sonus, quasi ferrétur flatus véhemens: sónuit, sed nullus expávit. Visæ sunt illis, inquit Scriptúra, linguæ divísæ, velut ignis. Nunquid de longinquo térritans? Absit. Nàm insédit super unumquemque eórum, et cœpérunt linguis loqui, sicut Spíritus dabat eis pronuntiáre. Audi linguam loquentem, et intéllige Spíritum non in lápide, sed in corde scribentem. Lex ergò Spíritûs vitæ scripta in corde, non in lápide.

℟. Factus est repentè de cœlo sonus tanquàm advenientis spíritûs vehementis: * Sedit ignis supra síngulos eórum; et † Cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúia, allel. ℣. Dóminus de Sínai venit; in déxterâ ejus ígnea lex: et qui appropinquant pédibus ejus, accípient de doctrínâ illíus. * Sedit. Glória. † Cœpérunt. *Act.* 2. *Deut.*

Lectio iij.

Léctio sancti Evang
cundùm Joanne
Cap. 14.

In illo témpore; Di
sus discípulis suis:
díligit me, sermón
um servábit; et Pat
díliget eum. Et réliq

Homília sancti Gr
Papæ.

In Ev. 30. *hab. die*
Bas. S. Pet

Hodie Spíritus San
pentíno sónitu supe
pulos venit, mentes
nálium in suî amór
mutávit: et foris a
tibus linguis ígneis
facta sunt corda fl
tia; quia dùm Deu
nis visióne suscípiu
amórem suáviter a
Ipse namque Spírit
tus amor est. Undè
nes dicit: Deus cá
Qui ergò mente ínt
um desíderat, prof
habet quem amat. N
nim quisquam poss
dilígere, si eum qu
git, non habéret. S
si unusquisque vest
quirátur, an díligat
totâ fidúciâ et secú
te respondet, Dílig
so autem lectiónis
audistis quid Vérita
Si quis díligit me,
nem meum servábi
bátio ergò dilectió

óperis. Hinc in
á idem Joannes
licit, Díligo De-
ındáta ejus non
ıendax est. Verè
ım dilígimus, si
ı ejus nos à nos-
:átibus coarctá-
ŋui adhuc per il-
ːria díffluit, pro-
ı non amat; quia
oluntáte contra-

servat mandáta
ɔ manet, et ipse
t in hoc scimus
ıanet in nobis, de
em dedit nobis,
llel. ℣. Deus cre-
ntiam in Spíritu
: effúdit illam su-
a carnem, et præ-
ı diligéntibus se.
. Glória Patri. * Et
pet. ℟. Qui servat.
℣. 1. *Joan.* 3. *Ec-*

'e Deum.
rd. Emittes Spíri-
, et creabuntur:
ıvábis fáciem ter-
ı3.

LAUDES.

i de Dominicá.

Ant Apóstoli per-
severantes unaní-
ɔratióne cum mu-
ːt Maríâ matre Je-
ıtribus ejus, allel.

C. Sonus replévit
num ubi erant se-
dentes; et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquàm ignis, allel. *Act.* 2.

Ant. 1. *f.* Audiébat unusquisque linguâ suâ illos loquentes, allel. *Act.* 2.

Ant. 2. D. Stupébant.

Loco Cantici Benedícite. *dicitur sequens:*

Canticum. *Judith.* 16.

Hymnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adónaï Dómine, magnus es tu, et præclárus in virtúte tuâ, * et quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua; * quia dixisti, et facta sunt:

Misisti Spíritum tuum, et creáta sunt; * et non est qui resistat voci tuæ.

Montes à fundamentis movebuntur cum aquis: * petræ sicut cera liquescent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Ant. Stupébant omnes, et mirabantur, dicentes: Nonne eccè omnes isti qui loquuntur, Galilæi sunt? et quómodò nos audívimus unusquisque linguam nostram in quâ nati sumus? allelúia. *Act.* 2.

Ant. 3. à. Audívimus eos loquentes nostris linguis magnália Dei, allelúia, allelúia. *Act.* 2.

Capitulum. *Apoc.* 2.

Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

Hymnus. C.

Audimur : almo Spíritus
Descendit è sinu Patris,
Ægrisque fert mortálibus
Promissa cœli múnera.

Quot próditur miráculis
Præsentis adventûs Dei!
Jàm tota sublími domus
Repente flatu pérsonat.

Puro cadúcus æthere,
Candentis ad linguæ modum,
In considentûm vérticem
Ignítus imber dépluit.

Quæ flamma summas álluit
Innóxio tactu comas,
Hæc gliscit arcánis simul
In pectus et mentem viis.

Stupente turbâ géntium
Linguis loquuntur ómnibus;
Vatum crepant orácula;
Quidquid profantur, ignis est.

Inter profandum, Spíritus
In audientes írruit;
Instincta quo passim nova
Surgit Prophetárum seges.

Sit laus Patri, laus Fílio:
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent et ardent ígnibus.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Non hi, sicut vos æstimátis, ébrii sunt; sed quod dictum est]
phétam : Effundan
ritu meo super om
nem, allel. *Act.* 2.

Oratio.

Deus, qui hodiern
da fidélium, sanct
illustratióne docu
nobis in eódem Sp
ta sápere, et de eju
consolatióne gaudi
in unitáte ejusdem

AD HORA

In fine Hymnor
Doxologia sequens
strophe Da, Christ

Sit laus Patri, l
Par sit tibi laus, S
Afflante quo ment
Lucent et ardent i
Amen.

Et sic usquè ad
Sabbati sequentis.

Psalmi de Dom

AD PRIMA

Ant. 8. G. Erant

In ℟. *br.* ℣. Qu
ritu tuo * dedisti
Joan. 4.

CANON.

Ex Concíliis Lugdu
cundo, et Flor
An. 1274 *et* 143

Fideli ac devótâ
óne fatémur, quò
Sanctus æternáliter
et Fílio, non tam
duóbus princípiis
quàm ex uno princ
duábus spiratióni
únicâ spiratióne

ssa est háctenùs,
t et dócuit; hoc
tenet, prædicat,
, et docet sacro-
mánaEcclésia,ma-
um fidélium, et
: hoc habet ortho-
Patrum atque Doc-
tinórum páriter et
n incommutábilis
ntentia. Definímus
xplicatiónem ver-
lórum, *Filioque*,
leclarandæ grátiâ,
ente tunc necessi-
è ac rationabíliter
fuisse appósitam.

TERTIAM.

ymni O fons. *dici-
tur sequens:*

Creátor Spíritus,
ıórum vísita,
pernâ grátiâ
reasti péctora.
araclétus díceris,
Dei altíssimi,
us, ignis, cáritas,
ílis únctio
tiformis múnere,
Dei tu dígitus,
romissum Patris,
ditans gúttura.
de lumen sénsibus,
amórem córdibus,
ıostri córporis
irmans pérpeti.
m repellas lóngiùs,
ıe dones prótinùs;
sic te prævio,
omne nóxium.
sciámus da Patrem,
ıs atque Fílium,

Te utriusque Spíritum
Credámus omni témpore.

¶ Sit laus Patri, *ut suprà.*

Ant. 5. C. Sonus.

Capitulum. 2. *Cor.* 3.

Si ministrátio mortis, líttteris deformáta in lapídibus, fuit in glóriâ, ità ut non possent inténdere fílii Israel in fáciem Móysi, propter glóriam vultûs ejus, quæ evacuátur; quómodò non magìs ministrátio Spíritûs erit in glóriâ?

℟. *br.* Intónuit * de cœlo Dóminus, * allelúia, allelúia. Intónuit. ℣. Et Altíssimus * dedit vocem suam, * Allel. Glória. Intónuit.

℣. Commóta est et contrémuit terra: ℟. Ignis à fácie ejus exarsit. *Ps.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 1. *f.* Audiébat.

Capitulum. 1. *Cor.* 12.

Alii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secundùm eumdem Spíritum: álteri fides in eódem Spíritu: álii grátia sanitátum in uno Spíritu: álii operátio virtútum, álii Prophétia, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum.

℟. *br.* Non sunt loquélæ *neque sermónes, *Allelúia, allelúia. Non sunt. ℣. Quorum non audiantur * voces eórum,* Allel. Glória. Non.

℣. In omnem terram exí-

vit sonus eórum, ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum. *Ps.* 18.

AD NONAM.

Ant. 3. à. Audívimus.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 2.

QUÆ Dei sunt, nemo cognovit, nisi Spíritus Dei. Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ à Deo donáta sunt nobis: quæ et lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrínâ Spíritûs.

℟. *br.* Annuntiavérunt * ópera Dei, * Allelúia, allelúia. Annuntiavérunt. ℣. Et facta ejus * intellexérunt, * Allelúia. Glória Patri. Annuntiavérunt.

℣. Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos; ℟. Et tímuit omnis homo. *Ps.* 64.

AD II. VESPERAS.

In Ps Dixit Dóminus. 17.

Ant. 4. E. DEXTERA Dei exaltátus Jesus, et promissióneSpíritûs Sancti accéptâ à Patre, effúdit hunc quem vos vidétis et audítis, allelúia. *Act.* 2.

In Ps. Laudáte, púeri. 18.

Ant. 1. A. Sanctificáti estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in Spíritu Dei nostri, allel. 1. *Cor.* 6.

In Ps. In éxitu. 18.

Ant. 3. a. Signáti estis Spíritu promissiónisSancto, qui est pignus hæreditátis

nostræ, in redemp
acquisitiónis, allelúi
lúia. *Ephes.* 1.

CAPITULUM. *Ti*

SECUNDUM suam mi
diam salvos nos feci
per lavácrum regen
nis, et renovatiónis
Sancti, quem effúdi
abundè per Jesum C
salvatórem nostrum;
tificáti grátiâ ipsius
des simus secundùm
vitæ ætérnæ.

HYMNUS. (

QUO vos Magistri
quò salus
Invítat orbis, sancta
Dei
Portáte verbum: vo
cit
Prima seges, pia c
trum.

PROH! quanta me
tinùs éxtitit!
Ter mille verbum
unt viri:
Deoque maturante,
Multíplicem, bon
fructum.

COMPUNCTA passi
ra flétibus
Mœrent amáris, at
culo
Ardent salutáris la
Pretéritas abolére l

AT non Hebræis l
sacer
Hærébit ardor. Sol
biles
Quà lustrat oras, h
phis

atet ampla ves-

e divûm templa
iunt :
bæ vis sapiéntiæ,
anni : victa cedit
rabies furentûm.
otentis grátia Spí-

em : nos quoque,
iæ
ardor caritátis,
, renovetque to-

mma Patri, sum-
e Filio :
, compar laus ti-
piritus,
mitescunt, no-
e
t pia corda flam-
Amen.
rma hoc, Deus,
átus es in nobis
o tuo in Jerúsa-
7.
nificat. *Ant.* 1. D.
Deus virtúte cor-
er Spíritum ejus
em hóminem ; ut
radicáti et fundá-
ìmini in omnem
em Dei, allelúia.

supra ad Laudes.
IPLETORIUM.
d. Ductor córum
nine, per diem et
m ; et Spíritum
um dedisti, qui
s, allel. 2. *Esdr.*

verna.

HYMNUS.

Adsis, superne Spíritus,
Pater benigne páuperum;
Sinuque fundas úberi
Promissa terris múnera.

Dum nox creáta lúminis
Jubar tenébris óbruit,
Splendére tu non désinas,
Lux increáta méntium.

Tu cordis hospes íntimus,
Dulcis labórum tu quies;
Tu flétibus quos élicis
Divína misces gáudia.

Totius ô fons grátiæ,
Certáre da nos fórtiter;
Certántibus da víncere,
Victóribus da præmium.

Sit laus Patri, laus Fílio:
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent et ardent ígnibus.

Amen.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 6. F. O quàm bonus et suávis est, Dómine, Spíritus tuus in ómnibus! allel. *Sap.* 12.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut mentes nostras per hanc noctem illustret splendor tui Spíritûs, et in tuo amóre corda confírmet; Per Dóminum.... in unitáte ejusdem Spíritûs.

DIEBUS

INTRA OCTAV. PENTECOSTES.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia, Spíritus Dómini replévit orbem terrárum; * Veníte, adorémus,

alleluia. *Sap.* 1.

Ps. 94. Veníte. 130.

Tres Psalmi, ut distribuuntur infrà in quâlibet Feriâ, sub solâ

Ant. 8. c. Ecclésia ædificabátur ámbulans in timóre Dómini; et consolatióne Sancti Spíritûs replebátur, allelúia. *Act.* 9.

℣. Auxit Dóminus pópulum suum vehementer,

℟. Et firmávit eum super inimícos ejus. *Ps.* 104.

Lectiones et ℟.℟.℟. *ut notantur infrà in quâlib. Feriâ.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Emittes Spíritum tuum, et creabuntur: ℟. Et renovábis fáciem terræ. *Ps.* 103.

AD LAUDES.

Antiph. et Psal. cum Cantico, ut in die, 469.

Antiph. ad Benedictus. *et Oratio, infrà in quâlib. die.*

AD HORAS,

Ut in die, præter Orationem et Canonem.

AD VESPERAS.

Antiph. et Psalm. cum ceteris, ut suprà in Festo Pentecostes, 472.

Antiph. ad Magníficat. *et Oratio, infrà in quâlib. die.*

COMPLET. *ut suprà,* 473.

FERIA SECUNDA.

Duplex-majus.

AD NOCTURNUM.

Ps. Dómine, Dñus noster.

30. Cœli enarrant

divis. 40. Exultáte

LECTIO j.

De Epístolâ prin

Joannis Apósl

Cap. 4.

In hoc perfecta e

Dei nobiscum, ut

habeámus in die jud

sicut ille est, et nc

in hoc mundo. Ti

est in caritáte: se

ta cáritas foràs mi

rem, quóniam timo

habet. Qui autem ti

est perfectus in cari

ergò diligámus Deu

niam Deus prior dil

Si quis díxerit quó

ligo Deum, et fra

um óderit, men

Qui enim non dil

trem suum quem vi

um quem non vid

modò potest dilig

hoc mandátum hal

Deo: ut qui díligit

díligat et fratrem s

℟. Petrus cum U

locútus est eis: Pœn

ágite, * Et baptizét

quisque vestrûm in

ónem peccatórum;

piétis donum Spírit

ti, allelúia, allel. ℣

quò stulti ea quæ

nóxia cúpient? Co

ni ad correptiónem

* Et baptizétur unus

Act. 2. *Prov.* 1.

[Le]CTIO ij.
[Sermo s]ancti Augustíni
[E]píscopi.
[Serm.] de Pentecost. 3.
[...] baptismum Chris-
[...]ut habeátis et Spí-
[...]risti. Timéte quod
[...]est : Quisquis au-
[...]itum Christi non
[...]c non est ejus. In-
[...]hristum formâ sa-
[...]: indúite imitatió-
[...]li; quóniam Chris-
[...]obis passus est, re-
[...]nobis exemplum,
[...]mur vestígia ejus.
[...]sse habentes for-
[...]átis, virtútem au-
[...] abnegantes. Quæ
[...]ajor est virtus pie-
[...]àm cáritas unitá-
[...]mini vobis dícere,
[...] Jesus. Et fortè non
[...]tes attènditis ad id
[...]óstolus ait : Nemo
[...]óminus Jesus, nisi
[...]u Sancto. Sed hoc
[...], Dicit, signátè pó-
[...]t et próprio quo-
[...]lo. Nemo enim di-
[...]inus Jesus, nisi in
[...]ancto ; sed si dicit
[...]n solis verbis. Nam
[...]ícere, Dóminus Je-
[...]m de quibus ait :
[...]nis qui dicit mihi,
[...], Dómine, intrábit
[...]um cœlórum. Sed
[...]it, Dóminus Jesus,
[...]píritu Sancto : ne-
[...]è, sed eo modo quo
[...]est, id est factis.
Undè secútus adjunxit, Sed is qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlórum. Tunc ergò vos Sanctum Spíritum habére cognóscite, quandò mentem vestram per sincéram caritátem unitáti consenséritis hærére.

℟. Qui recepérunt sermónem Petri, baptizáti sunt : erant autem perseverantes in doctrínâ Apostolórum ; * Omnes étiam qui credébant, erant páriter, et habébant ómnia commúnia, allelúia, allelúia. ℣. Eccè quàm bonum, et quàm jucundum habitáre fratres in unum; quóniam illìc mandávit Dñus benedictiónem : * Omnes. *Act.* 2. *Ps.* 132.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 3.

In illo témpore; Dixit Jesus Nicodémo : Amen, amen dico tibi, Nisi quis renátus fúerit ex aquâ et Spíritu Sancto, non potest introíre in regnum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 12. *n.* 5.

Dicit Dóminus Nicodémo, et expónit ei : Amen, amen dico tibi, Nisi quis renátus fúerit ex aquâ et Spíritu, non potest introíre in reg-

num Dei. Tu, inquit, carnálem generatiónem intélligis, cùm dicis : Nunquìd potest homo redire in víscera matris suæ? Ex aquâ et Spíritu oportet ut nascátur propter regnum Dei. Si propter hæreditátem patris hóminis temporálem náscitur, nascátur ex viscéribus matris carnális : si propter hæreditátem Patris Dei sempitérnam, nascátur ex viscéribus Ecclésiæ. Génerat per uxórem fílium pater moritúrus successúrum; génerat Deus de Ecclésiâ fílios non successúros, sed secum mansúros. Et séquitur : Quod natum est de carne, caro est; et quod natum est de Spíritu, spíritus est. Spirităliter ergò náscimur, et in Spíritu náscimur verbo et sacramento.

℟. Quod natum est ex carne, caro est; et quod natum est ex Spíritu, spíritus est. Non miréris quia dixi : Oportet vos nasci dénuò. * Spíritus ubi vult spirat, allel., allel. ℣. Quis adjúvit Spíritum Dómini, aut quis consiliárius ejus fuit, et osténdit illi? * Spíritus. Glória. * Spíritus. *oan.* 3. *Is.* 40.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Spíritus ubi vult spirat; et vocem ejus audis; sed nescis undè véniat, aut quò vadat : sic est omnis qui natus est ex Spíritu, allel. *Joan.* 3.

ORATIO

Deus, totíus cónd...
túræ, fámulos t...
fonte renovasti ...
tis, quosque Spír...
plenitúdine solida...
doptiónis sorte fá...
sumus, dignante...
Per Dóminum....
ejusdem.

CANON

Ex Concílio Tu...
An. 1583. (

Jubemus baptizá...
nómina Sanctóru...
datórum virórum...
exemplo ad virtú...
antur, non verò ...
tis vel áliis fabula...
venta. Plures patr...
trínæ non adhibe...
nióres non sint ...
tuórdecim, memó...
bolum et oratión...
nicam tenentes, ...
ignári pacti, cuju...
dejussóres apud ...
Ecclésiam existun...

Ad Magníficat. ...
Non misit Deus ...
um in mundum, ...
mundum, sed u...
mundus per ipsu...
Joan. 3.

Oratio, ut suprà ...

FERIA TER...

Duplex-ma...

AD NOCTUR...

Ps. Deus deór...
cum suâ divis. 49...
meî, Deus, secun...
Te decet. 63.

LECTIO j.
stolâ primâ beáti
nnis Apóstoli.
Cap. 5.
qui credit quóni-
s est Christus, ex
is est. Et omnis qui
im qui génuit, díli-
um qui natus est
i hoc cognóscimus
diligimus natos
n Deum diligámus,
áta ejus faciámus.
enim cáritas Dei,
láta ejus custodiá-
mandáta ejus grá-
sunt. Quóniam om-
natum est ex Deo,
undum : et hæc est
quæ vincit mun-
les nostra. Quis est
cit mundum, nisi
it quóniam Jesus est
ei? Hic est qui ve-
aquam et sángui-
sus Christus : non
solùm, sed in aquâ
ine. Et Spiritus est
stificátur quóniam
est véritas.
ixérunt Apóstoli :
, da servis tuis cum
lúciâ loqui verbum
t cùm orassent,* Mo-
locus in quo erant
íti, et replèti sunt
píritu Sancto, alle-
elúia. ℣. Illuxérunt
iónes tuæ, Deus,
ræ; commóta est et
uit terra : * Motus
4. *Ps.* 76.

LECTIO ij.
Sermo sancti Leónis Papæ.
De Pentec. Serm. 1.

REPLETI sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui áliis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. O quàm velox est sermo sapiéntiæ, et ubì Deus magister est, quàm citò díscitur quod docétur! Non est adhíbita interpretátio ad audiendum, non consuetúdo ad usum, non tempus ad stúdium; sed spirante ubì vóluit Spíritu veritátis, próприæ singulárum géntium voces factæ sunt in Ecclésiæ ore communes. Ab hoc ígitur die tuba evangélicæ prædicatiónis intónuit : ab hoc die imbres charismatum, flúmina benedictiónum, omne desertum et universam áridam rigavérunt; quóniam ad renovandam fáciem terræ Spíritus Dei ferebátur super aquas, et ad véteres ténebras abigendas novæ lucis fúlgura coruscábant, cùm micántium splendore linguárum, et verbum Dómini lúcidum, et elóquium concíperétur ignítum, cui ad creandum intellectum consumendumque peccátum, et efficácia illuminandi, et vis inesset urendi.

℟. Salus ab iis qui audiérunt confirmáta est, * Contestante Deo signis, et portentis, et váriis virtútibus,

et Spíritûs sancti distributiónibus, allel., allel. ℣. Crevérunt, et quasi germinantes multiplicáti sunt; ac roboráti nimis, implevérunt terram, * Contestante Deo. *Hebr.* 2. *Exod.* 1.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 10.

In illo témpore; Dixit Jesus Pharisæis: Amen, amen dico vobis, Qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascendit aliundè, ille fur est et latro; qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 45. *n.* 2.

Dominus de grege suo, et de óstio quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodiernâ lectióne. Dicant ergò Pagáni: Benè vívimus. Si per óstium non intrant, quid prodest eis undè gloriantur? Ad hoc enim debet unicuíque prodesse benè vívere, ut dètur illi semper vívere; nam cui non datur semper vívere, quid prodest benè vívere? Quia nec benè vívere dicendi sunt, qui finem benè vivendi vel cæcitáte nésciunt, vel inflatióne contemnunt. Non est autem cuíquam spes vera et certa semper vivendi, nisi agnoscat vitam, quòd est

Christus, et per ji
tret in ovíle.

℟. Recordátus e
nus pópuli sui: e
cum pastóribus gr
* Pósuit in médio
ritum Sancti sui,
allelúia. ℣. Ipse d
res et doctóres, a
matiónem sanctór
pus ministérii, in
ónem córporis Ch
suit. Glória. * Pós
Ephes. 4.

Ad Benedictu

Qui intrat per ós
tor est óvium; hu
áperit, et oves v
áudiunt, allelúia.

ORATIO

Da, quæsumus,
tuæ, miséricors
sancto Spíritu e
hostíli nullátenùs
turbétur; Per.....
ejusdem.

CANON

Ex Concílio C

Anno 15

Docebunt Páro
lum, quid sit quo
zétur baptizand
líqua solémnia q
adhibéri vóluit,
délicet, cur insuf
ciem baptizandi,
crucis et in péct
fronte fiat, cur s
tur, cur aures e
to attingantur li
cur inúnctio in p
scápulis fiat.

gníficát. *Ant.* 5. C.
ii quis introíerit,
r; et ingrediétur,
étur, et páscua in-
lleluia. *Joan.* 10.
t suprà ad Laudes.
IA QUARTA
OR TEMPORUM.
plex-minus.
NOCTURNUM.
è II. Noct. Fer. V.

LECTIO j.
tolâ primâ beáti
nis Apóstoli.
Cap. 5.
nt qui testimónium
cœlo : Pater, Ver-
Spíritus Sanctus; et
num sunt. Et tres
testimónium dant
Spíritus, et aqua,
s; et hi tres unum
estimónium hómi-
ípimus, testimóni-
najus est; quóniam
testimónium Dei,
us est, quóniam tes-
est de Fílio suo. Qui
Fílium Dei, habet
um Dei in se. Qui
it Fílio, mendácem
; quia non credit
ónium quod testifi-
Deus de Fílio suo.
: testimónium, quó-
am ætérnam dedit
us. Et hæc vita in
est. Qui habet Fí-
bet vitam : qui non
um, vitam non ha-
scribo vobis, ut
sciátis quóniam vitam habé-
tis ætérnam, qui créditis in
nómine Fílii Dei. Et hæc est
fidúcia quam habémus ad
eum; quia quodcunque pe-
tiérimus secundùm voluntá-
tem ejus, audit nos. Et sci-
mus quia audit nos quidquid
petiérimus : scimus quóniam
habémus petitiónes quas
postulámus ab eo.

℟. Loquente Petro, cécidit Spíritus Sanctus super omnes qui audiébant verbum : et obstupuérunt ex circumcisióne fidéles, quia * Et in natiónes grátia Spíritûs Sancti effúsa est, allelúia, allelúia. ℣. Non est apud Deum nostrum personárum accéptio.* Et. *Act.* 10. 2. *Paral.* 19.

LECTIO ij.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

De Jejunio Pentecostes, 1.

HODIERNAM, dilectíssimi, festivitátem descensióne sancti Spíritûs consecrátam séquitur, ut nostis, solemne jejúnium, quod ánimis corporibusque curandis salúbriter institútum, devótâ nobis est observántiâ celebrandum. Replétis namque Apóstolis virtúte promíssâ, et in corda eórum Spíritu veritátis ingresso, non ambígimus inter cétera cœléstis sacraménta doctrínæ, hanc spiritális continéntiæ disci-

plínam de Paracléti magistério prímitùs fuisse conceptam : ut sanctificátæ jejúnio mentes conferendis sibi charismátibus fíerent aptióres. Igitur post sanctæ dies lætítiæ, quos in honórem Dómini à mórtuis resurgentis, ac deindè in cœlos ascendentis, exégimus, postque perceptum Sancti Spíritûs donum, salúbriter et necessáriè consuetúdo est ordináta jejúnii : ut si quid fortè inter ipsa festivitátum gáudia négligens libertas et licéntia inordináta præsumpsit, hoc religiósæ abstinéntiæ censúra castíget : quæ ob hoc quoque studiósiùs exequenda est, ut illa in nobis, quæ hâc die Ecclésiæ divinitùs sunt colláta, permáneant. Templum enim facti Spíritûs Sancti, et majóre quàm unquàm cópiâ divíni flúminis irrigáti, nullis debémus concupiscéntiis vinci, nullis vítiis possidéri, ut virtútis habitáculum nullâ sit contaminatióne pollútum.

℟. Qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit géntibus, dans illis Spíritum Sanctum, sicut et nobis, * Et nihil discrévit inter nos et illos, fide puríficans corda eórum, allelúia, allel. ℣. Parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium; * Et nihil. *Act.* 15. *Is.* 52.

Lectio. i

Léctio sancti Eva
cundùm Joan

Cap. 6.

In illo témpore; I
Judæis : Nemo po
ad me, nisi Pater
me, tráxerit eum
qua.

Homília sancti
Epíscopi

In Joan. Tract.
et 4.

Magna grátiæ c
tio. Nemo venit n
Quem trahat et
trahat, quarè ill
et illum non traha
le judicáre, si no
re. Semel áccipe,
ge : Nondùm trá
ut traháris. Indè e
vertis, noli te cog
tum trahi : tráhit
et amóre. Nec tim
mus ne dicátur m
modò voluntáte
trahor ? Ego dic
est voluntáte, éti
táte tráheris. Qui
voluptáte ? Delect
mino, et dabit ti
nes cordis tui. Es
voluptas cordis,
dulcis est ille cœl
rò si Poétæ dícere
hit sua quemque
non necéssitas,
tas; non obligátio
lectátio : quantò
dícere debémus,
minem ad Christu

áte, delectátur
delectátur jus-
tur sempiternâ
otum Christus
iderantem, da
la in istâ soli-
rinantem atque
fontem æternæ
rantem: da ta-
quid dicam. Si
o loquor, nescit
Tales erant isti
murmurábant.
iptum in Pro-
erunt omnes do-
Omnis qui audí-
et dídicit, venit
úia, allel. ℣. Di-
s: Ponam uni-
s tuos doctos à
Et erunt. Glória.
oan. 6. *Is.* 54.
lictus. *Ant.* 3. c.
t veníre ad me,
ui misit me, trá-
et ego resuscitá-
novíssimo die,
n. 6.

ORATIO.

ostras, quæsu-
ine, Paraclétus
cédit illúminet,
n omnem, sicut
it Filius, veritá-
cum vivit et reg-
te ejusdem.

.NON.

tiónibus sancti
Baptismo. *Act.*
Eccl. P. 4. *Tit.* 7.
s baptismális chi-
sanctè concep-
erna.

tum magnam vim habet in cœlo. Et verò, cùm harum sponsiónum (baptismálium) rátio diligentíssimè explicáta sit Cánone Concílii Parisiensis (sexti,) non aliénum est illíus verba exscríbere: « Constat ígitur unumquemque fidélem Deo in Baptísmate duárum pactiónum néxibus se obligáre; álterâ quâ abrenuntiáre diábolo, et ómnibus opéribus et pompis ejus; álterâ verò quâ se in Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum crédere profitétur. Undè étiam sub ejúsdem sanctæ Trinitátis invocatióne, Baptísmatis grátiam conséquitur. »

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, habet vitam ætérnam, allel. *Joan.* 6.

Orátio, ut suprà ad Laudes.

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

AD NOCT. *Psalm.* Confitébimur. 111. Notus. 112. Voce meâ.... et inténdit mihi. *cum suâ divisione.* 31.

LECTIO j.

Incipit Epístola secunda beáti Joannis Apóstoli.

SENIOR Electæ dóminæ, et natis ejus, quos ego díligo in veritáte; et non ego solus, sed et omnes qui cognovérunt veritátem, propter veritátem quæ pérmanet in nobis, et nobiscum erit in ætérnum. Sit vobiscum grá-

tia, misericórdia, pax à Deo Patre, et à Christo Jesu Fílio Patris, in veritáte et caritáte. Gavísus sum valdè, quóniam invéni de fíliis tuis ambulantes in veritáte, sicut mandátum accépimus à Patre. Et nunc rogo te, dómina, non tanquàm mandátum novum scribens tibi, sed quod habúimus ab inítio, ut diligámus altérutrum. Et hæc est cáritas, ut ambulémus secundùm mandáta ejus. Hoc est enim mandátum, ut quemádmodùm audistis ab inítio, in eo ambulétis; quóniam multi seductóres exiérunt in mundum, qui non confiténtur Jesum Christum venisse in carnem: hic est seductor, et Antichristus. Vidéte vosmetipsos, ne perdátis quæ operáti estis; sed ut mercédem plenam accipiátis. Omnis qui recédit, et non pérmanet in doctrínâ Christi, Deum non habet; qui pérmanet in doctrínâ, hic et Patrem et Fílium habet. Si quis venit ad vos, et hanc doctrínam non affert, nolíte recípere eum in domum, nec Ave ei dixéritis. Qui enim dicit illi Ave, commúnicat opéribus ejus malignis. Plura habens vobis scríbere, nólui per chartam et atramentum; spero enim me futúrum apud vos, et os ad os loqui, ut gáudium vestrum plenum sit. Salútant te filii s tuæ Electæ.

℟. Quæ præparávit iis qui díligunt illum, revelávit per Spíritu um; * Spíritus enim scrutátur, étiam pro Dei, allelúia, allelúia. piéntia et fortitúdo sunt: ipse revélat pro et abscóndita; * Sp 1. Cor. 2. Dan. 2.

Lectio ij.

Sermo sancti Greg Nazianzéni.

In Pentec. Orat.

Primum Spíritus San angélicis et cœléstibu tútibus vim suam exe deindè in Pátribus e phétis, quorum álii per imáginem vidéru cognovérunt, álii aut am res futúras præsciv tùm in Christi disci iisque trifáriàm (pro sórum captus ferèba busque tempóribus, ántequàm Christus p siónem glorificátus postquàm post resur nem glorificátus fuit, niquè post ejus ad cæ censiónem. Hoc aute spícuè ostendit tùm illa morbórum spir que depúlsio, quæ non absque Spíritûs fiébat; tùm illa post tum salútis nostræ ne insufflátio, quæ di procul dúbio inspi

t; tùm pos-
ræc igneá-
ı divísio,
emni festo
ùm primò
è, secundò
: verò per-
qui non jàm
præsens sit,
ssentiáli, ut
o adsit, si-
r. Nam cùm
n nobiscum
habuisset.,
e corpóreo
onveniébat.
guis ígneis?
· purgatió-
n purgantis
iit.) An ve-
ıtiam? Deus
gnis est, et
ıprobitátem
e in disper-
ret, ob gra-
tem; sedén-
opter régiæ
ntiam, ejus-
tos requié-

qui de futú-
ì propheta-
m est; quia
, vobis au-
t ea * Quæ
ınt per eos
érunt, Spí-
o de cœlo,
. ℣. A sécu-
, neque áu-
nt: óculus
, absque te,

quæ præparasti expectánti-bus te,* Quæ. 1. *Petr.* 1. *Is.* 64.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 9.

In illo témpore; Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

De Civit. Dei. Lib. 22. *C.* 5.

Tria sunt incredibília, quæ tamen facta sunt. Incredíbile est Christum resurrexisse in carne, et in cœlum ascendisse cum carne. Incredíbile est mundum rem tàm incredíbilem credidisse. Incredíbile est hómines ignóbiles, ínfimos, paucíssimos, imperítos rem tàm incredíbilem, tàm efficáciter mundo, et in illo étiam doctis persuadére potuisse. Horum trium incredibílium primum nolunt isti cum quibus ágimus, crédere: secundum coguntur et cérnere; quod non invéniunt undè sit factum, si non credunt tértium. Resurréctio certè Christi, et in cœlum cum carne in quâ resurrexit ascénsio, toto jàm mundo prædicátur et créditur: si credíbilis non est, undè toto terrárum orbe jàm

crédita est ? Si multi nóbiles, sublímes, docti eam se vidisse dixérunt, et quod vidérunt diffamáre curárunt, eis mundum credidisse non mirum est; sed istos adhuc crédere nolle perdúrum est. Si autem, ut verum est, paucis, obscúris, mínimis, indoctis eam se vidisse dicéntibus et scribéntibus crédidit mundus; cur pauci obstinatíssimi, qui remansérunt, ipsi mundo jàm credenti adhuc usquè non credunt ?

℟. Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, * Misit illos prædicáre regnum Dei, allelúia, allelúia. ℣. Creávit illis sciéntiam Spíritûs, sensu implévit cor illórum, ut magnália enarrent óperum ejus : * Misit. Glória. * Misit. *Luc.* 9. *Eccli.* 17.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Dedit Apóstolis Jesus virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent, allel. *Luc.* 9.

Oratio.

Deus, qui Apóstolis tuis Sanctum dedisti Spíritum : concéde plebi tuæ piæ petitiónis effectum; ut quibus dedisti fidem, largiáris et pacem; Per.... ejusdem.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto. 829. *l.* 1. *c.* 10.

Abrenuntiare diábolo est pénitùs eum respúere, ejque contradícere, sequ quemque ab eo ali pera ejus sunt, pr pérbia, initium cáti, et cétera vit radíce pródeunt Pompa diáboli hæ pompa mundi, id bítio, arrogántia, ria, omnis cujúslit perfluitas in humá Hæc et his simília que fidélis témpo matis rejécit, C mancipávit, pactu Deo fecit, ne ad e abrenuntiávit red rùm si jura humá ónis fírmiter cons fixiùs tamen atque ùs jura tanti pacti Deo facta sunt, in ter sunt observand

Ad Magníficat. Egressi Apóstoli c per castella, evan et curantes ubíque *Luc.* 9.

Oratio, ut suprà a

FERIA SEX

Quatuor Tem

Semiduplex

Ad Noctur

Tres Ps. è I. Noct. 1

Lectio j.

Incipit Epístola té

Joannis Apó

Senior Gáio c quem ego díligo i Caríssime, de om tiónem fácio prósp gredi et valére, sic

ánima tua. Gavíaldè, veniéntibus, et testimónium ibus veritáti tuæ, i veritáte ámbulas. horum non hábeo quàm ut áudiam s in veritáte ambarissime, fidéliter dquid operáris in t hoc in peregríestimónium reddiritáti tuæ in conslésiæ: quos benededúces dignè Deo. ne enim ejus pro-, nihil accipientes s. Nos ergò debéipere hujúsmodi, atóres simus veriripsissem fórsitan sed is qui amat i gérere in eis, Di-, non récipit nos: oc si vénero, comjus ópera quæ fas malignis gárriens t quasi non ei ista; neque ipse súscis, et eos qui suscíróhibet, et de Eccit. Caríssime, noli alum, sed quod bo-Qui benè facit, ex qui malè facit, non m. Demétrio testiédditur ab ómni-ipsâ veritáte: sed timónium perhibéosti quóniam testiostrum verum est. Qui tibi scríbere; sed nólui per atramentum et cálamum scríbere tibi. Spero autem prótinùs te vidére, et os ad os loquémur. Pax tibi. Salútant te amíci. Salúta amícos nominátim.

℟. Omnia operátur unus atque idem Spíritus; * Et quosdam quidem pósuit in Ecclésiâ doctóres, deindè virtútes, exindè grátias curatiónum, allelúia, allelúia. ℣. Per sapiéntiam sanáti sunt quicunque placuérunt tibi, Dómine. * Et quosdam. 1. *Cor.* 12. *Sap.* 9.

LECTIO ij.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

De Pentec., 1. *C.* 4.

SICUT detestámur Ariános, qui inter Patrem et Fílium áliquam volunt esse distántiam; ità étiam Macedoniános páriter detestámur, qui, licèt Patri et Fílio tríbuant æqualitátem, Spíritum tamen Sanctum inferióris putant esse natúræ: non considerantes eam blasphémiam se incídere, quæ neque in præsenti século, neque in futúro sit remittenda judício, dicente Dómino: Quicunque díxerit verbum contra Fílium hóminis, remittétur ei; qui autem díxerit contra Spíritum Sanctum, non remittétur ei, neque in hoc século, neque in futúro. Pérmanens ítaque in hâc impietáte, sine véniâ

est; quia exclúsit eum à se, per quem póterat confitéri: nec unquàm pervéniet ad indulgéntiæ remédium, qui patrocinatúrum sibi non habet advocátum. Ab ipso enim est invocátio Patris, ab ipso sunt lácrymæ pœniténtium, ab ipso sunt gémitus supplicántium. Et nemo potest dícere Dóminum Jesum, nisi in Spíritu Sancto: cujus æquálem cum Patre et Fílio omnipoténtiam, unámque deitátem evidentíssimè prædicat Apóstolus, dicens: Divisiónes quidem gratiárum sunt, idem autem Spíritus: et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus: et divisiónes operatiónum sunt, idem verò Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. His, dilectíssimi, áliisque documéntis, quibus innumerabíliter divinórum eloquiórum coruscat auctóritas, ad veneratiónem Pentecostes unanímiter incitémur, exultantes in honórem Sancti Spíritûs, per quem omnis Ecclésia cathólica sanctificátur, omnis ánima rationális imbúitur, qui inspirátor fídei, doctor sciéntiæ, fons dilectiónis, signáculum castitátis, et totíus est causa virtútis.

℟. Non vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem: * Qui étiam dedit Spíritum suum Sanc-
tum in nobis, alleh
℣. Deus excelsus,
misericors, et pro
peccátis eórum: *
am. 1. *Thess. 4. Ps.*

LECTIO iij

Léctio sancti Evan
cundùm Luc
Cap. 5.

IN illo témpore;
est in una diérum,
sedébat docens. E
Pharisæi sedéntes
Doctóres, qui vén
omni castello Galilæ
dææ, et Jerúsalem
tus Dómini erat a
dum eos. Et réliqua

Homilia sancti A
Episcopi.
Comment. in M
C. 8.

MOVET Scribas,
ab hómine peccáta
nem enim tantùm
Christo contuebant
missum est ab eo,
laxáre non póterat
nim sola justíficat
murmuratiónem eo
minus intróspicit,
fácile esse Filio ho
terrâ peccáta dimit
rùm enim nemo p
míttere peccáta, n
Deus: ergò qui rem
us est. Quia nemo
nisi Deus, Deus in
manens, curatióne
præstábat: et nulli
di et loquendi erat
tas, cui subest tot

nitur. Porrò autem
se in córpore pó-
lligi posset, qui et
ccáta dimítteret, et
iónem corpóribus
:, ait : Ut sciátis
Fílius hóminis ha-
tátem in terrâ di-
eccáta, ait Paraly-
ge. Sed quia omnis
ciendi óperis rátio
a, adjécit : Tolle
um, et vade in do-
m. Primùm remis-
ibuit peccáti, de-
tem resurrectiónis
ùm sublatióne léc-
nitátem ac doló-
ribus dócuit abfu-
ostrémò réditu in
rópriam, íter in
i credéntibus esse
lum.
l cogitátis in cór-
ris? Quid est fací-
, Dimittuntur tibi
in dícere, Surge,
.? * Ut autem sci-
Fílius hóminis ha-
átem in terrâ di-
eccáta, tibi dico:
le lectum tuum, et
mum tuam, alle-
℣. Spíritus Dómi-
ne, eò quòd únxe-
us me, ut prædi-
lulgéntiam, et an-
ábilem Dómino.
a. Glória. * Ut au-
5. *Is.* 61.
edictus. *Ant.* 4. E.
mini erat ad sa-
nandum eos, allel. *Luc.* 5.

Oratio.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritûs Sancti, quæ et corda nostra clementer expurget, et ab ómnibus tueátur advérsis; Per Dóminum... in unitáte ejusdem.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo. 1579. *P.* 3. *Tit. de Bapt.*

Religiosi institúti olim fuit diem Baptismi quotannis à fidélibus piè celebrári : quæ sanè institútio, cùm ad pietátis christiánæ cultum non parùm adjumenti afferre possit, eam in usum revocári vehementer cúpimus. Itaque fidélium unusquisque quo die baptizátus est, quotannis ardentióri prece, eleemósynâ, si per facultátes potest, spirituálisque gáudii celebritáte récolat se, chirógrapho damnatiónis deléto, hæreditátis cœlestis partícipem in Christo factum esse. Eo potíssimùm die sanctè se éxcitet ad præcláram illam sponsiónem et christiánam professiónem, quam in sacro lavácro per sponsóres solémniter édidit.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Stupor apprehendit omnes; et magnificábant Deum, et repléti sunt timóre, dicentes: Quia vídimus mirabília hódiè, allelúia. *Luc.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM.
Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Ps. è III. Noct. Fer. iij. 42.

LECTIO j.

Incipit Epístola Cathólica beáti Judæ Apóstoli.

JUDAS, Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his qui sunt in Deo Patre dilectis, et Christo Jesu conservátis et vocátis: Misericórdia vobis et pax, et cáritas adimpleátur. Caríssimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribendi vobis de commúni vestrâ salúte, necesse hábui scríbere vobis: déprecans supercertári semel tráditæ sanctis fídei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præscripti sunt in hoc judícium) ímpii, Dei nostri grátiam transferentes in luxúriam, et solum Dominatórem, et Dóminum nostrum Jesum Christum negantes. Commonére autem vos volo, scientes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de terrâ Ægypti salvans, secundò eos qui non credidérunt, pérdidit: Angelos verò, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judícium magni diéi, vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma, et Gomorrh[a] timæ civitátes simi[...] exfornicátæ, et post carnem áltera[m] sunt exemplum, ig[...] ni pœnam sustinen[...] liter et hi carnem máculant, domi[...] autem spernunt, ma[...] autem blasphémant[...]

℟. Quid orémus portet, nescímus; [...] Spíritus póstulat [...] gemítibus inenarr[...] allelúia, allelúia. ℣ lâ, dicit Dóminus, super domum Dav[...] per habitatóres Je[...] Spíritum grátiæ et[...] * Ipse. *Rom.* 8. *Za[...]*

LECTIO ij.

Sermo sancti Bern[...] bátis.

Serm. 3. *de* [...]

VERE múltiplex [...] qui tàm multiplic[...] hóminum inspirát[...] sit qui se abscond[...] ejus; síquidem [...] eis ad usum, ad m[...] ad salútem, ad [...] ad solátium, ad [...] Ad usum quidem [...] nis ét malis, dign[...] et indignis comm[...] abundantíssimè tri[...] grátus est qui in [...] benefícium Spirit[...] noscit. Ad mirá[...] signis et prodígiis [...] virtútibus quas pe[...] libet manus oper[...]

miràcula súsci-
t præséntibus fi-
at præteritórum.
nonnullis hanc
itiam sine própriâ
rgítur, tértiò in-
l salútem, cùm in
e nostro revérti-
Dóminum Deum
Porrò ad auxílium
a in omni colluc-
uvat infirmitátem
Iam cùm testimó-
ibet spirítui nos-
fílii Dei sumus,
io est ad conso-
Datur étiam ad
cùm in córdibus
m veheméntiùs
ilidum ignem ca-
endit; ut non so-
filiórum Dei, sed
ibulatiónibus glo-
ntuméliam glóri-
ntes, oppróbrium
despectiónem e-
m. Omnibus no-
or, datus est Spí-
lútem, ad fervó-
à. Pauci enim sunt
íritu repleantur:
stúdeant æmulári.
Fratres, ut com-
n nobis dies Pen-
dies remissiónis,
tiónis, dies verís-
ei: et invéniat nos
iritus Sanctus om-
er præséntiam cor-
páriter propter
nitátem, in eódem
promissam stabili-
tátem; ad laudem et glóriam sponsi Ecclésiæ Jesu Christi Dómini nostri, qui est super ómnia Deus benedictus in sécula. Amen. Tu autem.

℟. Qui confirmat nos in Christo, et qui unxit nos, Deus; qui et signávit nos, * Et dedit pignus Spíritûs in córdibus nostris, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Deus noster pépigit nobiscum fœdus, * Et. 2. *Cor.* 1. *Deut.* 5.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 4.

In illo témpore; Descendit Jesus in Caphárnaum, civitátem Galilææ; ibíque docébat illos Sábbatis: et stupébant in doctrínâ ejus, quia in potestáte erat sermo ipsius. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. Lib. 4. *n.* 57.

Vide cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offensus, nec injúriâ violátus, Judæam déserit: quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docendo, nunc liberando, nunc sanando, infídæ plebis corda demulcet. Et benè sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum antè præmísit, et substítuit féminæ

sanitátem. Utrumque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat : et prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermitti illa quæ mobilitáte magis ánimi, quàm pravitáte peccáverat. Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta signíficat; ut indè nova creatúra cœperit, ubi vetus antè desívit; nec sub lege esse Dei Filium, sed supra legem in ipso princípio designáret; nec solvi legem, sed implé-ri. Fortassis étiam in typo mulíeris illíus socrûs Simónis et Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quàm calóris. Itaque illa ánimum febris, hæc corpus inflammat. Febris enim nostra, avarítia est: febris nostra, libído est: febris nostra, ambítio est : febris nostra, iracúndia est.

℟. Jesus docébat Sábbatis, et * Stupébant in doctríná ejus, quia in potestáte erat sermo ipsíus, allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia in Ecclésiis Altíssimi apériet os suum, et in médio pópuli exaltábitur, et in plenitúdine sanctá admirábitur.* Stupébant. Glória.* Stupébant. *Luc.* 4. *Eccli.* 24.

Ad Benedictus.

Colloquebantur ad dicentes : Quod est bum, quia in po virtúte ímperat spirítibus, et éxe lúia. *Luc.* 4.

ORATIO.

MENTIBUS nostri mus, Dómine, Sanctum benignus cujus et sapiéntià c mus, et providént námur; Per... in jusdem.

CANON

Ex Concílio Mog 1549. *Cap.*

IN Sacramento tiónis, juxta Dó missiónem, Spirit tum, quo in Bapt peccáti emundatio náti sumus, cum tiæ múnere accip délicet ut virtúte tra sátanæ tentati niámur; ut gráti méliùs capienda f téria illuminémur, fessiónem Christi et contra vítia ro piámus. Quæ ómni tus Dóminus per Sanctum, quem mi rat, fidélibus confe sertè promísit. Ea erant à Christo p ipsis Apóstolis in di costes exhíbita Act rum satis testantur.

PROPRIUM

SANCTORUM.

PARS VERNA.

adragesimam or elúia in fine Anti- quæ sumuntur de vro Commem. SS.]

FEBRUARII.

[NÆ VALESIÆ, æ Fránciæ, nemoratio.

utè post Homil. in licitur sub Bene- igni, Lectio se- ndè n iij de Fer. nilibus.]

)CTURNUM.

ECTIO IV.

'alésia, Ludovíci 'ránciæ Regis fi- bia futúræ sanc- . tenerióribus an- indícia. Adulta, tre, nupsit Ludo- ianénsium Duci, regnum adeptus, ostólicâ obtínuit, onium, quod me- rat, írritum de- Gravi vínculo ma, uni Deo de- ére studiósa, to- átis ac misericór- ous mancipávit. s Ducátûs sibi à rege assignátos ndis paupéribus, curandis ægrótis, ædificandisque monastériis profúsè erogábat. Ut suum erga Deíparam Vírginem, quam ab infántiâ singulári devotióne colúerat, amórem testarétur, instítuit sub título Vírginis Annuntiátæ, sacrárum Vírginum cœtum, quæ sédulâ sanctíssimæ Dei Genitrícis imitatióne, præcípuas ejus virtútes in se exprímere curárent. Egénos ac míseros omnes ad se confugientes, maternis complectebátur viscéribus; ægrótos imprimis, quorum úlcera et sániem própriis mánibus contrectáre ac térgere non refugiébat, restitútâ non semel eo contactu iisdem sanitáte. Ad sanctíssimum Eucharístiæ Sacramentum eâ accedébat pietáte, ut ejusdem devotiónis sensus in astántium ánimis excitáret. Domínicæ quoque Passiónis mystéria pari recolébat affectu: quarè constructo intra doméstícum hortum Christi sepulcro, ibi secedébat idéntidem, nudum pectus lápide tundens, atque in preces et lácrymas jú-

giter effúsa. Vitæ demùm innocentíssimè actæ finem quadragenária præséntiens, sacraméntis muníta, cumulátaque méritis, Bitúrici óbiit, anno millésimo quingentésimo quinto. Ejus cultum, à Benedicto décimoquarto pro Minórum Ordine approbátum, extendit Pius sextus ad omnes Christi fidéles intra Regis Christianíssimi ditiónes.

IN LÁUD. Feriæ IV Cinerum. Ant. Orátio. ℣. Humiliábam. lij.

Oratio.

Deus, qui beátam Joannam Valésiam, è cadúci honóris fastígio ad Crucis humilitátem vocasti, virtútumque splendóre illustrem effecisti; ejus méritis et intercessióne tríbue, ut, spretis mundi illécebris, Christum sequi valeámus; Qui tecum.

AD VESP. Fit Commem. S. Agathæ. Ant. Infirma. ℣. Deus. xlij. *Orat.* Indulgéntiam. xlv. *Deindè S. Joannæ Valesiæ. Ant.* Fortitúdo. ℣. Anima. liv. *Oratio, ut suprà.*

DIE V.

SANCTÆ AGATHÆ,
Vírginis et Mártyris,
Commemoratio.

AD NOCTURNUM.

Lectio iv.

Agatha virgo, quam Panormitáni et Catinenses civem suam fuisse contendunt, gloriósi martyrii co-

rónam sub Décio
re, anno ducenté
quagésimo primo
ta est. Carmen sc
sanctus Dámasus
toto ferè século
xit. Quo in cárm
nem exímiam ca
clàram, elegant
móribus elegant
de, terréna pró
reputasse, ut De
temperáret: aitq
cibus fortiórem
bra sua flagris
acerbum mamill
lórem válido pé
rasse; cùmque à
recreáta in cárc
lætiórem indè a
grantem, ad flag
alácriter cucurr
sanctus Póntifex
tyris ope servát
fuisse ethnicóru
Légitur in actis
nos, anno verten
rio sanctæ Vírgin
se ad ejus túmul
quo túmulus
oppósito, ignem
qui ab Æthnâ m
dábat. Catínæ
asservári crédit
solemnis ac pi
est, ubi Æthna
évomit, flammis
bus id velum ob
non semel sedát
AD LAUDES
tus est. ℣. Hær
tio Indulgéntiam

SP. *Fit Commem.*
. *Antiph.* Casta.
io. xlvij. *Orat. ut*
dè S. Vedasti, Ep.
. ℣. Beátus. xiv.
Dírige. xvij.
S. Amandi, Ep.
sum. ℣. Elégit.
a, Ecclésiæ. xvij.
ne vi.
TI, EPISCOPI,
memoratio.
OCTURNUM.
Lectio iv.
, relictis ab ado-
aréntibus et præ-
ssimis, solitáriam
órum vitam ducé-
Clodovæus, de-
mánis, Remos ad
migium baptizan-
is, eum cómitem
in itínere fídei ru-
b ipso imbueré-
aliquándiù com-
atque à Remígio
a Epíscopus fac-
os éthnicos Chris-
rit. Ecclésias ere-
quibus constítuit
os et Diáconos. In
liberális fuit, di-
ábilis; quos ut su-
hristum allíceret,
a étiam convíviis
ínuit. Exactis in
a annis quadragin-
orreptus, et sacro
t sánguinis Christi
onfirmátus, clarus
ánimam Deo réd-
no quingentésimo
trigésimo nono. ¶ Eódem die, anno verò sexcentésimo septuagésimo quinto, óbiit sanctus Amandus Trajecténsis Epíscopus, qui Gandavénsibus primùm, tùm Sclavis, tandem Vascónibus, et iis qui Pyrenæos montes íncolunt, Evangélii lucem íntulit, et multa in Gálliâ monastéria construxit. Quorum præcípuum est Elnonense ad Scarpam; in quo mórtuus et sepultus est.

AD LAUDES, Ant. Ego sum. ℣. Elégit. *Oratio,* Dírige. xvij.

Pro Comm. S. Amandi, Ant. Sacerdótes. ℣. Salvum. xix. *Or.* Da Ecclésiæ. xvij.

AD VESP. Com. S. Joannis de Matha. Ant. Quasi ℣. Stabit. xxv. *Orat. ut infrà.*

Die vii.

SANCTI JOANNIS
de Matha, Presbyteri,
Commemoratio.

AD NOCTURNUM.

Lectio iv.

Joannes cui de Mathâ cognómen, in Províncià Narbonensi secundâ, Falcóne natus est, paréntibus pietáte et nobilitáte conspícuis. Studiórum causâ primùm Aquas-Séxtias, et pósteà Parísios profectus, emenso Theológiæ currículo, Magistérii láuream adeptus est. In Clerum Parisiensem ab Epíscopo Maurítio ascriptus, et tandem Présbyter or-

dinátus, cùm in ejus sacello primùm sacrifícium offerret, divínitùs inflammátum se sensit ad rediméndos ab infidélium servitúte captívos. Ut tamen matúriùs in re tantâ procéderet, in solitúdinem quamdam Vadensis pagi, intra límites Meldensis Episcopátûs, secessit; ibíque initâ societáte cum Felíce Eremítâ, qui illic jàm ab annis plúribus vitam agébat ascéticam, per triénnium, oratióne et jejúnio, humilitáte et obediéntiâ se exércuit. Romam cum Felíce profectus, ab Innocéntio tértio facultátem impetrávit sese et suos rediméndis captívis devovendi. Cæterùm Parísios ad Odónem Epíscopum qui Maurítio succésserat, et Absalónem Abbátem sancti Victóris remissus, ut, communicáto cum eis consílio, vitæ órdinem institutúmque selígeret, régulamque sóciis, quam sequerentur, perscríberet. Itaque Felíce in prístinam pagi Vadensis solitúdinem remeante, ut sócios congregáret et exemplis régeret, Joannes Parísios ad Epíscopum de modo ordinandæ famíliæ tractatúrus accédit, ac tandem, compósitis ex senténtiâ rebus ómnibus, ad Felícem revértitur. Tunc ædificátâ conjunctis curis Ecclésiâ, cum qualicumque domo, áliisque ædifíciis, p Ordinis monastérium co dicto Cervo frigi nómine et clientélâ s simæ Trinitátis co Régula autem, ut e perscripserat, paucis tis, statim ab Apostó de confirmáta est; n tò pòst institútum P annuente Epíscopo e tulo Parisiensi, in sancti Mathuríni re Ab eo témpore Joan número per Itáliam am et Hispánias æ cœnóbia, et captivó mensam multitúdin se et per Ordinis a in libertátem asséru què Romæ plenus o bonis óbiit die vigési mâ Decembris, ann simo ducentésimo tértio.

AD LAUDES, A
ge. ℣. Sacerdótes. x

ORATIO.

DEUS, qui beáto Presbytero, ac sóci zelum fidéles redime tívos infudisti: da se illam córporis et án bertátem, quâ Christ us tuus nos liberá tecum vivit et regna

[*Festum sequens, si in diem Cinerum, Feriâ vj post Ciner in Dominicam, tra in crastinum.*]

DIE VIII.

IN FESTO

S. CORDIS B. M. V.

SOLEMNE-MINUS.

VESPERIS.
mi de Feriâ.
MPLACUIT Dómino
n te; et gaudébit
Deus tuus. *Is.* 62.
A. Vidébis et áf-
mirábitur, et di-
Cor tuum. *Is.* 60.
d. Díligit Cordis
n; propter grá-
órum suórum ha-
ɪum Regem. *Prov.*

a. Totus desiderá-
s est dilectus me-
e est amícus me-
5.
E. Adjúro vos,
alem, ut nuntié-
meo quia amóre
Cant. 5.
ɪLUM. *Eccli.* 24.
ì vitis fructificávi
ı odóris: et flores
ıs honóris et ho-
go mater pulchræ
, et timóris, et
, et sanctæ spei.
l mihi est in cœlo,
d vólui super ter-
fécit Cor meum et
Deus Cordis mei
ea, Deus in æter-
ihi vívere Christus
est et mori lucrum. * Defé-
cit. Glória. * Defécit. *Ps.* 72.
Philip. 1.

HYMNUS.

REGINÆ Superûm Cordis
amábiles,
Quis det divitias cérnere?
Quis sacros
Ignes virgineo péctore cón-
ditos
Scrutári penitùs dabit?
Tu, Regína, potes sola
cliéntibus
Optátos aditus pándere:
tu potes
Acceptos gremio dúcere fí-
lios
Sub Cordis penetrália.
QUÆ me deliciæ, quis
novus ábripit
Ardor? Cerno animo Cor
venerábile:
Hìc exultat amor, prósilit
hinc tui
In nos grátia Fílii.
HIC sincéra fides, et fidei
soror
Spes, illapsa piis méntibus,
et pudor,
Et castus timor, et férvida
cáritas,
Hìc sedem posuit suam.
COELESTES igitur quisquis
in intimum.

verna, 41 *

Thesauros animum cóndere géstiet,
Cordis, Virgo, tui sub latebras eat,
Justis præsidium et reis.
Laudo, summe Parens, artificem manum,
Cordi virgineo quæ decus áddidit:
Quem Virgo genuit, glória Fílio:
Sponso glória Flámini. Amen.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam, ℟. Et meditátio Cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. E. In Dómino gaudébo, et exultábo in Deo Jesu meo: Deus Dñus fortitúdo mea. *Habac.* 3.

Oratio ut infrà ad Laudes.

Fit commem. Feriæ. Deìn S. Joannis de Matha. Ant. Ubì. ℣. Dómine. xxix. *Orat. ut suprà.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi et Capit. de Feriá.

Ant. 8. G. Ego dórmio, et Cor meum vígilat: vox dilecti mei pulsantis; surrexi, ut aperírem dilecto meo. *Cantic.* 5.

Hymnus, Virgineis. 363.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. d. Ego dilecto meo, et ad me convérsio ejus. *Cant.* 7.

ORATIO.

Deus, qui in sinu Vírginis Matris tuæ castíssimæ requiéscere dignátus es: da nobis, ipsâ interced
inimíci per noctem
mus insídias, et tu
tra quies et tutum
dium; Qui vivis.

AD OFFICIUM N

Invit. Jesum, cuj
María mater ejus co
bat in Corde suo, *
adorémus. *Luc.* 2. 5

Ps. 94. Veníte.

HYMNUS.

Hymnis alta sacri
resultent;
Vestros, ô Superi,
cantus:
Cœli dives adest
Virgo,
Extolli modulis di
pernis.
Hæc augusta no
ris arca,
Antíquo melius ma
condit:
Lex perfecta latet Co
imo,
Suprémi digito scri
nantis.
Sanctum te, G
Flamen obumb
Quo non interiùs
igne!
Adstans virginei
hospes,
Urit tecta suis Hóspi
mis.
Et tu quanta De
rependis!
Natum sponsa Patris
pis alvo:
Verbum carne tegis
et intùs

Te

iritui, Virgo,
s.
pplicibus fér-
tis
rimis Núminis

ınde potest trá-
ımen,
amans tradit

summa Patri,
ıuc Nato,
piritui glória
:
de foves Vírgi-
ıs,
ne Deus, cór-
ffla. Amen.
parvo Officio.
OCTURNO.
. Dedi tibi Cor
intélligens, in
ullus ante te sí-
íerit, nec post
sit. 3. Reg. 3.
. Nomen tuum,
nemoriále tuum
ánimæ. Is. 26.
Anima mea de-
in nocte; sed
eo in præcórdiis
ıè vigilábo ad te.

mea Dóminus,
mea: ℟ Bonus
s ánimæ quæren-
ren. 3.
ectio j.
is Canticórum.
Cap. 8.
ista quæ ascendit
delíciis áffluens,
verna.

innixa super dilectum suum? Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum; quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inferuus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. Si déderit homo omnem substántiam domûs suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

℟. Hæreditáte acquisívi testimónia tua, Dómine, in ætcrnum, quia exultátio Cordis mei sunt;* Inclinávi Cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in æternum. ℣. Finis præcepti est cáritas de corde puro. * Inclinávi. Ps. 118. 1. Timoth. 1.

Lectio ij.

De libro Sapiéntiæ.

Cap. 8.

Intrans in domum meam, conquiescam cum sapiéntiâ: non enim habet amaritúdinem conversátio illíus, nec tædium convictus illíus, sed lætítiam et gáudium. Hæc cógitans apud me, et commémorans in Corde meo: quóniam immortálitas est in cognatióne sapiéntiæ, et in amicítiâ illíus delectátio bona, et in opéribus mánuum illíus honestas sine defectióne, et in certámine loquélæ illíus sapiéntia, et præclári-

tas in communicatióne sermónum ipsíus ; circuíbam quærens, ut mihi illam assúmerem.

℟. Multam invéni in me sapiéntiam, et multùm profèci in eâ : * Animam meam diréxi ad illam, et possédi cum ipsâ Cor ab início. ℣. Quæ desursùm est sapiéntia, pudíca est, pacífica, modesta, plena misericórdiâ et frúctibus bonis. * Animam. *Eccli.* 51. *Jac.* 3.

Lectio iij.

De libro Ecclesiástici.

Cap. 51.

Cum adhuc júnior essem, quæsívi sapiéntiam palàm in oratióne meâ. Ante templum postulábam pro illâ, et usquè in novíssimis inquíram eam. Et efflóruit tanquàm præcox uva, lætátum est cor meum in eâ. Ambulávit pes meus iter rectum, à juventúte meâ investigábam eam. Inclinávi módicè aurem meam, et excépi illam.

℟. Non extrínsecùs capillatúra aut circumdátio auri, aut indumenti vestimentórum cultus; sed qui abscónditus est cordis homo, * In incorruptibilitáte quiéti et modesti spíritûs, qui est in conspectu Dei lócuples. ℣. In bonitáte et alacritáte ánimæ suæ plácuit Deo, * In incorruptibilitáte. Glória. * In incorruptibilitáte. 1. *Petr.* 3. *Eccli.* 45.

IN II. NOCTURN

Ant. 5. C. Lauda et re, fília Sion; quia ec habitábo in médio tu Dóminus. *Zach.* 2.

Ant. 1. g. Audivi magnam de throno tem : Eccè taberni Dei. *Apoc.* 21.

Ant. 5. a. Veníte a tuárium Dómini, quc tificávit in æternum. 30.

℣. Sanctificávit t culum suum Altíssin

℟. Deus in médio ej commovébitur. *Ps.*

Benediction. de B.

Lectio iv.

Sermo sancti Berna bátis.

De 12. *Prærogat. B* *n.* 2.

Quid ad Maríam trépidet humána fr Nihil austérum in e terríbile: tota suávis volve diligéntiùs E cæ históriæ sériem sam, et si quid fort patórium, si quid si quod dénique sig ténuis indignatiónis rerit in Maríâ, de cæ pectam hábeas, et vereáris. Quòd si (sunt), plena magi pietátis et grátiæ mansuetúdinis et mi diæ, quæ ad eam p invéneris, age grá qui talem tibi Medi

mâ miseratióne
in quâ nihil possit
pectum. Déniquè
ómnia facta est, sa-
et insipiéntibus
mâ caritáte debi-
fecit. Omnibus mi-
e sinum áperit, ut
údine ejus accípi-
ersi, captívus re-
em, æger curatió-
tis consolatiónem,
véniam, justus grá-
gelus lætítiam, dé-
a Trínitas glóriam,
óna carnis humá-
ántiam; ut non sit
scondat à calóre e-

ressus Angelus ad
dixit: Ave, grátiâ
óminus tecum. Ec-
ies in útero, et pá-
n, et vocábis no-
Jesum. Dixit Ma-
cè ancilla Dómini,
secundùm verbum
Factum est mihi
uum in gáudium,
ítiam Cordis mei.
uc. I. *Jer.* 15.

ECTIO V.

ejusd. in Assumptióne.

sericórdiæ tuæ, ô
, longitúdinem et
em, sublimitátem et
m queat investigá-
longitúdo ejus us-
em novíssimum in-
us eam súbvenit u-
Latitúdo ejus re-

plet orbem terrárum: ut tuâ quoque misericórdiâ plena sit omnis terra. Sic et sublímitas ejus, civitátis supernæ invénit restauratiónem, et profundum ejus, sedéntibus in ténebris et in umbrâ mortis obtínuit redemptiónem. Per te enim cœlum replétum, infernus evacuátus est, instaurátæ ruínæ cœlestis Jerúsalem, expectántibus míseris vita pérdita data. Sic potentíssima et piíssima cáritas et affectu compatiendi et subveniendi abundat effectu, æquè lócuples in utróque. Ad hunc ígitur fontem sitibunda própeïet ánima nostra. Ad hunc misericórdiæ cúmulum totâ sollicitúdine miséria nostra recurrat. Sit deinceps pietátis tuæ, Virgo benedicta, ipsam quam apud Deum grátiam invenisti, notam fácere mundo; reis véniam, medélam ægris, pusillis corde robur, afflictis consolatiónem, periclitántibus adjutórium et liberatiónem, sanctis tuis précibus obtinendo.

℟. Ait María: * Magníficat ánima mea Dóminum: et exultávit spíritus meus in Deo salutári meo; quia respexit humilitátem ancillæ suæ. ℣. Exultábo et lætábor in misericórdiâ tuâ, Dómine; quóniam respexisti humilitátem meam. * Magníficat. *Luc.* 5. *Ps.* 30.

Lectio vj.

Sermo sancti Anselmi Epíscopi.

Homil. 9. *In Luc.*

O quam magna multitúdo dulcédinis Dei fuit in beátâ Vírgine, quandò Spíritus Sanctus super eam venit, et virtus Altíssimi obumbrávit ei, et de eódem Spíritu Sancto concépit! Quid de Deo non sapiébat, in quâ sapiéntia Dei latébat, et cujus in útero corpus sibi aptábat? Christus est, ait Apóstolus, Dei virtus et Dei sapiéntia; et in eo sunt omnes thesauri sapiéntiæ et sciéntiæ abscónditi: Christus autem in Maríâ. Ergò Dei virtus et Dei sapiéntia, et omnes thesauri sapiéntiæ et sciéntiæ in Maríâ. Hæc conservábat ómnia verba Angelórum, Pastórum, Magórum, necnon ipsíus Filii sui, cónferens in Corde suo. Nemo unquàm gustávit, sicut ipsa, quàm suávis est Dóminus. Inebriabátur ab ubertáte domûs Dei, et torrente voluptátis ejus potabátur. Nec mirum: quóniam apud eam, imò intra eam erat fons vitæ, de quo manábat cuncta perféctio utriusque vitæ.

℟. Péperit María Filium suum primogénitum, et pannis eum involvit, et reclinávit eum in præsépio: et venérunt Pastóres, et videntes cognovérunt de verbo quod dictum erat illis (ero hoc. María autem servábat ómnia verb cónferens in Corde ✠. Excógitat vias sa in Corde suo, in absc suis intélligens. * Co bat. Glória. * Conse *Luc.* 2. *Eccli.* 14.

IN III. NOCTU

Ant. 5. a. Simeo ad Maríam matre Eccè pósitus est hi num cui contradi tuam ipsíus ánim transíbit gládius. *L*

Ant. 8. *G.* Cui c bo te, Virgo fília Si na est enim velut trítio tua: quis n tuî? *Thren.* 2.

Ant. 6. F. Revi tus ejus, et ait: Súf Fílius meus vivit.

✠. Secundùm nem dolórum m Corde meo, ℟. C nes tuæ, Dómine, vérunt ánimam n 93.

Lectio vi

Léctio sancti Eva cundùm Luc

Cap. 2.

In illo témpore; loquebantur ad Transeámus usq hem et videámus bum quod factum Dóminus ostendit réliqua.

ia venerábilis Be-
:, Presbyteri.
l. Hiem. de Temp.
m. I. post Epiph.
ejus, inquit Evan-
conservábat ómnia
:c in Corde suo. Om-
de Dómino vel à
dicta, sive acta
rat Mater Virgo, di-
in Corde retinébat,
cuncta memóriæ
dábat; ut cùm de-
mpus prædicandæ
oendæ incarnatiónis
reníret, sufficienter
, proùt essent gesta
xplicáre quæréntimos nostros à fábulis supervácuis, et malè dulcorátis detractiónum collóquiis castigáre, atque ad divínæ frequéntiam laudis accéndere curémus.

℟. Exultábit Cor meum in salutári tuo: * Cantábo Dño qui bona tríbuit mihi, et psallam nómini Dómini Altíssimi. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. * Cantábo. *Ps.* 12. *Luc.* 1.

Lectio nona de Homil. in Evang. Feriæ.

℟. Grátias ago Deo meo, semper pro ómnibus vobis cum gáudio deprecatiónem fáciens, eò quòd hábeam vos in Corde: testis enim mihi est Deus, quómodò cúpiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi: et hoc oro ut * Cáritas vestra magis ac magis abundet in sciéntiâ et in omni sensu. ℣. Audíte, fílii, et sic fácite, ut salvi sitis. * Cáritas. Glória. * Cáritas. *Philipp.* 1. *Eccli.* 3.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cor meum et caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominicâ.

Ant. 7. a. Cor suum tradet ad vigilandum dilúculò ad Dóminum; et in conspectu Altíssimi deprecábitur. *Eccli.* 39.

Ant. 4. E. Custodívit ánimam suam, et memor fuit Dñi in toto Corde suo. *Tob.* 1.

Ant. 7. *d.* Exulta in omni Corde, fília Jerúsalem: Rex Israel, Dóminus in médio tuî. *Soph.* 3.

Ant. 5. F. Dedit.

CANTICUM. *Sophon.* 3.

LAUDA, Fília Sion; júbila, Israel: * lætáre, et exulta in omni Corde, fília Jerúsalem.

Abstulit Dóminus judícium tuum, * avertit inimícos tuos.

Rex Israel, Dóminus in médio tuî: * non timébis malum ultrà.

In die illâ dicétur Jerúsalem: Noli timére; * Sion, non dissolvantur manus tuæ.

Dóminus Deus tuus in médio tui, fortis; * ipse salvábit.

Gaudébit super te in lætitiâ, silébit in dilectióne suâ, * exultábit super te in laude.

Ant. Dedit confessiónem Sancto et Excelso in verbo glóriæ: de omni Corde suo laudávit Dóminum, et diléxit Deum. *Eccli.* 47.

Ant. 8. c. Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergressa es universas. *Prov.* 31.

CAPITULUM. *Esth.* 2.

ERAT formósa valdè et incredíbili pulchritúdine; ómnium óculis gratió[sa] [et am]bilis videbátur.

HYMNU[S].

QUALIS, Virgo, [...]
surgit,
Æterni soboles di[...]
tis!
En illapsa tuam [...]
vum
Mollis membra sil[...]
aptat.

O FELIX! lev[...]
gravat intùs
Ipsum Numen o[...]
colenda,
Quæ nutríce par[...]
lactat
Natum, quo gem[...]
tur orbis.

QUO non inte[...]
amóre,
Quæ fontem pep[...]
amóris!
Nato blanda freq[...]
la figit;
Et maternus am[...]
amando.

QUOTQUOT de [...]
sa feruntur,
Attentâ Genitrix [...]
re;
Laudes sub memo[...]
servat,
Applaudensque sil[...]
cet intùs.

IN Matrem res[...]
Nati;
In Natum resilit g[...]
tris:
O quàm cara De[...]
Deus ipse
Consortem propr[...]

óris !
ummæ Triadi, quæ
sacra
rgineum templa di-
it :
t te, Genitrix, Na-
amári,
nostra colat sem-
amóre. Amen.
nis glória ejus filiæ
intùs. ℟. In fim-
reis circumamicta
ous. *Ps.* 44.
nedictus. *Ant.* 6. F.
e bono et óptimo
verbum retínuit, et
ictum céntuplum.

Oratio.
qui in Corde beátæ
rginis flammas sanc-
iónis nunquàm de-
accendisti, eamque
Filii tui exímiè
em effecisti : concé-
itius, ut fidéli vir-
psíus imitatióne,
i in nobis exprímc-
nus; Qui tecum.
mmem. Feriæ.
D HORAS,
e Hymnorum, Do-

is Patri, laus Filio :
ibi laus, Spíritus,
ite, purum Vírginis
or ardet ígnibus.
Amen.
ni de Dominicâ.
D PRIMAM.
. a. Cor suum.
br. ℣. Qui natus es

de Mariâ Vírgine. *Matth.* 1.

CANON.

Ex Sancto Bernardo.

In Corde Vírginis habitávit Pater, et Filius, et Spíritus Sanctus, ut Creátor in mundo, Imperátor in regno, Paterfamílias in domo, Póntifex in templo, Sponsus in thálamo.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Custodívit.

Capitulum. *Job.* 23.

Viam Dei custodívi, et non declinávi ex eâ : à mandátis labiórum ejus non recessi, et in sinu meo abscondi verba oris ejus.

℟. *br.* Tibi dixit Cor meum, * Exquisívit te fácies mea. Tibi. ℣. Fáciem tuam,* Dómine, requíram. * Exquisívit. Glória. Tibi. *Ps.* 26.

℣. In toto Corde meo exquisívi te. ℟. Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, in omni témpore. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Exulta.

Capitulum. 1. *Reg.* 2.

Exultavit Cor meum in Dómino, et exaltátum est cornu meum in Deo meo. Dilatátum est os meum super inimícos meos, quia lætáta sum in salutári tuo.

℟. *br.* Anima mea * Exultábit in Dómino. Anima. ℣. Et delectábitur * super salutári suo. * Exultábit. Glória. Anima. *Ps.* 34.

℣. Confitébor tibi, Dómine, in toto Corde meo :

℟. Lætábor et exultábo in te. *Ps.* 9.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Multæ filiæ.

Capitulum. *Judith.* 13.

Benedicta es tu, filia, à Dómino Deo excelso, præ ómnibus muliéribus super terram.

℟. *br.* Bénedic, ánima mea, Dómino, * Noli oblivisci omnes retributiónes ejus. Bénedic. ℣. Qui corónat te in misericórdiâ * et miseratiónibus. * Noli. Glória. Bénedic. *Ps.* 102.

℣. Veníte, audíte et narrábo, omnes qui timétis Dóminum, ℟. Quanta fecit ánimæ meæ. *Ps.* 65.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de parvo Officio.

Ant. 1. D. Fortis est ut mors diléctio : aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem. *Cant.* 8.

Ant. 3. a. Vox dilecti mei. Anima mea liquefacta est, ut locútus est. Quæram quem díligit ánima mea. *Cant.* 5. *et* 3.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea : ténui eum, nec dimittam. *Cant.* 3.

Ant. 2. D. Ego dilecto meo, et dilectus meus mihi, qui páscitur inter lília. *Cant.* 6.

Ant. 6. C. Dilectus meus ordinávit in me caritátem :

fulcite me flóribus
me malis. *Cant.* 2.

Capitulum. C

Surge, amíca mea
sa mea, et veni :
mea in foramínib
in cavernâ macéri
de mihi fáciem tu

Hymnus

Hic asta docilis, g
Christo :
Audi, docta dat
magistra :
Factis corda suis
tùs,
Et virtútis iter præ
trat.

Fervet mille m
toris æstus :
Dùm fit grata Deo
vilis ;
Quæ Regem Supe
cipit alvo,
Ancillæ titulo læta

Unum scire Deu
tus ardet :
In se totùs abit, n
extrà ;
Illibáta timet Virg
Abscondique suis
ambit.

Secreta placid
in aulâ,
Audit blanda Dei
quentis ;
Pro verbis tacitos,
us afflat,
De puro gemitus C
pendit.

Sponso casta su
fidéle
Hic dat perpetui

:
riis icta supernis,
pasta Deo præri-
tra.
s summa Patri,
iaque Nato,
iritui glóriaSanc-

orde foves Vírgi-
itus,
lme Deus, córdi-
ifer. Amen.
o laudábitur áni-
℟. Audiant man-
ætentur. *Ps.* 33.
nificat. *Ant.* 5. a.
lchra es, amíca
a pulchra es! ócu-
mbárum, absque
intrínsecùs latet.

m. *S. Apollóniæ,*
Mart. Ant. Infírma.
lij: *et Orat.* Deus,
xlv.
MPLETORIUM.
*et Capit. de Do-
ctera ut heri.*
DIE ix.
POLLONIÆ,
s et Martyris,
mmemoratio.
OCTURNUM.
IO iv *vel* ix.
lâ sancti Dionysii
íni, ad Fábium
ntiochénum.
*b. Hist. L.*6. *C.* 41.
UAM ex Décii Im-
edicto persecútio
cœpta est, sed ín-
mo antevérterat.
verna.

Nam infaustus quidam vates ac poéta commóvit Alexándriæ adversùs nos gentílium turbas. Ab illo ígitur stimuláti, hanc solam pietátem cultumque dæmonum suórum existimábant, si cædibus adversùs nostros sævírent. Itaque admirandam illam provectæ jàm ætátis Vírginem Apollóniam tunc comprehendérunt; et maxillas quidem ejus percutientes, cunctos ei dentes excussérunt. Accenso autem extra urbem rogo, minabantur vivam se illam combustúros, nisi unà cum ipsis ímpia verba pronuntiáret. At illa véniam deprecári paulispèr visa, atque interim dimissa, celériter in ignem insíliit, et conflagrávit.

AD LAUD. Ant. Factus est. ℣. Hæréditas. *Oratio,* Deus, qui inter. xlv.

AD VESP. Pro Commem. S. Scholasticæ, Virg. Ant. Complácuit. ℣. Audi. xliij. *Oratio,* Famíliam. *infrà.*

DIE X.

STÆ SCHOLASTICÆ,

Virginis,

Commemoratio.

AD NOCTURNUM.

LECTIO iv *vel* ix.

SCHOLASTICA, Benedicti Abbátis soror, Deo ab infántiæ témpore dedicáta, ad fratrem quotannis veníre consuéverat, ut ejus sacris collóquiis fruerétur. Ad hanc

vir Dei non longè extra jánuam in possessióne monastérii descendébat. Quâdam verò die, cùm diútiùs eum apud se retinére vellet, et ille non acquiésceret, insertas digitis manus ad oratiónem super mensam pósuit, ut Deus fratris mentem inflécteret. Tantaque súbitò tonitrui vis, et inundátio plúviæ erúpit, ut Benedictus pedem extra limen efferre non posset. Sicque factum est ut totam noctem pervígilem in spiritáli collóquio transígerent. Hinc reversus ad cellam Benedictus, post tríduum elevátis óculis, vidit ejusdem sorórissuæ ánimam in columbæ spécie cœli secréta penetráre. Qui ex hâc visióne óbitum ejus intélligens, prótinùs fratres misit, qui corpus ejus ad monastérium suum deferrent, et in sepulcro quod sibi paráverat, pónerent.

AD LAUD. Ant. Exultábit ánima mea. ℣. Sitívit. xlvj.

Oratio.

Familiam tuam, quæsumus, Dómine, beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ méritis propítius réspice; ut sicut ad ipsíus preces imbrem cœlitùs descéndere fecisti, ità ejus supplicatiónibus, ariditátem cordis nostri supernæ grátiæ dignéris rore perfúndere; Per.

Die xii.

SANCTÆ EUL

Virginis et Ma

Commemora

Pridiè AD VI

Infirma. ℣. Deus

tio, Indulgéntiam

AD NOCTUR

Lectio iv n

Ex Martyrol. S.

E *cnn. Epi*

Eulalia Virgo

nensis, témpore I

et Maximiáni Imp

audítâ persecutió

exultasse mente,

Spíritûs instinctu

Daciáno præsidi

à sancto Eulógi

tero Cordubensi

Hanc ideò Præses

rem actus illicò

jussit, et in equú

pendi. In quo de

tam se Christiána

ta, quòd in cruce

máginem quamda

sentat equúleus, a

Christo meruisset

inter tormenta spi

tris martyrii palm

cúta est.

AD LAUD. A

est. ℣. Hæréditas

Indulgéntiam nob

Die xiv.

SANCTI VALE

Presbyteri et M

Commemora

Pridiè AD VE

Eccè Deus. ℣. In

Oratio, Deus, à q

OCTURNUM.
ctio iv vel ix.
rol. Bedæ et Usuardi.
inum celebérri-
rtyrem viâ Flamí-
ésimo tértio ab ur-
milliário, Febru-
lécimâ-quartâ co-
expresso fidélique
) mémorat anti-
n Martyrológium,
ò sancti Hierómy-
r. Hujus corpus à
m matróná de per-
receptum allátum
n, et sepultum in
l Basílicâ, ex quâ
odécimo caput e-
átum in Normán-
n monastério Ge-
depósitum, scrip-
e peculiári opús-
rt Baldrícus Do-
scopus, in quo e-
resbyterum Inte-
n appellat.

UD. Ant. Bonum.
r. v.

Oratio.

quo constántiam
irtútem sumit in-
quæsumus, ut be-
ini Sacerdótis et
ui exemplo et pré-
dquid in persecu-
ævum est, quid-
orte terríbile, fá-
ii nóminis confes-
erâre; Per.

Die xvii.

SANCTI THEODORI,

Martyris,

Commemoratio.

Pridiè AD VESP. Ant. Eccè. ℣. In Deo. ij. *Oratio*, Deus, qui nos. *infrà.*

AD NOCTURNUM.

Lectio iv vel ix.

Ex Oratióne sancti Gregórii Nysséni in magnum Mártyrem Theodórum.

Cum duces mílitum hìc in hibernis cópias collocassent, Theodórus cum eâ legióne in quam ascriptus erat, ad nostram regiónem transívit. Bello autem contra Deum moto, Præses et Tribúnus servum Crucifixi ad judícium sistunt; ac: Dic, ínquiunt, cur non adóras sicut placet Imperatóribus? Maximiánus enim cum consorte tunc Impérium tenébat. Tunc ille: Deos quidem néscio, mihi verò Deus est Christus Dei unigénitus: pro conféssióne istíus, qui vúlnerat, incídat; et qui vérberat, láceret; et qui cremat, flammam admóveat; et qui his vócibus meis offénditur, linguam éximat: per síngula enim membra corpus Creatóri patiéntiam debet. Exíguum, ínquiunt, insanienti tempus concedátur. Matri deûm templum erat in Metrópoli Amaséâ: hoc ille incendit in tempore datæ sibi securitátis. Tùm

Magistrátus impiíssimum advérsùs deos eum vocantes, et in Imperatóres contumeliósum, primùm quidem in ligno suspensum lacerábant. Is veró tormentis accinébat: Benedícam Dóminum in omni témpore. Hoc modo punítum carcer excépit, ubì noctu vox psalléntium audiebátur, et facum splendor ab iis qui foris erant, conspiciebátur. Denùm igne consummári jussus, beáto itinere ábiit in cœlum.

AD LAUD. Ant. Bonum. ℣. Adjútor. v.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Theodóri Mártyris tui confessióne gloriósâ circumdas et prótegis: præsta nobis, ex ejus imitatióne profícere, et oratióne fulcíri; Per.

AD VESP. Pro Commem. S. Simeonis, Ep. et Mart. Ant. Eccè Deus. ℣. In Deo. *ut in Communi unius Mart.* ij. *Orat.* Omnípotens. *infrà.*

DIE XVIII.

SANCTI SIMEONIS,

Hierosolymit. Ep. et Mart.

Commemoratio.

AD NOCTURNUM.

LECTIO iv *vel* ix.

Ex libro quinto Commentariórum sancti Hegesippi Historiógraphi.

Euseb. Hist. Lib. 3.

Simeon, cognátus Dómini, fílius Cléophæ, calúmni-

am passus ab hæri
cusátus est cora
Consulári; et per
dies excruciátus, l
fectus est: ità ut
pra modum admi
et ipse quoque C
quómodò is qui ce
ginti annos attig
pertulisset. Tanc
senténtiâ júdicis
xus est. Ad hæc u
pora Ecclésia vir
incorrupta perm
obscúro adhuc re
tescéntibus quicu
tam salutáris pra
régulam depravár
tur. Postquàm a
Apostolórum cho
mortis génere exti
efflúxeratque jàm
minum illórum qu
ipsam Sapiéntiam
bus auscultáre n
tunc demùm exor
pii erróris conspi
lo vidélicet ámpl
póstolis supérstite

AD LAUD. A
certámen. ℣. Adj

ORATIO.

Omnipotens Deu
áto Simeóni Márt
que Pontífici, Chr
gi in cruce tribui
ta, quæsumus, eó
cedente, ut terré
bismetipsis desidé
figentes, tibi firmi
rére valeámus; Pe

AD VESP. *An*

vij. *Oratio*, *ut*

e xxiv.

'issext. Die xxv.)

a Festo

MATTHIÆ,

postoli.

lex-majus.

n Parte Hiemali.

:vii *vel* xxviii.

E HONORINÆ,

is et Martyris,

mmemoratio.

AD VESP. Ant.

. Deus. xlij. *Ora-*

. *infrà.*

OCTURNUM.

ectio iv *vel* ix.

na, virginitátis et

palmâ illustris,

apud Calétes in

otomagensi, et se-

nitùs in vico Gerar-

non longè ab óstiis

, ubi jàm à plúri-

s trádita est Canó-

láribus ecclésia e-

jus título et patrocínio illustris. Sub Cárolo Símplice, cùm Normanni sacra profánaque vastárent, à Christiánis eórum immanitátem fugiéntibus sanctum corpus ad confluentes Séquanæ et Isaræ translátum est, et collocátum in æde sanctæ Maríæ, quam Ivo Comes Bellimontis ad Isaram Beccensi monastério donávit, tempóribus sancti Anselmi ejusdem monastérii Abbátis, cujus nómine inscripta est hujus translatiónis históría.

AD LAUD. Ant. Factus est. ℣. Hæréditas. xlv.

Oratio.

Aures tuæ pietátis, quæsumus, Dómine, précibus nostris inclína; ut qui delictórum nostrórum caténis stríngimur, interveniente beátâ Honorínâ Vírgine et Mártyre tuâ, miseratiónis tuæ grátiâ liberémur; Per.

FESTA MARTII.

Die i.

In Festo

CTI LEONIS

arentani,

pi et Martyris.

plex-minus.

in Parte Hiemali.

Die ii.

CTI ALBINI,

Episcopi,

moratio in utrisque

Laudibus.

Pridiè AD VESP. Ant. Elégit. ℣. Beátus. *ut in Communi*, xiv. *Or.* Deus. *infrà.*

AD NOCTURNUM.

Lectio iv *vel* ix.

Albinus Venétiæ in Aremóricis claro génere natus, relictis à púero paréntibus, in Cincillacense monastérium ingressus est. Anno ætátis trigésimo quinto Abbas creátus, singulári vigilántiâ

cœnóbium administrávit annis quinque et viginti. Undè invítus ad Cáthedram Andegavensem evectus, totus alendis paupéribus, tuendis cívibus, ægris visitandis, captívis redimendis incúbuit. Ecclesiásticæ disciplínæ vindex fuit acérrimus; ádeò ut nec précibus nec minis potentiórum moverétur: quod ei multórum invídiam conflávit. Váriis in Synodis plúrimùm laborávit, ut incestæ núptiæ damnarentur. Jussus ab Epíscopis quosdam à se excommunicátos absólvere, páruit sacerdotáli judício; ab iisque rogátus ut et ipse signáret eulógias quas ad unum ex illis dirigendas benedixerant, respondit: Etsi ad impérium vestrum signáre compellor, dùm vos causam Dei recusátis deféndere, ipse potens est vindicáre. At ille, nondùm acceptis eulógiis, intériit. Tandem verò in Synodo Aurelianensi tértiâ, cooperántibus sancto Laudo álisque sacris Gálliæ Pátribus, obtínuit, ut hujúsmodi nuptiárum reis nihil jàm véniæ reservarétur, pœnæque arbítrium in Epíscopi cujusque discussióne consísteret. Éxplétis demùm Episcopátûs annis viginti, ménsibus sex, ætátis octoginta, mortalitátem éxuit. In hâc Diœcési Constantiensi plures Ecclésiæ Parochiáles sub invocatióne célebres ha[...]tur.

AD LAUD. Ant. [...]sum. ℣. Elégit. xvij.

Oratio.

Deus, qui nobis ad d[...] candam tuam clemén[...] consciéntiæ nostræ p[...] cis non sufficere fa[...] tem: concéde, quæs[...] beáti Albíni Pontific[...] précibus, tuâ sempe[...] tectióne muníri; Per.

AD VESP. Ant. [...] dótes. ℣. Salvum fe[...] *Oratio, ut suprà.*

Die vi.

SANCTÆ COLE[...]

Virginis,

Commemoratio[...]

Pridiè ad VESP[...]

Ant. Complácuit. ℣ [...] xliij. *Oratio, ut infrà*

AD NOCTURN[...]

Lectio iv *vel* [...]

Coleta Boilet Cor[...] Diœcési Ambianens[...] ab ineunte ætáte, i[...] caritátis ità propen[...] ut quidquid habere[...] hiláriter paupéribus [...]tur. Oratióni assíduè [...] solitária loca quærél[...] nerum ibi corpúscul[...] édiâ confíciens, áliisq[...] niténtiæ exercítiis, præsertìm ac cilícii [...] táte, carnem spirit[...] jíciens. A dæmónib[...] quenter lacessíta, nil[...] nùs rerum cœléstium

ntenta, ipsó-
rritos semper
tuis paréuti-
árum institú-
primævo fer-
at, divíno im-
, ipsíus refor-
icto ánimo sus-
ópere ingru-
átes admirábi-
súperans, ità
n plúrimis mo-
in Gálliâ, sive
et in áliis re-
ctíssimam ré-
ntiam feliciter
aritáte, patién-
ite, mansuetú-
tátis stúdio, cé-
útibus decorá-
m prophétiæ il-
omnes sancti-
depta est. Tan-
atrátis mirácu-
entis Ecclésiæ
átisque sorórí-
lárem disciplí-
nivit in Dómi-
i in Flándriâ,
no quadringen-
agésimo sépti-
æ sexagésimo
amprídem cul-
venerátam, in-
írgines solém-
sit Pius Papa
ecurrente die
Trinitátis, an-
octingentésimo
a finem séculi
, moniáles Co-
expulsæ, corpus sanctæ fundatrícis secum asportárunt, et deposuérunt Poliniáco in Diœcési Bisuntínâ, ubì nunc religiósè cólitur.

AD LAUDES, *Ant.* Exultábit. ℣. Sitívit, xlvj.

ORATIO.

FIDELES tuos, quæsumus, Dómine, intercedente beátâ Colétâ Vírgine tuâ, córpore et mente puríflca; ut tuâ inspiratióne compuncti, nóxias delectatiónes vitáre præváleant; atque ut eárum non capiantur illécebris, tuâ semper suavitáte pascantur; Per.

DIE VII.

SS. PERPETUÆ, FELICITATIS, et Sociorum earum, Mart.

Commemoratio.

Pridiè ad VESPERAS,

Ant. Timor Dómini cum electis féminis gráditur, et cum justis et fidélibus agnóscitur : firmamentum est Dóminus timéntibus eum. *Eccli.* 1. *Ps.* 24.

℣. Deus noster, refúgium et virtus : ℟. Non timébimus, dùm turbábitur terra. *Ps.* 45.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

LECTIO iv. *vel* ix.

PERPETUA et Felícitas, in persecutióne Sevéri Imperatóris, Carthágine in Africâ unà cum Revocáto, Saturníno et Secúndulo compre-

hensæ sunt, et in tenebrósum cárcerem detrúsæ; quibus ultrò adjunxit se Sátyrus. Erant adhuc catechúmenæ; sed paulò pòst baptizátæ sunt. Paucis diébus interjectis, è cárcere ad forum deductæ cum sóciis, post gloriósam confessiónem, ab Hilariáno Procuratóre damnantur ad béstias. Indè hilares descendunt ad cárcerem, ubi váriis visiónibus recreantur; et ad martyrii palmam accenduntur. Perpétuam, nec patris sénio penè confecti iterátæ preces et lácrymæ, nec erga filium infantem pendentem ad úbera maternus amor, nec supplícii atrócitas à Christi fide dimovére unquàm potuérunt. Felícitas verò, instante spectáculi die, cùm octo jàm menses prægnans esset, in magno erat luctu ne differrétur: leges quippè vetábant prægnantes supplício áffici. At précibus commártyrum acceleráto partu, enixa est fíliam. Cùmque in partu labórans doléret, ait illi quidam ex ministris: Quæ sic modò doles, quid fácies objecta béstiis? Cui illa: Modò ego pátior quod pátior; illìc autem álius erit in me, qui patiétur pro me; quia et ego pro illo passúra sum. In amphitheátrum, toto inspectante pópulo, producuntur tandem generósæ

mulíeres, Nonis Mà[illegible] primùm flagellis cæ[illegible] tùm à ferocíssimâ va[illegible] quándiù jactátæ, pla[illegible] císæ, et in terram eli[illegible] demùm cum sóciis váriis béstiis vexáti[illegible] gladiatórum énsibus [illegible]untur.

AD LAUDE[illegible]

Ant. Infirma mun[illegible] Deus, ut confunda[illegible] ut non gloriétur om[illegible] in conspectu ejus. [illegible]

℣. Exultavérunt [illegible] dæ ℟. Propter judi[illegible] Dómine. *Ps.* 96.

Oratio.

Deus, fortitúdo [illegible] um, et palma vinc[illegible] qui beátos Mártyre[illegible] tuam, Felicitátem, [illegible] os eárum, contra to[illegible] rum immanitátem [illegible] túte roborasti: qu[illegible] ut, sicut eórum no[illegible] pho lætíficas, ità [illegible] supplicatióne defen[illegible]

Die viii.

S. JOANNIS DE [illegible]
Ordinis Fratrum [illegible]
Institutori[illegible]

Commemorat[illegible]

Pridiè AD VE[illegible]

Qui confídunt. ℣. xxxvij. *Oratio, ut* [illegible]

AD NOCTUR[illegible]

Lectio iv *vel* [illegible]

Ex ipsius Vitâ à l[illegible] et aliis.

Joannes cognomi[illegible] Deo, in Lusitániâ [illegible]

pátriam relí-
e nomen de-
·elictâ milítiâ
on léviter in-
.átem, Graná-
. Ibi cùm con-
.diisset Joan-
celebérrimum
:æcónem, tan-
in eo rerum
vitæ ratiónem
ire decréverit,
n sublevandis
·ribus addíce-
erfíceret, par-
domum locá-
evi implétum
cómium. Ho-
:ibus tantâ ca-
indústriâ, vi-
providébat,
n mirarentur
im virum unà
scopo certá-
ortúnis et præ-
us. Et hæc fu-
ii Ordinis Ca-
ibula. Neque
pítii sui septa
benigna tanti
l omnes hujus
iperes se ex-
; ipse invisé-
i suæ opitula-
ibus áliis ópe-
bat. His frac-
; in gravem
um íncidit, et
nvicto ánimo
lóres ánimam
ius flexis ante
e octávo Már-

tii, anno millésimo quingentésimo quinquagésimo, ætátis verò suæ quinquagésimo quinto. Corpus ejus solemni pompâ ab ipso Archiepíscopo terræ mandátum est. Miráculis clarum Sanctórum número adscripsit Alexander octávus, ejusque Ordo sub nómine Caritátis à Pio quinto Papâ approbátus, per várias latè Hispánias et Gálliæ regiónes disseminátus est.

AD LAUD. Ant. Qui facit. ℣. Proba me. xxxix.

Oratio.

Deus, qui beátum Joannem misericórdiæ spíritu erga páuperes et infirmos implevisti: concéde propítius, ut ejus vestígia sectantes, sic afflictórum necessitátibus compatiámur, ut cum ipso misericórdiam tuam cónsequi mereámur; Per.

Die x.

SS. XL MARTYRUM,

Commemoratio.

Pridiè AD VESP. Ant. Cùm vos óderint. ℣. Viríliter. viij. *Oratio, ut infrà.*

AD NOCTURNUM.

Lectio iv *vel* ix.

Sermo sancti Basílii Epíscopi.

Homil. in 40 Mart.

Quadraginta Christi mílites magnitúdine córporis, et ætátis flore ac virtúte, céteris ómnibus præcellentes, ad militáres órdines regen-

dos promóti sunt; et propter militárem experiéntiam ánimique fortitúdinem, jàm prímos honóres apud Imperatóres obtinébant. Ubi verò ímpium edictum denuntiátum est ne quis Christum profiterétur, tunc horum quílibet in médium procédens: En, ait, Christiánus sum. Quæ ut áudiit bárbarus judex, cùm considerasset regiónis natúram quòd esset frígida, et anni tempus quòd hibernum, et noctem in quâ bóreas máximè spiráret, jussit omnes nudos sub dio in médiâ civitáte congelandos mori. Qui, loco summâ cum lætítiâ conspecto, últimum étiam amictum alácriter abjicientes, ad mortem properárunt. Una autem erat ómnium orátio: Quadraginta in stádium ingressi sumus; quadraginta, ô Dómine, coronémur. Unus autem ex eórum número vacillans ad pœnam, desertor ábiit, luctum inconsolábilem sanctis relinquens. Verùm Dóminus eórum preces írritas esse non permísit. Nam custos Mártyrum, cùm eventum observáret, mirum vidit spectáculum: Virtútes quasdam è cœlis descendentes, et tanquàm à Rege magna dona milítibus distribuentes, quæ áliis quidem ómnibus dona dividébant, unum verò so-

lùm indonátum dimi
qui statim dolóres
tans, ad adversários
fúgit. Lictor autem, u
defecisse vidit et ad b
accurrisse, seipsum i
tóris locum substit
abjíciens vestes, m
permíscuit, eam
cum Sanctis vocem
Christiánus sum. Hi
ma suscépit, non
sed à própriâ fide;
aquâ, sed in próp
guine. Sicque, illo
die, adhuc spira
tráditi sunt; et i
quiæ in flúvium pr

AD LAUD., A

℣. Multæ. x.

Oratio.

Præsta, quæsumu
potens Deus, ut qu
sos Mártyres, fort
confessióne cognó
os apud te in nos
cessióne sentiámu

Die xvii

SANCTI PAT

Episcopi

Commemora

Pridiè AD VE

Ant. Elégit. ℣. Be

Oratio, infrà ad

AD NOCTUR

Lectio iv ve

Ex Confess. S. P

ejusd. ep. conti

cum.

Patricius in Bri
jóri, Tabérniæ
Bánave dícitur, n

ninam in Hi-
átem, et sus-
Gálliâ et Itá-
ıónem, Diá-
a pátriam re-
rdinátus est,
uídam adjú-
: dùm minis-
nas voces et
ónes ad salú-
e advocátus,
ádius à Cæles-
missus Epís-
erè fructu ex
ens obiisset,
lifficultátes ab
nícis injectas,
n ab ómnibus
ióne, ordiná-
pus; et cum
dicandi Evan-
gentem desti-
am vénditis in
nis ómnibus
nto successu
síngulas do-
et pecúnias
ogando, præ-
erra illa quæ
lólis suis hác-
tur obstináti-
n Insula dein-
sit. A Scotó-
Régulis, quo-
filias baptizá-
interdùm pas-
quandò appe-
, raptis ómni-
ictus, tantùm
is est; sed cum
es quatuórde-
s. barbarórum

absolvit, cùm prædicatiónis cursum adimpléret. Assíduis curis pro Ecclésiâ consumptus óbiit, desinente quinto século.

AD LAUD. Ant. Ego sum. ℣. Elégit. xvij.

ORATIO.

Deus, qui toto divísis orbe regiónibus, beáti Pontíficis Patrícii ministério, glóriam tuam prædicári voluisti: ejus méritis et intercessióne concéde, ut quæ pro consequendâ salúte facienda edócuit, digno Evangélicis promissis effectu adimplére valeámus; Per.

AD VESP. Pro Commem. S. Alexandri, Episc. et Mart. Ant. Eccè Deus. ℣. In Deo. ij. *Oratio,* Fac nos. v.

DIE XVIII.

SANCTI ALEXANDRI,
Episcopi et Martyris,
Commemoratio.

AD NOCTURNUM.

LECTIO iv *vel* ix.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

C. 62.

Alexander, Epíscopus Cappadóciæ, cùm desidério sanctórum locórum Hierosólymam pérgeret, et Narcissus Epíscopus ejusdem urbis jàm senex régeret Ecclésiam; Narcisso et multis Clericórum ejus revelátum est álterâ die manè intráre

Episcopum, qui adjútor Sacerdotális Cáthedræ esse deberet. Itaque re itâ complétâ ut prædicta fúerat, cunctis in Palæstínâ Epíscopis in unum congregátis, adnitente quoque ipso vel máximè Narcisso, Hierosolymitánæ Ecclésiæ cum eo gubernáculum suscépit. Hic in fine cujusdam epístolæ quam scribit ad Antinóitas super pace Ecclésiæ, ait: Salútat vos Narcissus, qui ante me hic ténuit Episcopálem locum; et nunc mecum eumdem oratiónibus regit annos natus círciter centum séxdecim, et vos mecum precátur ut unum idemque sapiátis. Scripsit et áliam ad Antiochenos per Clementem Presbyterum Alexandrinum, necnon ad Origenem, et pro Origene contra Demétrium, eò quòd juxta testimónium Demetrii eum Presbyterum constitúerit. Sed et áliæ ejus ad diversos feruntur epístolæ. Séptimâ autem persecutióne sub Décio, quo témpore Bábylas Antiochiæ passus est, ductus Cæsaréam, et inclausus in cárcere ob confessiónem Christi, martyrio coronátur. [Hic est Alexander qui in Cánone p[illegible] Ignátium Mártyrem invocátur.]

AD LAUD. Ant. Bonum[illegible]

℣. Adjútor. *Or.* Fac nos [illegible]

DIE XIX.

IN FESTO S. JOSEPH,

SPONSI B. MARIÆ VIRGINIS.

SOLEMNE-MINUS.

Ps. de Feriâ in toto Officio.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. f. JACOB génuit Joseph virum Mariæ, de quâ natus est Jesus qui vocátur Christus. *Matth.* 1.

Ant. 4. E. Erat Virgo desponsáta viro cui nomen erat Joseph, de domo David: et ingressus Angelus ad eam, dixit: Eccè concípies in útero, et páries Fílium. *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Christi generátio sic erat: Cùm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequàm convenírent, inventa est in útero habens de Spíritu Sancto. *Matth.* 1.

Ant. 2. D. Joseph autem vir ejus, cùm esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occultè dimittere eam. *Matth.* 1.

Ant. 3. a. Hæc eo [illegible]

ecce Angelus Dñi
ait ei in somnis. *Ibid.*
...ulum. *Prov.* 2.
...Dóminus rectó-
...um; et próteget
...tes simplíciter, ser-
...itas justítiæ, et vi-
...tórum custódiens.
Omnípotens benedícet
...edictiónibus cœli:
...dictiónes patris tui
...tátæ sunt benedictió-
...atrum ejus, donec ve-
...desidérium cóllium æ-
...rum. ℣. Sicut locútus
...er os sanctórum, qui à
...sunt, Prophetárum
...℟. Benedictiónes. Gló-
Patri. * Benedictiónes.
. 49. *Luc.* 1.
... Hymnus. S. V.
...progenies, Isaci-
...dum decus,
...te celebrent cármine
...cónjuges,
...timaque ferant cándida
virgines
...so lília vírgini.
Tu, Josèphe, novi lux
nova fœderis,
custos sociæ Vírginis ín-
teger,
sanctæ thalamo cónjugis
ábstinens,
Christi tamen es Pater.
Alto progeniem quàm
benè créditam
...vás consilio, depositum
Dei!
...cum pervigiles Unigenæ
Pater
...ras juraque dívidit.

Artus invalidum tu Pue-
rum foves,
Infantique Deo pábula súf-
ficis;
Et formáta Dei te sine, de
tuis
Crescunt membra labóri-
bus.
Sint qui mille tubis úndi-
què pérsonent
Adventasse Deum qui po-
pulos regat:
Tu commissa tibi non vio-
lábili
Velas sacra siléntio.
Sit laus summa Patri,
summaque Fílio:
Sit par, alme, tibi glória,
Spíritus,
Qui fœcunda facis víscera
Vírginis,
Illábens utero, Deus. Amen.
℣. Jacta super Dóminum
curam tuam: ℟. Non dabit
in æternum fluctuatiónem
justo. *Ps.* 54.
Ad Magníficat. *Ant.* 5. a.
Páriet María fílium; et vo-
cábis nomen ejus, Jesum:
ipse enim salvum fáciet pó-
pulum suum à peccátis eó-
rum. *Matth.* 1.
Oratio, ut infrà ad Laudes.
Fit Commemoratio Feriæ.
AD OFFICIUM NOCT.
Invit. Púerum Jesum,
Maríæ et Joseph súbditum;
* Veníte, adorémus. *Luc.* 2.
Ps. 94. Veníte. 130.
Hymn. Regum. *ut suprà.*
IN I. NOCTURNO.
Ant. 8. G. Oculus Dei res-

pexit illum in bono, et crexit eum ab humilitáte ipsíus, et exaltávit caput ejus. *Eccli.* 11.

Ant. 1. f. Sapiéntia probatiónem indúcet super illum, donec tentet eum, et credat ánimæ illíus. *Eccli.* 4.

Ant. 2. D. Lætificábit illum et denudábit absconsa sua illi; et thesaurizábit super illum sciéntiam, et intellectum justítiæ. *Eccli.* 4.

℣. Deus meus, in te confído, non erubescam: ℟. Etenim universi qui sústinent te, non confundentur. *Ps.* 24.

Lect. de Script. occurr., divis. factâ ad asteriscum. *

Post j. Lect. ℟. Sapiéntiam amávi, et exquisívi à juventúte meâ; et * Quæsívi sponsam mihi eam assúmere. ℣. Sapiéntia quæ desursùm est, pudíca est, pacífica, modesta, plena frúctibus bonis. * Quæsívi. *Sap.* 8. *Jacob.* 3.

Post ij Lect. ℟. Ambulávit servus tuus in conspectu tuo in veritáte, et justitiâ, et recto corde tecum: * Custodisti ei, Dñe, misericórdiam tuam grandem. ℣. In suâ generatióne cùm administrasset voluntáti Dei, *Custodisti. 3. *Reg.* 3. *Act.* 13.

Post iij Lect. ℟. Dóminus fuit cum eo, et * Erat in cunctis prósperè agens, habitávitque in domo Dómini sui. ℣. Joseph vir Maríæ, de quâ natus est Jesus qui vocátur Christus; * Erat Glória. *Erat. *Gen.* 39. *Matth.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. d. Omnis ponderátio non est digna continentis ánimæ. *Eccli.* 26.

Ant. 6. F. Qui díligit cordis mundítiam, habébit amícum regem. *Prov.* 22.

Ant. 5. a. Tu scis, Dómine, quia mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntiâ. *Tob.* 3.

℣. Oculi mei ad fidéles terræ; ℟. Ambulans in viâ immaculátâ, hic mihi ministrábat. *Ps.* 100.

LECTIO IV.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Hom. 2. *super* Missus.

Conjice ex appellatióne, quâ, licèt dispensatóriâ, méruit honorári à Deo, ut Pater Dei et dictus et créditus sit: cónjice et ex próprio vocábulo, quod augmentum non dúbitas interpretári, quis et qualis homo fúerit iste Joseph. Simul et memento magni illíus quondàm Patriarchæ vénditi in Ægypto: et scito ipsíus istum non solùm vocábulum fuisse sortitum, sed et castimóniam adeptum, innocéntiam assecútum et grátiam. Síquidem ille Joseph, fraternâ ex invídiâ vénditus et ductus in Ægyptum,

iónem præfi-
oseph Hero-
am fúgiens,
gyptum por-
ino suo fidem
ıæ nóluit com-
Dóminam su-
ıatrem, vírgi-
s, et ipse cón-
r custodívit.
i vias Dómi-
ıaculátus cum
ouet mihi Dó-
ùm justítiam
undùm puri-
ım meárum.
o corde, quó-
um vidébunt.
Matth. 5.
TIO V.
intelligéntia in
nniórum: isti
scium fíeri at-
m cœléstium
m. Ille fru-
t non sibi, sed
: iste panem
io servandum
ibi quàm toti
est dúbium
t fidélis homo
ph, cui mater
st Salvatóris.
am, servus et
em constítuit
matris solá-
nis nutrítium,
è in terris ma-
adjutórem si-
n.
ervus et pru-
onstítuit Dó-

minus super famíliam suam: *Amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum. ℣. Qui custos est dómini sui, glorificábitur. *Amen. *Matth.* 24. *Prov.* 27.

LECTIO vj.

DICITUR fuisse de domo David; verè enim de domo David, verè de régiâ stirpe descendit vir iste Joseph, nóbilis génere, mente nobilior. Planè fílius David, non degénerans à patre suo David. Prorsùs, inquam, fílius David, non tantùm carne, sed fide, sed sanctitáte, sed devotióne: quem tanquàm álterum David Dóminus invénit secundùm cor suum, cui tutò commítteret secretíssimum atque sacratíssimum sui cordis arcánum: cui tanquàm álteri David, incerta et occulta sapiéntiæ suæ manifestávit, et dedit illi non ignárum esse mystérii quod nemo príncipum hujus séculi agnóvit: cui déniquè datum est quod multi Reges et Prophétæ, cùm vellent vidére, non vidérunt; audíre, et non audiérunt; non solùm vidére et audíre, sed étiam portáre, dedúcere, amplecti, deosculári, nutríre et custodíre.

℟. Invénit Joseph grátiam coram Dómino suo, et ministrábat ei; à quo *Præpósitus ómnibus, guberná-

bat créditam sibi domum, et universa quæ ei trádita fúerant. ℣. Fidélis erat in totâ domo ejus, tanquàm fámulus. * Præpósitus. Glória. * Præpósitus. *Gen.* 39. *Hebr.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. *a.* Dóminus erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat. *Gen.* 39.

Ant. 7. *d.* Deus erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus, et dedit ei grátiam in conspectu regis. *Act.* 7.

Ant. 1. D. Dixit Rex ad Joseph : Nunquid sapientiórem et consímilem tuî inveníre pótero? tu eris super domum meam. *Gen.* 41.

℣. Prævenisti eum, Dómine, ℟. In benedictiónibus dulcédinis. *Ps.* 20.

LECTIO vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Cap. 1.

In illo témpore; Cùm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequàm convenírent, inventa est in útero hábens de Spíritu Sancto. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. 4. *n.* 2, 3, 4.

Cum esset desponsáta mater Jesu María. Non dixit, Virgo, sed simplíciter Mater, ut sermo fácilè caperétur. Ideò cùm priùs p[...] rasset auditórem ad ál[...] eórum, quæ ex more [...] unt, audiendum; et i[...] cogitatióne retinuisset [...] percellit rem admir[...] subjungens, his verbi[...] tequàm convenírent, [...] ta est in útero hab[...] Spíritu Sancto. Non [...] Antequàm ducerétur [...] mum sponsi: intùs e[...] erat. Habitábat et i[...] Josépho.

℟. Joseph fili Da[...] li timére accípere [...] cónjugem tuam: * [...] nim in eâ natum est [...] ritu Sancto est. ℣. [...] domus David : Ec[...] páriet fílium; et v[...] nomen ejus, Emm[...] * Quod. *Matth.* 1. [...]

LECTIO vi[...]

Sed cur non ante s[...] concépit? Ut res o[...] tur, et ut Virgo pra[...] nem suspiciónem e[...] Quandò enim ille, [...] quàm omnes zelot[...] ripi póterat, videb[...] non modò non trad[...] inhonoráre ; sed [...] consórtium acciper[...] ministráre prægnan[...] est cum non sic fa[...] nisi persuásum [...] eam ex Spíritu San[...] cepisse; alióquin i[...] apud se retinuisset [...] áliis suo ministério [...] esset. Appósitè aut[...]

aventa est in
; id quod dici
s stupendis,
pem et expec-
ident. Ne ígi-
cédas, neque
modò Spíritus
c Vírgine ope-
mim, natúrâ o-
potest forma-
m explicáre,
píritu mirabí-
potérimus hæc

ens Joseph à
ecit sicut præ-
lus Dómini, et
jugem suam.
meditátur obe-
Fecit. *Matth.* 1.

de Homiliá in
æ occurrentis.
gnoscébat eam
aec péperit fí-
primogénitum;
t nomen ejus,
Concépit et pé-
; et dixit Dó-
a nomen ejus:
Matth. 1. *Is.* 8.
Deum.
Constítuit eum
mûs suæ, ℟. Et
mnis possessió-
104.
AUDES.
DIT Joseph à
læâ in Béthle-
d esset de domo
avid, ut profi-
Maríâ. *Luc.* 2.
verna.

Ant. 3. à. Venérunt pastóres, et invenérunt Maríam et Joseph, et Infántem pósitum in præsépio. *Luc.* 2.

Ant. 2. D. Tulérunt Jesum in Jerúsalem Parentes ejus, ut sísterent eum Dómino; et erant mirantes super his quæ dicebantur de illo; et benedixit illis Símeon. *Luc.* 2.

Ant. 1. D. Angelus.

CANTICUM. *Sap.* 8.

SAPIENTIAM amávi et exquisívi à juventúte meâ;* et amátor factus sum formæ illíus.

Generositátem illíus glorificat * contubérnium habens Dei.

Sed et ómnium Dóminus diléxit illam;* doctrix enim est disciplínæ Dei et electrix óperum illíus.

Et si divítiæ appetuntur in vitâ, quid Sapiéntiâ locuplétius, * quæ operátur ómnia?

Si autem sensus operátur:* quis horum quæ sunt, magis quàm illa est ártifex?

Et si justítiam quis díligit, * labóres ejus magnas habent virtútes.

Sobrietátem enim et prudéntiam docet, et justítiam et virtútem, * quibus utílius nihil est in vitâ homínibus.

Ant. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe

Púerum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum. *Matth.* 2.

Ant. 6. F. Consurgens Joseph accépit Púerum et matrem ejus nocte, et secessit in Ægyptum; et erat ibi usquè ad óbitum Heródis. *Matth.* 2.

Capitulum. *Sap.* 6.

Quid est sapiéntia, et quemádmodùm facta sit réferam, et non abscondam à vobis sacramenta Dei; sed ab inítio nativitátis investigábo, et ponam in lucem sciéntiam illíus, et non præteríbo veritátem.

Hymnus. S. V.

Matris intactæ venerande conjux,
Testis et custos nivei pudóris,
Quid Deo plenam meditáris anceps
Línquere sponsam?

Anxium cœlo tibi missus Ales
Firmat: hinc Virgo tibi visa major;
Mente sedátâ, modò nascitúrum
Numen adóras.

Vix Puer natus; redit eccè præpes
Núntius patri: Fuge, dixit, Infans
Quæritur: matrem Puerumque tutas
Transfer in oras.

Tu nihil contrà; per opáca noctis
Prótinùs matrem [illegible]
que transfers [illegible]
Dírigit gressus [illegible]
calles,
Dùm silet, Infa[illegible]

Ora mox solvet; [illegible]
per urbes
Quem dolens quære[illegible]
tante matre,
Hunc Senes inter, [illegible]
stupébis
Mira loquent[illegible]

Anxias mentes, [illegible]
que mersas
Christus illustret, [illegible]
se splendor:
Nos inoffenso pe[illegible]
astris,
Sémita factu[illegible]

Nostra te summ[illegible]
brent Parente[illegible]
Ora, te summo
Parente:
Par sit ambórum
per omne,
Spíritus, æv[illegible]
Amen.

℣. Lex Dei ejus ipsíus; ℟. Et non tabuntur gressus 36.

Ad Benedictus. Angelus Dómini in somnis Joseph i[illegible] to, dicens: Surge pe Púerum et ma[illegible] et vade in terra[illegible] *Matth.* 2.

Oratio

Custodi nos, Dó[illegible] tectióne perpétuâ tum Joseph Unig[illegible]

et Vírgini matri
providisti; Per

moratio Feriæ.
PRIMAM.
d. Ascendit Jo-

ERTIAM.
. Venérunt.
lum. 1. Joan. 4.
ius, et testificá-
n Pater misit Fí-
alvatórem mun-

implébis me læ-
vultu tuo, Dó-
plébis me. ℣. De-
in dexterâ tuâ
nem, * Cum vul-
Adimplébis me.
ébam Dóminum
u meo semper;
à dextris est
nmóvear. *Ps.* 15.
SEXTAM.
. Tulérunt.
ulum. *Eccli.* 35.
justi impínguat
odor suavitátis
pectu Altíssimi.
justi acceptum
móriam ejus non
Dóminus.
roíbo in domum
holocaustis. In-
eddam tibi * vo-
. Glória. Introí-

et hymnus, De-
; ℟. Et tibi red-
n in Jerúsalem.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Consurgens.

Capitulum. *Sap.* 10.

Profugum justum Sapiéntia deduxit per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. *br.* Exquisívi Dóminum, * Et exaudívit me. Exquisívi. ℣. Et ex ómnibus tribulatiónibus meis * erípuit me. * Et exaudívit me. Glória. Exquisívi. *Ps.* 33.

℣. Tenuisti, Dómine, manum déxteram meam; ℟. Et in voluntáte tuâ deduxisti me. *Ps.* 72.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. *f.* Ibant parentes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solemni Paschæ. *Luc.* 2.

Ant. 7. *d.* Ascendéntibus illis, remansit puer Jesus in Jerúsalem; et non cognovérunt Parentes ejus. *Luc.* 2.

Ant. 2. D. Existimantes illum esse in comitátu, venérunt iter diéi; et requirébant eum inter cognátos et notos. *Luc.* 2.

Ant. 3. a. Non inveniéntes, regressi sunt in Jerúsalem; et invenérunt illum in templo, sedentem in médio Doctórum. *Luc.* 2.

Ant. 8. G. Dixit mater Jesu ad eum: Fili, quid fecisti nobis sic? eccè Pater

tuus et ego dolentes, quærebámus te. *Luc.* 2.

Capitulum. *Sap.* 1.

In simplicitáte cordis quærite Dóminum, quóniam invenitur ab his qui non tentant illum; appáret autem eis qui fidem habent in illum.

Hymnus. C.

Quos pompa secli, quos opes
Fulgóre perstringunt suo,
Adeste: mundi próspera,
Auctóre magno, spernite.

Josephus en Christi Pater,
Davídis augustum genus,
Vili tabernâ cónditus,
Labóre victum quæritat.

Quin ipse, quin homo Deus,
Par Natus æterno Patri,
Amat, fabrílis ártifex,
Audíre fabri fílius.

Ade nocentis ínnocens
Ultrò gravem pœnam subit,
Docetque sontes víndicem
Placáre quà possint Deum.

Tu rector et custos domûs,
Joséphe, egénus ómnium,
Adesse nobis ómnia,
Si Christus adsit, áddoces.

Sit summa Patri glória,
Natoque, pro nobis egens
Qui factus est de dívite:
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Exquisívit te fácies mea, Dómine: ℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Ps.* 26.

Ad Magníficat. *Ant* Descendit cum eis Je venit Názareth; et er ditus illis. *Luc.* 2.

Oratio, ut suprà ad l

Fit Commem. Fe

¶ *Si hoc Fest. tra post Pascha, Offic. s prà, exceptis quæ s*

IN I. VESP. add lelúia *in fine unius Antiph.* ℟. Joseph, vid, *quod est vij d Noct. cum duplici* A

AD NOCTURN. Allelúia *in fine Invit*

Tres Psalmi s Feriam sub sol A Probatiónem indúc illum Sapiéntia, do tet eum, et credat illíus: et denudábit sa sua illi. Allelúia.

℣. Deus meus, i fido, non erubescat tenim universi qui te, non confunden 24.

Lectio j de Scri curr. tribus in unam ℟. Fidélis servus, *s Lectio ij;* Sermo S. di, Cónjice, *etc.* 5 ℟. Exurgens Josep *Lectio iij de Evang. Homiliâ, et* ℟. Non cébat, 521; *addenc* lelúia *in fine* ℟℟℟.

Ad ceteras Offici additur Allelúia *in* *tiph. et* ℟℟℟. *br. ju* bricam Temporis P

DIE XXV.

ANNUNTIATIONE DOMINICA.

SOLEMNE-MAJUS.

e Festum inciderit
icam III. aut IV.
simæ, fit de eo cum
et nonâ Lect. Do-
ccurrentis : si in
n Passionis, trans-
'eriam sequentem:
nicam Palmarum,
'iam quamcunque
m. Palm. ad Dom.
nclusivè, transfer-
:am secundam post
n in Albis, etiam-
currat alicubì Fes-
iale, de quo fiet
non impeditâ.]

VESPERIS.

mi de Feriâ.
MINE exercítuum,
ísquequò tu non
is Jerúsalem, et
ıda, quibus irátus
I.
C. Exaudi, Dó-
acáre, Dómine;
:t fac : ne moréris
emetipsum, Deus·
7. 9.
d. Da testimóni-
i ab inítio creatú-
ıt, et súscita præ-
quas locúti sunt
tuo. *Eccli.* 36.
E. Dabis, Deus,
Jacob, misericór-

diam Abraham, quæ jurasti pátribus nostris à diébus antíquis. *Mich.* 7.

Ant. 1. g. Obsecro, Dómine, mitte quem missúrus es. *Exod.* 4.

Capitulum. *Dan.* 9.

Septuaginta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempiterna, et impleátur vísio, et prophétia, et ungátur Sanctus Sanctórum.

℟. Audíte, domus David: Eccè virgo concípiet et páriet fílium; et * Vocábitur nomen ejus, Emmánuel. ℣. Habitábit cum homínibus: et ipsi pópulus ejus erunt; et ipse Deus cum eis erit eórum Deus. * Vocábitur. Glória. * Vocábitur. *Is.* 7. *Apoc.* 21.

Hymnus. S. V.

Hæc illa solemnis dies,
Dies salútis núntia,
Quâ missa cœlo, trístibus
Venère terris gáudia.
Unius omnes crímine,
Casu gravi lapsi sumus :

Ut ipse lapsos érigat,
Descendit in terras Deus.
Qui, Patris æterno sinu,
Æterna Proles náscitur,
Obnóxius fit témpori,
Sinum nec horret Vírginis.
Mortale corpus índuit,
Orbi piando víctimam;
Ut innocenti sánguine
Scelus nocentûm díluat.
Qui cuncta complet númine,
Nostros se in artus cólligit:
Ut nos redúcat ad Deum,
Est ipse nobiscum Deus.
¶ Mundo Redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

¶ *Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas in fine Hymnorum ejusdem metri, nisi propria assignetur.*]

℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam; ℟. Et veni, ut salvos fácias nos. *Ps.* 79.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Lauda et lætáre, fília Sion; quia eccè ego vénio, et habitábo in médio tuî, ait Dóminus. *Zach.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.
Fit Commemoratio Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 4. d. Ego ad Dóminum aspíciam: expectábo Deum Salvatórem meum. *Mich.* 7.

Hymnus.

Virgo Dei genitri
totus non capi
In tua se clausit vis
tus homo.
Hinc meritò dice
cula cuncta be
Hinc populi matre
minamque col
Suscipe, quos p
tibi péndere ce
nóres:
Annue, sollicitâ qu
poscit, opem.
Gloria magna Pa
par sit glória
Ambórum tibi par,
alme, decus.
Amen.

Ad Nunc dimi
Ant. 5. a. Vidé
caro Salutáre Dei.
Loco Vísita. *dicitu*

Oratio.

Deus, qui in sinu
Matris tuæ castiss
quiéscere dignátus
nobis, ipsâ interce
inimíci per noctem
mus insidias, et tu
tra quies et tutum
um; Qui vivis.

AD OFFICIUM

Invit. Verbum c
tum est: * Venite
mus. *Joan.* 1.
Ps. 94. Venite.

Hymnus. S.

Coelestis Ales nú
Implenda mox myst
Virtúte fœcundâ De
Illapsus implet Virg

tupendo glória
de partu manet!
in tuo sinu,
, nunc est tuus.
náli sánguine,
a labes ínficit,
ancto Spíritu,
o compíngitur.
er hanc mortáli-

sca Cœlitum:
infantes homo,
Angelos Deus.
Redemptor qui
,
aus máxima,
e; nec tibi minor
iusque Spíritus.
Amen.
de Officio parvo.
NOCTURNO.
G. Missus est An-
briel ad Maríam
desponsátam Jo-
. 1.
℣. Ingressus An-
eam, dixit: Ave,
na; Dóminus te-
edicta tu in muli-
uc. 1.
D. Cùm audisset
rbáta est in sermó-
et cogitábat qualis
salutátio. *Luc.* 1.
ine, audívi audi-
iam, ℟. Et tímui.

ectio j.
aiâ Prophétâ.
Cap. 7.
r Dóminus loqui
, dicens: Pete tibi
signum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergò, domus David: Nunquid parùm vobis est molestos esse homínibus, quia molesti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum: Eccè virgo concípiet et páriet fílium; et vocábitur nomen ejus, Emmánuel: bútyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Ne tímeas, María; invenisti enim grátiam apud Deum: * Eccè concípies in útero, et páries fílium. ℣. Hoc à Dómino Deo exívit, ut mirábile fáceret consílium. * Eccè concípies. *Luc.* 1. *Is.* 28.

Lectio ij. *Cap.* 11.

Et egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascendet: et requiescet super eum Spíritus Dómini; spíritus sapiéntiæ et intellectûs, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et pietátis: et replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secundùm visiónem oculórum judicábit, neque secundùm audítum áurium árguet; sed judicábit in justítiâ páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ: et percútiet

terram virgâ oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus.

℟. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur: et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus; * Et regni ejus non erit finis. ℣. Eccè dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum: et regnábit Rex; * Et regni. *Luc.* 1. *Jerem.* 23.

Lectio iij. *Cap.* 35.

Lætabitur deserta et ínvia, et exultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exultábit lætabunda et laudans: glória Líbani data est ei; decor Carméli et Saron: ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timére; eccè Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum patébunt: tunc sáliet, sicut cervus, claudus; et aperta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in deserto aquæ, et torrentes in solitúdine: et quæ erat árida, erit in stagnum,

et sítiens, in fontes [...]
rum.

℟. Vocábis nome[n] [...]
Jesum: * Ipse enim [...]
vum fáciet pópulum [...]
à peccátis eórum. ℣. [...]
Sion, rex Israel D[...]
in médio tuî: noli [...]
* Ipse enim. Glória [...]
vum. *Matth.* 1. *Soph.* [...]

IN II. NOCTUR[NO]

Ant. 3. *a.* Dixit M[...]
Angelum: Quómodo [...]
tud, quóniam viru[m] [...]
cognosco? *Luc.* 1.

Ant. 8. *G.* Res[...]
Angelus, dixit ei: [...]
Sanctus supervéniet [...]
et virtus Altíssimi ob[...]
bit tibi. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Quod [...]
ex te Sanctum, v[...]
Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Homo natus es[t] [...]
℟. Et ipse fundávit [...]
tíssimus. *Ps.* 86.

Bened. de Domin[a]

Lectio iv.

Sermo Sancti Le[onis] Papæ.

De Nat. Domini, [...] 1.

Deus omnípotens [...]
mens, cujus natúr[a] [...]
tas, cujus volunta[s] [...]
tia, cujus opus mise[ricordia] [...]
est, statim ut nos d[...]
malígnitas venéno m[...]
tificávit invídiæ, p[...]
náta renovandis mo[...]
suæ pietátis reméd[ia] [...]
ipsa mundi primórd[ia] [...]

lenúntians ser-
ım semen mulí-
nóxii cápitis e-
â virtúte conté-
stum scílicet in
rum, Deum hó-
signíficans, qui
rgine violatórem
:opáginis incor-
itáte damnáret.
:lízabeth cognáta
a concépit fílium
e suâ; * Quia non
íbile apud Deum
um. ℣. Hoc tibi
ı à Dómino, quia
nus verbum quod
; * Quia. *Luc.* 1.

LECTIO V.

gloriabátur diá-
inem suâ fraude
divínis caruisse
, et immortali-
nudátum duram
iisse senténtiam,
nalis suis quod-
ævaricatóris con-
enisse solátium;
que justè, severi-
nte ratióne, erga
juem in tanto ho-
íderat, antíquam
enténtiam: opus
:ctíssimi, secréti
óne consílii, ut
ábilis Deus, cu-
as non potest suâ
e privári, primam
ıæ dispositiónem
o occultióre com-
homo *diabólicæ*
r verna.

iniquitátis versútiâ actus in culpam, contra Dei propósitum non períret.

℟. Dixit María ad Angelum: * Eccè ancilla Dómini; fiat mihi secundùm verbum tuum. ℣. Nunc ergò, Dómine, tu es Deus, et verba tua erunt vera. * Eccè. *Luc.* 1. 2. *Reg.* 7.

LECTIO VJ.

ADVENIENTIBUS ergò tempóribus, dilectíssimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præstitúta, ingréditur hæc ínfima Jesus Christus Fílius Dei, de cœlesti sede descendens, et à paternâ glóriâ non recédens, novo órdine, novâ nativitáte generátus. Novo órdine, quia invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris; incomprehensíbilis, vóluit comprehendi; ante témpora manens, esse cœpit ex témpore. Universitátis Dóminus servílem formam, obumbrátâ majestátis suæ dignitáte, suscépit: impassíbilis Deus non dedignátus est homo esse passíbilis, et immortális mortis légibus subjacére. Novâ autem nativitáte génitus est, concéptus à Vírgine, natus ex Vírgine, sine patérnæ carnis concupiscéntiâ, sine matérnæ integritátis injúriâ; quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui et in se habéret humánæ sub-

stántiæ natúram, et humánæ carnis inquinamenta nesciret.

℟. Christi generátio sic erat : * Desponsáta María Joseph inventa est in útero habens de Spíritu Sancto. ℣. Creávit Dóminus novum super terram : Fémina circúmdabit virum. * Desponsáta. Glória. * Desponsáta. *Matth.* 1. *Jerem.* 31.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Quod in eâ natum est, de Spíritu Sancto est; páriet autem Fílium. *Matth.* 1.

Ant. 4. f. Relíquiæ fratrum ejus convertentur ad fílios Israel; et erit iste pax. *Mich.* 5.

Ant. 5. C. Hoc totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam : Eccè virgo in útero habébit, et páriet fílium. *Matth.* 1.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israel. *Ps.* 97.

Lectio vij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 1.

In illo témpore; Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David; et nomen Vírginis, María: Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. *in Luc. n.* 8.

Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndiâ, disce vírginem oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingressus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus quam nemo virórum vidéret, solus Angelus repériret : sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo salutátur. Soli Maríæ hæc salutátio servabátur : benè enim sola grátiâ plena dícitur, quæ sola grátiam quam nulla ália merúerat, consecúta est; ut grátiæ replerétur Auctóre.

℟. Benedicta es tu, fília, à Dómino Deo excelso præ ómnibus mulíeribus super terram : * Benedictus Dóminus, quia hódiè nomen tuum ità magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedicta tu inter mulíeres, et benedictus fructus ventris tui : * Benedictus. *Judith.* 13. *Luc.* 1.

Lectio viij. *n.* 15.

Vírginem párere divini est signum mystérii, non humáni. Tanti namque mandáti mystérium, non hóminis fuit, sed Angeli ore pro-

Hódiè primùm au-
lritus Sanctus su-
in te. Et audítur,
r. Dixit autem Ma-
ancilla Dómini;
mihi secundùm
ıum. Vide humili-
le devotiónem. An-
licit Dómini, quæ
ıitur : nec repen-
áta promisso est.
ıcillam dicendo,
ibi prærogatívam
tiæ vindicávit, quæ
ıod juberétur; mi-
húmilemque pari-
nilitátem débuit é-
præferre.
cépit Deus Israel
ıuum, recordátus
diæ suæ; * Sicut
st ad patres nos-
aham et sémini e-
ula. ℣. In me an-
adimplévit Dómi-
ricórdiam suam;
uc. 1. *Judith.* 13.
nona de Evangelio
'iâ Dominicæ vel
urrentis.
ta quæ credidisti,
* Perficientur ea
. sunt tibi à Dómi-
ıa est Deus, quasì
t mentiátur. Dixit
non fáciet? Locú-
et non implébit?
ıtur.* Glória.* Per-
Luc. 1. *Num.* 23.
Te Deum.
ord. In humilitáte
emor fuit nostrî

Dóminus, ℟. Et redémit nos ab inimícis nostris. *Ps.* 135.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominicâ.

Ant. 1. g. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. *Joan.* 1.

Ant. 7. ç. Omnia per ipsum facta sunt : et sine ipso factum est nihil, quod factum est. *Joan.* 1.

Ant. 5. a. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit : in própria venit, et sui eum non recepérunt. *Joan.* 1.

Ant. 6. C. Quotquot recepérunt.

Canticum. *Is.* 52.

Quam pulchri super montes * pedes annuntiantis et prædicantis pacem,

Annuntiantis bonum, prædicantis salútem, * dicentis Sion : Regnábit Deus tuus!

Vox speculatórum tuórum : * levavérunt vocem, simul laudábunt.

Quia óculo ad óculum vidébunt, * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte et laudáte simul, deserta Jerúsalem; * quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Jerúsalem.

Parávit Dóminus bráchium sanctum suum * in óculis ómnium géntium.

Et vidébunt omnes fines

terræ * Salutáre Dei nostri.

Ant. Quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his qui credunt in nómine ejus. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis; et vídimus glóriam ejus. *Joan.* 1.

Capitulum. *Philip.* 2.

Cum in formâ Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo; sed semetipsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu inventus ut homo.

Hymnus. S. V.

Pulsum supernis sédibus,
Umbris tot annos óbsitum,
Cœlestis ignárum viæ
Errábat humánum genus.

Coelestis en Rex cúriæ,
Ut monstret ad cœlum viam,
Secumque ducat éxules,
Se sponte fecit éxulem.

Se déviis præbet ducem,
Vires dat ambulántibus:
Est ipse, quâ ducit, via;
Quò ducit, ipse términus.

Deus, supréma Véritas,
Umbráta velo córporis,
Puris videnda méntibus,
Lustra tuo nos lúmine.

Et tu, tuórum sis memor,
Quæ, dùm modesto péctore
Te dicis ancillam Dei,
Regína mundi díceris.

Mundo Redemptor quì venis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

℣. Quid est homo, quòd memor es ejus? ℟. Aut filius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Visitávit nos Oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris et in umbrâ mortis sedent. *Luc.* 1.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti: præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eumdem.

Fit commemoratio Feriæ.

AD HORAS.

Dox. Mundo Redemptor.

Psalmi de Dominicâ.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. In princípio.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es.

CANON.

Ex Concílio Toletáno décimo.

An. 656. *C.* 1.

Nativitatis Domínicæ sacrum, quo evidenter de útero virgináli Verbum pródiit caro factum, absque dúbio servat témporis cursum et speciále diéi monimentum. Si ergò nativitátis et mortis incarnáti hujus

absque immuta-
ərtus habétur, ut
versitáte in toto
orbe ab omni Ec-
córditer celebré-
on festívitas glo-
is ejus eádem ob-
ano simul ubíque
que habeátur ho-
a quid festum est
i Incarnátio Ver-
festum ità debet
ae, sicut est et e-
ivitátis Verbi.
TERTIAM.
7. c. Omnia.
ulum. *Ephes.* 1.
t Deus in dispen-
nitúdinis témpo-
uráre ómnia in
æ in cœlis et quæ
nt, in ipso.
Deus Rex noster
est salútem. De-
médio * terræ * O-
. Glória Patri. De-

s ipse Rex meus,
eus, ℟. Qui man-
Jacob. *Ps.* 43.
SEXTAM.
a. In mundo.
lum. 1. *Joan.* 4.
cáritas, non qua-
exérimus Deum;
um ipse prior di-
et misit Fílium
pitiatiónem pro
ostris.
edemptiónem mi-
us * Pópulo suo.
onem. ℣. Mandá-

vit in æternum * testamen-tum suum * Pópulo suo. Glória Patri. Redemptiónem. *Ps.* 110.

℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Ps.* 106.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum.

Capitulum. 1. *Tim.* 3.

Manifeste magnum est pietátis Sacramentum, quod manifestátum est in carne, justificátum est in Spíritu, appáruit Angelis, prædicátum est géntibus, créditum est in mundo, assumptum est in glóriâ.

℟. *br.* Dómini * Est assúmptio nostra. Dómini. ℣. Et Sancti Israel * regis nostri, * Est assúmptio nostra. Glória Patri. Dómini. *Ps.* 88.

℣. Dóminus virtútum nobiscum: ℟. Susceptor noster Deus Jacob. *Ps.* 45.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Officio parvo.

Ant. 1. f. Quæ ad patres nostros repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit fíliis nostris. *Act.* 13.

Ant. 4. E. Ubi venit plenitúdo témporis, misit Fílium suum factum ex mulíere. *Gal.* 4.

Ant. 3. a. Qui sanctíficat, et qui sanctificantur, ex uno omnes; propter quam causam non confúnditur fra-

tres eos vocáre. *Hebr.* 2.

Ant. 6. F. Nusquàm Angelos apprehendit, sed semen Abrahæ : undè débuit per ómnia frátribus similári. *Hebr.* 2.

Ant. 5. C. Participávit carni et sánguini, ut liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. *Hebr.* 2.

Capitulum. 1. *Joan.* 4. 9

Deus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Filium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

Hymnus, Hæc ill
nis dies. *ut in I. V*

℣. Misericórdia
tas obviavérunt sibi
titia et pax osculá
Ps. 84.

Ad Magníficat. *A*
Pater misit Filiu
Salvatórem mundi
gò diligámus Deu
niam Deus prior di
1. *Joan.* 4.

Oratio, *ut suprà a*
Commemoratio.
AD COMPLET
Psalmi et Capit.
nicâ. Reliqua, *ut*

IN ANNUNTIATIONE

DOMINICA,

TEMPORE PASCHALI.

Omnia, exceptis quæ sequuntur, ut in præcedenti Officio, addendo semel Allelúia. *in fine Antiph. et bis* Allelúia. *in fine* ℟ ℟ ℟. *etiam brevium.*

IN I VESPERIS.

Psalmi de Dominicâ.

Fit commem. Dominicæ in Albis tantùm.

AD NOCTURNUM.

Invit. (*in cujus fine additur* Allelúia.) *et Hymnus, ut in alio Officio, suprà.*

Pss. cum tribus Antiphonis

et ℣. *è I. Noct, u*
Absolut. et Bened
tur pro Temp. Pa
Lectio j. ex Isaiæ
Dóminus. *cum* ℟. I
María. 527.

Lect. ij. De Serm
nis, Deus omnipo
cum ℟. Eccè Eliza

Lectio iij. de E
Homiliâ, ut in II
no, septimâ et oc
tionibus in unam
℟. Beáta quæ credi
℣. *Sacerd.* In h

FESTA APRILIS.

Die ii.
[In Festo
[I FRANCISCI
de Paula.
emiduplex.
nerit in Quadrage-
eo fit tantùm com-
ad utrasque Ves-
Laudes, ut in Com-
nobit. cum Oratio-
humilium. *infrà.*
tur. pro quartâ vel
tione leguntur duæ
, in unam junctæ;
imilibus.
Tempore Paschali
de eo fit ritu Semi-
ut sequitur.
de Communi Cœ-
, xxx. *additis quæ*
.

OCTURNUM.
. de Script. occur.;
unam junctis.
Lectio ij.
sancti Francisci de
pud Bollandum et
Papebr.
cus Paulæ in Calá-
s, à téneris annis
m dilígere ac je-
áre cœpit. Post á-
egrinatiónes in a-
á per Itáliam re-
usâ susceptas, in
versus, ecclésiam
lam ædificávit, i-
i Ordinis funda-
it. Cùmque præ humilitáte ómnium mínimus habéri vellet, alumnos quoque suos Mínimos appellári vóluit. Quam iníerat ab adolescéntiâ vitæ ratiónem, servávit cum illis, in labóribus, in vigíliis, innúmerisque afflictatiónibus, ad últimam usquè senectútem persevérans, et tantâ quidem asperitáte, ut rudi semper amictu, nudis plerumquè pédibus incéderet, cubáret humi, ac semel tantùm in die, idque ad solis occásum, reficerétur, et ad panem et aquam vix áliquid quadragesimális obsónii adhibéret: quam consuetúdinem ut fratres et soróres sui Ordinis toto anni témpore retinérent, quarto eos voto astrinxit.

Lectio iij.

A Ludovico undécimo, Francórum Rege, propter miraculórum famam expetítus, jubente Sixto quarto, ad eum se cóntulit. Quem Rex magno cum honóre excépit in palátio Plexítio prope Turónes; eoque in loco monastérium illi construxit. Ibi Franciscus mortis suæ præscius, die Cœnæ Dómini inter Missárum solémnia, effúsis ubertìm lácrymis, sacro Viático præmunítus, ac postrídiè audí-

tâ quam sibi prælegi optávit Dómini passióne, quâ horâ Christus ánimam pro nobis pósuit, eâdem et ipse suam Christo réddidit, anno ætátis nonagésimo primo, salútis millésimo quingentésimo octávo. Hunc mirâculis illustrem Leo décimus in Sanctórum númerum ascripsit.

Oratio.

Deus, humílium celsitúdo, qui beátum Franciscum Sanctórum tuórum glóriâ sublimasti: tríbue, quæsumus, ut ejus méritis et imitatióne, promissa humílibus præmia felíciter consequámur; Per.

Die ix.

In Festo

S. GREGORII, NYSSENI

Episc. et Eccles. Doct.

Semiduplex.

Omnia de Communi Doct.

(In Quadrag. de eo fit tantùm Commemoratio.)

Lectio ij.

Gregorius, Basílii Magni frater, lítteris sacris et profánis ab infántiâ imbútus, primùm Theosébiam, cujus virtútes laudat Gregórius Nazianzénus, uxórem duxit. Deindè século renúntians, Ecclésiæ servítio in gradu Lectóris se devóvit; quod tamen offícium mox derelíquit, eloquéntiæ plus æquo studiósus, ut docendæ Rhetóricæ óperam na-

váret. Sed exorto e
inter Fidéles scínda
rumpéntibus úndiq
rélis, relictum à se
vitæ institútum, e
te præsertim sancti
rio Nazianzéno,
Basílius autem ad se
sáreæ, Cappadóciæ
polis, provectus,
suum Gregórium i
óperis vocávit, qu
non multò pòst d
dicátus est qui I
crearétur; et revér
cèt renítens víribu
tus est, et Ecclési
in Cappadóciâ p
Munus sibi impós
adimplévit, form
gregis ex ánimo, q
bo et exemplo pá
déstitit.

Lectio i

Ab Ariánis et á
tempestátis hæréti
tis impetítus calún
taque perpessus,
sede pátriâque pı
eò quòd fidem Nic
strictíssimè adhæ
verbis et scripti
ánimo propugnár
que erróres ácrite
ret. Sed, Valent
à Gratiáno suæ se
tus est. Ab Epísco
doxis delegátus,
Arábiæ et Palesti
vit, ut introduct
abúsus. Anno tr
octogésimo prim

nénico secun-
ıópoli hábito,
lum Nicænum,
lditis adversùs
ı, confirmátum
ı qui in Orien-
athólicæ Com-
trum habeban-
:um unusquis-
ıicáre tenebá-
ab Ecclésiâ a-
.ri. Obiit, exe-
uarto, virtúti-
s clarissimus.
us, qui. xxiij.

xiii.
JUSTINI,
tyris.
ag. Commem.

VESPERAS,
us. ℣. In Deo. ij.
frà.
ch. de eo fit ritu

'io iij.
.cti Hierónymi
, de Scriptóri-
:clesiásticis.
ıilósophus, há-
Philosophórum
: Neápoli urbe
ıtre Prisco Bác-
eligióne Christi
borávit, in tan-
ɔníno Pio et fí-
Senátui librum
:s scriptum da-
ıiamque crucis
eret; et álium
ɔssóribus ejus-
i, Antoníno Ve-
ro, et Aurélio Cómmodo. Extat ejus et áliud volúmen contra Gentes. Hic cùm in urbe Româ Crescentem Cynicum, qui multa adversùs Christiános blasphemábat, redargúeret gulósum et mortis tímidum, luxuriæque et libídinum sectatórem, ad extrémum stúdio ejus et insídiis accusátus quòd Christiánus esset, pro Christo sánguinem fudit.

AD LAUDES,

In Quadrages. pro ejus Commemor. Ant. Bonum. ℣. Adjútor. v.

Oratio.

Deus, cujus múnere factus Justínus Martyr, insániam séculi sapiéntiam dedoctus, Christum crucifixum et díscere méruit et docére: quæsumus, ut ejus exemplo sanam stultítiæ crucis doctrínam sectando, verè sapientes esse possimus; Per eumdem.

Die xvi.

In Festo

SANCTI PATERNI,

Abrincensis Episcopi.

Duplex-majus.

De Communi Pontificum, exceptis quæ sequuntur.

IN I. VESPERIS.

Capitulum. *Act. 7.*

Hic est qui fuit in Ecclésiâ in solitúdine, cum pátribus nostris: qui accépit verba vitæ dare nobis.

℟. Locútus es. xiij.

Hymnus.

Sol diem festum populis reduxit,
Morte quo tandem domitâ, Paternus
Nóbilem felix superas triumphum
Egit in arces.

Ille Majórum titulos et auri
Cópiam dulcem generosióre
Ambitu fugit, tua, Christe, posthàc
Signa secútus.

Sunt domus rupes, lapides cubíle:
Lympha dat potum, cibus est legúmen;
Tegmen hirsútum lacerat cadúcos
Non fovet artus.

Sic suî fortis domitor phalanges
Pellit infernas, ábigitque morbos;
Hinc opem supplex medicam Paterni
Neústria poscit.

Tuque, quam curâ propióre servat,
Cívitas felix, quoties, Abrincæ,
Illius fidens meritis probasti
Numen amícum!

Ergo Pastóri meritum rependit
Grex memor cultum, duce quo beátos
Sperat æternùm dominantis Agni
Cérnere vultus.

Laus tibi jugis, D
préma,
Quam veréri nos do
ternus:
Fac ut in Clero su
virtus,
Christe, re
Amen.

Fit commem su
bilionis, Presb. A
thus. ℣. Stabit. xx
Dómine Deus. xxvi

AD OFFICIUM

Hymnu

Frustra latébras
Paterne, sol nescit
Tibi ne vivas únic
Natus salúti plúri
Confecta luctu
Ad te recurrit Cívi
Pastóris amissi vi
Ut ímpleas, suppl
Ergò pedum m
Lupi retundas ím
Tibique promissas
Secúra duc in pás
Audimur: æqui
Votis Paternus án
Et patris extincti
Alter subit præstá
Pro crédito sibi
Quid non labóris s
Ægros levans, rud
Cunctisque factus
Fac, ô Pater, D
ce
Nobis tuâ placábil
Qui sanctitátis te
Suis ministrum sé
Amen.

Lectio j. de Scr
tribus in unam jun

rio ij.
Pictávis ortus,
aatre nóbili pi-
tus, circà sécu-
in cœnóbio E-
sub Generóso
m monásticam
t. Parentum vi-
ferens, cum
jusdem céllulæ
x Abbátis licén-
tantínum Neús-
se recépit, uno
o Psaltério. Cùm
n quamdam ín-
óris solitúdinis
it secédere, ro-
Christiánis, qui
o Gentílium ha-
it apud Sescía-
erent, ad ex-
fanum in quo
perstitiónis sa-
celebrári de-
rum votis án-
nus cum sócio
gessit, non ta-
mitu et impug-
rá paganórum.
enerósus ad re-
t invisendos dis-
triénnium vé-
Paterni rigídius
mperisset, eum
jejúnia revocá-
tum ex sentén-
i Constantiensis
i, cùm Generó-
nem secum re-
ternum in do-
nuit, eumque
c tandem Presbyterum ordinávit. Nec tamen institúti monástici curam in Sacerdótio dimísit Paternus; sed, adjuvante Scubilióne quem mox Generósus ad eum remísit, per circumpósitas civitátes Bájocas, Cenomanos, Abrincas, et Rhédones, monastéria nova construxit. Tot labóribus emensis, ad sedem Abrincensem, mórtuo Ægídio, raptus est jàm septuagenárius, sed virentis senectæ, quam totam erudiendis pópulis, et sublevandis paupéribus impendit. Sedit in Concílio Parisiensi tértio, sub sancto Germáno. Demùm, annis trédecim in Episcopátu transactis, cùm postrídiè Paschæ monastérium Sesciacense visitáret, in morbum íncidit, eódemque témpore sanctus Scubílio in cœnóbio Modanensi, quò post episcopátum Paterni secésserat. Hoc núntio utrinquè accepto, cùm prætéreà, bráchio maris oppósito, ad se ínvicem transfretáre non possent, ambo, repentè ingravescente morbo, mútuò pro se orantes, eódem die mórtui sunt.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Cap. 25. ℣. 14.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam

péregrè proficiscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Comment. in Matth.

Homo iste paterfamílias, haud dúbium quin Christus sit. In quinque, et duóbus, et uno talento, diversas grátias intelligámus, quæ unicuíque tráditæ sunt. Utríque servo qui de quinque talentis, decem fécerat; et qui de duóbus, quátuor; idem patrisfamílias sermo blandítur. Et notandum quòd ómnia quæ in præsenti habémus, licèt magna videantur et plúrima, tamen comparatióne futurórum, parva et pauca sunt. Intra, inquit, in gáudium Dómini tui; et súscipe quæ nec óculus vidit, nec auris audívit; nec in cor hóminis ascendérunt. Quid autem potest majus dari fidéli servo, quàm esse cum Dómino, et vidére gáudium Dómini sui?

AD LAUDES.

Hymnus. C.

Hoc Pastóre, tener grex ovium, trucis
Fraudes aut rabiem nil metuas lupi;
Te circum vigili Próvidus éxcubat
Pastor sollicitúdine.
Illi cura subest única méntibus
Infúsâ tenebras luc
lere;
Et queîs ipse flagr
dere lánguidis
Vivas pectóribus fi
Illi delíciæ cum
preces;
Illi divitiæ pauper
Illum perpetuis im
vat
Artus frángere pr
Somnos per geli
pit humum,
Atro pane famem
quâ sitim;
Et largâ miseris
manu,
Quæ parcus sibi s
Sit laus summ
summaque Fi
Sit par, alme, ti
Spíritus,
Qui sacris habile
bus tuo
Ungis chrísmate l
Amen.

℣. Induébar ci
℟. Humiliábam
nio ánimam mean

Oratic

Præsta plebi tu
ne, sancti Pontífi
terni précibus, ut
tenta doctrínis, i
tiâ persevéret; Pe

Pro Commem. S
nis, Ant. Euge. ℣
tes. *Oratio*, Dón
omnípotens. xxvii

AD II. VESP

Hymnus, *ut in*

:VIII.
CYRILLI,
EPISCOPI, ET
. DOCT.
luplex.
ni Doctorum.
IO ij.
l. inter ejus O-
Bened. Orien-
Sozom. Socrat.
c. etc.
RUM Ecclésiam
Sanctus Cyril-
iánus, in ódi-
is Christiánæ,
, præcépitque
os missis, ut
in Jerosóly-
reædificárent:
n opus, divíni-
bitum. De hoc
eventu sic scri-
s Marcellínus,
minum cultor,
iemóriæ imprí-
. Juliánus, in-
sui memóriam
óperum gésti-
re, ambitiósum
pud Jerosóly-
im, quod post
ernecíva certá-
lente Vespasiá-
ue Tito, ægrè
um, instauráre
ogitábat immó-
tiumque matu-
pio déderat An-
ùm ítaque rei
r instáret Aly-
tque Provínciæ
iendi globi flam-

márum prope fundamenta crebris assúltibus erumpentes, fecére locum, exustis aliquóties operántibus, inaccessum: hocque modo elemento destinátiùs repellente, cessávit incœptum. Nec ibi ultrix flamma cónstitit; nam, ut narrat Sócrates, cùm frequens convenisset, ad spectanda tot monstra, Judæórum multitúdo, iis præséntibus, ignis è cœlo delapsus ómnia opíficum instrumenta consumpsit, quo in incéndio totus dies insumptus est.

LECTIO iij.

MULTI tùm ex Judæis, tùm ex Ethnicis horum prodigiórum oculáti testes solum Deum Jesum Christum confessi sunt. Eadem unanímiter tradunt hujus ætátis scriptóres Ecclesiástici. Cùm res ad glóriam Christi illústrior fúerit, ità nulla ad commendandam Cyrilli in divínis oráculis fidem honorificéntior contíngere póterat: nam Juliáni consília, et Judæórum incœpta imperterritus vidit; firmíssimè credens juxta Daniélis Christique prophétiam, nullo modo fíeri posse ut ibi à Judæis lapis super lápidem ponerétur. Multas scripsit Cyrillus Catechéses, quibus plúrima traditiónis antíquæ documenta rara nobis innotescunt. Tandem sanctitátis

glóriâ clarus quiévit in pace; cujus intemerátæ fidei Constantinopolitána Synodus œcuménica Dámaso Papæ scribens, præclárum testimónium dedit.

Oratio, Excita. xxiij.

Die xxi.

SANCTI ANSELMI,

Episcopi et Eccles. Doct.

Simiduplex.

De Communi Doctorum.

Lectio ij.

Ex ejus vitâ ab Eadmero illius familiari, apud Histor. Eccles. Anglic.

Anselmus, Augustâ urbe ad Alpínas radíces pósitâ, paréntibus non obscúris ortus est. Jàm à pueritiâ virtúti déditus, toto ad vitam monásticam stúdio ferebátur. Ætáte maturióri Lanfrancum Priórem Beccensem ádiit. Ibídem mónachum professus, Prióris primò, deindè Abbátis, postrémò Archiepíscopi Cantuariensis dignitátem et onus subíre coactus est. Quo in gradu multò magis enituérunt illíus doctrína, prudéntia, píetas, sed præcípuè invicta in tuendis Ecclésiæ júribus constántia. Quapropter incurrit in offensiónem, tùm Guillelmi Rufi Anglórum regis, tùm Henríci Guillelmi fratris, et regni successóris, à quibus et exílium et bonórum addictiónem perpessus est.

Lectio iij

Romam profectus, ... cílio Barensi, sun... Ecclésiæ contra Gr... jumento. Pacátis ... discórdiis, Londi... lium hábuit, in qu... cus ipse iis quæ si... vindicábat, ultrò ... vit; et multa cùm ... plínam instaurand... ad tollendos abúsi... sunt. Sedátâ tand... tùs omni tempest... tuárii diútino lang... fectus, migrávit i... anno Dómini millé... tésimo nono, æt... septuagésimo sext... ob exímiam ejus s... quam libri, quos ... édidit, commenda... sanctos Doctóres ... Clemens undécim... vit.

Oratio, Deus qu...

VESP. de S.

A Capitulo, de se... in Communi Virgi...

Fit Comm. pra...

Qui docti. ℣. Be...

Orat. Deus, qui. x...

Die xxii.

In Festo

Stæ OPPORTU...

Virginis.

Semiduplex

Lectio ij

Opportuna, Ch... gi Sagiensis Epi... Mártyris soror, cù... clésiâ illud ex Evan...

vende ómnia
, et da paupé-
is seculáribus
cœnóbium in
tum propè Al-
ıd Monasterío-
, ingressa, Re-
:Episcopáli be-
nsecrátum ac-
ıtis virtútibus
·eluctantem li-
; unánimi con-
ɔi præfécerint.
:e, majóri abs-
erpétuo cilício
affligere, per-
noctes in Dei
'e, Fériis quar-
cibis ómnibus
iis diébus hor-
nti et aquâ,
nínicâ propter
ónem piscicu-
necessária óm-
ıppéditans.
rio iij.
b ímpiis propè
ratre Chrodo-
·rit Opportúna
locum ámitæ
i, quæ, quòd
fex egressus è
ad se veníret,
morientis vo-
ıs ejus sibi de-
ébat. Cessit ta-
ıortúnæ lácry-
us. Quæ, cùm
endi Christi de-
incenderétur,
so à morte fra-
vidére sibi visa

est sanctas vírgines Lúciam et Cæcíliam, quæ imminentem ipsi mortem prænuntiárent. Nec multò post morbo correpta, accepto Eucharístiæ Sacramento, inter sorórum preces efflávit ánimam décimo Calendas Máii, anno septingentésimo septuagésimo.

Oratio.

Deus, sanctæ puritátis amátor, qui beátæ Opportúnæ castum virginitátis propósitum infudísti : da nobis, quæsumus, sic ejus religiónem et sanctimóniam venerári, ut perpétuis ejusdem mereámur fovéri præsídiis ; Per.

VESP. de S. Opportunâ. A Cap. de seq. Orat. ut infrà.

Et fit Comm. sanctæ Opportunæ. Ant. In resurrectióne. ℣. Vírgines. xlviij. *Oratio*, Deus, sanctæ. *suprà.*

Die xxiii.

In Festo

SANCTI GEORGII,

Martyris.

Semiduplex.

De Communi unius Mart.

Lectio ij.

Georgius, inter Orientáles Mártyres, Magni título commendátus, longo et multíplici certámine claruisse scríbitur. Sub ejus nómine insignis Basílica ab Imperatóribus Christiánis ejus túmulo superstructa est in Palæstínâ, Lyddam inter et

Rámulam : undè fama ejus propter collátam multis peregrinántibus opem, in Occidentem pervásit. Hanc célebrat per Itáliam Gregórius Magnus in Epistolis; et in Gálliâ latè jàm suâ ætáte percrebuisse mémorant Gregórius Turonensis in libro de Miráculis, et Venántius Fortunátus in carmínibus.

Lectio iij.

In his Neústriæ pártibus, anno círciter septingentésimo quadragésimo séptimo, juxta locum qui Portus Bállii dicitur, in agro Coriovallensi Constantiensis pagi, quem tunc Richwínus Comes regébat, reperta est cum diversis Sanctórum Relíquiis pars maxillæ sancti Geórgii mártyris; extructaque fuit ad locum, quem Brúcium vocábant, in honórem ejus Ecclésia. Ibi crebra mirácula facta esse refert Chronógraphus Fontanellensis monastérii, cui póstmodùm hæc Ecclésia attribúta est. Hinc sensìm ejus venerátio per totam Províncian propagáta est.

Oratio.

Deus, qui beátum Geórgium glóriâ Martyrii coronáre dignátus es: concéde propítius, ipso intercedénte, ut communicantes Christi passiónibus, et in revelatióne glóriæ ejus gaudeámus exultantes; Per eumdē.

Die xxv.
In Festo
SANCTI MA[RCI]
Evangelis[tæ]
Duplex-ma[jus]

¶ *Si hoc Festum in die sancto Pa[schæ] ... anno neque fit ab... neque Processio. ... aliis diebus intra ... aut in Dominica ... inciderit, non fi... tia, sed Process... Missam (si sit de... ad aliquam Eccle... pinquiorem. Offi... transfertur ad di... mam Festo sem... suprà non impedi... autem incidente in... liam Dominicam ... cha, Processio ut ... ficium verò fit de ... cum comm. et q... de Dominicâ sub ... ne,* Permaneámu[s]

IN I. VESP[ERIS]

Ps. de Fer.; et sic

Ant. Quam spec... 1. *f.* evangeli... cem, evangelizá... na! allelúia. *Rom*

Ant. 7. *d.* Vox ... rum: Levavéru... simul laudábunt; ... solátus est Dómi... lum suum, allelú...

Ant. 6. F. Prim... dicet: Ecce adsu... rúsalem Evangeli... allelúia. *Is.* 41.

Ant. 4. E. Oste...

m quod præcé-
:étis, et verba
elúia. *Deut.* 4.
℣. Consummábi-
um, sicut evan-
er servos suos,
oc. 10.
lum. *Ephes.* 4.
dedit quosdam
ostolos, quosdam
hétas, álios verò
is, álios autem
t Doctóres, ad
iónem sanctó-
s ministérii, in æ-
n córporis Chris-

:tum est tempus,
nquávit regnum
Pœnitémini, et
Evangélio, alle-
iia. ℣. Eccè super
des evangelizan-
untiantis pacem.
ni. Glória. † Cré-
. 1. *Nahum.* 1.
mnus. S. V.
erennes núntii,
i cœléstibus
ei mystéria
orbem spárgitis:
b umbris cóndita,
quæ víderant,
ocul cedéntibus,
c pleno die.
quæ tulit Deus,
e gessit homo,
da pósteris,
ripsistis Deo.
mótos, témpore,
dem Spíritus:
uc in páginis
verna.

Nobis loqui non désinit.
Da, Christe, nos tecum
mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Exalta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelizas Jerúsalem: exalta, noli timére. Eccè bráchium Dómini dominábitur, allelúia. *Is.* 40.

Oratio, infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum qui vocávit nos in fide veritátis per Evangélium, * Veníte, adorémus, allel. 2. *Thess.* 2.

Ps. 94. Veníte. 130.

Hymn. Christi. *ut suprà.*

Super tres Psal. de Feriâ,

Ant. 1. a. In circúitu sedis quátuor animália réquiem non habébant, cùm darent glóriam et honórem sedenti super thronum, allelúia. *Apoc.* 4.

℣. In templo ejus dicent glóriam; ℟. Et sedébit Dóminus rex in æternum. *Ps.* 28.

Lectio j. de Script. occur., tribus in unam junctis.

℟. Super montem excel-

sum ascende, tu qui evangelizas Sion : * Dic civitátibus Juda : Eccè Deus vester, allel., allel. ℣. Séquere me; vade, et annúntia regnum Dei : * Dic. *Is.* 40. *Luc.* 9.

Lectio ij.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclésiásticis.

Cap. 18.

Marcus discípulus et interpres Petri, juxta quod Petrum referentem audíerat, rogátus Romæ à frátribus, breve scripsit Evangélium. Quod cùm Petrus audisset, probávit, et Ecclésiæ legendum suâ auctoritáte dedit, sicut scribunt Clemens in sexto Hypotypóseon, et Pápias Hierapolitánus Epíscopus. Méminit hujus Marci et Petrus in Epístolâ primâ, sub nómine Babylónis figuráliter Romam significans : Salútat vos Ecclésia quæ est in Babylóne coëlecta, et Marcus fílius meus. Assumpto ítaque Evangélio quod ipse conféceerat, perrexit in Ægyptum : et primus Alexándriæ Christum annúntians, constítuit Ecclésiam, tantâ doctrínâ et vitæ continéntiæ, ut omnes sectatóres Christi ad exemplum suî cógeret. Dénique Philo disertíssimus Judæórum, videns Alexándriæ primam Ecclésiam adhuc judaïzantem, quasi in

laudem gentis su
super eórum conv
scripsit. Et quómo
narrat Jerosólymi
tes ómnia habuis
nia; sic et ille,
xándriæ sub Ma
doctóre cernébat,
trádidit. Mórtuus
octávo Nerónis an
pultus Alexándri
dente sibi Aniáno

℟. Misit me Chr
gelizáre, non in
verbi, ut non
crux Christi. * N
tam fecit Deus
hujus mundi ? al
lelúia. ℣. Ubi litt
legis verba pónd
doctor parvulóru
ne. 1. *Cor.* 1. *Is.*

Lectio i

Léctio sancti Ev
cundùm Ma

Cap. 1

In illo témpore
sus discípulis sui
nes gentes primi
prædicári Evan
cùm dúxerint vos
nolíte præcogitá
quámini. Et réliq

Homília sancti
Chrysóst

In Matth. 33

Illos ad vigilan
parat ; ubíque i
mala patiantur
mala inferre sine
cas malè patiend
reportári, hincq

ı dixit : Pug-
:sistite iis qui
unt : Sed hoc
na passúri es-
ıquentis vis !
ium philosó-
ıaldè miran-
tália audiėn-
m aufugisse,
ısos, qui non
, in quo pis-
, peragráve-
lò non cogi-
ıtra se dixé-
ındem fugié-
ın Palestínam
ıala quæ ibi
, prænuntiá-
ı per orbem
it : Ad reges,
sides ducémi-
illos ad gen-
ıe mittendos.
ım vel cogi-
ıérunt, nec
ratiónem exe-
sscrunt et ob-
id quod non
rtúte tantùm,
doctóris sa-
ıcebátur.
áta est nunc
: illuminatió-
s nostri Jesu
destruxit qui-
, illuminávit
t incorruptió-
vangélium in
m ego prædi-
, allel. ℣. As-
cœlum cœli :
ci suæ vocem

virtútis. * Qui. Glória Patri. † Per. 2. *Tim.* 1. *Ps.* 67.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Eructávit cor meum verbum bonum :

℟. Dico ego ópera mea Regi. *Ps.* 44.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. SERMONEM feci de ómnibus quæ cœpit Jesus fácere et docére, usquè in diem quâ assumptus est, allelúia. *Act.* 1.

Ant. 2. D. Visum est mihi, assecúto ómnia à princípio diligenter, ex órdine scríbere, allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 3. a. Notum mihi factum est sacramentum, sicut scripsi; proùt potestis legentes intellígere prudéntiam meam in mystério Christi, allelúia. *Ephes.* 3.

Canticum. Quàm pulchri. *ut in die Annuntiat.* 531.

Ant. 4. E. In fide veritátis Deus vocávit vos per Evangélium nostrum, in acquisitiónem glóriæ Dómini nostri Jesu Christi, allelúia. 2. *Thess.* 2.

Ant. 5. a. Evangélii factus sum minister, secundùm donum grátiæ Dei, allelúia. *Ephes.* 3.

Capitulum. *Josue.* 1.

NON recédat volúmen legis hujus ab ore tuo; sed meditáberis in eo diébus ac nóctibus, ut custódias et fácias ómnia quæ scripta sunt in eo : tunc díriges viam

tuam, et intélliges eam.

Hymnus. S. V.

Sinæ sub altò vértice,
Cœlo tonante, lex data:
Inter tubas et fúlgura,
Præsens minabátur Deus.

Nunc temperáto Númine,
Per vela carnis blándiùs
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans sénsibus.

Insculpta saxo lex vetus,
Timóre servos pérculit:
Inscripta cordi lex nova
Amóre fecit fílios.

Scripsistis hanc fidâ manu:
Hanc voce, voci cónsonis
Hanc prædicastis móribus:
Signastis hanc et sánguine.

Afflante divo Spíritu,
Quæ verba vitæ tráditis,
Hæc ille nostris ímprimat
Delenda nunquàm córdibus.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat, ℟. Et intellectum dat párvulis. *Ps.* 118.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Mihi data est grátia hæc, in Géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes, allel. *Ephess.* 3.

Oratio

Deus, qui beát
cum Evangelistam
vangélicæ prædica
tiâ sublimasti: tri
sumus, ejus nos
eruditióne profice
ratióne defendi;

AD PRIM

Ant. 1. f. Serm

AD TERTI

Ant. 2. D. Visus

Capitulum.

Quomodo nos ef
si tantam neglexé
lútem? quæ cùm
accepisset enarrá
minum, ab eis q
runt, in nos confi
contestante Deo
portentis, et vári
bus, et Spíritûs S
tributiónibus.

℟. *br.* Quanta au
et cognóvimus! *
allelúia. Quanta.
tres nostri * narra
bis, * Allelúia. G
tri. Quanta. *Ps.*
℣. Patres nostri
vérunt nobis ℟. O
operátus es in dieb
Ps. 43.

AD SEXT

Ant. 3. a. Notu

Capitulum. 2

Non sumus sic
mi, adulterantes
Dei; sed ex sinceri
sicut ex Deo, cor
in Christo lóquimu
℟. *br.* Ecce lábi

bo, * Allelúia, è. ℣. Dómine, * Allelúia. Gló-

am tuam non corde meo: tem tuam et sa- dixi. *Ps.* 39.

NONAM.

Evangélii.

.UM. I. *Thess.* 2. páti sumus à Deo, ur nobis Evan- lóquimur, non aibus placentes, ui probat corda

lóquia Dómini, sta, * Allelúia, ia. ℣. Argentum* nátum, * Allel. quia. *Ps.* 11. m elóquium tu- nter; ℟. Et ser- lilexit illud. *Ps.*

VESPERAS.

VENIMUS ad vos Evangélio Chris- abentes crescen- estræ, in vobis, allel. 2. *Cor.* 10. Cúpidè volebá- re vobis non so- gélium Dei, sed as nostras, alle- ess. 2.

. Spem quæ re- obis in cœlis, au- rbo veritátis E- quod pervénit ad ia. *Colos.* I.

Ant. 2. D. Dignè Evangélio conversámini, in uno spíritu unánimes, collaborantes fidei Evangélii; quia vobis donátum est ut in Christum credátis, allelúia. *Philip.* I.

Ant. 3. a. Glória, honor et pax omni operanti bonum, in die cùm judicábit Deus occulta hóminum secundùm Evangélium meum, allelúia. *Rom.* 2.

CAPITULUM. *Baruch.* 4.

Hic liber mandatórum Dei, et lex quæ est in æternum: omnes qui tenent eam, pervénient ad vitam; qui autem dereliquérunt eam, in mortem.

Hymnus, Christi. 545.

℣. Suscitávit Dñus testimónium in Jacob, ℟. Et legem pósuit in Israel. *Ps.* 77.

Ad Magníficat. *Ant.* I. Quod audivimus de verbo vitæ, annuntiámus vobis; ut et vos societátem habeátis nobiscum, et societas nostra sit cum Patre et cum Fílio ejus Jesu Christo, allelúia. I. *Joan.* I.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit commem. S. Cleti, Papæ et Mart. Ant. Eccè. ℣. In Deo. ij. *Oratio, ut infrà.*

DIE XXVI.

SANCTI CLETI,

PAPÆ ET MARTYRIS.

Semiduplex.

De Communi unius Mart.

Lectio ij.

Ex Scriptoribus Ecclesiasticis.

Qui Lino in Románâ sede secundus à sancto Petro Póntifex successit, is Græcis ómnibus, excepto Epiphánio, Anenclétus, id est, irreprehensíbilis, Latínis Anaclétus; contracto verò nómine à plúribus Cletus appellátur. Is autem Cletus in antiquíssimis Ecclésiæ Románæ monumentis ab Anacleto prorsùs distingúitur. Illum cum Lino in partem sollicitúdinis assumptum fuisse à beáto Petro, dùm víveret, commúnis est apud antiquos et recentióres non paucos senténtia: quo témpore autem, inter Apostolórum discípulos, tot tàmque præstantes Ecclesiárum erant magistri, illos præ céteris excelluisse opórtuit, quos Apostolórum princeps próprio ipse judício in labórum sócios elégit, et sanctíssima Ecclésia Románа dignos judicávit, qui Apostolórum primo próximi essent in primâ Sedis dignitáte successóres. Hanc ab anno septuagésimo sexto ad octogésimum nonum tenuisse créditur. Cùm autem in Cánone Missæ sanctis Martyribus annumerétur, indè non immérito collígitur hunc pro asserendâ fide áliquid in córpore pertulisse.

Lectio iij.

Ex libro sancti Cy
Unitáte Eccl

Loquitur Dómin
trum : Pasce oves n
per illum unum ad
clésiam suam, et
cendas mandat o
Et quamvìs Apósto
bus parem potest
buat, tamen, ut
manifestáret, una
dram constítuit, e
ejusdem orígine
incipientem suâ a
dispósuit. Hoc era
et céteri Apóstoli
Petrus, pari cons
nóris et potestátis;
dium ab unitáte p
tur, et primátus P
tur, ut una Christi
et cáthedra una m
Hanc Ecclésiæ unit
non tenet, fidem
credit? Qui Ecclési
tur et resistit; qu
dram Petri, super q
dáta est Ecclésia,
in Ecclésiâ se esse
Quómodò solis mu
sed lumen unum;
árboris multi, sed
num tenáci radíce
tum; et cùm de f
rivi plúrimi déflu
merósitas licèt diff
átur exundantis có
táte, únitas tamen
in orígine. Avelle r
lis à córpore, divis
cis únitas non capi

amum, fractus
on póterit. A
e rivum, præ-
Sic et Ecclésia
perfúsa, per or-
idios suos pór-
tamen lumen
íque diffúndi-
as córporis se-
os suos in uni-
n cópiâ uber-
; profluentes
látiùs expan-
nen caput est,
et una mater
ıccéssibus co-
etu náscimur,
trímur, spíri-
nur. Adulterá-
sponsa Chris-
est et pudíca.
ı novit, unius
titátem casto
dit. Hæc nos
ıæc fílios reg-
rávit assignat.
et ad Christi
relinquit Ec-
i. Aliénus est,
hostis est. Ha-
potest Deum
Ecclésiam non
.

ATIO.

átum Cletum
m atque Pon-
ædicandum e-
l perseveran-
i : da nobis,
tióne, fidéles
nplo, et con-
do; Per.

Die xxix.

In Festo

S. MARIÆ ÆGYPTIÆ.

Semiduplex.

Pridiè ad VESPERAS.

Capitulum. *Is.* 54.

Noli timére, quia non confundéris, neque erubesces; non enim te pudébit, quia confusiónis adolescéntiæ tuæ obliviscéris.

Hymnus. S. V.

O vos, cum cítharis júngite cantus,
Cœtus Angelici: fémina sacris
Quondàm puls*a* adytis, débita cœlo,
Nunç ad sidereas tránsvolat arces.

Sacris quæ repulit lóngiùs arcens
Templi liminibus crímine fœdam,
Hæc est illa manus quæ modò amica
Ablútam lacrymis ádmovet aris.

Hæc olim tenebris óbsita densis,
Jàm cœlo nova lux áddita fulget,
Et monstrat faciles prævia portus
Passis naufragium triste pudóris.

Quæ non divus amor péctora mutat!
Ut cœli radius fulsit ab alto,
Urbes, seque fugit: nulla sat altos,

Quò se condat, habet sylva
recessus.
Illi pro thalamo frígida
rupes,
Lautis pro dapibus grámi-
nis herba :
Nec soles calidos veste re-
pellit,
Nec duras hyemes péllibus
arcet.
Patri máxima laus, má-
xima Nato :
Sit laus æqua tibi, Spíritus
alme,
Qui, dùm sacrilegum pellis
amórem,
Puros insinuas córdibus ig-
nes. Amen.

℣. Miserátor et miséri-
cors Dóminus : ℟. Longá-
nimis, et multùm miséri-
cors. *Ps.* 102.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G.
Revértere, aversátrix, ait
Dóminus, et non avertam
fáciem meam; quia sanctus
ego sum, et non irascar in
perpétuum, allel. *Jerem.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Venit Dóminus vo-
cáre peccatóres ad pœniten-
tiam : * Veníte, adorémus,
allelúia. *Luc.* 5.

Ps. 94. Veníte. 130.
Hymnus, O vos. *suprà.*
Tres Psalmi de Feriâ sub
Ant. 2. D. Prosternens se
Dómino, clamábat, dicens :
Súbveni, quæso te, mihi,
Dómine Deus meus, alle-
lúia. *Judith* 9.

℣. Propter nom
Dómine, propiti
cáto meo ; ℟. 1
enim. *Ps.* 24.
Lectio j. de Sc
tribus in unam ji
℟. Si revérte
minus, ad me
non commovéb
à malítiâ cor tu
fias, allelúia,
quos amo, árgu
æmuláre ergò,
tiam age : * La
Apoc. 3.

Lec

Maria Ægy
cennis, tempor
peratóris, reli
bus, Alexándri
itque per ann
cim in eâ civit
Cùm autem
profecta, Calvá
in festo Exalta
Crucis íngredi
divínitùs repu
coram imágine
ginis vovit pœ
licéret sibi viv
lignum vidére
Moxque templ
vidit et adoráv
to trium pan
perceptâque E
Oratório sanct
ripam Jordánis
in vastíssiman
secessit.
℟. Ibat post
os, et meî ob
dicit Dóminus

ducam in so-
loquar ad cor
allel. ℣. Vo-
ectam, dilec-
nisericórdiam
nisericórdiam
* Et ducam.

'io iij.
to viático, de-
ibus, ignóta
is quadragin-
lonec ad tor-
dam occurrit
ésbyter, à quo
sperè in Cœnâ
versam Jordá-
erret sibi Cor-
inem Dómini,
icipatióne tot
rat. Condicto
d eumdem lo-
, quò et María
itátoque Sym-
ne Domínicâ,
accepto étiam
divína dona
ùmque precá-
am, ut, anno
l eumdem tor-
t. Qui cùm eò
spexit corpus
terrâ, in quâ
egit : Sépeli,
, míseræ Ma-
um; redde ter-
a est, et púl-
lverem, orans
e quæ mórior
ræ Passiónis,
t sacræ Cœnæ
a. Pio voto ob-
na.

témperans Zózimas, corpus beátum in ipso loco terræ mandávit. Hic pósteà vitam ejus scripsit, per quam memóriæ ejus venerátio per Oriéntem et Occidentem propagáta est.

℟. Remittuntur tibi peccáta; * Fides tua te salvam fecit: † Vade in pace, allelúia, allelúia. ℣. Delévi ut nubem iniquitátes tuas, et quasi nébulam peccáta tua. * Fides tua te salvam fecit. Glória Patri. † Vade. *Luc.* 7. *Is.* 44.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Veníte, audíte; et narrábo, omnes qui timétis Deum, ℟. Quanta fecit ánimæ meæ. *Ps.* 65.

AD LAUDES.

Psalmi de Feriâ, et sic in ceteris Horis.

Ant. 1. a. Quis Deus símilis tuî, qui aufers iniquitátem, et transis peccátum reliquiárum hæreditátis tuæ? allelúia. *Mich.* 7.

Ant. 3. c. Tu Dóminus Deus meus: postquàm convertisti me, egi pœniténtiam, allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 8. G. Ostendisti mihi, et erúbui; quóniam sustínui oppróbrium adolescéntiæ meæ, all. *Jerem.* 31.

Ant. 4. E. Recogitábo tibi omnes annos meos in amaritúdine ánimæ meæ: corrípies me, et vivificábis me, Dómine, allelúia. *Is.* 38.

Ant. 2. D. Liberasti me de perditióne ; proptereà confitébor , et benedícam nómini Dómini, allelúia. *Eccli.* 51.

Capitulum. *Sap.* 11.

Misereris ómnium, quia ómnia potes; et dissímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam : díligis enim ómnia quæ sunt, et nihil odisti eórum quæ fecisti.

Hymnus. S. V.

Ultrix ipsa suos sævit in artus,
Per quos et potuit pulchra placére :
Defórmis macies íncubat ori ;
Sed formam melior grátia pensat.

In pœnam scelerum sæpè recursant
Importúna malæ gáudia vitæ :
Sed versans animo débita noxis
Tot tormenta, graves cómprimit æstus.

Jam tu digna polo, désere terras ;
Placasti lacrymis Núminis iram :
Jam tu pasta sacro córpore Christi,
Æternæ capias pábula mensæ.

Patri máxima laus, máxima Nato :
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui, dum sacrilegum pellis amórem,
Puros insinuas cór
nes. Amen.

℣. Ad me, Deı
ánima mea contur
℟. Proptéreà mem
de terrâ Jordánis.

Ad Benedictus.
Miseratiónum Dó
cordábor; lauden
super ómnibus qu
dit, et super mul
bonórum quæ laı
secundùm indulgé
am, allelúia. *Is.* 6

Oratio
Largire nobis, n
Deus, ut beáta M
gyptia, quæ, te su
nia diligendo, suc
cépit véniam deli
pœniténtiæ salutár
nobis obtíneat; Pe
num.

AD PRIMA
Ant. 1. a. Quis l
AD TERTIA
Ant. 3. c. Tu Dó

Capitulum. I

Dominabitur tui
cit te : Dóminus
um nomen ejus, et
tor tuus, Sanctu
Deus omnis terræ
tur ; quia ut mulie
relictam et mœren
ritu vocávit te Dó

℟. *br.* Dicam De
ceptor meus es, *
allel. Dicam Deo. ℣.
oblítus es mei? *
allelúia. Glória. Di

ɜtis es, áni-
rè conturbas
n Deo, quó-
nfitébor illi.

:TAM.

:endisti mihi.
ɛ. Jerem. 31.
Dóminus :
ıa à plorátu,
ıcrymis; quia
eri tuo, ait

ʼitam meam *
i, * Allelúia,
℣. Posuisti
* in conspec-
:lúia. Glória.

à me, om-
ɑini iniquitá-
ıiam exaudí-
vocem fletûs

ʼNAM.

ıberasti me.
:M. Tob. 13.
ɴɪ, peccató-
justítiam co-
:dentes quòd
m misericór-
:go autem et
:o lætábimur.
ıblivisci, áni-
ibutiónes Dó-
, allel. Noli.
ıátur * ómni-
ıus tuis, * Al-
Noli oblivis-

ınt lábia mea,

cùm cantávero tibi, ℟. Et ánima mea quam redemisti. *Ps.* 70.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Feriâ.

Ant. 1. *a.* VENIT Fílius hóminis quærere et salvum fácere quod períerat, allel. *Luc.* 19.

Ant. 3. à. Vadit ad ovem quæ períerat, donec invéniat eam, allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 6. F. Cùm invénerit eam, impónit in húmeros suos gaudens, allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 4. E. Dico vobis : Gaudet super eam magis quàm super nonaginta novem quæ non erravérunt, allelúia. *Matth.* 18.

Ant. 5. a. Ità dico vobis Gáudium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agente, allel. *Luc.* 15.

CAPITULUM. *Eccli.* 17.

DEUS pœniténtibus dedit viam justítiæ; et confirmávit deficientes sustinére, et destinávit illis sortem veritátis.

Hymnus, O vos. 551.

℣. Glorificábo nomen tuum in æternum ; ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 85.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. f. Ubi abundávit delictum, superabundávit grátia ; ut sicut regnávit peccátum in mortem, ità et grátia regnet per justítiam in vitam

ætérnam, allelúia. *Rom.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Eutropii, Episc. et Mart. Ant. Eccè Deus. ℣. In Deo. ij. *Oratio, ut infrà.*

Posteà, sancti Adjutoris, Monachi, Ant. Reliquisti. ℣. In umbrâ. xxxj. *Oratio, ut infrà.*

Die xxx.

In Festo

SANCTI EUTROPII,

Episc. et Mart.

Simplex.

De Communi unius Mart.

Lectio iij.

Ex S. Gregor. Turon. de Gloriâ Mart. lib. I. *c.* 56.

Eutropius Epíscopus, in Gállias ad prædicandam fidem missus, post adimplétum ritè munus, apud Sántonas, illíso ab incrédulis cápite, Martyr occúbuit; et ob instantem persecutiónem loco minùs digno sepultus est. Cùmque témporum lapsu nulla nisi nóminis ejus et sanctitátis superesset memória, à fidélibus ut Sanctus, non ut Martyr, habebátur; donec eum pro Christo sánguinem fudisse fuit revelátum. Refert Gregórius Turonensis Palládium Santonensem Epíscopum, qui Concílio Parisiensi quarto et Matisconensi secundo intérfuit, in ejus honórem circa annum Dómini sexcentésimum

Basílicam, extru
quam convocátis
dùm è túmulo sac
pii Relíquias hono
collocandas transf
ex illis Abbátibus
opertório, conspe
tu secúris illísu
Quibus étiam noct
ti idem Sanctus
dicens: Scitóte me
cicatrícem, quam
cápite, martyrium
masse. Ex quo, q
tyr esset innótuit
quia non áderat his
siónis. ¶ Eódem die
ad Séquanam óbiit
re et cilício sanctus
qui post milítiam
grinatiónem sacrar
entem, redux in
captivitáte, quâ m
ereptus fuisse trádi
Abbátis Tironensis
tiâ illic se cellâ
rat.

Oratio.

Deus, qui per be
trópium Mártyre
atque Pontíficem
pópulos de ténebri
cem veritátis veni
ti: da nobis ejus
sióne, in fide stábi
spe Evangélii quo
cávit immóbiles pe
Per Dóminum.

AD LAUDE

Pro Commem. sa
jutoris, *Ant.* Pars m
minus. ℣. Clamávi.

Oratio.
ns sempiterne
na pro te cal-
rces magna ni-
bis exemplo et
e beáti Adjutó-

ris, cujus solémnia celebrámus, temporália despícere, et ad æterna totâ mentis intentióne festináre; Per.

Deindè fit Com. Crucis.

FESTA MAII.

Die I.
SS. Apost.
I et JACOBI.
x-majus.
VESPERIS.
et sic in toto Off.
it Jesus exíre in
ilæam, et invé-
m, et dicit ei:
, allel. *Joan.* 1.
Invénit Philip-
ael, et dicit ei:
sit Móyses in le-
étæ, invénimus
n Joseph à Náza-
ia. *Joan.* 1.
. Dixit ei Na-
Názareth potest
i esse? Dicit ei
Veni et vide,
n. 1.
l. Elégit Jesus,
nominávit Phi-
cóbum Alphæi,
. 6.
. Docébat eos in
ità ut miraren-
erent: Nonne
fílius? et fratres
s, et Joseph, et
Judas? allelúia.

Capitulum. *Is.* 61.

Scient in géntibus semen eórum, et germen eórum in médio populórum: omnes qui víderint eos, cognoscent illos; quia isti sunt semen cui benedixit Dóminus.

℟. Vidébunt glóriam meam, et ponam in eis signum, et mittam ex eis ad eos qui non audiérunt de me; * Et †Annuntiábunt glóriam meam géntibus, allelúia, allel. ℣. Manifestávi nomen tuum homínibus quos dedisti mihi de mundo: sicut tu me misisti, et ego misi eos; * Et annuntiábunt. Glória. †Annuntiábunt. *Is.* 66. *Joan.* 17.

Hymnus. C.

Dum morte victor óbrutâ
Ab ínferis Christus redit,
Vos pángimus, diræ necis
Vitæque testes rédditæ.

Vobis datum præ céteris
Latus Magistri cíngere:
Vobis futúræ sédulus
Arcána credit glóriæ.

At, ille privátim suæ
Dùm núntiat crucis probrum,

Cur horret humánus nimis,
Qui décipit sensus, amor?
OPORTUIT Christum pati,
Qui pósteà resúrgeret:
Illinc homo verus patet;
Hinc se probat verè Deum.
ILLOS magister qui doces,
Tu, Christe, tu nos érudi:
Si quid latet, tu détege;
Amáre da quod jàm patet.
DA, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
¶ SIT laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Post Ascensionem, Doxol.* Qui victor. *et sic in ceteris.*

℣. Glória virtútis eórum tu es; ℟. Quia Dómini est assúmptio nostra. *Ps.* 88.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Dixit Jesus Philippo: Si quis mihi ministrat, me sequátur; et ubì sum ego, illic et minister meus erit, allelúia. *Joan.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Christum Apostolórum Magistrum et Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Joan.* 13.

Ps. 94. Veníte. 130.

HYMNUS. C

PRÆDICTA Christi m
est;
At vos, timóri párci
Nil indè, nil caros p
Remittet in fratres a
DURATE fortes: in
Mundi tumultus spé
Deo volente, túrbi
Seréna succédet dies
COELI perennę gá
Solábitur luctus bre
Brevem triumphum
Æternus óbruet dol
QUI carne frater i
Mortem perémit cór
Divinitátis vos suæ
Dignábitur consórtio
DA, Christe, ut s
¶ SIT laus Patri, a

Ant. sola. I. a. Cùm
set Jesus quia multitu
xima venit ad eum
ad Philippum: Undè
mus panes, ut man
hi? Hoc autem dicéb
tans eum; ipse enim
quid esset factúrus, a
Joan. 6.

℣. Edent páuperes
turabuntur; ℟. Et lau
Dóminum, qui requi
um. *Ps.* 21.

Lectio j. de Script.
tribus in unam juncta

℟. Eccè fratres Je
bant foris quærente
ei; et extendens ma
discípulos suos, dix
fratres mei; * Qu
enim fécerit volunta
tris mei, ipse meu

a, allel. ℣. Nar-
n tuum frátribus
médio Ecclésiæ
. * Quicunque.
Ps. 21.
ectio ij.
Bethsáidæ na-
fuit ex iis qui
Christo vocáti
o cùm accepisset
venisse Messíam
n Prophétis pro-
d Dóminum de-
Hic in discipuló-
e permansit, ille
iúmerum duóde-
lórum cooptátus
verò Christus ip-
áriter adhibéret,
è declárat, quòd
itúdine hóminum
em páscere vel-
ræ céteris illum
: Undè emémus
mandúcent hi ?
oque Salvatórem
ientes, ad Phi-
essisse leguntur.
Spíritu Sancto,
Phrygiá prædi-
Ecclésias consti-
uibus prodiérunt
ólici complúres,
æcípuè óperâ, sé-
nti, res Christiá-
ni et Viennæ in
stitúta est. Tan-
óso fine quiévit
et Hierápoli se-
¶ Jacóbus, frater
ognomento Jus-
ro matris sanctus

fuit, ut ait sanctus Hegesippus : vinum et síceram non bibit; carne abstínuit : nunquàm tonsus est, nec unguento nec bálneo usus. Huic soli in Sancta licébat ingredi : líneâ veste, non láneâ, induebátur : ei assidúitas orandi ità callum génibus obdúxerat, ut caméli pellem durítie imitarentur. Eum post Christi Ascensiónem, Apóstoli Jerosolymórum Epíscopum creavérunt ; ad quem étiam Petrus misit qui nuntiáret se è cárcere ab Angelo eductum. Is nonaginta sex annos natus, cùm triginta annis illi Ecclésiæ sanctíssimè præfuisset, Christum Dei Fílium constantíssimè prædicans, à Judæis lapídibus primùm appétitur ; mox in altíssimum templi locum adductus, indè præcipitátus est. Qui, confractis crúribus, jacens semivívus, manus tendébat ad cœlum, Deumque pro illórum salúte precabátur his verbis : Ignosce eis, Dómine, quia nésciunt quid fáciunt. Quâ in oratióne, fullónis fuste cápite grávi-ter percusso, ánimam Deo réddidit séptimo Nerónis anno ; et juxta templum ubi præcipitátus fúerat, sepultus est. Tradit Joséphus tantæ eum sanctitátis fuisse et celebritátis in pópulo, ut propter ejus necem crédi-

tum sit subversam esse Jerosólymam. Unam scripsit Epístolam, quæ de septem Cathólicis est. Ejus cáthedra, prióribus Ecclésiæ séculis, magno in honóre Jerosólymis est hábita.

℟. Accessérunt quidam Gentíles ad Philippum, et rogábant eum, dicentes : Dómine, vólumus Jesum vidére. * Venit Philippus, et dicit Andréæ : Andréas rursùm et Philippus dixérunt Jesu, allel., allel. ℣. Consílium pacis inter illos duos. * Venit. *Joan.* 12. *Zach.* 6.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 14.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis : Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. tract. 67.

Erigenda est nobis, fratres, ad Deum major inténtio, ut verba sancti Evangélii, quæ modò in nostris áuribus sonuérunt, étiam mente cápere utcunquè possímus. Ait enim Dóminus Jesus : Non turbétur cor vestrum. Crédite in Deum, et in me crédite. Ne mortem tanquàm hómines timérent, et ideò turbarentur, consolátur eos, étiam se

Deum esse contesta
dite, inquit, in D
in me crédite. Co
est enim, ut si i
créditis, et in me
debeátis : quod n
cónsequens, si Chri
esset Deus. Crédit
um, et in eum cré
natúra est, non ra
se æquálem Deo :
sum enim exinaní
tamen formam D
tens, sed formam
cípiens. Mortem
huic formæ servi;
bétur cor vestrum,
bit illam forma De

(*Si Dom. fuerit,*
ij. aut iij. vel iv. Rog
dicetur quarta Lect
nedictione Permane
Homiliâ Dominica
riæ occurrentis ; et
mili casu.)

℟. Etsi cognóvi
cundùm carnem C
sed nunc jàm non
* Vétera transiéru
autem ex Deo qui
conciliávit sibi pe
tum, et dedit nobi
rium reconciliatió
lúia, allelúia. ℣. Di
nus : Eccè ego fác
et nunc oriéntu
cognoscétis ea. * Ve
ria Patri. † Nos.
Is. 43.

Te Deum

℣. *Sacerd.* Exul
tentur qui quærun

er : Magnificétur
s. 69.
LAUDES.
T Jesu Philip-
ıs : Dómine, os-
Patrem, et súf-
alleluia. Joan.

. Dicit Philippo
o témpore vo-
, et non cogno-
hilippe, qui vi-
:t et Patrem, al-
14.
Quómodò tu di-
e nobis Patrem?
quia ego in Pa-
in me est? al-
14.
D. Jesus.
uм. *Apoc.* 21.
ne Angelus in
montem mag-
n,
lit mihi civitá-
n Jerúsalem, *
m de cœlo à
tem claritátem

ejus símile lápi-
tanquàm lápidi
it cristallum.
t murum mag-
ım, habentem
ecim: * et in
os duódecim.
civitátis habens
duódecim, * et
decim nómina
postolórum Ag-

uctúra muri e-

jus ex lápide jáspide : * ipsa verò cívitas aurum mundum, símile vitro mundo.

Et fundamenta muri civitátis * omni lápide pretióso ornáta.

Et cívitas non eget sole neque lunâ, ut lúceant in eâ : * nam cláritas Dei illuminávit eam, et lucerna ejus est Agnus.

Et ambulábunt gentes in lúmine ejus : * et reges terræ ásferent glóriam suam et honórem in illam.

Et portæ ejus non claudentur per diem; nox enim non erit illic. * Et ásferent glóriam et honórem géntium in illam.

Ant. Jesus occúrrit muliéribus, et ait : Nolíte timére; ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galilæam; ibi me vidébunt, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 8. c. Visus est plusquàm quingentis frátribus simul : deindè visus est Jacóbo, deindè Apóstolis ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Capitulum. *Act.* 1.

Præbuit Jesus seipsum vivum Apóstolis post passiónem suam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, et loquens de regno Dei : et convescens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris.

Hymnus. S. V.

Regnis paternis débitus,
Cruóre quæ pandit suo,
Vos propter, hospes éxteras
Adhuc colit terras Deus.

Ignota tardis méntibus
Patére dat mystéria,
Per mille præságas suî
Se détegens imágines.

En immolandus à Patre,
Suum ferens lignum puer:
En Agnus ille, sánguine
Qui tincta servat límina.

Amoris ô quæ pígnora!
Vobis oves credit suas:
Ligáre dat, dat sólvere,
Quæ solvit et ligat Deus.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt; ℟. Et justitiâ tuâ exultábunt. *Ps.* 144.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Apéruit illis sensum, ut intellígerent Scriptúras; et dixit eis: Sic oportébat Christum pati, et resúrgere à mórtuis: vos autem testes estis horum, allel. *Luc.* 24.

Oratio.

Deus, qui nos ánnuâ Apostolórum tuórum Philippi et Jacóbi solemnitáte da nobis ipsórum in Unigéniti tui p resurrectióne co ut parátam in mansiónem hæred sequámur; Per eu

AD PRIM

Ant. 7. a. Dic

AD TERTI

Ant. 3. c. Dici

O. Capitulum.

Oculus non vi ris audívit, nec i minis ascendit, q rávit Deus iis q illum: nobis aut vit Deus per Sp um; Spíritus e scrutátur, étiam Dei.

℟. *br.* Hæc es * quæréntium eu lúia, allel. Hæc e réntium * fáciem * Allelúia. Glória *Ps.* 23.

℣. Sicut óculi in mánibus domi órum, ℟. Ità ócul Dóminum Deum *Ps.* 122.

AD SEXT

Ant. 6. F. Qui

S Capitulum. I

Scimus quónian venit, et dedit sum, ut cognoscá Deum, et simus i lio ejus. Hic est v et vita ætèrna.

℟. *br.* Credidi

Allelúia, allelúia.
at. ℣. Et laudavé-
lem ejus, * Alle-
ria. Credidérunt.

ntiavérunt ópera
facta ejus intelle-
. 63.
NONAM.
. c. Visus est.
TULUM. *Act.* 10.
r nobis prædicáre
et testificári, quia
ii constitútus est
idex vivórum et
n.
Confitébimur tibi,
Allelúia, allelúia.
iur. ℣. Narrábi-
ibilia tua, * Allel.
nfitébimur. *Ps.* 74.
ltet terra à fácie
. Quóniam venit
rram. *Ps.* 95.
VESPERAS.
us assumptus est,
ascendérunt (dis-
i manébant Petrus
s, Jacóbus et An-
lippus et Jacóbus
llelúia. *Act.* 1.
D. Hi omnes erant
ntes unanímiter in
um frátribus Jesu;
sunt omnes Spíri-
, allel. *Act.* 1 *et* 2.
. Quidam de Ju-
bant fratres: Quia
mcidámini, non
alvári; convené-
póstoli, allelúia.

Ant. 7. *d.* Cùm magna conquisítio fíeret, respondit Jacóbus: Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo; et huic concordant verba Prophetárum, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 5. C. Notum à sǽculo est Dómino opus suum: propter quod ego júdico non inquietári eos qui ex Géntibus convertuntur ad Deum, allelúia. *Act.* 15.

CAPITULUM. *Ephes.* 3.

Aliis generatiónibus non est ágnitum fíliis hóminum, sícuti nunc revelátum est sanctis Apóstolis ejus, et Prophétis in Spíritu: Gentes esse cohærédes, et concorporáles, et compartícipes promissiónis ejus in Christo Jesu per Evangélium.

HYMNUS. S. V.

Natus Parenti rédditus
Non vos amícos déseret:
Sub imbre lapsum flámmeo
Infundet in vos Spíritum.

Hausto repléti Númine,
Terras in omnes líberi,
Christum tubis cœléstibus,
Christum Deum vulgábitis.

Non jam tenébit ámpliùs
Formído mortis ábditos:
Aperta non eúntibus
Addent moras perícula.

Vos ante Reges fórtiter
Spernétis armátas neces:
Hæc nempè pro Christo mori
Supréma vobis glória.

Orate, firma sit Fides,
Et certa se Spes érigat;
Illapsa nostris córdibus
Pellat timórem Cáritas.

Da, Christe, nos tecum
mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

¶ Sit laus Patri; laus Filio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spiritus.
Amen.

℣. Annuntiavérunt justítiam ejus, ℟. Et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. *Ps.* 96.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Jacóbus, et Cephas, et Joannes, qui videbantur columnæ esse, dextras dedérunt mihi et Bárnabæ societátis; ut nos in Gentes, ipsi autem in circumcisiónem, allelúia. *Galat.* 2.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Marculphi, Abb. Ant. Egrédere. ℣. Potens. xxxj. *Orat.* Deus, qui hodiernam. *infrà*, 566.

Et SS. Cáriulphi et Domardi:

Ant. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in mánibus vestris: et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quandò revertátur à núptiis, allelúia. *Luc.* 12.

℣. Novit Dñus viam justórum ℟. Qui in lege ejus

meditantur die a
Ps. 1.

Orat. Deus, qui

Die ii.

In Festo
SANCTI MARC
Abbatis
Duplex-mi
De Communi
AD NOCT. I
Scripturâ occurre
in unam junctis.

Lectio
Marculphus, i
to século, non ig
pe apud Bajoca
dus, post litterá
relictis ómnibus
tum Possessórem
tiensem Episcop
tulit; ut sub ipso
Evangélicæ disc
dinem addíscere
Présbyter, et s
præco constitútus
fidélibus inculcáb
semel in baptísm
essent, et móribu
et exercérent opér
cùm plerique ips
præside faciliùs se
ros confiderent,
cum sóciis Domn
riulpho ad Childe
gem proficisci; ut
dem locum, tunc
tum Nantum, pro
endo monastério
Quem princípi
consecútus, m
subindè magno n
cipulis, arctíssim

vitæ normam
r Quadragési-
ılam tunc Du-
ɔpellátam , et
ısignítamnómi-
ómite secédere
tantùm horde-
s herbis vesce-
indútus cilíci-
ɔus vervecinis.
ıni tempus fra-
ıi et prædicati-
ns, quæcunque
ıtur à fidélibus,
ıiam páuperum,
ım constructió-
ébat, quæ mul-
ejus monastério
at; et ipse quasi
achórum totíus
ectus est. Cùm
poris sui disso-
æsagívit, fratres
ıvocávit; in quo-
ıs post salutária
is verba, astante
to Laudo Pontí-
n ánimam réd-
quingentésimo
imo octávo. Se-
: sanctus Præsul
ɔho et Domardo
qui circa idem
erant. Eum verò
nulo ad finem se-
li sanctus Audo-
nagensis Epíscо-
. Bernuíni Abbá-
per Normannos,
infidéles essent,
ıtensi cœnóbio,
ulphi corpus má-
ximá ex parte in Villam-régiam pagi Laudunensis, Corbiniacum dictam, translátum est; ubi póstmodùm, obtentá ab Erlebaldo Constantiensi Antístite, et Widóne Rotomagensi Archiepíscopo, sacri córporis retinendi licéntiá, insigne monastérium cónditum est, in quo sancti Abbátis virtus máximè in curandis strumis enítuit. Restant tamen áliquot adhuc partículæ Reliquiárum ejus in Ecclésiá parochiáli sancti Marculphi hujus Diœcésis, quæ alióqui illórum memóriam, basílicis, votis ac obséquiis perpétuis venerári non désinit.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 12.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 13. *in Evang.*

Dominus dicit: Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos præcíngimus, cùm carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinùs ádditur: Et lucernæ ardentes in mánibus vestris.

Lucernas quippè ardentes in mánibus tenémus, cùm per bona ópera próximis nostris lucis exempla monstrámus. De quibus profectò opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum qui est in cœlis. Duo autem sunt quæ jubentur, et lumbos restríngere, et lucernas tenére: ut et mundítia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri êtenim nostro unum sine áltero placére nequáquàm potest.

ORATIO.

Deus, qui hodiernam diem sacratíssimam nobis in beáti Marculphi Abbátis solemnitáte tribuisti: adesto propítius Ecclésiæ tuæ précibus; et præsta, ut cujus gloriátur méritis, muniátur suffrágiis; Per.

AD LAUD. fit Commem. SS. Cariulphi et Domardi:

Ant. Córpora Sanctórum in pace sepulta sunt; et vivent nómina eórum in ætérnum, allelúia. *Eccli.* 44.

℣. Exultábunt Sancti in glóriâ: ℟. Lætabuntur in cubílibus suis. *Ps.* 149.

ORATIO.

Deus, qui nos sanctórum Cariulphi et Domardi conféssiónibus gloriósis circumdas et prótegis: da nobis ex eórum imitatióne p
et intercessióne
Per Dóminum nos

*VESPERÆ de
quenti.*

DIE III.

IN FESTO INVE
SANCTÆ CRI
Duplex-maj

IN I. VESPE

*Psalmi de Feri
in toto Officio.*

Ant. Radix Jesse
8. G. in signum
rum, ipsum gente
cabuntur; et erit s
ejus gloriósum, all

Ant. 2. D. Factus
cipátus super húm
jus; et vocábitur n
jus, Deus, Fortis,
Is. 9.

Ant. 3. g. Levábi
in natiónes, et con
prófugos Israel, all

Ant. 4. *D.* Dabit
fructum suum: et sci
ego Dóminus, cùm
vero caténas jugi
allelúia. *Ezech.* 34.

Ant. 5. C. Exalt
num húmile, et fro
ci lignum áridum; e
minus locútus sum
allelúia. *Ezech.* 17.

CAPITULUM. Ga

Christus nos red
maledicto legis, fact
nobis maledictum
scriptum est: Mal
omnis qui pendet in
ut in Géntibus be

ret in Christo Je-

levábo ad gentes
ꝫam, et ad pópu-
ꝛo signum meum,
ꞇt fílios tuos. * E-
nutrítii tui, Sion,
nutríces tuæ, dicit
✝ Allelúia, alle-
ıcerna civitátis est
ambulábunt gen-
ıine ejus; et reges
rent glóriam su-
onórem in illam.
lória. ✝ Allelúia,
s. 49. *Apoc.* 21.
mnus. S. V.
tot annos quid te-

lútis pígnora ?
te toto quæritur,
s pandas sinus.
dura fossóris ma-

ılta víscera ?
num sit pudor,
a surgit glória.
gemma pérdita,
ot labóribus :
ébat, érutus
s agro pródiit.
quæsítam crucem,
te Christo, réppe-

stus régios,
epertam prætulit.
ancta, Christi cór-
s
lúbrem te facit :
: ut te mórtuus,
ri rédditur.
hriste, nos tecum
i;

Tecum simul da súrgere :
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Post Ascensionem, Doxol.* Qui victor. *et sic in ceteris.*

℣. Notam fecisti in pópulis virtútem tuam : ℟. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. *Ps.* 76.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Sic scriptum est, et sic oportébat Christum pati, et resúrgere à mórtuis tértiâ die, et prædicári in nómine ejus pœniténtiam et remissiónem peccatórum in omnes gentes, allelúia. *Luc.* 24.

Orat. ut infrà ad Laudes.

Pro Commemoratione S. Marculphi, Ant. Atténdite. ℣. Justus. xxxvj. *Oratio,* Deus, qui hodiernam diem. *ut suprà.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Jesum qui crucifixus est, * Veníte, adorémus, allelúia. *Matth.* 28.

Ps. 94. Veníte. 130.

Hymnus.

Jesu, manus, pedes, caput
Perfossus et sacrum latus;
Fac, vox profúsi sánguinis
Ascendat ad thronum Patris.

Heu quanta, quorum grá-
tiâ,
Quantusque dignáris pati !
Occísus Agnus pro lupis,
Ut formet agnos de lupis.

Nobis, Redemptor, Crux
tua
Sit spes, et omnis glória;
Mundus per hanc sit crux
tuis,
Mundo per hanc sint crux
tui.

Procul tepor, procul pi-
grum
Cordis fatiscentis gelu :
Immensa Christi nos trahit,
Urget rapitque cáritas.

Quis jam tibi vel vívere
Jesu, recúset, vel mori,
Qui morte nos servos emis,
Et nos resurgens líberas ?

Plagæ tui sint córporis
Ægris asylum méntibus;
A Patris irâ nos tegas
Blando, Redemptor, in si-
nu.

Sit Trinitáti glória;
Tibi, Pater, qui Filii
Mundum redemptum sán-
guine,
Sancto reformas Spíritu.
Amen.

Ant. sola 4. A. Cùm exaltavéritis Fílium hóminis, tunc cognoscétis quia ego sum, allelúia. *Joan.* 8.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tuâ: ℟. Cantábimus, et psallémus virtútes tuas. *Ps.* 20.

Lectio j. de Script. occurrente; tribus in unam junctis.

℟. Nunc jud
mundi, nunc pri
jus mundi ejicie
* Et ego si exaltá
terrâ, ómnia trah
ipsum, allelúia
℣. Locútus est D
Móysen: Fac ser
neum, et pone e
no; qui percussu
eum, vivet. * Et
12. *Num.* 21.

Lectio j

Ex Epístolâ san
Epíscopi, ad S
Epist. 1

Adrianus Imper
mans se fidem C
loci injúriâ pere
in loco Passióni
crum Jovi conse
Béthlehem Adón
profanáta est; ut
dix et fundament
siæ tollerétur, si i
idóla colerentur,
Christus natus est
rétur, passus est
geret, surrexit ut
judicátus ut judicá
sit hoc séculi pri
in témpora nostr
ma Constantíni,
ceps esse princip
tiánis non magis
matris Hélenæ fid
Regína illa vener
venit Jerosólyma
cem Dómini stud
inquírere adorsa es
tantùm Passiónis
eri stúduit. Jussit i

e dúbio conceptæ
nis instinctu, in ip-
m óperam fossiónis
Parátâque mox cí-
iter et militári ma-
i labórem istíus mo-
hausit ; et contra
nnium, sed secun-
íus tantùm Regínæ
ltâ egestióne rese-
ræ sínibus, ábditæ
arcána patuérunt.
a tres páriter cru-
uondàm fixæ Dómi-
trónibus stéterant,
fuissent, gratulátio
um cœpit ánxiâ du-
: confundi, justo pi-
ɔtu, ne fórsitan aut
ce Dómini patíbu-
ónis elígerent, aut
lignum pro stípite
abjiciendo violá-
spexit pias astánti-
as Dóminus; et ipsi
ùm quæ tàm piæ
dinis princeps erat,
nsílii lumen infú-
liquem recèns mór-
quíri et inferri ju-
Nec mora : verbum
cadáver illátum est:
ur, jacenti una de
admovétur et ál-
l reórum ligna mors
Postrémò Domíni-
ucem prodit resur-
et ad salutáris ligni
morte prófugâ fu-
ussum et corpus e-
est; tremefactisque
ıus, stetit mórtuus,

et funébribus, ut Lázarus quondàm, vínculis expedítus, íllicò inter spectatóres suos redivívus incessit.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpentem in desérto, * Ità exaltári opórtet Fílium hóminis; ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúia, allelúia. ℣. Móyses pósuit serpentem æneum pro signo; quem cùm percussi aspícerent, sanabántur: * Ità exaltári. *Joan.* 3. *Num.* 21.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Cap. 3.

In illo témpore; Erat homo ex Pharisæis, Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei : Rabbi, scimus quia à Deo venisti magister : nemo enim potest hæc signa fácere, quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 12. *in Joan. n.* 11.

Nonne vita Christus? et tamen in Cruce Christus. Nonne vita Christus? et tamen mórtuus Christus. Sed in morte Christi mors mórtua est; quia vita mórtua occídit mortem, plenitúdo vitæ deglutívit mortem: absorpta est mors in Christi

córpore. Sic et nos dicémus in resurrectióne, quandò jàm triumphantes cantábimus : Ubì est mors conténtio tua ? ubì est mors acúleus tuus ? Interim modò, fratres, ut à peccáto sanémur, Christum crucifixum intueámur; quia Sicut Móyses, inquit, exaltávit serpentem in erémo, ità exaltári oportet Fílium hóminis, ut omnis qui credit in eum non péreat, sed hábeat vitam æternam. Quómodò qui intuebantur illum serpentem, non peribant mórsibus serpentûm; sic qui intuentur fide mortem Christi, sanantur à mórsibus peccatórum. Sed illi sanabantur à morte ad vitam temporálem : hic autem ait, ut hábeant vitam æternam.

℟. Christus passus est pro nobis : * Qui peccátum non fecit, peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus, allel, allel. ℣. Disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus : * Qui. Glória.* Qui. 1.*Petr.*2.*Is.*53.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Misericórdia et véritas obviavérunt sibi : ℟. Justítia et pax osculátæ sunt. *Ps.* 84.

AD LAUDES.

Ant. 7. ç. CHRISTUS mórtuus est pro peccátis nostris, et resurrexit tértiâ die se-

cundùm Scriptúr
1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. De
adversùs nos erat
phum decréti,
contrárium nobis
tulit de médio, a
lud Cruci, allelúi

Ant. 6. F. Com
eum reconciliáre
ipsum, pacíficans
guinem Crucis eju
in terris, sive qu
sunt, allelúia. *Co*

Ant. 5. a. Ips

CANTICUM.

ECCE levábo ad g
num meam, * et a
exaltábo signum
Et ásferent filio
ulnis, * et filias t
húmeros portábu
Et erunt reges
tui, * et reginæ
tuæ :
Vultu in terram
adorábunt te, * et
pedum tuórum lin
Et scies quia eg
nus, * super quo
fundentur qui exp
um.
Nunquid tollétu
præda ? * aut quod
fúerit à robusto, sa
se póterit ?
Quia hæc dicit D
Equidem et captiv
ti tollétur; * et q
tum fúerit à robus
bitur.
Eos verò qui j

ƺo judicábo; * et fi-
ɜgo salvábo.
t omnis caro quia
iinus salvans te, *
ptor tuus, Fortis

ɔse est pax nostra,
nimicítias in carne
ɜconcíliet Deo per
allelúia. *Ephes.* 2.
. G. Verbum Cru-
ntibus quidem stul-
iis autem qui salvi
est, nobis, Dei vir-
llelúia. 1. *Cor.* 1.
'ULUM. 1. *Cor.* 1.
.MUS Christum cru-
Judæis quidem
n, Géntibus autem
ι; ipsis autem vo-
æis, atque Græcis,
ι Dei virtútem, et
ntiam.
:YMNUS. S. V.
ola languórum Dei
s in te cónscia,
ɔres íntimos,
a, dic suspíria.
pedes, clavi manus
uro stípiti:
cruentis vépribus
umbébat caput.
ιorte luctantis Dei
ɔrémos spíritus:
tuo, volens mori,
líquit in sinu.
tus in quo nos pa-

.s è quo nos docet;
mendum sóntibus
únal Júdicis.
:hriste, nos tecum
mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit à ligno: ℟. Judicábit pópulos in æquitáte. *Ps.* 95.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Parébit signum Fílii hóminis in cœlo; et vidébunt Fílium hóminis venientem in núbibus cœli cum virtúte multâ et majestáte, allelúia. *Matth.* 24.

Oratio.

Deus, qui in præclárâ salutíferæ Crucis Inventióne Passiónis tuæ mirácula suscitasti: concéde, ut vitális ligni prétio ætérnæ vitæ suffrágia consequámur; Qui vivis et regnas.

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Christus.

In ℟. *br.* ℣. Qui surrexisti * à mórtuis. *Matth.* 27.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Delens.

Capitulum. *Act.* 5.

Quem vos interemistis, suspendentes in ligno, hunc príncipem et salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ, ad dandam pœniténtiam Israéli, et remissiónem peccatórum.

℟. *br.* Dóminus dominórum * memor fuit nostrî, * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Et redémit nos * ab inimícis nostris, * Allelúia. Glória Patri. Dóminus. *Ps.* 135.

℣. Dicant qui redempti sunt à Dómino, ℟. Quóniam in séculum misericórdia ejus. *Ps.* 106.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Complácuit.

Capitulum. *Ephes.* 1.

In Christo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum, secundùm divítias grátiæ ejus quæ superabundávit in nobis.

℟. *br.* Apud Dóminum * misericórdia, * Allelúia, allelúia. Apud. ℣. Et copiósa * apud eum redémptio, * Allelúia. Glória. Apud.

℣. Ipse rédimet Israel ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum Crucis.

Capitulum. *Philip.* 2.

Humiliavit semetipsum, factus obédiens usquè ad mortem, mortem autem Crucis: propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen quod est super omne nomen.

℟. *br.* Minuisti eum * paulòminùs ab Angelis, * Allel., allelúia. Minuisti. ℣. Glóriâ et honóre * coronasti eum, * Allelúia. Glória. Mi

Ps. 8.

℣. De torrente in

bet; ℟. Propteréà e

caput. *Ps.* 109.

AD II. VESPER

Ant. Christus r

4. E. est ex infir

sed vivit ex virtúte

lelúia. 2. *Cor.* 13.

Ant. 6. F. Nos inf

mus in illo; sed

cum eo ex virtúte D

lúia. 2. *Cor.* 13.

Ant. 2. D. Vet

noster simul crucif

ut destruátur corp

ti, et ultrà non s

peccáto, allelúia.

Ant. 1. D. Si co

ti facti sumus sin

mortis ejus, simul

rectiónis érimus,

Rom. 6.

Ant. 5. C. Si c

sumus, et convi

sustinébimus, et

bimus, allelúia. 2.

Capitulum. 1.

Non corruptibili

vel argento reden

de vanâ vestrâ co

ne paternæ traditi

pretióso sánguine

ni immaculáti Chr

contamináti.

Hymnus. S.

Signum novi Cr

ris,

Crux orbis arca n

Cùm jàm perímus

Portus refers in p

:ubentem flámmeis
carmas manum :
, ut te réspicit,
oliviscitur.
le si vulnus ferat
anguis mórsibus;
il te víderint,
tu medéberis.
b illá par Deo
:rávit hóstia :
læsum Fílius
orátor Patrem.
ancta, Crux amá-
,
:ta Christi sángui-

la nos lárgiùs
ei de fúnere.
ariste, nos tecum
i;
mul da súrgere:
la contémnere;
cœléstia.
s Patri; laus Fílio,
triumphátâ nece,
secum dux vocat:
ibi laus, Spíritus.
Amen.
iis terra adóret te,
tibi: ℟. Psalmum
ini tuo. *Ps.* 65.
gníficat. *Ant.* 7. G.
t Agnus qui occí-
:cípere virtútem,
ítem, et sapiénti-
:titúdinem, et ho-
glóriam, et bene-
, allelúia. *Apoc.* 5.
suprà ad Laudes.
mem. sancti Atha-
sc. et Eccl. Doct.
is qui excógitat.

℣. Beátus homo. xx. *Oratio, ut infrà.*

Deindè S. Monicæ Viduæ. *Ant.* Exultávit. ℣. Averte. xlix. *Oratio, ut infrà.*

Die iv.

In Festo

SANCTI ATHANASII,

Episcopi et Ecclesiæ Doctoris.

Duplex-minus.

De Communi Doctorum.

Lectio j. de Script. occur.; tribus in unam junctis.

Lectio ij.

Athanasius Diáconus, ab Alexandro Epíscopo Alexandríno ductus ad Concílium Nicænum, Ariános ácriter impugnávit. Alexandro suffectus, Arium constanter ab Ecclésiæ communióne répulit; undè Eusébii Nicomediensis Epíscopi, aliórumque multórum in se ódium concitávit. Ili cum Meletiánis schismáticis ínito consílio, suis calúmniis à Constantíno, óptimo príncipe, sed nímiùm crédulo, impetrârunt, ut Tréviros amandarétur, ubi à Maximíno Epíscopo honorificentíssimè exceptus est. Post óbitum Constantíni revocátus, íterùm ab inimícis, tàm apud Július Papam, quàm apud Constántium Imperatórem, est impetítus. Hujus auctoritáte coacta est Synodus apud Antióchiam, in quâ depósitus est, et depósito Gregó-

rius Cáppadox substitútus; sed à Júlio Papâ in Synodo quinquaginta Episcopórum ínnocens declarátus, agente Constante Constántii germáno, in Synodo Sardicensi, ex utróque império congregátâ, absólvitur, et sedi suæ restitúitur. Subláto è vivis Constante, sex annis latére coactus est Athanásius, quòd eum Constántius íterùm ab Ariánis circumventus ad necem quæreret. Post mortem verò Constántii Alexándriam reversus, Synodum hábuit cum Confessóribus de recipiendis iis qui ab Ariánis decepti fúerant; tantâque prudéntiâ rem gravíssimam defíniit, ut Ecclésiam visus fúerit imminenti perículo eripuisse. Sed cùm idolórum cultóribus gravis esset, à Juliáno exagitátus, Alexándriæ delítuit, donec sedáta esset persecútio. Sub Joviáno cathólico príncipe pacíficè suam rexit Ecclésiam. Valens autem Joviáni successor, ab Eudóxio Ariáno baptizátus, Athanásium in paterno monumento quátuor menses delitéscere coégit. Tandem Alexándriam, post tot labóres et tempestátes reversus, in pace quiévit; et anno Episcopátûs quadragésimo sexto, Christi trecentésimo septuagésimo-tértio in léctulo suo mórtuus est.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangéli secundùm Matthæu

Cap. 10.

Dixit Jesus duódeci cípulis suis : Cùm p quentur vos in civitát fúgite in áliam. Et réli

Homília sancti Atha sii Episcopi.

Apol. de fugâ suâ. n. 16.

Dominus, útpotè D Verbum Patris, non rans quodnam própr pori ad patiendum præfinivisset, more sese, dùm quærerét cultábat. Sancti aute à Salvatóre acceptâ cùm adversùs perse decertárent, aufug utì fas erat : dùmqu lis perquirerentur, s débant. Cùmque, hómines, definíti sib vidéntiâ témporis té ignorárent, nolébai sos insidiatóribus d offerre. Cùmque it sent illud quod scrip nempè in mánibus sortes hóminum, e num mortificáre et re, ídeò ad finem u pectárunt, ut ait Ap Circumeuntes in m péllibus caprínis, angustiáti, in solit errantes, in spelu cavernis terræ laten nec definítum mor

iret, aut qui tem-
:rat Deus, eos al-
:, ac insidiatóres
ut certè persecu-
rsecutiónem pati-
eret, ut sibi cón-
um foret.

Lectio iv.

le S. Monicâ.

., sancti Augustíni
mater, quia eum
et cœlo péperit,
cónjugem, cui ve-
o semper servíe-
mo ejus vitæ tém-
hristi fidem addu-
in Manichæórum
ílio, cùm pro ejus
ne multis lácrymis
:carétur, audívit à
Epíscopo : Fíeri
t ut fílius istárum
im péreat. Terrâ
llum secúta, Me-
nótuit Ambrósio,
tíno gratulátus est
matrem habéret.
d memórias Sanc-
:ut in Africâ solé-
s cum pane et me-
et, atque ab Osti-
iberétur; ubì hoc
n vetuisse cognó-
iè obsecúta est, ut
rétur Augustínus
fácilè accusátrix
nsuetúdinis suæ,
isceptátrix illíus
nis effecta fuis-
ns in Africam cum
, qui, ejurátâ hæ-
Ambrósio baptizátus fúerat, cùm ad Ostia Tiberína constitisset, sic fílium est allocúta : Fili, nullâ jàm re delector in hâc vitâ: quid hic fáciam adhuc, et cur hic sim néscio, jàm consumptâ spe hujus séculi; unum erat propter quod in hâc vitâ aliquántulùm immorári cupiébam, ut te Christiánum Cathólicum vidérem, priusquàm mórerer: cumulátiùs hoc mihi Deus meus præstitit, ut te étiam, contemptâ felicitáte terrénâ, servum ejus vídeam. Quinto post die in febrem íncidit; et astantem íntuens Augustínum cum fratre ejus Navígio : Ponétis hìc, inquit, matrem vestram; illud autem vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis meî. Die nono ægritúdinis suæ, ætátis anno quinquagésimo sexto, ánimam Deo réddidit.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut excelléntiam Verbi tui, quam beátus Athanásius asséruit, et convenienter intellígere valeámus, et veráciter profitéri; Per eumdem Dñum nostrum.

AD LAUD. fit Commem. S. Monicæ, Ant. Orátio. ℣. Humiliábam. lij.

Oratio.

Deus, mœréntium consolátor, et in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrymas in conversióne fí-

lii sui Augustíni misericórditer suscepisti: da nobis utriusque interventu peccáta nostra pœniténtiæ lácrymis elúere, et grátiæ tuæ indulgéntiam invenire; Per.

AD VESP. fit Comm. S. Pii Papæ. Ant. Elégit. ℣ Beátus. xiv. *Or., ut infrà.*

Die v.

In Festo

SANCTI PII PAPÆ V.

Semiduplex,

De Communi Pontificum.

Lectio ij.

Pius in óppido Insúbriæ, quod Boschum vocant, natus, sed è Bonóniâ oriundus ex nóbili Ghisleriórum famíliâ, cùm quatuórdecim esset annórum, Ordinem Prædicatórum ingressus est. Erat in eo admirábilis patiéntia, profunda humílitas, summa vitæ austéritas, contínuum oratiónis stúdium, et reguláris observántiæ ac divíni honóris ardentíssimus zelus. Philosóphiæ verò ac theológiæ incumbens, ádeò in iis excélluit, ut illas docendi munus magnâ cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in locis cum ingenti auditórum fructu hábuit. A Paulo quarto, cui ob exímias virtútes caríssimus erat, ad Nepesínum et Sutrínum episcopátum promótus, et post biénnium inter Románæ Ecclésiæ presbyteros Cardináles adscri[p]it. Tùm ad Ecclésia[m] tis Regális in Suba[lpinis] Pio quarto transláta plures in eam abús[us] sisse cognovisset, t[...] œcésim lustrávit; [...] compósitis, Roma[m] sus, gravíssimis ex[...] negótiis applicátu[s] justum erat, apos[tolicâ li]bertáte et constán[tiâ] nébat.

Lectio ii[j].

Mortuo autem Pi[o] præter ómnium e[xpectatio]nem electus Pónti[fex] in vitæ ratióne, e[x]terióri hábitu, i[...] Fuit in eo religió[nis propa]gandæ perpétuum in ecclesiásticâ restituendâ inde[fessus la]bor, in extirpand[is] bus assídua vigi[lantia] sublevandis egénti[um neces]sitátibus indeficie[ns] céntia, in Sedis A[postolicæ] júribus vindicand[is] invictum. Selimu[m] rum tyrannum, m[ul]tum victóriis, tota[m Eu]rópam subígere m[...] ingenti comparátâ Echínadas ínsulas armis, quàm fusis précibus, devícit. [...] tóriam eâ ipsâ hor[â] tenta fuit, Deo r[...] cognóvit, suisque bus indicávit. Dùn[...] vam in ipsos Tur[...]

irétur, in grá-
. íncidit, et a-
.olóribus pati-
:rátis, ad extré-
ıs, cùm Sacra-
ıre suscepisset,
:o placidíssimè
ınno millésimo
no septuagési-
ı, ætátis suæ se-
ɔno, cùm se-
ıs sex, menses
viginti-quátuor.
in Basílicâ sanc-
d Præsépe sum-
ı veneratióne có-
s à Deo ejus in-
patrátis mirácu-
ritè probátis, à
ndécimo, Pontí-
ɔ, Sanctórum nú-
iptus est.

Oratio.

ad conterendos
uæ hostes, et ad
ıltum reparan-
tum Pium Pontí-
mum elígere dig-
:ac nos ipsíus de-
ídiis, et ità tuis
ıbséquiis, ut óm-
ıum superátis in-
pétuâ pace læté-
.

:RÆ *de sequenti.*

Die vi.

:n Festo
ΓI JOANNIS
ırtam Latinam
ılex-minus.

VESPERIS.

r. et Ant. de Laud.
verna.

Capitulum. *Is.* 43.

Hæc dicit Dóminus: Noli timére, quia redémi te; meus es tu: cùm transíeris per aquas, tecum ero, et flúmina non opérient te: cùm ambuláveris in igne, non combuléris; et flamma non ardébit in te.

℟. Liberasti me, Deus, secundùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui, à pressúrâ flammæ quæ circúmdedit me, * Et † In médio ignis non sum æstuátus, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus mihi ástitit, et confortávit me, ut per me prædicátio impleátur; et liberátus sum de ore leónis, * Et. Glória Patri. † In médio.
Eccli. 51. 2. *Timoth.* 4.

Hymnus. S. V.

Urbem Romuleam quis furor incitat?
Christi discípulus, Cæsare júdice,
Damnátus rapitur: nil venerábilis
Frontis canities movet.

In fervens olei conjicitur mare:
Nil æstus nocuit, flamma sed hóspiti
Parcit blanda suo: ceu pugil úngitur,
Hinc et fórtior éxilit.

Edicto stériles pulsus in ínsulas,
Exul tunc socio perfruitur Deo:
Hic ventúra videt quæ

calamo notans,
Sublustri nebulâ tegit.
SIC nos Christus amet, sic doceat pati;
Discámusque mori, simus ut et necis
Sacræ participes: non aliis patet
Cœlum conditiónibus.
PATRI máxima laus, máxima Fílio,
Ambórumque sacro máxima Flámini:
Hæc est certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitùs háusimus. Amen.

℣. Impinguasti in óleo caput meum: ℟. Et calix meus inébrians quàm præclárus est! *Ps.* 22.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Jesus ait Jacóbo et Joanni: Cálicem quem ego bibo, bibétis; et baptismo quo ego baptizor, baptizabímini, allelúia. *Marc.* 10.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Pii. Ant. Sacerdótes. ℣. Salvum. xix. *Oratio, ut suprà.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum qui convertit luctum suórum in gáudium, * Veníte, adorémus, allelúia. *Jerem.* 31.

Ps. 94. Veníte. 130.

Hymn. Urbem. *ut suprà.*

Super Psalmos de Feriâ, Ant. sola. 8. c. Non ardébit in te flamma; quia ego Sanctus Israel, salvátor tuus: e-

go dilexi te, allelú[ia]

℣. Igne me ex[aminasti] Dómine: ℟. Et n[on est in]venta in me iníquit[as]

Lectio j. de Scri[ptura] cur.; tribus in una

℟. Nolíte timé[re ... om]nis qui confitébit[ur me co]ram homínibus, [...] et ego eum coram [Patre meo] qui in cœlis est, allelúia. ℣. Opera [...] láre et confitéri ho[norificum] est. * Omnis. *[...] Tob.* 12.

LECTIO ij.

Ex libro sancti H[ieronymi] Presbyteri, adv[ersus Jo]viniánum.

Lib. 1. *Cap.*

JOANNES unus ex [discipu]lis, qui mínimus [traditur] fuisse inter Após[tolos, et] quem fides Christi [...] repérerat, virgo pe[rmansit] et idéò plùs amátu[r à Do]mino, et recumbit su[per pec]tus Jesu: et quod [Petrus] qui uxórem habúera[t inter]rogáre non audet, il[lum ro]gat ut intérroget; et [post re]surrectiónem, nunti[ante Ma]riâ Magdaléne quò[d Domi]nus resurrexisset, [ambo] cucurrit ad sepulcr[um, sed] ille prævénit. Cùm [pisca]sent in navi, et pisc[arentur] in lacu Genézareth, [Jesus] stabat in líttore, n[ec scie]bant Apóstoli quem [vide]rent; solus virgo vi[rginem] agnoscit, et dicit [...]

t. Est Joannes, s, et Evangelis- iéta : Apóstolus, t ad Ecclésias ut ;vangelista, quia ıngélii cóndidit, pto Matthæo, á- ıdecim Apóstoli ıt; Prophéta, vi- Pathmos ínsulâ, rat à Domitiáno) Dómini marty- ;átus, Apocalyp- . futurórum mys- inentem. Refert :tulliánus, quòd ıus in ferventis ó- , púrior et vegé- it quàm intráve-

. Jesus in líttore; vérunt Discípuli est. * Dixit Discí- quem diligébat o : Dóminus est, lelúia. ℣. Sapién- ʼidétur ab his qui m. * Dixit. *Joan.*

.CTIO iij.
:ti Evangélii se- ım Marcum.
Cap. 10.

npore; Accédunt Jacóbus et Joan- Zebedæi, dicen- ster, vólumus ut ıe petiérimus, fá- At ille dixit eis : ut fáciam vobis? ıt : Da nobis, ut éxteram tuam, et álius ad sinistram tuam sedeámus in glóriâ tuâ. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 66. *in Matth.*

ZEBEDÆI fílii ad Jesum accedentes, de primo consessu alloquuntur. Nam quóniam prope Jerúsalem erant, credébantque regnum Dei jamjàm eventúrum, quod hujus vitæ ac seculáre opinabantur, hæc postulábant, ut ob honórem faciliùs étiam ómnia perícula possent evitáre; proptéreà Christus ab his eos cogitatiónibus abdúcens, perícula, sánguinem necemque ipsam expetendam esse jubet. Potestis, inquit, bíbere cálicem quem ipse bibo? Nec turbétur quisquam, si ádeò imperfectos dícimus Apóstolos fuisse : nondùm enim mystérium crucis erat consummátum, nondùm grátia Spíritûs in corda ipsórum infúsa. Quarè si stúdia virtútis ipsórum díscere cupis, quales post datam grátiam Spíritûs fúerint, consídera; et vidébis omnem ab illis turbatiónem ánimi fuisse superátam. Hâc enim de causâ eórum modò imperféctio revelátur, ut apertè percípere possis quales súbitò per grátiam effecti fúerint.

℟. Audientes decem, cœpérunt indignári de Jacóbo

et Joanne; Jesus autem vocans eos, ait illis: * Quicunque volúerit in vobis primus esse, erit ómnium servus, allelúia, allelúia. ℣. Ubi fúerit supérbia, ibi erit et contumélia: ubì autem est humílitas, ibi et sapiéntia. * Quicunque. Glória. * Quicunque. *Marc.* 10. *Prov.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Paulò minùs consummavérunt me in terrâ; ℟. Ego autem non derelìqui mandáta tua. *Ps.* 118.

AD LAUDES.

Psalmi de Feriâ; et sic ad alias Horas.

Ant. 2. D. Ego Joannes párticeps in tribulatióne, et regno, et patiéntiâ in Christo Jesu, allel. *Apoc.* 1.

Ant. 1. a. Fui in ínsulâ Pathmos propter verbum Dei, et testimónium Jesu, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 5. a. Audívi vocem magnam tanquàm tubæ dicentis: Quod vides, scribe in libro; et mitte septem Ecclésiis, allel. *Apoc.* 1.

Canticum Sústulit. 561.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus: oportet te iterùm prophetáre Géntibus, et pópulis, et linguis, et régibus multis, allel. *Apoc.* 10.

Ant. 6. F. Ego Joannes audívi et vidi hæc. Et dicit mihi: Ne signáveris verba prophétiæ; tempus enim propè est, allel. *Apoc.* 22.

Capitulum. A

Cecidi ante ped
ut adorárem eum
mihi: Vide ne fé
servus tuus sum,
tuórum habéntiu
nium Jesu: Deu
Testimónium, eni
spíritus prophétiæ

Hymnus. N

Jussu tyranni pr
Pulsus, Joannes,
Fertur volátu lib
Mens celsa supra

Illic revélat se
Qui mórtuus vivit
Agnus salútis hóst
Et morte devictâ l

Arcana te vaten
Regni sui mystéria
Pandit cruóre Mái
Ubíque spargenda

Da, Christe, n
mori;
Tecum simul da s
Terréna da contém
Amáre da cœléstia

Sit laus Patri; l
Qui nos, triumph
ad astra secum du
Compar tibi laus,
Amen.

℣. In terrâ dese
rui tibi, Deus m
vidérem virtútem
glóriam tuam. *Ps.*

Ad Benedictus.
Dedit Deus palà
servis suis, quæ o
eri citò: et signific
tens servo suo Jo
testimónium perhi

lleluia. *Apoc.* 1.
Oratio.
Jesu, qui dilectum-
m tuum Joannem
itióne et patiéntiâ
rticipem effecisti :
quæsumus, méritis
iósæ Confessiónis,
illo passiónis tuæ
bibentes in terris,
so, torrente volup-
inebriári mereá-
œlis; Qui vivis.
PRIMAM.
D. Ego Joannes.
TERTIAM.
t. 1. a. Fui.
ITULUM. *Eccli.* 51.
sti me de perditió-
ipuisti me de tém-
uo; proptereà con-
et laudem dicam ti-
ledícam nómini Dó-

Loquébar de testi-
uis * in conspectu
Allelúia, allelúia.
r. ℣. Et non * con-
, * Allelúia. Glória.
r. *Ps.* 118.
cè lábia mea non
o : ℟. Dómine, tu
. 39.
SEXTAM.
. 5. a. Audívi.
PITULUM. *Is.* 50.
us érigit mihi au-
áudiam quasi ma-
Dóminus Deus a-
ihi aurem, ego au-
contradíco; retror-
ábii.

℟. *br.* Audiam quid loquátur in me * Dóminus Deus, * Allelúia, allelúia. Audiam. ℣. Quóniam loquétur pacem * in plebem suam, * Allelúia. Glória. Audiam. *Ps.* 84.

℣. Deus, docuisti me, et usquè nunc pronuntiábo mirabília tua, ℟. Et usquè in senectam et sénium. *Ps.* 70.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Ego Joannes.

Capitulum. *Sap.* 7.

Quæcunque sunt abscon-sa et improvísa dídici : ómnium enim ártifex dócuit me Sapiéntia; est enim in illâ spíritus intelligéntiæ sanctus.

℟. *br.* Introíbo * in poténtias Dómini, * Allelúia, allelúia. Introíbo. ℣. Usquè in altíssima * quæ fecisti magnália, * Allelúia. Glória. Introíbo. *Ps.* 70.

℣. Eccè veritátem dilexisti, Dómine; ℟. Incerta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi. *Ps.* 50.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. Quod vídimus óculis nostris, et manus nostræ contrectavérunt de Verbo vitæ, annuntiámus vobis; ut et vos societátem habeátis nobiscum, allelúia. 1. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Sit vobiscum grátia, et pax à Deo Patre, et à Christo Jesu Fílio Pa-

tris, in veritáte et caritáte, allelúia. 2. *Joan.* 3.

Ant. 4. d. Majórem non hábeo grátiam, quàm ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre, allel. 3. *Joan.* 4.

Ant. 6. F. Qui de mundo sunt, de mundo loquuntur, et mundus eos audit: nos ex Deo sumus, allelúia. 1. *Joan.* 4.

Ant. 7. *d.* Qui novit Deum, audit nos: in hoc cognóscimus Spíritum veritátis, allelúia. 1. *Joan.* 4.

Capitulum. 1. *Joan.* 4.

Quisquis confessus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo: et nos cognóvimus, et credídimus caritáti quam habet Deus in nobis.

Hymnus, Urbem. 577.

℣. Nomen Dómini invocávi: ℟. Erípuit ánimam meam de morte. *Ps.* 114.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: et nos debémus pro frátribus ánimas pónere, allelúia. 1. *Joan.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commemoratio Sequentis. Ant. Quasi thus. ℣. Stabit. xxv. *Orat.* Deus qui. xxviij.

Deindè S. Cenerici, Abb. Ant. Egrédere. ℣. Potens. xxxj. *Oratio*, Da... Deus noster. xxxiv.

Die vii.

In Festo

S. JOANNIS DAM

Presbyteri

Semiduplex

De Communi P

Lectio ij.

Ex ejus vitâ apu dum.

Joannes ab urbe undè oriundus erat cénus dictus, sum íparam pietáte insi cujus étiam óperâ ut sibi abscissa ma tuerétur. Aulam fú cessit in solitúdin tàm multa édidit ex tútis exempla, ut à tinopolitáno Patria nus judicátus fúeri cerdótio initiarétu Présbyter bellum in réticis, et præcipu clastis, quod magn su ad extrémam u nectútem continuáv què fractus vigíliis, ribus pro fide ex plúrimisque mirác rus, prídiè Nona circa annum septi mum octogésimum tum Deo réddidit.

Lectio iij.

De S. Cener

Cenericus nóbilis Spoléti in Umbriâ post áliquam in ur commoratiónem, re ragrátâ Itáliâ, Gállia primúmque in agr

5nem fixit; de-
: Spíritu Sanc-
sim Sagiensem,
flúvium, sese
irtútum splen-
itátis famâ mul-
ibíticæ vitæ ré-
iservántiam ad-
is cónstrui curá-
ium et Ecclési-
consecrávit beá-
rdus Epíscopus
Tandem sénio
diem suprémum
re præséntiens,
ilumnos ad Dei
iriter et amórem
, recepto sanctís-
ristiæ Sacramen-
ívit in Dómino,
, anno salútis sèx-
exagésimo nono.
eus, qui. xxviij.
JDES, pro Com-
merici, Ant. Ec-
Veníte. *Oratio,*
noster. xxxiv.
)IE IX.
1 Festo
[GREGORII
[ANZENI,
ECCLES. DOCT.
'ex-minus.
nuni Doctorum.
CT. Lectio j. de
zrr. ; tribus in
is.
CTIO ij.
eg. Operibus ac
antiq. Script.
is, ob singulá-
rum Litterárum

sciéntiam Theólogus appellátus, Nazianzi in Cappadóciâ secundâ natus est Gregório Patre, qui pósteà Nazianzénæ Ecclésiæ curam suscépit. Adolescens, Cæsaréam primùm, deindè Alexándriam, hinc Athénas, discendi stúdio, perrexit; ubì amicítiam íniit cum Basílio, et ab Atheniénsibus eloquéntiæ Professor est designátus. In pátriam reversus, baptizátus est. Tùm Présbyter à patre, invítus licèt, creátus; mox, ne ab eódem Epíscopus consecrarétur, fugit in Ponti solitúdinem, ubì cum Basílio monásticæ vitæ institúta céndidit. Imperante Juliáno, Nazianzum venit, ubì patrem nonagenárium, qui deceptus ab Ariánis confessióni Ariminensi subscrípserat, adduxit ut subscriptiónem revocáret, eumque Mónachis et magnæ gregis parti quæ ab ipso descíverat, reconciliávit. Sazimórum Ecclésiæ à Basílio præfectus, ne causa esset dissídii Basílium inter et Anthimum Tyanensem Epíscopum de Sazimórum óppido, Episcopátu cessit; et Nazianzum in auxílium patris eâ conditióne venit, ut illo vitâ functo recéderet. Constantinópolim ad restaurandam hujus civitátis Ecclésiam missus, Ariános et Apollinaristas ex-

pugnávit. Tantis perfunctum labóribus Gregórium Petrus Alexandrínus Constantinopolitanórum Epíscopum per epístolas instituit. Convocátâ deindè Constantinopolitánâ Synodo, Gregórius in Concílio, stúdio pacis, se ábdicans, dixit: Si vobis ullómodò dissídii causa sum, Jonam Prophétam vitæ integritáte non súpero; projícite me in mare, et hæ tumúltuum procellæ conquiescent. Post hæc à Synodo discédens, cùm Nectárius ei substitútus esset, Nazianzum se recépit: undè Cæsaréam profectus, in laudem Basílii nuper defuncti oratiónem fúnebrem hábuit. Dehinc Nazianzum Præsule orbátam aliquándiù administrávit; eique Ecclésiæ ab hæresi expurgátæ præficiendum curávit Eulálium. Rus deindè secessit, ubi mónachi vitam agens, gravíssimas carnis tentatiónes oratiónibus, jejúniis ac vigíliis superávit. Demùm, Theodósio imperante, decessit, multis super ægros et energúmenos patrátis in vitâ miráculis.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ: quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Gre
Nazianzéni.

Orat. hab. in Con
dò Cathedr. Episc
quit.

HABETIS, ô viri, i
hanc urbem adventi
lógiam: quæ si laud
reátur, Deo et vobi
rum accítu huc ven
am hábeo. Non eni
nò vituperanda est,
persuádeo, ac vobi
mántibus fidem ha
go. Nunquid pópul
per avarítiam ci
nimus? Nunquid
utilitátibus consu
Quemádmodùm m
cere vídeo. Nunqu
siam moléstiâ afféc
bórum præmium
te: diuturnis labór
leváte ac recreát
vos hæc canítiès;
vos honóri nostra
nátio. Alium subro
puris sit mánibus
ce non inerudítâ,
nibus in rebus vo
qui, curasque ecc
simul perferre po
bit sibi Dóminus
ad præfectúram,
modùm ovem vidi
caustum. Ego aute
bis extrémùm vos
Filíoli, depósitum
custodíte.

ORATIO.

OMNIPOTENS æte
qui Ecclésiæ tuæ

rudíre, ità non
váre : da fidéli-
ercessióne beáti
iem eis ætern æ
strum tribuisti;
ante, et scién-
aciendi, et vir-
int exequendi;
um.

ix xi.

Festo
MAMERTI,
iscopi.
iduplex.
mi Pontificum.
D VESP. fit
roli, Abbatis. Ant.
℣. Potens. xxxj.
.. Dómine. xxxiv.

Lectio ij.

s Hílari Papæ
circa annum
tésimum sexagé-
ndum Viennen-
us, ipsâ resurrec-
niese vigíliâ, de-
gális Palátii arce,
facultátibus suis
e metuentes ex
scessissent, ipse
remansit, et lá-
ratiónibus incén-
guere méruit. Sed
erè per anni spá-
entes terræ motus
dem civitátis do-
sílicas concússe-
iti quoque sónitus
et lupi, ursi, et
irbem oberrantes
iddam ac ferále
ur. Quæ flagella

ut avérteret, eâdem nocte, cívibus post extinctum incéndium ad Ecclésiam reversis, ánimo concépit instituere Litánias usitátis sanctióres. Has pósteà indixit tríduo ante Ascensiónem celebrandas in jejúniis, compunctióne cordis et eleemósynis; ad quas universis fidélibus concurréntibus, coorta cessávit calámitas. Eas supplicatiónes mox totâ Gálliâ præscriptas et observátas, Roma ipsa Leónis tértii auctoritáte amplexa est.

Lectio iij.

De S. Mayolo.

Mayolus nobílibus et christiánis paréntibus ortus, pervigili curâ ab ipsis fuit enutrítus; et ab ipsâ infántiâ Ecclesiásticis stúdiis addictus, spirituálibusque lítteris imbútus. Undè, divínâ providéntiâ favente, totum adolescéntiæ tempus sine damno castitátis transégit. Procedente ætáte, ad civitátem Matisconensem se cóntulit, ibique aliquántulùm mansit, rogátus à procéribus pátriæ, cívibus, cognátis, et amícis. Ejus vitæ admirábilis fama pervénit ad civitátis Epíscopum, à quo, consultu Clericórum et cívium, invitátus est ut in suâ Ecclésiâ non dedignarétur administráre Archidiaconátûs offícium. Vir Dei humilitátis, et obediéntiæ grátiâ prædi-

tus, parére non dístulit. Sed ad perfectiórem vivendi modum aspírans, Hildebrandi, viri eruditiónis et pietátis magnæ, consíliis, Religiónem Cluniacensem ingressus est. Hunc sanctus Aymardus, cui pósteà successit, post sex annos in Religióne sanctíssimè peractos, in sui offícii vocávit adjutórem. Eo in múnere tot sanctimóniæ præbuit argumenta, ut suis oratiónibus febricitantes sanáret, et oppressos à dæmónio liberáret. Hunc tanquàm virum sanctum à Deo missum, summi Pontífices, Imperatóres, Reges, áliique viri potentíssimi in magno honóre habuérunt. Tandem in senectúte summâ ánimam Deo réddidit, anno nongentésimo nonagésimo quarto, quinto Idus Máii; cujus corpus Hugo Galliárum rex magníficis cohonestávit exéquiis, ditíssimoque sepulcro cóndidit.

Oratio.

Clamantes ad te, quæsumus, Dómine, dignanter exaudi; ut sicut ad preces beáti Pontíficis tui Mamerti pópulo in afflictióne pósito pepercisti, ità et nobis ejus intercessióne in omni tribulatióne succurras; Per.

AD LAUDES, fit Com. S. Mayoli. Ant. Eccè ego. ℣. Veníte. *Oratio,* Da nobis, quæsumus, Dómine. xxxiv.

VESPERÆ de S. Mamerto. A Capitulo de... ti. Oratio, Excita...

Fit Commem. S. ...
Ant. Sacerdótes. ℣. ... xix. *Oratio, ut supr...*

Deìn S. Pancratii ... ris,.. Ant. Eccè De... Deo. ij. *Oratio,* Ad...

Die xii.

In Festo

SANCTI EPIPH...
Episcopi Salamini... clesiæ Docto...

Semiduplex

De Communi Do...

Lectio ij.

Ex Sozom. lib. 61. *et Hieron. Ep...*
Cap. 4.

Epiphanius in Eleutheropolitáno ... tínâ ortus, ab ineu... lescéntiâ à præst... Mónachis institúti... pud Ægyptios, P... et Cyprios, et M... et Monachórum p... it. A Cypriis electu... Salamínæ (quæ tu... tántia vocabátur,) ... sulæ Metrópolis, c... copále susciperet. ... per universum orb... mam nóminis cel... adeptus est. Ex ... rum lectióne erud... ex pietáte zelum ... quem faciliùs exe... quos veritáti repug... nóverat vel suspica... tà ut nec magno Ch...

et, Theóphili ca-
ceptus; sed si qua
homo, peccávit,
c opéruit cáritas.
berális in egénos,
itibus absumptis,
sse videbátur, Ec-
a impéndere non
Insigni vitæ con-
, atque étiam mi-
ruit adhuc super-
lli cum Athanásio,
ámaso, Hilarióne
s; cum Hierónу-
conjúnctio, cu-
niánum fratrem
m ordinávit, et
lóritur, Arcádio
nno quadringen-
io.

ctio iij.
S. Pancratio.
us Martyr in urbe
m annos tantùm
cim natus esset,
m Sotérem vírgi-
a Ambrósius Mar-
óri inter auctóres
commendat, glo-
ónem, Diocletiá-
et Maximiáno óc-
ibus, cápitis de-
e complévit. Un-
ius magnus, ser-
úmulum illíus há-
atális ejus, ómni-
táte notum fuisse
morte ad cœleste
ervenisset, testá-
so ágmine conflu-
ad solemnitátem
nque sepulcri ur-

nam ambiisse genu flecten-tes, pectus tundentes, et voces oratiónis ac confessiónis emittentes. Idem non multò pòst áliquot ejus relíquias in Gálliam ad Palládium Santonensem Epíscopum misit; álias autem sancto Wandregísilo in Néustriam ante ejusdem séculi finem Vitaliánus Papa destinávit. Deníquè in Constantiensi quoque Diœcési, Ecclésia parochiális ejus nómine, olim insignis Priorátus, háctenùs persevérat.

Oratio, Excita. xxiij.

AD LAUDES, fit Comm. S. Pancratii. Ant. Bonum certámen. ℣. Adjútor. *Oratio*, Adesto. v.

Die xiv.
In Festo
SANCTI PACHOMII,
Abbatis.
Semiduplex.
De Communi Abbatum.

Lectio ij.
Ex vitis Patrum.

Pachomius in Thebáïde natus, parentes idolólatras hábuit. Christianórum erga mílites benéficâ caritáte motus, Christi fidem et baptismum suscépit, et Palæmónis disciplínæ se trádidit, ut cum eo vitam Anachoréticam ágeret. Morabantur simul, texébant cilícia, et laborábant mánibus suis; vigíliis et continuis ferè jejúniis corpus affligébant. Pa-

chómius legendis Scriptúris assíduus, eas memóriter dídicit. In vico Tabennensi habitatóribus vácuo monastérium cóndidit, Régulamque ab Angelo accépit, ad quam discípulos institúeret. Per quíndecim annos stans, et nec dorsum quidem paríeti reclínans, somnum cepit.

Lectio iij.

Octo monastéria Mónachis úndiquè ad illum accurréntibus ædificávit; præcípiens eis ut habérent moderátum cibum, vilíssimam vestem, somnum étiam competentem. Validióribus validióra ópera, infirmióribus levióra imponébat. In solemnitátibus ex vicínis locis Presbyteros advocábat, qui sacra perágerent, et discípulis sibique corpus et sánguinem Christi Dómini ministrárent. Nullum enim inter Mónachos, qui Clericátûs offício fungerétur, admittébat. Construxit étiam monastérium, in quo vírgines Deo dicátæ Mónachos æmulabantur, prævià et imperante ipsíus soróre. Pachómius tandem labóribus et áspero vivendi génere confectus, ánimam Deo réddidit circa annum Christi trecentésimum quadragésimum-octávum, annos natus quinquaginta-septem.

Oratio, Da nobis... Dómine. xxxiv.

Die xv
In Fes
SANCTI BRA
Abbati
Semidu
De Communi

Lect
Brandanus sæ
tannis Brandwa
Broaládrus appe
tis Finnáno, C
Comogello in E
ætáneus vixit. I
Británniam tran
signe apud Carv
nastérium in o
marítimâ, tértiu
tum Caidócum à
tum memorátur,
piéntiæ et regul
vántiæ laude re
bráturque régu
témpore post ej
à successóribus ej
juxta quam suan
pulórum vitam in
tes étiam liberále
dis nobilium filiis
ex omni províncii
tur, erectâ ibíde
prælegi vóluit, e
diérunt, illustres
ri in Gálliis Antist
vallus et Maclóvi
quem Brandános
baptizáverat, mon
te indútum, ad pr
nis étiam ministeri
successu formávit
juventútem ingres
gimen Gummicastr

ı sine quâdam pó-
tióne raperétur.
: concitátâ in u-
invídiâ , ambo
témpori arbitrá-
â peregrinatióne,
nis ínsulas per
n circuiérunt; et
plerisque pietáte
, visitátisque sanc-
ı quibusdam eá-
is quàm homíni-
ŏres vívere audíe-
Orcadas in pátri-
runt. Brandánus
ı à malévolis frá-
ıastérium réperit;
verò ad patrem
ɔérstitem missus,
ı inter suos mansit.

Lectio iij.

ntimátâ Brandáno
Gallicánæ neces-
ud hinc iter Ma-
opósitum ac sug-
t, in quo ille car-
;uini non acquié-
bícibus à patre ap-
t Dei vocatiónem,
ri auctoritátem op-
ɔ ígitur in comitá-
npto, cum áliis pri-
:ris sóciis mari se
, et ad ínsulam in
n angélicæ conver-
Abbas sedem fíxe-
lícuit; à quo non
st ministérium su-
s pópulis exhibére
s est. Brandánus ve-
ıtróque aliquándiù
ıtus, repertâ navi quâ Británnicis oris redderétur, Constantiensis pagi littus relégit, allapsusque Gerséiæ ínsulæ, ad sinum et portum qui háctenùs ab ipso sancti Broaládri aut Brandwalátri dicuntur, oratiónis causâ divertit, ubi deinceps Ecclésia parochiális sub ejus nómine constructa est. Déniquè in Hibérniam regressus, in sorória suæ Brigæ monastério, Enachdim dicto, anno Dómini quingentésimo septuagésimo octavo, ætátis verò suæ nonagésimo-quarto, décimo-séptimo Calendas Június, vitâ functus est, et sepultus in civitáte Cluainfertâ, intra Ecclésiam ab ipso extructam, in quâ pósteà sedes Episcopális in honórem ejus erecta, ipsique Præsules, pátriâ linguâ, sancti Brandáni Comorbáni, id est, vicárii vel successóres appelláti sunt.

Oratio, Da nobis, quæsumus, Deus noster. xxxiv.

VESPERÆ de S. Brandano. A Capitulo de Sequenti. Oratio propria, ut infrà.

Fit Comm. S. Brandani. Ant. Atténdite. ℣. Justus. xxxvj. *Oratio*, Da.... Deus. xxxiv.

Deindè S. Peregrini, Episc. et Mart. Ant. Bonum certámen. ℣. Adjútor. *Orat.* Omnípotens. v.

Die xvii.

In Festo

S. JOANN. NEPOMUCENI, Presbyteri, Canonici Pragensis in Bohemia et Martyris.

Semiduplex.

De Communi unius Mart.

Lectio ij.

Ex Act. Canonizat.

Joannes, Nepomúci Bohémiæ óppido, undè Nepomucéni cognómen duxit, à paréntibus ætáte provectis ortus, adhuc infans magna futúræ sanctitátis dedit indícia. Sacerdótio initiátus, ministério verbi Dei totum se dedit. Inter Canónicos Pragensis Ecclésiæ cooptátus, Evangélii coram Rege Wencesláo quarto prædicandi munus summo cum fructu obívit. Régiis illum eleemósynis in páuperes erogandis præfectum Joanna Regína consciéntiæ sibi moderatórem ascívit, et, eo duce, in christiáná pietáte multùm profécit. Cùm autem Wencesláus in vítia præceps abriperétur, piæque cónjugis obtestatiónes et mónita gravátè ferret, conténdere ausus est, ut in sacro tribunáli crédita Regínæ arcána, sibi à Joanne panderentur. At Dei minister blandítiis primùm, torméntis deindè, et cárceris squalóre tentátus, nefáriæ Regis cupiditáti fórtiter óbstitit. Tandem Re-

gis império in flumen
dávam Pragam inte
noctu dejectus, ill
novi generis martyri
nam est consecútus.
miráculis clarum Ben
décimus tértius Pónti
ximus tanquàm prim
cramentális sigilli a
rem, arcáni fidem s
obsignantem, san
Mártyrum catálogo
sit.

Lectio iij.

De S. Peregrin

Ex vitâ sancti Ger

Antissiod.

Peregrinus à Sixto
do cum quibusdam
pro divínæ fídei pro
óne in Gállias trans
primus Antissiodóri
pus fuit : ubì cùm a
co zelo et multâ soll
ne Evangélium infi
prædicasset, et mi
rum frequéntiâ ac m
dine confirmasset, ill
prio sánguine in ma
ocletiáni persecutión
tyrii corónam adept
signávit. Illum Máii
sextâ in loco cui B
nomen est, passum,
sepultúræ tráditum
Martyrológium quod
Hierónymi nómine
bitur.

Oratio.

Deus, qui beátum Jo
Sacerdótem, pro tuer
créti sacramentális le

ıvâ Martyrii coró-
re dignátus es : eo
ıte, da nobis et
· tacére, et sapien-
Per Dóminum.
ıUD. fit Comm. S.
Antiph. Justum.
i. vij. Oratio, Om-
v.
)ie xix.
ı Festo
TI IVONIS,
esbyteri.
niduplex.
mmuni Presbyt.
ectio ij.
su Canonizat. a-
Bollandum.
iœcési Trecorensi
paréntibus natus,
arisiórum, deindè
tteris óperam de-
t inter lúbricos a-
æ ímpetus, cas-
ısto córpore men-
ret, à vino et cár-
tinére cœpit, id-
›tum vitæ tempus,
ùs et aquâ conten-
vávit. Judex Ec-
s ab Archidiácono
ısi primùm, tùm à
píscopis Trecorén-
ıno scílicet et Gáu-
stitútus, ut spiritu-
ercítiis et caritátis
ım se daret, mu-
ávit, unamque Pa-
er octo annos, ál-
annos decem sanc-
ıit. Páuperum, vi-
orphanórum, alió-
rumque miserabílium fuit Patrónus vigilantíssimus et indefessus; ità in indigentes liberális, ut quidquid habéret, in eórum usus expénderet. Ejus domus páuperum erat públicum hospítium.

Lectio iij.

Orationi et verbi Dei prædicatióni vacábat assíduè. Aliquandò bis et ter in die conciónes habébat ad pópulum. Nec ad concionandum accedébat, quin priùs preces ad Deum fudisset, sæpiùs étiam lácrymis obortis. Inter concionandum multóties flere visus est. Tanta in eo erat dicendi vis, ut ipse Spíritus divínus loquenti verba suggérere viderétur. Multa mirácula per ipsum Deus operátus est. Prídiè quàm morerétur, extrémam Unctiónem máximâ cum reveréntiâ suscépit, super strámine jacens. Mórtuus est anno ætátis círciter quinquagésimo, anno autem Dómini millésimo trecentésimo tértio; et à Clemente sexto Sanctórum catálogo solémniter est ascriptus. Caput ejus asservátur in Ecclésiâ, olìm Cathedráli, civitátis Trecorensis, ubi religiósè cólitur.

Oratio.

Deus, qui beátum Ivónem Presbyterum misericórdiæ viscéribus implevisti : præs-

ta, quæsumus, ut quem páuperum patrem tuâ grátiâ effecisti, benignum apud te júgiter habeámus intercessórem; Per.

Die xxi.
In Festo
SANCTI ORTARII,
Abbatis.
Semiduplex.
De Communi Abbatum.

Lectio ij.

Ortarius, intra pagum Constantiensem, Pátribus institúti monástici post Marculphum, Paternum, et Scubiliónem fácilè annumerandus, nec ipsâ ætáte ádmodùm fuit inférior; síquidem ejus témpore, ethnicæ superstitiónis relíquiæ totâ regióne plúrimæ superfuisse scribuntur, et primæ illæ Basílii, Cassiáni, et aliórum Patrum Orientálium régulæ, solæ adhuc in harum pártium monastériis celebrabantur. Horum unum, abjectâ spe séculi et ingentis hæreditátis quam avíta domûs nobílitas offerébat, cùm annos tantùm duódecim natus esset, ingressus est Ortárius, et in eo ad annum usquè quinquagésimum omni se virtútum génere exércuit, jejúniis et vigíliis castigáto córpore; excolendæ étiam cordis humilitáti, et bonis occultandis opéribus vigilántiùs intentus, inter quæ cibos à Præpósito monastérii plerumquè distrib... tenter egéntibus, ... tiam vestem, ut eó... ditátem contégere... se tráditur. Post ... ginta octo in o... transactos, ad vici... dellæ monastériu... pater obíerat, co... di fúneris causâ mi... peractis exéquiis, ... reverti cógitat, à ... hujus monastérii ... nium ore in Abbá... tus est. Quod ille ... rátus, maturátâ f... ad rupem montis c... sexto se à monasté... liário abscónderat; ... culo cœlesti, detec... bus látebrâ, inve... dem et abductus, ... Dei voluntáte, car... nus suscipere coact...

Lectio iij.

Igitur in Abbáte... dictus, præfectúra... abstinéntiæ et au... exemplis exércuit ... hordeáceo, quem ... mánibus conficiéba... nisi ad únciam una... bum sumpto, nec ... præter aquam, eoq... císsimè, et ad tértiu... sæpissimè prorogá... pállio, sacco nigro ... dulo circumtectus, ... subtus túnicam, su... do córpore, caten... tringébat. Non tam...

íte calamitósos
váriis morbis
ui ad se adduce-
cipiébat : inter
; manum man-
ictam habenti,
leprósæ toti re-
tis, oratióne suâ
sanitátis impen-
témpore, látiùs
t virtútis ejus ac
e, plures ei, sé-
cientes, adjunc-
ejus disciplínis
tur. Plúrima quo-
ntia dona eídem
obláta sunt, quæ
idis paupéribus,
redimendis ex-
erat ei magnum
salútis desidé-
n pópulos vidéret
iuc ex parte simu-
cúltui déditos,
ncitante Spíritu,
útis prædicáto,
rimos, castra et
mbulando, per-
idem. Obiit annos
o et nonaginta,
ptimo Calendas
in Oratório quod
Genitríci sacrum
tat, sepultus est.
eà ad álterum Ec-
s, inter solemnes
s Férias, duodé-
idas Júnii trans-
náximè die, tàm
m ejus, quàm ad
altária per totam
im ejus honóri
verna.

pósita, adversùs parálysim et arthríticos morbos, comprobátâ sæpiùs intercessiónis ejus efficáciâ, concurréntibus pópulis, invocátur.

Oratio.

Deus, bonórum óperum auctor et remunerátor, qui in beáto Ortário Abbáte humilitátis et pœniténtiæ nobis exemplar ostendisti : da, quæsumus, ut angustam viam, per quam ille præcessit, fidéliter insistentes, ad regnum cœleste perveníre mereámur; Per.

Die xxiii.

In Festo

SS. MARIÆ JACOBI, ET SALOMES,

et omnium SS. Mulierum Christi ministrarum.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Capitulum. *Hebr.* 6.

Non injustus Deus, ut obliviscátur óperis vestri, et dilectiónis quam ostendistis in nómine ipsíus, qui ministrastis sanctis, et ministrátis.

Hymnus.

Fortes clientas concinimus Crucis,
Christi docentis discipulas, Dei
Testes resurgentis, novæque
Partícipes sociasque vitæ.

Turpi magistrum de cruce péndulum
Monstrârat illis viva Deum

fides;
Amóris in signum, sepulto
Eccè ferunt pia dona Christo.

Demissus alto núntius æthere
Solátur ægras, narrat et ínclytum,
Quem, morte calcátâ, resurgens,
Christus ovans retulit triumphum.

Tunc è sepulcro prótinùs ádvolant:
Fidem labantûm córdibus érigunt;
Firmatque nutantes virórum
Alloquium muliébre mentes.

Quæ præstitérunt Angelicas Deo,
Mortále corpus dùm gereret, vices;
Nunc et salútem nuntiando,
Angelicas subière partes.

Fac, Christe, fervens nos doceat fides
Jàm non latentem sponte Deum sequi,
Et quos reposcis nunc odóres
Innocuæ tibi ferre vitæ.

Laus summa Patri; summaque Filio,
Victâ triumphat qui nece fortior:
Urens amóre corda sacro,
Glória sit tibi summa, Flamen.

Amen.

℣. Non discédimus à te,

Dómine; vivificàbis n
℟. Et nomen tuum
cábimus. *Ps.* 79.

Ad Magnificat. *Ant.*
Stabant juxta cruce
Mater ejus, et soror
ejus María Cléophæ,
ría Magdaléne, al
Joan. 19.

Oratio, ut infrà ad l

AD NOCTURN

Invit. Dóminum q
nifestat se diligéntib
* Veníte, adorémus
lúia. *Joan.* 14.

Ps. 94. Veníte. 1
Hymnus, Fortes.
Super Psalmos de
Ant. 8. c. Sapiént
nítur ab his qui quæ
lam, allelúia. *Sap.*
℣. Innocentes et r
hæsérunt mihi, ℟. Q
tínui te. *Ps.* 24.

Lect. j. de Scrip
tribus in unam junct

℟. Cùm transisset
tum, María Magda
María Jacóbi, et Sal
mérunt arómata, ut
tes úngerent Jesu
lúia, allelúia. ℣. D
rex in accúbitu suo
mea dedit odóren
*Emérunt. *Marc.* 16

Lectio ij.

Sermo sancti Joann
sóstomi.

Hom. 89. *al.* 8
Matth.

Consideres velim
siduæ sint mulieres

Jesum ministran-
ıquè ad perícula
Ideòque ómnia
t, quómodò cla-
expiráverit, quó-
æ scissæ sint, cé-
ınia. Ipsæque pri-
ı vident; hicque
:imè damnátus,
ıórum spectáculo
ıod máximè illá-
údinem commen-
ıuli fugérunt, il-
:t. Quænam illæ
ter ejus, quam di-
, et réliquæ. Cur
ıident? nihil ad-
ım vel sublíme de
nt. Ideòque un-
ılérunt, et prope
manébant; ut si
ı furor sedarétur,
: et corpus únge-

t María Magdalé-
ıra María, vidére
; et eccè terræ
:tus est magnus:
enim Dómini des-
:œlo, et accédens
ıpidem, allelúia,
. Vicínæ Sion vi-
celeritáte salú-
,quæ supervéniet
'e magno et splen-
:no. * Angelus.
Baruch. 4.
Lectio iij.
ılíerum fortitúdi-
s amórem? vides
:m in expensâ ùs-
ortis perículum?

Hasce mulíeres imitémur viri: ne Jesum in tentatiónibus relinquámus. Illæ in mórtuum tot impendérunt in vitæ suæ perículum; nos autem, nec esurientem álimus, nec nudum indúimus, sed illum mendicantem videntes prætercúrrimus. Sanè si ipsum Christum viderétis, sua sínguli profúnderent. Sed nunc idem ipse est. Ipse namque dixit: Ego sum. Cur ergò non ómnia effundis? Etenim nunc dicentem audis: Mihi facis. Neque quidquam ínterest utrùm huic, utrùm illi déderis, neque minùs féceris, quàm mulíeres illæ, quæ tunc ipsum nutriébant.

℟. Valdè manè véniunt ad monumentum; et * Dicébant ad ínvicem: Quis revolvet nobis lápidem ab óstio monumenti? Et respicientes vidérunt revolútum lápidem, allel., allel. ℣. Desidérium suum justis dábitur. * Dicébant. Glória.* Dicébant. *Marc.* 16. *Prov.* 10.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Ad vésperum demorábitur fletus, ℟. Et ad matutínum lætítia. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Ant. Mulieres introeuntes in monumentum, vidérunt júvenem sedentem in dextris coopertum stolâ cándidâ, et obstu-
1. g.

puérunt, allelúia. Marc. 16.

Ant. 8. G. Respondens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére; scio enim quòd Jesum quæritis: non est hìc, allel. *Matth.* 28.

Ant. 7. d. Surrexit sicut dixit; veníte, et vidéte locum ubi pósitus erat Dóminus, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 2. D. Recordámini.

Canticum. *Cant.* 3.

Quæsivi quem díligit ánima mea; * quæsívi illum et non invéni.

Surgam, et circuíbo civitátem; * per vicos et pláteas quæram quem díligit ánima mea.

Quæsívi illum, * et non invéni.

Invenérunt me vigiles qui custódiunt civitátem: * nùm quem díligit ánima mea, vidistis?

Paúlulùm cùm pertransissem eos, invéni quem díligit ánima mea: * ténui eum, nec dimittam.

Ant. Recordámini quáliter locútus est vobis, dicens: Quia oportet Fílium hóminis tradi in manus hóminum peccatórum, et crucifígi, et die tértiâ resúrgere, allelúia. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Citò euntes, dícite discípulis ejus quia surrexit, et eccè præcédit vos in Galilæam: ibi eum vidébitis, allelúia. *Matth.* 28.

Capitulum. *Jo*

Ibitis, quærétis ...
veniétis, cùm quæ...
in toto corde vest...
véniar à vobis, ...
nus.

Hymnu...

Christum fidéles
Clausum sepulcro
Ut cùm benignâ f...
Olìm manu miráe

Sed vana fertis
Piâ parastis quæ ...
Hæc ferte dona ...
Non his eget vive

Intus sed ingen...
Vos urget, et ferv...
Christo placent h...
ra:
Hæc prima Chri...
tulat.

Quem planxerát
Fessum Crucis sub
Surgens sepulcro
Testes facit vos gl...

Da, Christe, ...
mori;
Tecum simul da ...
Terréna da contém...
Amáre da cœléstia

¶ Sit laus Patri ...
lio,
Qui nos, triumph...
Ad astra secum d...
Compar tibi laus, ...
Amen.

℣. Narráte ómn...
lia ejus; ℟. Laud...
nómine sancto ejus

Ad Benedictus.
Exiérunt mulier...
monumento, cum

magno, currentes
liscípulis, allelúia.
3.

Oratio.

:ui tàm viventi
ortuo sanctæ mu-
ría Jacóbi, Saló-
ociæ devótis stu-
obséquiis famulá-
:, quæsumus, eá-
pietátem sic sincé-
bus imitári; ut si-
d solátium appa-
vívus à mórtuis,
ad præmium ali-
istus judex appá-
vivis.

PRIMAM.

g. Mulíeres.

TERTIAM.

G. Respondens.

pitulum. *Is.* 66.

do si cui mater
ir, ità ego conso-
s; et in Jerúsalem
mini, et vidébitis,
oit cor vestrum.

Lætétur* cor quæ-
Dóminum, * Al-
allelúia. Lætétur.
ite Dóminum, * et
mini, * Allelúia.
Lætétur. *Ps.* 104.
ærite Dóminum, et
ejus; ℟. Quærite
us semper. 1. *Pa-*

SEXTAM.

. d. Surrexit.

itulum. *Mich.* 1.

minus Deus vobis
, Dóminus de tem-

plo sancto suo. Quia eccè Dóminus egrediétur de loco suo, et descendet: et calcábit super excelsa terræ.

℟. *br.* Veníte * et vidéte ópera Dómini, * Allelúia, allel. Veníte. ℣. Quæ pósuit prodígia * super terram, * Allelúia. Glória. Veníte. *Ps.* 45.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium sanctum ejus. *Ps.* 95.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Citò euntes.

Capitulum. *Tob.* 12.

Sacramentum regis abscóndere bonum est; ópera autem Dei reveláre et confitéri honoríficum est.

℟. *br.* Circúmdate Sion: * narráte in túrribus ejus, * Allelúia, allelúia. Circúmdate. ℣. Quóniam hic est Deus, * Deus noster, * Allelúia. Glória. Circúmdate.

℣. Deus noster in séculum séculi: ℟. Ipse reget nos in sécula. *Ps.* 47.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. Regressæ sunt mulíeres à monumento; erat autem María Magdaléne, et María Jacóbi, et céteræ quæ cum eis erant, allelúia. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Et eccè Jesus occurrit illis, dicens: Avéte. Illæ autem accessérunt, et tenuérunt pedes ejus, et adoravérunt eum, allelúia. *Matth.* 28

Ant. 4. E. Ait illis Jesus : Nolíte timére : ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galilæam; ibi me vidébunt, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 6. F. Dicébant ad Apóstolos hæc. Petrus autem surgens, cucurrit ad monumentum, et procumbens vidit linteámina sola pósita; et ábiit secum mirans quod factum fúerat, allelúia. *Luc.* 24.

Ant. 7. d. Cùm abiissent mulíeres, eccè quidam de custódibus venérunt in civitátem, et nuntiavérunt princípibus Sacerdótum quæ facta fúerant, allelúia. *Matth.* 28.

CAPITULUM. *Joel.* 2.

SCIETIS quia in médio Israel ego sum: et ego Dóminus Deus vester, et non est ámpliùs; et non confundétur pópulus meus in ætermum. Et erit post hæc : Effundam Spíritum meum super omnem carnem; et prophetábunt fílii vestri et fíliæ vestræ.

HYMNUS.

CLARÆ per orbem féminæ,
Christi ministræ páuperis,
Vos unus ardor júnxerat,
Vos una jungit glória.

QUI cuncta pascit próvidus,
Humána cùm factus caro
Terris videndum se dedit,
Pavistis hunc vos sédulæ.

AMORIS ô miras vices!

Quem vos cibastis in
Nunc ipse vobis, pr
Se juge dat convívi

DA, Christe, no
mori;
Tecum simul da súr
Terréna da contém
Amáre da cœléstia.

¶ SIT laus Patri;
lio,
Qui nos, triumphát
Ad astra secum du
Compar tibi laus,
Amen.

℣. Confitébimur
invocábimus nome
℟. Narrábimus
tua. *Ps.* 74.

Ad Magníficat. *A*
Erant Apóstoli per
tes unanímiter in
cum muliéribus
matre Jesu; et rep
omnes Spíritu Sa
lelúia. *Act.* 1. *et* 2.

Oratio, ut suprà ad

DIE XXV.
In Festo
S. PHILIPPI NE
PRESBYTERI.
Semiduplex.
De Communi Pre

Pridiè AD VES
fit Comm. S. Urban
et Mart. Ant. Ecc
Deo. ij. *Oratio*, Fac

LECTIO ij

PHILIPPUS Nérius
réntibus Florentiæ
amplâ pátrui hæred
missâ, Romam se c
ubi pœniténtiæ et

que opéribus, æ et theológiæ ummâ cum laude nno ætátis trigé-, ex obediéntiâ ordinátus, totum procurandæ aalúti, confessióiendis ad extréè diem assíduus, propè filios :perit; atque ut ii quotidiáno páramentórum fre-t áliis enutrirenis exercitatióniórii congregatiótuit. Nullum est fficium quo egéperes prosecútus; álios cibis et vesefficiens, hospítio)iens; modò ado-, sive ad lítteras, tes discendas neiministrans auxíeligiónem íngredi liberáliter subuàm autem altas ces égerit chrisilitas, haud dú-t tùm summa ilírias excépit pam ea invincíbilis, quâ ecclesiástátes, étiam prinon semel ultrò ecusávit. Vigíliis, t labóribus conno Christi millégentésimo nonainto, postquàm Sacrum máximâ spíritûs exultatióne perégit, quâ horâ ipse prædíxerat, octogenárius obdormívit in Dómino. Quem Gregórius décimus-quintus miráculis clarum in Sanctórum númerum rétulit.

Lectio iij.

De S. Urbano.

Urbanus post Callixtum Románus Epíscopus electus est, sub finem anni ducentésimi vigésimi-tértii, imperante Alexandro Sevéro, qui, licèt Christiánis minimè infensus, tamen nec statim nec ubíque persecutiónem compéscuit. In Actis Sanctæ Cæcíliæ dícitur Urbanus Martyres suis exhortatiónibus roborasse, et multos ex éthnicis ad fidem convertisse. Ipse autem pro Ecclesiâ Dei multa passus, transactis in Pontificátu septem annis, migrávit ad Dóminum, et Pontiánum hábuit successórem. Sepultus est in cœmetério Prætextáti, atque prisco ritu Románæ Ecclésiæ cólitur ut martyr. Ejus Festum sexto século in Galliis devotíssimè celebrabátur, ut constat ex testimónio Fortunáti, et antíquis Sacramentariis.

Oratio.

Deus, qui sanctum Philippum Nérium Sacerdótem tuum, Sanctórum glóriâ sublimasti: concéde propí-

tius ut cujus festo lætámur, ejus virtútum proficiámus exemplo; Per.

AD LAUD. fit Commem. S. Urbani, Papæ et Mart. Ant. Bonum. ℣. Adjútor. *Oratio*, Fac nos. v.

VESPERÆ de S. Philippo. A Capitulo, de seq. Et fit Commem. S. Philippi, Ant. Ubi. ℣. Dómine. xxix. *Oratio, ut suprà.*

Die xxvi.

In Festo

SANCTI AUGUSTINI,

Episc. et Anglorum Apost.

Semiduplex.

De Communi Pontificam.

Lectio ij.

Augustinus, ut ait Gregórius Magnus, fuit in monastérii régulâ doctus, sacræ Scriptúræ sciéntiâ replétus, bonis, auctóre Deo, opéribus præditus. Ab eódem Gregório missus est ut Anglórum genti Evangélium prædicáret. In ínsulæ partem áppulit, cujus rex Æthelbertus. Cómites hábuit Mónachos Italos, et Cléricos quosdam Gallos, qui fuérunt Italórum intérpretes, et óperis adjutóres. Augustíno duce, disseminátum est cum úbere fructu Evangélii semen, annuente rege; sed imprímis favente Berthâ Chariberti Francórum regis fíliâ, Æthelberti uxóre. Ipse rex se Christi jugo subjécit.

Lectio ii

Interim repétiit G
gustínus, ut sibi
júngeret commin
ab Arelatensi Pra
gílio Episcopus e
tus. Ipse deindè i
reversus, sedem s
tuáriæ fixit; ádeò
pagáta est per to
nem illam Relig
uno die hómine
cem míllia fúeri
baptizáti. In Gall
clésiis diversæ er
clésiâ Románâ c
nes. Super his
Gregórium Mag
respondit : Ex sin
busque Ecclésiis
quæ religiósa, qu
cita invenisset,
in fascículum col
Anglórum mente
suetúdinem depó
dem ab idolórum
Christi fidem per
ferè Angliâ, vigé
Máii, circa annum
tésimum séptimum
defunctus est.

Orati

Deus, cujus ine
sericórdiâ beátus
Augustínus in gé
vangelizávit inve
divítias Christi : c
jus intercessióne c
sciéntiâ tuâ; et in
re bono fructífica
cundùm Evangéli
tem coram te a

m Dóminum.
VESPERAS, fit
S. Ebrulphi, Ab-
oh. Egrédere. ℣.
cj. Orat., Da no-
ine. xxxiv.
e xxvii.
n Festo
EBRULPHI,
bbatis.
implex.
nuni Abbatum.
Lectio iij.
us ex illustri fa-
tis ortus, cùm li-
disciplínis ópe-
et, in aulam Prín-
is, à Childeberto
ge, ob ejus virtú-
isque dotes, præ-
ni decorátus est
. Ea inter obeun-
lectiónibus, opé-
oietátis intentus,
er negótia licéret,
llâ quasi solitári-
. Parentum et a-
hortátu insignem
eratuxórem, quæ
consílio séculum
, ipse, erogáto in
atrimónio, in Ba-
gri monastérium
ni Deo se conse-
Verùm aliquantò
ióris vitæ stúdio,
sóciis in sylvam
apud Oximen-
n penetrávit; ibi-
ctis casis, illíus
ta jecit monasté-
osteà ejus nómine insignítum est. Vitæ duro ádmodùm utebátur institúto, facultátibusque fidélium sustentátus, quidquid supérerat síngulis diébus impendébat in páuperes. Crescente discipulórum número, plúrima cóndidit cœnóbia, in quibus humilitátem, paupertátis amórem, céterasque virtútes assíduè commendávit. Tandem à Childeberto Austrásiæ Rege, et ejus cónjuge, visitátus, óbiit anno quingentésimo nonagésimo sexto, váriis ante et post óbitum à Deo miráculis illustrátus. Patrónus est Ecclésiæ, olim Collegiális, Moretónii.

Commem. Crucis.

VESPERÆ de Feriâ.

A Capitulo, de Sequenti.

Fit Comm. S. Germani, Ep., Ant. Ego sum. ℣. Elégit. xvij. *Oratio, ut infrà.*

Die xxviii.

In Festo

SANCTI MANVÆI,

Episcopi.

Semiduplex.

De Communi Pontificum.

Lectio ij.

Manvæus, quinto labente século, apud Bájocas, paréntibus christiánis ortus, ab éxitu scholárum quas sub peritióribus magistris frequentávit, pius in Deum, et misericors erga próximos appáruit. Adolescéntiam summâ cum laude in-

r verna. 51

ter populáres suos emensus, ardente bellis et barbarórum incúrsibus continuis toto ferè Galliárum córpore, útilem se pátriæ, redimendo captívos, miserando páuperes et desolátos, peccatóribus, étiam tot malórum auctóribus, salutária documenta suggerendo exhíbuit. Post Attilános verò motus, et mox secútam Valentiniáni Imperatóris tértii cædem, quibus in his máximè pártibus, terrífica quædam profecta cœlo portenta præivisse scribuntur, témpore Marciáni Imperatóris, et Merovæi Francórum regis, ruri secessum elégit, et cum tribus sóciis ità mónachi vitam propósitumque ténuit, ut prædicatiónis offícium vicíniæ non negáret. In quo dùm pátriam péragrat, foràs elátum defunctum dùm ad túmulum portarétur, fusâ ad Deum prece, vitæ restituisse scríbitur. In senectúte, post Ægídii Románæ milítiæ cómitis mortem, ad episcopátum Bajocensem advocátus, multiplicátis cum signórum virtútibus piórum óperum exemplis magis cláruit : bonus, ut ejus acta testantur, in princípio : mélior in médio, óptimus in fine declarátus, ad quem portátâ júgiter in córpore suo mortificatióne crucis

Christi pervénit
dies septem et q
ante mortem I
sacrifício refectus
mis et hymnis ad
pultúræ in Eccl
Exupérii honorifi
tus est.

Lectio ii

De sancto G

Germanus apud
tus, Présbyter p
monastérii sancti
riáni Æduensis Al
rum sanctitáte a
pátum Parisiensis
assumptus est. Ni
mísit de vitæ a
quam in monasté
Horâ noctis tért
siam ingressus, i
débat ante dilúcu
teris de Clero p
gílias sibi vicissin
lendum succedénti
erat ejus in páup
ximè verò in ser
vosque redimend
céntia, et Childel
tàm probáta, ut
ærário ad pias l
ingentem ei pecú
ministráret. Carib
num è Francis ré
prehendit, qui u
rórem dúxerat, ei
interdixit. Sigeb
litteras à cæde
fratris deterrére c
et suis mónitis re
brevì moritúrum
In Synodo Bituric

æos Christo lu-
Sedit in Concílio
tértio et quarto,
nsi secundo. Obiit
lendas Júnii, an-
i quingentésimo
mo-sexto, annos
ginta.

Oratio.

tuum, quæsu-
ómine, propítius
et intercessióne
nvæi Pontíficis,
n te credéntium
corda igne tuæ caritátis accende; Per Dóminum.

Fit Commem S. Germani, Episcopi. Ant. Sacerdótes. ℣. Salvum. xix.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut ad te toto corde confugientes, intercedente beáto Germáno Pontífice tuo, pietátis tuæ indulgéntiam consequámur; Per.

FESTA JUNII.

Die I.
In Festo
…TI JOVINI,
Abbatis.
Simplex.
…muni Abbatum.
…ectio iij.

post séculi quinti
n longè à Losdú-
ónibus, Senatório
atus, ad urbem
em, ubì sancti Hi-
pátus et doctrína
i adhuc memóriâ
aréntibus missus
fide cathólicâ ab
disciplínæ ejus
ac successóribus
r. Huic exindè
ad annos viríles
tribuuntur pri-
plicis monastérii,
pe Marnas vicum
bellensis, Ansió-
ssiónis, aut étiam
Enixiónis nómine appellátur à vetéribus, ubì angélicâ puritáte vitam traduxit, et plures tùm à bellórum calamitátibus, cùm à perversitátis Ariánæ contagióne servávit. Fraterno amóre sociátum fuisse tráditur Maxéntio et Maximíno Abbátibus, ut nóminis ità témporis affinitáte sub Clodovæi regno conjunctis, cum quibus tamen Jovínus, tanquàm sénior, cum junióribus conversátus est, et ante utrumque mórtuus; síquidem ei successit Launogisilus, ántequàm Franci provínciam Pictaviensem ademissent Gothis Vocladensi victóriâ, cui supervixérunt Pictávis Maxéntius, et Maximínus Aureliánis. Launogísilus verò veste monásticâ índuit Generósum su-

um pósteà successórem, à quo Diœcésis Constantiensis sanctos Paternum et Scubiliónem, regnante Childeberto, accépit. Undè Enessiónis monastérii et Jovíni ejus auctóris clara apud nos memória, et de ejus nómine Ecclésiæ cónditæ habentur.

Oratio.

Deus, qui nobis sanctam hujus diéi solemnitátem in honóre sancti Jovíni Abbátis consecrasti : adesto famíliæ tuæ précibus ; et præsta, ut cujus natalítia celebrámus, ejus méritis et auxílio sublevémur; Per.

Commemoratio Crucis.

VESP. de Fer. A Cap. de Seq., ut in Communi plurium Mart., vij. *Oratio, ut infrà.*

Fit Comm. SS. Marcellini Presb. et Petri Exorcistæ, Martyr. Ant. Beáti. ℣. Multæ. x. *Orat.,* Exaudi nos. xj.

Die ii.

In Festo SS. Martyrum POTHINI Episcopi, BLANDINÆ, Virginis, et SOCIORUM.

Semiduplex.

De Communi plur. Mart.

Lectio ij.

Ex Epístolâ Ecclesiárum Viennensis et Lugdunensis ad Ecclésias Asiæ et Phrygiæ.

Apud Euseb. Hist. lib. 5. *C.* 1.

Beatissimus Pothínus Ecclésiæ Lugdunensis Episcopus, nonagenário ob córporis infir vix spíritum trahe præ cupiditáte mar râ alacritáte ánimi fi ad tribúnal trahebá perlátus, prosequén sum Magistrátibus tis, et universâ pl riis eum clamóribı tente, tanquàm ips tus esset, ègrégiui testimónium. Inten Præside quisnam es tianórum Deus, re Si dignus fúeris, co Post hæc inhumán tus, et innúmeris p fectus est; cùm ii qui própiùs astába cibus et pugnis illı tumeliósè appéten verò lóngiùs di quidquid ad mana in ipsum conjicer nes déniquè gravis culi reos se existi nisi pro suâ quisq ei petulanter insult indè vix adhuc sp cárcerem projectus demque post bidu mam exhalávit.

Lectio i

Maturus verò ne et Diáconus Eccle nensis, nómine Sanc Blandínâ ancillâ, d ad béstias in amphit Et Matúrus quidem tus consuéta illic fl vérbera pertulérun

›sos trahéntium
ipsam postrémò
thedram, cui su-
Mártyrum mem-
torrerentur, illó-
molestíssimus ni-
›at. Hi ergò má-
.mine perfuncti,
:m spíritum diù
:nt, tandem ju-
. Blandína autem
ı, post béstias,
inem retículo in-
'o objecta est, à
ı altum jactáta,
ipsa víctimæ ins-
a est. ¶ Hâc ipsâ
:tiáno et Maximi-
'istiános sævién-
Christi fide cá-
ìti sunt Marcellí-
:æ Románæ Prés-
Petrus Exorcista,
udes célebrat in
se scripto sanc-
ıs Papa, et quo-
na in altáris Sa-
nmemorantur.

Oratio.

ɑ tuórum Pothí-
s, Blandínæ Vír-
ociórum solém-
:ntes; súpplices
ıe, deprecámur,
te radicáti et fun-
ónes hujus tém-
óre illíus glóriæ
nda est in nobis,
no sustinére va-
:r Dóminum.
n. SS. Marcellini
Mart., Ant. Datæ

sunt. ℣. In æternum. xiij.
Oratio, Exaudi nos. xj.

VESPERÆ de Sequenti.

Die III.

In Festo

SANCTÆ CLOTILDIS,

Francorum Reginæ.

Duplex-minus.

IN I. VESPERIS.

Antiphonæ de Communi sanctarum Mulierum, xlviij.

Capitulum. *Ephes.* 5.

Relinquet homo patrem et matrem suam, et adhærébit uxóri suæ; et erunt duo in carne unâ. Sacraméntum hoc magnum est; ego autem dico, in Christo et in Ecclésiâ.

℟. Hæc dicit Dóminus Deus: Eccè ego levábo ad gentes manum meam, et ad pópulos exaltábo signum meum; * Et † Erunt Reges nutrítii tui, Sion, et Regínæ nutríces tuæ, allelúia, allelúia. ℣. Ambulábunt gentes in lúmine civitátis Dei, et Reges terræ áfferent glóriam suam, et honórem in illam. * Et. Glória. † Erunt. *Is.* 49. *Apocal.* 21.

Hymnus.

Thure votívo sacra templa
fument;
Te decus regni canimus,
Clotildis:
Te genus nostrum didicit
magistrâ
Crédere Christo.

Vana dùm Regem simu-
lacra fallunt

Quæ colis verum, pia sponsa, Numen,
Cállidas hostis malè blandientis
Détegis artes.

Quos paris natos, renuente sponso,
Hos Deo reddis, melióre partu;
Sicque te prolis duplici parentem
Nómine prodis.

Conjugis mentem tenet obstinátus
Error, et densis jacet in tenébris:
Fers diem; vulsis potióra spinis
Sémina mandas.

Caritas urget, malè contumácem
Increpas audax: hominem, Deumque
Prædicas Christum, nece qui piávit
Crímina mundi.

Macte; sperátam Deus ipse præsens
Fert opem: vinces aliquandò Regem;
Et jugo Christi fera corda, subdi
Néscia, subdes.

Corda qui flectis subigisque Regum,
O Deus, nostras tibi subde mentes:
Sit tibi Patri, Genitoque, Sancto
Laus et Amóri.
Amen.

℣. Timébunt reges terræ glóriam tuam, Dómine;
℟. Et pópulus qui creábitu[r] laudábit Dóminum. Ps. 10[1]

Ad Magníficat. *Ant.* 8. [...]
Tu honorificéntia pópu[li] nostri; quia fecisti virilit[er] et confortátum est cor t[u]um, allelúia. *Judith.* 15.

Oratio ut infrà ad Lau[des]

*Fit Comm. SS. Pothi[ni]
Soc. Ant.* Datæ sunt, [...] æternum, xiij. *Orat. ut s[...]*

AD OFFICIUM NO[CTURNUM]

Invit. Regem secul[orum] immortálem, * Veníte [ado]rémus, allelúia. 1. *Ti[m.]*

Ps. 94. Veníte. [...]

Hymnus, Thure v[...] *ut in I. Vesperis.*

Ant. ℣. et ℟℟℟. *d[e Com]muni SS. Mulierum,*

Lectio j. de Scrip[tura] currente, tribus in [unum] junctis.

Lectio ij.

Clotildis, Chilpe[rici ...]gis fília, paréntibu[s ... a pa]truo Gundobaldo [Bur]diónum Rege necát[is, Clo]dovéo adhuc éthni[co, ab] ipso Gundobaldo i[n conju]gem trádita est. Q[ui] primogénitum pe[...] eum, tolerante ma[...] approbante Clodov[eo, bap]tizári jussit. Cùm a[utem in]fantis, cui nomen [...]ium fúerat Ingom[...] albis defuncti mori [...]ferret Clodovéus, [...]tismo imputáret, Clotildem objurgáv[...]

pátrios, ob con-
núminis sui irá-
lium eripuisse. At
inquit, omnipo-
eatóri ómnium,
;o, qui me non
ļuè judicávit in-
de útero meo gé-
;no suo dignaré-
. Alterum filium
n genuisset, hunc
ıptizári vóluit; et
est Clodoméres.
ægrotáre cœpis-
nante Rege fore
: quod fratri con-
matris précibus
At Regína non
ortári virum, ut,
ololátriâ, Deum
eret. Sed ille su-
Francórum ad-
ıec in expeditió-
anicâ inclinátam
órum áciem, mo-
ónjugis memor,
hristi imploráto,
us triumphávit.
Remos læta uxor
ubi órdinem rei
aóvit, advocávit
ıemígium, à quo
fidem edoctus,
est, et chrísma-
ınctus. Post mor-
véi, Turónos á-
is: ibique ad se-
ncti Martíni sum-
réliquum vitæ e-
ıox in vigíliis,
s, áliisque piis
ıtenta, munífica

erga ecclésias et monastéria. Clodoméris in bello Burgúndico occísi fílios, nepótes suos, Theodovaldum, Guntárium et Clodoaldum apud se educávit. Tandem plena diérum, Turónis migrávit ad Dóminum; et Parísios inter psalléntium choros transláta, sepulta est à fíliis Childeberto et Clotário régibus ad latus Clodovéi, in sacrário Basílicæ sancti Petri, deindè sanctæ Genovéfæ dictæ, ubì religiósè colebátur. Exeunte verò século décimo-octávo, cùm ímpii sumpsissent principátum, et bellum Deo Sanctisque ejus fácerent, ossa beátæ Regínæ, unà cum óssibus sancti Cerauni Parísiensis Epíscopi, áliisque Relíquiis, eórum furóri piis mánibus subtracta fuérunt. Transactis autem his luctuósis tempóribus, venerandæ illæ exúviæ depósitæ sunt Parísiis, in ecclésiâ parochiáli sanctórum Lupi et Ægídii, in quâ nunc honorífice coluntur.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Cap. 19.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Amen dico vobis, quia dives difficilè intrábit in regnum cœlórum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Ps. 132. *n.* 4.

Cetera multa peccáta videntur ad dívites pertinére. Cùm enim plùs agunt et plùs administrant, et plùs ad eos pendet res familiáris ampla, difficile est ut non plura peccáta cóntrahant : et de illis dictum est, quia Facílius est intráre camélum per forámen acûs, quàm dívitem in regnum cœlórum. Et, cùm contristáti essent discípuli pro illis de quibus jam desperábant, consolátus est eos Dñus, dicens : Quæ homínibus impossibília sunt, Deo facília sunt. Quómodò autem illud fácile facit Deus? Audi Apóstolum, si non négligas quod præcépit. Præcípite, inquit, divítibus hujus séculi non superbè sápere.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Tu Dóminus altíssimus super omnem terram. ℟. Nimis exaltátus es super omnes deos. *Ps.* 96.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Mulier fortis oblectat virum suum ; et annos vitæ illíus in pace implébit, allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 1. D. Sanctificátus est vir infidélis per mulíerem fidélem, allel. 1. *Cor.* 7.

Ant. 8. c. Fecit quod bonum et plácitum erat in conspectu Dei, et subvertit altária peregríni cul[...] lelúia 2. *Paral.* 14.

Ant 7. *d.* Ubi [...]

Canticum. Judi[...]

Qui sponte obtulisti[s] mas vestras ad peric[...] benedícite Dómino.

Audíte, reges, [...] percípite, príncipes : sum, ego sum qu[...] no canam, psallam [...] Deo Israel.

Cessavérunt fortes [...] rael, et quievérunt, [...] súrgeret mater in Is[...]

Nova bella elégit [...] nus, * et portas host[...] se subvertit.

Ubi collísi sunt [...] et hóstium suffocá[...] exércitus, * ibi n[...] justítiæ Dómini, et [...] tia in fortes Israel.

Salvátæ sunt [...] pópuli, * Dóminus [...] bus dimicávit.

Venérunt reges, [...] gnavérunt : * de [...] micátum est contra [...]

Benedicta inter [...] res, * et benedictu[...] bernáculo suo.

Ant. Ubi collísi s[...] rus, et hóstium s[...] est exércitus, ibi n[...] justítiæ Dómini, et [...] tia in fortes Israel, *Judic.* 5.

Ant. 3. *à.* Manu[s] apéruit ínopi, et [...] suas extendit ad pá[...] allelúia. *Prov.* 31.

um. *Judith.* 13.
tu à Deo tuo in
náculo Jacob,
omni gente, quæ
nen tuum, ma-
super te Deus

Hymnus.
i versas, Deus
nutu,
Princeps propè
: adsis,
n subigas in uno
ie gentem.
roto, precibus-
actæ
ernit Clodovéus

, fugiunt relic-

a castris.
pectus tumidum
ho
iæ Crucis in tro-

nit novus ille

ab hoste.
sensus fuit, ô
is!
lusit scelerátus

nento melióre

ovet aris.
s, per te modò
ána,
et : fidei jacentis
sti rediviva rore
na surgant.
ii flectis subigis-
egum,

O Deus! nostras tibi subde
mentes :
Sit tibi Patri, Genitoque,
Sancto
Laus et Amóri.
Amen.

℣. Tu es Deus, qui facis mirabília. ℟. Notam fecisti in pópulis virtútem tuam. *Ps.* 76.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Cùm invocasset ómnium rectórem et Salvatórem Deum, convertit Deus spíritum Regis, allel. *Esth.* 15.

Oratio.

Respice, quæsumus, Dómine, ad Francórum benignus Impérium : et quibus per devótam sanctæ Clotildis instántiam, donum fidei contulisti, iisdem nunc per ejus intercessiónem tríbue sincérum christiánæ pietátis affectum; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Múlier fortis.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Sanctificátus est.

Capitulum. 1 *Petr.* 3.

Mulieres súbditæ sint viris suis; ut et si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrifíant, considerantes in timóre castam conversatiónem vestram.

℟. *br.* Perambulábam * in innocéntiâ cordis mei, * Allelúia, allelúia. Perambulábam. ℣. In médio * domûs meæ. * Allelúia. Glória Pa-

** **

tri. Perambulábam. *Ps.* 100.

℣. Propter innocéntiam meam suscepisti me, Dómine, ℟. Et confirmasti me in conspectu tuo in æternum. *Ps.* 40.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Fecit.

Capitulum. 1 *Mach.* 14.

Justitiam et fidem conservávit genti suæ, et exquisívit omni modo exaltáre pópulum suum : et in diébus ejus prosperátum est in mánibus ejus, ut tollerentur gentes de regióne ipsórum.

℟. *br.* Ego in justítiâ * apparébo conspéctui tuo, * Allelúia, allelúia. Ego. ℣. Satiábor, * cùm apparúerit glória tua. * Allelúia. Glória. Ego. *Ps.* 16.

℣. Glória et divítiæ in domo ejus; ℟. Et justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111.

AD NONAM.

Ant. 3. à. Manum suam.

Capitulum. *Job.* 29.

Auris áudiens beatificábat me, et óculus videns testimónium reddébat mihi, eo quòd liberassem páuperem vociferantem, et pupillum cui non esset adjútor.

℟. *br.* Misericórdia tua, Dómine, * ante óculos meos est, * Allelúia, allelúia. Misericórdia. ℣. Et complácui * in veritáte tuâ. * Allel. Glória. Misericórdia. *Ps.* 25.

℣. Cognóvi quia Dóminus judícium in[...]
℟. Et vindictam páup[...]
Ps. 139.

AD II. VESPERA[S]

Antiphonæ de Co[mmuni] sanctarum Mulierum.

Capitulum. *Eccl[...]*

Collaudabunt mu[ltæ sa]piéntiam ejus, et us[que in] séculum non delébit[ur,] recédet memória ej[us,] nomen ejus requirétu[r a ge]neratióne in generat[ionem.]

Hymnus.

Orbata conjux [...]
princípe,
Aulam relinquit : m[...]
réddita
Cadúca grandi ment[e ...]
nens,
Corde Deum m[...]
unum.

Qui sceptra patr[...]
que dividunt,
Natos potenti con[...]
vat;
Si fortè peccant,
Facta piat, sibi du[...]
ter.

Ortos nepótes [...]
régio
Intaminátis móril[...]
buit;
Monstrat perennes
ráre,
Christe, tibi milita[...]
mas.

Pro gente suppl[...]
tia se vovet;
Ingens voluptas pa[...]
pati,

nentem tangit ar-
dor
o crucis ebriári.
ımma Patri, sum-
ıe Fílio;
;te, compar laus
Spíritus,
a mitescunt, no-
ue
ıt pia corda flam-

Amen.
ıma mea Dómino
. Et semen meum
ısi. *Ps.* 21.
gníficat. *Ant.* 8. G.
vit omnes húmiles
i, et legem exqui-
ıncta glorificávit,
licávit vasa sanc-
lelúia. 1 *Mach.* 14.
suprà ad Laudes.
Die v.
In Festo
ΓI BONIFACII,
ı et Martyris.
Simplex.
muni unius Mart.
Lectio iij.
:ıus in majóri Bri-
bili génere ortus,
ıeptennis ductus in
ium, pietáte et re-
nárum sciéntiâ ex-
·ésbyter ordinátus,
m in tractandis ne-
:lesiásticis perítiam
Undè, crescente in
fama, ipse sibi su-
endum ratus, ob-
ıátis licéntiâ, Frí-
ıulit, Evangélium
infidélibus annuntiatúrus. Sed messe nondùm matúrâ, in pátriam reverti cógitur. Abbas electus, ut onus refúgiat, Romam petit. A Gregório secundo benignè excípitur, et mittitur in Germániam ad prædicandum Evangélium. Ob insignem Evangélii fructum, Romam post annum revocátus, consecrátur Epíscopus, et Apostólici Legáti dignitáte auctus remíttitur in Germániam. Sedem Moguntínam suscípere coactus, cùm illam Ecclésiam annos áliquot sanctè administrasset, suffecto in locum suum sancto Lúllio Epíscopo, ipse ad prædicandum Frísiis Evangélium íterùm progréditur. Ibi cùm innúmeros ad Christi fidem convertisset, martyrio coronátur, anno Christi septingentésimo quinquagésimo quinto.

Oratio.

Deus, qui in ómnium Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis: da nobis beáti Bonifácii festivitátem cóngruis honóribus, et sédulâ imitatióne celebráre, qui Fílii tui Martyr et Póntifex, quod verbo prædicávit, confirmávit exemplo; Per eumdem.

Fit Commem. Crucis.
VESPERÆ de Feriâ.
A Capitulo, de Sequenti.

Die vi.

In Festo

SANCTI NORBERTI,

Episcopi.

Semiduplex.

De Communi Pontificum.

Lectio ij.

Norbertus, Sanctis, Clíviæ óppido in Diœcési Coloniensi, nóbili prosápiâ ortus, à primâ ætáte Cléricus, et ut idóneos annos áttigit, Subdiáconus, médiâ in aulâ necdùm formátis ad gravitátem Ecclesiásticam móribus, ordinátus est. Sed in tempestáte deprehensus, et ictu fúlminis ex equo dejectus, toto ánimo ad Deum conversus est; et relictâ Imperatóris aulâ, majóribus quos háctenùs suscípere distúlerat, Ordínibus initiátus, verbi Dei prædicatióni totum se dedit. De quo tamen pósteà véritus ne quid illegítimè à se præsumptum esset, quòd uno die sacros Diaconátûs et Presbytérii órdines contra Cánones accepisset, véniam à Gelásio Papâ secundo, ignorántiam confessus, pétiit, et regulárem demùm Evangélici múneris confirmatiónem obtínuit. Abdicátis benefíciis Ecclesiásticis quibus abundábat, et património paupéribus erogáto, austeriórem vitam amplexus est. Innúmeros hæréticos ad fidem, peccató- res ad pœniténtiam, dentes ad concórdia vocávit. Cùm esset l ni, à Bartholomæo E po rogátus ne ab Diœcési discéderet, tum in eâ locum q monstrátus dicebátu delégit; ex quo totu quem ibi sub Régul Augustíni instítuit, accépit.

Lectio iij.

Sacramentariam miticam Tanchelin sim Antuérpiæ gras eò vocátus, proflig qui multò antè obl bi Cameracensem pátum recusáverat, deburgensem Arch pátum pósteà rapt clesiásticam disci præsertìmque sacró nistrórum cœlibátu tanter propugnávit in Concílio, Inno secundum egrégiè et Romam cum áli copis profectus, Petri Leónis com Innocéntio suæ sedi Exactis in Pontifici ferè octo, ábiit a num, annó millési tésimo trigésimo huncque Gregóriu mus tértius anno quingentésimo oc secundo in Sanct dinem rétulit.

Oratio, Da Eccl

ie viii.

n Festo

I GILDARDI,

piscopi.

niduplex.

nuni Pontificum.

AD VESP. fit Medardi, Episc. ·. ℣. Elégit. *et* a Ecclésiæ. xvij.

ectio ij.

. 3. 3. *Febr. Coint.* *n.* 486. 488.

ادus ordinátus anno quadrin- septuagésimo- ; eo múnere per annos cum lau- ctus, Rotomagen- opus consecrátus quingentésimo , tanquàm Me- secundæ Provín- æ, intérfuit Con- no Aurelianensi, gnante Clodovæo st. Sancto Laudo ensi Epíscopo ma- uit, et plenus mé- ; in Dómino. Se- ; in Ecclésiâ Ro- s civitátis Vírgini edicátâ, cui dein- i Gildardi nomen st. Sanctum Flá- uit successórem, quingentésimo - tértio sedit in Aurelianensi se-

Lectio iij.

De sancto Medardo.

Ex vitâ S. Medardi, et aliis.

Medardus, cùm esset Viromanduensis Epíscopus, suâ civitáte à bárbaris destructâ, sedem tránstulit Noviómum. Deindè, mórtuo Eleuthério Tornacensi Præsule, ei successor, invítus licèt, constitútus est. Ab eo témpore duæ illæ Ecclésiæ ab Epíscopo Noviomensi sunt gubernátæ per sexcentos círciter annos usquè ad Simónem Epíscopum. Medardus Flandros ad Christum convertit. Obiit consummáto boni óperis cursu et plenus diérum circa annum quingentésimum quadragésimum quintum. Eum Clotárius Rex cum summo honóre apud Suessiónas civitátem sepelívit, et Basílicam super ejus corpus fabricáre cœpit, quam pósteà Sigebertus fílius ejus absolvit.

Oratio, Dírige. xvij.

AD LAUDES, fit Com. S. Medardi.

Ant. Sacerdótes tui induantur salútem. Dñe Deus, ne avérteris fáciem Christi tui; memento misericordiárum servi tui, allelúia. 2. *Paral.* 6.

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum; ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo.

Oratio, Da Ecclésiæ tuæ, misericors Deus. xvij.

Die x.

In Festo

SANCTI EBREMUNDI,

Abbatis.

Semiduplex.

De Communi Abbatum.

Lectio ij.

Ebremundus Bajocensis, nóbili ortus génere, in aulâ primùm Clotárii tértii, tùm Childeríci secundi, ac Theodoríci tértii fratrum ejus versátus est; et sub últimis duóbus, Chilperíci príncipis, Childeríci fílii dómui et institutióni præpósitus. Quod munus dùm fidéliter adimplet, majórem in dies íniit ab utróque rege grátiam. Verùm à séculi vanitáte, sacrórum lectióne librórum planè detérritus, uxóri quam in aulâ dúxerat, ingressum persuádet in monastérium; ipseque, facultátibus in páuperes erogátis, in solitúdine agri Bajocensis vitam monásticam ampléctitur. Tùm plúrimis in ipsíus vitæ societátem affluéntibus, nonnulla monastéria, imprimìs Fonteniacense propè Cádomum, extruxit.

Lectio iij.

Inde sancti Annoberti Sagiórum Epíscopi précibus abductus, extructo in ejus Diœcési monastério, cui cùm sanctíssimè per áliquot annos præfuisset, sub séculi

octávi initia, reg alumno ejus Chil cundo, plenus mé decessit. Bárbaris dùm ómnia in Né tántibus, sacræ eju post várias transla ólium Diœcésis B sis asportantur; q in óppido, ædific honórem Ecclésiâ que Canonicórum diù fuérunt hono servátæ. Tandem Calvinistárum fu trádito córpore, put, quod separ bátur, à Canónici tum est.

Oratio, Da nob us noster. xxxiv.

Die xi.

In Festo

SANCTI BAR

Apostoli

Duplex-ma

Pridiè AD II. *ei Octavæ Ascens* *ejus Commem. An* qui cognominátus nabas ab Apóstoli béret agrum, vénd et áttulit prétium, ante pedes Apostol lelúia. *Act.* 4.

℣. Beátus qui int per egénum et p

℟. In die malâ libe Dóminus. *Ps.* 40.

Orat., Deus, qui *infrà ad Laudes.*

Fit *Comm. S. E*

, *Ant.* Atténdite.
xxvj. *Oratio*, Da
as noster. xxxiv.
CTURNUM.
put córporis Ec-
inum, * Veníte,
allel. *Coloss.* 1.
Veníte. 130.
MNUS. S. V.
tur quiéscere,
ctis, Bárnaba:
aæc affert tuis
labóribus.
ropter, agro vén-

icas déseris,
pendens fœnore
ipse fit tuus.
a per jejúnia,
as inter preces,
ancto Spíritu,
eáris núntius.
on adis mundi pla-

órum párticeps?
ambo spíritus,
unxit cáritas.
vestra gens Christi
1
llis réppulit,
entes bárbaris
illam géntibus.
hriste, nostris se
1
ien offert ménti-

noctis suæ
onum réspuant.
riste, nos tecum
;
nul da súrgere:
a contémnere;

Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Psalmi de Feriâ; et sic in toto Officio.

Ant. 3. c. Bárnabas apprehensum Saulum duxit ad Apóstolos, et narrávit illis quómodò in viâ vidisset Dóminum, et quia locútus est ei, allelúia. *Act.* 9.

℣. Nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: ℟. Nimis confortátus est principátus eórum. *Ps.* 138.

Lectio j. de Scripturâ occur., tribus in unam junctis.

℟. Bárnabas hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino; * Quia erat vir bonus, et plenus Spíritu Sancto et fide, allelúia, allelúia. ℣. Mónita salútis dabat eis, et consolabátur eos; * Quia. *Act.* 11. *Tob.* 1.

Lectio ij.

Ex Actis Apost. et Usuardo.

Barnabas, qui et Joseph, Levítes, Cyprius génere, agro véndito quem possidébat, prétium áttulit ad pedes Apostolórum: ad quos et pósteà Paulum adduxit recèns conversum. Jerosólymis Antióchiam missus ab Ecclésiâ, quæ accéperat quosdam ibi discípulos Dó-

minum Jesum Græcis annuntiasse, cùm vidisset grátiam Dei, gavísus est, et hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino. Profectus est indè Tarsum ut quæreret Paulum; quem cùm invenisset, perduxit Antióchiam: et annum totum conversáti sunt ibi in Ecclésiâ, et docuérunt turbam multam; ità ut cognominarentur primùm Antióchiæ discípuli, Christiáni. Ortâ fame ab Agabo prædictâ, collectas eleemósynas ad fratres in Judæâ habitántes cum Paulo détulit. Quo expléto ministério reversi sunt, assumpto Joanne, cui cognómen erat Marcus. Cùm autem Antióchiæ in Ecclésiâ cum céteris Prophétis et Doctóribus ministrárent Dómino, et jejunárent, dixit Spíritus Sanctus: Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes et orantes, imponentesque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seleúciam venérunt, indè Cyprum: ac multas prætéreà urbes regiónesque peragrárunt prædicantes Evangélium, et constituentes per síngulas Ecclésias Presbyteros. Cùm autem Lystris propter claudum à Paulo sanátum pro diis haberentur, vocárentque turbæ Bárnabam Jo-

vem, Paulum ve
rium, vix deterru
bas ne sibi immol
versi Antióchiam,
seditióne propter
qui volébant Gen
um conversas ci
rem ad Apóstol
runt, qui in Conc
solymitáno super
crétum statuérun
runtque eos ad
Antióchiæ, adjunc
Silâ, scribentes p
eórum. Postrémò
digressus à Paulo,
Marco navigávit i
Multis demùm
pro Christo labó
rióso fine quiévit.
lexander Cyprius
jus in ínsulâ Cypr
imperante, repert
ad cujus pectus e
gélium Matthæi, i
nabæ manu consc

℟. Proconsul Sé
lus, accersítis Bá
Saulo, desiderá
verbum Dei; sed
bat illis Elymas i
cécidit in eum ca
consul autem cu
factum, crédidit,
super doctrinâ Dó
lelúia, allelúia. ℣
Dóminus in eis ve
rum suórum, et
rum in terrâ. * Re
lis Elymas magus,
in eum caligo. P
autem. *Act.* 13. *Ps.*

:rio iij.
ti Evangélii se-
Matthæum.
ap. 10.
ɔore; dixit Jesus
uis : Eccè ego
cut oves in mé-
a. Et réliqua.
ancti Joannis
ysóstomi.
tth. 34. n. 1.
Dóminus om-
ı à discipulórum
:erat, ac signó-
ículo muníerat,
rreos adamantí-
ldíderat, seculá-
bus superióres,
temporáneâ sol-
iberátos; demùm
it mala quæ ipsos
:ant, non solùm
ulò post futúra,
:a quæ post mul-
ris erant eventú-
:è illos ad bellum
contra diábolum
um. Multa enim
emergébant. Pri-
ipsíus præscién-
ıóscerent; secun-
nemo suspicári
: mala ob doctóris
tem evenire; tér-
qui hæc passúri
ellerentur, si hæc
a et præter spem
t; quartò, ne hæc
nporc audientes
ır.
ɔléti zelo Judæi
:bant his quæ di-

cebantur, blasphemantes. * Tunc constanter Paulus et Bárnabas dixérunt : Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei; sed quóniam repéllitis illud, et indignos vos judicátis æternæ vitæ, eccè convértimur ad Gentes, allelúia, allelúia. ℣. Dedérunt húmerum recedentem, et cervícem suam induravérunt, nec audiérunt. * Tunc. Glória. * Tunc. *Act.* 13. 2. *Esdr.* 9.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Euntes ibant et flebant, mittentes sémina sua : ℟. Vénient cum exultatióne, portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD LAUDES.

Ant. BARNABAS et Paulus, 7. d. cùm constituissent per síngulas Ecclésias Presbyteros, et orassent cum jejunatiónibus, commendavérunt eos Dómino, in quem crediderunt, allel. *Act.* 14.

Ant. 8. c. Cùm venissent Antiochíam, undè erant tráditi grátiæ Dei, in opus quod complevérunt, retulérunt quanta fecisset Deus cum illis, et quia aperuisset Géntibus óstium fídei, allelúia. *Act.* 14.

Ant. 6. F. Descendentes quidam de Judæâ, docébant : Quia nisi circumcidámini, non potestis salvári : facta est ergò disceptátio

non mínima Paulo et Bárnabæ adversùs illos, allelúia. *Act.* 15.

Canticum, Sústulit. *suprà,* 561.

Ant. 1. a. Statútum est ut ascénderent Paulus et Bárnabas ad Apóstolos : illi ergò deducti ab Ecclésiâ, pertransíbant narrantes conversiónem Géntium, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 4. d. Cùm venissent Jerosólymam, suscepti sunt ab Ecclésiâ, et ab Apóstolis, et à senióribus, annuntiantes quanta Deus fecisset cum illis, allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. *Act.* 15.

Tacuit omnis multitúdo, et audiébant Bárnabam et Paulum, narrantes quanta Deus fecisset signa et prodígia in Géntibus per eos.

Hymnus. S. V.

Quem misit in terras Deus,
Ut morte nos servet suâ,
Amóris hic fidos sui
Vos éligit vicários.

Occisus Agnus à lupis,
Vos misit agnos ad lupos :
Mores ferínos éxuunt,
Agni repentè de lupis.

Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Vestris eam sudóribus,
Vestro piastis sánguine.

Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta surréxit seges!
Et ista nos seges sumus.

Quam si bonus
ris,
Qui das rigátis cré
Frumenta nos cœl
Matúra condes hó

Da, Christe,
mori;
Tecum simul da s
Terréna da conté
Amáre da cœlésti

Sit laus Patri;
Qui nos, triumph
Ad astra secum d
Compar tibi lau
Amen.

℣. Annúntient
mini, et laudem
rúsalem, ℟. In co
pópulos in unum

Ad Benedictus.
Jacóbus, Cephas,
nes dextras ded
et Bárnabæ soc
nos in Gentes,
in circumcisióne
ut páuperum mén
mus, allelúia. *Ga*

Orati

Deus, qui beátu
bam, plenum fid
tu Sancto, ad op
siónis Géntium
dignátus es : con
pítius, ut mémor
et caritátis ejus, d
gélio Christi, quo
vit, conversári m
Per eumdem......
ejusdem.

Fit Commemora
riâ, ut in Proprio
pore, 458.

RIMAM.
d. Bárnabas et

ERTIAM.
Cùm venissent.
lum. *Rom.* 9.
quæ non secta-
tiam, apprehen-
tiam : justítiam
e ex fide est. Is-
sectando legem
legem justítiæ
iit. Quarè ? Quia
, sed quasi ex o-

Elégit nobis Dó-
reditátem suam,
, allelúia. Elégit.
t pópulos nobis *
' Allelúia. Glória.
46.
nspectu géntium
justítiam suam :
látus est miseri-
:. *Ps.* 97.
SEXTAM.
. Descendentes.
ulum. *Galat.* 2.
ierunt falsi fra-
oráre libertátem
uam habémus in
su, ut eos in ser-
edígerent, quibus
horam céssimus
e, ut véritas E-
permáneat apud

iiquè non égimus*
ento tuo, Dómi-
úia, allelúia. Iní-
ion recessit retrò*

cor nostrum, * Allelúia. Glória. Iníquè. *Ps.* 43.

℣. Confirmáta est super nos misericórdia Dómini : ℟. Et véritas ejus manet in ætérnum. *Ps.* 116.

AD NONAM.

Ant. 4. d. Cùm venissent.

Capitulum. 2. *Cor.* 4.

Abdicamus occulta dedécoris, non ambulantes in astútiâ, neque adulterantes verbum Dei; sed in manifestatióne veritátis commendantes nosmetipsos ad omnem consciéntiam hóminum coram Deo.

℟. *br.* In Deo * laudábimur totâ die, * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Et in nómine tuo * confitébimur in séculum, * Allelúia. Glória. In Deo * laudábimur totâ die, * allelúia, allelúia. *Ps.* 43.

℣. Narrantes laudes Dómini, et virtútes ejus, ℟. Et mirabília ejus quæ fecit. *Ps.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. *G.* Placuit Apóstolis et senióribus, viros míttere Antióchiam cum Paulo et Bárnabâ; scribentes per manus eórum, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 3. c. Descendérunt Antióchiam, et congregátâ multitúdine, tradidérunt epístolam : quam cùm legíssent, gavísi sunt super consolatióne, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 7. c. Paulus et Bárnabas demorabantur Antióchiæ, docentes et evangelizantes cum áliis plúribus verbum Dómini, allelúia. *Act.* 15.

Ant 6. *C.* Dixit ad Bárnabam Paulus: Revertentes visitémus fratres, quibus prædicávimus verbum Dómini, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 2. D. Bárnabas, assumpto Marco, navigávit in Cyprum; Paulus verò, electo Silâ, perambulábat Syriam, allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. 2. *Cor.* 2.

Deo grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, et odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco.

Hymnus, Cœlo datur. *ut suprà*, 615.

℣. Dedisti nos oves escárum; ℟. tibus dispersisti n

Ad Magníficat. Bárnabas et Paulu runt ánimas suas ne Dómini nostri ti, allelúia. *Act.* 1

Orati

Deus, qui beátu bam, plenum fid tu Sancto, ad op siónis Géntium dignátus es: conc tius, ut mémores caritátis ejus, di gelio Christi, qu cávit, conversári n Per eumdem......i ejusdem.

Fit Commem. F *tæ post Octavam nis, ut in Proprio suprà*, 459.

MMÚNE SANCTORUM.

PARS VERNA.

TEMPORE PASCHALI.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

Communi, et in
I. Vesperas sem-
· Psalmi de Fe-

'ESPERIS.
ITUDO símplicis
Dómini : justus
non commové-
úia. *Prov.* 10.
. Qui timet Dó-
il trepidábit, et
it ; quóniam ipse
, allel. *Eccli.* 34.
. Qui audit sa-
ermanébit con-
niam in tentatió-
: cum eo, et in
it eum, allelúia.

. Timórem, et
probatiónem in-
r illum, donec
næ illíus; et fir-
, allel. *Eccli.* 4.
D. In tentatióne
conservábit, et
malis; et non il-
sì in procellâ na-
a. *Eccli.* 33.
ILUM. *Josue.* 1.
cípio tibi : Con-
esto robustus.
ere, et noli timé-
m tecum est Dó-
s tuus.

[*In Duplicibus, et suprà :*
℟. Labóra sicut bonus miles Christi Jesu ; * Nam et qui certat in agóne, † Non coronátur nisi legitimè certáverit, allelúia, allelúia.
℣. Esto vir fortis, et præliáre bella Dómini ; * Nam. Glória. † Non. 2. *Tim.* 2. 1. *Reg.* 18.]

HYMNUS. S. V.

Ex quo, salus mortálium,
Fluxit sacer Dei cruor ;
Homo redemptus æmulum
Deo litávit sánguinem.

Non jàm crucis Christi pudet :
Quin surgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.

Hoc iste plenus spíritu
Ridet minas, ridet neces ;
Tuâque fretus dexterâ,
Tibi, Redemptor, mílitat.

Parata spectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat :
Sic pugnat, ut speret mori,
Et morte mortem víncere.

Unus tot armátas manus
Stupente lassat júdice ;
Et tortus ipsis qui cadit
Torquéntibus fit fórtior.

Da, Christe, tanti mílitis
Æquáre facta fórtia :
Da sustinére pro tuo,

Quodcumque durum, nómine.

¶ FORTEM corónans mílitem,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

℣. In Deo sperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Ps.* 55.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Eccè Deus salvátor meus, fiduciáliter agam, et non timébo; quia fortitúdo mea et laus mea Dñus, et factus est mihi in salútem, allelúia. *Is.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes, nisi sit propria; et sic in quolibet Communi.

[*In solemnibus-majoribus, et suprà*, AD COMPLET. *Ant.* 3. *à.* Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris; sed habébit lumen vitæ, dicit Dñus, allel. *Joan.* 8.

Post Da, Christe, *Doxol.* ¶ Fortem, *ut in I. Vesperis.*

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 6. C. Ego ad Dóminum aspíciam; expectábo Deum salvatórem meum, allelúia. *Mich.* 7.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum patiéntiæ et solátii, * Veníte, adorémus, allelúia. *Rom.* 15.

Ps. 94. Veníte, 130.

HYMNUS. S. V.

FELIX morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam,
Et signáre cruóre,
Quam Christo deder[illegible]dem!

POENIS victa quibu[illegible]ceret fides,
Tu pœnas avidâ ment[illegible]óccupas:
Cui non súfficit una,
Ambis innúmeras nec[illegible]

TE pro lege suâ [illegible]nimum mori,
Te Christus pugilem [illegible]ab æthere:
Ne succúmbere possi[illegible]
Tecum prælia sústine[illegible]

ET nos delicias, va[illegible]ótia,
Gens infída Deo, qu[illegible]ánxii;
Quid torpémus? ine[illegible]
Sanguis Mártyris ex[illegible]

SEMPER máxima l[illegible]genito Patri:
Semper laus genito [illegible]Fílio:
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Sp[illegible]Amen.

[*In Annualibus e[illegible]nibus-majoribus, ad* [illegible] *Noct. Psalmi sunt* [illegible] *prout designantur i[illegible]muni Patronorum;* [illegible]*des verò, ad Horas Vesperas et ad C[illegible] dicuntur de Dominic[illegible] in omni alio Commu[illegible]*

In Solemnibus-mi[illegible] et infrà, Psalmi in [illegible]*cio semper sunt de F*[illegible]

Ant. 3. c. Qui vi[illegible]

squè in finem
abo illi potes-
entes, sicut et
. Patre meo,
. 2.
tribulatiónis
Et honorificá-
).
er. *Benedictio-*
ıario pro Tem-
.
e Scripturâ oc-
ibus sit una; ij
). Si unica sit
to in Proprio,
)turâ, tribus in
iij de Festo;
alio Communi,
iones sint pro-
enim omittitur
urrens, ut sit
et Solemnibus-

volúerit áni-
alvam fácere,
* Qui autem
nimam suam
t Evangélium,
eam, allelúia,
rit tibi ánima
m, quia in me
iam, ait Dó-
autem. *Marc.*

) fidélis usquè
t dabo tibi co-
* Qui vícerit,
à morte secun-
, allelúia. ℣.
rtem certa pro
)eus expugná-
nimícos tuos :

* Qui vícerit. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

℟. *iij.* Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei; * Et foràs non egrediétur ámpliùs : et † Scribam super eum nomen Dei mei, et nomen civitátis novæ Jerúsalem, allelúia, allelúia. ℣. Plantábo eum, et non turbábitur ámpliùs; nec addent filii iniquitátis, ut affligant eum sicut prius, * Et. Glória. † Scribam. *Ap.* 3. 2. *Reg.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam : ℟. Et exultábo manè misericórdiam tuam. *Ps.* 58.

AD LAUDES.

[*In Simplicibus, Psalmi dicuntur sub unicâ Antiphonâ, quæ est quarta de Laudibus; et sic in quovis Communi.*]

Ant. 3. à. DOMINUS mecum est, quasi bellátor fortis : idcircò qui persequuntur me, cadent, et infirmi erunt, allelúia. *Jerem.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me úndiquè, et non erat qui adjuváret : memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, quóniam éruis sustinentes te, allel. *Eccli.* 51.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus, et confortans in die tribulatiónis, et sciens sperantes in se, allelúia. *Nahum.* 1.

[*In Duplicibus, et suprà: omisso Cantico de Psalt. pro Festis, dicitur sequens; et sic in ceteris Communibus.*

Ant. 4. A. Cantáte.

Canticum. *Eccli.* 51.

Confitebor tibi, Dómine, rex, * et collaudábo te Deum salvatórem meum.

Confitébor nómini tuo; * quóniam adjútor et protector factus es mihi,

Et liberasti corpus meum à perditióne, à láqueo linguæ iníquæ, et à lábiis operántium mendácium; * et in conspectu astántium factus es mihi adjútor.

Et liberasti me secundùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui, * à rugiéntibus, præparátis ad escam,

De mánibus quæréntium ánimam meam, * et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me.]

Ant. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum, allelúia. *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuisti me de témpore iníquo; proptéreà confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini, allel. *Eccli.* 51.

Capitulum. *Apoc.* 3.

Qui vícerit, vestiétur vestimentis albis; et non delébo nomen ejus de libro vitæ: et confitébor nomen ejus coram Patre m[eo, et] coram Angelis ejus.

Hymnus.

Adeste, vos ô Ca[...]
Adeste: vestris dé[...]
Choris, triumphum[...]
Junctis canámus v[...]

Dei pugil fortis[...]
Jesu sacro pro nó[...]
Quot non subit c[...]
Quot et neces non[...]

Te prótegit sig[...]cis,
Armat fides, spes[...]
Vinces furórem d[...]
Vinces feros satél[...]

Amore martyr é[...]
Temnis ruínam c[...]
Christo juvat te có[...]
Christo juvat te c[...]

Tyranne, quid [...]vi?
Rupto solútus cór[...]
En astra dùm vict[...]
Iram minasque dé[...]

Sic, Christe, ro[...]tyrum,
Certáre das, das [...]
Quos dùm corónas[...]
Æquus corónas n[...]

Christi dolóru[...]ceps,
O digna cœlo vict[...]
Quis nos dabit Ch[...]qui
Tecumque semper[...]

Sit laus Patri, l[...]
Par sit tibi laus, S[...]
Quibus flagrat co[...]ris
Ardére fac nos igni[...]
Amen.

r meus, tibi
Quia Deus sus-
es. *Ps.* 58.
ctus. *Ant.* 1. D.
ímen certávi,
ımmávi, fidem
éliquo repósita
róna justítiæ,
im. 4.

TIO.

mine, suppli-
ostris, ut qui
is tui *N.* nata-
ur, nec minis
quéntium, nec
émur adversis;

Oratio.

uæsumus, Dó-
cedente beáto
uo, in tuâ fide
constántiam;
divínâ firmá-
ntatiónibus ab
ite divellámur;

Pontifex,

TIO.

Dómine Deus,
dotálem cons-
i *N.* Mártyris
ntíficis; ut fi-
s quam dócuit,
ónæ consortes
Per.

Oratio.

sempiterne
áto *N.* dignam
e Pontífice fi-
údinem tribuis-
us méritis vitæ
em abjícere, et
rna.

ad te, qui solus vera vita es, perveníre; Per.

AD HORAS, *in fine Hymnorum dicitur Doxol.*, Da, Christe, *et* Sit laus Patri, *usquè ad Ascensionem.*

Antiphonæ de Laudibus, quartâ omissâ; quod semper observatur, nisi aliter notetur.

[*In Solemnibus-majoribus et suprà, post* Da, Christe *dicitur sequens Doxologia :*

¶ Fortem corónans Mílitem,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 3. à. Dóminus.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me.

Capitulum. *Isaiæ.* 41.

Erunt quasi non sint, et véluti consúmptio, hómines bellantes adversùm te; quia ego Dóminus Deus tuus, apprehendens manum tuam, dicensque tibi : Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo salutáre meum, * Et glória mea, * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * et spes mea in Deo est, * Allelúia. Glória. In. *Ps.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, et sperábo in eum : ℟. Protector meus, et cornu salútis meæ. *Ps.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Bonus Dñus.

Capitulum. 2. *Tim.* 1.

Patior, sed non confundor : scio enim cui crédidi ; et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

℟. *br.* Si consistant adversùm me castra, * Non timébit cor meum, * Allel. allel. Si consistant. ℣. Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo : * Allel. Glória Patri. Si consistant. *Ps.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor: ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Ps.* 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuisti me.

Capitulum. *Tob.* 3.

Post tempestátem tranquillum facis, Dñe ; et post lacrymatiónem et fletum, exultatiónem infundis. Sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in sécula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * Susceptor meus, * Allel. allel. Factus es. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis, * Allelúia. Glória Patri. Factus es. *Ps.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuvisti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. Propter opus Christi usquè ad mortem accessit, tradens ánimam suam, allelúia. *Philip.* 2.

Ant. 3. a. Patienter sústinens, destinávit non admittere illícita propter vitæ amórem, allel. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. a Divítias æstimans impropérium Christi, aspiciébat in remuneratiónem, allelúia. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Gloriosíssimam mortem magis quàm odíbilem vitam complectens, voluntáriè præibat ad supplícium, allel. 2 *Mach.* 6.

Ant. 1. D. Hoc modo vitâ decessit, universæ genti memóriam mortis suæ ad exemplum virtútis et fortitúdinis derelinquens, allelúia. 2. *Mach.* 6.

Capitulum. *Jac.* 1.

Beatus vir qui suffert tentatiónem; quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromisit Deus diligéntibus se.

Hymnus. S. V.

Jam non te lacerant carnificum manus,
Inter qui recubas Cœlitum choros :
Nunc, pro cárcere cæco,
Fulgentes habitas domos.
Non jàm vincla manus, non cohibent pedes;
Tu liber Superùm regna perámbulas :
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot radiis nites.
Nec te dira fames, nec sitis ámpliùs,
Nec probrósa premit te

íditas :
ine puro
us et índuit.
rtyribus dexter
Deus,
rs perimit, gló-
licet ;
e tyrannum,
éprimit, élevas.
áxima laus inge-
tri :
genito máxima

amóris,

Sit laus par tibi, Spíritus. Amen.

℣. Posuísti, Dómine, in cápite ejus corónam ℟. De lápide pretióso. *Ps.* 20.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Justum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam adversus eos qui eum deprimébant; et dedit illi claritátem ætérnam, allelúia. *Sap.* 10.

Oratio, ut ad Laudes.

MMUNE PLURIUM MARTYRUM.

ESPÉRIS.
r hora, ut omnis
intérficit vos,
obséquium se
eo, allel. *Joan.*

Injícient vobis
et persequen-
s ad reges et
ropter nomen
lúia. *Luc.* 21.
. Tradet autem
m in mortem;
: filii in paren-
e eos affícient,
tth. 10.
Erítis ódio óm-
er nomen me-
tem perseverá-
in finem, hic
allelúia. *Matth.*

Dabo vobis os
a, cui non pó-
ere et contradí-

cere omnes adversárii vestri, allelúia. *Luc.* 21.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4.

Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ, et virtútis Dei, et qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit.

[*In Duplicibus, et suprà :*

℟. Mundus gaudébit, vos autem contristabímini; sed tristítia vestra vertétur in gáudium : * Et gáudium vestrum nemo tollet à vobis, † Allelúia, allelúia. ℣. Ego consolábor vos, et consolabímini. Vidébitis, et gaudébit cor vestrum : * Et gáudium. Glória. † Allelúia. *Joan.* 16. *Is.* 66.]

HYMNUS C.

Christi Martyribus débita nos decet,
Virtútis memores, prómere

cántica ;
Quos nec blanditiis, nec potuit minis
Fallax víncere séculum.
CŒLESTIS Patriæ mens inhians bonis,
Mundi spernit opes fluxaque gáudia :
Vitæ quin etiam, præ Domini lucro,
Jactúram facilem putant.
NON vultus metuunt carnificum truces :
Fœtas suppliciis despiciunt manus ;
Enses, flagra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edocuit fides.
O INCREDIBILEM vim patiéntiæ !
Non, artus laceros qui cruciat dolor,
Extorquet gemitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.
ERGO nunc propior, Christe, tibi sedet
Palmis turba nitens usquè viréntibus,
Victórumque gerens præmia, nóbiles
Multo sánguine láureas.
SIT laus summa Patri, summaque Fílio :
Sit par, sancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præsidio prælia sústinent,
Contemptâ nece, Mártyres. Amen.

℣. Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, ℟.

Omnes qui sperátis
mino. *Ps.* 30.
Ad Magníficat. *A*
Cùm vos óderint h
et exprobráverint
Fílium hóminis, g
exultáte : eccè eni
vestra multa est
allelúia. *Luc.* 6.
[*In Solemnibu*
bus, et suprà, AI
TORIUM : *Ant* 2.
plebuntur dies lu
Sion : non óccidet
tuus : pópulus tu
justi, allelúia. *Is.* (
Post Da, Christ
¶ Sit laus, *infrà*.
Ad Nunc dimi
3. E. Sérvient I
ejus, et vidébu
ejus; et nomen eju
tibus eórum, allel
22.]

AD OFFICIUM

Invit. Dóminum
certantes coronant
níte, adorémus, 2
Tim. 2.

HYMNUS.

FORTES cadend
res,
Quos empta fuso
Cœlestis ornat pú
Junctis canámus
ACTI procellis
Sui cruóris flúmin
Vehuntur, et Chr
Portus beátos óc
SÆVIT tyrannus
Temnunt minas,
preces ;

tem dùm ti-

ıtem díligunt.
: insánus sitit,
ffundit furor,
s pródigum
'em cónsecrat.
tus sánguini
ı ligno Deus,
placábilem
ısat Deum.
s omnes decet
əd défuit:
læso Patri
istus hóstia.
'atri, laus Fí-

ıs; Spíritus,
s róboras
nas Mártyres.

ı mortem trá-
: Jesum, ut et
ınifestétur in
mortáli, allel.

faciémus vir-
ipse ad níhi-
ibulantes nos.

à nobis, ut
Dóminum, et
aliénis: * Dó-
ro serviémus,
érimus præ-
allel., allel.
qui dicantur
œlo, sivè in
tamen unus
no. *Josue* 24.

ıus Deus aspí-

ciet veritátem, et consolábitur in nobis. * Pótius est ab hóminibus morti datos spem expectáre à Deo, íterùm ab ipso resuscitandos, allelúia, allelúia. ℣. Sicut abundant passiónes Christi in nobis, ità et per Christum abundat consolátio nostra: * Pótius est. 2. *Mach.* 7. 2. *Cor.* 1.

℟. *iij.* Exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multâ patiéntiâ, in tribulatiónibus, * In necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, allel., allel. ℣. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes transiérunt fidéles, * In. Glória Patri. * In. 2 *Cor.* 6. *Judith.* 8.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Salvasti nos, Dómine, de affligéntibus nos; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Ps.* 43.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. DATUM est béstiæ bellum fácere cum sanctis, et víncere eos, allel. *Apoc.* 13.

Ant. 7. *d.* Elegérunt magìs mori, et noluérunt infríngere legem Dei sanctam; et trucidáti sunt, allelúia. 1. *Mach.* 1.

Ant. 1. f. Si coram homínibus tormenta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est, allel. *Sap.* 3.

[*In Duplicibus, et suprà:*
Ant. 2. D. In paucis.

CANTICUM. *Apoc.* 7.

HI, qui amicti sunt stolis albis, qui sunt? * et undè venérunt?

Hi sunt qui venérunt de tribulatióne magnâ, * et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in sánguine Agni.

Ideò sunt ante thronum Dei, * et sérviunt ei die ac nocte in templo ejus:

Et qui sedet in throno, * habitábit super illos.

Non esúrient, neque sítient ámpliùs; * nec cadet super illos sol, neque ullus æstus.

Quóniam Agnus, qui in médio throni est, reget illos; * et dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum;

Et absterget Deus omnem lácrymam * ab óculis eórum.]

Ant. In paucis vexáti, in multis benè disponentur; quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se, allel. *Sap.* 3.

Ant. 7. d. Tanquàm aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocausti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respectus illórum, allelúia. *Sap.* 3.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

OMNE gáudium existimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis: scientes quòd | fídei vestræ patién perátur; patiéntia opus perfectum hal

HYMNUS. S

QUAM, Christe, viam
Primus, profúso sá
Per hanc tui te fórt
Ducem sequuntur
Fossus manus, f des,
Ovans ad astra trá
Et membra trunci l
Addunt triumpho s
OMNES in ostro s
Tuum tribúnal ám
Accepta monstrant ra,
Et per tot ora súpp
AUDI ET si nos ré
Quos críminum m vat;
Audi tuos, qui sán
Fudére pro te, M
FAC, si tyrannu
Ne blandiendo mól
Frangat volúptas
Ipsis tyrannis sævi
¶ SIT laus Patri, lio,
Par sit tibi laus, S
Qui prælianteis rób
Palmisque donas
Amen.

℣. Multæ trib justórum; ℟. Et bus his liberábit e nus. *Ps.* 33.

Ad Benedictus.
Beáti qui persecutió tiuntur propter j

psórum est reg-
irum, allelúia.

Oratio.
us grátiâ sancti
. et *N.* mundi nec
ec terróribus de-
; da nobis ut te
gentes, próspera
il et adversa des-
Per.
ia Oratio.
s, Dómine, Már-
rum *N.* et *N.* vic-
brantes; ut cór-
eórum passióne
in lege tuâ fidé-
lémus; Per.
nnibus-majoribus
ad Horas, *post*
e, *Doxol.:* ¶ Sít
Laudibus.]
PRIMAM.
3. Datum est.
TERTIAM.
1. Elegérunt.
ulum. *Sap.* 3.
ánimæ in manu
et non tanget il-
tum mortis. Visi
insipiéntium mo-
náta est afflíctio
rum, et quod à
r, extermínium:
unt in pace.
ustódit Dóminus
sanctórum suó-
úia, allelúia. Cus-
e manu peccató-
bit. * Allel. Gló-
Custódit. *Ps.* 96.
nus loquétur pa-
cem in plebem suam, ℟. Et super sanctos suos. *Ps.* 84.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si coram.

Capitulum. 2. *Cor.* 4.

Quod in præsenti est momentáneum et leve tribulatiónis nostræ, suprà modum in sublimitáte ætcrnum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur: quæ enim videntur temporália sunt; quæ autem non videntur, ætérna sunt.

℟. *br.* Probasti nos, Deus, * Et eduxisti nos in refrigérium. * Allelúia, allelúia. Probasti. ℣. Igne nos examinasti * sicut examinátur argentum. * Allelúia. Glória. Probasti. *Ps.* 65.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquàm aurum.

Capitulum. *Is.* 9.

Lætabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exultant victóres, captâ prædâ, quando dívidunt spólia.

℟. *br.* Qui séminant in lácrymis, * In exultatióne metent, * Allelúia, allelúia. Qui. ℣. Euntes ibant et flebant, * mittentes sémina sua; * Allelúia. Glória. Qui.

℣. Venientes vénient cum

exultatióne, ℟. Portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. VIDI ánimas interfectórum propter verbum Dei, et propter testimónium quod habébant, allelúia. *Apoc.* 6.

Ant. 4. *D.* Stabant ante thronum in conspectu Agni; et palmæ in mánibus eórum, allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 8. G. Venérunt de tribulatióne magnâ, et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in sánguine Agni, allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 1. D. Ante thronum Dei sunt, et sérviunt ei die ac nocte in templo ejus; et qui sedet in throno, habitábit super illos, allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Non esúrient, neque sítient ámpliùs; nec cadet super illos sol, neque ullus æstus, allelúia. *Apoc.* 7.

CAPITULUM. *Apoc.* 21.

ABSTERGET Deus omnem lácrymam ab óculis eórum, et mors ultrà non erit: neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt.

HYMNUS.

QUANTO, morte sacrâ quos tibi dévoves,
Firmas, Christe, tuos róbore mílites
Ad tormenta rapit non pavidos mori,
Quam das ígnea ci

TYRANNI rabies sævi
potens;
Addat carceribus férr
cula;
Constanti pugiles
prælia,
Trunci córpore su

ALTO de solio nunc,
áspice,
Non indigna tuo
múnera:
Quot prostráta jac
pora Mártyrum
Astant tot tibi vic

AD te lethífero vuln
cii,
Vectantur fluidi flú
guinis:
Emensi, duce te,
perícula,
Tangunt líttora

SED quid barbári
próficit?
Non hæc christicol
ra déprimunt
Quondàm nata Dei
cra fúnere
Crescit sánguin
rum.

SIT laus summa Pa
maque Filio,
Sit par Spirítui;
Trínitas,
Quæ te Martyribu
præmium
Das, et vívere
Amen.

℣. In æternum
bunt, ℟. Et habitá
Ps. 5.

icat. *Ant.* 8. *G.*
lis síngulæ sto-
ictum est illis ut
t, donec com-

pleantur conservi eórum, qui interficiendi sunt sicut et illi, allelúia. *Apoc.* 6.

Oratio ut suprà, ad Laudes.

COMMUNE PONTIFICUM.

ESPERIS.
'ABO mihi sacer-
n fidélem, qui
ɔum et ánimam
alleluia. 1. *Reg.*

. Elégi eum ex
hi in sacerdó-
ɔénderet ad al-
et adoléret mi-
, allel. 1. *Reg.* 2.
). Ædificábo ei
lem; et ambulá-
ıristo meo cunc-
ıllel. 1. *Reg.* 2.
:. Erit ipsi pac-
ótii sempiter-
zelátus est pro
expiávit scelus
ıel, allel. *Num.*

Quemcumque
ninus, ipse erit
ɔlúia. *Num.* 16.
.UM. *Heb.* 5.
uam sumit sibi
sed qui vocá-
tanquàm Aaron.
tus non semet-
ficávit ut pónti-
sed qui locútus
: Fílius meus es
ódiè génui te;
lùm et in álio
Tu es sacerdos

in æternum secundùm órdinem Melchísedech.

[*In Duplicibus, et suprà:*

℟. Locútus es sanctis tuis, Dómine, et dixisti: Invéni servum meum, * Oleo sancto meo unxi eum: † Manus mea auxiliábitur ei, allel. allel. ℣. Huic Deus testimónium pérhibens, dixit: Invéni virum secundùm cor meum: * Oleo. Glória. † Manus. *Ps.* 88. *Act.* 13.]

HYMNUS. G. Ep. S.

CHRISTE, Pastórum caput
atque princeps,
Præsulis festam veneráta lucem,
Débitis supplex tua templa
votis
Turba frequentat.

ILLE non vano tenuit tremendam
Spíritu sedem, proprio nec
ausu:
Sed sacrum jussus, Domino
vocante,
Sumpsit honórem.

STRENUUM bello pugilem
superni
Chrísmatis pleno tuus unxit
intùs
Spíritus cornu, posuitque
sanctam
Páscere gentem.

Fit gregis pastor, pater
atque forma;
Lætus impendit sua seque
servus
Omnium, curis gravis, óm-
nibusque
Omnia factus.

Pro reis orat, reficit ge-
mentes,
Erigit lapsos, tenebrasque
pellit,
Fit potens verbo, docet al-
ta, pravum
Cónterit hostem.

Fac ut illíus precibus ju-
vémur,
Christe; fac Patrem, pari-
terque tecum
Spíritum jugi celebrémus
hymno
Omne per ævum.
Amen.

℣. Beátus quem elegisti et assumpsisti: ℟. inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. f. Elégit ipsum Dóminus ab omni vivente offerre sacrifícium Deo, incensum et bonum odórem pro pópulo suo, allelúia. *Eccli.* 45.

[*In solemnibus-majoribus et suprà*, AD COMPLETORIUM: *Ant.* 3. *a.* Die noctuque fugiébat somnus ab óculis meis pro grégibus tuis, Dñe, allelúia. *Gen.* 31. *Post* Da, Christe, *Doxol.* ¶ Supréme, *infrà* xvj.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 7. G. Cùm vénerit Dóminus, et pulsáverit, beáti servi quos invénerit vigi
allelúia. *Luc.* 12.]

AD OFFICIUM N

Invit. Christum Pa
príncipem, * Venite
rémus, allelúia. 1 P

HYMNUS. S.

Christe, decréto
institútus
Póntifex summo, ti
fidéles
Quos legis, formas
regendis
Ipse ministro

Hunc juvat festo
re cantu,
Qui licèt magnis
abundans,
Flens et invítus,
tremendum
Sumpsit hono

Noverat quantis
períclis
Ille, qui summos
adeptus,
Omnium curas, sil
uni,
Sústinet omn

Fecerat fervens
quiétum:
Quò gregis cari p
poscit,
Advolat promptus
non cunctem
Ulla retardat.

Dux iter, vitâ pr
monstrat;
Cómprobat factis s
magnis;
Et domum sancta
olénte Christi
Implet odóre.

cæco, columen
,
›so, misero le-

ıctis pater, óm-
ıe
ı factus.
'astórum bonus
ıtor,
pascis proprio
,
æ subeant opí-

ı vitæ. Amen.
Páscite qui in
'egem Dei; et
ıérit Princeps
ıercipiétis im-
m glóriæ coró-
ı. 1. *Petr.* 5.
ns Dóminus à
ı; ℟. Ut cóllo-
ım princípibus
Ps. 112.
; est fidélis ser-
ns, quem cons-
ıs suus super
ım, ut det illis
mpore? * Beá-
ıs, quem, cùm
nus ejus, invé-
ıntem, allelúia,
A dómino suo
ómnibus, gu-
'ditam sibi do-
tus. *Matth.* 24.

ıs supra ómnia
, constítuet il-
autem cui mul-
est, multùm
eo; et cui com-
mendavérunt multùm, plus petent ab eo, all., allel. ℣. In manu Dei potestas terræ, et útilem rectórem suscitábit in tempus super illam: * Omni. *Luc.* 12. *Eccli.* 10.

℟. *iij.* Euge, serve bone et fidélis; quia super pauca fuisti fidélis, super multa te constítuam: * Intra in gáudium dómini tui, allelúia, allelúia. ℣. Super pópulum meum constítui te: sapiéntia et sciéntia data sunt tibi; et glóriam dabo tibi: * Intra. Glória. * Intra. *Matth.* 25. 2. *Paral.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Domus Aaron, benedícite Dómino: ℟. Domus Levi, benedícite Dómino. *Ps.* 134.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Qui intrat per óstium pastor est óvium: huic ostiárius áperit; et oves vocem ejus áudiunt, allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 2. D. Próprias oves vocat nominátim, et edúcit eas, et ante eas vadit, allel. *Joan.* 10.

Ant. 7. d. Oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus; aliénum autem non sequuntur, sed fúgiunt ab eo, allelúia. *Joan.* 10.

[*In Duplicibus, et suprà, Ant.* 6. F. Si perdíderit.

Canticum. *Eccli.* 50.

Sacerdos magnus, in ascensu altáris sancti, * gló-

riam dedit sanctitátis amictum.

In accipiendo autem partes de manu Sacerdótum, * et ipse stans juxta aram.

Et circa illum coróna fratrum, * quasi plantátio cedri in monte Líbano,

Sic circa illum stetérunt quasi rami palmæ, * et omnes filii Aaron in glóriâ suâ.

Oblátio autem Dómini in mánibus ipsórum, * coram omni synagógâ Israel.

Et consummatióne fungens in arâ, * amplificáre oblatiónem excelsi Regis,

Porrexit manum suam in libatióne, * et libávit de sánguine uvæ.

Effúdit in fundamento altáris odórem divínum * excelso Príncipi.]

Ant. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam donec invéniat eam; et cùm invénerit, impónit in húmeros suos gaudens, allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat; mercenárius videt lupum, et fugit: bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis, allelúia. *Joan.* 10.

Capitulum. 1. *Petr.* 5.

Pascite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontáneè secundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, sed voluntáriè; neque ut dominantes in Cleris, sed for[ma] facti gregis ex ánimo.

Hymnus. G. Ep. S.

Jesu, Sacerdótum dec[us]
In hâc die, quâ glóriâ
Sanctum corónas Præsul[em]
Votis adesto súpplicum.

Sui probátus præmi[um]
Amóris, et pignus tui
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.

Hos novit, et præi[t] cans
In tuta quemque pásc[ua]
Victumque præbet ... diunt,
Sequuntur, et vivunt ...

Quam sentit er[rantem] jugis,
Hanc nocte quærit ...
Et gaudet inventam ...
Portans ovíli rédder[e].

Arcet frementes l...
Lupi retundit ímpet[us]
Dolosque fallit, vel...
Caro parátus pro g[rege].

Offert frequenter ... mam
Cum plebe Pastor i...
Secumque devótum ...
Pius Sacerdos imm[olat].

¶ Supréme Chri[ste Pon]tifex,
Jugis tibi sit glória.
Cum Patre, cumq[ue Spi]ritu,
In sempiterna secul[a].
Amen.

℣. Elégit Dómin[us ser]vum suum, ℟. Pásc[ere hæ]reditátem suam. *Ps*

dictus. *Ant.* 1. D.
stium : per me si
erit, salvábitur;
tur, et egredié-
áscua invéniet,
an. 10.
ORATIO.
es tuas, Dómi-
a salútis ætérnæ,
pontíficis *N.* vi-
trínâ monstrávit:
eódem interce-
jus súbsequi ves-
m ipso coroná-
ur; Per.
IA ORATIO.
iæ tuæ, miséri
, ut mérita sanc-
N. pietátem tuam
emper exórent,
in nobis labórum
liant; Per.
*emnibus-majori-
orà*, AD HORAS,
hriste, *Doxolog.
, ut in Laudibus.*]
PRIMAM.
. Qui intrat.
TERTIAM.
). Próprias oves.
ULUM. *Prov.* 27.
TER agnosce vul-
is tui, tuosque
ídera; non enim
giter potestátem;
tribuétur in ge-
et generatió-

us protector me-
o sperávi, * Alle-
ia. Deus. ℣. Qui
pulum meum sub
erna.

me,* Allelúia. Glória. Deus. *Ps.* 143.

℣. Nisi Dóminus custodíerit civitátem, ℟. Frustrà vígilat qui custódit eam. *Ps.* 126.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

CAPITULUM. *Jerem.* 3.

INTRODUCAM vos in Sion, et dabo vobis pastóres juxta cor meum; et pascent vos sciéntiâ et doctrínâ.

℟. *br.* Deduxit eos * In viam rectam,* Allelúia, allelúia. Deduxit eos. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis,* Allelúia. Glória. Deduxit. *Ps.* 106.

℣. Abstulit sicut oves pópulum suum, ℟. Et deduxit eos in spe. *Ps.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

CAPITULUM. *Act.* 20.

ATTENDITE vobis, et universo gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

℟. *br.* Pavit eos * In innocéntiâ cordis sui,* Allelúia, allelúia. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum suárum * deduxit eos, * Allel. Glória. Pavit. *Ps.* 77.

℣. Nos pópulus tuus et oves páscuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in séculum. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. Ecclesiæ factus sum ego minister secundùm dispensatiónem Dei, quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei, allelúia. *Coloss.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil subtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, et docérem vos públicè, et per domos, allelúia. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus sum à sánguine ómnium; non énim subterfúgi quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis, allelúia. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodò consummem cursum meum, et ministérium verbi quod accépi à Dómino Jesu, allelúia. *Act.* 20.

Ant. 7. ç. Absit à me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis; et docébo vos viam bonam et rectam, allelúia. 1. *Reg.* 12.

Capitulum. *Act.* 20.

Nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrûm: et nunc commendo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus.

Hymnus

Sedibus præsul su
cepte,
Advola, terris sa
poscunt:
Nostra dùm cant
dicáto
Templa re
Pro Deo vitai
pacisci,
Otium durus sibi
Prælium Christi,
liári,
Una volu
Se probat Pat
imperítos,
Erigit tristes,
pascit,
Fidus illæsum vig
tor
Servat ovi
Si reis vindex
ira,
Súpplici defert p
Tonanti,
Et Deum jugis
tuendo
Víctima pl
Docta das, Pr
cumenta cler
Légibus sacris po
ërces:
Quæ fuit vivo tibi
trî,
Júgiter ad
Quæ tuis form
ministros,
Laus tibi jugis,
préma;
Fac ut in clero
virtus,
Christe, re
Amen.

m fecit Dóminus
uum : ℟. Exáu-
de cœlo sancto
).
níficat. *Ant.* 5. C.

Sacerdótes tui induantur salútem : Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui : memento misericordiárum servi tui, allel. 2. *Paral.* 6.

COMMUNE DOCTORUM.

VESPERIS.
:o profecta est sa-
:ntia : et in ore
ıdábit; et domi-
t eam illi, allel.

:. Denudábit abs-
illi, et thesau-
ɔer illum sciénr-
ellectum justítiæ,
ccli. 4.
G. Firmábitur in
on flectétur; et
illum, et non
.ır; et exaltábit
l próximos suos,
ccli. 15.
ı. In médio Ecclé-
t os ejus, et ad-
llum spíritu sa-
intellectûs, allel.

D. Stolâ glóriæ
um; et nómine
æreditábit illum,
:ccli. 15.
ulum. *Eccli.* 51.
meam direxi ad
ı, et in agnitióne
n : possédi cum
b inítio; propter
ɜrelinquar.
ɔlicibus, et suprà.
ınus dat sapién-

tiam sapiéntibus, et sciéntiam intelligéntibus disciplínam : * Ipse revélat profúnda et abscóndita, et † Lux cum eo est, allelúia, allelúia. ℣. Spíritus ómnia scrutátur, étiam profunda Dei : * Ipse. Glória. † Lux. *Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.]

Hymnus. S. V.

O qui perpetuus nos monitor doces,
Vox æterna Patris, Christe, vicários
Doctóres, patrias cùm remeas domos,
Nobis quàm benè súppetis!
Hi semper vigilant ne quid adúlterum
Corrumpat fidei vírgineum decus :
Lædi vel leviter non patitur fides,
His custódibus íntegra.
Infames abolent relliquias deûm :
Erróres abigunt, crímina dédocent :
Christo restituunt, quos malè crédulos
Mendax lúserat hæresis.
Patrum canitiem, tot venerábiles
Rugas objiciunt, undè ni-

tet fides :
Quæ sunt prisca, docent;
quæ nova, súbruunt :
Servant depositum Dei.
SIT supréma tibi glória,
Véritas,
Quæ per scripta Patrum,
quandò foris sonas,
Mentes interiùs muta doces,
simul
Et te córdibus inseris.
Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine, ℟. Et de lege tuâ docúeris eum. *Ps.* 93.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Beátus qui excógitat vias sapiéntiæ in corde suo, vadens post illam quasi investigátor : protegétur sub tégmine illíus à fervóre, et in glóriâ ejus requiescet, allelúia. *Eccli.* 14.

[*In Solemnibus-majoribus, et suprà,* AD COMPLETORIUM : *Ant.* 3. *à.* Dedit illi Dóminus in præceptis suis potestátem docére Jacob testimónia, et in lege suâ lucem dare Israel, allelúia. *Eccli.* 45.

Post, Da Christe, *Doxol.* Qui vera lux es méntium, *infrà* xxiij.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 6. C. Qui vigiláverit propter sapiéntiam, citò secúrus erit; quóniam dignos se ipsâ círcuit quærens, et in viis ostendit se illis hiláriter, allelúia. *Sap.* 6.]

AD OFFICIUM

Invit. Fontem
Dóminum, * Ven
rémus, allelúia. E

HYMNUS.

JAM nunc, quæ
tot tibi vindi
Effer sidereum,
caput :
Quot sunt mota t
nóbiles
Tot nectis tibi l
CUM per mille
pietas furit,
Oppónis valid
mártyres :
Cùm per mille d
pit hæresis,
Doctóres tibi sús
QUANDÒ sparsa
què críminu
Hi gliscens vitiu
ámputant :
Quandò plúrima
tibus íncuba
Hi plenum reveh
FIRMANT inst
dubios regu
Monstrant tuta p
tora náufrag
Nobis, qui vehi
per æquora,
Lucent perpetuæ
QUÆ dixére tui
sénsibus,
Nostris illa, Deu
bus, ímprim
Quos terris colin
sequimur du
Fac nos móribus
SIT supréma ti
Véritas,

cripta Patrum,
› foris sonas,
:iùs muta doces,

›us ínseris.

:. Apéruit discí-
n Dóminus, ut
: Scriptúras, et
ıóniam sic scrip-
t sic oportébat
ıti, et resúrgere,
:. 24.
›ómine, veritá-
. : ℟. Incerta et
éntiæ tuæ mani-
. *Ps.* 50.
›er salútem et
exi sapiéntiam;
sui pro luce ha-
venérunt autem
. bona páriter
lelúia, allelúia.
sursùm est sa-
íca est, pacífica,
córdiâ et frúcti-
Et. *Sap.* 7. *Jac.*

›távi, et datus
ıus; et invocávi;
me Spíritus sa-
præpósui illam
libus, * Et diví-
ıe duxi in com-
líus, allelúia,
Exístimo ómnia
ı esse propter
sciéntiam Jesu
ıini mei; * Et.
np. 3.
iéntia bonórum
er est; quam si-

ne fictióne dídici, et sine invídiâ commúnico: infínitus enim thesaurus est; * Quo qui usi sunt, † Partícipes facti sunt amicítiæ Dei, allelúia, allelúia. ℣. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum; * Quo. Glória. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. DOMINUS dedit mihi linguam erudítam, ut sciam sustentáre eum qui lassus est, verbo, allelúia. *Is.* 50.

Ant. 6. F. Sermo meus non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis; sed in ostensióne Spíritûs, et virtútis, allelúia. 1. *Cor.* 2.

Ant. 3. c. Auxílio adjútus Dei sto, testíficans minóri atque majóri, nihil extrà dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti sunt, all. *Act.* 26.

[*In Duplicibus, et suprà*, *Ant.* 4. f. Non judicávi.

CANTICUM. *Eccli.* 15.

CIBABIT illum Deus pane vitæ et intellectûs; * et aquâ sapiéntiæ salutáris potábit illum:

Et firmábitur in illo, et non flectétur; * et continébit illum, et non confundétur.

Et exaltábit illum apud próximos suos, * et in médio Ecclésiæ apériet os ejus.

Et adimplébit illum spíritu sapiéntiæ et intellectûs, * et stolâ glóriæ véstiet illum.

Jucunditátem et exultatiónem thesaurizábit super illum : * et nómine æterno hæreditábit illum.]

Ant. Non judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifixum, allelúia. 1. *Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim mystéria ómnia, et omnem sciéntiam; caritátem autem non habúero, nihil sum, allelúia. 1. *Cor.* 13.

Capitulum. *Sap.* 7.

Mihi dedit Deus dícere ex senténtiâ, et præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, et sapiéntium emendátor : in manu enim illíus et nos, et sermónes nostri, et omnis sapiéntia, et óperum sciéntia et disciplína.

Hymnus. S. V.

Vos succensa Deo spléndida lúmina :
Vos sal, nos homines quo sapimus Deum;
Ævum, puri animo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterum.

Per vos Relligio, tutaque Véritas,
Per vos virgineis fulget honóribus:
Per vos Christus amat pí dere dívites
Thesauros sapiéntiæ.

Vestris unda fluit p canálibus;
Christi floret ager, m nitet seges:
Lac aptum pueris, et s dum viris
Cauti sufficitis cibum.

Hi sunt, summe D qui tibi mílitant,
Hi sunt qui stabiles cant domos:
Unâ docta cohors arm net manu,
Muros cónstruit álterâ.

Vicistis stygias vos bus hæreses,
Hæc nos accipimus tel pérstites:
His pugnámus adhuc dubio éxitu;
His armis quoque vin

Sit supréma tibi g Véritas,
Quæ per scripta P quandò foris so
Mentes interiùs muta simul
Et te córdibus ínseri
Amen.

℣. Annuntiávi ju tuam in ecclésiâ m
℟. Eccè lábia mea non bébo : Dómine, tu *Ps.* 39.

Ad Benedictus. *An* Sapiéntia et fortitúd mini sunt : tibi, Deus fiteor, teque laudo;

et fortitúdinem
ii, allel. *Dan.* 2.
ORATIO.
i pópulo tuo æ-
is beátum *N.* mi-
ribuisti : præsta,
ɔctórem vitæ ha-
terris, interces-
ére mereámur in

IA ORATIO.
quæsumus, Dó-
'cedente beáto *N.*
rda fidélium; ut
ota doctrínis, et
quod sequantur,
o fidéliter appre-
'er.
lemnibus-majori-
prà, AD HORAS,
riste, *Doxologia* :
a lux es mén-

iit glória,
:, cumque Spí-

'na sécula.

PRIMAM.
). Dóminus.
'ERTIAM.
'. Sermo meus.
ULUM. I. *Cor.* 12.
JE datur mani-
ritûs ad utilitá-
iidem per Spíri-
iermo sapiéntiæ :
sermo sciéntiæ
eumdem Spíri-

a mihi intellec-
scrutábor legem

tuam, * Allel. allelúia, Da mihi. ℣. Státue servo tuo * elóquium tuum, Dómine, * Allelúia. Glória Patri. Da mihi. *Ps.* 118.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Auxílio.

CAPITULUM. 2. *Joan.* 9.

OMNIS qui recédit, et non pérmanet in doctrínâ Christi, Deum non habet: qui pérmanet in doctrínâ, hic et Patrem et Fílium habet.

℟. *br.* Viam veritátis elégi, * Judícia tua non sum oblítus. * Allelúia, allelúia. Viam. ℣. Adhæsi * testimóniis tuis, Dómine, * Allelúia. Glória. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi; ℟. Quia tu legem posuisti mihi. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 4.

TESTIFICOR coram Deo et Jesu Christo; prædica verbum; insta opportúnè, importúnè; árgue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntiâ et doctrínâ.

℟. *br.* Veritátem tuam * Et salutáre tuum dixi, * Allelúia, allelúia. Veritátem. ℣. Non abscondi misericórdiam tuam, * et veritátem tuam; * Allelúia. Glória Pa-

tri. Veritátem. *Ps.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui : ℟. In viâ testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. **F**UIT gratus Deo, erudítus omni sapiéntiâ; et erat potens in verbis et in opéribus suis, allelúia. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei sui bonam super se, parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, et fáceret, et docéret, allelúia. 1. *Esdr.* 7.

Ant. 8. c. Postquàm se ámpliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis et prophetárum, vóluit et ipse scríbere quæ ad doctrínam et sapiéntiam pértinent, allelúia. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm esset sapientíssimus, dócuit pópulum : quæsívit verba utília, et conscripsit sermónes rectíssimos ac veritáte plen[...] allelúia. *Eccles.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam[...] enarrábunt gentes; et l[...]dem ejus enuntiábit Ec[...]sia, allelúia. *Eccli.* 39.

CAPITULUM. *Prov.* 3

BEATUS homo qui in[...] sapiéntiam, et qui af[...] prudéntiâ : mélior est [...]quisítio ejus negotiatión[...] genti et auri primi; et [...]ríssimi fructus ejus : pr[...]sior est cunctis ópibus [...] ómnia quæ desider[...] huic non valent comp[...]

Hymn. O qui, xix.

℣. Beátus vir qui d[...]net sermónes suos in [...]cio, ℟. In ætern[um] commovébitur. *Ps.* 11[...]

Ad Magníficat. *Ant.* Qui docti fúerint, [...]bunt quasi splendor [...]menti; et qui ad ju[...] erúdiunt multos, qua[...]læ in perpétuas ætern[...] allelúia. *Dan.* 12.

COMMUNE PRESBYTERORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a. **L**OCUTUS est Dóminus : Sanctificábor in iis qui appropinquant mihi, et in conspectu omnis pópuli glorificábor, allelúia. *Levit.* 10.

Ant. 3. a. Ingrediéntur tabernáculum fœderis, ut sérviant mihi pro Israel, et orent pro eis, ne sit in pópulo plaga, allel. N[...]

Ant. 4. D. Holocau[...]rum, et víctimæ eór[...] cébunt mihi supe[...] meo, allelúia. *Is.* 56

Ant. 5. C. Invocáb[...]men meum super I[...]rael, et ego benedí[...] allelúia. *Num.* 6.

Ant. 1. g. Inebri[...]mam Sacerdótum [...]

us meus bonis
, allelúia. *Je-*

um. *Num.* 16.
:t Dóminus qui
ant, et sanctos
)i; et quos elé-
pinquábunt ei.
cibus, et suprà.
tes sancti erunt
non pólluent
* Qui habúerit
on ófferet pa-
), nec accédet
um, allelúia,
óbrii sint, pu-
es, sani in fide,
, in patiéntiâ.
ι. * Qui. *Levit.*

ymnus.
íræ, non litat

los ámpliùs hós-

. fit Numen ip-

)eus agnus of-

entus qui semel

ıentum júgiter
: :
;, et renascens,
riendo vivit.
e · munus nos
igit,
ıntùs sacrificos

ci sustinémus
.meris tremen-

rna.

O quam stupendæ quas
agimus vices!
Quem prona cœli cúria súspicit,
Sacras ad aras imperantes
Nos docilis Deus ipse sentit.

Christum, Sacerdos, cœlitùs évocas:
Verbo, resolvis víncula críminis;
Quas fers magistrâ voce, Numen
Eccè sibi putat esse leges.

Laus summa Patri, summaque Fílio,
Sit, sancte, compar laus tibi, Spíritus,
Quo Christus aris per Ministros
Hóstia stat simul et Sacerdos.
Amen.

℣. Stabit in loco sancto Dñi, ℟. Innocens mánibus et mundo corde. *Ps.* 23.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Quasì thus ardens in igne, in ascensu altáris sancti, glóriam dedit sanctitátis amictum, allelúia. *Eccli.* 50.

[*In Solemnibus-majoribus, et suprà*, ad Completorium. *Ant.* 6. *C.* Flebam super eo qui afflictus erat, et compatiebátur ánima mea páuperi, allelúia. *Job.* 30.

Post Da, Christe, *Doxol.* Jesu Sacerdótum decus, *infrà* xxviij.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 1. D. Nocte et die non cessávi cum lácrymis monens

unumquemque, allel. *Act.* 20.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Sacerdótem in ætérnum Jesum Christum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Heb.* 5.

HYMNUS.

JAM satis fluxit cruor hostiárum,
Prístinæ cessent holocausta legis:
Christe, quos formas, melióra libant
Sacra ministri.

ELICIT flammas Elias ab alto,
Mysta nunc major jubet, et potenti
Obsequens verbo Deus astat aris,
Hóstia factus.

PINGUE libámen, novus et Sacerdos,
Orbe jàm toto Deus immolátur:
Se manu nostrâ litat incruento
Fúnere Christus.

TALE nil priscis Patribus tribútum,
Angelis nusquàm data par potestas:
Se manu nostrâ Deus ipse cunctis
Præbet in escam.

CHRISTE, fac semper tua sacra puro
Corde tractémus, manibusque puris;
Cáritas aptos tua nos treméndis
Applicet aris.

LUMINIS splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per Amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

Ant. 3. à Hæc dicit Dñus: Elégi eum mihi in Sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, allelúia. 1. *Reg.* 2.

℣. Servábo illi misericórdiam meam, ℟. Et testaméntum meum fidéle ipsi. *Ps.* 88.

℟. *j.* Dóminum elegísti, ut sit tibi Deus, et ámbules in viis ejus, et custódias cæremónias illíus, et * Dóminus elégit te, ut sis ei, et fáciat te in laudem, et nomen, et glóriam suam, allelúia, allelúia. ℣. Noli negligere grátiam quæ in te est, quæ data est tibi, cum impositióne mánuum. * Dóminus. *Deut.* 26. 1. *Tim.* 4.

℟. *ij.* Quia sanctus es Dómino Deo tuo, te elégit Dóminus. * Et scies quia Dóminus Deus tuus, ipse est Deus fortis et fidélis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus se, allel. allel. ℣. Vigila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelistæ, ministérium tuum imple. * Et. *Deut.* 7. 2. *Tim.* 4.

℟. *iij.* Prædica verbum insta opportúnè, importú-

e, óbsecra, in-
nni patiéntiâ, et
illelúia, allelúia.
, festína, súscita
um : ne déderis
ulis tuis. * Argue.
rgue. 2. Tim. 4.

Deum.
rd. Benedícite,
Dómini, Dómi-
udáte et super-
um in sécula.

LAUDES.
Dei es tu, et ver-
m Dómini in ore
est, allelúia. 3.

). Eccè docuisti
manus lassas ro-
acillantes confir-
sermónes tui, al-
. 4.
F. Scriptus es in
émporum lenire
Dñi, allelúia.

l. Tu assecútus es.
licibus, et suprà,
um. Malach. 2.
eum fuit cum eo,
acis : * et dedi ei
et tímuit me, et
inis mei pavébat.
itátis fuit in ore
iníquitas non est
lábiis ejus.
et in æquitáte am-
ecum, * et multos
iniquitáte.
enim Sacerdótis
custódient sciéntiam ; et le-
gem requírent ex ore ejus; *
quia ángelus Dómini exer-
cítuum est.]

Ant. Tu assecútus es doc-
trínam, fidem, longanimi-
tátem, dilectiónem, pa-
tiéntiam, allelúia. 2 *Tim.* 3.

Ant. 8. G. Beátus ille ser-
vus, quem, cùm vénerit
Dóminus ejus, invénerit sic
faciéntem : super ómnia bo-
na sua constítuet eum, al-
lelúia. *Matth.* 24.

Capitulum. 1 *Tim.* 5.

Qui benè præsunt Presby-
teri, dúplici honóre digni
habeantur; máximè qui la-
bórant in verbo et doctrínâ.

Hymnus.

O sacerdotum veneranda
jura!
Ceu vices Christi teneant,
salútis
Arbitri, claudunt, reserant-
que nobis
Atria cœli.

Omne pendentes scelus in
staterâ,
Cùm reum solvunt, Deus
ipse solvit;
Cùm ligant sontem, Deus
ipse sontis
Víncula nectit.

Quam manus morbis ad-
hibent perítas!
Cùm secant, semper pia
dextra cædit;
Cùm fovent, semper pia
lenit ungens
Vúlnera dextra.

Verba dùm promunt

COMMUNE ABBATUM, MONACHORUM, CŒNOBITARUM, ET ANACHORETARUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. Quid prodest hómini, si mundum universum lucrétur, ánimæ verò suæ detrimentum patiátur? Allelúia. *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, et da paupéribus; et habébis thesaurum in cœlo, allelúia. *Matth.* 19.

Ant. 6. F. Nemo est qui relíquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat centiès tantùm in témpore hoc, et in século futúro vitam æternam, allelúia. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam tuam: noli respícere post tergum; salvum te fac, ne péreas, allelúia. *Genes.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me, et dimitte mórtuos sepelíre mórtuos suos, all. *Matth.* 8.

Capitulum. 2. *Cor.* 6.

Exite de médio córum, et separámini, dicit Dóminus, et immundum ne tetigéritis: et ego recípiam vos; et ero vobis in patrem, et vos éritis mihi in fílios.

[*In Duplicibus, et suprà:* ℟. Susceptor meus es tu, Dómine, et in verbum tuum supersperávi; * Declináte à me, maligni, et † Scr bor mandáta Dei mei, al allel. ℣. Magister, sequa quocunquè íeris. * Decl te. Glória. † Scrutábor. 118. *Matt.* 8.]

Hymnus. S. V.

Felices nemorum pi
mus íncolas,
Certo consilio quos I
ábdidit,
Ne contágio secli
Mores læderet íntegros.

Ut te possideant, q
sitiunt Deum,
Urbes, regna, suos, se
que déserunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléstia cógitant.

Nudi, prompti, alac
líberi ab ómnibus
Ad luctam pugiles óciùs
volant;
Ut vastum mare tranen
Prudentes onus éxuunt

Æternas ut opes, c
que gáudia
Secúri rapiant, ómnia l
cra
Sano péctore temnunt,
Confisi melióribus.

Illis summa fuit gl
déspici;
Illis divitiæ, pauperien
ti;
Illis summa voluptas,

licio mori.
summe Deus,
atimur mala,
scelerum ferre
ùs;
relictâ,
quærere.
sit honos inge-
tri;
enæ glória Fílio:
amóris,
ar tibi, Spíritus.

bas, ℣. Potens in
men ejus: ℟. Ge-
tórum benedi-
11.
íficat. *Ant.* 8. G.
de cognatióne
omo patris tui; et
am quam mons-
fáciamque te in
gnam, et benedí-
llel. *Genes.* 12.
t *Abbas*, ℣. In
um tuárum spe-
nec tránseat iní-
56.
íficat. *Ant.* 4. *D.*
parentes tuos:
rcédem recípias
Deo, ad quem
ub cujus confu-
llelúia. *Ruth.* 2.
nibus-majoribus,
Completorium:
Qui hábitant in
úri dórmient in
t ponam eos in
lis mei benedic-
lúia. *Ezech.* 34.
Christe, *Doxol.*

Æterna laus, *infrà* xxxiv.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 2. A. Habitábit in solitúdine judícium; et erit opus justítiæ pax, et cultus justítiæ siléntium, et secúritas usquè in sempiternum, allel. *Is.* 32.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Remuneratórem inquiréntibus se, Deum, * Veníte, adorémus, allel. *Hebr.* 11.

Hymnus Felíces, *ut suprà* xxx.

Ant. 2. D. Non defícimus: sed licèt is qui foris est, noster homo corrumpátur; tamen is qui intùs est, renovátur de die in diem, allelúia. 2. *Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de intéritu vitam tuam: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.

℟. *j.* Exeámus ad Jesum extra castra, impropérium ejus portantes; * Non enim habémus hìc manentem civitátem, sed futúram inquírimus, allelúia, allel. ℣. Peregríni sumus coram te, Deus: dies nostri quasì umbra super terram; * Non. Glória. * Non. *Hebr.* 13. 1. *Paral.* 29.

℟. *ij.* Non secùndùm carnem ambulámus, sed secundùm spíritum; quóniam sapiéntia carnis inimíca est Deo: * Qui autem in carne sunt Deo placére non

possunt, allelúia, allelúia. ℣. Excelsus Deus et hábitans cum contríto et húmili spíritu; ut vivíficet spíritum humílium, et vivíficet cor contritórum :* Qui. *Rom.* 8. *Is.* 57.

℟. *iij.* Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detrimenta; * Ut invéniar in illo habens justítiam quæ ex fide est, configurátus morti ejus, allelúia, allel. ℣. Elégi abjectus esse in domo Dei mei, magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum; * Ut. Glória. * Ut. *Philip.* 3. *Ps.* 83.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino : ℟. Laudáte, et superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. Perfectio tua, Dómine, et doctrína tua viro sancto tuo, qui dixit patri suo et matri suæ : Néscio vos, et frátribus suis : Ignóro vos, allelúia. *Deut.* 33.

Ant. 1. *g.* Non sedi in concílio ludéntium ; solus sedébam, quóniam comminatióne replesti me, allel. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me stolâ pacis, índui autem me sacco obsecratiónis; et venit mihi gáudium à Sancto, allelúia. *Baruch.* 4.

Ant. 4. a. Mihi.

[*In Duplicibus*, et

Canticum. *Is.*

Scissæ sunt in de
quæ, * et torrente
litúdine.

Et quæ erat ári
in stagnum, * et
fontes aquárum.

In cubílibus, i
priùs dracónes hab
oriétur viror cálam

Et erit ibi sémi
et via sancta voc
non transíbit per
lútus.

Et hæc erit vob
via; * ità ut stul
rent per eam.

Non erit ibi le
béstia non asce
eam, * nec inve

Et ambulábunt
ráti fúerint; * et
à Dómino conver

Et vénient in
laude; * et lætitia
na super caput

Gáudium et læ
tinébunt; * et fú
et gémitus.]

Ant. Mihi mun
fixus est, et eg
allelúia. *Galat.* 6.

Ant. 8. *G.* In
dis immolábo tibi
que vovi, reddan
te Dómino, allel

Capitulum.

Consolabitur D
on, et consoláb

et ponet deser-
uasi delícias, et
ejus quasi hor-
. Gáudium et læ-
tur in eâ, gra-
, et vox laudis.
E, MONACHO,
ENOBITA,
NUS. S. V.
AS acies, castra-
rtia,
una fides, unus
egit!
sub unâ,
ce mílitant.
ntis rapiunt as-
óribus!
petuis quéstibus
;
longa,
ris átterunt.
animes, vi quo-
tuum
socias ingemi-
reces,
ibus armis
mul ínferunt.
grata Deo; sic
ptimus
crymas, per ge-
Pater;
serátur
ditiónibus.
quandò die cunc-
últibus,
a silet; cétera
cent,
ica rumpunt
a siléntia.
vigiles continuus

operi non resi-

des manus;
Tellus culta colónis
Victum suppeditat suis.
QUIN regína suî mens quoque súbditur,
Rectórisque studet nútibus óbsequi,
Nil servat sibi juris,
Capto liberior jugo.
ÆTERNUS sit honos ingenito Patri;
Sit par unigenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.
Amen.

PRO ANACHORETA ET SOLITARIO,

HYMNUS. S. V.

QUID tu, relictis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? quid tu vides?
Solúsque tecum cógitas?
MENTIS volátu líbero,
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
PRÆSENS choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.
QUAM pura, qui te díligunt,
O Christe, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.
ÆTERNA laus et glória
Uni sit et trino Deo,
Terréna qui calcántibus
Se pródigus dat præmium.
Amen.

Si sit Abbas, ℣. Veníte, filii, audíte me: ℟. Timó-

rem Dómini docebo vos. *Ps.* 33.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Ecce ego et púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in signum et in portentum Israel à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion, allelúia. *Is* 8.

Oratio.

Da nobis, quæsumus, Dómine, ut beátus Abbas *N.* qui ex zelo reguláris observántiæ glóriam consecútus est, suæ nos fidei documentis informet et ádjuvet suffrágiis; Per.

Alia Oratio.

Da nobis, quæsumus, Deus noster, beáti Abbátis *N.* intercessiónibus sublevári: ut per quem servis tuis perfectiónis evangélicæ documenta donasti, per eum subsídia perpetuæ salútis impendas; Per.

Si non sit Abbas, ℣. Clamávi ad te, Dñe, dixi: Tu es spes mea, ℟. Pórtio mea in terrâ viventium. *Ps.* 141.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea. Bonus est Dóminus ánimæ quærenti illum. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei, allelúia. *Thren.* 3.

Oratio.

Omnipotens, sempiterne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis: da nobis, exemplo et intercessióne beáti *N.* (...) solémnia celebrámus, purificátis ab omni (...) desidério méntibus, te (...) dívites esse velímus; (...)

Alia Oratio.

Deus, qui nos ádmo(...) xemplo beáti *N.* temp(...) despícere, et ad ætern(...) tináre: da fámulis tu(...) quæ tibi plácita co(...) mus, ipso pro nobis (...) cedente, implére val(...) Per.

[*In Solemnibus-ma(...) et suprà*, ad Horas, (...) Christe, *Doxol.*

Æterna laus et g(...)
Uni sit et trino De(...)
Terréna qui calcán(...)
Se pródigus dat (...)
Amen.]

AD PRIMA(...)

Ant. 7. d. Per(...)

AD TERTI(...)

Ant. 1. *g.* Non(...)

Capitulum. 1.

Si quis díligit (...) non est cáritas Pa(...) quóniam omne (...) in mundo, conc(...) carnis est, et conc(...) oculórum, et supe(...) quæ non est ex P(...) ex mundo est. E(...) transit, et conc(...) ejus; qui autem (...) luntátem Dei, ma(...) ternum.

℟. *br.* Elongávi (...) Mansi in solitúdin(...) lúia, allel. Elongá(...)

quitátem * et
m in civitáte,
ria. Elongávi.

timóre tuo
℟. A judíciis
ti. *Ps.* 118.
CTAM.
xui me.
M. *Hebr.* 12.
plína in præ-
vidétur non
sed mœróris;
fructum pa-
ercitátis per
stítiæ.
ter verba la-
m * Ego cus-
as,* Allelúia,
er. ℣. Pérfice
* in sémitis
ória. Propter.

ar cilício :
a in jejúnio
. *Ps.* 34.
NAM.
. voce laudis.
M. *Eccli.* 51.
s vestris quia
rávi, et in-
ltam réqui-
isciplínam in
argenti, et
rum possi-
etétur ánima
icórdiâ ejus;
émini in lau-

in die * Lau-
Allel., allel.
er judícia *

justítiæ tuæ,* Allel. Glória. Séptiès.

℣. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. SUMUS húmiles in universâ terrâ, Dómine : sed in ánimo contríto et spíritu humilitátis suscipiámur; quóniam non est confúsio confidéntibus in te, allelúia. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes; ut et vita Jesu manifestétur in carne nostrâ mortáli, allel. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. F. Quasi morientes, et eccè vívimus; quasì tristes, semper autem gaudentes; tanquàm nihil habentes, et ómnia possidentes, allelúia. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, misericordes, modesti, húmiles, allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. *D.* Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit) et considerémus ínvicem in provocatiónem caritátis et bonórum óperum, allelúia. *Hebr.* 10.

CAPITULUM. *Deut.* 7.

DOMINUS Deus ipse est fortis et fidélis, custódiens pac-

tum et misericórdiam diligentibus se, et his qui custódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

Hymnus Felíces. xxx.

Si sit Abbas, ℣. Justus ut palma florébit; ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Atténdite ad patrem vestrum, qui sequímini quod justum est, et quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, et benedixi ei, et multiplicávi eum, allel. *Is.* 51.

Si non sit Abbas, ℣. táti in domo Dómini rébunt; ℟. Ut anni quóniam rectus Dó *Ps.* 91.

Ad Magníficat. *An* Scimus quóniam si tris domus nostra di tur, ædificatiónem habémus æternam in nam et in hoc ing mus, habitatiónem tram quæ de cœlo perindui cupientes, 2. *Cor.* 5.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a. DICEBAT Jesus ad omnes: Si quis vult post me veníre, ábneget semetipsum, et tollat crucem suam quotídiè, et sequátur me, allelúia. *Luc.* 9.

Ant. 2. D. Dico vobis: Nisi abundáverit justítia vestra plus quàm Scribárum et Pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 5.

Ant. 6. C. Nisi conversi fuéritis, et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 18.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi: Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse int regnum cœlórum, *Matth.* 7.

Ant. 4. *D.* Conté tráre per angustam quia multi, dic quærent intráre, et terunt, allelúia. *L*

CAPITULUM. *E*

QUI timétis Dómi dite illi; et non ev merces vestra. Qu Dóminum, sperá lum; et in oble véniet vobis mis Qui timétis Dómi lígite illum; et buntur corda vest

[*In Duplicibus e*

℟. Qui timent D non erunt incredi bo illius; et * Qu illum, conservá

eluia, allel. ℣. Ple-
egis est diléctio.
ória. * Qui. *Eccli.*
3.]
NUS. G. Ep. S.
usillus grex Patris,
uentem sólvite;
aus vos amor
regni cómpotes,
nat inter cœlites,
olim século
exósus sibi,
ler, et sciens pati.
TA pœniténtiæ
, et viam crucis,
Christum prælia,
ia non timet sequi.
M terit jejúniis;
domat siléntio;
rum, parcus sibi,
t et spargit sinu.
E verbi páscitur;
legem péctore
s, orat pérvigil;
sa versátur polo.
urgit ad cœlum viâ:
idem da, Pater,
e, da cum Spíritu,
uíre sémitâ.

erent in te qui
: nomen tuum;
am non dereliquisti
es te, Dómine. *Ps.* 9.
ugníficat. *Ant.* 1. J.
idunt in Dómino,
ut veritátem; et fi-
dilectióne acquies-
quóniam donum et
lectis ejus, allelúia.

Solemnibus-majoribus, *et suprà*, AD COMPLETORIUM, *Ant.* 2. A. Vigiláte, et estóte paráti; quia quâ nescítis horâ Fílius hóminis ventúrus est, allelúia. *Matth.* 24.

Post Da, Christe, *Doxol.* ¶ Fons sanctitátis, *infrà*, xxxix.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 6. C. Oculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectántibus te, allelúia. *Is.* 64.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Diligentem justos Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Ps.* 145.

HYMNUS. S. V.

NON parta solo sánguine
Ornat beátos púrpura:
Sunt incruenta, quæ suos
Habent triumphos, prælia.

NON iste flammas, non cruces,
Non sensit uncos péctines;
Crudélis et durus sibi
Se morte lentâ cónficit.

SI lictor illi défuit,
Si vincla, fustes, úngulæ
Paráta pro Christo mori
Hoc supplet omne cáritas.

CORPUS subégit cástitas,
Et líberam mentem fides;
Amor supernis ígnibus
Totam litávit hóstiam.

VENIS apertis ómnibus,
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fusus in fletum cruor.

DA, Christe, sic nos vívere,

Discámus ut semper mori :
Da, post brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.

¶ Fons sanctitátis, ò Deus,
Æterna Justórum quies,
Honor tibi, laus, glória,
Nunc et per omne seculum.
Amen.

Ant. 2 D. Beáti qui lugent : quóniam ipsi consolabuntur, allelúia. *Matth.* 5.

℣. In nómine tuo exultábunt justi, Dómine, ℟. Et in justitiâ tuâ exultabuntur. *Ps.* 88.

℟. *j.* Omnis qui venit ad me, et audit sermónes meos, et facit eos, ostendam vobis cui símilis sit : * Símilis est hómini ædificanti domum, qui ✝ Fodit in altum, et pósuit fundamentum super petram, allelúia, allelúia. ℣. Beátus homo, cui donátum est habére timórem Dei : qui tenet illum, cui assimilábitur ? * Símilis. Glória. ✝ Fodit. *Luc.* 6. *Eccli.* 25.

℟. *ij.* Quàm magnus qui invenit sapientiam et sciéntiam ! sed * Non est super timentem Dñum, allelúia, allel. ℣. Mundémus nos ab omni inquinamento carnis et spiritûs, perficientes sanctificatiónem in timóre Dei : * Non. *Eccli.* 25. 2. *Cor.* 7.

℟. *iij.* Sapientia justum deduxit per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei ; et * Dedit illi sciéntiam sanctórum : ✝ Honestávit i in labóribus, et com labóres illius, allelúia. ℣. Regnum Dei justiti et pax in Spíritu s qui in hoc servit C placet Deo ; * Dedit. ✝ Honestávit. *Sap.* 1(14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Ben servi Dómini, D ℟. Laudáte et super eum in sécula. *Dan*

AD LAUDE

Ant. ANTE Dómi 1. f. elégit me fiam plus quàm fac et ero húmilis i meis, allelúia. 2. *R*

Ant. 8. c. Sem tumentes super m tímui Deum, et p jus ferre non pótui *Job.* 31.

Ant. 4. d. A ma biórum ejus non r in sinu meo abscon oris ejus, allelúia.

Ant. 5. a. Ambul [*In Duplicibus*,

Canticum. *Prov.*

BENEDICTIO Dómi caput justi : * os a piórum óperit iniq

Memória justi dibus : * et nome rum putrescet.

Opus justi ad fructus autem imp cátum.

Argentum elect

* cor autem im-
o nihilo.
mpestas tránsiens
ímpius : * justus
ısì fundamentum
um.
Dómini appónet
:t anni impiórum
ıtur.
átio justórum læ-
ıes autem impió-
bit.
óderunt divítiæ in
nis : * justítia au-
ibit à morte.
ı símplicis díriget
, : * et in impietá-
:ruet ímpius.
ı rectórum liberá-
' et in insídiis suis
· iníqui.]
mbulávit pes meus
ım : zelátus sum
:t non confundar,
Eccli. 51.
à. Donec súper-
s in me, non lo-
lábia mea iniqui-
.ec lingua mea me-
mendácium, allel.

tulum. 2. *Cor.* 1.
ıostra hæc est, tes-
ı consciéntiæ nos-
ɔd in simplicitáte
sinceritáte Dei, et
sapiéntiâ carnáli,
átiâ Dei conversáti
hoc mundo.
:ymnus. S. V.
Deus, sub íntimo
ecépit péctore,

Non ille terras ámpliùs
Suspírat, oblítus suî.

Quid ergò gaudes néctere
Tristes moras amántibus ?
Terris retardas éxules,
Cives polo quos déstinas.

Hinc fervet in dies amor;
In vota toti díffluunt :
Ad astra festinántibus
Fit pœna vita lóngior.

Vix iste tardi córporis
Pondus molestum sústinet;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo se júngere.

¶ Fons sanctitátis, ô Deus,
Æterna Justórum quies,
Honor tibi, laus, glória,
Nunc et per omne séculum.
Amen.

℣. Proba me, Deus, et vide si via iniquitátis in me est; ℟. Et deduc me in viâ æternâ. *Ps.* 138.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Qui facit veritátem, venit ad lucem, ut manifestentur ópera ejus; quia in Deo sunt facta, allelúia. *Joan.* 3.

Oratio.

Deus, qui nobis festivitátem beáti *N.* tribuis celebráre : præsta, ut illíus premente svestígia sanctitátis, ad te qui solus vera vita es, toto corde tendámus; Per..

Alia Oratio.

Præsta, quæsumus, miséricors Deus, ut quam fidélis servus tuus *N.* accépit à justo Júdice corónam, eamdem et nos, ejus intercessióne, post consummátum

ritè cursum recípere mereámur; Per Dóminum nostrum.

[*In Solemnibus-majoribus, et suprà,* AD HORAS, *post* Da, Christe, *Doxologia* ¶ Fons sanctitátis, *ut in Laudibus.*]

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ante Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Semper.

CAPITULUM. *Philip.* 2.

CUM metu et tremóre vestram salútem operámini; Deus est enim qui operátur in vobis et velle et perfícere, pro bonâ voluntáte.

℟. *br.* Convertantur mihi. * Timentes te, Dómine,* Allelúia, allelúia. Convertantur. ℣. Et qui novérunt* testimónia tua, * Allelúia. Glória. Convertantur.

℣. Párticeps ego sum ómnium timéntium te, ℟. Et custodiéntium mandáta tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. d. A mandátis.

CAPITULUM. *Jacob.* 1.

QUI perspéxerit in legem perfectam libertátis, et permánserit in eâ, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis; hic beátus in facto suo erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus meis * Verbum tuum, Dómine,* Allel., allel. Lucerna. ℣. Et lumen * sémitis meis, * Allelúia. Glória. Lucerna.

℣. Servávi mandáta
et testimónia tua; ℟.
omnes viæ meæ in
pectu tuo. *Ps.* 118.

AD NONAM

Ant. 3. a. Domine

CAPITULUM. *Esai*

JUSTITIA longè abe
pérbiâ et dolo: viri
dáces non erunt illi
mores; et viri ver
venientur in illâ,
cessum habébunt
inspectiónem Dei.

℟. *br.* Justítia tu
míne, * Justítia
num, * Allelúia, al
tia. ℣. Et lex tua,
* Allel. Glória. Ju

℣. Ne áuferas de
verbum veritátis u
què; ℟. Quia in ju
is supersperávi. *P*

AD II. VESPE

Ant. Ecce verè
6. F. in quo
est, allelúia. *Joan*

Ant. 4. f. Erat
plex, et rectus,
Deum, et recéden
allelúia. *Job.* 1.

Ant. 1. D. Custo
mam suam, et n
Dómini in toto c
allelúia. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non
de universis man
unum quidem verb
jússerat Dóminus
Josue 11.

Ant. 5. C. Imm
Dei timóre perm

tias Deo ómnibus
'itæ suæ, allelúia.

:ulum. *Galat.* 6.
, quæ semináve-
, hæc et metet.
qui séminat in
â, de carne et me-
ıptiónem : qui au-
nat in spíritu, de
netet vitam æter-

Hymn. ut in I. Vesp. xxxvij.
℣. Innocens mánibus et mundo corde, ℟. Hic accípiet benedictiónem à Dómino. *Ps.* 23.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Tu fecisti, Dómine, cum servo tuo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspectu tuo in veritáte, et justítiâ, et recto corde tecum, allelúia. 3. *Reg.* 3.

COMMUNE VIRGINUM.

[. VESPERIS.
uid Dómini bonum
est, et quid pul-
jus, nisi frumen-
:tórum, et vinum
ıs vírgines ? allel.

. F. Laudábunt, et
: ad bona Dómini ;
non esúrient : tunc
: virgo in choro,
Jerem. 31.
. a. Non dicat :
ligmum áridum ;
: dicit Dóminus :
ıérint fœdus me-
ıo eis in domo meâ
lleluia. *Is.* 56.
. D. Dabo eis no-
ius à filiis et filiá-
ımen sempiternum
, quod non peribit,
Is. 56.
a. Non omnes cá-
:rbum istud, sed
atum est, allelúia.
).
r *verna.*

Capitulum. 1. *Cor.* 7.

Unusquisque próprium donum habet ex Deo : álius quidem sic, álius verò sic. Dico autem non nuptis, et víduis : Bonum est illis, si sic permáneant.

[*In Duplicibus et suprà* : ℟. Nescítis quóniam córpora vestra membra sunt Christi ? Membra vestra templum sunt Spíritûs sancti qui in vobis est. * Glorificáte, et † Portáte Deum in córpore vestro, allelúia, allelúia. ℣. Ponam tabernáculum meum in médio vestrî : ambulábo inter vos, et ero Deus vester : * Glorificáte. Glória. † Portáte. 1. *Cor.* 6. *Levit.* 26.]

Si sit Martyr.

Hymnus. S. V.

O vos cum citharis dulce
sonántibus,
Cœtus Angelici, dícite Vírginem ;

D

Nunc aptáte tubas, súmite
tympana,
Christi dícite Mártyrem.
Vestris illa fuit débita
cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nó-
bilis æmula,
Ut vos exprimeret, dedidi-
cit genus,
Virgo córporis ímmemor.
Quid non cogis amor?
Fórtiter ámbiit
Sponso virgineum fúndere
sánguinem:
Oblíti meminit, tunc benè
córporis;
Præcláræ sitiens necis.
Sic quâ parte minor, vos
superéminet,
Immortále genus, quæ po-
tuit mori,
Et per damna sui córporis,
íntegram
Testári Domino fidem.
Patri máxima laus, má-
xima Fílio,
Ambórumque sacro máxi-
ma Flámini,
Cujus præsidio prælia sús-
tinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Deus præcinxit me virtúte, ℟. Et pósuit immaculátam viam meam. *Ps.* 17.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus, allelúia. 1. *Cor.* 1.

Si non est Marty
Hymnus.

Vos ô virginei cum
ris chori,
Agni deliciæ, pars
óptima,
Sponsum virgineo p
tum sinu
Puris tóllite láudib
Hæc est sacra die
quâ suo
Cum plenâ rutilans
júngitur
Sponso, stansque
próxima cóm
Virgo cántica Virg
Solo digna Deo
réspuit
Mortáles thalamos
mel óbligat
Sese fida suo, qu
déperit,
Ultrò se Deus óbli
Purum ne macu
tus imágines,
In se tota sui cór
memor
Mens sese recipit;
li vident,
Surdis nil sonat áu
Ægro vix sua
bula córpori
Ardet mille modis
mori:
Quidquid mors ra
sibi præripit;
Unus fit Deus ómn
Fac, ô Christe,
ginis æmulos
Hâc nos ire tibi,
ditur viâ:
Qui gens sancti

is integris
vivere.
mme Pater, tól-
idibus:
ste, sequi, láu-
rginum;
tuis, Spíritus,
t
gida péctora.

filia, et vide,
aurem tuam:
ere pópulum tu-
num patris tui.

íficat. *Ant.* 8. G.
Dómino in te:
super te Deus
a. *Is.* 62.
omnibus-majori-
rà, AD COMPLE-
t. 2. A. Ego di-
et ad me con-
allel. *Cant.* 7.
Christe, *Doxol.*
nse, *infrà*, xlvj.
: dimittis. *Ant.*
dilecti mei pul-
ri mihi, soror
culáta mea, al-
5.]
CIUM NOCT.
num quem se-
gines, * Veníte,
allel. *Apoc.* 14.
t *Martyr*,
NUS. S. V.
robur, Deus,
ustos:
lis, medios per

quas non supe-
rat viríli
Péctore mortes!

PRO tuis aris animósa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus;
Non suos sentit, memor, ô! tuórum,
Christe, dolórum.

NON graves plagæ, validi nec ictus
Integram possunt violáre mentem;
Quin sacri crescit magis obstinátus
Ardor amóris.

SPONSA dilecto placitúra Sponso,
Déspicit ruptum laniáta corpus:
Est suus truncis honor, et venustas
Est sua membris.

OMNIS à Recto fluit ille splendor:
Christe, sic olim cruce tensus altâ,
Obsequens Patri, laceros placébas
Hórridus artus.

SUMMA laus Patri, genitoque Verbo;
Et tibi compar, utriusque Nexus:
Fac tibi semper placeámus uni
Móribus æquis.

Amen.

Si non sit Martyr,

HYMNUS. S. V.

COELESTIS aula pánditur:
En Sponsus; omnes óbviæ

Exíte sponso Vírgini,
Exíte, sponsæ Vírgines.
Hæc nuptiális est dies,
Quæ, longa post suspíria,
Dat ómnibus, dat síngulis
Jàm pléniùs frui Deo.
Quæ casta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite:
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit.
Hunc propter unum vílait
Superba regum púrpura:
Dotáta quæ sponso Deo,
Quid virgo terris ámbiat?
O virginales núptiæ,
Per quas caro fit spíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!
Sit laus Patri, laus Fílio;
Sit par tibi laus, Spíritus;
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera.
Amen.

Ant. 7. d. Cantábant quasì cánticum novum ante sedem; vírgines enim sunt, allelúia. *Apoc.* 14.

℣. Caullaudáte cánticum, et benedícite Dóminum: ℟. Date nómini ejus magnificéntiam, et confitémini illi. *Cant. Eccli.* 39.

℟. *j.* O quàm pulchra est casta generátio cum claritáte! * Immortális est enim memória illíus; quóniam et apud Deum nota est, et apud hómines, allelúia, allelúia. ℣. Relígio munda apud Deum et Patrem hæc est: immaculátum se custodíre ab hoc sǽculo. Im-mortális. *Sap.* 4. *Jac.* 1.

℟. *ij.* Felix est sti... * Et incoinquináta ... fructum in respectióne ... márum sanctárum, al... allelúia. ℣. Deus sed... qui secundùm pati... boni óperis incorrup... quærunt, vitam æt... * Et. *Sap.* 3. *Rom.* 2.

℟. *iij.* Dábitur illi ... templo Dei accept... * Bonórum enim l... gloriósus est fructus ... non cóncidat radix ... tiæ, allelúia, allelú... áti mundo corde, ... ipsi Deum vidébun... nórum. Glória. * B... *Sap.* 3. *Matth.* 5.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantá... Dómine: ℟. Psalla... télligam in viâ im... *Ps.* 100.

AD LAUDE...

Ant. 1. g. Dilectus m... descendit in ... suum ad aréolam a... ut lília cólligat, ... *Cant.* 6.

Ant. 5. a. Inv... díligit ánima me... eum, nec dimittam ... *Cant.* 3.

Ant. 2. D. Eg... meo, et dilectus ... hi, qui páscitur i... allelúia. *Cantic.* 6.

Ant. 4. d. Sub ...

\ In Duplicibus

ricum. *Is.* 61.
gaudébo in Dó-
:t exultábit ánima
:o meo :
duit me vestimen-
: * et indumento
rcúmdedit me,
sponsum decorá-
tâ, * et quasi spon-
am monílibus suis.
nim terra profert
ium, * et sicut hor-
suum gérminat ;
ninus Deus germi-
.tiam, * et laudem
iversis géntibus.
ilectus meus ordi-
ne caritátem : ful-
ribus, stipáte me
:lúia. *Cant.* 2.
a. Sub umbrâ il-
ı desideráveram,
ructus ejus dulcis
eo, allel. *Cant.* 2.
rulum. *Sap.* 8.
ıóniam áliter non
ıse cóntinens, nisi
et hoc ipsum erat
, scire cujus esset
m.
sit *Martyr*,
ymnus. S. V.
:ram, Virgo, ge-
sa Martyr,
frontem duplices
næ ?
on unum gemino
rtas
ite triumphum.
ır fregit neque te
ptas ;
flexit neque te ty-
rannus :
Tu graves pœnas, pariterque blandos
Vincis amóres.
Liliis Sponsus recubat, rosisque ;
Tu, tuo semper benè fida sponso,
Et rosas martyr, simul et dedisti
Lília Virgo.
Summa laus Patri, genitoque Verbo;
Et tibi compar, utriusque Nexus :
Fac tibi semper placeámus uni
Móribus æquis. Amen.

℣. Hæréditas immaculatórum in æternum erit :
℟. Non confundentur in témpore malo. *Ps.* 36.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Factus est Dóminus firmamentum meum : liberávit me, quia complácui ei : secundùm mundítiam mánuum meárum reddet mihi, allelúia. 2. *Reg.* 22.

Oratio.

Deus, qui inter cætera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti : concéde propítius, ut qui beátæ *N.* vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur ; Per.

Alia Oratio.

Indulgentiam nobis, quæsumus, Dñe, beáta *N.* virgo

et martyr implóret; quæ tibi grata semper éxtitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis; Per.

Si non sit Martyr,

HYMNUS. G. Ep. S.

Non vana dilectum gregem
Pavêre mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo lusit séculi.

Sed hæc tuárum própria
Sunt, Christe, sponsárum bona,
Te semper, et tecum tuis
In te potíri gáudiis.

Castis vicissim tu tibi
In córdibus thorum struis;
Interque flammas íntimo
Amans quiescis in sinu.

Hic unus est sponsis amor,
Unusque tecum spíritus;
Beasque Sponsus síngulas,
In teque transformas, Deus.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsùs ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Sit laus Patri, laus Fílio;
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea:
℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Ps.* 62.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. *G.* Exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vestiméntis salútis, quasi sponsam ornátam monílibus

suis, allelúia. *Is.* 61.

Oratio.

Deus, qui habi tuum in corde pudi tituisti: concéde, u délis sponsæ tuæ N. tem húmili venerá séquio, piæ conve sequámur exemplo

Alia Orat

Omnipotens se Deus, qui mundi c tum te diligéntib rasti: da nobis, in táte beátæ N. Virg intercessióne terré cere, et tibi soli i ter adhærére; Pe

[*In Solemnibu bus, et suprà,* A *post* Da, Christe,
Æterne Sponse V
Jesu, tibi sit glór
Cum Patre, cumqu
In sempiterna séc
Amen.]

AD PRIMA

Ant. 1. g. Dilec

AD TERTI

Ant. 5. a. Invén

Capitulum. 1

De virgínibus p Dómini non hábe lium autem do, misericórdiam co Dómino, ut sim fi

℟. *br.* Lætétur on: * Exultent fili Allelúia, allelúia.
℣. Propter judíci mine, * Allelúia. G tétur. *Ps.* 47.

vit, et lætáta est
Et exultavérunt
. *Ps.* 96.
SEXTAM.
). Ego.
rulum. 1. *Cor.* 7.
innupta, et vir-
quæ Dñi sunt, ut
córpore et spíritu.
)uid mihi est in
t à te quid vólui
am? * Allelúia,
uid. ℣. Deus cor-
Et pars mea Deus
ı: * Allelúia. Gló-
Ps. 72.
upiscit, et déficit
ı in átria Dómi-
ır meum et caro
ıvérunt in Deum
83.
NONAM.
a. Sub umbrâ.
rulum. 2.*Cor.* 11.
ı vos Dei æmula-
pondi enim vos
vírginem castam
Christo.
Afferentur Regi
In lætítiâ et exul-
Allelúia, allelúia.
. ℣. Adducentur *
n Regis, * Allel.
erentur.
tavérunt te filiæ
In honóre tuo.

VESPERAS.
gines accipientes
ímpades suas, e-
viam sponso et
lelúia. *Matth.* 25.

Ant. 3. a. Prudentes accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus, et ornavérunt lámpades suas, allel. *Matt.* 25.

Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor factus est: Eccè sponsus venit, exíte óbviam ei, allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 2. D. Venit sponsus; et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines sequuntur Agnum quocumquè íerit: sine máculâ enim sunt ante thronum Dei, allelúia. *Apocal.* 14.

Capitulum. *Apoc.* 19.

Regnavit Dóminus Deus noster omnípotens: gaudeámus, et exultémus, et demus glóriam ei; quia venérunt núptiæ Agni, et uxor ejus præparávit se.

Si sit Martyr, Hymnus O vos, *ut in I. Vesp.* xlj.

℣. Confessio et pulchritúdo in conspectu Dei: ℟. Sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus. *Ps.* 95.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Casta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens, allelúia. *Sapient.* 4.

Si non sit Martyr,

Hymnus. *Mur.*

O virgo, pectus cui sacrum,

Amóris expers ímprobi,
Intùs suis ardóribus
Sanctus perussit Spíritus!
Non te voluptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérsequi
Cœlestis Agni núptias.
Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cuncta témneres.
Beata cui nunc, Cœlitum
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponsi potíri gáudiis.
Æterne Sponsnum,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cum
ritu,
In sempiterna séc
Amen.
℣. Vírgines lau
men Dómini; ℟. (
tátum est nomen e
Ps. 148.

Ad Magníficat.
In resurrectióne
bent, neque nub
erunt sicut Ang
cœlo, allelúia. *M*

COMMUNE SANCTARUM MULIERU

IN I. VESPERIS.

Ant. 6. F. Dómine, qui habes ómnium sciéntiam, tu scis quòd nunquàm lætáta sit ancilla tua nisi in te, Dómine Deus, allelúia. *Esther.* 14.

Ant. 2. D. Ad te, Dómine, óculos meos dírigo: tu scis quia mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntiâ, allelúia. *Tob.* 3.

Ant. 8. c. Nunquàm cum ludéntibus míscui me; neque cum his qui in levitáte ámbulant, partícipem me præbui, allelúia. *Tob.* 3.

Ant. 3. a. Dómine Pater, omne desidérium averte à me, et ánimæ irreverenti et infrunitæ ne tradas me, allelúia. *Eccli.* 23.

Ant. 5. C. A
ancillam tuam, nu
auxílium habente
Dómine, qui nosti
rim glóriam i
allelúia. *Esther.* 1

CAPITULUM. *E*
Relinquet hom
et matrem suam
rébit uxóri suæ;
duo in carne u
mentum hoc ma
ego autem dico i
et in Ecclésiâ. Ve
et vos singuli u
uxórem suam sic
díligat; uxor au
virum suum.

[*In Duplicibus*
℟. Virum, Dó
timóre tuo, non
dine meâ consen

pēr tuum, Deus
dictum in sécu-
allelúia. ℣. Non
Deus in immun-
in sanctificatió-
Glória.* Sit. *Tob.*
4.]
os. G. Ep. S.
Agni Pater
nuptas vocat:
a, cui thorus
onsas sors datur!
tiárum, cáritas;
paupertas, tibi,
láces opes,
rde spérnere.
s oblectat labor,
júnam preces:
tem lácrymæ,
uperum juvat.
ux confixam si-

sponsam, per

gister; et sequi
audes, et pati.
æ sponso Deo
eret vínculis:
unum póssumus,
se spíritus.
estet almo cum
,
bis Spíritus,
ac unus Deus
omne séculum.

artyr, ℣. Factus
a, Dómine: ℟.
titúdinis à fácie
60.
ificat. *Ant.* 4. *D.*
um, exaudi me
erna.

deprecantem, et de tuâ misericórdiâ præsumentem; ut gentes agnoscant quia tu es Deus, et non est álius præter te, allelúia. *Judith.* 9.

Si non sit Martyr, ℣. Averte óculos meos ne vídeant vanitátem: ℟. In viâ tuâ vivífica me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, et dilatátum est os meum, quia lætáta sum in salutári tuo, allelúia. 1. *Reg.* 2.

[*In Solemnibus-majoribus, et suprà*, Ad Completorium: *Ant.* 2. A. Gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucerna ejus, allelúia. *Prov.* 31.

Post, Da, Christe, *Doxol.* ¶ Agni vocans, *infrà* l.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 1. D. Indue te decóre sempiternæ glóriæ; Deus enim ostendet splendórem suum in te, allelúia. *Baruch.* 5.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum in quo sperant sanctæ mulíeres,* Veníte, adorémus, allelúia. 1. *Petr.* 3.

Hymnus. S. V.

Adeste, sanctæ Cónjuges;
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triumphat Cœlites.

Blandos ut hostes vínceret,
Hanc fortitúdo véstiit:

Ut prosit intuéntibus,
Cœlestis ornávit decor.

NON vana pompa séculi
Sensus fefellit, nec malis
Gliscens voluptas ártibus
Viríle pectus mólliit.

NON illa luxu véstium,
Non críne torto splénduit;
Cultu nitens sed símplice,
Puris placébat móribus.

Se sub serénis vúltibus
Austéra virtus óccult:
Timet vidéri, ne suum,
Dùm prodit, amittat decus.

PASCENDA cœlesti cíbo,
Sacris studébat lítteris;
Templo frequens, sed sédula
Redíbat ad curam domûs.

¶ AGNI vocans ad núptias,
Tibi, Pater, sit glória:
Sit æqua Nato, nec mínor
Laus utriusque Flámini.
Amen.

Ant. 8. G. Benedicta es à Dómino; scit enim omnis pópulus mulíerem te esse virtútis, allelúia. *Ruth.* 3.

℣. Benedícat te Dóminus ex Sion; ℟. Et vídeas bona Jerúsalem omnibus diébus vitæ tuæ. *Ps.* 127.

℟. *j.* Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergressa es universas.* Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum ipsa laudábitur, allelúia, allel. ℣. In incorruptibilitáte modesti spiritus, qui est in co
Dei lócuples, sancti
res ornábant se.
Prov. 31. 1. *Petr.* 3

℟. *ij.* Fecisti v
et confortátum est
um, eo quòd casti
máveris :* Ideò et
Dómini confortávi
ideò eris benedicta
num, allelúia, allel
múlier, magna est f
* Ideò. *Judith* 15. *M*

℟. *iij.* Omnia qu
es, vera sunt; et
in sermónibus tuis
prehénsio : * Nun
† Ora pro nobis, c
múlier sancta es, e
Deum, allelúia,
℣. Fides tua te salv
cit. * Nunc. Glória.
Judith 8. *Luc.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Glo
nomen tuum in æt
℟. Quia misericór
magna est super me.

AD LAUDE

Ant. SICUT sol órie
1. a. do in altíssi
sic mulíeris bonæ sp
ornamentum domû
allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 2. D. Múlie
oblectat virum suum
nos vitæ illíus in pa
plébit, allelúia. *Eccl*

Ant. 3. c. Múlier s
et tácita : non est im
erudítæ ánimæ, alle
26.

)s suum apéruit.
'icibus, et suprà,
cum. Prov. 31.
fortem quis in-
rocul et de últi-
prétium ejus.
in eâ cor viri
póliis non indi-

i bonum, et non
ómnibus diébus

lanam et li-
operáta est con-
ım suárum.
quasi navis ins-
e longè portans
m.
octe surrexit, *
ædam doméstí-
et cibária ancil-

ávit agrum, et
* de fructu má-
um plantávit vi-

fortitúdine lum-
et roborávit brá-
n.
et vidit quia bo-
tiátio ejus: * non
in nocte lucer-

uam misit ad fór-
giti ejus appre-
fusum.
uam apéruit íno-
mas suas exten-
erem.
fructu mánuum
et laudent eam
era ejus.]

Ant. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in linguâ ejus, allel. *Prov.* 31.

Ant. 5. a. Non discedébat de templo, jejúniis et obsecratiónibus sérviens nocte ac die, allelúia. *Luc.* 2.

Capitulum. 1. *Petr.* 3.

Mulieres súbditæ sint viris suis; ut et si qui non credunt verbo, per mulierum conversatiónem sine verbo lucrifiant, considerantes in timóre castam conversatiónem vestram.

Hymnus. S. V.

Ardet Deo quæ Fémina,
Latére frustrà cógitat:
Quot índigos hæc súblevat,
Tot próditur præcónibus.

Prodesse quærit ómnibus,
Curis honestis ánxia;
Patróna, custos vírginum,
Secunda mater órphanis.

Pannis latentem vílibus
Christum fovébat hóspitem:
Quas dura subtraxit sibi,
Opes refundit pródiga.

Pacem domi, pacem foris
Alto colit siléntio:
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.

¶ Agni vocans ad núptias,
Tibi, Pater, sit glória;
Sit æqua Nato, nec minor
Laus utriusque Flámini.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Adhæsit ánima mea post te, Deus meus: ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. J. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ; et exaudíta est orátio mea, allel. *Eccli.* 51.

ORATIO.

TRIBUE, quæsumus, Dómine, précibus nostris cum exultatióne proventum; ut beátæ *N.* cujus passiónem recólimus, constántiam imitémur; Per Dñum nostrum.

ALIA ORATIO.

MARTYRIS tuæ *N.* nos, Dómine, conféssio sancta commúniat, et fragilitáti nostræ contínuum ímpetret subsídium; Per Dóminum.

Si non sit Martyr, ℣. Humiliábam ánimam meam, ℟. Et orátio mea in sinu meo convertétur. *Ps.* 34.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Orátio humiliantis se nubes penetrábit; et non discédet, donec Altíssimus aspíciat, allelúia. *Eccli.* 35.

ORATIO.

TUORUM corda fidélium, Deus miserátor, illustra; et beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna despícere, et amáre cœléstia; Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

ESTO, quæsumus, Dómine, intercedente beátâ *N.* propítius plebi tuæ; ut quæ tibi non placent respuentes, tuórum repleámur desidério mandatórum; Per Dñum.

(In Solemn.-Maj., AD HORAS, *post* D[...] te, *Doxol.* ¶ Agni [...] *ut in Laudibus.)*

AD PRIMA[...]

Ant. 1. a. Sicut [...]

AD TERTI[...]

Ant. 2. D. Múlie[...]

CAPITULUM. [...]

MULIERES viris [...] ditæ sint, sicut [...] quóniam vir caput [...] líeris, sicut Chris[...] est Ecclésiæ, ipse [...] córporis ejus.

℟. *br.* Doce [...] voluntátem tuam [...] Deus meus es tu, * allelúia. Doce. ℣. tuus bonus * ded[...] * Allelúia. Glória. [...] 142.

℣. Ab omni viâ [...] híbui pedes meos [...] custódiam verba [...] 118.

AD SEXTA[...]

Ant. 3. c. Múlie[...]

CAPITULUM. [...]

MULIER in silén[...] cum omni subjecti[...] cére autem mul[...] permitto, neque [...] in virum, sed esse [...] tio.

℟. *br.* Custódi[...] meas, * Ut non d[...] in linguâ meâ, * [...] allelúia. Custódian[...] sui ori meo * cu[...] * Allel. Glória. G[...] *Ps.* 38.

ud me orátio Deo
e ; ℟. Dicam Deo :
r meus es. *Ps.* 41.
D NONAM.
. a. Non discedébat.
ITULUM. 1. *Tim.* 2.
oráre mulíeres in
rnáto, cum vere-
t sobrietáte ornan-
et non in tortis crí-
ut auro, aut mar-
vel veste pretiósâ ;
d decet mulíeres,
ntes pietátem per
na.
Expectávi Dómi-
Et intendit mihi,
a, allelúia. Expec-
Et exaudívit * pre-
, * Allelúia. Glória.
vi. *Ps.* 39.
iite, et vidéte ópera
Qui pósuit ánimam
l vitam. *Ps.* 65.
I. VESPERAS.
ancillâ suâ adim-
évit Dóminus mi-
am suam, allelúia.
.
. E. Erat hæc in
famosíssima, quó-
ébat Dóminum val-
erat qui loquerétur
erbum malum, al-
udith. 8.
7. ç. Considerávit
lomûs suæ, et pa-
sa non comédit,
Prov. 31.
. D. Fílios educá-
ítio recépit, sanc-
des lavit, tribula-
tiónem patiéntibus submi-
nistrávit, omne opus bonum
subsecúta est, allelúia. 1.
Tim. 5.

Ant. 6. F. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt : vir ejus, et laudávit eam, allelúia. *Prov.* 31.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

MULIER salvábitur per fi-liórum generatiónem, si permánserit in fide, et di-lectióne, et sanctificatióne cum sobrietáte.

HYMNUS. S. V.

O JAM beáta, quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur!

PER quos gradus cœlum
petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos solútæ Cónjuges.

INSIGNIS et nos Féminæ
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.

QUEIS arsit illa, fac, De-
us,
Flagrémus et nos ígnibus ;
Eoque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.

AGNI vocans ad núptias,
Tibi, Pater, sit glória ;
Sit æqua Nato, nec minor
Laus utriusque Flámini.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Vídeant qui odérunt me, et con-fundantur ; ℟. Quóniam,

tu Dómine, adjuvisti me. *Ps.* 85.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine; quóniam adjútor et protector factus es mihi, et liberasti corpus meum à perditióne, allel. *Eccli.* 51.

Si non sit Martyr, ℣. Anima mea Dño vivet semen meum servi *Ps.* 21.

Ad Magníficat. *A* Fortitúdo et dec mentum ejus : da fructu mánuum su laudent eam in po ra ejus, allelúia. *I*

OFFICIUM BEATÆ MARI IN SABBATO.

SIMPLEX.

Prætermittitur hoc Officium ubi occurrit Festum Semiduplex et suprà, intrà Octavas quascunque, in quibuslibet Vigiliis, et in Feriis quæ excludunt Festa simplicia.

Si Feriâ VI occurrat Festum Semiduplex aut suprà, (nisi sit de ipsâ Beatâ Mariâ) ad Vesperas fit commemoratio de Beatâ, modò de eâ postridiè fiat Officium; et in Hymno Completorii dicitur Doxol. Qui natus es, lvij.

De Festo Simplici occurrente fict commemoratio, sine lectione, ad Vesperas et ad Laudes, ante com. de Cruce.

IN VESPERIS Feriæ VI.

Capitulum. *Genes.* 3.

Ait Dñus Deus ad serpentem : Inimicítias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et seme ipsa cónteret cap

Hymnu

Ave, maris stella
Dei mater alma
Atque semper virg
Felix cœli porta.

Sumens illud A
Gabriélis ore,
Funda nos in pace
Mutans Evæ nome

Solve vincla re
Profer lumen cæci
Mala nostra pelle
Bona cuncta posce

Monstra te ess
Sumat per te prec
Qui pro nobis nat
Tulit esse tuus.

Virgo singulár
Inter omnes mitis
Nos culpis solútos
Mites fac et casto

Vitam præsta p
Iter para tutum;

...tes Jesum,
...collætémur.
...is Deo Patri,
...i Christo decus,
...compar;
...onor unus. Amen.
...is operátus est sa-
...n médio terræ:
...fregisti cápita dra-
... 73.
...ignificat. *Ant.* 1. f.
...us Dóminus qui te
...in vúlnera cápitis
... inimicórum nos-
...allel. *Judith.* 13.
ut infrà ad Laudes.
...em. de Cruce.
...ETORIUM, *ut in*
...sch. Hymn. Virgi-
lis, *in Ordinario*
...asch.

...NOCTURNUM.

...Jesum de Maríâ na-
...eníte, adorémus,
Matth. 1.

Hymnus.

...a glorificâ luce co-
...as,
...avidicæ régia pro-
...
...residens, virgo Ma-
...
...Cœligenas ætheris
...ies!
...m virgineo mater
...óre,
...i Domino péctoris
...m
...sceribus casta de-
...i:
...Deus hinc índuit
...s.

Quem cunctus venerans
 orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur
 omne;
A quo, te précibus subve-
 niente,
Æterni petimus gáudia re-
 gni.
Divinæ Soboli qui dare
 matrem
In terris voluit, glória Pa-
 tri:
Cujus Virgo parens, glória
 Nato:
Quo fœcunda, tibi glória,
 Flamen.
Amen.

Psalmi de Sabbato, notati in Proprio de temp. sub solâ Ant. 1. a. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus, allelúia. *Luc.* 1.

℣. Descendet sicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

Pater noster, etc.

Absolutio et Benedictiones pro Tempore Paschali.

Lectiones j et ij de Scripturâ occurrente.

℟. *j.* Benedícam ei, et ex illâ dabo fílium cui benedictúrus sum: * Constituam pactum meum illi in fœdus sempitérnum, allelúia, allelúia. ℣. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur; et regnábit in domo Jacob in ætérnum. * Constituam. *Genes.* 17. *Luc.* 1.

℟. *ij*. Quod in eâ natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem filium; * Ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum, allelúia, allelúia. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus. * Ipse. *Matth.* 1. *Eccli.* 44.

Lectio iij secundùm mensem, infrà lviij.

℟. *iij*. Deus ex sémine David * Secundùm promissiónem eduxit Israel salvatórem Jesum, allelúia, allelúia. ℣. Jurávit Dóminus David veritátem: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. * Secundùm. Glória. * Secundùm. *Act.* 13. *Ps.* 131.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Psalmi de Sabbato, sub solâ Ant. 4. A. Benedicta tu inter mulíeres, et benedictus fructus ventris tui, allelúia. *Luc.* 1.

Capitulum. *Jerem.* 31.

Creavit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum.

Hymnus. S. V.

Nunc auróra, novæ núntia lucis,
Tristes orbe procul dissipat umbras.
O quàm lucidior, nocte sepultis
Portans ipsa diem, Virgo, refulges!

O quæ nunc habitas lúcida regna,
Mittas indè tuæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memor reddet olympus?

Inter perpetuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine junctum
Ne dedisce genus: nostra fuisti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.

Divinæ Soboli qui dare matrem
In terris voluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israel. *Ps.* 97.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Beáta quæ credidisti; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino, allelúia. *Luc.* 1.

Oratio.

Deus, qui per resurrectiónem Filii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum læti-

ıátus es : præsta,
., ut per ejus ge-
/írginem Maríam
capiámus gaudia
eumdem.
ıum de Cruce.
'RAS, post Da,
)oxologia :
tus es de Vírgine,
sit glória,
'e, cumque Spí-
'
rna sécula.

PRIMAM.

D. Fílius Dei fac-
ex sémine David
carnem, allelúia.

r. ℣. Qui natus es
à vírgine, allelúia.

TERTIAM.

d. De Maríâ na-
esus, qui vocátur
allelúia. Matth. 1.
tulum. Isaiæ 7.
)óminus ipse vobis
Eccè Virgo con-
páriet fílium; et
nomen ejus, Em-

Deus in médio
)n commovébitur,
llel. Deus. ℣. Ad-
ım * manè dilúcu-
lúia. Glória. Deus.

git eam Dóminus
itatiónem sibi. Ps.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Péperit fílium másculum, qui rectúrus erat omnes gentes, allel. *Apoc.* 12.

Capitulum. *Mich.* 5.

Egredietur qui sit dominátor in Israel, et egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis.

℟. *br.* Homo * Natus est in eâ, * Allel., allel. Homo. ℣. Et ipse fundávit eam * Altíssimus, * Allelúia. Glória. Homo. *Ps.* 86.

℣. Ipse tanquàm sponsus ℟. Procédens de thálamo suo. *Ps.* 18.

AD NONAM.

Ant. 1. g. Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxisti, allelúia. *Luc.* 11.

Capitulum. *Galat.* 4.

Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Misericórdia et véritas * Obviavérunt sibi, * Allelúia, allelúia. Misericórdia. ℣. Justítia et pax * osculátæ sunt, * Allel. Glória. Misericórdia.

℣. Véritas de terrâ orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

LECTIONES

Pro singulis mensibus.

MENSE APRILI.

LECTIO iij.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, adversùs Joviniánum. *Apolog. ad Pammach.*

CHRISTUS virgo, mater vírginis nostri virgo perpétua, mater et virgo. Jesus enim clausis ingréssus est óstiis : et in sepulcro ejus, quod novum et in petrâ durissimâ fúerat excísum, nec ánteà quis, nec pósteà pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus : de quo fonte ille flúvius manat, juxtà Joel qui írrigat torrentem, vel fúnium, vel spinárum : fúnium, peccatórum, quibus ante alligabámur : spinárum quæ suffócant sementem patrisfamílias. Hæc est porta orientális, ut ait Ezéchiel, semper clausa et lúcida, opériens in se, vel ex se próferens Sancta Sanctórum, per quam sol justítiæ et Póntifex noster, secundùm órdinem Melchísedech, ingréditur et egréditur. Respóndeant mihi quómodò Jesus ingressus est clausis óstiis, cùm palpandas

manus, et latus cons
dum, et ossa can
monstráverit, ne
córporis phantasma
tur ; et ego respo
Quómodò sancta M
et mater et virgo.

MENSE MAIO

LECTIO iij.

Ex Epístolâ sancti
sii Epíscopi ad Ej
tum.

HUMANUM natúrâ e
ex Maríâ pródiit, se
divínas Scriptúras,
que erat Dómini
verum, inquam, fi
idem atque nostrum
rit. Soror étenim n
María, omnes qu
Adam orti sumus. N
quàm à mórtuis sur
cùm quidam existin
non in córpore e
génito Dóminum a
sed illíus loco spíri
dére, dixit ille : Pal
et vidéte, quia spír
nem et ossa non h
cut me vidétis hab
dixit : Ut me vidéti
et ossa esse ; sed,
ne ipsummet verbu
illas transformátur
censerétur ; sed illa
mortem, et post r
tiónem habére cred

OFFICIUM PARVUM

·TÆ MARIÆ VIRGINIS.

ur in choro quotiès fit Off. Semidupl., aut suprà, ctavas, nec à feriâ quartâ cinerum ad Octavam ;c tribus diebus Rogation., nec intra Octavam , nec quandò Officium diei est de Beatâ.

Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo : Offi- num , Laudes et Vesperæ dicuntur intra suffra- , post Primam diei, ante Officium Capituli : ! Benedicamus *Tertiæ ; et sic de cæteris Horis.*

· *ad devot. extra temp. Pasch. omittitur* Allelúia.

CIUM NOCT.
ım de Maríâ na- ite, adorémus,
atth. I. *Ps.* 94.

O quàm, &c.
B. Mariæ dicun- trnis novem se- lmi, cum Antiph.

autem parvo di- m tres Psalmi, rdinem Feria- à notatur.

OCTURNO.
II. et V.

ALMUS 8.

Dóminus nos- ı admirábile est n in universâ

elevâta est ma- ıa * super cœlos. fántium et lac- fecisti laudem nícos tuos, * ut nícum et ultó-

vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum ; * lunam et stellas quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ et honóre coronasti eum, * et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves et boves universas, ínsuper et pécora campi ;

Vólucres cœli, * et pisces maris qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dñus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universâ terrâ!

PSALMUS 18.

Cœli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi eructat verbum, * et nox nocti índicat

sciéntiam.

Non sunt loquélæ neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum.

Et ipse tanquàm sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, et occursus ejus usquè ad summum ejus; * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea; * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domi-

náti, * tunc imm
ero, et emundábor
to máximo.

Et erunt ut com
elóquia oris mei, *
tátio cordis mei in
tu tuo semper.

Dómine, adjúto
et redemptor meus

PSALMUS 4

ERUCTAVIT cor me
bum bonum: * dic
pera mea regi.

Lingua mea * cála
bæ velóciter scribe

Speciósus formâ
liis hóminum: di
grátia in lábiis tuis
téreà benedixit te
ætérnum.

Accíngere gládio
per femur tuum,
tíssime.

Spécie tuâ et p
dine tuâ intende, *
rè procéde,

Et regna propte
tem, et mansuet
et justítiam; * et
te mirabiliter déx

Sagittæ tuæ ac
puli sub te cadent
da inimicórum reg

Sedes tua, Deu
culum séculi: * vir
tiónis, virga regni

Dilexisti justitia
disti iniquitátem;
reà unxit te Deus,
us, óleo lætítiæ pr
tibus tuis.

Myrrha, et gutt

timentis tuis, à dé-
úrneis; * ex quibus
runt te: filiæ rè-
onóre tuo.
regína à dextris tu-
ítu deauráto, * cir-
varietáte.
filia, et vide, et in-
em tuam: * et oblì-
óopulum tuum, et
atris tui:
cupiscet rex decó-
n, * quóniam ipse
nus Deus tuus; et
it eum.
e Tyri in munéri-
ltum tuum depre-
omnes dívites ple-

glória ejus fíliæ
intùs, * in fímbriis
ircumamicta varie-

entur regi vírgines
: * próximæ ejus
ur tibi.
ntur in lætítiâ et
ne; * adducentur
um regis.
tribus tuis nati sunt
: * constítues eos
s super omnem ter-

res erunt nóminis
omni generatióne et
ónem.
éreà pópuli confi-
tibi in æternum, *
ulum séculi.
. a. Ave, grátiâ ple-
ninus tecum: bene-
in muliéribus, al-
lelúia. *Luc.* 1.

℣. Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam; ℟. Et concupiscet rex decórem tuum. *Ps.* 44.

Pater noster, etc.

Lectiones infrà, lxxxij.

IN II. NOCTURNO.

Feriâ III. et VI.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium et virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dùm turbábitur terra, * et transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus; non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculò.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usquè ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confringet arma, * et scuta

combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terrâ.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 71.

Deus, judícium tuum regi da, * et justítiam tuam fílio regis,

Judicáre pópulum tuum in justítiâ, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum, * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descendet sicut plúvia in vellus, * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usquè ad mare, * et à flúmine usquè ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent ; * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes

reges terræ : * omn
sérvient ei ;

Quia liberábit
à potente, * et
cui non erat adj

Parcet pauper
pi ; * et ánimas
salvas fáciet.

Ex usúris et in
[illegible] eór
honorábile nom
coram illo.

Et vivet, et da
auro Arábiæ, et
de ipso semper :
benedicent ei.

Et erit firmam
terrâ in summis
superextollétur su
num fructus ejus :
rébunt de civitát
num terræ.

Sit nomen ejus
tum in sécula : *
lem pérmanet no

Et benedicentu
omnes tribus terr
nes gentes magn
eum.

Benedictus Dóm
us Israel, * qui fa
bília solus.

Et benedictum m
jestátis ejus in æt
et replébitur maje
omnis terra : Fiat,

Psalmus

Benedixisti, Dóm
ram tuam, * avert
vitátem Jacob.

Remisisti iniquit
bis tuæ, * operui

órum.
ti omnem iram
vertisti ab irâ in-
s tuæ.
te nos, Deus sa-
ster, * et averte
à nobis.
d in æternum
nobis? * aut ex-
m tuam à gene-
generatiónem?
u conversus vivi-
s, * et plebs tua
in te.
e nobis, Dómine,
liam tuam, * et
uum da nobis.
quid loquátur in
nus Deus; * quó-
étur pacem in ple-
,
er sanctos suos, *
qui convertuntur

amen propè ti-
um salutáre ip-
t inhábitet glória
ostrâ.
órdia et véritas
nt sibi: * justítia
ulátæ sunt.
de terrâ orta est, *
de cœlo prospe-

Dóminus dabit
em; * et terra nos-
fructum suum.
ante eum ambu-
ponet in viâ gres-

c. Eccè concípies
et páries fílium,

et vocábis nomen ejus Je-
sum, allelúia, *Luc.* 1.

℣. Sanctificávit taberná-
culum suum Altíssimus: ℟.
Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Pater noster, etc.

Lectiones infrà, lxxxij.

IN III. NOCTURNO.

Feriâ IV. et Sabbato.

Psalmus 86.

Fundamenta ejus in món-
tibus sanctis: * díligit Dó-
minus portas Sion super
ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de
te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Ba-
bylónis * sciéntium me.

Eccè Alienígenæ, et Ty-
rus, et pópulus Æthió-
pum; * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet:
Homo, et homo natus est
in eâ; * et ipse fundávit
eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scrip-
túris populórum et prínci-
pum, * horum qui fuérunt
in eâ.

Sicut lætántium ómnium *
habitátio est in te.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exul-
tet terra, * læténtur ínsu-
læ multæ.

Nubes et calígo in circúi-
tu ejus: * justítia et judí-
cium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcé-
det, * et inflammábit in cir-
cúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus

orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus ; * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, et lætáta est Sion : * et exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 97.

Cantate Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum; * in conspectu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est m... diæ suæ, * et verit... dómui Israel.

Vidérunt omnes ... terræ * salutáre De...

Jubiláte Deo, o... ra : * cantáte, et ... et psállite.

Psállite Dómino ... râ, * in citharâ, ... psalmi,

In tubis ductilib... ce tubæ córneæ : ... in conspectu regis ...

Moveátur mare ... túdo ejus; * orbis ... et qui hábitant in ...

Flúmina plaude... simul montes exu... conspectu Dómini ... niam venit judicár...

Judicábit orbe... rum in justítiâ, * e... in æquitáte.

Ant. 2. D. Qu... tur ex te Sanctum ... tur Fílius Dei, all...

℣. Descendet si... in vellus : ℟. Et ... majestáte ejus ...

Ps. 71.

Pater noster, e...

Temp. Pasch. ...

Bened. dicuntur ...

pro hoc temp. ...

[*Extra Temp.* ...

Absolutio, ...

Deus memínerit ... ti sui quod ... exáudiat oratió...

℟. Amen. ...

Bened. ...

tio j. *Is.* 7.
Dóminus loqui ad
cens : Pete tibi si-
ómino Deo tuo in
m inferni, sive in
suprà. Et dixit
on petam, et non
Dóminum. Et di-
te ergò, domus
Nunquid parùm
molestos esse ho-
quia molesti estis
eo? Propter hoc
minus ipse vobis
Eccè Virgo conci-
páriet filium; et
nomen ejus, Em-
'u autem.
edicam, lv.
tio ij. *Gal.* 4.
témpore hæres
est, nihil differt
cùm sit Dóminus
sed sub tutóribus
us est, usquè ad
n tempus à patre :
s, cùm essémus
ub elementis mun-
servientes. At ubi
nitúdo témporis,
is Filium suum,
muliere, factum
ut eos qui sub
t redimeret, ut
m filiórum reci-

d in eâ, lvj.
ectio iij.
ncti Bernardi Ab-
In Nat. B. M. n. 7.
m verebáris accé-
um tibi dedit me-
r *verna.*

diatórem, hunc tibi fratrem María dedit. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quòd, licèt factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum? Ad Maríam recurre : pura síquidem humánitas in Maríâ, non modò pura ab omni contaminatióne, sed et pura singularitáte natúræ. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntiâ suâ. Exáudiet útique matrem Filius, et exáudiet Filium Pater. Filíoli, hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rátio spei meæ.

℟. Deus ex sémine, lvj.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus : ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

Si Laudes non sequantur, dicitur hic Oratio Concéde, *ut infrà ad Sextam*, lxvij.

AD LAUDES.

Ps. Deus misereátur, 82. Dóminus regnávit, decórem, ...87. Jubiláte Deo... servíte, 8.

Canticum. *Zach.* 2.

Lauda et lætáre, filia Sion; * quia eccè ego vénio, et habitábo in médio tuî, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illâ, * et erunt mihi in pópulum, et habitábo in médio tuî.

Et scies quia Dóminus exercituum * misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Judam partem suam in terrâ sanctificátâ; * et éliget adhuc Jerúsalem.

Sileat omnis caro à fácie Dómini, * quia consurrexit de habitáculo sancto suo.

Ps. Laudáte Dóminum in sanctis ejus, 47.

Ant. sola Benedicta, *etc. Capit. Hymn.* ℣. *et Ant. ad* Benedictus, *ut suprà*, lvj.

Temp. Pasch. dicitur Oratio Deus, qui per resurrectionem, *ut suprà* lvj. *sed ad Laudes et Vesperas tantùm. Non fiunt Suffragia.*

[*Extra Temp. Pasch.*

ORATIO.

DEUS, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti: præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eumdem Dóminum.

Fiunt Commemorationes.]

AD PRIMAM.

HYMNUS.

MEMENTO, salútis auctor,
Quòd nostri quondàm córporis,
Ex illibátâ Vírgine
Nascendo, formam súmpseris.
MARIA, mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et horâ mortis súscipe.
QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

Psalm. Deus, in nómine, 95. Cantáte....omnis terra, 33. Laudáte Dóminum, 118. *sub solâ Ant.* 2. D. Filius Dei factus est ei ex sémine David secundùm carnem. *Rom.* I.

CAPITULUM. *Isaiæ.* II.

EGREDIETUR virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascendet, et requiescet super eum Spíritus Dómini.

℟. *br.* Semen ejus * In æternum manébit * Allelúia, allelúia. Semen. ℣. Et thronus ejus sicut sol * in conspectu meo, * Allelúia. Glória. Semen. *Ps.* 88.

℣. Dominábitur à mari usquè ad mare, ℟. Et usquè ad términos orbis terrárum. *Ps.* 71.

ORATIO.

PROTEGE, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis; et beátæ Maríæ semper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóstibus et perículis redde secúros. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus Memento, *suprà.*

Psalm. Ad Dóminum, 53. Levávi, 37. Lætátus sum. 54. *Ant.* De Mariâ, *Capitul. etc. ut suprà*, lvij.

Oratio.
i salútis ætérnæ,
æ virginitáte fœ-
náno géneri præ-
isti : tríbue, quæ-
ipsam pro nobis
sentiámus, per
úimus auctórem
pere Dóminum
Jesum Christum
um ; Qui tecum
egnat in unitáte
ancti Deus, per
la seculórum.

SEXTAM.

Memento, suprà.
Ad te levávi, 71.
7. Qui confídunt,
Péperit, Capit.
à, lvij.

Oratio.
, misericors De-
táti nostræ præ-
: qui sanctæ Dei
memóriam ági-
cessiónis ejus au-
ostris iniquitáti-
ámus; Per eum-
num.

NONAM.

Memento, suprà.
In convertendo,
óminus, 72. Beáti
14. Ant. Beátus,
ut suprà, lvij.

Oratio.
um tuórum, quæ-
ómine, delictis
t qui tibi placére
nostris non valé-
trícis Filii tui Dó-
tri intercessióne
salvémur; Per eumdem.

AD VESPERAS.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo :* Sede à dextris meis,

Donec ponam inimícos tuos * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis : * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas, * conquassábit cápita in terrà multórum.

De torrente in vià bibet; * proptéreà exaltábit caput.

Psalmus 112.

Laudate, púeri, Dóminum; * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc, nunc, et usquè in séculum.

A solis ortu usquè ad occásum * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terrâ ?

Súscitans à terrâ ínopem, * et de stércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui ;

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem ;

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illùc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini ; * testimónium Israel, ad confitendum nómini Dómini :

Quia illìc sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tuâ, * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsivi bona tibi.

PSALMUS 12

NISI Dóminus ædi domum, * in va boravérunt qui eam.

Nisi Dóminus cu civitátem, * frustr qui custódit eam.

Vanum est vobi cem súrgere: * sur quàm sedéritis, qui cátis panem doló déderit diléctis su num.

Ecce hæréditas filii ; * merces, ventris.

Sicut sagittæ in i téntis, * ità filii exc

Beátus vir qui desidérium suum e non confundétur, quétur inimícis sui tâ.

PSALMUS 1

LAUDA, Jerúsalem num : * lauda Deu Sion ;

Quóniam confor ras portárum tuár nedixit filiis tuis i

Qui pósuit fines cem, * et ádipe sátiat te ;

Qui emittit elóq um terræ, * velóc rit sermo ejus ;

Qui dat nivem nam, * nébulam si rem spargit. *

Mittit crystallum
[illegible]

jus quis sustiné-

: verbum suum, et
t ea : * flabit spí-
, et fluent aquæ.
núntiat verbum
ob, * justítias et
a Israel.
it táliter omni na-
t judícia sua non
vit eis.
c. In me ancillâ
lévit Dóminus mi-
m suam quam
dómui Israel, alle-
th 13.
ulum. *Eccli.* 24.
vit me, requiévit
iculo meo; et dixit
Jacob inhábita, et
hæreditáre, et in
eis mitte radíces.
Sion firmáta sum.
Ave, maris stella,

na mea exultábit in
℟. Et delectábitur
itári suo. *Ps.* 34.
gníficat. *Ant.* 8. G.
e dicent omnes ge-
s; quia fecit mihi
ui potens est, et
nomen ejus, allel.

re Paschali dicitur
eus, qui per re-
nem, *ut suprà* lvj.
Suffragia.
Temp. Pasch.
Oratio.
s nostris, quæsu-
mine, grátiam tu-
am benignus infunde; et intercedente sanctíssimâ Dei genitríce Maríâ, córpora nostra castitáte, et mentes nostras humilitáte et caritáte sanctífica; Per eumdem.

Fiunt Commemorationes.]

AD COMPLETORIUM.

Ps. Sæpè expugnavérunt, 105. De profundis, 72. Dómine, non est, 72. *sub solâ Ant.* 5. a. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur, super te Deus Israel, allelúia. *Judith* 13.

Hymnus.

Virgo Dei genitrix, quem
totus non capit orbis,
In tua se clausit víscera fac-
tus homo.

Hinc meritò dicent te sé-
cula cuncta beátam :
Hinc populi matrem te do-
minamque colunt.

Suscipe, quos pia plebs
tibi péndere certat, ho-
nóres :
Annue, sollicitâ quam prece
poscit, opem.

Gloria magna Patri; com-
par sit glória Nato;
Ambórum tibi par, Spíritus
alme, decus. Amen.

Capitulum. *Judith* 13.

Nomen tuum Dóminus ità magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in æternum.

℟. *br.* Vultum tuum * Deprecabuntur, * Allel., allel. Vultum. ℣. Omnes dívites *

plebis * Allel. Glória. Vultum.

℣. Mémores erunt nóminis tui ℟. In omni generatióne et generatiónem. *Ps.* 44.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 4. E. Memoráre diérum humilitátis tuæ; et invoca Dóminum, et lóquere Regi pro nobis, et líbera nos de morte, allelúia. *Esther.* 15.

Oratio.

Beatæ et gloriósæ semperque vírginis Maríæ, quæsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, et ad vitam perdúcat ætérnam; Per Dóminum.

PROSÆ DE BEATÁ
ad devotionem.
Tempore Passionis.

Stabat Mater dolorósa,
Juxta crucem lacrymósa,
Dùm pendébat Filius.

Cujus ánimam geméntem,
Contristantem et doléntem,
Pertransívit gládius.

O quam tristis et afflícta,
Fuit illa benedícta,
Mater Unigéniti.

Quæ mœrébat, et dolébat,
Et tremébat, cùm vidébat
Nati pœnas ínclyti.

Quis est homo qui non fleret,
Christi Matrem si vidéret
In tanto supplício.

Quis posset non contristári,
Piam Matrem contemplári

Dolentem cum Filio
Pro peccátis suæ
Vidit Jesum in tor
Et flagellis súbditu
Vidit suum dul
tum,
Moriéntem, desolá
Dùm emísit spíritu
Eia, Mater, fon
Me sentíre vim do
Fac, ut tecum lúg
Fac ut árdeat c
In amando Christ
Ut sibi compláce
Sancta Mater, i
Crucifixi fige plag
Cordi meo válidè
Tui Nati vulne
Jàm dignáti pro r
Pœnas mecum di
Fac me verè te
Crucifixo condolé
Donec ego víxero
Juxta crucem
re,
Te libenter sociá
In planctu desíde
Virgo Virgin
ra,
Mihi jàm non sis
Fac me tecum pl
Fac, ut porte
mortem,
Passiónis ejus so
Et plagas recóler
Fac me plagis
Cruce hâc inebri
Ob amórem Filii.
Inflammatus e
Per te, Virgo, s
sus,
In die judícii.

:e custodíri,
præmuníri,
iâ.
pus moriétur,
donétur

sius ánimam
ádius.
ntur ex mul-
cogitatiónes.

TIO.
pro nobis,
Dómine Jesu
tuam clemén-
in horâ mor-
issima Virgo
tua, cujus
nimam in ho-
Passiónis tuæ
pertransívit;

n. Passionis.
tegra et casta

ta fúlgida cœ-

ma Christi ca-

laudum præ-

pura péctora
,
gitant devóta

cáta dulcíso-

édas véniam

O BENIGNA! O benigna! O benigna!

QUÆ sola invioláta permansisti.

℣. Véritas de terrâ orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

ORATIO.

FAMULORUM tuórum quæsumus, Dómine, delictis ignosce; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eumdem.

Ant. Sub tuum præsídium confúgimus, Sancta Dei Génitrix: nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus; sed à perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedicta. (*Temp. Pasch.* Allelúia.)

℣. Non recédat laus tua de ore hóminum,

℟. Qui mémores fúerint virtútis Dómini. *Judith.* 13.

ORATIO.

DEUS, qui in Cruce móriens Beátam Vírginem Maríam Genitrícem tuam, matrem nobis pio favóre dedisti: concéde ut, tanti benefícii mémores, vitæ innocéntiâ, sincerâque pietáte, nos dignos Maríæ fílios comprobémus; Qui vivis et regnas.

IN FESTO
DEDICATIONIS
ECCLESIÆ.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Ant. C *Psalmi de Feriâ.*

1. D. Cognoscite quòd Dóminus Deus vester vobiscum sit : præbéte ígitur corda vestra, ut quærátis Dóminum; et consúrgite, et ædificáte sanctuárium Dómino, allelúia. 1. *Paral.* 22.

Ant. 7. d. Domus quam ædificári volo Dómino, talis esse debet, ut in cunctis regiónibus nominétur: præparábo ergò ei necessária, allelúia. 1. *Paral.* 22.

Ant. 5. C. Magnus est Deus noster super omnes deos : quis ergò póterit prævalére ut ædificet dignam Deo domum? allel. 2. *Par.* 2.

Ant. 6. *C.* Si cœlum et cœli cœlórum cápere eum néqueunt, quantus ego sum, ut possim ædificáre ei domum? allelúia. 2. *Par.* 2.

Ant. 3. a. Dóminus Deus cœli ipse præcépit mihi ut ædificárem ei domum, allel. 1. *Esdr.* 1.

CAPITULUM. *Agg.* 1.

Hæc dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras : ascéndite in montem, portáte ligna, et ædificáte dom acceptábilis mihi erit, et glorificábor, dicit Dó

℟. Cuncta, Dómi in cœlo sunt et in te sunt; et quæ de m accépimus, dédimu * Dñe Deus noster, nis hæc cópia quam mus ut ædificarétur nómini sancto tuo, de tuâ est, allelúia, all ℣. Quis prior Dómino et retribuétur ei? ex sunt ómnia : ipsi gló sécula. * Dñe. Glória nis. 1. *Par.* 29. *Rom.*

HYMNUS.

Urbs Jerusalem beáta
Dicta pacis vísio,
Quæ constrúitur in cœ
Vivis ex lapídibus,
Et ovantum coronáta
Angelórum ágmine.

Nova véniens è cœl
Nuptiáli thálamo,
Præparáta ut sponsá
Copulétur Dómino :
Plateæ et muri ejus
Ex auro puríssimo.

Portæ nitent marg
Adytis paténtibus;
Et virtúte meritórum
Illùc introdúcitur

i ob Christi no-

. .

ındo prémitur.
ꞩibus, pressúris
ípides
antur locis
s artíficis :
tur permansúri
ifíciis.
ennis laus Parenti,
iis Fílio :
qui nectis ambos
nis, Spíritus,
cujus nos inun-

ɔla cónsecrat.
n.
ndátur exultatióne
terræ mons Sion :
n dómibus ejus co-
:. *Ps.* 47.
ıgníficat. *Ant.* 4. *D.*
ıea ædificábitur in
n ; et consolábitur
ıóminus Sion, et
ıuc Jerúsalem, al-
ch. 1.
t infrà ad Laudes.
Dom. fit com. Dom.
ı utrisque Vesperis
ɔus.)
ıMPLETORIUM.
i de Feriâ. Reliqua
lxxxj.
FICIUM NOCT.
Dóminum in tem-
to suo, * Veníte,
s, allel. *Habac.* 2.
. 94. Veníte.
Hymnus.
aris fundamentum
ristus missus est,
r verna.

Qui paríetum compáge
In utróque néctitur,
Quem Sion sancta suscépit,
In quo credens pérmanet.
Omnis illa Deo sacra
Et dilecta cívitas,
Plena módulis, in laude,
Et canóre júbilo,
Trinum Deum unicumque
Cum fervóre prædicat.
Hoc in templo, summe Deus,
Exorátus ádveni,
Et clementi bonitáte
Precum vota súscipe :
Largam benedictiónem
Hic infunde júgiter.
Hic promereantur omnes
Petíta acquírere,
Et adepta possidére
Cum sanctis perénniter
Paradísum introíre
Transláti in réquiem.
Sit perennis laus Parenti,
Sit perennis Fílio :
Laus tibi qui nectis ambos
Sit perennis, Spíritus,
Chrisma cujus nos inungens
Viva templa cónsecrat.
Amen.

In Ps. Te decet. 63.

Ant. 1. g. Salomóni subjécit Deus omnes hostes, ut cónderet domum in nómine suo, et paráret sanctitátem in sempitérnum, allelúia. *Eccli* 47.

In Ps. Quàm dilecta. 84.

Ant. 2. D. Dedicávit domum Dei rex, et universus pópulus; Sacerdótes autem

stabant et Levítæ in órganis cárminum Dómini, ad laudandum Dóminum, allelúia. 2. *Par*. 7.

In Ps. Fundamenta. 122.

Ant. 6. F. Sicut Móyses orábat ad Dóminum, et descendit ignis de cœlo; sic et Sálomon orávit, et descendit ignis de cœlo, et consumpsit holocaustum, allelúia. 2. *Mach*. 2.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus :

℟. Deus in médio ejus. *Ps*. 45.

LECTIO j.

De libro secundo Paralipómenon. *Cap*. 7.

CUM complesset Sálomon fundens preces, ignis descendit de cœlo, et devorávit holocausta et víctimas : et majestas Dómini implévit domum; nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eò quòd implesset majestas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israel vidébant descendentem ignem, et glóriam Dómini super domum : et corruentes proni in terram super pavimentum stratum lápide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in séculum misericórdia ejus. Rex autem et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit igitur rex Sálomon hóstias, boum viginti-duo mill rietum centum viginti lia : et dedicávit domu rex, et universus pó Sacerdótes autem s in officiis suis : et Le órganis cárminum Dó quæ fecit David rex a dandum Dóminum : niam in æternum mis dia ejus; hymnos Da nentes per manus sua rò sacerdótes canéba bis ante eos, cunc Israel stabat. Sanct quoque Sálomon méd trii ante templum Do obtúlerat enim ibi hol ta et ádipes pacific quia altáre æneum q cerat, non póterat s re holocausta et sacri ádipes. Fecit ergò S solemnitátem in temp lo septem diébus; et Israel cum eo, Ecclés na valdè, ab intróitu usquè ad torrentem ti. Fecitque die octáv lectam, eò quòd de altáre septem diébus lemnitátem celebras bus septem.

℟. Non mansi in usquè ad diem han Dóminus; sed fui se tentório manens cu Israel : * Nunc dedi pópulo meo; plant et ultrà non commo allel. allel. ℣. Taber testimónii fuit cum

isquè in diébus
mon autem ædi-
ım : * Nunc. 1.
Act. 7.
:TIO ij.
ncti Bernardi
Serm. 1. *de*
Dedic.
s hodierna, fra-
nobis debet esse
quantò familiá-
:m cæteras qui-
rum solemnitá-
:clésiis áliis ha-
múnes : hæc ve-
; est própria, ut
vel à nobis eam,
nine, celebrári.
quia de Ecclé-
: magìs autem
a de nobis ipsis.
órsitan, et eru-
.ebrári festa de
quid lápides isti
sanctitátis habé-
m solémnia ce-
Habent útique
, sed propter
:stra. An verò
stra sancta esse
t, quæ templum
tûs sunt; ut sciat
e vas suum pos-
sanctificatióne ?
:tæ sunt ánimæ
abitantem Spíri-
n vobis : sancta
ra propter áni-
ta est propter
nus. Quandò do-
r manus Pontífi-
íta est *Dómino*,

propter nos sine dúbio factum est. In nobis proindè spirituáliter impléri necesse est quæ in pariétibus visibíliter præcessérunt. Et si vultis scire, hæc útique sunt, aspérsio, inscríptio, inúnctio, illuminátio, benedíctio : hæc útique in hâc visíbili domo fecére Pontífices; hæc et Christus assistens Póntifex futurórum bonórum invisibíliter quotídiè operátur in nobis. Aspergit nos hyssópo, ut mundémur, lavémur, dealbémur : lavat nos in confessióne; lavat nos lacrymárum imbre; lavat sudóre pœniténtiæ; magìs autem lavat nos aquâ illâ pretiósâ quæ de fonte pietátis, id est ab ejus látere, emanávit. Non solùm autem, sed inscribit dígito Dei in quo ejiciébat dæmónia, haud dúbium quin in Spíritu sancto. Inscríbit, inquam, legem suam non in lápide, sed in tábulis cordis carnálibus, prophéticam implens promissiónem, quâ se pollícitus est ablatúrum cor lapídeum, et cárneum cor esse datúrum; id est, non durum, non obstinátum, non Judáicum; sed pium, sed mansuétum, sed tractábile, sed devótum. Beátus quem tu erudíeris, Dómine, et de lege tuâ docúeris eum.

℟. Móyses tabernáculum et ómnia vasa ministérii as-

persit, et ómnia in sánguine secundùm legem mundantur: * Necesse est ergò exemplária quidem cœléstium his mundári; ipsa autem cœléstia melióribus hóstiis, quàm istis, allel, allel.
℣. Tulit Móyses unctiónis óleum quo linívit tabernáculum cum omni suppelléctili suâ: óbtulit et vítulum pro peccáto.* Necesse. *Hebr,* 9. *Levit.* 8.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum. *Cap.* 21.

In illo témpore; Cùm intrasset Jesus Jerosólymam, commóta est universa cívitas, dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Basílii Episcopi.

In Ps. 28. *Edit. Ben.* 1721.

Necessaria est adorátio, non ea quæ fit extra Ecclésiam, sed quæ in ipsâ Dei aulâ perfícitur. Ne mihi privátas aulas aut ecclésias excogitétis. Una est aula sancta Dei. Synagóga Judæórum priùs aula erat: sed post admissum in Christum peccátum, facta est habitátio eórum deserta. Quapropter et Dóminus: Et álias oves hábeo, quæ non hoc ovíli. Cùm au quátur de iis qui e bus ad salútem pr sunt, aulam própr ter Judæórum aul dit. Non ígitur e aulam adoráre op intra ipsam; ne q ipsam constitútus, qui extra illam sun tus, in aulâ Dómin sinat. Intersunt en in hábitu quidem nis; nec sunt tame ob mentis evagati ánimi eórum aberr ex vanis ac inutili nascentem. Qui aut glóriam, aut a aut quidvis áliud quis ómnibus pl mat, deum féceri que adórat Dómir que in aulâ sanct tiamsi videátur ess qui ad sensíbiles c admittátur.

℟. Exaltáte
Deum nostrum,
scabellum pedum
niam sanctum est
in monte sancto ej
niam sanctus Dón
us noster, allelúia
℣. Veri adoratór
bunt Patrem in
veritáte; nam et P
quærit qui adór
* Quóniam. *Ps.* 98

[*Si Dominica fu ta Lectio dicetur s*

us *de Evang. et*
minicæ occur.]
l. Cantáte Dómi-
n novum :
ejus in ecclésiá
Ps. 149.
LAUDES.
le Dominicâ.
us Dei est Ecclé-
Dei vivi, co-
rmamentum ve-
lúia. 1. *Tim*. 3.
. Christi domus
, si fidúciam et
ei usquè ad fi-
am retineámus,
br. 3.
. Ad Dóminum
, lápidem vivum
, et ipsi tanquàm
vi superædificá-
us spirituális, al-
etr. 2.
. Omnis ædificá-

ntici Benedícite,
iens
UM. *Tob*. 13.
civitas Dei, lu-
lâ fulgébis, * et
s terræ adorá-

ex longinquo ad
: et múnera de-
dorábunt in te
t terram tuam in
ónem habébunt;
enim magnum *
: in te.
i erunt qui con-
te; et condem-
omnes qui blas-

phemáverint te; * benedictique erunt qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in filiis tuis, * quóniam omnes benedicéntur et congregabuntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui díligunt te, * et qui gaudent super pace tuâ.

Anima mea, bénedic Dóminum; * quóniam liberávit Jerúsalem civitátem suam à cunctis tribulatiónibus ejus Dóminus Deus noster.

Beátus ero si fúerint relíquiæ séminis mei * ad vidéndam claritátem Jerúsalem.

Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smaragdo ædificabuntur; * et ex lápide pretióso omnis circúitus murórum ejus.

Ex lápide cándido et mundo omnes platéæ ejus sternentur : * et per vicos ejus Allelúia cantábitur.

Benedictus Dóminus qui exaltávit eam; * et sit regnum ejus in sécula seculórum super eam. Amen.

Glória Patri.

Ant. Omnis ædificátio constructa in Christo Jesu crescit in templum sanctum in Dómino; in quo et vos coædificámini in habitáculum Dei in spíritu, allelúia. *Eph*. 2.

Ant. 1. a. Dei ædificátio estis, fundamentum pósui

unusquisque videat quómodò superædíficet; fundaméntum enim Christus Jesus, allelúia. 1. *Cor.* 3.

Capitulum. 1. *Cor.* 6.

An nescítis quóniam membra vestra templum sunt Spíritûs sancti qui in vobis est, quem habétis à Deo, et non estis vestrî? Empti enim estis prétio magno: glorificáte et portáte Deum in corpóre vestro.

Hymnus. Guieti.

Patris æterni Soboles coæva,
Dùm tuæ sacros pia plebs honóres
Ædis instaurat, Deus alme, nostris
Annue votis.

Hic sacri fontis latices ab ortu
Inditi purgant maculam reátûs:
Hìc et infúsum nova membra Christo
Chrisma coaptat.

Hic suâ pascit pópulos fidéles
Carne, qui mundi scelus omne tollit
Agnus, et fusi pretium cruóris
Ipse propínat.

Hic salus ægris animis parátur:
Hìc reos judex facilis relaxat,
Atque lethálem rediviva pellit
Grátia culpam.

Cujus in cælesti
perennis,
Incolit parvam
tus sedem:
Hic adorátor sib
sedem
Præparat ass
Nullus hanc turb
irruentis
Nulla vis nimbi
ve fluctus:
Cedit hanc con
inferórum
Irritus om
Laus Deo, virtus,
potestas
Una sit Patri,
Proli:
Par sit ambórn
xus omni,
Spíritus,
Amen.

℣. Domum tu
sanctitúdo, Dñe,
gitúdinem diérun

Ad Benedictus.
Domus tua, D
sanctificatióne tu
neat; et omnes
noscant quia tu e
non est álius præ
lelúia. *Judith.* 9.

[*Ipso die Dedic*
per Octavam,

Orati
Deus, qui invisil
nia cóntines, et t
salúte géneris hu
tuæ poténtiæ visi
tendis: Templum
téntiâ tuæ inhabi
lustra, et concéde

precatúri convé-
uácunque tribu-
te clamáverint,
nis tuæ benefícia
tur; Per.]
rsario Dedicatio-
per Octavam,
ORATIO.
ui nobis per sín-
os hujus sancti
i consecratiónis
em, et sacris sem-
eriis repræsentas
: exaudi preces
, et præsta ut
oc templum bene-
úrus ingréditur,
impetrâsse læté-
óminum.
ORAS, post Da,
oxol.
Patri, laus Fílio;
i laus, Spíritus,
us únctio
a Christo cónse-
Amen.
PRIMAM.
Dominicâ; et sic
lias Horas.
a. Domus Dei.
. ℣. Qui magní-
ois * locum tuum
m, * Allelúia. a.

CANON.
ilio Coloniensi
no 1536. Part. 9.
C. 13.
empli Dedicátio
s ánimæ, quàm
um Christo des-
m. Quámobrem,

nisi ómnia quæ in hujuscémodi consecratióne extériùs aguntur, in nobis spirituáliter impleantur, parùm hinc fructûs nobis accésserit.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Christi domus.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

HABENTES, fratres, fidúciam in intróitu sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam et viventem per velámen, (id est carnem suam) et sacerdótem magnum super domum Dei; accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei.

℟. *br.* In multitúdine misericórdiæ tuæ * introíbo in domum tuam, * Allelúia, allelúia. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum * in timóre tuo, * Allelúia. Glória. In. *Ps.* 5.

℣. Introíbo in domum tuam in holocaustis: ℟. Reddam tibi vota mea. *Ps.* 65.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Ad Dóminum.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUI vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei, et foràs non egrediétur ámpliùs: et scribam super eum nomen Dei mei, et nomen civitátis Dei mei novæ Jerúsalem, quæ descendit de cœlo à Deo meo, et nomen meum novum.

℟. *br.* Beátus * quem ele-

SECUNDA DIE.

Lectio ij.

Sermo sancti Augustini Episcopi. *Serm.* 336. *in Dedic. Tom.* 3.

Celebritas hujus congregatiónis, dedicátio est domùs oratiónis. Domus ergò nostrárum oratiónum, ista; domus autem Dei, nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc século ædificámur, ut in fine séculi dedicémur. Ædificium, imò ædificátio habet labórem; dedicátio, exultatiónem. Quod hic fiébat quandò ista surgébant; hoc fit modò, cùm congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de sylvis et móntibus ligna et lápides præciduntur. Cùm verò catechizantur, baptizantur, formantur; tanquàm inter manus fabrórum et opíficum dolantur, collineantur, complanantur. Verùmtamen domum Dñi non fáciunt, nisi quandò caritáte compaginantur.

Lectio iij.

Ligna ista et lápides, si non sibi certo órdine cohærérent; si non se pacíficè innécterent; si non se ínvicem, cohærendo sibi, quodámmodò amárent; nemo hùc intráret. Déniquè quandò vides in áliquâ fábricâ lápides et ligna benè sibi cohærére; secúrus intras, ruí-

nam non [illegible]
gò Dóminus Ch[illegible]
re, et in [illegible]
tanquàm ædific[illegible]
bat: Mandátum
vobis, ut vos [illegible]
gátis. Mandátu[illegible]
novum do vo[illegible]
enim erátis, [illegible]
nondùm faciebá[illegible]
trâ ruínâ jace[illegible]
erumámini à vet[illegible]
tustáte, vos in[illegible]

TERTIA [illegible]

Lecti[illegible]

De Sermóne s[illegible]
tini Epi[illegible]
Undè [illegible]

Dum novám[illegible]
nem sanctæ h[illegible]
libenter atténd[illegible]
divíno nómini [illegible]
mus; invenímu[illegible]
béri, et Deo [illegible]
mam laudem, [illegible]
vestræ cóngru[illegible]
domûs ædific[illegible]
nem. Tunc [illegible]
noster cóngru[illegible]
se áliquid æd[illegible]
beat; quod u[illegible]
rum vestrárun[illegible]
tériùs ædifican[illegible]
Quod hìc fact[illegible]
liter vidémus i[illegible]
spirituáliter fi[illegible]
bus: et quod l[illegible]
cérnimus in la[illegible]
nis, hoc, æd[illegible]
Dei, perficiát[illegible]
ribus vestris.

ctio iij.
ter ergò grátias
mino Deo nos-
est omne datum
t omne donum
et ejus bonitá-
ordis alacritáte
quóniam ad
um istam do-
iónis, fidélium
itávit ánimum,
ffectum, surro-
um, inspirávit
léntibus ut vel-
t bonæ voluntá-
ut fácerent: ac
us qui operátur
elle et perfícere
voluntáte, hæc
œpit, ipse per-
ia ópera bona in
uo nunquàm es-
t inánia; fidéli-
uibus operánti-
it virtútis suæ
tríbuet condig-
antâ operatióne
Adhuc ámpliùs
nt grátiæ Deo
nc enim Ecclé-
fecit nómini suo
ecit étiam sanc-
tyrum Relíquiis
norári.
RTA DIE.
ctio ij.
e sancti Augus-
Epíscopi.
de Dedicatione
lesiæ. C. 1.
era fidélium de
ráli terrénâque
substántiâ, cùm in thesauris cœléstibus reconduntur; fides hoc videt, quæ pietátis óculum habet in corde. Undè et ista ædifícia quæ congregandis religiósis cœtibus extruuntur, cùm óculo carnis inspéxerit, laudat intériùs quod cernit extériùs; et visíbili áccipit lúmine, ad quod gáudeat invisíbili veritáte. Neque enim occupáta est fides inspícere quàm pulchra sint membra hujus habitatiónis, sed de quantâ interióris hóminis pulchritúdine procédant hæc ópera dilectiónis.

Lectio iij.

Retribuet ergò Dóminus fidélibus suis, tàm piè, tàm hiláriter, tàm devótè ista operántibus; ut eos quoque ipsos in suæ fábricæ constructióne compónat, quo currunt lápides vivi; fide formáti, spe solidáti, caritáte compacti, ubì sápiens ille architectus Apóstolus fundamentum pósuit Christum Jesum, summum ipsum lápidem anguslárem; sicut et Petrus de prophéticâ Scriptúrâ commémorat, ab homínibus quidem reprobátum, à Deo autem electum et honorificátum. Huic adhærendo, pacámur; huic incumbendo, firmámur.

rente, 3. in unam junctis.

Lectio ij.

Sermo sancti Cæsárii Episcopi. Serm. 229. qui est in Dedic. Ecclesiæ.

Quotiescunque, fratres carissimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligenter attendimus, et sanctè ac justè vivimus; quidquid in templis manufactis ágitur, totum in nobis spirituáli ædificatióne complétur; non enim mentitus est ille qui dixit: Templum Dei sanctum est, quod estis vos; et iterùm: Nescitis quia córpora vestra templum sunt Spíritûs sancti? Quia verò nullis præcedéntibus méritis, sed per grátiam Dei meruímus fíeri templum Dei; quantùm póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ majestátis offendat: sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur; claudátur diábolo, et aperiátur Christo.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem. Cap. 10.

In illo témpore; Facta sunt Encænia in Jerosólymis; et hiems erat. Et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homilia venerabilis Presbyteri Bedæ ... Jo...

Encænia vocabatur ... nitus dedicationis ... quam pópulus De... quá patrum tradi... annos síngulos ... consuéverat. Sed ... est quòd hæc En... hìc leguntur, ... mam templi dedi... sed ad últimam ... quòd ex eo fácile ... quia hieme facta ... tur. Prima síquid... dem templi dedic... lomóne, témpore ... secunda autem à ... et Jesu sacerdóte, ... veris; tértia à Jud... bæo, témpore h... facta; quandò s... constitútum esse l... éadem dedicátio p... annos in memória ... nibus renovarétur ... quæ étiam ad tem... Domínicæ Incarna... serváta fuit, sicu... cùm legerétur Ev... audívimus. Quæ ... dicátio salúbri con... in Ecclésiis Christi ... témpore dignóscit...

¶ Si Octava D... venerit in Domin... tur quarta Lectio, ... dictione Perman... Evangelio et Hom... nicæ occurrentis.

LMI POENITENTIALES.

flex. gen. Feriâ
erum, et Feriâ
Cœnâ Domini, et
tatur in Missali.
Psalmus 6.
, ne in furóre tuo
, * neque in irâ
ias me.
meî, Dómine,
nfirmus sum : *
Dñe, quóniam
sunt ossa mea.
a mea turbáta est
d tu, Dómine,
?
ere, Dómine, et
am meam ; * sal-
c propter miseri-
iam ;
n non est in mor-
mor sit tuî : * in
tem quis confité-
?
i in gémitu meo,
r síngulas noctes
um, * lácrymis
m meum rigábo.
s est à furóre ó-
s, * inveterávi in-
inimícos meos.
e à me, omnes
ámini iniquitá-
óniam exaudívit
vocem fletûs mei.
vit Dóminus de-
m meam : * Dñus
meam suscépit.
ant et conturben-
enter omnes ini-
míci mei : * convertantur et erubescant valdè velóciter.

Psalmus 31.

Beati quórum remissæ sunt iniquitátes, * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dùm clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua, * conversus sum in ærumnâ meâ, dùm confígitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * et injustítiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor adversùm me injustítiam meam Dómino ; * et tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hàc orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, et ínstruam te in viâ hàc quâ gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intellectus.

In camo et fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris, * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte, justi; * et gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 37.

DOMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in irâ tuâ corripias me;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * et confirmasti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne meâ à fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corruptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum et curvátus sum usquè in finem: * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus; * et non est sánitas in carne meâ.

Afflictus sum et humiliátus sum nimis: * rugiébam

à gémitu cordis me

Dómine, ante desidérium meum; mitus meus à te no cónditus.

Cor meum cont est, derelíquit m mea; * et lumen c meórum, et ipsum mecum.

Amíci mei, et mei * adversùm m pinquavérunt, et s

Et qui juxta me longè stetérunt; * e ciébant qui quærel mam meam.

Et qui inquiréba mihi, locúti sunt tes; * et dolos tot ditabantur.

Ego autem tanq dus non audiébam cut mutus non ap suum.

Et factus sum sic non áudiens, * et bens in ore suo tiónes.

Quóniam in te, sperávi: * tu exáu Dómine Deus meu

Quia dixi: Neq pergáudeant mih mei; * et, dùm com pedes mei, super na locúti sunt.

Quóniam ego i parátus sum; * et us in conspectu me

Quóniam iniqui am annuntiábo; *

ccáto meò.
autem mei vi-
onfirmáti sunt su-
* et multiplicáti
dérunt me iníquè.
:ríbuunt mala pro
rahébant mihi; *
sequébar bonitá-

elinquas me, Dó-
s meus; * ne dis-
me.
in adjutórium
Dómine Deus sa-

salmus 50.
e meî, Deus,* se-
ıagnam misericór-
n.
ındùm multitúdi-
:atiónum tuárum*
ıitátem meam.
s lava me ab ini-
eâ, * et à peccáto
da me;
m iniquitátem me-
ıgnosco, * et pec-
:um contra me est

li peccávi, et ma-
n te feci; * ut jus-
sermónibus tuis,
cùm judicáris.
nim in iniquitáti-
ptus sum, * et in
oncépit me mater

nim veritátem di-
incerta et occulta
tuæ manifestasti

es me hyssópo, et
verna.

mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam; * et exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis,* et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tuâ; * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * et ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ; * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses, sacrifícium dedissem útique; * holocaustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benignè fac, Dómine, in bonâ voluntáte tuâ Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocausta;* tunc impónent

super altáre tuum vítulos.

PSALMUS 101.

DOMINE, exaudi oratiónem meam; * et clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quàcunque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quàcunque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, et áruit cor meum; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno solitúdinis: * factus sum sicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * et qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquàm panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ; * quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómi
æternum pérmanes;
memoriále tuum in g
tiónem et generatió

Tu exurgens mis
Sion, * quia tempu
rendi ejus, quia ven
pus;

Quóniam placuér
vis tuis lápides eju
terræ ejus miserebu

Et timébunt gen
men tuum, Dómin
omnes reges terræ
tuam;

Quia ædificávit D
Sion, * et vidébitur
riâ suâ.

Respexit in or
humílium, * et non
precem eórum.

Scribantur hæc
ratióne álterâ: * e
lus qui creábitur
Dóminum;

Quia prospexit d
so sancto suo: * D
de cœlo in terra
xit;

Ut audíret gémit
peditórum, * ut
fílios interemptóru

Ut annúntient in
men Dómini, * et
ejus in Jerúsalem,

In conveniendo
in unum, et reges,
viant Dómino.

Respondit ei in
tútis suæ: * Paucitá
rum meórum núnt

Ne révoces me in

rum : * in ge-
et generatió-
i.
Dómine, ter-
i : * et ópera má-
m sunt cœli.
unt ; * tu autem

sicut vestimen-
cent ; * et sicut
mutábis eos, et
.
idem ipse es, *
ıon defícient.
vórum tuórum
* et semen eó-
lum dirigétur.
LMUS 129.
dis clamávi ad
: * Dómine, e-
n meam.
es tuæ intenden-
em deprecatió-

átes observáve-
e ; * Dómine,
bit ?
d te propitiátio
ter legem tuam
Dómine.
ánima mea in
* sperávit áni-
Dómino.
à matutínâ us-
em * speret Is-
ino ;
d Dóminum mi-
et copiósa apud
tio ;
édimet Israel *
iniquitátibus e-

PSALMUS 142.

DOMINE, exaudi oratiónem meam : * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tuâ ; exaudi me in tuâ justítiâ.

Et non intres in judícium cum servo tuo ; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terrâ vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi ; * et anxiátus est super me spíritus meus : in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum : meditátus sum in ómnibus opéribus tuis ; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aquâ tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine ; * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me ; * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam ; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in quâ ámbulem ; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine ; ad te confúgi : * doce me fácere volun-

tátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tuâ.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * et in misericórdiâ tuâ disperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam; * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delicta nostra: vel parentum nostrórum, neque vindictam sumas de peccátis nostris: Parce, Dómine, parce pópulo tuo: quem redemisti pretióso sánguine tuo, et ne in æternum irascáris ei.

LITANIÆ.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Christe, audi nos. Christe, exaudi nos.

Pater de cœlis Deus, miserére nobis.

Fili redemptor mundi Deus, miserére nobis.

Spíritus sancte Deus, miserére nobis.

Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, Ora pro nob.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo Vírginum, ora.

Sancte Míchael, ora.

Sancte Gábriel, ora.

Sancte Ráphael,

Omnes sancti Angeli ... chángeli, oráte p...

Omnes sancti beatór... rítuum órdines,

Sancte Abraham,

Sancte Joseph,

Sancte Joannes Bapt... pro nobis.

Omnes sancti Patri... Prophétæ,

Sancte Petre,

Sancte Paule,

Sancte Andréa,

Sancte Jacóbe, (Z...

Sancte Joannes,

Sancte Thoma,

Sancte Jacóbe,

Sancte Philippe,

Sancte Bartholomæ...

Sancte Matthæe,

Sancte Simon,

Sancte Thaddæe,

Sancte Matthía,

Sancte Bárnaba,

Sancte Luca,

Sancte Marce,

Omnes sancti Ap... Evangelistæ,

Omnes sancti Disci... mini,

Omnes sancti Inn... oráte pro nobis.

Sancte Stéphane,

Sancte Clemens,

Sancte Pothíne cu... tuis,

Sancte Irenæe cu... tuis,

Sancte Fabiáne,

Sancte Laurenti,

Sancte Dionysi cu...

ora.
icási cum sóciis
ora.
ervási et Protási ,
ro nobis.
ebastiáne, ora.
ncenti , ora.
sma et Damiáne ,
ro nobis.
rispíne et Crispi-
oráte.
eléri , ora.
eo , ora.
are, ora.
ocelle, ora.
eorgi, ora.
otmunde , ora.
ıoma, ora.
ancti Mártyres ,
ro nobis.
égori , ora.
nbrósi, ora.
ıgustíne, ora.
ierónyme , ora.
sancti Doctóres ,
ro nobis.
ıude, ora.
lvéster, ora.
ımphári, ora.
lári, ora.
artine, ora.
icoláe, ora.
emígi, ora.
esári, ora.
ellóne, ora.
ctríci, ora.
ıude, ora.
ıterne, ora.
vére , ora.
néri , ora.
ıberte , ora.
oíne , ora.

Sancte Samson , ora.
Sancte Maglóri, ora.
Sancte Maclóvi , ora.
Sancte Exúperi, ora.
Sancte Latuíne, ora.
Sancte Eligi , ora.
Sancte Audoéne, ora.
Sancte Cárole, ora.
Sancte Francisce Salési, ora.
Omnes sancti Pontífices,
oráte pro nobis.
Sancte Antóni , ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Maure, ora.
Sancte Bruno , ora.
Sancte Scubílio, ora.
Sancte Marculphe, ora.
Sancte Domarde, ora.
Sancte Cariulphe, ora.
Sancte Ortári , ora.
Sancte Wandregísile, ora.
Sancte Philiberte, ora.
Sancte Ebrulphe, ora.
Sancte Ebremunde, ora.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francisce, ora.
Sancte Yvo, ora.
Sancte Ignáti, ora.
Sancte Vincenti à Paulo, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et
Levítæ, oráte.
Sancte Ægídi, ora.
Sancte Leonarde, ora.
Sancte Cenerice, ora.
Sancte Fiácri, ora.
Omnes sancti Mónachi et
Eremítæ, oráte.
Sancte Ludovice, ora.
Sancte Roche, ora.
Omnes Justi, oráte pro nob.
Sancta Anna, ora.

℣. Pro infirmis, afflictis, captívis, et peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatióuibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis et rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, et vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

℣. Dñe, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Psalmus Deus, in adjutórium. 7.

℣. Dómine, exaudi, etc.

Dóminus vobiscum.

OREMUS.

DEUS, cui próprium est miseréri semper, et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis clementer absolvat.

EXAUDI, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgentiam tríbuas benignus et pacem.

INEFFABILEM nobis, Dñe, misericórdiam tuam clementer ostende; ut simul nos et à peccátis ómnibus éxuas, et à pœnis quas pro

his merému

DEUS, qui quéntium d pércutis, fl géntium no sumus, ùt animadversi mus, pietá sentiámus.

DEUS ómni tor et recto um *N.* quer clésiæ tuæ, propítius quæsumus, plo, quibu re, ut ad grege sibi niat sempit

OMNIPOTE Deus, mise Pontífici no eum secun méntiam in ternæ; ut, plácita cúp túte perfici

QUÆSUMUS, us, ut fán noster *N.* q ne suscépit cula, virtú nium percí quibus dece tiórum mo hostes supe qui via, vé gratiósus v

uo sancta desidé-
consília et justa
ı : da servis tuis
ım mundus dare
t, pacem; ut et
ra mandátis tuis
hóstium sublátâ
témpora sint tuâ
e tranquilla.

sancti Spíritûs
ros et cor nos-
ıine; ut tibi cas-
e serviámus, et
rde placeámus.

nostras, quæsu-
mine, aspirando
t adjuvando pro-
ıt cuncta nostra
perátio à te sem-
t, et per te cœp-

, Deus, ómnium
: redemptor, ani-
mábus famulórum famulá-
rumque tuárum remissió-
nem cunctórum tribue pec-
catórum; ut indulgéntiam
quam semper optavérunt,
piis supplicatiónibus con-
sequantur.

Omnipotens sempiterne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, ómniumque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænoscis: te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens séculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jàm exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum suórum véniam consequantur; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

ORDO
OMMENDATIONIS ANIMÆ
ANTE DECESSUM.

m dicuntur Litaniæ breves in hunc modum :

eléison. Christe,
yrie, eléison.
aría, Ora pro eo
.]
ncti Angeli, oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora pro eo [*vel* eâ.]
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Baptista, ora.

Omnes sancti Patriarchæ et Prophétæ, orâte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Sancti Innocentes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Leo, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Laude, ora.
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Francisce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Justi, oráte pro eo [*vel* eâ.]
Sancta María - Magdaléne, ora pro eo [*vel* eâ.]
Sancta Thecla, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo [*vel* eâ.]
Propítius esto, Parce ei, Dómine.
Propítius esto, Adjuva eum [*vel* eam] Dómine.
Propítius esto, Líbera eum [*vel* eam] Dómine.
Ab irâ tuâ, líbera.
A malâ morte, líbera.

A potestáte diábo
A pœnis inferni,
Per Nativitátem
bera eum [*vel*
mine.
Per crucem et
tuam,
Per mortem et s
tuam,
Per gloriósam Re
nem tuam,
Per admirábilem
nem tuam,
Per grátiam Spír
paracléti,
In die judícii,
Peccatóres, te ro
di nos.
Ut ei parcas, te
audi nos.
Kyrie, eléison. Cl
ison. Kyrie, eléi

Deindè cùm in
exitûs anxiatur a
citur.

PROFICISCERE, ái
tiána, de hoc m
nómine Dei Patri
tentis, qui te creá
mine Jesu Christ
vivi, qui pro te
In nómine Spíri
qui in te effúsus
mine Angelórum
gelórum: In nóm
nórum et Domin
In nómine Princi
Potestátum: In nó
rubim et Séraphi
mine Patriarchár
phetárum: In nóm
tórum Apostolór

'um : In nómine Mártyrum et ım : In nómine Monachórum et m : In nómine , et ómnium Sanc- Sanctárum Dei. in pace locus tu- itátio tua in sanc- Per Christum Dó- strum. ℟. Amen.

Oremus.

ericors, Deus cle- us qui secundùm iem miseratiónum peccáta pœnitén-, et præteritórum culpas véniâ re- evácuas : réspice super * hunc fá- um *N.* [*vel* hanc uam *N.*] et remis- nium peccatórum tâ cordis confes- centem, deprecá- li. Rénova in * eo piíssime Pater, terrénâ fragilitáte n, vel quidquid fraude violátum itáti córporis Ec- mbrum redemp- necte. Miserére, gemítuum, mise- ymárum ejus; et tem fidúciam, ni- misericórdiâ, ad mentum reconci- dmitte; Per Chris- inum nostrum. n.

Commendo te omnipotenti Deo, * caríssime frater [*vel* caríssima soror;] et ei cujus es creatúra committo : ut cùm humanitátis débitum persólveris, ad eum qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore, spléndidus Angelórum cœtus occurrat, judex Apostolórum tibi senátus advéniat : candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet : liliáta rutilántium te Confessórum turma circumdet : jubilántium te Vírginum chorus excípiat : beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astringat : mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspectus appáreat, qui te inter assistentes sibi júgiter interesse decernat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis : in adventu tuo, te comitántibus Angelis, contremiscat, atque in æternæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exurgat Deus, et dissipentur inimici ejus; et fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant : sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie

Dei : et justi epulentur, ac exultent in conspectu Dei. Confundantur ígitur et erubescant omnes tartáreæ legiónes : et ministri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te à cruciátu Christus, qui pro te crucifixus est. Líberet te ab æternâ morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnoscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absolvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; et præsens semper assistens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sécula seculórum. ℟. Amen.

Suscipe, Dómine, * servum tuum [*vel* ancillam tuam] in locum sperandæ sibi salvatiónis à misericórdiâ tuâ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus ex ómnibus perículis inferni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Enoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Noë de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Isaac de hóstiâ, et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Lot de Sódomis, et de flammâ ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti tres púeros de camino ignis ardentis, et de manu regis iniqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Susannam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti David de manu regis Saul,

anu Góliath.
nen.
a, Dómine, áni-
jus, sicut liberasti
et Paulum de carcé-

nen.
ut beatíssimam The-
ginem et mártyrem
tribus atrocíssimis
is liberasti, sic libe-
néris ánimam hu-
vi tui [*vel* ancillæ
et tecum fácias in
œléstibus congau-
. Amen.

ndamus tibi, Dómi-
mam * fámuli tui
mulæ tuæ,] precá-
te, Dómine Jesu
, Salvátor mundi,
propter quam ad
descendisti, Patriar-
tuórum sínibus in-
non rénuas. Agnos-
nine, creatúram tu-
n à diis aliénis creá-
d à te solo Deo vivo
; quia non est álius
ræter te, et non est
m ópera tua. Læti-
ómine, ánimam ejus
ectu tuo, et ne me-
iniquitátum ejus
rum, quas suscitávit
ali desidérii. Licet
ccáverit, tamen Pa-
t Fílium, et Spíri-
ctum non negávit,
lidit; et zelum Dei
buit, et Deum qui
fecit ómnia, fidéliter adorávit. ℟. Amen.

Oremus.

Delicta juventútis, et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine: sed secundùm magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glóriâ claritátis tuæ. Aperiantur ei cœli, collætentur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, creatúram tuam súscipe. Suscípiat eam sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœlestis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eam in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eam beátus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves regni cœlestis tráditæ sunt. Adjúvet eam beátus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eâ sanctus Joannes, electus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro eâ omnes sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potestas ligandi atque solvendi. Intercédant pro eâ omnes Sancti et Electi Dei, qui pro Christi nómine tormenta in hoc século sustinuérunt; ut vínculis carnis exúta, pervenire mereátur ad glóriam regni cœlestis, præstante Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre et Spí-

ritu sancto vivit et regnat in sécula seculórum.

℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicitur Ps. Confitémini. 9. *et totus Psalmus* Beáti immaculáti. *per Horas Dominicæ distributus*, 10.

Egressâ autem animâ, dicitur: ℟. In te, Dómine, sperávi, non confundar in æternum, accélera ut éruas me: in manus tuas commendo spíritum meum: * Redemisti me, Dómine Deus veritátis, illustra fáciem tuam super * servum tuum [*vel* ancillam tuam,] * salvum [*vel* salvam] me fac in misericórdiâ tuâ. ℣. Dómine Jesu, súscipe spíritum meum: * Redemisti *Ps.* 30. *Act.* 7.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Secretò*, Pater noster. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum * servo tuo [*vel* ancillâ tuâ,] Dómine; ℟. Quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. *Ps.* 142.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi: ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

TIBI, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* ut * defunctus [*vel* defuncta] século, * tibi vivat: et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis absterge; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OFFICIUM

DEFUNCTORUM.

bet Hora sequentis
cipitur absolutè.
VESPERAS.
c. O Dómine.
PSALMUS 114.
, * quóniam exáu-
ninus vocem ora-
æ.
nclinávit aurem su-
, * et in diébus me-
bo.
ndedérunt me do-
rtis, * et perícula
venérunt me.
atiónem et doló-
ni; * et nomen Dó-
ocávi.
mine, líbera áni-
am : * miséricors
, et justus, et De-
: miserétur.
liens párvulos Dó-
humiliátus sum,
it me.
rtere, ánima mea,
em tuam, * quia
benefécit tibi;
erípuit ánimam
e morte, * óculos
ícrymis, pedes me-
u.
o Dómino * in re-
órum.
c Officio, in fine
Psalmorum et Can-
antùm, dicitur:
em æternam dona
ine; * et lux per-
pétua lúceat eis.

Ant. O Dómine, líbera ánimam meam.

Ant. 2. D. Heu mihi.

PSALMUS 119.

AD Dóminum cùm tribulárer clamávi; * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * et à linguâ dolósâ.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar : * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est!

Ant. 3. d. Auxílium.

PSALMUS 120.

LEVAVI óculos meos in montes, * undè véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem

pedem tuum; * neque dormitet qui custódit te.

Eccè non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introitum tuum et éxitum tuum, * ex hoc, nunc, et usquè in séculum.

Ant. Auxílium meum à Dómino qui fecit cœlum et terram.

Ant. 8. G. Si iniquitátes.

Psalmus 129.

De profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódiâ matutínâ usquè ad noctem * speret Israel in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud

eum redémptio;
Et ipse rédimet I
ex ómnibus iniquitáti
jus.
Ant. Si iniquitátes
váveris, Dómine: D
quis sustinébit?
Ant. 2. D. Opera.
Psalmus 13
Confitebor tibi, D
in toto corde meo,
niam audisti verba
In conspectu An
psallam tibi: * ado
templum sanctum t
Et confitébor nó
super misericórdia
veritáte tuâ; * quó
gnificásti super o
men sanctum tuum
In quâcunque
cávero te, exaudi
tiplicábis in ánimâ
tútem.
Confiteantur tib
ne, omnes reges
quia audiérunt óm
oris tui;
Et cantent in v
ni, * quóniam m
glória Dómini;
Quóniam excels
nus, et húmilia r
et alta à longè co
Si ambulávero
tribulatiónis, * v
me: * et super ir
córum meórum
manum tuam, et s
fecit déxtera tua.
Dóminus retri
me: * Dómine, e

n séculum : ópera
tuárum ne despí-

pera mánuum tuá-
ımine, ne despí-

ıò dicitur :
gníficat. *Ant.* 1. a.
od dat mihi Pater,
niet ; et eum qui
me, non ejíciam
an. 6.
Pater. *Clarâ voce :*
ıos indúcas in ten-
; ℟. Sed líbera nos

nemóriâ ætérnâ e-
; ℟. Ab auditióne
timébunt. *Ps.* 111.
ɔrtâ ínferi ℟. Erue,
ánimas eórum. *Ps.*

ɪo vidére bona Dó-
In terrâ vivén-
26.

'Salmus 145.
ánima mea, Dó-
* laudábo Dómi-
'itâ meâ; psallam
quándiù fúero.
confídere in prin-
* in fíliis hómi-
ɪuibus non est sa-

spíritus ejus, et re-
ın terram suam : *
e períbunt omnes
ıes eórum.
cujus Deus Jacob
jus, spes ejus in
Deo ipsíus, * qui

fecit cœlum et terram, ma-
re, et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in séculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos : * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas : pupíllum et víduam suscípiet; * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sécula : * Deus tuus, Sion, in generatiónem et generatiónem.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

In depositione Defuncti.

Oremus.

Inclina, Dómine, aurem tuam ad preces nostras quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur; ut ánimam fámuli tui *N.* quam de hoc século migráre jussisti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et sanctórum tuórum júbeas esse consortem.

Pro Diacono, post litteram N. *additur* Diáconi.

In depositione Defunctæ,

Oratio.

Quæsumus, Dómine, pro tuâ pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ *N.* et à contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue.

In depositione Sacerdotis,

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos Sacerdótes fámulum tuum *N.* Sacerdotáli fecisti dignitáte vigére: præsta, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio.

Pro Episcopo, loco Sacerdotáli, *dicitur* Pontificáli.

In Anniversariis dicuntur tres seq. Orat.

Deus indulgentiárum, Dómine, da ánimæ * fámuli tui *N.* [Sacerdótis, *vel* Pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] cujus [*vel* animábus famulórum tuórum *N.* et *N.* quorum] [*vel* famulárum tuárum *N.* et *N.* quarum] anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem.

Pro Benefactoribus.

Deus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres et soróres, propinquos et benefactóres, qui ex hoc século transiérunt, beátâ Maríâ semper Vírgine intercedénte cum ómnibus tis tuis, ad perpétuæ túdinis consórtium p re concédas.

Pro omnibus Defi

Fidelium Deus ó cónditor et redemp nimábus famulórum lárumque tuárum re nem cunctórum trib catórum; ut indul quam semper opta piis supplicatiónibus quantur; Qui vivis nas in sécula seculó

℟. Amen.

Si aliud Officium quatur, dicitur:

Requiescant in p

℟. Amen.

[*Privatìm pro matre,*

Oratio.

Deus, qui nos p matrem honoráre ti; miserére cleme mábus patris ac ma eórumque peccáta meque eos in ætern tátis gáudio fac Per.]

AD VIGILI

Vigiliæ dicuntur bus Nocturnis in ne corporis, et in Anniversariis ritu d lebrandis. In iis ritu simplici fiunt, tur unicum Noctur riâ II. et V. dicitur Feriâ III. et VI. se Feriâ IV. *et Sabb*

· *absolutè.*

NOCTURNO.

;. Dómine.

'salmus 5.

ıea áuribus pér-
nine; * intéllige
meum.

voci orationis
ex meus et Deus

n ad te orábo,
' manè exáudies
ım.

tábo tibi, et vidé-
ıniam non Deus
uitátem tu es.

abitábit juxta te
* neque perma-
usti ante óculos

nnes qui operan-
átem: * perdes
loquuntur men-

ánguinum et do-
bominábitur Dó-

m in multitúdine
iæ tuæ introíbo
tuam, * adorábo
n sanctum tuum
uo.

, deduc me in
i: * propter ini-
s dírige in cons-
viam meam;

n non est in ore
itas, * cor eórum

ım patens est gut-
, linguis suis do-

lósè agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis: secundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos; * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui sperant in te: * in æternum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronasti nos.

Ant. Dómine, deduc me in justítiâ tuâ: propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam.

Ant. 8. G. Salvum me fac.

Psalmus 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in irâ tuâ corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dñe, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valdè; * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte qui memor sit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus, * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem, * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dñus oratiónem meam suscépit.

Erubescant et conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur et erubescant valdè velóciter.

Ant. Salvum me fac propter misericórdiam tuam, quóniam non est in morte qui memor sit tuî.

Ant. 3. c. Illúmina.

PSALMUS 12.

Usquequò, Dómine, oblivísceris me in finem? * úsquequò avertis fáciem tuam à me?

Quándiù ponam consília in ánimâ meâ, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte, * nequandò dicat inimícus meus: Præválui advérsùs eum.

Qui tribulant me, exultábunt si motus fúero; * ego autem in misericór
sperávi.

Exultábit cor m
salutári tuo: * cant
mino qui bona trib
et psallam nómini
altíssimi.

Ant. Illúmina óc
os, ne unquàm ob
in morte.

℣. Ne tradas bé
mas confitentes til
ánimas páuperum
ne obliviscáris in f
73.

Secretò Pater. C
℣. Et ne nos indúc
tatiónem; ℟. Sed l
à malo.

Lectiones legu
Absolutione, sine
tionibus et sine Ti

LECTIO j.

Parce mihi, n
sunt dies mei. Qu
mo, quia magnífi
aut quid appónis
cor tuum? Vísita
lúculò, et súbitò
lum. Usquequò n
mihi, nec dimitt
glútiam salívam
Peccávi: quid fá
ô custos hóminu
posuisti me cont
bi, et factus sum
ipsi gravis? Cur
peccátum meum
non aufers iniqui
am? Eccè nunc i
dórmiam; et si
quæsíeris, non

; *Lectionum nihil*

cérunt sicut fu-
iei, et ossa mea
um aruérunt: *
sicut umbra de-
t. ℣. Quæ est vi-
vapor est ad mó-
ens. * Dies. *Ps.*
4.

o ij. *Job.* 10.
imam meam vitæ
nittam adversùm
im meum, loquar
dine ánimæ meæ.
o: Noli me con-
índica mihi cur
ídices? Nunquid
i vidétur, si ca-
me, et ópprimas
nánuum tuárum,
um impiórum ád-
inquid óculi cár-
unt, aut sicut vi-
, et tu vidébis?
sicut dies hóminis
et anni tui sicut
unt témpora; ut
iquitátem meam,
um meum scruté-
ias quia nihil ím-
erim, cùm sit ne-
e manu tuâ possit
anus tuæ fecérunt
plasmavérunt me
circúitu; et sic re-
ecípitas me? Me-
uæso, quòd sicut
eris me, et in púl-
dúces me. Nonne
nulsisti me, et si-

cut cáseum me coagulasti? Pelle et cárnibus vestisti me, óssibus et nervis compegisti me. Vitam et misericórdiam tribuisti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Peccávi valdè; sed * Precor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem servi tui, quia stultè egi nimis. ℣. Deus, propítius esto mihi peccatóri. * Precor. 2. *Reg.* 24. *Luc.* 18.

Lectio iij. *Job.* 10.

Quarè de vulvâ eduxisti me? qui útinam consumptus essem, ne óculus me vidéret. Fuissem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Nunquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimitte ergò me, ut plangam páululùm dolórem meum, ántequàm vadam, et non revertar, ad terram tenebrósam et opertam mortis calígine, terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Ad Dóminum aspíciam, expectábo Deum salvatórem meum; consurgam cùm sédero in ténebris: * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei. ℣. Flagellat Dóminus omnem fílium quem récipit: * Iram. *Mich.* 7. *Hebr.* 12.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. *F.* In médio.

PSALMUS 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convertit.

Deduxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguasti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo Dómini * in longitúdinem diérum.

Ant. In médio umbræ mortis non timébo mala, quóniam tu mecum es, Dómine.

Ant. 8. G. Delicta.

PSALMUS 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam; * Deus meus, in te confído, non erubescam :

Neque irrídeant i
míci mei; * étenim
si qui sústinent te, n
fundentur.

Confundantur o
qua agentes * super

Vias tuas, Dómi
monstra mihi, * et
tuas édoce me.

Dírige me in veri
et doce me, * quia t
us salvátor meus, e
tínui totá die.

Reminíscere m
num tuárum, Dóm
misericordiárum
quæ à século sunt.

Delicta juventú
et ignorántias mea
míneris.

Secundùm miser
tuam memento n
propter bonitáter
Dómine.

Dulcis et rectu
nus; * propter h
dabit delinquéntib

Díriget mansué
dício, * docébit n
suas.

Universæ viæ
misericórdia et vér
quiréntibus test
ejus et testimónia
Propter nomen
Dñe, propitiáberis
meo; * multum est

Quis est homo
Dóminum? * legei
ei in viâ quam el

Anima ejus in l
morábitur, * et se

terram.
ntum est Dómi-
tibus eum, * et
m ipsius, ut ma-
llis.
ei semper ad Dó-
quóniam ipse e-
iqueo pedes me-

in me, et mise-
* quia únicus et
n ego.
iónes cordis mei
æ sunt, * de ne-
s meis érue me.
militátem meam,
meum, * et di-
ersa delicta mea:
inimícos meos,
ultiplicáti sunt,*
quo odérunt me:
ánimam meam,
; * non erubes-
iam sperávi in te.
tes et recti adhæ-
hi, * quia susti-

Deus, Israel, *
is tribulatiónibus

elicta juventútis
ignorántias meas
eris, Dómine.
E. Credo.
salmus 26.
illuminátio mea,
a; * quem timébo?
is protector vitæ
quo trepidábo?
ppróṕiant super
tes, * ut edant
as.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consistant adversùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus;

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protexit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petrâ exaltávit me, * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miserére meî, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in irâ à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelinquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus;

Quóniam pater meus et

mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in viâ tuâ; * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me ; * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terrâ vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age; * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terrâ vivéntium.

℣. Unam pétii à Dómino, hanc requíram, ℟. Ut inhábitem in domo Dómini. *Ps.* 26.

Lectio iv. *Job.* 13.

Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delicta ostende mihi. Cur fáciem tuam abscondis; et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, ostendis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuisti in nervo pedem meum, et observasti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerasti. Qui quasi putrédo consumendus sum, et vestimentum quod co[...]tur à tíneâ.

℟. Ecce ánimam [...] porto in mánibus [...] * Etiamsi occíderit m[...] ipso sperábo, et ip[...] Salvátor meus. ℣. Si[...]mus, sive mórimur, [...]ni sumus : * Etiam[...] 13. *Rom.* 14.

Lectio v. *Job* [...]

Homo natus de m[...] brevi vivens témp[...] plétur multis misé[...] quasi flos egréditu[...] téritur, et fugit v[...]bra, et nunquàm in [...] statu pérmanet. Et [...] ducis super huj[...] aperíre óculos tuos [...] dúcere eum tecum [...]cium? Quis potes[...] mundum, de immu[...]ceptum sémine? [...] qui solus es? Bre[...] hóminis sunt, núm[...]sium ejus apud te e[...] tituisti términos e[...] præteríri non póte[...] cede páululùm al[...] quiescat, donec o[...]niat sicut mercená[...] ejus.

℟. Hi qui cum [...] dormitiónem ac[...] óptimam habent r[...] grátiam : * Sancta e[...] lúbris est cogitátio[...] functis exoráre, ut [...] tis solvantur. ℣. Si [...] perædíficat super [...]

et opus ejus árse-
mentum patiétur;
n salvus erit: sic ta-
i per ignem.*Sanc-
ch. 12. 1. *Cor.* 3.
rio vj. *Job.* 14.
hi hoc tríbuat, ut
o prótegas me, et
s me, donec per-
'uror tuus, et cons-
ihi tempus in quo
s meî ? Putasne
homo rursùm vi-
ıctis diébus, qui-
c mílito, expecto
réniat immutátio
ábis me, et ego
bo tibi: óperi má-
írum pórriges déx-
u quidem gressus
umerasti: sed par-
is meis.
mine omnípotens,
ael, * Audi nunc
n mortuórum Is-
li meminisse ini-
patrum nostró-
l memento manûs
ıóminis tui. ℣. Oc-
Dñe, et redemisti
in sánguine tuo:
'aruch 3. *Apoc.* 5.
. NOCTURNO.
ı. D. Amove.
Psalmus 38.
Custódiam vias
ut non delinquam
meâ.
ori meo custó-
cùm consísteret
adversùm me.
tui et humiliátus
r verna.

sum, et sílui à bonis; * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me, et in meditatióne meâ exardescet ignis: * locútus sum in linguâ meâ.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, et númerum diérum meórum quis est; * ut sciam quid desit mihi.

Eccè mensurábiles posuisti dies meos, * et substántia mea tanquàm níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo, * sed et frustrà conturbátur:

Thesaurísat, * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dñus? * et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipienti dedisti me.

Obmútui, et non apérui os meum, * quóniam tu fecisti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuisti hóminem, et tabéscere fecisti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, et deprecatiónem

meam : * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer, priusquàm ábeam; * et ampliùs non ero.

Ant. Amove à me plagas tuas, Dómine, áuribus pércipe lácrymas meas.

Ant. 3. b. Nunquid qui dormit.

Psalmus 40.

Beatus qui intélligit super egenum et páuperem : * in die malâ liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terrâ, * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserere meî; * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quandò moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foràs, * et loquebátur in idipsum.

Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei : * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt adversùm me : * nunquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ in quo sperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére meî, et resúscita me; * et retribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluisti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepisti, * et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Israel à século, et usquè in séculum : * fiat, fiat.

Ant. Nunquid qui dormit non adjíciet ut resurgat? Dómine, miserere meî, et resúscita me.

Ant. 8. G. Sitívit.

Psalmus 41.

Quemadmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, * ità desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quandò véniam, et apparebo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dùm dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

-cordátus sum, et
me ánimam me-
óniam transíbo in
-ernáculi admirá-
uè ad domum Dei:
-e exultatiónis et
nis, * sonus epu-

tristis es, ánima
t quarè conturbas

in Deo, quóniam
-nfitébor illi: * sa-
-ltûs mei, et Deus

: ipsum ánima mea
ta est; * proptéreà
ro tuî de terrâ Jor-
et Hermóniim à
ódico.
-s abyssum ínvo-
voce cataractárum

-a excelsa tua, et
-i * super me tran-

mandávit Dóminus
-rdiam suam, * et
-nticum ejus.
me orátio Deo vi-
* dicam Deo: Sus-
-eus es;
oblítus es meî, et
ntristátus incédo, *
-ígit me inimícus?
confringuntur ossa
-probravérunt mihi
-ulant me inimíci

-licunt mihi per sín-
-s: * Ubi est Deus
...

Quarè tristis es, ánima mea? * et quarè conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, et Deus meus.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: quandò véniam et apparébo ante fáciem Dei.

℣. Quarè tristis es, ánima mea? et quarè conturbas me? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Ps.* 41.

Lectio vij. *Job* 16 *et* 17.

Breves anni tránseunt; et sémitam, per quam non revertar, ámbulo. Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabuntur, et solum mihi súperest sepulcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujusvis manus pugnet contra me.

℟. Scio quòd redemptor meus vivit, et in novíssimo die de terrâ surrectúrus sum, * Et in carne meá vidébo Deum meum. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, et mortále hoc indúere immortalitátem. * Et. *Job* 19. 1. *Cor.* 15.

Lectio viij. *Job.* 17.

Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ

sunt, torquentes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursùm post ténebras spero lucem. Si sustinúero, infernus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es; mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergò nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?

℟. Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt; álii in vitam æternam, et álii in oppróbrium, ut vídeant semper. ℣. Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur : * Evigilábunt. *Dan.* 12. 1. *Cor.* 15.

LECTIO IX.

Job. 19.

PELLI meæ, consumptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelicta sunt tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miserémini meî, miseremini meî, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tetigit me. Quarè persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tribuat ut scribantur sermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro stylo férreo, et plumbi láminâ, vel celte sculpantur in sílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, et in novíssimo die de terrâ surrectúrus sum: et rursùm circúmdabor pelle meâ, et in carne meâ vidébo Deum meum; quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius. Repósita est hæc spes meà in sinu meo.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me : non absórbeat me profundum, neque úrgeat super me púteus os suum : * Exaudi me, quóniam † Benigna est misericórdia tua : § Intende ánimæ meæ, et líbera eam. ℣. Dómine Deus, rex seculórum, solus pius es : * Exaudi me, quóniam † Benigna est misericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, et líbera eam. ℣. Miserére meî, Dómine fili David: Dómine, ádjuva me : † Benigna est misericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, et líbera eam. ℣. Propósuit te Deus propitiatiónem per fidem propter remissiónem delictórum : § Intende ánimæ meæ, et líbera eam. *Repetitur* ℟. Líbera, *usquè ad* ℣. Dómine. *Ps.* 68. *Apoc.* 15. *Matth.* 15. *Rom.* 3.

[*Quandò Vigiliæ celebrantur manè, prætermissis quæ sequuntur, continuò inchoantur Laudes.*]

℣. Réquiem æternam dona eis, Dómine; ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiescant in pace.

℟. Amen.

ne, exaudi ora-
m; ℟. Et clamor
véniat. *Ps.* 101.
inus vobiscum,
spíritu tuo.

)remus.

quæsumus, Dó-
ıam * fámuli tui
lótis *vel* pontífi-
ámulæ tuæ *N.*]
as * famulórum
et *N.*] [*vel* famu-
um *N.* et *N.*] et
ıium fidélium de-
, ab omni vín-
órum; ut in re-
ı glóriâ, inter
electos tuos re-
ıpirent; Per eum
ıs est judicáre vi-
:uus, et séculum
℟. Amen.
.escant in pace.

LAUDES.

ı. Miserére. cx.
ecundùm multi-
iseratiónum tuá-
iquitátem meam.
ȷ. Exaudi.
salmus 64.
hymnus, Deus,
et tibi reddétur
erúsalem.
oratiónem me-
ɜ omnis caro vé-

iquórum præva-
ıer nos; * et im-
ıostris tu propi-

Beátus quem elegisti, et assumpsisti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ; * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris noster: * spes ómnium fínium terræ, et in mari longè;

Præparans montes in virtúte tuâ, accinctus poténtiâ: * qui conturbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, et timébunt qui hábitant términos à signis tuis: * éxitus matutíni et vésperè delectábis.

Visitasti terram, et inebriasti eam: * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis; * parasti cibum illórum, quóniam ità est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * et campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciósa deserti, * et exultatióne colles accingentur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt frumento: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi, Deus, oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

Ant. 4. *E.* Propter.

PSALMUS 142.

DOMINE, exaudi oratiónem meam : * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tuâ; exaudi me in tuâ justítiâ.

Et non intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terrâ vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi; * et anxiátus est super me spíritus meus : in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum : meditátus sum in ómnibus opéribus tuis;* in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aquâ tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine; * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in quâ ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimi[c]is, Dómine; ad te [...] gi : * doce me fácere [...] tátem tuam, quia De[...] us es tu.

Spíritus tuus bo[...] dúcet me in terram re[...] propter nomen tuum [...] mine, vivificábis m[...] quitáte tuâ.

Edúces de trib[...] ánimam meam;* e[...] sericórdiâ tuâ dispe[...] mícos meos.

Et perdes omnes [...] bulant ánimam [...] quóniam ego ser[...] sum.

Ant. Propter n[...] um, Dñe, vivific[...]

Ant. 2. D. Mise[...]

CANTICUM. B[...]

DOMINE omnípot[...] Israel, * ánima [...] tiis, et spíritus á[...] mat ad te :

Audi, Dómine[...] rére, quia Deus [...] cors; * et miser[...] quia peccávimus [...]

Quia tu sedes [...] ternum, * et nos [...] in ævum?

Dómine omníp[...] us Israel, * audi [...] tiónem mortuór[...]

Et filiórum ip[...] peccavérunt ante [...] audiérunt voce[...] Dei sui : * et [...] sunt nobis mala.

minisse iniquitá-
n nostrórum; *
to manûs tuæ,
tui in témpore

s Dñus Deus nos-
ábimus te, Dñe.
rére nostrî, Dñe,
imus ante te.
. Omnis spíritus.
LMUS 150.
ñum in sanctis
udáte eum in
virtútis ejus.
eum in virtúti-
laudáte eum se-
ltitúdinem mag-
us.
eum in sono tu-
te eum in psal-
ará.
eum in tympano
laudáte eum in
rgano.
eum in cymbalis
bus; laudáte e-
nbalis jubilatió-
is spíritus lau-
m.
nis spíritus lau-
m.
lictus. *Ant.* 1. a.
esurréctio et vi-
lit in me, etiam-
fúerit, vivet; et
ivit et credit in
oriétur in æter-
11.
cætera ut suprà.
, cv. *excepto*
almi Lauda, *di-*
profundis. 72.

COMMENDATIONES.

Pro pluribus dicuntur in plurali.

℟. DOMINE Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Israel, qui peccavérunt ante te. Noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum, sed * Memento manûs tuæ et nóminis tui. ℣. Occísus es, Dñe, et redemisti nos Deo in sánguine tuo. * Memento. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Secretò*, Pater. *Clarâ voce*, Et ne nos indúcas, etc.

TIBI, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui *N.* ut defunctus [*vel* fámulæ tuæ *N.* ut defuncta] século, tibi vivat: et quæ per fragilitátem mundánæ conversatiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis absterge; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OREMUS.

MISERICORDIAM tuam, Dómine sancte, Pater omnípotens, æterne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro nostris rogáre peccátis nequáquàm sufficimus; tamen de tuâ confísi gratúitâ pietáte et inólitâ benignitáte, clementiam tuam depóscimus, ut ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ad te rever-

tentem cum pietáte suscípias : adsit ei Angelus testamenti tui Míchael, et per manus sanctórum Angelórum tuórum inter Sanctos et electos tuos in sínibus Abrahæ, Isaac et Jacob Patriarchárum tuórum, eam collocáre dignéris, quátenùs liberáta de princípibus tenebrárum et de locis pœnárum, nullis jàm primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis seu fragilitátis confundátur erróribus; sed agnoscátur à Sanctis tuis, et beatitúdinis réquie perfruátur : atque cùm magni judícii dies advénerit, inter Sanctos et electos tuos * resuscitátus [*vel* resuscitáta] glóriâ manifestæ contemplatiónis tuæ perpétuò satiétur; Per Christum.

In Psalm. In éxitu. 18. *in cujus fine dicitur :* Réquiem. *Ant.* 7. c. Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino; adjútor eórum et protector eórum est. *Ps.* 113.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui humáno córpori ánimam ad similitúdinem tuam inspiráre dignátus es : dùm, te jubente, pulvis in púlverem revértitur, tu imáginem tuam cum Sanctis et electis tuis æternis sédibus præcípias sociári; eamque ad te reverténtem de Ægypti pártibus blandè léniterque suscípias, et Angelos tuos sanctos ei óbviam mittas, viamque illi justítiæ demonstra, et portas glóriæ tuæ áperi. Repelle, quæsumus, Dómine, ab eâ omnes príncipes tenebrárum, et agnosce depósitum fidéle quod tuum est. Súscipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, sed à te solo Deo vivo et vero; quia non est álius Deus præter te, Dómine, et non est secundùm ópera tua. Lætífica, clementíssime Pater, ánimam ejus, et clarífica eam in multitúdine misericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæsumus, iniquitátum ejus antiquárum quas suscitávit furor mali desidérii : licèt enim peccáverit, tamen te non negávit; sed signo fidei insignita, te qui ómnia, et eam inter ómnia fecisti, fidéliter adorávit; Qui vivis et regnas Deus. ℟. Amen.

In Ps. Dilexi. 36. Crédidi. 85. Laudáte Dñum, omnes gentes. 118. Confitemini. 9. *et* Beáti immaculáti. 10. *integrè. Ant. sola* 8. G. Circumdedérunt me dolóres mortis, et perícula inferni invenérunt me. O Dñe, líbera ánimam meam. *Ps.* 114.

OREMUS.

DIRI vúlneris novitáte perculsi, et quodámmodò córdibus

sauciáti, misericór-
am, mundi Redemp-
bílibus vócibus im-
us; ut * cari nostri
el caræ nostræ *N.*]
ı ad tuam clemén-
ui fons pietátis es,
ntem blandè léniter-
scípias; et quas ex
commoratióne con-
máculas, tu, Deus,
bonitáte clementer
Chorus, Amen: Piè
as, *Chorus*, Amen:
mi in perpétuum tra-
horus, Amen: Atque
ndem tibi cum cæ-
edditúram, et ad
próprium quándo-
ersúram, Sanctórum
ı cœtibus aggregári
ias; Qui cum Deo
et Spíritu sancto vi-
egnas Deus, per óm-
cula seculórum.
men.
r, etc. ℣. Et ne nos
s in tentatiónem;
ed líbera nos à malo.
équiem æternam do-
Dómine; ℟. Et lux
ıa lúceat ei.
ınima ejus in bonis
tur, ℟. Et semen
eréditet terram. *Ps.*

on intres in judícium
servo tuo [*vel* ancillâ
Dómine; ℟. Quia non
ibitur in conspectu
nis vivens. *Ps.* 142.
portâ ínferi ℟. Erue,
rs verna.

Dñe, ánimam ejus. *Ps.* 88.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum,

℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

PARTEM beátæ resurrectiónis obtíneat, quæsumus, Dómine, ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* vitamque æternam habére mereátur in cœlis, per te, Jesu Christe, Salvátor mundi.

DEUS, cui soli cómpetit medicínam præstáre post mortem: præsta, quæsumus, ut ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Dóminum.

℣. Requiescat in pace.

℟. Amen.

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur in Quadragesima Feriâ iv. cujuslibet Hebdomadæ, non impeditâ aliquo Festo ix. Lectionum: in Choro post Matutinum diei: extra Chorum pro opportunitate temporis, et ad devotionem. Primi quinque Ps. dicuntur sine Glória. *Sed in fine ultimi dicitur:* Réquiem æternam.

Incipitur absolutè sine Antiphonâ.

Ps. Ad Dóminum. 53.
Ps. Levávi. 37.

Ps. Lætátus sum. 54.
Ps. Ad te levávi. 71.
Ps. Nisi quia. 37.

Deindè dicitur flexis genibus Pater noster. *totum secretò, usquè ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. A portâ ínferi. ℟. Erue, Dñe, ánimas eórum. *Ps*. 88.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps*. 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tùo.

OREMUS.

Absolve quæsumus, Dómine, ánimas famulórum, famulárumque tuárum, et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum; ut in resurrecrectiónis glória inter Sanctos et electos tuos resuscitáti respírent; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dictâ Oratione, statìm dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur: et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri, etc.

Ps. Qui confídunt. 71.
Ps. In convertendo. 37.
Ps. Nisi Dóminus. 72.
Ps. Beáti omnes. 124.
Ps. Sæpè expugnavérunt. 105.

Posteà dìcitur flexis genìbus: Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléiso[n]

Pater noster. *secret[ò]* ... ne nos indúcas in te[ntatió]nem; ℟. Sed líbera ... malo.

℣. Memento congr[egatió]nis tuæ; ℟. Quam ... disti ab inítio. *Ps*. 7[3].

℣. Dñe, exaudi [ratió]nem meam; ℟. Et ... meus ad te véniat. [Ps. 101.]

℣. Dóminus vob[iscum], ℟. Et cum spíritu t[uo].

OREMUS.

Deus, cui própri[um est] misereri semper et [parcere,] súscipe deprecatión[em nos]tram; ut nos, et o[mnes fa]mulos tuos, quos [delicto]rum caténa constri[ngit, mi]serátio tuæ pietátis [cleme]nter absolvat; Per C[hristum] Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dictâ Oratione ... *dicuntur alii Psal[mi Gra]duales qui sequun[tur] ... in fine cujuslibet* ... *dicitur* Glória Patri

Ps. De profundis
Ps. Dómine, non
Ps. Memento, ... *cum suâ Divisione.*
Ps. Eccè quàm ... 54.
Ps. Eccè nunc ... cite. 20.

Deindè dicitur f[lexis ge]nibus: Kyrie, eléis[on] ... te, eléison. Kyrie,

Pater noster. *secr[etò]* ... ne nos indúcas in ...

ed libera nos à

fac servos tuos,
neus, sperantes
85.
ine, exaudi ora-
am; ℟. Et clamor
véniat. *Ps.* 101.
iinus vobiscum,
spíritu tuo.

ORÉMUS.

PRÆTENDE, Dómine, famulis et famulábus tuis déxteram cœlestis auxilii; ut te toto corde perquírant, et quæ dignè póstulant, cónsequi mereantur; Per Christum Dóminum.

℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

E PRANDIUM.
ITE. ℟. Dóminus.
nium in te spe-
mine, et tu das
in témpore op-
áperis tu manum
mples omne áni-
ictióne. *Ps.* 144,
Patri, et Filio, et
ncto: Sicut erat,
, eléison. Christe,
yrie, eléison.
, Pater. *usquè ad*
ios indúcas in ten-
℟. Sed líbera nos

DREMUS.
, Dómine, nos, et
✝ dona quæ de
áte sumus sump-
Christum.
ectio, *Lector dicit:*
mne, benedícere.
Mensæ cœlestis
fáciat nos Rex æ-
riæ. ℟. Amen.
Lectionis dicitur:
em, Dómine, mi-
strî.

℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO
post Prandium.

CONFITEANTUR tibi, Dómine, ómnia ópera tua; et Sancti tui benedícant tibi. *Ps.* 144.

Glória Patri, etc.

Qui benedixit mensam, dicit:

AGIMUS tibi grátias, omnípotens Deus, pro universis beneficiis tuis; Qui vivis et regnas in sécula seculórum.

℟. Amen.

Deindè procedendo ad Ecclesiam, dicitur Ps. Miserére. 126. *Tempore verò Paschali, Ps.* Confitébor, 17. *Si verò non procedatur, dicitur Ps.* Laudáte Dóminum, omnes gentes. 118. *qui Ps. semper dicitur, quandò absolvitur Gratiarum actio in loco refectionis.*

In fine Psalm. dicitur Glória Patri. *deindè* Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, etc.

℣. Dispersit, dedit paupéribus : ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore; ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Ps.* 33.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea : ℟. Audiant mansuéti, et lætentur. *Ps.* 33.

℣. Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33.

℣. Sit nomen Dómini benedictum, ℟. Ex hoc nunc, et usquè in séculum. *Ps.* 112.

Retribuere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen sanctum tuum, vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Submissiori voce : Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Benedictio mensæ

ante Cœnam.

Benedicite. ℟. Dóminus. Edent páuperes et saturabuntur; et laudábunt Dóminum, qui requirunt eum : vivent corda eórum in séculum séculi. *Ps.* 21.

Glória Patri, etc. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *Clarâ voce*, Et ne nos, etc.

Oremus.

Benedic, Dómine, nos, et hæc tua ✠ dona quæ de tuâ largitáte sumus sumpturi; Per Christum.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

Gratiarum actio

post Cœnam.

Memoriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dñus : escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110. Glória Patri.

Qui benedixit mensam, dicit :

Benedictus Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis; Qui vivit et regnat in sécula seculórum. ℟. Amen.

Psalm. et reliqua, ut suprà, cxxiij.

In Jejuniis, *ad refectionem, fit Benedictio mensæ et Gratiarum actio, ut notatum est pro Cœnâ.*

¶ *Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, mutatur diebus infrà scriptis, ut sequitur.*

) UTRAMQUE
Refectionem :
IA IV. V. ET VI.
oris Hebdomadæ,
BENEDICTIO.
STUS factus est prono-
ediens usquè ad mor-
hilip. 2.
r. *totum secretò. De-*
nihil dicendo, signo
benedicitur mensa ;
benedictio Feriâ sextâ
ur.
Lect. non datur bene-
nec dicitur Tu autem.
GRATIARUM ACTIO.
STUS factus est pro no-
édiens usquè ad mor-
nortem autem crucis.
. 2.
n. Miserére. *sine* Gló-
ter. *totum secretò.*

CE quæsumus, Dómi-
per hanc famíliam tu-
ro quâ Dóminus nos-
sus Christus non du-
mánibus tradi nocén-
et crucis subíre tor-
m; *secretò,* Qui tecum

BBATO SANCTO,
BENEDICTIO.
EDICITE. ℟. Dóminus.
ransisset Sábbatum,
Magdaléne, et María
., et Salóme emérunt
ta; ut venientes únge-
esum, allelúia. *Marc.*

ie, eléison. *et reliqua,*
rà, cxxiij.

GRATIARUM ACTIO.

VESPERE autem Sábbati, quæ lucescit in primâ Sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María, vidére sepulcrum, allelúia. *Matth.* 28.

Benedictus Deus in donis suis, etc. cxxiv. *Ps.* Laudáte Dóminum, omnes gentes. 118. Kyrie. Pater noster. ℣. Dispersit. *et reliqua, ut suprà,* cxxiv.

IN DIE S. PASCHÆ,
et usquè ad prandium sequentis Sabb. inclusivè.

BENEDICTIO.

BENEDICITE. ℟. Dóminus. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus, et lætémur in eâ, allelúia. *Ps.* 117.

Glória. Kyrie, eléison. *et reliqua, ut suprà,* cxxiij.

GRATIARUM ACTIO.

HÆC dies quam fecit Dóminus; exultémus, et lætémur in eâ, allelúia. *Ps.* 117.

Glória. *et reliqua omnia ut suprà,* cxxiij. *excepto quòd loco Ps.* Miserére mei, Deus. *dicitur Ps.* Confitémini Dómino. 9.

IN ASCENSIONE
DOMINI,
et usquè ad Vigiliam Pentec.

BENEDICTIO.

BENEDICITE. ℟. Dóminus. Ascendens Christus in altum, allel., captívam duxit captivitátem, allel. *Ephes.* 4.

Glória. Kyrie. *et reliqua, ut suprà,* cxxiij.

GRATIARUM ACTIO.

ASCENDIT Deus in júbilo, allelúia; et Dóminus in voce tubæ, allelúia. *Ps.* 46.

Glória. *et reliqua omnia ut suprà,* cxxiij. *excepto quòd loco Psalmi* Miserére. *dicitur Psalmus* Omnes gentes. 33.

IN PENTECOSTE

et per Hebdomadam.

BENEDICTIO.

BENEDICITE. ℟. Dóminus. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia; et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia. *Sap.* 1.

Glória. Kyrie, eléison. *et reliqua, ut suprà,* cxxiij.

GRATIARUM ACTIO.

REPLETI sunt omnes Spíritu sancto, allelúia, et cœpérunt loqui, allelúia. *Act.* 2.

Glória. *et reliqua omnia ut suprà,* cxxiij. *excepto quòd loco Psalmi* Miserére. *dicitur Ps.* Magnus Dóminus. 122.

ITINERARIUM.

Viator, in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali, ut sequitur.

In Cant. Benedictus. 135.

Ant. 5. C. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dñus: et Angelus Ráphael comitétur nobiscum in viâ, ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria. *T. P.* Alleluia. *Tob.* 4 *et* 5.

PRECES.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater. *Secretò usquè ad* ℣. Et ne nos indúcas, etc.

℣. Salvos fac servos tuos, ℟. Deus meus, sperantes in te. *Ps.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto; ℟. Et de Sion tuére nos. Ps. 19.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis, ℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Ps.* 88.

℣. Benedictus Dóminus die quotídiè: ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum. *Ps.* 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demonstra nobis, ℟. Et sémitas tuas édoce nos. *Ps.* 24.

℣. Utinam dirigantur viæ nostræ ℟. Ad custodiendas justificatiónes tuas! *Ps.* 118.

℣. Erunt prava in directa, ℟. Et áspera in vias planas. *Is.* 40.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te, ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *Ps.* 90.

℣. Dómine, exaudi, etc.

Oremus.

, qui filios Israel per
médium sicco vestí-
e fecisti, quique Ma-
:r ad te, stellâ duce,
sti; tríbue nobis, quæ-
s, iter prósperum,
ısque tranquillum; ut,
.o tuo sancto cómite,
m quò pérgimus lo-
ac demùm ad æter-
ılútis portum perve-
:elíciter valeámus.

s, qui Abraham púe-
tuum de Ur Chaldæó-
eductum, per omnes
peregrinatiónis vias il-
n custodisti; quæsu-
ut nos fámulos tuos
díre dignéris: esto no-
Dómine, in procinctu
ígium, in viâ solátium,
stu umbráculum, in
â et frígore tegumen-
in lassitúdine vehícu-
in adversitáte præsí-
, in lúbrico báculus,
in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, prósperè perveniámus, et demùm incólumes ad própria redeámus.

Adesto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes, tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat; et beáti Joannis præcursóris hortamenta sectando, ad eum quem prædixit secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM,

AD LIBITUM SACERDOTIS.

'mi, Quàm dilecta. 84.
dixisti. 44. Inclína, Dó-
cum suâ divis. 127.
di. 87. De profundis
ívi ad te, Dómine. 72.
:t. Dómine, memor esto
et ne vindictam sumas
ccátis meis, neque re-
miniscáris delicta mea, vel parentum meórum. *Tob*. 3.

Preces.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater, etc. ℣. Et ne nos, etc.

℣. Ego dixi: Dñe, miserére meì;

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine; úsquequò?

℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,

℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam, ℟. Et Sancti tui exultent. *Ps.* 131.

℣. Ab occultis meis munda me, Dñe, ℟. Et ab aliénis parce servo tuo. *Ps.* 18.

℣. Dómine, exaudi, etc.

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Oremus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátiâ Sancti Spíritûs illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis dignè ministráre, teque æternâ caritáte diligere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, et omnis voluntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem Sancti Spíritûs cogitatiónes cordis nostri; ut te perfectè dilígere, et dignè laudáre mereámur.

Ure igne Sancti Spíritûs renes nostros, et cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus, Dñe, Paraclétus qui à te procédit, illúminet, et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus, Dñe, virtus Spíritûs Sancti; quæ et corda nostra clementer expurget, et ab ómnibus tueátur adversis.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritûs illustratióne docuisti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Conscientias nostras, quæsumus, Dómine, visitando purífica; ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem; Qui tecum vivit et regnat.

Formula Intentionis.

Gregorius Papa XIII concessit cuilibet Sacerdoti, hanc formulam devotè ante Missam recitanti, quinquaginta dierum indulgentiam.

Ego volo Missam celebráre, et confícere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum Sanctæ Románæ Ecclesiæ, ad laudem omnipoténtis Dei, tótiusque Cúriæ triumphantis; ad utilitátem meam, totiusque Ecclésiæ mi-

s et patientis; pro óm-
qui se commendavé-
rationibus meis in gé-
t in spécie, et pro felíci
sanctæ Románæ Ecclé-
men.
idium cum pace, e-
atiónem vitæ, spátium
pœniténtiæ, grátiam et

consolatiónem Sancti Spiri-
tûs, perseverántiam in bonis
opéribus, cor contrítum et
humiliátum, atque felícem
vitæ meæ consummatiónem
tríbuat mihi omnípotens et
miséricors Dóminus.

Amen.

GRATIARUM ACTIO
POST MISSAM.

Dóminus regit me.
Benedícam Dómi-
cum suâ divisione. 85.
lic, ánima mea, Dó-
, et ómnia. *cum suâ di-*
e. 69.
t. O quàm suávis est,
ne, Spíritus tuus! qui,
lcédinem tuam in fílios
nstráres, pane suavís-
de cœlo præstito, esu-
s imples bonis, et di-
dimittis inánes. *T. P.*
Sap. 12 *et* 16. *Luc.* 1.

Preces.

rie, eléison. Christe,
n. Kyrie, eléison.
ter noster, etc.
Et ne nos indúcas, etc.
Memóriam fecit mira-
n suórum misérieors et
átor Dóminus:
Escam dedit timénti-
e. *Ps.* 110.
Quid est homo, quòd
or es ejus? ℟. Aut fílius
nis, quóniam vísitas
Ps. 8.
Sicut ádipe et pingué-
dine repleátur ánima mea;
℟. Et lábiis exultatiónis lau-
dábit os meum. *Ps.* 62.

℣. Non nobis, Dómine,
non nobis; ℟. Sed nómini
tuo da glóriam. *Ps.* 113.

℣. Nunc dimittis servum
tuum, Dómine, secundum
verbum tuum, in pace;
℟. Quia vidérunt óculi mei
salutáre tuum. *Luc.* 2.

℣. Dómine, exaudi ora-
tiónem meam;

℟. Et clamor meus ad te
véniat. *Ps.* 101.

Oremus.

Visita, quæsumus, Dómi-
ne, famíliam tuam: et corda
sacris dicáta mystériis per-
vígili tuére pietáte; ut re-
média salútis æternæ, quæ
te miserante percípiunt, te
protegente custódiant.

Quæsumus, Dómine Deus
noster, ut quos divínâ tri-
buis participatióne gaudére,
humánis non sinas subjacére
perículis.

COGNOSCIMUS, Dómine, tuæ circa nos cleméntiæ largitátem: et ídeò fiduciáliùs implorámus, ut quos páscere non désinis imméritos, et dignè tibi servíre perfícias, et donis uberióribus prosequáris.

MAJESTATEM tuam, Dómine, suppliciter exorámus, ne períre patiáris quibus tanta remédia providisti: sed cum divíni frequentatióne mystérii crescat nostræ salútis effectus.

ACTIONES nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni, et adjuvando proséquere; ut cuncta nostra orátio et operátio à te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

ADJUVET nos grátia tua, omnípotens Deus; ut qui offícium sacerdotále suscépimus, dignè ac devótè tibi in omni puritáte et consciéntiâ bonâ famulári valeámus: et si non póssumus in tantâ innocéntiâ vitæ conversári ut debémus, concéde nobis tamen dignè flere mala quæ géssimus, et in spíritu humilitátis, ac bonæ voluntátis propósito tibi ferventiùs de cætero deservíre; Per Christum.

℟. Amen.

HYMNUS
S. Thomæ Aquin
Sacram Euchari

ADORO te supplex,
Déitas,
Quæ sub his figúris
titas:
Tibi se cor meum
súbjicit,
Quia te contemplan
déficit.

VISUS, tactus, g
te fállitur;
Sed audítu solo tutò
Credo quidquid di
Fílius;
Nil hoc Veritátis ve
rius.

IN cruce latébat s
tas;
At hìc latet simul e
nitas:
Ambo tamen creder
cónfitens,
Peto quod petívi
pœnitens.

PLAGAS, sicut T
non intúeor;
Deum tamen meum
fíteor:
Fac me tibi sempe
crédere,
In te spem habére,
gere.

O MEMORIALE mo
míni,
Panis vivus, vitam
hómini,
Præsta meæ menti
vere,
Et te illi semper d
pere.

ons puritátis, Jesu
mine,
nundum munda tuo
nguine,
na stilla salvum fá-
re
quit ab omni mun-
m scélere.
quem velátum nunc
ício,
at illud quod tàm
io;
evelátâ cernens fácie,
n beátus tuæ glóriæ.
n.

RATIO S. IGNATII.

Christi sanctíssima,
a me; Corpus Christi
simum, salvá me;
Christi pretiosíssi-
bria me; aqua láteris
purissima, munda
dor vultûs Christi
virtuosíssime, sana me; pás-
sio Christi piíssima, confor-
ta me. O bone Jesu, custódi
me. Intra vúlnera tua abs-
conde me. Non permittas
me separári à te. Ab hoste
maligno defende me: in ho-
râ mortis meæ voca me: Ju-
be me venire ad te, et pone
me juxta te: ut cum Ange-
lis et Archángelis tuis lau-
dem te per infiníta seculó-
rum sécula.
Amen.

ORATIO.

OBSECRO te, mitíssime et bone Jesu, ut hæc immortális Hóstia pro me tibi grátias réferat, me tibi reconcíliet, me tibi restítuat; mihi peccatóri véniam tríbuat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Amen.

ABSOLUTIONIS

ORMA IN SACRAMENTO POENITENTIÆ.

Dicit Pœnitens:
DIC mihi, Pater, quia
i.
erdos subjungit:
s sit in corde tuo et
is tuis, ut verè et
o corde confiteáris
peccáta tua: In nó-
atris, et ✝ Fílii, et
s Sancti.
dè Pœnitens dicit:
iteor Deo, etc. *usquè*
culpâ; *et post con-*
em, reliqua prose-

Tùm Sacerdos, dictis quæ dicenda judicaverit, et injunctâ pœnitentiâ, aperto capite, dicit:

MISEREATUR tuî omnípotens Deus, et dimissis peccátis tuis perdúcat te ad vitam æternam. Amen.

Deindè, manu elevatâ super Pœnitentem, ei benedícat dicens:

INDULGENTIAM, absolutiónem, ✝ et remissiónem peccatórum tuórum tríbuat

tibi omnipotens et miséricors Dóminus. Amen.

Tùm, operto capite, dexterâ super caput Pœnitentis extensâ, eum absolvit hoc modo:

Dominus noster Jesus Christus qui est summus Póntifex ipse te absolvat, et ego auctoritáte illíus, absovlo te primùm ab omni vínculo excommunicatiónis, (suspensiónis,) et interdicti in quantum possum et indiges: Deindè, Ego absolvo te ab ómnibus peccátis tuis; in nómine Patris, et ✝ Filii, et Spiritûs Sancti. Amen.

Si Pœnitens sit laicus, omit. verbum suspe...

Deindè manum ... aperto capite, ...

Passio Dómini nostri ... Christi, et mérita ... mæ semper virgin... et ómnium Sanctó... frágia sanctæ ... nis, quidquid bo... et mali sustinúeri... tibi, in remissión... tórum tuórum, in... tum grátiæ et pr... tæ ætérnæ. Amen.

Urgente mort... sic breviter absol... Pœnitens:

Ego te absolvo ... bus Censúris e... In nómine Patris ... et Spiritûs Sanct...

FORMULA

Pro impertiendâ benedictione, et plenariâ ... moribundis Fidelibus applicandâ, à Benedicto ... eripta.

Benedictio in articulo mortis cùm soleat impertiri post Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ et Extr.-Unctionis, illis infirmis, qui vel illam petierint, dùm sanâ mente et integris sensibus erant, seu verisimiliter petiissent, vel dederint signa contritionis, impertienda iisdem est, etiamsi posteà linguæ, cæterorumque sensuum usu sint destituti, aut in delirium vel amentiam inciderint. Excommunicatis verò, Impœni... qui in manifesto ... tali moriuntur, ... deneganda.

Habens præd... tatem, ingredie... lum, ubi jacet ... dicat: Pax huic ... *ac deindè ægrot... lum et circumst... gat aquâ benedi... Antiphonam:* As...

Quòd si ægr... confiteri, audiat ... solvat; si confe...

tet illum ad eli-
'um contritionis ;
nedictionis effi-
'tute, si tempus
'iter admoneat ;
t atque hortetur,
commoda ac do-
'actæ vitæ expia-
enter perferat,
paratum offerat
ceptandum quid-
'uerit ; et mortem
'enter obeundam
'onem pœnarum,
ındo promeruit.
llum verbis con-
ı spem erigens
divinæ munifi-
itate eam pœna-
ionem, et vitam
'turus æternam.
t :
tórium nostrum
Dómini. ℟. Qui
ı et terram.
ITIPHONA.
niscáris, Dómine,
ıuli tui (*vel* an-
, neque vindic-
de peccátis ejus.
eléison. Christe,
rie, eléison. Pa-
etc.
e nos indúcas in
n.
ibera nos à malo.
m fac servum *tu-*
ncillam tuam, *et*
s.)
meus, sperantem
35.
ne, exaudi ora-

tiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum,

℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

CLEMENTISSIME Deus, Pater misericordiárum, et Deus tótius consolatiónis, qui néminem vis períre in te credentem atque sperantem, secundum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum *N.* quem tibi vera fides et spes christiána commendant. Vísita eum in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem et véniam clementer indulge, ut ejus ánima in horâ éxitûs sui, te Júdicem propitiátum invéniat, et in sánguine ejusdem Fílii tui ab omni máculâ ablúta, transíre ad vitam mereátur æternam ; Per eumdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tùm dicto ab uno ex Clericis adstantibus Confíteor, etc.

Sacerdos dicat : Misereátur, etc ; *Deindè :*

DOMINUS noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligandi atque solvendi, per suam piíssimam misericórdiam

recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in Baptísmate recepisti: Et ego facultáte mihi ab Apostólicâ sede tribútâ, Indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo: In nómine Patris, et ✝ Fílii, et Spíritûs Sancti. Amen.

Per sacro-sancta humánæ reparatiónis mystéria, remittat tibi omnípotens Deus omnes præsentis et futúræ vitæ pœnas, P
portas apériat, et a
dia sempitérna perd

Benedícat te omni
Deus, Pater et ✝ Fil
Spíritus Sanctus. Am

Si verò infirmus si
morti proximus, ut
confessionis generali
ciendæ, neque præ
rum precum recita
tempus suppetat, sta
cerdos ei benedictione
pertiatur dicens: D
noster, etc. *ut suprà.*

COMMUNE

TRONI VEL PATRONÆ,

IN PROPRIA EJUS ECCLESIA.

principale Patroni vel Titularis in pro- !esiá celebratur ritu um Octavâ, si juxta generales Octava ce- ›ssit.

ı autem (nisi pro- 'eatur in Breviario, à DD. Episcopo ›batum) sumitur de Sanctorum pro qua- :ti, vel Sanctæ, aut :nctorum, exceptis 'ıntur.

⁷esperas et Comple- salmi de Feriâ. Ante I. Vesp. dicitur ℟. *· in Communi. Ad et* Nunc dimittis. *›ropriæ, ut ibidem.*

ᑊUADRAGESIMA, *ırrat Festum alicujus Officium cum tribus dicitur pro ut nota- ·is Breviarii partibus, tantùm; hoc enim nihil fit de Octavâ ?, ne quidem Com-).*

PORE PASCHALI, *ı hâc Parte Verna 'm assignetur Anthi- ' Nocturnum sive in sive in Communi n, et tamen tres de- : in Officio Patroni; aliæ infrà assignan- ualitate Festi.*

Lectiones, in Annualibus et Solemn.-maj., dicuntur ut habentur infrà pro unoquoque Com. In Solemn. verò minori, Lect. j erit de Script. occur.

Si autem Fest. occur. in Dom. Lect. ij erit de Sancto, iij de Homilia in Evang. Festi; iv verò sub benedictione, Permaneámus *de Homilia in Evang. Dominicæ occurrentis.*

Circa Officium dierum intra Octavam servabuntur pariter quæ præscribuntur in Rubricis generalibus, de Octavis Fest. Annualium quæ ad secundum ordinem pertinent. Cujusmodi declarantur ibidem quæ sequuntur Festa Patroni primarii et titularis; ideoquè Dominicâ intra Octavas hujusmodi totum Officium fiet de Dominicâ occurrente, cum Commem. Oct. in utrisque Vesp. et Laudibus.

Diei Octavæ Officium erit Duplex-majus; Lectio j de Scripturâ occurrente; duæ aliæ ut infrà pro unoquoque Communi ponuntur.

Diebus verò intra Octavam tàm primarii quàm secundarii Patroni, nullâ dignitatis cujusque Sancti habitâ ratione, dicentur, etiam pro Apostolo, ut infrà, nisi adsint propriæ; vel nisi propriæ cùm adsunt, non sufficiant, aut non possint aliàs commodè dividi.

Ad Primam, Canon ut sequitur.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi tértio, sub sancto Cárolo. 1573. *Tit.* 1.

Quo religiósiùs íncolæ uniuscujusque Paróchiæ festum diem colant illíus Sancti Sanctæve, cujus patrocínio parochiális Ecclésia dicáta est, cohortatiónibus agat Parochus, ut ánimo piè répetant religiósas ejus sanctórum virtútum exercitatiónes, quórum méritis in cœlum ille vocátus, cùm sempiternâ glóriâ perfruátur, pro caritáte quâ abundat, eórum quorum salútis patrocínium suscépit, preces Deo offert. Die Sancti qui Paróchiæ patrónus est et custos, quò ad illíus imitatiónem magis fidéles inflammentur, id Párochus præstet, cùm frequéntior in ecclésiâ pópulus adest, ut ipse aut álius in suggestu res ejus sanctè admirabiliterque gestas, morum disciplínam, pietátis stúdia ac virtútes pronúntiet.

PRO APOSTOLO.

DIE FESTO.

Antiph. iv et v de I Vesp. cum eâ quæ posita est ad Noct. super Psal. sequentes.

Ps. 18. Cœli enarrant. *cum suâ divis.* 40.

Ps. 44. Eructávit. 120.

Ps. 46. Omnes gentes. 33.

LECTIO j.

De Epístolâ primâ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Cap. 4.

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jàm quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut à vobis júdicer, aut ab humáno die: sed neque meipsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum; sed non in hoc justificátus sum: qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadusquè véniat Dóminus, qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium; et tunc laus erit unicuíque à Deo.

Lectiones ij et iij. ut in Proprio Sanctorum.

DIE OCTAVA.

LECTIO ij.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 7. in 1. *ad Cor.*

Ostendamus fíeri non potuisse ut institúerent et cogitárent Apóstoli prædicáre quæ prædicârunt, nisi Christum secum habuissent. Non quóniam imbecilli advérsùs fortes, nec quóniam pauci adversùs multos: non quóniam páuperes advérsùs divites, nec rudes et ignari advérsùs

us sapientes struébant
: sed quóniam magna
e vis est præoccupátæ
nis. Quandò autem in
tibus fúerit consuetú-
a efficitur fírmior et
or : facíliùs enim mu-
ómnia quíspiam, quàm
értinent ad religiónem.
óstolis autem valídius
hoc impedimentum,
non solùm sic antíquam
ent consuetúdinem, sed
cum perículis fácerent
nutatiónem. Oportébat
eum qui credébat, sta-
ublicári, expelli, à pá-
xuláre, extréma mala
ti, ab ómnibus ódio
i, commúnem esse hos-
et suis et aliénis. Cum
etúdine ac perículis hæc
e præcepta erant gra-
; ea verò à quibus ab-
ant, facília : à stupris
vocábant ad temperán-
à vitæ amóre ad mor-
ab ebrietáte ad sobrie-
, à risu ad lácrymas
npunctiónem, ab avarí-
habendi cupiditáte ad
rtátem et suárum fa-
um abdicatiónem, à
táte ad perícula; et per
extrémam exigébant
vitæ perfectiónem. Præcepta quidem erant hujúsmodi.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 6.

In illis diébus; Exiit Jesus in montem oráre, et erat pernoctans in oratióne Dei. Et cùm dies factus esset, vocávit discípulos suos, et elégit duódecim ex ipsis quos et Apóstolos nominávit. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

In Matth. c. 10. *l.* 1.

Benignus et clemens Dóminus ac magister non ínvidet servis atque discípulis virtútes suas. Et sicut ipse curáverat omnem languórem et infirmitátem, Apóstolis quoque suis tríbuit potestátem, ut curárent omnem languórem et omnem infirmitátem in plebe. Sed multa distántia est inter habére et tribúere; donáre, et accípere. Iste, quodcunque agit, potestáte Dómini agit : illi, si quid fáciunt, imbecillitátem suam, et virtútem Dómini confiténtur, dicentes : In nómine Jesu surge et ámbula.

PRO UNO MARTYRE.

DIE FESTO.

Ps. 3. Dómine, quid
plicáti sunt. 2.
t. 1. a. Omnis qui te co-
ómine, vita ejus, si in
tióne fúerit, coronábi-
ars verna.
tur, allelúia. *Tob.* 3.

In Ps. 10. In Dómino confído. 72.

Ant. 8. G. Hæc est grátia, si propter Dei consciéntiam

sústinet quis tristítias, pátiens injustè, allelúia. 1. *Petr.* 2.

In Ps. 12. Usquequò. 55.

Ant. 3. c. Qui vícerit. *ut in Communi.*

LECTIO j.

De Epístolâ secundâ beáti Pauli Apóstoli ad Corínth.

Cap. 4.

DEUS qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illuxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesaurum istum in vasis fictílibus; ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, sed non angustiámur: aporiámur, sed non destitúimur: persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur: dejícimur, sed non perímus: semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes, ut et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris. Semper enim, nos qui vívimus, in mortem trádimur propter Jesum; ut et vita Jesu manifestétur in carne nostrâ mortáli. Ergò mors in nobis operátur, vita autem in vobis. Habentes autem eumdem spíritum fídei, sicut scriptum est: Crédidi, propter quod locútus sum; et nos crédimus propter quod et lóquimur: sciéntes quóniam qui suscitávit Jesum, et nos cum Jesu suscitábit, et constítuet vobiscum. Omnia enim propter vos; ut grátia abundans, per multos in gratiárum actióne abundet in glóriam Dei. Propter quod non defícimus: sed licèt is qui foris est, noster homo corrumpátur, tamen is qui intùs est renovátur de die in diem.

LECTIO ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi, 311.

ISTUM nobis festum diem Pássio beatíssimi Mártyris fecit, cujus nos victóriæ celébritas in istum locum devotíssimos congregávit. Sed celebrátio solemnitátis Mártyrum imitátio debet esse virtútum. Fácile est honórem Mártyris celebráre; magnum est fidem atque patiéntiam Mártyris imitári. Hoc sic agámus, ut illud optémus; hoc sic celebrémus, ut illud pótiùs diligámus. Quid laudámus in fide Mártyris? Quia usquè ad mortem pro veritáte certávit, et ideò vicit. Blandientem mundum contempsit, sævienti non cessit; ideò victor ad Deum accessit.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Non est discípulus super magistrum, nec servus super dóminum suum. Et réliqua.

Homília sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris.

Epist. 56. *ad Thib.*

GAUDERE nos in persecutiónibus vóluit Dóminus, quia tunc dantur coronæ fidei, tunc probantur mílites Dei, tunc Martyribus patent cœli. Neque enim sic nomen milítiæ dédimus, ut pacem

nmodò cogitáre, et re-
e milítiam debeámus,
lò in ipsâ milítiâ pri-
ambuláverit Dóminus
litátis et toleránti æ et
ínis magister; ut quod
dócuit, prior fáceret;
od pati hortátur, prior
ıobis ipse paterétur. Sit
óculos, fratres dilectís-
simi, quòd qui omne judíci-
um à Patre solus accépit, et
qui ventúrus est et judicatú-
rus, jam judícii sui et cogni-
tiónis futúræ senténtiam pro-
túlerit, prænúntians et con-
testans confessúrum se coram
Patre suo confitentes, et ne-
gatúrum negantes.

DIE OCTAVA.

LECTIO ij.
o sancti Augustíni Epís-
copi. 283.
TITUDINEM sanctórum
yrum sic in eórum pas-
mirémur, ut grátiam
ini prædicémus. Neque
et illi in seipsis laudári
runt, sed in illo cui dí-
: In Dómino laudábi-
inima mea. Hoc qui in-
unt, non supérbiunt.
tremóre petunt, cum
io accípiunt. Persevé-
, jàm non amittunt. Quia
non supérbiunt, mites
Et ídeò cùm dixisset:
ómino laudábitur áni-
nea; áddidit: Audiant
uéti, et jucundentur.
caro infírma, quid ver-
et putrédo esset, nisi
cantávimus verum es-
Deo subjiciétur ánima
, quóniam ab ipso est
ntia mea? Etenim, ut
ómnia pro fide Márty-
olerárent, virtus eórum
ntia nominátur.

LECTIO iij.
io sancti Evangélii se-
cundùm Matthæum.
Cap. 16.
llo témpore; Dixit Jesus
pulis suis: *Si quis vult*
post me veníre, ábneget seme-
tipsum, et tollat crucem suam,
et sequátur me. Qui enim
volúerit ánimam suam salvam
fácere, perdet eam. Et réli-
qua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi.
Serm. 331.

ILLA Evangélicâ tubâ, quan-
dò ait Dóminus: Qui amat
ánimam suam, perdet illam;
et qui perdíderit illam prop-
ter me, invéniet eam, ac-
censi sunt Mártyres, et vi-
cérunt; quia non de se, sed
de Dómino præsumpsérunt.
Duóbus modis intélligi po-
test quod dictum est: Qui
amat ánimam suam, perdet
illam. Si amas illam, perdis
eam. Et álio modo: Noli a-
máre, ne perdas. Prior mo-
dus istum habet sensum: Si
amas, perde illam. Hìc sé-
mina illam, et in cœlo me-
tes illam. Agrícola si non
tríticum pérdidit in sémine,
non amat in messe. Alius
modus sic habet: Noli amá-
re illam, ne perdas illam.
Videntur sibi amáre ánimas
suas, qui timent mori. Ani-
mas suas Mártyres si sic a-
massent, procul dúbio per-

didissent. Quid enim prodesset tenére ánimam in hâc vitâ, et pérdere in futúrâ?

PRO PLURIBUS MARTYRIBUS.

DIE FESTO.

In Ps. 5. Verba mea. 62.

Ant. 5. c. Convenérunt adversùm nos, ut nos disperdant : quómodò potérimus subsístere, nisi tu, Deus, ádjuves nos? allel. 1 *Mach.* 3.

In Ps. 31. Beáti quorum. 55.

Ant. 5. a. Séquimur te in toto corde, et timémus te, et quærimus fáciem tuam : érue nos, et da glóriam nómini tuo, Dómine, allel. *Dan.* 3.

In Ps. 32. Exultáte, justi. 75.

Ant. 7. b. In mortem. *ut in Communi.*

LECTIO j.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Cap. 8.

FRATRES; Debitóres sumus non carni, ut secundùm carnem vivámus. Si enim secundùm carnem vixéritis, moriémini : si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicunque enim Spíritu Dei aguntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepistis spíritum servitútis íterùm in timóre; sed accepistis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus : Abba, Pater. Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quòd sumus fílii Dei. Si autem fílii, et hærédes : hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim quòd non sunt condignæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam quæ revelábitur in nobis. Quis ergò nos separábit à caritáte Christi? Tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? Sicut scriptum est : Quia propter te mortificámur totâ die, æstimáti sumus sicut oves occisiónis. Sed in his ómnibus superámus propter eum qui dilexit nos.

LECTIO ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi. 335.

QUONIAM dies sanctórum Mártyrum est, undè pótiùs áliquid delectet nos dícere, nisi de glóriâ ipsórum? Adjuvet nos Dóminus Mártyrum. Audívimus paulò antè beátum Paulum Apóstolum prædicantem : Quis nos separábit à caritáte Christi? (Ista vox est Mártyrum.) Tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? sicut scriptum est : Propter te morte afficimur totâ die, deputáti sumus ut oves occisiónis : sed in his ómnibus superámus per eum qui dilexit nos. Hæc est vox Mártyrum, ómnia toleráre, et de se nihil præsúmere, u-

ılígere qui glorificátur ; ut, Qui gloriátur, nino gloriétur.

Lectio iij.

sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 6.

› témpore; Descendens le monte, stetit in loco stri; et turba discipuejus, et multitúdo co›lebis ab omni Judæâ úsalem, et marítima, i, et Sydónis. Et réli-

ıílìa sancti Ambrósii Epíscopi.

e Off. l. 1. *c.* 15, 16.

potest quis præmium re, nisi legítimè certánec est gloriósa vicnisi ubì fúerint labo:ertámina. Nonne inest, qui antè dat præ, quàm certámen fúeolútum? Ideòque Dóin Evangélio ait: Beáti rsecutiónem patiuntur r justítiam, quóniam m est regnum cœlóbeáti estis, cùm vobis maledícent hómines, et persequentur, et dicent omne malum adversùm vos propter justítiam; gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlo. Futúram, non præsentem, in cœlo, non in terrâ, mercédem promísit esse reddendam. Quid álibi poscis quod álibi debétur? Quid præprópere corónam éxigis, ántequàm vincas? Quid detérgere púlverem? quid requiéscere cupis? Quid epulári gestis, ántequàm stádium solvátur? Adhuc pópulus spectat, adhuc athlétæ in scámmate sunt; et tu jàm ótium petis? Sed fortè dicas: Cur ímpii lætantur? cur luxuriantur? cur étiam ipsi non mecum labórant? Quóniam qui non subscrípserint ad corónam, non tenentur ad labórem certáminis: qui in stádium non descénderint, non se perfundunt óleo, non oblínunt púlvere. Quos manet glória, expectat injúria.

DIE OCTAVA.

Lectio ij.

sancti Gregórii Nazianzéni Epíscopi.

Or. 6.

hoc festo atque hâc um frequéntiâ dignum ́mus? Purificémus nosos Martyribus, fratres, ›ótiùs cui ipsi quoque ; veritátisque confessióificáti et expiáti sunt. :mur ab omni inquinacarnis et *spíritûs.* Lavémur, mundi efficiámur; exhibeámus nos, étiam córpora nostra, hóstiam viventem, sanctam, Deo placentem, rationábilem, nostram precatiónem. Neque enim púrius tanto in prétio quidquam habet, quàm puritátem aut purgatiónem. Certémus propter athlétas, vincámus propter victóres, testimónium dicámus veritáti propter Mártyres. Hoc illórum certami-

tâ decet glóriâ virtútis excéllere, ut, instar solis, céteros véluti stellárum ignículos in suo fulgóre obscúret. Debet hujúsmodi vitam habére immaculátam atque compósitam; ut omnes in illum et in ejus vitam, véluti in exemplum áliquot excellens, intueantur.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Cap. 24.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis quâ horâ Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homília sancti Fulgéntii Epíscopi.

Dominicus sermo quem debémus omnes, non solùm studiósè, verùm étiam sapienter audíre, cui nos oportet humíliter ac delectabíliter obedíre, moderatiónis suæ tenens ubíquè tempériem, ut nec óvibus desint pábula, nec pastóribus aliménta; quædam speciáliter solis præcipit nobis, quædam verò generáliter et nobis et vobis. Nobis namque (id est, servis, quos Pater ille famílias, rerum ómnium Dóminus, ad hoc in suâ magnâ domo constítuit, ut pópulo ejus verbum grátiæ ministrémus) speciáliter injúngitur sanctæ prædicatiónis offícium; generáliter verò et nobis et vobis salutáris indícitur observántia mandatórum.

DIE OCTAVA.

Lectio ij.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Tract. de Offic. Episc.

In ómnibus actis vel dictis suis nihil suum quærat Epíscopus, sed tantùm aut Dei honórem, aut salútem proximórum, aut utrumque. Hoc enim agens implébit, non solùm Pontíficis offícium, sed et etymológiam nóminis; pontem útique seipsum fáciens inter Deum et próximum. Pertingit pons iste usquè ad Deum eâ fidúciâ, quâ non suam, sed illíus glóriam quærit. Pertingit usquè ad próximum illâ pietáte, quâ et ipsi, non sibi prodesse desíderat. Offert Deo bonus mediátor preces et vota populórum, reportans illis à Deo benedictiónem et grátiam. Súpplicat majestáti pro excéssibus delinquéntium, víndicat in peccantes injúriam Dei. Ingrátis impróperat benefícia pietátis, contemnéntibus poténtiæ severitátem insínuat; utrísque tamen nihilóminùs placáre studet indignantis furórem, nunc quidem hóminum obtendens infirmitátem, nunc divínæ magnitúdinem pietátis. Dénique, sive excédat Deo, sive sóbrius sit nobis, aut Deo semper, quantum in ipso est, placére gestit, aut præstáre nobis, non quod sibi omninò útile est quærens.

ıd multis.

LECTIO iij.

sancti Evangélii se-
ıdùm Matthæum.

Cap. 20.

› témpore; Dixit Je-
scípulis suis : Scitis
ríncipes géntium do-
tur eórum; et qui ma-
ıunt, potestátem exer-
ı eos. Non ità erit inter
ɜd quicunque volúerit
'os major fíeri, sit ves-
ninister. Et réliqua.

ia sancti Joannis Chry-
sóstomi.

5. *in Ep.* 2. *ad Cor.*

LEX impérii genus est.
ım cujus óperâ hómi-
pópulis et úrbibus im-
t, ac civílem hanc vi-
ıoderantur; (id quod
s indicábat, cùm díce-
)mnis ánima potestáti-
ıublimióribus súbdita
on est enim potestas ni-
)eo. Ac pósteà, quan-
hinc cómmodi caperé-
›stendens, hæc verba
ngit : Magistrátus Dei
ter est in bonum. Ac
ıs : Dei minister est vin-
ı iram ei qui malè agit.)
Alterum verò est impérium, quod in se gerit quisquis mente ac prudéntiâ præditus est; quod ipsum quoque Paulus his verbis declarávit : Quòd si vis non timére potestátem, bonum fac. Quo loco de eo lóquitur qui sibi ipse ímperat. Ac verò hìc áliud quoque impérii genus est, ac civíli quidem império sublímius. Quodnam ígitur hoc est? Illud nimírùm quod in Ecclésiâ viget; cujus étiam ipsíus mentiónem Paulus facit, cùm ait : Obedíte præpósitis vestris, et subjacéte eis. Ipsi enim pervígilant, tanquàm ratiónem pro animábus vestris redditúri. Hoc enim impérium tantò civíli excelléntius est, quantò cœlum terrâ; imò étiam multò præstántius. Primum namque non hoc præcípuo stúdio spectat, ut scélera perpetráta víndicet, sed ut ne omnínò quidem perpetrentur. Deindè si perpetráta sint, non ut ægrotantem de médio tollat; sed ut ipsa deleantur.

PRO DOCTORIBUS.

DIE FESTO.

Ps. 1. Beátus vir. 1.
nt. 3. a. Sapiéntia non
ıultis manifesta; quibus
n cógnita est, pérmanet
è ad conspectum Dei,
iia. *Eccli.* 6.

Ps. 11. Salvum me
Dómine. 89.
nt. 5. a. Sciéntia sapien-
tis tanquàm inundátio abundábit, et consilium illíus sicut fons vitæ pérmanet, allelúia. *Eccli.* 21.

In Ps. 18. Cœli enarrant. *cum suâ divisione.* 40.

Ant. 8. G. Apéruit. *ut in Communi.*

Lectio j.

De libro Ecclesiástici.

Cap. 39.

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in Prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occulta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspectu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet: bona enim et mala in homínibus tentábit. Cor suum tradet ad vigilandum dilúculò ad Dóminum qui fecit illum, et in conspectu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delictis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum, et ipse tanquàm imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ: et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium ejus et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur. Ipse palàm fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testamenti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usquè in séculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes; et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Lectio ij.

Ex libro sancti Augustini Epíscopi contra Juliánum.

Lib. 2. *Cap.* 10.

Sanctos et in sanctâ Ecclésiâ illustres Antístites Dei, non Platónicis, et Aristotélicis, et Zenónicis, áliisque hujuscémodi, vel Græcis, vel Latínis, quanquàm ex istis áliquos eórum, verùm omnes sacris lítteris eruditos, nominàtìm, sicut oportébat, expressi; eorúmque sententias, quantùm sufficere videbátur, sine ullâ éditas ambiguitáte digessi; ut in eis tímeas non ipsos, sed illum qui sibi eos utília vasa formávit, et sancta templa construxit: qui tunc de istâ causâ judicavérunt, quandò eos nemo potest dícere pérperàm cuíquam vel adversári, vel favére potuisse. Nullas nobiscum vel vobiscum amicítias attendérunt, vel inimicítias exercuérunt: neque nobis; neque vobis iráti sunt; neque nos, neque vos miseráti sunt. Quod invenérunt in Ecclésiâ, tenuérunt: quod didicérunt, docuérunt: quod à Pátribus accepérunt, hoc fíliis tradidérunt.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Cap. 5.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ: Quòd si sal evanuerit, in quo saliétur? Et réliqua.

ilia sancti Augustini
Episcopi.
rm. Domini in Monte,
lib. 1. cap. 6.
ENDIT Dóminus fátuos
idicandos, qui tempo-
a bonórum vel cópiam
tes, vel inópiam me-
s, amittunt ætérna,
ec dari possunt ab ho-
us, nec auferri. Itaque
infatuátum fúerit, in
aliétur? Id est, si vos
ios condiendi sunt quo-
odò pópuli, metu per-
ónum temporálium a-
itis regna cœlórum; qui
erunt hómines per quos à vobis error auferátur, cùm vos elégerit Deus per quos errórem áuferat cæterórum? Ergò ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foràs, et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem, sed qui persecutiónem timendo infatuátur. Calcári enim non potest nisi inférior: sed inférior non est, qui, quamvìs córpore multa in terrâ sustíneat, corde tamen fixus in cœlo est.

DIE OCTAVA.

Lectio ij.
Commonitório primo
Vincéntii Lirinensis
Presbyteri.
Cap. 1 *et* 2.
uis vellet exurgéntium
icórum fraudes depre-
re, láqueosque vitáre,
ide sanâ sanus atque in-
permanére, dúplici mo-
iníre fidem suam, Dó-
adjuvante, deberet;
im scílicet divínæ legis
ritáte, tùm deindè Ec-
Cathólicæ traditióne.
ırsitan requírat áliquis:
sit perfectus Scripturá-
anon, sibique ad óm-
itìs superque suffíciat,
opus est ut ei ecclesiás-
intelligéntiæ jungátur
ritas? Quia vidélicet
úram sacram pro ipsâ
itúdine non uno eódem-
ensu universi accípiunt;
ejusdem elóquia áliter
atque álius interpretátur: idcircò multùm necesse est, propter tantos tàm várii erróris anfractus, ut prophéticæ et apostólicæ interpretatiónis línea secundùm ecclesiástici et cathólici sensûs normam dirigátur. In ipsâ Cathólicâ Ecclésiâ magnópere curandum est, ut id teneámus, quod ubíquè, quod semper, quod ab ómnibus créditum est: hoc est étenim verè próprièque cathólicum, quod ipsa vis nóminis, rátioque declárat; quæ ómnia ferè universáliter comprehendit.

Lectio iij.
Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.
Cap. 7.
In illo témpore; Ascendit Jesus in templum, et docébat. Et mirabantur Judæi, dicentes: Quómodò hic líttteras scit, cùm non didícerit? Respondit eis Jesus, et dixit:

Mea doctrína non est mea, sed ejus qui misit me Patris. Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoscet de doctríná, utrùm ex Deo sit. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. tr. 29.

DOMINUM Jesum invénimus dixisse: Si quis volúerit fácere voluntátem ejus qui misit me, cognoscet de doctrínâ. Quid est cognoscet? Hoc est, intélliget. Quod est autem, Si quis voluntátem ejus volúerit fácere, hoc est crédere. Sed quia cognoscet, hoc est intélliget, omnes intélligunt; quia verò quod ait: Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, hoc pértinet ad crédere; ut diligéntiùs intelligátur, opus est nobis ipso Dómino nostro expositóre, ut índicet nobis utrùm revérà ad crédere pertíneat fácere voluntátem Patris ejus. Quis nésciat hoc esse fácere voluntátem Dei, operári opus ejus; id est, quod illi placet? ipse autem Dóminus apertè álio loco dicit: Hoc est opus Dei, ut credátis in eum quem misit ille. Ipsa est ergò fides quam de nobis éxigit Deus: et non ínvenit quod éxigat, nisi donáverit quod invéniat: non qualiscumque fides, sed fides quæ per dilectiónem operátur. Hæc in te sit, et intélliges de doctríná. Quid enim intélliges? Quia, inquit, ista doctrína non est mea, sed ejus qui misit me Patris. Id est, intélliges quia Christus Fílius Dei, qui est doctrína Patris, nec est, nec lóquitur ex seipso; sed Fílius est, et Verbum Patris.

PRO PRESBYTERIS.

DIE FESTO.

In Ps. 22. Dóminus regit me. 85.

Ant. 3. à. Hæc dicit Dóminus. *ut in Communi.*

In Ps. 25. Júdica me, Dómine. 49.

Ant. 1. g. Implévi eum Spíritu Dei, sapiéntiâ et intelligéntiâ, et sciéntiâ in omni ópere, allelúia. *Exod.* 31.

In Ps. 42. Júdica me, Deus. 68.

Ant. 7. d. Juxta cor meum et ánimam meam fáciet; et ambulábit coram Christo meo cunctis diébus, allel. 1. Reg. 2.

LECTIO j.

De Epístolâ primâ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Cap. 4.

EXEMPLUM esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritáte, in fide, in castitáte. Dùm vénio, attende lectióni, exhortatióni, et doctrínæ. Noli neglígere grátiam quæ in te est, quæ data est tibi per prophétiam, cum impositióne mánuum Presbytérii. Hæc meditáre, in his esto; ut proféctus tuus maniféstus sit ómnibus. Attende tibi, et doctrínæ: insta in illis; hoc enim

, et teipsum salvum fá-
t eos qui te áudiunt.
ıæstus magnus píetas
ıfficiéntiâ. Nihil enim
ıus in hunc mundum :
.úbium quòd nec au-
ıid póssumus. Haben-
əm alimenta, et quibus
ır, his contenti simus.
ui volunt dívites fíeri,
ıt in tentatiónem, et in
m diáboli, et desidéria
ınutília et nocíva, quæ
ıt hómines in intéri-
perditiónem. Radix e-
ınium malórum est cu-
: quam quidam appe-
erravérunt à fide, et
ərunt se dolóribus mul-
autem, ô homo Dei,
ge : sectáre verò justí-
pietátem, fidem, cari-
patiéntiam, mansue-
n. Certa bonum certá-
lei; apprehende vitam
m, in quâ vocátus es.

Lectio ij.

o sancti Joannis Chry-
omi de Sacerdótio.

Lib. 3. *c.* 2.

dotium in terrâ qui-
ərágitur, sed in rerum
um classem órdinem-
érendum est; atque id
m méritò : quippè non
is quisquam, non An-
non Archángelus, non
ıævis creáta poténtia,
e Paraclétus órdinem
ıodi dispósuit ; qui
ibus homínibus etiam-
carne manéntibus auc-
t, ut Angelórum mi-
ım ánimo concíperent.
ı necesse est Sacerdó-
: esse purum, ut si in
elis collocátus inter
cœlestes illas virtútes médius
staret. Nam dùm cónspicis
Dóminum immolátum, et il-
lic situm; Sacerdótem sacrifí-
cio incumbentem, ac preces
fundentem; tùm verò turbam
circumfúsam pretióso illo sán-
guine intingi ac rubefíeri; é-
tiamne te inter mortáles ver-
sári, atque in terrâ consístere
censes? An non pótiùs è ves-
tígio in cœlos transferris? An
non carnis cogitatiónem om-
nem abjíciens, nudo ánimo,
mente purâ, circúmspicis quæ
in cœlo sunt? O miráculum!
ô Dei benignitátem! qui cum
Patre sursùm sedet, in illo ip-
so témporis artículo ómnium
mánibus pertractátur, ac se
ipse tradit voléntibus ipsum
excípere ac complecti.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secun-
dùm Lucam. *Cap.* 10.

In illo témpore; designávit Dóminus et álios septuaginta duos : et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quò erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

17. *in Evang.*

Dominus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquandò nos sermónibus, aliquandò verò opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcepta sunt : quia dùm áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotescit. Eccè enim binos in prædicatiónem discípulos mittit; quia duo sunt præcepta caritátis, Dei vidélicet amor et próximi : et minùs quàm inter duos, habé-

ri cáritas non potest. Nemo enim própriè ad semetipsum habére caritátem dícitur, sed diléctio in álterum tendit, ut esse cáritas possit. Binos ergò ad prædicandum Dóminus discípulos mittit, quátenùs hoc tácitus nobis ínnuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium nullátenùs suscípere debet. Benè autem súbditur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quò erat ipse ventúrus. Prædicatóres namque suos Dóminus séquitur: quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, cùm verba exhortatiónis præcurrunt, atque per hoc véritas in mente suscípitur.

DIE OCTAVA.

Lectio ij.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

De Sacerd. lib. 6. *Cap.* 3.

Eum qui pro civitáte ipsâ totâ, quid dico, civitáte? imò verò pro universo terrárum orbe legátus intercédit, deprecátorque est apud Deum, ut hóminum ómnium, non viventium modò, sed étiam mortuórum peccátis propítius fiat: qualem, quæro, esse oportet? Equidem neque Móysis, neque Elíæ fidúciam fore unquàm satìs putáverim ad supplicatiónem hujúsmodi peragendam: quandóquidem tanquàm mundus illi universus concredátur, atque ádeò ómnium sit pater, sic ad Deum ipse accédit, déprecans quidquid ubíque bellórum est extingui, turbas solvi, atque in horum locum pacem ac felícem rerum statum succédere: déniquè célerem malórum ómnium imminéntium quà privátìm, quà públicè depulsiónem póstulans. Porrò illum ipsum oportet tantò ómnibus in rebus, illis præstáre pro quibus intercédit, quantùm par est ut súbditis præfectus excellat. Cùm autem ille et Spíritum Sanctum invocáverit, sacrificiúmque illud horróre ac reveréntiâ plenissimum perfécerit, communi ómnium Dómino mánibus assíduè pertractáto; quæro ex te, quorum illum in órdine collocábimus? quantam verò integritátem ab eo exigémus? quantam religiónem?

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 10.

In illo témpore; designávit Dóminus et álios septuaginta duos; et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quò erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

17. *in Ev. n.* 3.

Missis prædicatóribus, quid Dóminus dicat, audiámus. Messis quidem multa; operárii autem pauci: rogáte ergò Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Ad méssem multam operárii pauci sunt, quod sine gravi mœ-

róre loqui non póssumus; quia etsi sunt qui bona áudiant, desunt tamen qui dicant. Eccè mundus Sacerdótibus plenus est; sed tamen in messe Dei rarus valdè invenítur operátor: quia officium quidem sacerdotále suscépimus; sed opus officii non implémus. Sed pensáte, fratres caríssimi, pensáte quod dícitur: Rogáte Dóminum messis ut mittat operários in messem suam. Vos pro nobis pétite, ut digna vobis operári valeámus, ne ab exhortatióne lingua tórpeat, ne postquàm prædicatiónis locum suscépimus, apud justum júdicem nostra nos tacitúrnitas addícat.

PRO ABBATIBUS, MONACHIS ET SOLITARIIS.

DIE FESTO.

In Ps. 1. Beátus vir. 1.

Ant. 5. c. Eccè nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te, allelúia. *Matth.* 19.

In Ps. 6. Dómine, ne in furóre. 38.

Ant 7. c. Esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et laborámus operantes mánibus nostris, allelúia. 1. *Cor.* 4.

In Ps. 16. Exaudi, Dñe. *cum suâ divisione.* 113.

Ant. 2. D. Non defícimus. *ut in Communi.*

LECTIO j.

De Epístolâ beáti Pauli Apóstoli ad Philippenses.

Cap. 3.

FRATRES, quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detrimenta. Verúmtamen exístimo ómnia detrimentum esse, propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei, propter quem ómnia detrimentum feci, et árbitror ut stércora, ut Christum lucrifáciam, et invéniar in illo, non habens meam justítiam quæ ex lege est, sed illam quæ ex fide est Christi Jesu: quæ ex Deo est justítia in fide ad cognoscendum illum, et virtútem resurrectiónis ejus, et societátem passiónum illíus, configurátus morti ejus; si quo modo occurram ad resurrectiónem quæ est ex mórtuis: non quòd jàm accéperim, aut jàm perfectus sim: sequor autem, si quo modo comprehendam, in quo et comprehensus sum à Christo Jesu.

LECTIO ij.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 69. *in Matth.*

IN mentem véniat memória Sanctórum, qui cilício induuntur, erémum hábitant, qui nunquàm oblátas púrpuras acceptárent; sed quemádmodùm rex, si quis pannósa indumenta páuperis induenda offerret, abominarétur atque repélleret, non áliter illi régiam púrpuram contemnunt. Hæc illis institúta ciliciórum usu confirmáta sunt; undè régibus ipsis excellentióres sunt atque præstantióres. Nam si

posses mentis eórum atque ánimi jánuas reseráre, et nudas cogitatiónes eórum, et omnem interiórem ornátum conspícere, fulgóre perculsus in terram concíderes : nec illárum véstium splendórem, nec consciéntiæ lucem perferre posses. Nihil ergò in tabernáculis eórum triste inveniétis ; sed tanquàm in cœlo tugúria fabricáti, sic longè à sǽculi perturbatiónibus hábitant, adversùs diábolum militántes, et cum lætítiâ eum expugnantes. Idcircò enim in solitúdine domicílium constituérunt, civitátibus et célebri habitatióne hóminum omnínò relictâ; quóniam qui bellum gerit, non potest domi sedére, sed necesse est, quasi súbitò migratúrus, præparáto in diem domicílio hábitet. Quis unquàm in exércitu domûs fundamenta jecit? Quis ædes ædíficat, cùm indè paulò pòst discessúrus sit? Quis in castris agri júgera emit? Nullus certè. In pátriâ hæc, non in castris, facienda sunt.

LECTIO iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Cap. 10.

IN illo témpore; Cœpit Petrus dícere ad Jesum : Eccè nos dimísimus ómnia, et secúti sumus te. Et réliqua.

Homília sancti Paulíni Epíscopi.

Ep. 24. *ad Sulp. Sever. al.* 2. §. 5, 6.

BONA quæ nobiscum non intulerámus in hunc mundum, nec poterámus efferre, quasi mutuáta reddídimus; nec ut cutem à carne distráximus, sed ut vestem à córpore depósuimus. Nunc opus est, ut quæ verè nostra sunt, dependámus Deo, hoc est, cor et ánimam, et córpora nostra exhibentes in hóstiam vivam, ut scriptum est, Dómino; nosque ipsos ædificantes ei in templum sanctum, in ipso lápide angulári, qui nobis sanctificatiónis nostræ fórmulam in semetipso dedit, et ait : Sancti estóte, quóniam ego sanctus sum. Quæ ígitur nobis grátia, si in aliéno tantùm fidéles fuérimus, nisi de próprio serviámus, id est, de líbero voluntátis arbítrio, ex toto corde nostro, ex totis ánimæ nostræ, ut scriptum est, víribus diligentes Deum?

DIE OCTAVA.

LECTIO ij.

Sermo sancti Basílii Epíscopi.

De abdic. rerum.

SI tibi in ánimo est rápere regnum Dei, violéntiæ te dato, cervíces tuas servitútis Christi jugo submitte, et ejus loris collum tuum arctè circumquáquè cohibéto; premat illud cervícem tuam : labóre illud virtútis attérito, jejunando, vigilando, ipsum te ómnibus subjiciendo, taciturnitátem servando, psalmos

è decantando, oratió-
[q]ue et lácrymis óperam
, et mánibus laboran-
[c]ujusque modi difficultá-
[o]nes tolerando, sive illæ
[ho]mínibus, sive à dæmó-
afferantur. Cave ne
[a]liquo modo elátè nimìs
ipso séntias : ne tuum
as in ánimum, ut de
[gr]ā labórum assiduitáte
[st]uam remittas; ne, si in
[v]itæ fóribus, cùm è mun-
[se]mpè migratúrus es, nu-
[in]veniáris virtútibus, à
[cœl]i regno excludáre.

Lectio iij.

[Lectio] sancti Evangélii secun-
dùm Matthæum.

Cap. 19.

[In ill]o témpore; Dixit Jesus
[adolescen]centi : Si vis perfectus
vade, vende quæ habes,
paupéribus, et habébis
[thesa]urum in cœlo; et veni,
[seque]re me. Et réliqua.

[Ho]mília sancti Joannis
Chrysóstomi.
64. *in Matth.*

[N]equam Jesus adolescen-
[t]ámen et labórem ostén-
, brávium præ óculis
t, dicens : Si vis perfec-
se; ac tùm infert : Ven-
de ómnia quæ habes, et da
paupéribus. Et mox íterùm
præmia inculcat : Et habébis
thesaurum in cœlo; et veni,
séquere me. Magna enim re-
tribútio est Dóminum se-
qui. Et habébis, inquit, the-
saurum in cœlo. Nam quóni-
am magna illi cura de pecú-
niis erat, et quandóquidem
ipsi cunctis denudári rebus
consílium dabat, ut ostendat
non amissúrum bona sua, sed
tantò plura majóraque inven-
túrum, quantò cœlum terrâ
præstabílius est, restitutiónis
præstántiam thesaurum ap-
pellávit, et simul stabilitá-
tem atque incorruptibilitátem
præmii, ut fieri póterat, per
res humánas expressit. Non
ergò satìs est pecúniam spér-
nere; verùm étiam oportet
páuperes nutríre et ante óm-
nia Christum sequi, id est,
ómnia præstáre quæ ab ipso
jubentur; parátumque sem-
per esse tàm labóres subíre,
quàm omne genus mortis suf-
ferre. Si quis enim, inquit,
veníre post me velit, ábneget
semetipsum, tollatque crucem
suam, et sequátur me.

PRO JUSTIS.

DIE FESTO.

Ps. 1. Beátus vir. 1.
[Ant]. 6. F. Deridétur justi
[simp]lícitas : lampas contemp-
[ta ap]ud cogitatiónes dívitum,
[parat]a ad tempus statútum,
[allelú]ia. *Job.* 12.
Ps. 5. Verba mea. 62.
[An]t. 5. a. Benedíctio Dei
in mercédem justi festínat;
et in horâ velóci processus
illíus fructíficat, allelúia.
Eccli. 11.
In Ps. 8. Dómine, Dómi-
nus noster. 50.
Ant. 2. D. Beáti. *ut in
Communi.*

Lectio j.
De libro Sapiéntiæ.
Cap. 4.

Justus, si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senectus enim venerábilis est, non diuturna, neque annórum número computáta. Cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est dilectus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est, ne malítia mutáret intellectum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvertit sensum sine malítiâ. Consummátus in brevi, explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illíus; propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

Lectio ij.
Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.
l. 10. *c.* 16.

Deridetur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera ósténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírùm prudéntia usu à juvénibus scitur, hæc à púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciendo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjecti et tímidi in áliis mirantur; quia ab eis hæc éadem duplícitas æquitátis nómine palliáta dilígitur, dùm mentis pervèrsitas urbánitas vocàtur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adeptâ temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere; cùm vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cùm virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacíficâ bonitáte simuláre.

Lectio iij.
Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.
Cap. 12.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.
In Evang. 13.

Dominus dicit: Sint lumbi vestri præcincti. Lumbos præcíngimus, cùm carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minùs est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinùs ádditur: Et lucernæ ardentes in mánibus vestris. Lucernas quippè ardentes in mánibus tenémus, cùm per bona ópera próximis nostris lucis exempla monstrámus. De quibus profectò opéribus Dóminus dicit: Luceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et glorífícent Patrem vestrum, qui in cœlis est. Duo autem sunt quæ jubentur, et lumbos restríngere, et lucernas tenére; ut et mundítia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in

óne. Redemptóri éte-
stro unum sine áltero
nequáquàm potest, si
qui bona agit, adhuc
luxúriæ inquinamenta non déserit; aut is qui castitáte præéminet, necdùm se per bona ópera exercet.

DIE OCTAVA.

Lectio ij.
bro Morálium sancti
Gregórii Papæ.
l. 10. *c.* 16.
simplícitas, et lampas
citur, et contempta.
s, quia intériùs lucet:
tempta, quia extériùs
cet. Intùs ardet flam-
itátis, foris nullâ gló-
plendet decóris. Lucet
et despícitur, qui fla-
irtútibus, abjectus æs-
r. Sed úsquequò lam-
a contémnitur? Us-
despicábilis habétur?
id non fulgórem su-
quátenùs saltèm éxerit,
quàm quantâ claritá-
leat ostendit? Ostendit
nam prótinùs áddi-
aráta ad tempus statú-
tatútum quippè con-
lámpadis tempus est
i judícii prædestinátus
uo justus quisque qui
espícitur, quantâ po-
fúlgeat, declarábitur.
Lectio iij.
sancti Evangélii secun-
dùm Lucam.
cap. 12.
témpore; Dixit Jesus
lis suis: Nolíte timé-
sillus grex; quia com-
Patri vestro dare vo-
num. Et réliqua.
lia sancti Petri Chry-
sólogi. *Serm.* 22.
pulis suis Christus reg-
nit in præmio; ut in
certámine non cedant perículis, non timóri. Perícula déspicit qui tendit ad regnum: victóriæ cúpidus nescit timére. Nolíte timére, inquit, pusillus grex; quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Adjécit quid faciendum sit regnatúris. Véndite quæ possidétis, et date eleemósynam. Non potest dominári ómnibus, nisi is qui própriis non tenétur: dejectæ mentis est qui familiáris rei méminit, cùm vocátur ad regnum. Fácite vobis sácculos qui non veterascunt, thesaurum non deficientem in cœlo. Homo, tali mónitu Christus te ditáre voluit, non nudáre: manére tibi tua vóluit, non períre: perpetuári, non vacuári sácculos imperávit: jussit te transferre, non pérdere. Contristátus es, quia quod habes, in cœlis cógeris collocáre. Rogo, crede Deo tuo, qui servo credis; et magìs Deo quàm hómini commenda. Sed si times, ne quid indè præsúmat, ne quid dispergat píetas largitóris, signa fídei ánnulo sácculos tuos; ut tali custóde dórmias sic secúrus: quia ubì ille est, ibi locus nullus est furi. Non póterit tibi pecúniam tuam denegáre, qui tibi ómnia sua cóntulit, qui te regni sui honóre ditávit et glóriâ.

PRO VIRGINIBUS.

DIE FESTO.

In Ps. 8. Dómine, Dóminus noster. 30.

Ant. 6. F. Grátia cum ómnibus qui díligunt Dóminum nostrum Jesum Christum in incorruptióne, allel. *Ephes.* 6.

In Ps. 18. Cœli enarrant. *cum suâ divisione.* 40.

Ant. 3. *à.* Incorrúptio facit esse próximum Deo, allelúia. *Sap.* 6.

In Ps. 23. Dómini est terra. 44.

Ant. 7. d. Cantábant. *ut in Communi.*

LECTIO j.

De Epístolâ primâ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Cap. 7.

De virgínibus præceptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tanquàm misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergò hoc bonum esse propter instantem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccasti: et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est. Réliquum est, ut et qui habent uxóres, tanquàm non habentes sint: et qui flent, tanquàm non flentes: et qui gaudent, tanquàm non gaudéntes: et qui emunt, tanquàm non possidentes: et qui utuntur hoc mundo, tanquàm non utantur; præterit enim figúra hujus mundi. Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodò pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodò pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innupta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu.

LECTIO ij.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris, de disciplinâ et hábitu Vírginum.

Nunc nobis ad Vírgines sermo est, quarum quò sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiástici gérminis, decus atque ornamentum grátiæ spirituális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorruptum, Dei imágo respondens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas: quantòque plùs copiósa virgínitas número suo addit, tantò plùs gáudium matris augescit.

Lectio iij.
sancti Evangélii se-
ıdùm Matthæum.
Cap. 25.
témpore ; Dixit Je-
:ípulis suis parábolam.
Símile erit regnum cœ-
decem virgínibus, quæ
ntes lámpades suas e-
t óbviàm sponso et
:. Et réliqua.
ıília sancti Gregórii
Papæ.
In Evang. 12.
ıs lámpades habent ,
nnes óleum non ha-
quia plerumquè bona
pera cum electis et ré-
ɔstendunt ; sed soli ad
ım cum óleo véniunt,
his quæ foris égerint,
lóriam requírunt. Un-
Psalmistam quoque de
electórum Ecclésiâ dí-
Omnis glória ejus filiæ
ab intùs. Moram autem
te sponso , dormitavé-
runt omnes et dormiérunt ; quia dùm veníre Judex ad extrémum judícium differt, electi et réprobi in mortis somno sopiuntur. De adventu sponsi clamor in médiâ nocte fit ; quia sic dies judícii surrépit , ut prævidéri non váleat quandò venit. Undè scriptum est : Dies Dómini sicut fur in nocte, ità véniet. Tunc omnes vírgines surgunt ; quia et electi et réprobi à somno suæ mortis excitantur. Lámpades ornant ; quia sua secum ópera númerant, pro quibus æternam recípere beatitúdinem expectant. Sed lámpades fatuárum vírginum extinguuntur ; quia eárum ópera, quæ clara homínibus foris apparuérunt, in adventu Júdicis intùs obscurantur ; et à Deo retributiónem non invéniunt, quia pro èis recepérunt ab homínibus laudes quas amavérunt.

DIE OCTAVA.

Lectio ij.
ɔro sancti Augustíni E-
:opi de sanctâ Virgi-
nitáte.
Cap. 2.
: ipsa universa Ecclésia
sit desponsáta uni viro
to , sicut dicit Apósto-
ɪuanto digna sunt honó-
mbra ejus, quæ hoc cus-
nt étiam in ipsâ carne,
tota custódit in fide !
mitátur matrem viri sui
mini sui : nam Ecclésia
ıe et mater et virgo est.
; enim integritáti consú-
, si virgo non est? Proindè cùm Ecclésia universa sit sancta córpore et spíritu, nec tamen universa sit córpore virgo , sed spíritu ; quantò sánctior est in his membris, ubì virgo est et córpore et spíritu. Hábeant conjúgia bonum suum ; Virginális autem intégritas angélica pórtio est, et in carne corruptíbili incorruptiónis perpétuæ meditátio.

Lectio iij.
Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.
Cap. 19.

In illo tèmpore ; Venit Jesus in fines Judææ trans Jordá-

nem : et secútæ sunt eum turbæ multæ , et curávit eos ibi. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. 63.

Christus , quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur , à necessitáte legis de non solvendo matrimónio ad cupiditátem virginitátis tráhere studet. Deindè ut eam esse possíbilem ostendat, dicit : Sunt eunúchi qui ex ventre matris sic nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui se- ipsos eunúchos fecérunt ter regnum cœlórum. Q ómnibus, latenter ipso ligendam virginitátem cit, dùm eam virtúte possíbilem ástruit. C tem dicit, Qui seipsc chos fecérunt, non d sióne membrórum di pravárum mentis c num interemptióne git. Nam qui membi dit , maledictióni est , ut Paulus ait : abscindantur qui v bant !

PRO SANCTIS MULIERIBU

DIE FESTO.

In Ps. 18. Cœli enarrant. *cum suâ divisione.* 40.

Ant. 1. a. Inítium sapiéntiæ timor Dómini, et cum electis féminis gráditur , allelúia. *Eccli.* 1.

In Ps. 22. Dóminus regit me. 85.

Ant. 2. D. Sápiens múlier ædíficat domum : múlier gratiósa invéniet glóriam , allelúia. *Prov.* 14.

In Ps. 27. Ad te, Dómine, clamábo. 5.

Ant. 8. G. Benedicta es. *ut in Communi.*

Lectio j.

De Parábolis Salomónis.

Cap. 31.

Mulierem fortem quis invéniet? Procùl et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in eâ cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum , et non malum , ómnibus diébus vitæ vit lanam et linu ta est consilio m rum. Facta est institóris , de lo panem suum. Et rexit, deditque mésticis suis, et lis suis. Conside et emit eum : de nuum suárum neam. Accinxit lumbos suos , brácbium suum et vidit quia bo tiátio ejus : non in nocte lucern num suam misit dígiti ejus app fusum. Manum s ínopi , et palmas dit ad páuperem bit dómui suæ nivis : omnes ei tici ejus vestiti su

ı vestem fe-
; et púrpura
ıs. Nóbilis in
quandò sé-
ǫribus terræ.
et véndidit;
didit Chana-
et decor in-
, et ridébit in
's suum apé-
:t lex clemén-
s. Considerá-
ìs suæ, et pa-
:omédit. Sur-
s, et beatís-
érunt; vir e-
eam. Multæ
runt divítias,
es universas.
vana est pul-
r timens Dó-
dábitur. Da-
nánuum suá-
eam in portis

ij.
Augustíni
ɔpi.
Relig. c. 41.
piditátis vel
moléstias, si
ıis dúcibus et
; nec jàm cu-
ıperántia no-
cùm ipsa du-
équimur, cu-
ɔído, nos ve-
stultítia nun-
t féminis præ-
maritáli, sed
quo jure in
ıásculus, nec
Habent enim
ɹiddam undè
ʒent voluptá-
sto sérviant,

et ímperent cupiditáti.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 10.

In illo témpore; Intrávit Jesus in quoddam castellum: et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. l. 1. *n.* 9.

Est nonnunquàm in intentióne plusquàm in actióne, aut plùs in actióne quàm in intentióne, ut in Evangélio cérnimus inter sanctam Maríam et Martham fuisse distántiam. Alia enim verbum audiébat: ália festinábat circa ministérium. Quæ stetit, et ait: Dómine, non est tibi curæ quòd derelíquit me soror mea solam ministráre? Dic ergò illi ut me ádjuvet. Et dixit illi Dóminus: Martha, Martha, María óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab eâ. Ergò in álterâ intentiónis stúdium, in álterâ actiónis ministérium redundábat. Utríque tamen utriusque virtútis stúdium suppetébat; síquidem et Martha, nisi audisset verbum, ministérium non subiisset: et María tantùm grátiæ de utrisque rétulit perfectióne virtútis, ut úngeret pedes Jesu, et térgeret capillis, et totam domum suæ fídei odóre compléret. Ideò ergò utriusque virtútis plenitúdo quærenda est.

DIE OCTAVA.

Lectio ij.

De Epístolâ sancti Augustíni Epíscopi ad Probam víduam.

Epist. 130. *n.* 3.

Debes præ amóre veræ vitæ desolátam te putáre in hoc século; in quantálibet ejus felicitáte verséris. Nam sicut est illa vera vita, in cujus comparatióne útiquè ista quæ multùm amátur, quantúmlibèt jucunda atque producta sit, nec vita dicenda est: sic est étiam solátium verum, sine quo solátio quæcunque sunt terréna solátia, magis in eis desolátio quàm consolátio repéritur. Hæc ómnia considerans, concerta in oratióne víncere hoc séculum; ora in spe, ora fidéliter et amanter, ora instanter atque patienter; ora ut vídua Christi, nondùm habens ejus conspectum, cujus precáris auxílium: et licèt sis ditíssima, sicut pauper ora. Nondùm enim veras futúri séculi divítias habes, ubi nulla damna formídes. Si ea quæ sursùm sunt quæris et sapis, æterna et certa desíderas; quæ quándiù nondùm habes, étiam salvis ómnibus atque obsequéntibus tuis, tanquàm desolátam reputáre te debes.

Lectio iij.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Cap. 13.

In illo témpore; dixit Jesus: Cui símile æstimábo regnum Dei? Símile est fermento quod acceptum múlier abscondit in farínæ sata tr[es] ... réliqua.

Homília sancti Petri C[hry]sólogi. *Serm.* 9[...]

Cui símile, inquit, æ[stima]bo regnum Dei? Sic d[...] appendit ánimos audit[...] et attónitos reddit stup[...]to; quid regno Dei, q[...]pério divíno váleat co[...]ri? Atque illis mente p[...]ta et magna pervagán[...] cœli Dóminus, in h[...] páuperis, in manu p[...]trícis mulíeris regni [...] venit, et format exem[...] dicendo: Símile est r[...] cœlórum fermento qu[...]ceptum múlier abscon[...] farínæ mensúris tribu[...] nec fermentátum est [...] Antè regnum suum g[...]nápis comparábat; n[...]lud éfficit símile fer[...] Antè sinápis granum [...]rat accepisse virum, [...]rem nunc ásserit a[...] fermentum: dicit a[...]guum semen virum se[...] magnæ árboris increm[...] mulíerem modò fer[...] breve ad profectum [...] massæ abscondisse n[...]tat. Verè sicut dixit [...]lus Paulus; neque v[...] muliere, neque múl[...] viro in Dómino. Ad[...] regnum diversum sex[...]ria similitúdo perdúc[...]que virum séparat à [...] vocátio christiána, q[...]us conjungit, natúra[...] ac mirâ similitúdine [...] reddit hábitus, spéci[...] compónit.

LECTIONES

TRA OCTAVAM PATRONI, VEL PATRONÆ.

DIE II.

LECTIO ij.

mo sancti Basílii Epís-
copi.
Orat. in 40. Mart.

unt qui acceptam à Deo
ım regiónem, quasì tur-
ıædam contra adversa-
n incursum munientes,
.um éxhibent. Benefíci-
ɔc, fratres dilectíssimi,
m hanc mínimè cessan-
Deo obtinémus. Pará-
est hìc Christiánis au-
ı. Qui áliquâ prémitur
tiâ, ad hos cónfugit;
ursùs lætátur, ad hos
rit: hic ut à malis libe-
, ille ut duret in rebus
Hæc múlier orans pro
audítur, peregrinanti
·éditum incólumem, æ-
ıti verò salútem impló-
óbtinet.

LECTIO iij.

ꞁNCTUM chorum! ô sa-
órdinem! ô cúneum
ugnábilem! ô commú-
ımáni géneris custódes!
i curárum sócii, pre-
ıc votórum ínvicem suf-
.óres, legáti apud Deum
tíssimi, astra mundi,
Ecclesiárum, vos non
contexit, sed cœlum ex-
Apertæ sunt vobis pa-
portæ, dignum profec-
ꞇercítibus Angelórum,
Patriarchis, Prophétis et Justis ómnibus spectáculum.

DIE III.

LECTIO ij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi. *Tract. 1. Ep. Joan.*

JOANNES quid dixit: Si quis peccáverit, advocátum habémus ad Patrem Jesum Christum justum. Sed dicet áliquis: Ergò Sancti non petunt pro nobis? Ergò et Epíscopi et præpósiti non petunt pro pópulo? Sed atténdite Scriptúras, et vidéte quia et Præpósiti commendant se pópulo. Nam Apóstolus dicit plebi: Orantes simul et pro nobis. Orat Apóstolus pro plebe, orat plebs pro Apóstolo. Orámus pro vobis, fratres; sed et vos oráte pro nobis. Invicem pro se ómnia membra orent. Caput pro ómnibus interpellet.

LECTIO iij. *Serm.* 280.

BENEDIXIT Dóminus pusillos cum magnis. Non nobis parùm videátur quòd ejus córporis membra sumus, cujus et illi quibus æquiparári non póssumus. Quia, si unum membrum pátitur, compatiúntur ómnia membra; itá, cùm glorificátur unum membrum, congaudent ómnia membra. Glória cápiti undè consúlitur, et superióribus

mánibus, et ínfimis pédibus. Sicut ille unus ánimam suam pro nobis pósuit, ità et imitáti sunt Mártyres, et ánimas pro frátribus posuérunt. Fructus labóris ergò illórum étiam nos sumus. Mirámur eos, miserantur nos. Gratulámur eis, precantur pro nobis.

DIE IV.

Lectio ij.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

In Vigil. SS. Petri et Pauli.

Tria sunt quæ in festivitátibus Sanctórum vigilanter considerάre debémus: auxílium Sancti, exemplum ejus, confusiónem nostram. Auxílium ejus, quia qui potens in terrâ fuit, poténtior est in cœlis ante fáciem Dómini Dei sui. Si enim, dùm hìc víveret, misertus est peccatóribus, et orávit pro eis; nunc tantò ámpliùs, quantò vériùs agnoscit misérias nostras, orat pro nobis Patrem: quia beáta illa pátria caritátem ejus non immutávit, sed augmentávit; neque enim quia impassíbilis omninò, ídeò et incompassíbilis factus est.

Lectio iij.

Debemus étiam atténdere exemplum ejus; quia quándiù in terris visus est, et cum homínibus conversátus est, non declinávit neque ad déxteram, neque ad sinistram; sed viam régiam ténuit, donec veníret ad illum qui dicit: Ego sum via, véritas et vita. Intuémini humilitátem óperum ejus, auctoritátem verbórum ejus, et tunc vidébi quómodò tàm verbo quàm xemplo lúxerit inter hó nes: quália nobis vestígia relíquerit, ut ambulé per ea, et non errémus in Verè, juxta Prophétam, mita justi recta est; rectus lis justi ad ambulandum.

DIE V.

Lectio ij.

De Sermóne sancti Bern Abbátis.

In Vigil. SS. Petri

Pauli.

Diligentiori intúitu, in tivitátibus Sanctórum, fusiónem nostram insp mus; quia homo ille si nobis fuit passíbilis, e dem luto formátus, ex q nos. Quid ergò est, quò solùm difficile, sed et im síbile crédimus, ut faci ópera quæ fecit? Confu mur, fratres, et contre mus. Hómines isti fuéru præcessérunt nos, qui mirabíliter processéru vias vitæ, ut vix eos hó fuisse credámus. Sic er gaudére, et confundi mus: gaudére, quia pat præmísimus; confundi, eos imitári non póssum

Lectio iij.

Ita semper gáudium trum in hâc valle lacr rum, lacrymárum pane díri debet; ut semper solùm extréma, sed et gáudii luctus óccupet: etsi magna est gaudiórum téria, sed máxima est rum. Verè nobis rubor fusiónis sunt, quos vix ámus respícere, ne d

. Orémus ergò eos, ut
ɔpítium nobis reddant
n suum, júdicem nos-
qui est Deus benedic-
sécula. Amen. Tu au-

DIE VI.

Lectio ij.

·rmóne Sancti Bernardi
Abbátis.

Festo omnium SS. 2.
n. 1.

, præstante Dómino,
: sermónis (de Sanctó-
elicitáte) utílitas, quá-
ignita, vel ex parte áli-
elíci retributióne Sanc-
, abundantióri dein-
ollicitúdine ipsórum in-
e vestígiis, ac ferven-
lesidério ad eórum sus-
consórtia, propensióri
e devotióne eorumdem
ɔmmendáre patrocíniis
ımus. Fidélis quippè
, et omni acceptióne
s; ut quos solemni ve-
óne proséquimur, éti-
mili conversatióne se-
ur. Quos beatíssimos
cámus, ad eórum bea-
nem totâ aviditáte cur-
s: quorum delectámur
iniis, sublevémur có-
patrocíniis.

Lectio iij.

sanè parùm fructuósa
ítur memória festíva
órum, languórem, te-
n, erróremque depel-
cùm eórum intercessió-
vétur infírmitas nostra,
deratióne beatitúdinis
tur negligéntia nostra,
ántia quoque nostra ip-
a erudiátur exemplis.

DIE VII.

Lectio ij.

De Sermóne sancti Cæsárii
Epíscopi.

Serm. 230. in App. S.
Aug.

Quando festivitátes cóli-
mus, fratres caríssimi, dili-
genter debémus atténdere, et
totis víribus laboráre, ut
quod visibíliter cólitur, in
nobis invisibíliter compleá-
tur. Qui nec castitátem cus-
tódit in córpore, nec puritá-
tem tenet in mente, quótiès
sanctæ solemnitátes advéni-
unt, in córpore vidétur ha-
bére gáudium, in corde non
célebrat nisi luctum. Quale
enim gáudium potest habé-
re, in cujus ánimâ multis ví-
tiis occupátâ magìs diábolus
probátur habitáre quàm
Christus? Nos verò, fratres
caríssimi, etiamsi nobis áli-
qua, ut solet fíeri, peccáta
subrépunt, quantùm póssu-
mus, cum Dei adjutório la-
borémus, jejúniis, vigíliis, o-
ratiónibus, eleemósynis mun-
dáre sórdida; ut véniens Dó-
minus in nobis, nihil invé-
niat quod óculos suæ majes-
tátis offendat.

Lectio iij. *Serm. 265.*

Filios et omnes famílias
vestras admonéte, fratres,
semper ut castè et justè ac
salúbriter vivant: nec solùm
eos verbis, sed étiam exem-
plis ad bona ópera provocá-
te. Ante ómnia ubicunque
fuéritis, sive in domo, sive
in itínere, sive in convívio,
sive in consessu, verba túr-
pia et luxuriósa nolíte ex ore
vestro proferre; sed magìs

vicínos et próximos vestros júgiter admonéte, ut semper quod bonum est et honestum, loqui stúdeant; ne fortè detrahendo, mala loquendo, et in sanctis festivitátibus choros ducendo, cántica luxuriósa et túrpia proferendo de linguâ suâ, undè debúerant Deum laudáre, indè sibi vúlnera videantur inflígere. Isti enim infelíces et míseri hómines, qui balatiónes et saltatiónes ante ipsas basílicas Sanctórum exercére nec métuunt, nec erubescunt: etsi Christiáni ad Ecclésiam vénerint, pagáni de Ecclésiâ revertuntur; quia ista consuetúdo balandi de paganórum observatióne remansit.

SERIES TITULORUM

SUB QUIBUS ORDINANTUR CANONES IN TOTO BREVIARIO DISTRIBUTI.

1. De Adventûs Tempore, de reverentiâ sacris Scripturis debitâ, et de sacrorum Canonum auctoritate et observantiâ: *A Dom. I. Adventûs ad Sabb. seq. inclusivè.*

2. De Sacramento Ordinis, de Tyrocinio Clericali, Tonsurâ et minoribus Ordinibus, de ætate et aliis conditionibus prærequisitis ad Ordines: *A Dom. II. Adv. ad Sabb. seq.*

3. De jejuniis quatuor Temporum, de Ordinatione, de examine Ordinandorum, Vocatione, Titulo et de Irregularitatibus: *A Dom. III. Adv. ad finem Hebd. IV.*

4. De Dignitate, Caractere, et Officiis Presbyterorum in genere, eorumque subordinatione in Ecclesiasticâ Hierarchiâ: *A die 26 Decembris ad diem 12 Januarii.*

5. De Modestiâ et Honestate à Clero servandâ, præsertim in comâ, veste et conversatione: *A Dom. I. post Epiph. ad Sabb. post Dom. II.*

6. De Armorum usu, Venatione, Ebrietate, Cauponâ, Spectaculis et Ludis: *A Dom. III. post Epiph. usquè ad Sabb. seq.*

7. De Potestate Ecclesiasticâ et Civili: *A Dom. IV. post Epiph. ad Fer. 3. seq.*

8. De Conciliis et Synodis: *A Fer. 4. post Dom. IV. ad Sabb. seq.*

29. De officii divini publicâ celebratione et privatâ recitatione : *à Dom. XI. ad Sabb. post Dom. XII.*

30. De prædicatione et prædicatorum dotibus : *A Dom. XIII. ad Sabb post Dom. XV.*

31. De precibus pro Defunctis, Exequiis et cœmeteriis : *A Dom. XVI. ad Sabb. seq.*

32. De Ecclesiis earumque supellectili : *A Dom. XVII. ad Sabb. post Dom. XVIII.*

33. De Miraculis, Reliquiis et imaginibus Sanctorum : *A Dom. XIX. ad Fer. 5. seq.*

34. De Fide, Spe, Charitate, Humilitate, Pace et Concordiâ Clero necessariis : *A Fer. 6. post Dom. XIX. ad Fer. 4. post Dom. XXI.*

35. Recensentur varia Pastorum Officia : *A Fer 5. post Dom. XXI. ad Fer. 4. post Dom. XXIII.*

36. De Clericorum cum Laïcis et Monialibus conversatione : *A Fer. 5. post Dom. XXIII. ad Fer. 4. post Dom. XXIV.*

37. De Seminariis et Scholis : *A Fer. 5. post Dom. XXIV. ad Sabb. seq.*

38. De iis qui pœnitentiam in extremis vitæ postulant : *A Dom. XXV. ad Fer. 5. seq.*

39. De hæreticis et schismaticis : *A Fer. 6. post Dom. XXV. ad Sabb. seq.*

40. De Usurâ et Usurariis : *A Dom. XXVI. ad Sabb. seq.*

41. De Censuris : *A Dom. XXVII. ad Sabb. post Dom. XXVIII.*

42. De observantiâ et sanctificatione Diei Dominicæ et Festorum. *Omnibus ferè Dominicis post Pentecost.*

In hâc Serie non comprehenduntur Festa quæ proprios habent Canones, ratione peculiaris ritûs, aut disciplinæ prædictis Solemnitatibus congruentis.

INDEX PSALMORUM.

Index Canticorum in Psalterio.

INTONATIONES,

MEDIATIONES ET TERMINATIONES

PSALMORUM ET CANTICORUM

SECUNDUM OMNES CUJUSQUE TONI DIFFERENTIAS.

In hocce Breviario cuilibet Antiphonæ præfigitur numerus et littera. Numerus tonum designat; littera terminationem. Terminationes completæ majusculis, *incompletæ verò* minusculis *distinguuntur. Terminatio autem completa, ea est quæ desinit in legitimam toni sui finalem; incompleta verò, quæ in solâ Antiphonâ perfectè terminatur.*

Intonatio adhibetur tantùm ad primum versum Psalmi: reliqui versus à Dominante resumuntur; quod et observatur in Canticis Evangelicis, nisi Organa pulsentur. Cùm intonatio Canticorum Evangelicorum sit eadem ac Psalmorum in tonis imparibus, non hìc specialiter notatur. Mediatio autem in iisdem Canticis eadem semper est ad singulos versus quæ ad primum. Quia verò in primo versu Cantici Magnificat, *propter brevitatem, Mediatio compleri nequit, in ceteris ejus versibus ad eam recurrendum est quæ ad* Benedictus *notatur.*

Ubi monosyllab. hebrææque voces non reperiuntur notata, tunc in hoc tono fiunt ut in Psalmo.

Istæ vocales e, u, o, u, a, e, *inveniuntur in his verbis* seculorum amen, *et quæcunque verba repræsentant.*

Significatio litterarum quæ indicant terminationem.

a	b	c	d	e	f	g
la	si	ut	re	mi	fa	sol

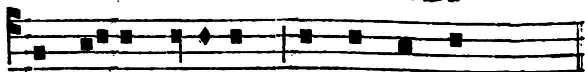
Una tamen ex terminationibus in D *primi toni designatur per* J, *defectu caracterum, et una de quarto, licet incompleta, per* D *vel D.*

Ubi duæ claves simul apponuntur, ♭ *ad superiorem solam pertinet.*

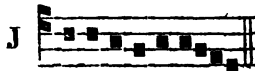
*Diebus solemnibus adhiberi possunt Terminationes quæ * asterisco designantur, licet aliter notetur.*

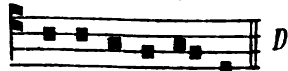
Fit Neuma in fine ultimæ Antiphonæ Vesperarum, Officii Noct., Laudum, Quatuor Horar.-minor. et Completorii; item post Antiphonas omnium Canticorum Evangelicorum; omni tempore, except. à Fer V. in Cœnâ Domini ad Sabb. in albis inclusivè: non fit etiam in Officio parvo Beatæ Mariæ nec in Officio Defunct.

PRIMUS TONUS.

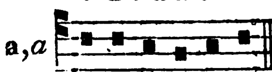

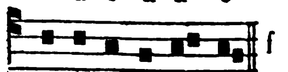
D*

J

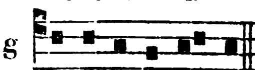

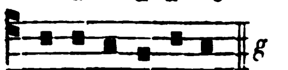
D

a, *a*

f

g

g

Alter primi Toni cantus.

Lauda-te Do-minum, om-nes gen-tes;

lau-da-te e-um. e u o u a e A

Quoni- am... mi-se-ri-cordi- a e-jus,et ve-ri-tas.

Super vos. David. Frumenti sa-ti- at te.

SECUNDUS TONUS.

Lau-da-te Do-minum, omnes gen-tes.

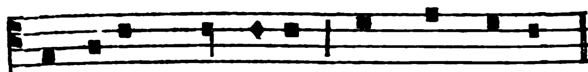
D e u o u a e Domine, Da- vid. Tu es.

In Canticis Evangelicis.

Bene- dic-tus Do-minus De- us I-sra- el.

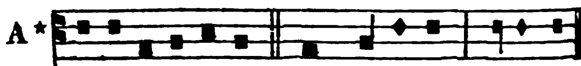
Ma-gni- fi-cat a- ni-ma me- a Do-minum.

ALTER SECUNDI TONI CANTUS.

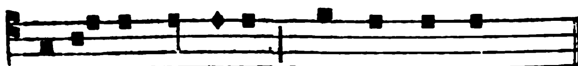
Lau-da-te Do-mi-num, om-nes gen-tes.

A*

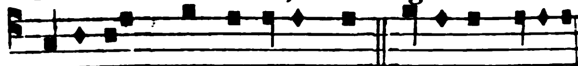

e u o u a e Ma-gni-fi-cat a-ni-ma.

TERTIUS TONUS.

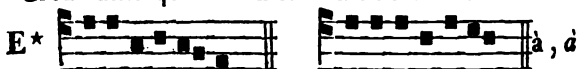

Lauda-te Do-minum, omnes gen-tes.

Credi-di... quod locu-tus sum. Patri et Fi-li-o.

E*

à, *à*

e u o u a e   e u o u a e

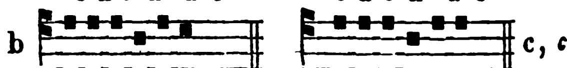
a, *a*

vel

e u o u a e   e u o u a e

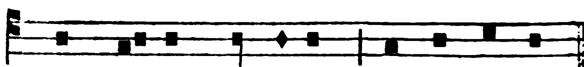
b

c, *c*

e u o u a e   e u o u a e

QUARTUS TONUS.

Lau-da- te Do-minum, omnes gen-tes.

E * euou a e euou a e D, *D*

a *a*, euouae euouae f, *f*

Lau-da- te Do-minum, om-nes gen-tes.

A, *A* euouae euouae c

d, *d* euouae *vel* euouae

Credidi... quod lo-cu-tus sum. Da- vid.

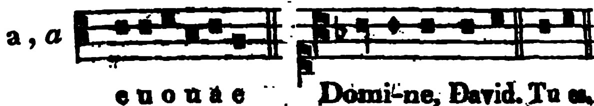
In Canticis Evangelicis.

Bene- dictus Do-minus De- us I-sra-el.

QUINTUS TONUS.

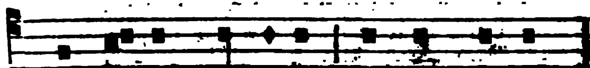
Lau-da- te Do-mi-num, omnes gen-tes.

C* euouae euou a e F

a, *a*

e u o u a e   Domi-ne, David. Tu es.

SEXTUS TONUS.

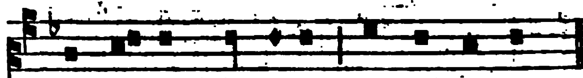

Lau-da- te Do-minum, omnes gen- tes.
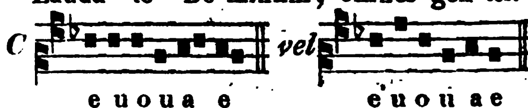
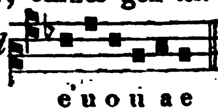
F* *F*

e u o u a e   e u o u a e

Mediatio seq. adhiberi potest et cum Terminat. F.

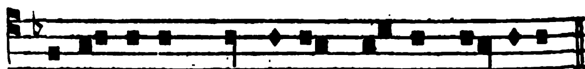

Lauda- te Do-minum, omnes gen-tes.

C *vel*

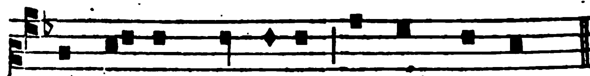
e u o u a e   e u o u a e

In Canticis Evangelicis.
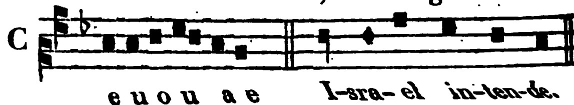

Bene- dictus Do-minus De- us I-sra- el.

ALTER SEXTI TONI CANTUS.

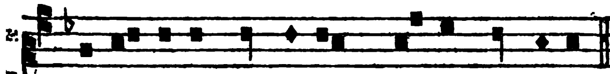

Lauda- te Do-mi-num, omnes gen-tes.

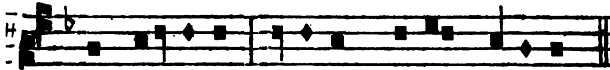
C

e u o u a e   I-sra- el in-ten-de.

In Canticis Evangelicis.

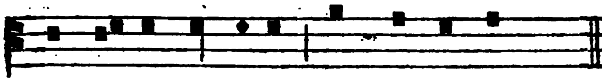

Bene- dictus Do-mi-nus De- us I-sra- el.

Ma-gni- fi-cat anima me- a Dominum.

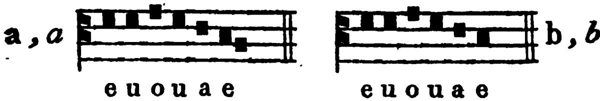
SEPTIMUS TONUS.

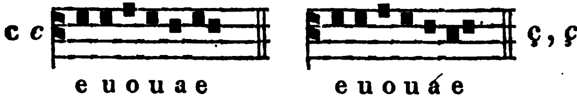
Lauda- te Do-mi-num, om-nes gen-tes.

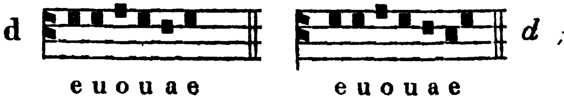
e u o u a e   e u o u a e

e u o u a e   e u o u a e

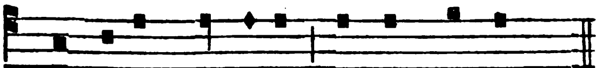

e u o u a e   e u o u á e

e u o u a e   e u o u a e

OCTAVUS TONUS.

Lauda-te Do-minum, omnes gen-tes.

G* G

e u o u a e e u o u a e

c c d

e u o u a e e u o u a e

Pu-e-ri, Do-mi-num. Do-mi-ne, David. Tu es.

In Canticis Evangelicis.

Bene-dic-tus Dominus De- us Is-ra- el.

Ma-gni- fi- cat a- nima. magna qui po-

tens est. Al- tis- simi vo-ca- be-ris.

In die S. Pasch. et per Oct. ad Hor. et Complet.

de 2.
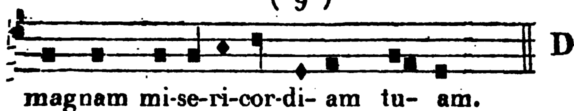
Cùm invo-ca-rem.... ju-sti-ti-æ me-æ; in...

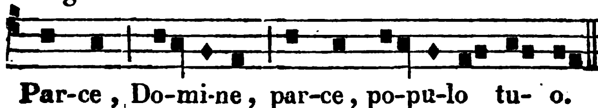
di-la-ta-sti mi-hi. e u o u a e. b

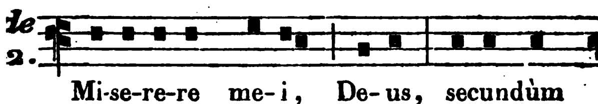
CANTUS *Psalmi* Miserere, IN PROCESSIONIBUS.

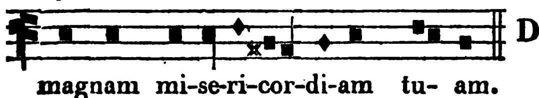
de 1.

Mi-se-re-re me- i, De- us, se-cundùm

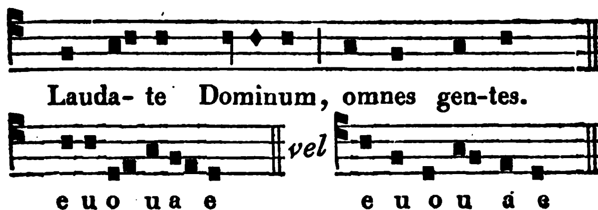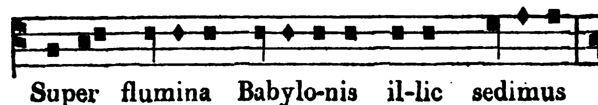

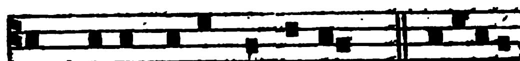
Sequentes Toni adhiberi possunt ad libitum in Festis Solemnibus, pro notatis in Antiphonario , eâ tamen lege ut Tonus et Antiphona concordent.

In primo.

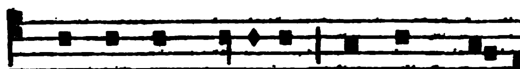
In secundo irregulari.

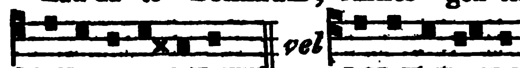

et... recor-da-re-mur Si-on. *vel* e u o u

IN QUARTO.

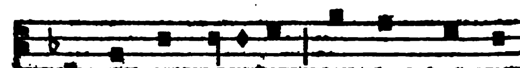

Lau-da- te Dominum, omnes gen-tes

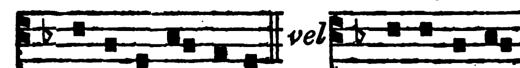

e u o u a e *vel* e u o u a

IN QUINTO.

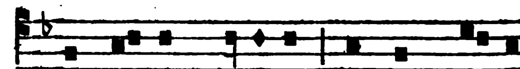

Lauda- te Dominum, omnes gen-tes.

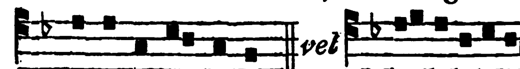

e u o u a e *vel* e u o u

IN SEXTO. 1.

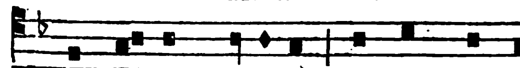

Lauda- te Dominum, omnes gen-tes

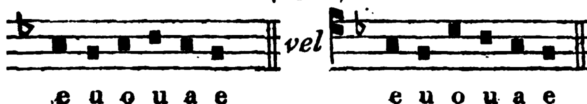

e u o u a e *vel* e u o u a

IN SEXTO. 2.

Lauda-te Domi-num, omnes gen-te

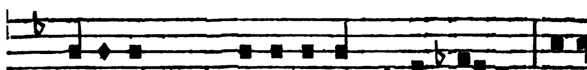
e u o u a e *vel* e u o u a e

IN SEXTO. 3.

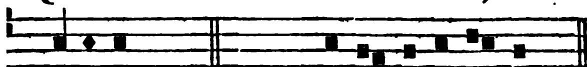

Lauda- te Dominum, omnes gen- tes.

Altera mediatio alternatim.

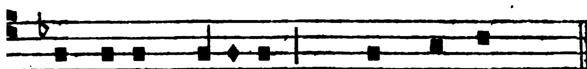

Quoni- am.... mi-se-ri-cor-di- a e-jus et

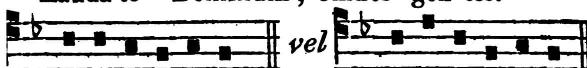

ve-ri-tas. e u o u a e

IN SEXTO. 4.

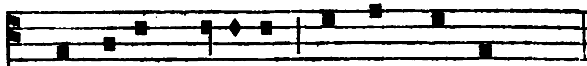

Lauda-te Dominum, omnes gen-tes.

e u o u a e *vel* e u o u a e

IN OCTAVO.

Lauda-te Dominum, omnes gen-tes.

e u o u a e *vel* e u o u a e

NEUMATA.

1

2 D

2 A

3

4 E

4 A

5 C

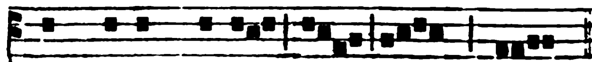
5 F

6

7

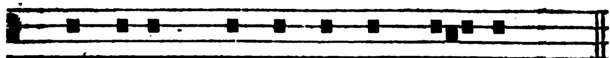
8

Versic. post Hymn. Vesp. et Laud. et post ultim. Antiph. cujusq. Noct. cant. ut sequitur.

In De- o.... di- e.

In Off. Noct. Defunctorum.

Ne tra-das.... con-fi- ten-tes ti- bi.

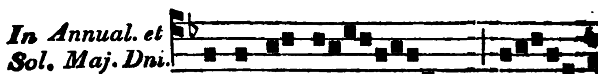
CANTUS Benedicamus.

Ad Laudes et Vesperas.

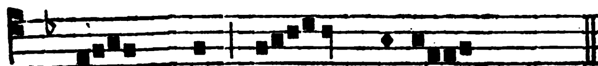
[*Quandò occurrit Commemoratio, posterius* Benedicamus *cantatur de gradu immediatè sequenti, v. g. in Dupl. Maj. de Dupl. Min. Attamen, in die S. Paschæ et per Oct. posterius* Benedicamus *cantatur ut infrà in Annualibus Domini, prius autem ut in aliis Annualibus.*

Tempore Paschali, prius Benedicamus *cantatur cum duplici* Allel., *posterius autem sine* all.]

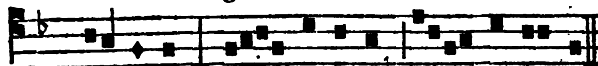
In Annual. et Sol. Maj. Dni.

Bene-di- ca-
De-o di- ca-

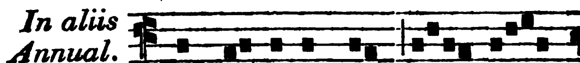

mus Do- mino.
mus gra- ti- as.

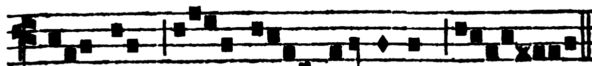

T. P. o- mino. Al- le-lu- ia, al- le-lu- ia.

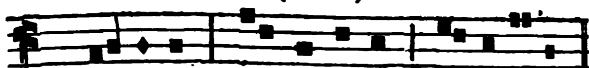
In aliis Annual.

Be- ne- di-ca-mus Do-
De- o di-ca-mus gra-

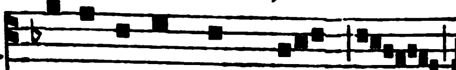

mino.
ti- as.

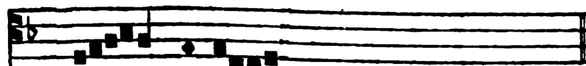

T. P. o-mi-no. Al-le-lu-ia , al-le-lu- ia.

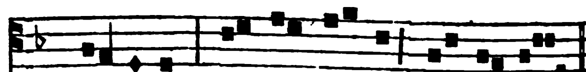
In aliis Sol. Maj.

Be-ne-di-ca-mus Do-
De-o di-ca-mus gra-

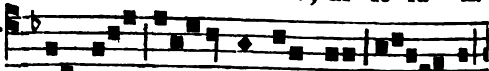

mino.
ti-as.

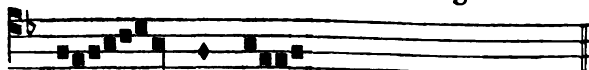

T. P. o-mino. Al- le- lu- ia , al- le- lu- ia.

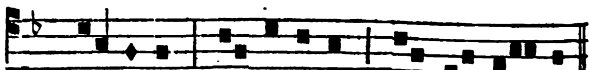
In Sol. Min.

Be- ne- di ca-mus Do-
De- o di-ca-mus gra-

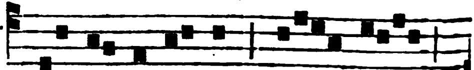

mi- no.
ti- as.

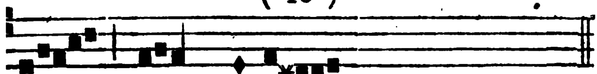

T. P. o-mi-no. Al- le-lu- ia , al le- lu- ia.

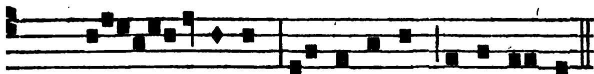
In Dupl. Maj.

Be- ne- di-ca-mus Do-
De- o di-ca-mus gra-

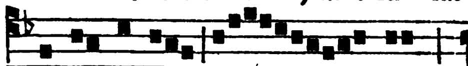

mi-no.
ti- as.

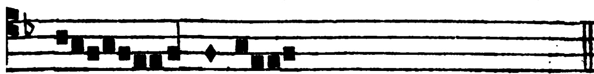

T. P. Do- mi-no. Al-le-lu-ia, al-le-lu- ia.

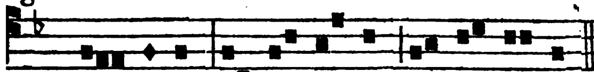
In Dupl. Min.

Bene- di-ca- mus
De-o di-ca - mus

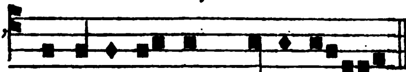

Do- mino.
gra- ti- as.

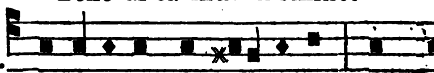
T. P. o- mi-no. Al-le- lu- ia, al- le- lu- ia.

In Dom. et infrà, extra T. P.

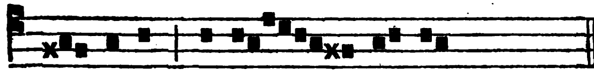

Bene-di-ca-mus Domino.

In Dom. et infrà, T. P.

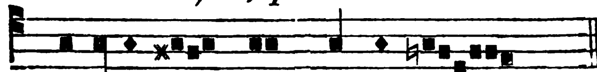

Be-ne-di-ca-mus Do-mi-no. Al-

le- lu- ia, al-le- lu- ia.
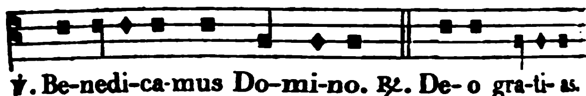
In Dom. et infrà, post Commem. si occur.

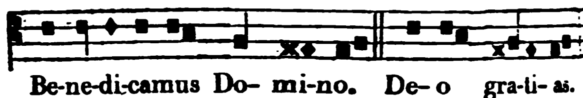
Bene-di- ca- mus Do-mi- no.

Pars verna. 6
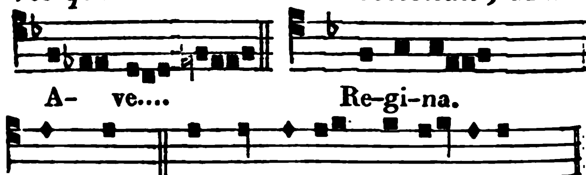
AD HORAS ut sequitur de ut *in* la.

AD COMPLETORIUM.

Cantari possunt præcedentia Benedicamus *vel quæ notantur in Processionali, ad libit.*

Te De- um lau- da- mus.

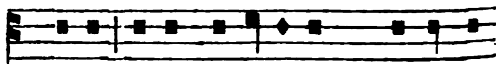
MODUS CANTANDI OFFICIUM.

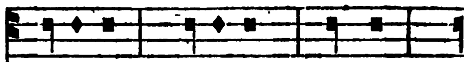
Celebrans. Domi-ne, la-bi- a me- a a-pe-ri- es.
Chorus. ℟. Et os me- um....laudem tuam.

AD COMPLET. ℣. Converte nos. *et* ℟. Et averte, etc. *à Celebrante et à Choro cantantur, ut suprà, recto Tono.*

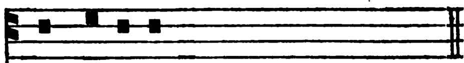
Cantatur ℣. Deus, in adjut. *ut sequitur.*

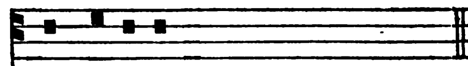
Celeb. ℣. De-us, in ad-ju- to-ri-um... inten-de.

Chorus. ℟. Domi-ne... Glo-ri- a.... Amen.

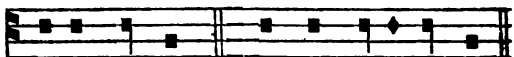

(*per ann.*) Al-le-lu- ia. *A Septuag. ad Pasch.*

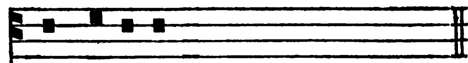

Laus ti-bi... æ-ternæ glo-ri- æ.

Modus cantandi Absol. et Benedict.

Celebr. Pa-ter no-ster... ℣. Et...ten-ta-ti- o-nem.

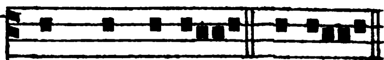
Lector. Jube... bene-di- cere.

Benedictio. De-us... sapi- en-ti- æ ℟. Amen.

Lection. incipiunt. et cant. recto Tono. Ad singula puncta, vocis inflexio fit de ut *in* fa.

Si punctum præcedit vox hebraïca non declinabilis, Monosyllaba, nomen Jesu, *vel* Amen, *terminatur recto Tono.*

Ad punctum Interrogationis.
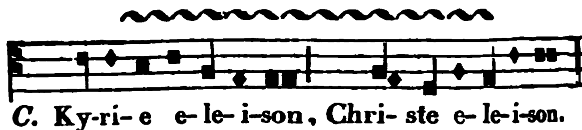

Quid cla-ma-bo? Quid vis?

LECTIONES Sancti Evangelii incipiuntur et cantantur ut ceteræ Lectiones.

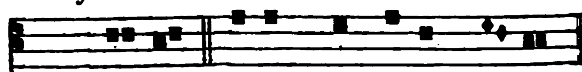
Sic terminantur omnes Lectiones, ni aliter notetur.

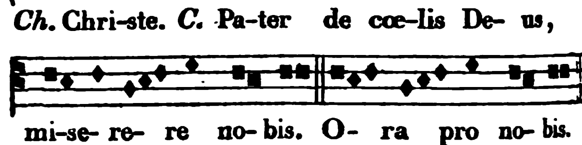
Tu... mi-se-re-re nos-tri. ℟. De-o gra- ti- as.

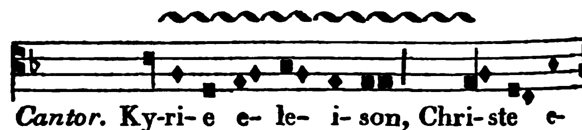
C. Ky-ri- e e- le- i-son, Chri- ste e- le-i-son.

Ch. Chri-ste. *C.* Pa-ter de coe-lis De- us,
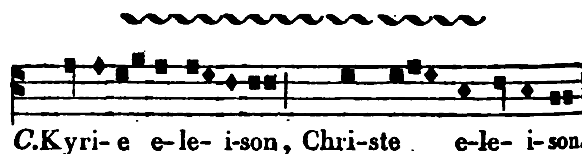

mi-se- re- re no- bis. O- ra pro no- bis.

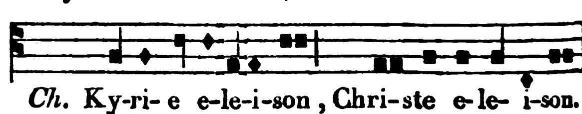
Cantor. Ky-ri- e e- le- i- son, Chri- ste e-
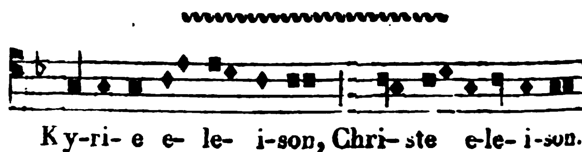

le- i-son. *Chor.* Chri-ste au-di nos.....

*C.*Kyri- e e-le- i-son, Chri-ste e-le- i-son.

Ch. Ky-ri- e e-le-i-son, Chri-ste e-le- i-son.

Ky-ri- e e- le- i-son, Chri- ste e-le- i-son.

In Quadragesima.

C. Ky-ri- e e-le- i-son, Christe e-le-

i-son. *Ch.* Chri- ste au-di nos, Chri-

ste e-xaudi nos. *C.* Pa-ter de cœlis De- us,

mi-se-re- re no- bis. *Ch.* Fi-li re-demptor

mundi De- us.... O- ra pro no- bis.

Ky-ri- e e-le- i-son, Chri- ste e-

le- i-son. Pa-ter de cœ- lis De- us,

mi- se-re- re no- bis. San-cta Ma-ri- a,

o- ra pro no- bis.

Ad Expositionem SS. Sacramenti.

Ado-ro te sup-plex, la-tens De- i-tas; Quæ

sub his fi-gu-ris ve-rè la-ti-tas: Ti-bi se

cor me- um totum sub- ji-cit; Qui- a te

con-templans to-tum de-fi-cit. *reperit.* cxxx.

Post Bened. SS. Sacramenti.

Ado- re-mus in æ-ter- num sanctissi-

mum Sa-cra-men- tum. Lauda-te Do-mi-

num, om-nes gen- tes, lauda-te e- um

om-nes po- pu- li. Quo-ni- am... mi-se-ricor-

di- a e- jus, et...ma- net in æ-ter- num.

